BİRİNCİ BÖLÜM

KARANLIK LORD YÜKSELİŞTE

Gki adam ay ışığının aydınlattığı dar caddede birbirlerinden birkaç metre ötede yoktan var oldular.
Asaları birbirlerinin göğsüne doğrultulmuş halde bir saniyeliğine hareketsiz durdular; sonra, birbirlerini tanıyarak asalarını pelerinlerinin altına soktular ve aynı yöne doğru hızlı adımlarla yürümeye başladılar.

--Haberler? diye sordu uzun olan.

--Sadece en iyileri, diye cevapladı Severus Snape.

Caddenin solunda kısa boylu vahşi böğürtlenler dikiliydi, sağındaysa uzun boylu düzgün budanmış çalı çitler. Yürürken, adamların uzun pelerinleri bileklerinin etrafında dalgalandı.

--Belki geç kalırım diye düşündüm, dedi Yaxley, yuvarlak hatları yukarıdan sarkan ağaçlar ay ışığını kestikçe gözden kaybolup tekrar görünürken. --Beklediğimden daha zordu. Ama umarım memnun kalır.
Kabul töreninin iyi olacağından eminmişsin gibi konuşuyorsun?

Snape başıyla onayladı, ama ayrıntıya girmedi. Evi caddeye bağlayan geniş bir yola doğru sağa döndüler. Uzun boylu çalı çitler onlarla beraber kıvrıldı; adamların önünü kapayan heybetli dövme demir kapıların ötesindeki uzaklığa doğru devam ediyorlardı. İkisi de adımlarını kesmediler: Sessizlik içinde ikisi de bir tür selam verir gibi sol kollarını kaldırdı ve koyu metal dumanmış gibi direk içinden geçti.

porsuk ağacı çalı çiti adamların ayak seslerinin sesini bastırdı. Sağ taraflarında bir yerlerde bir hışırdama vardı: Yaxley yine asasını çıkardı ve refakatçisinin kafasının üstünden uzattı, ama gürültünün kaynağının çalı çitin tepesinde asaletle kasılarak yürüyen bembeyaz bir tavus kuşundan başka bir Şey olmadığı ortaya çıktı.

--Kendine iyi baktı hep Gu Lucius. Tavus kuşları&#65533; Yaxley gülerek asasını pelerinin altına geri soktu.

Düz yolun sonunda içinden ışık parıldayan alt pencereleri baklava Şeklinde camlarla kaplı olan güzel bir konak karanlığın içinde yükseldi. Çalı çitin ötesindeki karanlık bahçede bir yerlerde bir fıskiye akıyordu. Snape ve Yaxley ön kapıya doğru hızla yürürken çakıl taşları ayaklarının altında çatırdadı.
Kapı görünürde kimsenin açmamasına rağmen, onlar yaklaGırken içeri doğru açıldı.

Koridor geniGti, loGtu ve taG yerin çoğunu kaplayan muhteGem bir halıyla Gatafatlı bir dekorasyona sahipti. Duvardaki soluk yüzlü portrelerin gözleri geçerlerken Snape ve Yaxley&#65533;i izledi. Gki adam bir sonraki odaya açılan ağır bir tahtadan kapının önünde durdu, çok kısa bir an tereddüt ettiler, sonra

Snape bronz tokmağı çevirdi.

ÇalıGma odası uzun görkemli bir masada oturan sessiz insanlarla doluydu. Odanın
her zamanki
mobilyası dikkatsizce duvar diplerine itilmiGti. IGıklandırma yaldızlı bir
aynanın altındaki güzel bir
mermer Göminenin altında gürüldeyen ateGten geliyordu. Snape ve Yaxley bir
anlığına eGikte
beklediler. Gözleri az ıGığa alıGınca sahnenin en tuhaf bölümüne dikkatlerini
yönelttiler: masanın
üzerinde baG aGağı asılı duran ve görünmez bir iple asılmıGçasına yavaGça dönen,
görüldüğü
kadarıyla kendinde olmayan bir insan figürü. Aynada ve altındaki masanın cilalı
yüzeyinde yansıması
görünüyordu. Neredeyse tam altında oturan soluk tenli genç adam hariç bu
görüntünün altında oturan
insanlardan hiçbiri ona bakmıyordu. Kendini birkaç dakikada bir yukarı bakmaktan
alıkoyamıyor gibi
görünüyordu.

--Yaxley, Snape, dedi yüksek, anlaGılır bir ses masanın baGından. --Az kalsın
geç kalıyordunuz.

KonuGan Göminenin tam önünde oturuyordu, bu yüzden yeni gelenlerin siluetinden
daha fazlasını
çıkarabilmeleri zordu. Fakat yaklaGtıklarında, yüzü karanlıkta parladı; saçsız,
yılansı yüzdeki burun

----------------------- Page 5-----------------------

delikleri birer yarıktı ve parlayan kırmızı gözlerin gözbebekleri dikeydi. O
kadar soluktu ki incimsi bir
parıltı yayıyor gibi görünüyordu.

--Severus, buraya, dedi Voldemort, kendi sağındaki sandalyeyi iGaret ederek. --
Yaxley &#65533; Dolohov&#65533;un
yanına.

Gki adam kendilerine tahsis edilen yerlere oturdu. Masanın etrafındaki gözlerin
çoğu Snape&#65533;i izledi ve
Voldemort da ilk onunla konuGtu.

--Evet?

--Lordum, Zümrüdüanka YoldaGlığı Harry Potter&#65533;ı Gu anki güvenli yerinden
sonraki Cumartesi akGam
karanlığında uzaklaGtırmayı planlıyor.

Masanın etrafında ilgi hissedilir ölçüde çoğaldı. Bazılarının duruGları
sertleGti, diğerleri yerlerinde
kımıldadı. Hepsi Snape ve Voldemort&#65533;a bakıyordu.

--Cumartesi&#65533; akGam karanlığında, diye tekrar etti Voldemort. Kırmızı
gözleri Snape&#65533;in siyah gözleri
üzerine o kadar yoğun bir Gekilde odaklandı ki izleyenlerden bazıları besbelli
kendilerinin de bakıGın
vahGetinden kavrulacağından korkarak bakıGlarını kaçırdı. Fakat Snape
Voldemort&#65533;un yüzüne sakince
baktı ve birkaç saniye sonra Voldemort&#65533;un dudaksız ağzı gülümsemeye
benzer bir Gey yapmak için
kıvrıldı.

--Gyi. Çok iyi. Ve bu bilgi&#65533;

--&#65533;konuGtuğumuz kaynaktan geliyor, dedi Snape.

--Lordum.

Yaxley uzun masanın üzerinden Voldemort ve Snape&#65533;e bakmak için öne doğru eğilmiGti. Bütün yüzler
ona çevrildi.

--Lordum, ben farklı Gekilde duydum.

Yaxley bekledi, ama Voldemort konuGmadı, bu yüzden devam etti. --Seherbaz Dawlish, Potter&#65533;ın
otuzuna kadar, çocuğun on yedi yaGına basmadan önceki geceye kadar yerinin değiGtirilmeyeceğini
sızdırdı.

Snape gülümsüyordu.

--Kaynağım yanlıG bir iz bırakmak için planlar olduğunu söyledi; bu o olmalı. güphesiz Dawlish&#65533;e bir
Kafa KarıGtırma Büyüsü yapıldı. Bu ilk olmazdı; çevresindekilerden çabuk etkilenmesiyle tanınan biri.

--Sizi temin ederim, Lordum, Dawlish emin görünüyordu, dedi Yaxley.

--Eğer kafası karıGtırıldıysa, doğal olarak emindir, dedi Snape. --Sizi temin ederim Yaxley, Seherbaz
Ofisi Harry Potter&#65533;ın korunmasında daha fazla bir rol oynamayacak. YoldaGlık bizim Bakanlık&#65533;a
sızdığımıza inanıyor.

--YoldaGlık en azından bir Geyi doğru yakalamıG öyleyse, ha? dedi Yaxley&#65533;nin yakınında oturan tıknaz
bir adam; masanın çeGitli yerlerinde yankılanan hırıltılı bir sesle kıkırdadı.

Voldemort gülmedi. BakıGı baGlarının üzerinde yavaGça dönen vücuda kaydı; düGüncelere dalmıG gibi
görünüyordu.

--Lordum, diye devam etti Yaxley. --Dawlish çocuğun transferinde bütün Seherbaz grubunun
kullanılacağına&#65533;

Voldemot büyük beyaz elini kaldırdı ve Yaxley anında sustu. Voldemort Snape&#65533;e dönerken sinirle
izledi.

--Çocuğu saklayacakları bir sonraki yer neresi?

--YoldaGlık üyelerinden birinin evinde, dedi Snape. --Kaynağa göre bu yer YoldaGlık ve Bakanlık&#65533;ın
birlikte temin edebileceği her korumaya sahip. Oraya vardıktan sonra onu alabilme Gansının çok az
olduğunu düGünüyorum, Lordum, tabi Bakanlık bir sonraki Cumartesi&#65533;nden önce düGmediği sürece;
çünkü bu bize geri kalanını kırabilmek için yeterince büyüyü keGfedip kaldırma fırsatı verir.

--Ee, Yaxley? diye masanın ucuna seslendi Voldemort. AteGin ıGığı kırmızı gözlerinde tuhaf bir Gekilde
parıldıyordu. --Bakanlık öbür Cumartesi&#65533;ne kadar düGmüG olacak mı?

Bir kez daha, bütün kafalar çevrildi. Yaxley vücudunu dikleGtirdi.

--Lordum, o konuda iyi haberlerim var. Ben zorluklarla ve büyük bir uğraG sonucunda Pius Thicknesse
üzerine Gmperius Laneti yapmayı baGardım.

Yaxley&#65533;nin çevresinde oturan birçok kiGi etkilenmiG göründü; komGusu Dolohov, uzun kötücül bir yüze
sahip bir adam, sırtına bir Gaplak attı.

--Bu bir baGlangıç, dedi Voldemort. --Ama Thicknesse sadece bir adam. Ben harekete geçmeden önce
Scrimgeour&#65533;ın, adamlarımız tarafından etrafı sarılmıG olmalı. BaGkan&#65533;ın hayatına kasıt olarak yapılmıG
tek bir yanlıG hamle beni çok geriye sürükler.

--Evet&#65533;Lordum, bu doğru&#65533;ama biliyorsunuz, Sihirli Kanun Yürütme Ofisi&#65533;nin baGı olarak Thicknesse&#65533;ın
sadece BaGkan&#65533;ın kendisiyle değil, bütün diğer Bakanlık departmanlarının baGlarıyla da düzenli irtibatı
vardı. Kontrolümüzün altında böyle bir üst düzey memurun olması sayesinde Gimdi sanıyorum ki
diğerlerini de ele geçirmemiz kolaylaGacak ve sonra hepsi Scrimgeour&#65533;u çökertmek için beraber
çalıGabilir.

--Dostumuz Thicknesse diğerlerini de döndürmeden önce keGfedilmezse tabi, dedi Voldemort. --Her
halükarda, Bakanlık&#65533;ın öbür Cumartesi&#65533;den önce benim olması hala olanaksız gibi görünüyor. Eğer
çocuğa hedefinde dokunamazsak, bu, yolculuk ettiği süre içinde olmalı.

--Orada avantaj bizde, Lordum, dedi Yaxley; biraz olsun onay görmeye kararlı gibi görünüyordu. --gu
anda Sihirli UlaGım Departmanı&#65533;nın içine birkaç insan yerleGtirmiG durumdayız. Eğer Potter cisimlenirse
veya Uçuç gebekesi&#65533;ni kullanırsa anında haberimiz olacak.

--Gkisini de yapmayacak, dedi Snape. --YoldaGlık Bakanlık tarafından düzenlenen veya kontrol edilen
her tür ulaGım yolundan sakınıyor; o yerle ilgili hiçbir Geye güvenmiyorlar.

--Daha da iyi, dedi Voldemort. --Açıkta hareket etmek zorunda kalacak. Ele geçirmesi daha kolay.

Yine, Voldemort yukarıda yavaGça dönen vücuda baktı lafına devam ederken, --Çocukla ben kendim
ilgileneceğim. Harry Potter&#65533;la ilgili pek çok hata yapıldı. Bazıları benim kendi hatalarım. O Potter kendi
zaferlerinden çok benim hatalarım sayesinde yaGıyor.

Masanın çevresindekiler Voldemort&#65533;u endiGeyle izledi. Her biri yüz ifadelerinden anlaGıldığı kadarıyla
Harry Potter&#65533;ın devam eden var oluGundan ötürü suçlanma korkusu taGıyordu. Ancak Voldemort
onlardan biriyle değil de daha çok kendisiyle konuGuyormuG gibiydi. Hala üzerindeki kendinden geçmiG
vücuda doğru konuGuyordu.

--Dikkatsiz davrandım ve Gans tarafından engellendim. En iyi hazırlanmıG planları bile bozdu. Ama
Gimdi aklım baGıma geldi. Daha önce anlamadığım Geyleri anlıyorum. Harry Potter&#65533;ı öldürecek olan
ben olmalıyım ve olacağım da.

Bu sözlerle birlikte, görünüGe bakılırsa ona cevap olarak, ani bir feryat sesi geldi; korkunç, acı bir haykırıG. Masadakilerin birçoğu hayretle aGağı baktı, çünkü ses ayaklarının altından geliyormuG gibiydi.

--Kılkuyruk, dedi Voldemort sessiz, düGünceli tonu hiçbir değiGime uğramadan ve gözlerini yukarıdaki dönen vücuttan ayırmayarak, esirimizi sessiz tutma konusunda senle konuGmamıG mıydım?

----------------------- Page 7-----------------------

--Evet, L-lordum, dedi masanın ortalarında oturan ufak bir adam nefes nefese. Sandalyesinde o kadar alçakta oturuyordu ilk bakıGta sandalye boG gibi görünüyordu. O an yerinden fırladı ve ardında gümüG bir merak uyandırıcı parıltıdan baGka bir Gey bırakmadan aceleyle odadan dıGarı çıktı.

--Söylediğim gibi, diye devam etti Voldemort, müritlerinin gergin yüzlerine tekrar bakarak, --Gimdi daha iyi anlıyorum, Potter&#65533;ı öldürmeye gitmeden önce birinizden bir asa ödünç almam gerektiğini mesela.

Etrafındaki yüzler Gok ifadesine büründü; sanki kollarından birini ödünç almak istediğini duyurmuGtu.

--Gönüllü yok mu? dedi Voldemort. --Bakalım&#65533; Lucius, senin bundan sonra bir asan olması için bir sebep göremiyorum.

Lucius Malfoy baGını kaldırdı. Cildi ateGin ıGığında sarımsı ve cilalı görünümdeydi gözleri de gölgeli ve çökmüGtü. KonuGtuğunda, sesi boğuktu.

--Lordum?

--Asan, Lucius. Asanı istiyorum.

--Ben&#65533;

Malfoy eGine yan yan baktı. Direk önüne bakıyordu, onun kadar solgundu. Uzun sarı saçları sırtından aGağı iniyordu, ama masanın alında ince parmakları kısa süreliğine bileğini kavradı. Onun dokunuGuyla Malfoy elini cüppesinin içine koydu, bir asa çıkardı ve Voldemort&#65533;a uzattı. O da onu kırmızı gözlerinin önünde tuttu ve yakından inceledi.

--Ne bu?

--Karaağaç, Lordum, diye fısıldadı Malfoy.

--Ve üstünde?

--Ejderha &#65533; ejderha yürek lifi.

--Gyi, dedi Voldemort. Kendi asasını çıkardı ve uzunluklarını karGılaGtırdı. Lucius Malfoy istem dıGı bir hareket yaptı; saniyenin onda biri kadar bir süre kendi asasının yerine Voldemort&#65533;un asasını alacağını beklemiG gibiydi. Voldemort hareketi kaçırmamıGtı; gözleri kötücülce büyüdü.

--Sana asamı mı vereyim, Lucius? Benim asamı mı?

Topluluğun bazısı kıs kıs güldü.

--Sana özgürlüğünü verdim, Lucius, bu senin için yeterli değil mi? Ama fark ettim ki sen ve ailen
bundan çok da memnun görünmüyorsunuz&#65533; Evindeki varlığımın nesi seni bu kadar mutsuz ediyor
Lucius?

--Hiçbir Geyi &#65533; hiçbir Geyi, Lordum!

--Hep yalanlar, Lucius&#65533;

YumuGak ses acımasız ağız hareket etmeyi kestikten sonra bile tıslama devam ediyor gibiydi. Tıslama
büyürken büyücülerden bir veya ikisi titremesine ancak hâkim olabildi; ağır bir Geyin masanın altındaki
yerde sürünmesi duyulabiliyordu.

Koca yılan yavaGça Voldemort&#65533;un sandalyesinden yukarı tırmanırken göründü. Sonsuza kadar devam
edecekmiG gibi bedenini kaldırdı ve Voldemort&#65533;un omuzları üzerinde durdu: Boynu bir adamın bacağı
kadar kalındı, gözbebeği yerine dikey çizikleri olan gözlerini ise kırpmıyordu. Voldemort Lucius&#65533;a
bakmaya devam ederken uzun ince parmaklarıyla yaratığı boG boG okGadı.

--Neden Malfoylar hallerinden bu kadar mutsuz görünüyorlar? DönüGüm, benim güce eriGmem, onların
pek çok yıllar boyu yürekten istediklerini iddia ettikleri Gey değil miydi?

--Elbette, Lordum, dedi Lucius Malfoy. Eli üst dudağındaki teri silerken titredi. --Gerçekten istedik &#65533;
istiyoruz.

Malfoy&#65533;un solunda, eGi tuhaf, sert bir edayla baGıyla onayladı, gözlerini Voldemort ve yılandan
uzaklaGtırarak. Sağında, oğlu, baGlarının üstündeki hareketsiz bedene bakan Draco, hızla Voldemort&#65533;a
baktı ve onunla göz teması kurduğun için korkuyla tekrar gözlerini kaçırdı.

--Lordum, dedi masanın ortalarındaki karanlık bir kadın. Sesi duyguyla doluydu, --sizi burada, aile
evimizde konuk etmek bir Geref. Daha üstün bir memnuniyet olamaz.

Kaskatı ve hareketsiz oturan kız kardeGinin yanında oturuyordu; siyah saçlarıyla ve GiG gözkapaklı
gözleriyle ve tavırlarıyla ona hiç benzemiyordu. Bellatrix Voldemort&#65533;a doğru eğildi, çünkü sadece sözler
onun yakınlığa hasretini gösteremezdi.

--Daha üstün bir memnuniyet olmaz, diye tekrarladı Voldemort. Bellatrix&#65533;in söylediklerini düGünürken
baGını bir tarafa yatırdı. --Bunun senden gelmesinin önemi çok büyük, Bellatrix.

Yüzüne renk hücum etti; gözleri mutluluk gözyaGlarıyla doldu.

--Lordum doğrudan baGka bir Gey konuGmadığımı biliyor!

--Daha üstün bir memnuniyet olamaz&#65533; Duyduğuma göre ailenizde gerçekleGen mutlu olayla

kıyaslandığında bile mi?

Ona ağzı aralık bakakaldı; besbelli kafası karıGmıGtı.

--Ne demek istediğinizi anlamıyorum, Lordum.

--Yeğeninden bahsediyorum, Bellatrix. Ve senin de, Lucius ve Narcissa. Kurtadam Remus Lupin&#65533;le evlendi. Çok gurur duyuyor olmalısınız.

Masanın etrafında yüksek kahkaha patlaması oldu. Çoğu birbirine neGeli bakıGlar atmak için öne eğildi, birkaçı da masayı yumruklarıyla dövdü. Büyük yılan bu karıGıklıktan hoGlanmayarak ağzını geniGçe açtı ve sinirle tısladı, ama Ölüm Yiyenler Bellatrix ve Malfoylar&#65533;ın rezil olmasına o kadar sevinmiGlerdi ki onu duymadılar. Bellatrix&#65533;in biraz önce mutlulukla kızaran yüzü, çirkin lekeli bir kırmızıya dönmüGtü.

--O bizim yeğenimiz filan değil, Lordum, diye feryat etti coGkun kahkahalar arasından. --Biz &#65533; Narcissa ve ben &#65533; o Bulanıkla evlendiğinden beri kız kardeGimizi görmedik bile. Veletinin de evlendiği herhangi bir yaratığın da ikimizle de ilgisi yoktur.

--Sen ne diyorsun, Draco? diye sordu Voldemort, ve sesi alçak olmasına rağmen ıslıkların ve alayların arasından açık seçik duyuldu. --Yavrulara bebek bakıcılığı yapacak mısın?

Rezalet daha da büyüdü; Draco Malfoy kendi kucağına öylece bakan babasına dehGetle baktı, sonra da annesinin gözünü yakaladı. BaGını neredeyse belli belirsiz iki yana salladı, sonra karGı duvara donuk donuk bakmaya devam etti.

--Yeter, dedi Voldemort, kızgın yılanı okGayarak. --Yeter.

Ve kahkaha anında durdu.

--Zamanla en eski aile ağaçlarımızın çoğu mikrop kapıyor, dedi Bellatrix ona nefessiz ve yalvaran bakıGlarla bakarken. Onu sağlıklı tutmak için sizin de onu budamanız gerekiyor, değil mi? Diğerlerinin sağlığını tehlikeye atan parçaları kesip atmanız.

--Evet, Lordum, diye fısıldadı Bellatrix gözleri yine Gükran gözyaGlarıyla yüzerek. --Glk fırsatta!

----------------------- Page 9-----------------------

--Elinde olacak, dedi Voldemort. --Ve senin ailende ve dünyada bize bulaGan mikropları kesip atacağız, sadece gerçek kana sahip olanlar kalana kadar&#65533;

Voldemort Lucius Malfoy&#65533;un asasını kaldırdı, masanın üstünde sarkan yavaGça dönen figüre doğru uzattı ve ufak bir hareketle salladı. Figür bir homurdanmayla hayata döndü ve görünmez iplere karGı mücadele etti.

--Misafirimizi tanıdın mı, Severus? diye sordu Voldemort.

Snape gözlerini baG üstü duran yüze doğru çevirdi. Bütün Ölüm Yiyenler tutsağa bakıyordu Gimdi,

sanki meraklarını gösterme izni verilmiG gibi. Kadın ateGe doğru dönerken çatlak ve korkmuG bir sesle dedi ki, --Severus! Yardım et bana!

--Ah, evet, dedi Snape esir yavaGça tekrar uzağa doğru dönerken.

--Ve sen, Draco? diye sordu Voldemort. --Bilmeyenler için söylüyorum, bu geceki konuğumuz yakın bir zamana kadar Hogwarts Cadılık ve Büyücülük Okulu&#65533;nda öğretmenlik yapan Chariry Burbage.

Masanın etrafında oturanlar anladıklarını belli eden sesler çıkardı. Sivri diGli, geniG, kambur bir kadın kıkırdadı.

--Evet&#65533; Profesör Burbage cadıların ve büyücülerin çocuklarına Muggle&#65533;lar hakkında ders verdi&#65533; Bizden ne kadar farklı oldukları hakkında&#65533;

Ölüm Yiyenlerden biri yere tükürdü. Chariry Burbage Snape&#65533;in önüne doğru döndü. Gözlerinden saçlarına doğru yaGlar akıyordu. Ondan uzağa doğru dönerken Snape de ona hareketsizce baktı.

--Avada Kedavra.

YeGil ıGığın parıldaması odanın her köGesini parlattı. Chariry yankılanan bir sesle sallanan ve gıcırdayan masanın üzerine düGtü. Bazı Ölüm Yiyenler sandalyelerinde zıpladılar. Draco sandalyesinden yere düGtü.

--AkGam yemeği, Nagini, dedi Voldemort yumuGak bir sesle ve koca yılan sallandı ve omzundan cilalı tahtanın üzerine doğru süründü.

---------------------- Page 10----------------------

İKİNCİ BÖLÜM

ANISINA

Harry&#65533;nin eli kanıyordu. Sağ elini sol eliyle tutarak ve fısıltıyla küfrederek odasının kapısını omzuyla açtı. Kırılan porselen sesi duyuldu: Odasının kapısının dıGında yerin üstünde duran bir fincan soğuk çayın üzerine basmıGtı.

--Bu da &#65533; ?

Etrafına baktı; dört numara, Privet Drive&#65533;ın koridoru boGtu. Muhtemelen çay Dudley&#65533;nin zekice bir bubi tuzağı anlayıGıydı. Kanayan elini yüksekte tutarak Harry öbür eliyle parçalarını toplayıp aldı ve odasının kapısından görünen dolup taGmıG çöp kutusuna attı. Sonra parmağını musluğun altına tutmak için kuvvetli adımlarla banyoya doğru yürüdü.

Hala sihir yapamayacağı dört günün olması aptalca, mantıksız, inanılmaz derecede sinir bozucuydu&#65533; Ama kendisine itiraf etmeliydi ki, yine de parmağındaki bu derin kesik onu bozguna uğratırdı. Yaraları iyileGtirmeyi hiçbir zaman öğrenmemiGti ve Gimdi farkına varıyordu ki &#65533; özellikle yakın zaman sonrası için yaptığı planlarından önce &#65533; sihir eğitiminde bu ciddi bir

eksiklikti. Nasıl yapılacağını Hermione&#65533;ye sormayı aklının bir köGesine yazarken, büyük bir tomar tuvalet kâğıdıyla silebildiği kadar çayı silerek odasına döndü ve kapıyı arkasından çarparak kapattı.

Harry sabahı tamamen okul sandığını altı yıl önce topladığından beri ilk defa tamamen boGaltarak geçirmiGti. Araya giren okul yıllarının baGında, sadece içeriğinin en üstteki üççeyreğini almıGtı ve yenilemiGti. Bu da dibine genel bir yıkıntı tabakası bırakmıGtı &#65533; eski tüy kalemler, kurutulmuG böcek gözleri, artık ona olmayan çiftsiz çoraplar. Dakikalar önce, Harry elini bu karıGıklığın içine daldırmıGtı, sağ elinin yüzük parmağında bıçak gibi bir acı tecrübe etmiGti ve geri çektiğinde bir sürü kan görmüGtü.

gimdi daha dikkatlice iGine devam etti. Sandığın yanında diz çökerek dibini yokladı ve sönükçe CEDRIC DIGGORY&#65533;G DESTEKLEYGN ve DANDGK POTER arasında parıldayan eski bir rozeti, çatlamıG ve eskimiG bir Sinsioskopu, ve içinde R.A.B. tarafından imzalanmıG olan bir notun saklandığı altın kolyeyi çıkardıktan sonra, sonunda zarara neden olan keskin köGeyi keGfetti. Onu anında tanıdı. ÖlmüG vaftiz babası, Sirius&#65533;un ona verdiği büyülü aynanın bir kaç santimlik parçasıydı. Harry onu bir köGeye koydu ve geri kalanı için sandığın içini dikkatlice yokladı, ama vaftiz babasının son hediyesinden geriye enkazın en derin katmanına parlayan kum taneleri gibi yapıGan toz haline gelmiG camdan baGka bir Gey kalmamıGtı.

Harry doğruldu kendisini kestiği keskin parçayı inceledi ve ona geri yansıyan kendi parlak yeGil gözünden baGka bir Gey görmedi. Parçayı yatağın üstünde okunmamıG duran o sabahki Gelecek Postası&#65533;nın üzerine koydu ve acı hatıraların ve kırık aynanın keGfinin neden olduğu piGmanlık ve özlem darbelerinin ani akıGını, sandığındaki geri kalan çerçöpe saldırarak durdurmaya teGebbüs etti.

Sandığı tamamen boGaltmak, iGe yaramaz Geyleri atmak ve kalanları bundan sonra ihtiyacı olup olmayacağına göre iki yığına ayırmak bir saatini daha aldı. Okul ve Quidditch cüppeleri, kazanı, parGömeni, tüy kalemleri ve okul kitaplarının çoğu arkada bırakılmak üzere bir köGeye yığılmıGtı. Teyzesinin ve eniGtesinin onlarla ne yapacağını merak etti; gecenin köründe onları yakacaklardı muhtemelen, korkunç bir suçun kanıtlarıymıGçasına. Muggle giysileri, Görünmezlik Pelerini, iksir-yapım seti, bazı kitaplar, Hagrid&#65533;in ona verdiği fotoğraf albümü, bir mektup yığını ve asası eski bir sırt çantasına yeniden toplanmıGtı. Bir ön cepte Çapulcu Haritası ve içinde R.A.B. imzalı notla beraber madalyon vardı. Madalyona bu onur yeri değerli olduğu için verilmemiGti &#65533; normalde değersizdi &#65533; onu elde etmenin bedeli için verilmiGti.

Geriye oldukça beyaz baykuGu Hedwig&#65533;in yanında çalıGma masasının üstünde duran büyük bir gazete yığını kalmıGtı: Harry&#65533;nin bu yaz Privet Drive&#65533;da geçirdiği her gün için bir tane.

Yerden ayağa kalktı, esnedi ve masasına doğru ilerledi. Gazeteleri karıGtırmaya ve teker teker çöp
yığınına atmaya baGlarken Hedwig hiç hareket etmedi. BaykuG uyuyordu ya da uyuma taklidi
yapıyordu; o anda kafesinden sınırlı uzunlukta çıkabildiği için Harry&#65533;e kızgındı.

Gazete yığının sonuna yaklaGtığında Harry yavaGladı ve yaz için Privet Drive&#65533;a vardığından kısa bir
süre sonra geldiğini bildiği özel bir basımı aradı; ön sayfada Hogwarts&#65533;ta Muggle AraGtırmaları
öğretmeni olan Charity Burbage&#65533;ın istifası üzerine ufak bir not olduğunu hatırlıyordu. Sonunda buldu.
Onuncu sayfaya çevirerek çalıGma masasının sandalyesine çöktü ve aradığı makaleyi tekrar okudu.

ALBUS DUMBLEDORE HATIRLANIYOR
Elphias Doge

Albus Dumbledore ile on bir yaGında tanıGtım, Hogwarts&#65533;daki ilk günümüzde. KarGılıklı
çekimimiz Güphesiz ikimizin de yabancı gibi hissettiği gerçeğinden kaynaklanıyordu.
Okula gelmeden kısa bir süre önce ejderha çiçeği kapmıGtım ve artık bulaGıcı olmamama
rağmen benekli yüzüm ve yeGilimsi rengim çoğunu bana yaklaGmaya davet etmedi. Albus
ise Hogwarts&#65533;a istenmeyen kötü Göhret yükü altında gelmiGti. Neredeyse bir yıl önce
babası Percival üç genç Muggle üstünde vahGi ve tanınmıG bir saldırı yüzünden
suçlanmıGtı.

Albus hiçbir zaman (Azkaban&#65533;da ölecek olan) babasının bu suçu iGlediğini inkâr etmeye
teGebbüs etmemiGti; tam tersi, ona soracak cesareti topladığımda, bana babasının suçlu
olduğunu bildiğini temin etti. Bunun ötesinde, birçoğunun onu zorlamaya teGebbüs
etmesine rağmen, Dumbledore üzücü olay hakkında konuGmayı reddetti. Bazıları,
gerçekten de, babasının hareketini övme eğilimindeydi ve Albus&#65533;un da bir Muggle-
düGmanı olduğunu varsaydılar. Daha yanlıG düGünemezlerdi. Albus&#65533;u bilen herkesin tasdik
edeceği gibi, en ufak bir anti-Muggle eğilimi göstermedi. Aslında, Muggle haklarına kararlı
desteği takip eden yılarda ona pek çok düGman kazandırdı.

Fakat birkaç ay içinde Albus&#65533;un kendi ünü babasınınkini gölgede bırakmaya baGladı. Glk
yılının sonunda bir daha asla bir Muggle-düGmanının oğlu olarak tanınmadı, ama sadece
okulda görülmüG en parlak öğrenci olarak tanındı. Onun arkadaGları olma ayrıcalığı olan
bizler onun örneğinden faydalandık; her zaman cömertçe sağladığı yardımı ve teGvikinden
söz etmeye gerek yok. Daha sonraları bana ona en büyük memnuniyeti öğretmekten
aldığını o zamandan bildiğini itiraf etti.

Okulun verdiği her not ödülünü almakla kalmadı, yakın zaman içinde zamanın

en göze çarpan büyülü isimleriyle düzenli mektuplaGmaya baGladı; ünlü simyacı Nicholas Flamel, önemli tarihçi Bathilda Bagshot ve sihir teoristi Adalbert Wafling dâhil. Kâğıtlarının bazıları iyi bilinen basımlara ulaGtı; Biçim DeğiGtirme Güncesi, Büyülerle BaGa Çıkma ve Pratik Gksirci gibi. Dumbledore&#65533;un gelecekteki kariyeri göz kamaGtırıcı olacak gibiydi ve geriye kalan tek soru ne zaman Sihir Bakanı olacağıydı. Sonraki yıllarda iGi almak üzere olduğu sıkça öngörülmesine rağmen, hiçbir zaman Bakanlık hırsları olmadı.

Hogwarts&#65533;a baGladıktan üç yıl sonra, Albus&#65533;un kardeGi, Aberforth okula geldi. Benzer değillerdi; Aberforth hiçbir zaman kitap kurdu değildi ve Albus gibi olmaksızın, anlaGmazlıkları mantıklı tartıGmalarla değil düellolarla hizaya sokmayı tercih ederdi. Fakat bazılarının söylediği gibi kardeGlerin arkadaG olmadığını söylemek yanlıG olur. Bu derecede farklı iki çocuk ellerinden geldiği kadar iyi geçindiler. Aberforth için, hakkını yemeyeyim, Albus&#65533;un gölgesi altında yaGamanın fazla rahatlatıcı bir deneyim olmadığı kabul edilmelidir. Sürekli onun boyunduruğu altında kalması onunla arkadaG kalmasına karGı zorlu bir tehlikeydi ve bir kardeG olarak daha memnun edici olamazdı.

Albus ve ben Hogwarts&#65533;tan ayrıldığımızda birlikte o zamanlar geleneksel olan dünya turunu yapacaktık. Ayrı kariyerlerimize atılmadan önce yabancı büyücüleri ziyaret edecektik ve gözlemleyecektik. Fakat trajedi araya girdi. Yolculuğumuzun arifesinde Albus&#65533;un annesi, Kendra, Albus&#65533;u ailenin baGı, evin tek direği olarak bırakarak öldü. GidiGimi Kendra&#65533;nın cenazesine taziyede bulunmaya gidecek kadar erteledim, sonra artık yalnız baGıma sürdüreceğim yolculuğa çıktım. Bakacak kardeGleriyle ve onlara kalan çok az altınla Albus&#65533;un bana eGlik edeceği artık mevzu bahis bile olamazdı.

Bu hayatımızda en az irtibatta olacağımız dönemdi. Albus&#65533;a, belki biraz düGüncesizce, Yunanistan&#65533;da chimeralardanucu ucuna kaçmaktanMısırlı simyacılarla yaptığım deneylere kadar yolculuğumun güzelliklerini anlattığım mektuplar yazdım. Mektupları bana öylesine parlak bir büyücü için hayal kırıcı derecede sıkıcı olduğunu tahmin ettiğim günlük yaGamının çok azını anlatıyordu. Kendi tecrübelerimin içine öyle dalmıGtım ki, bir yıllık yolculuğumun sonlarına doğru Dumbledore&#65533;ları bir trajedinin daha vurduğunu dehGet içinde duydum: kız kardeGi Ariana&#65533;nın ölümü.

Ariana&#65533;nın sağlığı uzun bir süre kötü durumda olmasına rağmen, darbe annelerinin kaybından hemen sonra geldiği için kardeGlerinin ikisi üzerinde de derin bir etki bırakmıGtı. Albus&#65533;a yakın olan herkes &#65533; ve ben kendimi bu Ganslı

insanların arasından sayarım &#65533;
Ariana&#65533;nın ölümünün ve Albus&#65533;un bundan kendisini sorumlu tutması (elbette suçsuz olduğu halde), onun üzerinde sonsuza kadar iz bıraktığını kabul eder.

Eve döndüğümde çok daha yaGlı bir insanın acılarını yaGamıG genç bir adam buldum. Albus önceden olduğundan daha ağzı sıkıydı ve çok daha az kaygısızdı. Sefaletine ek olarak, Arina&#65533;nın kaybı Albus ve Aberforth arasında yenilenmiG bir yakınlığa değil bir farklılaGmaya neden olmuGtu. (Zamanla bu ortadan kalkacaktı &#65533; daha sonraki yıllarda yakın olmasa da samimi bir iliGkiyi tekrar kurdular.) Fakat o zamandan sonra ailesi veya Ariana hakkında çok seyrek konuGtu ve arkadaGları onlardan bahsetmemeyi öğrendi.

Takip eden yıllardaki zaferlerini baGka tüy kalemler anlatacaktır. Dumbledore&#65533;un Büyücü bilgisinin durumuna ejderha kanının on iki kullanımının keGfi dâhil sayısız katkısı gelecek jenerasyonlara da fayda sağlayacak BüyüceGura&#65533;nın BaG Büyücüsü olarak yaptığı pek çok yargılamada gösterdiği bilgeliğinin sağladığı katkı gibi. 1945&#65533;te Dumbledore ve Grindelwald arasında olan düelloya hala hiçbir Büyücü düellosu denk olmamıGtır derler. Tanık olanlar iki olağan dıGı büyücüyü savaGırken izlerlerken hissettikleri korku ve GaGkınlığı yazdılar. Dumbledore&#65533;un zaferi ve Büyücü Dünyası&#65533;na yaGattığı neticeleri sihir tarihinde Uluslar arası Gizlilik Yasası&#65533;nın çıkması veya Adı Anılmaması Gereken KiGi&#65533;nin düGüGüne denk bir dönüm noktası olarak nitelendiriliyor.

Albus Dumbledore asla gururlu ya da kendini beğenmiG değildi; ne kadar görünürde gereksiz veya periGan olsa da herkeste değer verecek bir Gey bulabilirdi ve inanıyorum ki çok erken yaGadığı kayıpları ona büyük bir insanlık ve sempati kazandırdı. Dostluğunu ne kadar özleyeceğini kelimelerle tarif edemem, ama kaybım Büyücü Dünyası&#65533;nınkiyle kıyaslanamaz. Çünkü bütün Hogwarts müdürleri arasında en ilham kaynağı ve en sevilen olduğu sorgulanamaz. YaGarken öldü: Her zaman daha iyisi için çalıGtı ve onunla tanıGtığım günkü kadar ejderha çiçeği geçiren küçük bir çocuğa bir el uzatmaya son saatine dek gönüllüydü.

Harry okumayı bitirdi, ama biyografiye eGlik eden resme bakmaya devam etti. Dumbledore tanıdık, sevecen gülümsemesiyle gülüyordu, ama yarım ay Geklindeki gözlüklerinin üzerinden bakarken gazete baskısında bile üzüntüsü küçük düGme hissiyle karıGmıG olan Harry&#65533;de ihanet etme izlenimi bırakıyordu.

Dumbeldore&#65533;u epey iyi tanıdığını düGünmüGtü, ama bu biyografiyi okuduğundan beri onu neredeyse hiç tanımadığını anlamak zorunda bırakılmıGtı. Dumbledore&#65533;un çocukluğunu veya gençliğini bir kere

bile hayal etmemiGti; sanki Harry&#65533;nin onu tanıdığı gibi oluGmuGtu, saygı uyandıran ve gümüGi saçlı ve
yaGlı. Yeniyetme bir Dumbledore düGüncesi tuhaftı, aptal bir Hermione ya da arkadaG canlısı bir Patlar
Uçlu Keleker düGünmek gibiydi.

Dumbledore&#65533;a geçmiGi hakkında soru sormayı hiç akıl etmemiGti. Tuhaf, hatta münasebetsiz
kaçacağına Güphe yoktu, ama her Geye rağmen, Dumbedore&#65533;un Grindelwald&#65533;la olan o efsanevi
düellonun bir parçası olduğu genel bilgiydi ve Harry Dumbledore&#65533;a nasıl bir his olduğunu ya da diğer
meGhur baGarıları hakkında soru sormayı düGünmemiGti. Hayır, hep Harry&#65533;i, geleceğini, planlarını
tartıGmıGlardı&#65533; ve Gimdi Harry&#65533;e öyle geliyordu ki geleceğinin çok tehlikeli ve çok muallakta olduğu
gerçeğine rağmen,Dumbledore&#65533;akendisi hakkındadaha fazla soru soramadığında geri

----------------------- Page 13-----------------------

getirilemeyecek fırsatları kaçırmıGtı, müdürüne sorduğu en kiGisel sorunun Dumbledore&#65533;un dürüstçe
cevaplamadığı tek soru olduğu konusunda Güphelenmesine rağmen:

--Aynaya baktığınızda siz ne görüyorsunuz?

--Ben mi? Ben kendimi bir çift kalın yün çorap tutarken görüyorum.

Birkaç dakika düGündükten sonra, Harry biyografiyi Posta&#65533;dan yırttı, dikkatlice katladı ve Savunma
Sihri ve Karanlık Sanatlara KarGı Kullanımı&#65533;nın ilk cildinin içine sıkıGtırdı. Sonra gazetenin geri kalanını
çöp yığınına attı ve odasına doğru döndü. Çok daha düzenliydi. Yerli yerinde olmayan tek Gey yatağın
üstünde duran bugünün Gelecek Postası ve üstünde duran kırık ayna parçasıydı.

Harry odası boyunca yürüdü, ayna parçasını bugünün Posta&#65533;sının üstünden aldı ve gazeteyi açtı.
KıvrılmıG gazeteyi teslim baykuGundan o sabah erkenden aldığında manGete bakıvermiGti ve
Voldemort hakkında hiçbir Gey söylemediğini gördüğünde bir köGeye atmıGtı. Harry Bakanlık&#65533;ın
Posta&#65533;ya Voldemort hakkındaki haberleri bastırmak konusunda baskı yaptığına emindi. Bu yüzden
henüz Gimdi ne kaçırdığını görmüGtü.

Ön sayfanın alt yarısı boyunca daha küçük bir baGlık Dumbledore&#65533;un uzun adımlarla yürüyüp endiGeli
göründüğü bir resminin üzerine yazılmıGtı:

DUMBLEDORE&#65533;SONUNDA GERÇEKLER?

Birçoğu tarafından jenerasyonunun en büyük büyücüsü olarak görülen kusurlu dâhinin Gok
edici hikâyesi haftaya geliyor. Sakin, gümüG sakallı bilgenin popüler imajını soyarak Rita
Skeeter sorunlu çocukluğu, kanunsuzgençliği, hayat boyu süren kavgaları ve
Dumbledore&#65533;un mezarına götürdüğü suçlu sırlarını açığa çıkarıyor. NEDEN Sihir Bakanı
olması tavsiye edilen adam alelade bir müdür olarak kalmaktan memnun kalmıGtı?
Zümrüdüanka YoldaGlığı diye bilinen gizli organizasyonun gerçek

amacı NEYDG?
Dumbledore sonuyla gerçekte NASIL karGılaGtı?

Bunların cevapları ve daha fazlası yeni Rita Skeeter tarafından yazılmıG, Betty Braithwaite&#65533;in çok özel röportajlarını içeren Gok biyografi Albus Dumbledore&#65533;un Hayatı ve Yalanları&#65533;nda keGfedilebilir, sayfa 13.

Harry gazeteyi yırtarcasına açtı ve sayfa on üçü buldu. Makalenin üstüne baGka bir tanıdık yüzü gösteren bir resim konulmuGtu: mücevherli gözlük takan ve düzgün kıvırcık sarıGın saçlı bir kadın, besbelli galip bir gülümseme olması gereken bir gülümsemeyle diGlerini gösteriyordu ve parmaklarını ona doğru oynatıyordu. Bu mide bulandırıcı görüntüyü görmezden gelmek için elinden geleni yapan Harry devamını okudu.

Acımasızlığıyla ünlü tüy kalem portrelerinin yansıttığının aksine Rita Skeeter&#65533;ın kendisi çok daha sıcak ve yumuGak. Sıcacık evinin holünde beni karGıladıktan sonra, beni bir fincan çay, bir dilim dövme pastası ve söylemeye ne hacet, buharlı bir fıçı dolusu en taze dedikodular için doğru mutfağa yönlendiriyor.

--Elbette Dumbledore bir biyografçının rüyası, diyor Skeeter. --Öyle uzun, dolu bir yaGam ki. Eminim kitabım pek çoğunun ilki olacak. Skeeter kesinlikle yarıG çizgisinden çok çabuk kalktı. Dokuz yüz sayfalık kitabı Dumbledore&#65533;un Haziran&#65533;daki esrarengiz ölümünden sadece dört hafta sonra tamamlandı. Bu süper hızlı marifeti nasıl baGardığını soruyorum.

--Ah, benim olduğum kadar uzun süre bir gazeteci olduğunuzda bir son teslim tarihi için çalıGmanız doğal olarak geliyor. Büyücü dünyasının bütün hikâye için yaygara kopardığını biliyordum ve ihtiyacı karGılayacak ilk kiGi olmak istedim.

---------------------- Page 14----------------------

BüyüceGura&#65533;nın Özel DanıGmanı ve Albus Dumbledore&#65533;un uzun süreli arkadaGı olan Elphias Doge&#65533;un yeni, geniGçe tanınmıG görüGlerinden bahsettim: --Skeeter&#65533;ın kitabı bir Çikolatalı Kurbağa kartından daha az gerçek içeriyor.

Skeeter baGını arkaya atarak gülüyor.

--Sevgili Dodgy! Birkaç yıl önce onunla deniz insanları hakları konusunda röportaj yaptığımı hatırlıyorum, tanrı onu korusun. Tamamen üGütük, Windermere Gölü&#65533;nün dibinde oturduğumuzu sanıyor görünüyordu. Bana sürekli alabalıklara dikkat etmemi söyleyip durdu.

Buna rağmen Elphias Doge&#65533;un yanlıGlık suçlamaları pek çok yerde tekrarlandı. Skeeter gerçekten dört kısa haftanın Dumbledore&#65533;un uzun ve olağanüstü hayatının tam resmini

elde etmek için yeterli olduğunu düGünüyor mu?

--Ah, hayatım, diye gülümsüyor Skeeter, parmak eklemlerimi Gefkatle sararak, -- GiGman bir
torba dolusu Galleon, _hayır&#65533; kelimesini duyma itirazı ve keskin güzel bir Tez-Tekrar Tüyü
aracılığıyla ne kadar bilgi elde edilebileceğini benim kadar iyi biliyorsun! Gnsanlar
Dumbledore&#65533;a çamur atmak için kuyruğa giriyordu zaten. Herkes onun çok harika
olduğunu düGünmüyordu, biliyorsun &#65533; pek çok önemli ayak parmağının üzerinde yürüdü.
Ama yaGlı Dodgy Doge hipogrif gözlüklerini çıkarabilir çünkü pek çok gazetecinin uğrunda
asasını vereceği bir kaynağa ulaGtım, daha önce halk içinde hiç konuGmamıG ve
Dumbledore&#65533;a gençliğinin en karıGık ve huzursuz döneminde yakın olan biri.

Skeeter&#65533;ın biyografisinin önceden tanınmıG olması Dumbledore&#65533;un suçsuz bir hayat
yaGadığına inananlara kesinlikle Goklar yaGatacağı düGüncesi uyandırdı. Ortaya çıkardığı
en büyük sürprizler nelerdi, diye soruyorum.

--Hadi canım, Betty, kimse kitabı almadan önemli kısımları söylemeyeceğim! diye gülüyor
Skeeter. --Ama hala Dumbledore&#65533;un sakalı kadar ak olduğuna inanan herkesin kaba bir
uyandırılıGa maruz kalacağına söz verebilirim! göyle diyelim ki, onun Kim-Olduğunu-
Bilirsin-Sen&#65533;e karGı köpürdüğünü duyan kimsenin Dumbledore&#65533;un kendisinin gençliğinde
Karanlık Sanatlar&#65533;la uğraGtığını hayal edemezdi! Ve daha sonraki yıllarını hoGgörü iGin
yalvararak geçiren bir büyücü için o gençken tam olarak geniG fikirli değildi! Evet, Albus
Dumbledore gerçekten nahoG bir geçmiGe sahipti, hakkında konuGulmaması için çok
uğraGtığı Güpheli bir aile de cabası.

Skeeter&#65533;ın BüyüceGura tarafından Sihrin YanlıG Kullanımı yüzünden tutuklanması on beG
yıl önce ufak bir skandal yaratan Dumbledore&#65533;un kardeGi Aberforth&#65533;dan mı bahsettiğini
soruyorum.

--Ah, Aberforth tezek yığının sadece ucu, diye gülüyor Skeeter. --Yo, yo, keçilerle
oyalanmaya yatkınlığı olan bir kardeGten çok daha kötü bir Geyden bahsediyorum. Muggle
sakatlayan babadan da kötü &#65533; Dumbledore ikisini de sessiz tutamadı zaten, ikisi de
BüyüceGura tarafından suçlandı. Hayır, benim ilgimi çeken anne ve kız kardeGti ve biraz
didiklemek bir pislik yuvasını açığa çıkardı &#65533; ama söylediğim gibi, detaylar için dokuzuncu-
on ikinci bölümleri beklemeniz gerekecek. gimdi söyleyebileceğim tek Gey, Dumbledore&#65533;un
burnunun kırılmasından hiç bahsetmemesine hiç GaGırmamak lazım.

Aile kirli çamaGırlarına rağmen Skeeter Dumbledore&#65533;un pek çok sihirli keGiflerine yol açan
dehayı inkâr mı ediyordu?

--Kafası çalıGıyordu, diye kabul ediyor, --fakat Gimdi pek çoğu, sözüm ona baGarılarının
hepsi için tam bir övgü kazanabilir olup olmadığını sorguluyor. On altıncı bölümde açığa
çıkardığım gibi, Ivor Dillonsby Dumbledore onun kâğıtlarını _ödünç&#65533; aldığında ejderha
kanının sekiz kullanımı çoktan keGfettiğini iddia ediyor.

Ama Dumbledore&#65533;un baGarılarının bazılarının önemini inkâr etmeye cüret etmem. Peki ya
Grindelwald&#65533;ı meGhur yeniGi?

--Ah, Gimdi, Grindelwald&#65533;dan bahsettiğine sevindim, diyor Skeeter boGuna ümit verici bir
gülümsemeyle. --KorkarımDumbledore&#65533;un muhteGem zaferi yüzünden gözleri
buğulananlar kendilerini bir bomba için hazırlasınlar &#65533; ya da belki bir Tezek bombası,
gerçekten çok kirli bir iG. Söyleyeceğim tek Gey, gerçekten muhteGem efsanevi bir düello
olduğuna çok emin olmayın. Kitabımı okuduktan sonra, insanlar Grindelwald sadece
asasının ucundan beyaz bir mendil çıkarıp sessizce geldiği sonucuna varmak zorunda
kalabilir!

Skeeter bu ilgi çekici konu hakkında daha fazla Gey ele vermek istemiyor, bu yüzden
okuyucularını Güphesiz her Geyden daha fazla hayran bırakacak iliGkiye dönüyoruz.

--Ah, evet, diyor Skeeter, canlılıkla baGını sallayarak, --bütün Potter-Dumbledore iliGkisine
tam bir bölüm adıyorum. Sağlıksız, hatta sinsi deniyor. Tekrar, okuyucularınızın tüm
hikâye için kitabımı almaları gerekecek, ama Dumbledore&#65533;un Potter&#65533;a doğal olmayan bir
ilgi beslediğine Güphe yok. Çocuğun iyiliğini düGünüp düGünmediğini &#65533; eh, göreceğiz.
Potter&#65533;ın çok acılı bir ergenlik geçirdiği gerçekten bilinen bir sır.

Skeeter&#65533;a geçen sene çok ses getiren bir röportaj yaptığı Harry Potter&#65533;la hala irtibatta olup
olmadığını soruyorum: Potter&#65533;ın Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in döndüğüne dair inancı
hakkında ilk kez konuGtuğu ani atak yapan bir parçaydı.

--Ah, evet yakın bir bağ kurduk, diyor Skeeter. --Zavallı Potter&#65533;ın çok az gerçek dostu var
ve hayatının çok zorlayıcı bir döneminde tanıGtık &#65533; Üçbüyücü Turnuvası. Ben muhtemelen
gerçek Harry Potter&#65533;ı tanıyan yaGayan çok az kiGiden biriyim.

Dumbledore&#65533;un son saatleri hakkındaki birçok dedikoduya gelelim. Skeeter Dumbledore
öldüğünde Potter&#65533;ın orda olduğuna inanıyor mu?

--Eh, çok fazla söylemek istemiyorum &#65533; hepsi kitapta &#65533; ama Hogwarts Gatosunun içindeki
görgü tanıkları Potter&#65533;ın Dumbledore&#65533;un düGüGünden, atlayıGından ya da itiliGinden birkaç

dakika sonra olay mahallinden kaçarken gördü. Potter daha sonra garezi olduğu bilinen adamın, Severus Snape&#65533;in aleyhinde kanıt verdi. Her Gey göründüğü gibi mi? Bu Büyücü toplumunun muhakemesine kalmıG &#65533; benim kitabımı okuduktan sonra.

Bu ilginç noktayla beraber, kalkıyorum. Skeeter&#65533;ın anında çok satanlar listesine girecek bir kitabı tüy kaleme aldığına Güphe yok. Bu arada Dumbledore&#65533;un hayranlar topluluğu kahramanları hakkında ortaya çıkacak olanlar hakkında ürperiyor olabilir.

Harry makalenin sonuna ulaGtı, ama sayfaya boG boG bakmaya devam etti. Tiksinti ve öfke içinde kusmuk gibi yükseldi; tüm gücüyle gazeteyi buruGturup taGmıG çöp tenekesinde yükselmiG geri kalan çöple birleGtiği duvara attı

Odada körlemesine ne yaptığının farkında olmadan Rita&#65533;nın makalesinden rasgele cümleler kafasında yankılanırken volta atmaya, boG çekmeceleri açmaya ve kitapları alıp tekrar aynı yığınların üstüne yerleGtirmeye baGladı: Bütün Potter-Dumbledore iliGkisine tam bir bölüm&#65533; Sağlıksız hatta sinsi deniyor&#65533; Kendisinin gençliğinde Karanlık Sanatlar&#65533;la uğraGtığını&#65533; Pek çok gazetecinin uğrunda asasını vereceği bir kaynağa ulaGtım&#65533;

--Yalanlar! diye böğürdü Harry ve pencereden çim makinesini baGlatmak için duraklamıG olan yan komGusunun endiGeyle yukarı baktığını gördü.

Harry yatağın üstüne sertçe oturdu. Kırık ayna parçası ondan uzaklaGtı; onu aldı ve Dumbledore&#65533;dan Rita Skeeter&#65533;ın ününe leke sürmek için kullandığı yalanları tekrar tekrar düGünerek parmaklarıyla çevirdi&#65533;

En parlağından bir mavi parlaması. Harry dondu ve kesilmiG parmağı yine aynanın sivri kenarı üzerinde kaydı. Hayal görmüGtü, öyle olmalıydı. Omzunun üzerinden baktı, ama duvar Petunia Teyze&#65533;nin seçtiği hastalıklı Geftali rengiydi: Orada aynanın yansıtabileceği mavi olan hiçbir Gey yoktu.
Tekrar ayna parçasına baktı ve ona bakan kendi parlak yeGil gözünden baGka bir Gey görmedi.

----------------------- Page 16-----------------------

Hayal görmüGtü, baGka bir açıklaması yoktu; hayal görmüGtü, çünkü ölmüG müdürünü düGünüyordu.
Kesin olan bir Gey varsa, o da Albus Dumbledore&#65533;un parlak mavi gözleri onu bir daha hiç delip geçmeyecekti.

----------------------- Page 17-----------------------

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DURSLEYLERİN GİDİŞİ

Ön kapının çarpıGı merdivenlerde yankılandı ve birisi kükredi, --Ah! Sen!

On altı yıldır bu Gekilde hitap edilen Harry&#65533;nin, ona seslenenin

eniGtesi olduğu konusunda hiçbir
Güphesi yoktu, yine de hemen cevap vermedi. Hala, Dumbledore&#65533;un gözünü gördüğünü sandığı o kısa
anı düGünüyordu. EniGtesi --ÇOCUK! diye böğürdüğü zaman yavaGça yatağından kalkıp yatak
odasının kapısına doğru yöneldi, elindeki kırık aynayı, yanında götüreceği diğer Geylerle dolu sırt
çantasına eklemek için durdu.

--Zamanını doldu! diye kükredi Vernon Dursley, Harry merdivenlerin baGında belirdiği zaman, --AGağı
in. KonuGmak istiyorum!

Harry merdivenlerden indi, elleri pantolonunun cebindeydi. Odaya bakındığında üç Dursley&#65533;in de orada
olduğunu gördü. Toplanmak için giyinmiGlerdi; Vernon EniGte açık kahve fermuarlı bir mont içindeyken
Dudley, Harry&#65533;nin geniG, sarıGın, kaslı kuzeni, deri montunun içindeydi.

--Evet? diye sordu Harry.

--Otur! dedi Vernon EniGte. Harry kaGlarını kaldırdı. --Lütfen! diye ekledi Vernon EniGte, kelime
boğazına saplanmıG gibi hafifçe irkilerek.

Harry oturdu. Neyle karGılaGacağını bildiğini düGündü. EniGtesi volta atmaya baGlamıGtı, Petunia Teyze
ve Dudley, adamınhareketlerini meraklı ifadelerle izliyorlardı. Sonunda,büyükmor yüzü
konsantrasyonla kasıldı. Vernon EniGte Harry&#65533;nin önünde durdu ve konuGtu.

--Fikrimi değiGtirdim, dedi.

--Aman ne GaGırtıcı, dedi Harry.

--O ses tonunda konuGmayacaktın--- diye baGladı Petunia Teyze tiz bir sesle, ama Vernon Dursley
durması için iGaret etti.

--Hepsi tamamen zırvalık, dedi Vernon EniGte, küçük domuz gözleriyle Harry&#65533;e öfke dolu bakarak.
--Hiçbir kelimesine inanmadığıma karar verdim. Olduğumuz yerde kalıyoruz, hiçbir yere gitmiyoruz.

Harry eniGtesine baktı ve can sıkkınlığıyla eğlenme karıGımı bir Gey hissetti. Vernon Dursley son dört
haftanın her yirmi dört saatinde bir fikrini değiGtiriyordu, her fikrini değiGtirdiğinde arabaya eGyaları
yerleGtiriyor, boGaltıyor ve tekrar yerleGtiriyordu. Harry&#65533;nin favori anı, son yeniden toplanmadan sonra
Dudley&#65533;in dambıllarını çantasına koyduğundan habersiz olan Vernon EniGte&#65533;nin, bavulu bagaja
koymaya kalkıGtığı sıradaki acı içindeki düGüGü ve durmadan küfür ediGiydi.

--Sana göre, dedi Vernon EniGte oturma odasındaki volta atıGını sürdürerek, --biz &#65533; Petunia, Dudley ve
ben &#65533; tehlikedeyiz. gey yüzünden &#65533; Geyden --

--Benim türümdeki insanlardan değil mi? dedi Harry.

--iGte, buna inanmıyorum, diye tekrar etti Vernon EniGte yeniden Harry&#65533;nin önünde durarak. --Bütün
gece boyunca yarı uyanıktım ve tekrar tekrar düGündüm ve inanıyorum ki bu, evi almak için çevirdiğin

bir entrika.

--Evi? diye tekrar etti Harry. --Ne evi?

--Bu ev! diye bağırdı Vernon EniGte, alnındaki damar atmaya baGladı. --Bizim evimiz! Buralarda ev fiyatları hızla artıyor! Bizi ayak altından çıkarıp biraz hokus pokus yapacaksın ve biz farkına varmadan ev senin üzerine olacak ve &#65533;--

----------------------- Page 18-----------------------

--Sen aklını mı kaçırdın? diye sordu Harry. --Evi almak için çevirdiğim bir entrika? Gerçekten de göründüğün kadar salak mısın?

--Sakın buna cüret etme &#65533;! diye cıyakladı Petunia Teyze, ama yine Vernon ona susmasını iGaret etti. GörünüGünün aldığı Gekil, Harry&#65533;nin iGaret ettiği tehlikeye nazaran hiçbir Geydi.

--UnutmuGsundur diye söylüyorum, dedi Harry, --Benim zaten bir evim var, vaftiz babam bıraktı. Bu durumda bu evi neden isteyeyim? Mutlu anılar yüzünden mi?

Sessizlik oldu. Harry, bununla eniGtesini etkilediğini düGünüyordu.

--Gddia ediyorsun ki, dedi Vernon EniGte, yeniden volta atmaya baGlayarak, --Gu Lord Gey &#65533;--

--&#65533;Voldemort, dedi Harry sabırsızca, --ve bunun üzerinden yüz kez geçtik. Bu bir iddia değil, bir gerçek. Dumbledore geçen sene söyledi size, Kingsley ve Mr. Weasley &#65533;--

Vernon Dursley kızgınca omuzlarını silkti ve Harry, eniGtesinin yaz tatili boyunca iki yetiGkin büyücü tarafından yapılan habersiz ziyaretleri hafızasından silmeye çalıGtığını tahmin etti. Kingsley Shacklebolt ve Arthur Weasley&#65533;in kapı giriGinde belirmeleri Dursleyler için hiç hoG olmayan bir Goktu. Ama Harry kabul ediyordu, Mr Weasley bir keresinde oturma odalarının yarısını yok etmiGti ve yeniden belirmesinin Vernon EniGte&#65533;yi memnun etmesi beklenecek bir Gey değildi.

--&#65533;Kingsley ve Mr. Weasley de açıkladılar, diye üsteledi Harry acımasızca, --Ben on yedi yaGında olduğum zaman, beni koruyan koruyucu büyü kalkacak ve bu beni olduğu kadar sizi de korumasız bırakacak. YoldaGlık Voldemort&#65533;un sizi hedefleyeceğinden emin, size iGkence edip benim nerede olduğumu öğrenmeye çalıGacak yada sizi esir aldığı zaman benim gelip sizi kurtarmaya çalıGacağımı düGünecek.

Vernon EniGte ve Harry&#65533;nin gözleri birleGti. Harry, o an için ikisinin de aynı Geyi düGündüğünden emindi. Sonra Vernon EniGte yürümeyi sürdürdü ve Harry devam etti, --Gidip saklanmalısınız ve YoldaGlık yardım etmek istiyor. Size çok sağlam bir koruma teklif edildi, olabilenin en iyisi.

Vernon EniGte bir Gey demedi, ama volta atmaya devam etti. DıGarıda güneG alçalmaya baGladı. Yan komGunun çim biçme makinesi tekrardan durdu.

--Sihir Bakanlığı diye bir Gey var sanıyordum? diye sordu Vernon EniGte beklenmedik bir Gekilde.

--Var, dedi Harry GaGırarak.

--Eh, öyleyse neden onlar koruyamıyor bizi? Bana öyle geliyor ki, masum kurbanlar olarak, iGaretlenmiG bir adamı barındırmaktan baGka bir suçumuz yokken, hükümet korumasını hak ediyoruz!

Harry güldü; kendine hakim olamamıGtı. EniGtesinin, bu küçük gördüğü ve güvenmediği dünyada bile umutlarını bir kuruma bağlaması tam ona göre bir davranıGtı.

--Mr Weasley ve Kingsley&#65533;nin söylediklerini duydunuz, diye cevapladı Harry. --Bakanlığın içine sızdıklarını düGünüyoruz.

Vernon EniGte büyük adımlarla Gömineye doğru yürüdü ve öyle Giddetle soludu ki büyük siyah bıyığı hala mor ve konsantrasyondan kasılmıG olan suratında dalgalandı.

--Pekala, dedi. Tekrar Harry&#65533;nin önünde durarak --Pekala, diyelim ki tartıGmanın hatırı üzerine bu korumayı kabul ettik. Hala neden Kingsley&#65533;i alamadığımızı anlamıyorum.

Harry gözlerini devirmemeyi baGardı, ama zorlukla. Bu soru üzerinden de en az yarım düzine kez geçilmiGti.

--Söylediğim gibi, dedi diGlerini sıkarak, --Kingsley Mug &#65533; demek istediğim, sizin baGkanınızı koruyor.

---------------------- Page 19----------------------

--Kesinlikle &#65533; en iyileri o! dedi Vernon EniGte, boG televizyon ekranını iGaret ederek. Dursleyler Kingsley&#65533;i haberlerde, Muggle baGkanı bir hastaneyi ziyaret ederken, baGkana eGlik ederken görmüGlerdi. Bu, ve Kingsley&#65533;nin bir Muggle gibi giyinmede gösterdiği ustalık, kesin bir güven telkin eden sakin ve derin sesinden söz etmeye bile gerek yok, Dursleylerin ona daha önce hiçbir büyücüye yaklaGmadıkları bir Gekilde yaklaGmasını sağladı ve tabii ki onu küpe takarken görmemiGlerdi.

--Eh, o kapıldı, dedi Harry. --Ama Hestia Jones ve Dedalus Diggle bu iGlerde daha iyiler &#65533;--

--Eğer CV&#65533;lerini görseydik&#65533; diye baGladı Vernon EniGte, ama Harry sabrını yitirdi. EniGtesinin üzerine yürüyerek
--Bütün bunlar kazalar kaza değiller &#65533; çarpıGmalar ve patlamalar ve raydan çıkan tren haberleri son izlediğimizden bu yana her ne olmuGsa. Gnsanlar ortadan kayboluyorlar ve ölüyorlar ve arkasında o var &#65533; Voldemort. Size tekrar tekrar anlattım, Muggle&#65533;ları zevk için öldürüyor. Sis bile &#65533; Ruh Emiciler yüzünden oluyor ve eğer ne olduklarını hatırlayamıyorsan, oğluna sor!

Dudley&#65533;nin eli ani bir hareketle ağzına gitti. Ebeveynlerinin ve Harry&#65533;nin gözleri üzerinde, ellerini yavaGça indirdi ve sordu, --Onlardan&#65533; daha fazla mı var?

--Daha fazla? diye güldü Harry. --Bize saldıran o ikisinden fazla demek istiyorsun? Tabii ki yüzlerce var, belki bu kez binlerce, korku ve umutsuzlukla beslendiklerine göre &#65533;--

--Pekala, bu kadar kabadayılık yeter, diye bağırdı Vernon EniGte. --Anlatmak istediğini anlattın &#65533;--

--Öyle umarım, dedi Harry, --çünkü ben on yedi olduğum zaman, hepsi &#65533; Ölüm Yiyenler, Ruh Emiciler, belki Gnferi bile &#65533; karanlık bir büyücü tarafından büyülenmiG cesetler &#65533; sizi bulup saldıracak. Ve eğer en son büyücüleri alt etmeye çalıGtığınızda ne olduğunu hatırlıyorsanız, sanırım yardıma ihtiyacınız olduğu konusunda hemfikir olacaksınız.

Kesin bir sessizlik oluGtu, Hagrid'in tahta ön kapıyı devirmesinin yankısı yıllardır devam ediyor gibiydi. Petunia Teyze, Vernon EniGteye bakıyordu; Dudley gözlerini Harry&#65533;e dikmiGti. Sonunda Vernon EniGte ağzından kaçırdı, --Ama peki ya benim iGim ne olacak? Dudley&#65533;nin okulu ne olacak? Sanmıyorum ki bu tarz Geyler bir avuç tembel büyücü için önemli olsun &#65533;--

--Anlamıyor musun? diye bağırdı Harry. --Size iGkence edecekler ve sizi öldürecekler tıpkı ebeveynlerime yaptıkları gibi!

--Baba, dedi Dudley yüksek sesle, --Baba &#65533; ben Gu YoldaGlık insanlarıyla birlikte gideceğim.

--Dudley, dedi Harry, --hayatında ilk kez mantıklı bir Gey söyledin.

SavaGın kazanıldığını biliyordu. Eğer Dudley YoldaGlık&#65533;ın yardımını kabul edecek kadar korkmuGsa, ebeveynleri de ona eGlik edecekti. Dudleyciklerinden ayrılmaları söz konusu bile olamazdı. Harry Gömine rafının üzerindeki saate baktı.

--BeG dakika içinde burada olacaklar, dedi, Dursleylerden biri cevap verdiğinde odadan ayrıldı. Teyzesinden, eniGtesinden ve kuzeninden ayrılacak olma durumunu büyük bir sevinçle karGılayacaktı, ama yine de havada bir gariplik seziliyordu. On altı yıllık katı bir hoGnutsuzluktan sonra biri diğerine ne diyebilirdi ki?

Odasına geri dönünce, Harry sırt çantasıyla oyalanarak zaman öldürdü, sonra Hedwig&#65533;in kafesinin parmaklıklarından içeri birkaç baykuG çerezi attı. Boğuk bir gümbürtüyle kafesin zeminine düGtüler, Hedwig görmezden geldi.

--Yakında ayrılıyoruz buradan, çok yakında, dedi Harry kuGa. --Ve sonra sen tekrar uçabileceksin.

Kapı zili çaldı. Harry tereddüt etti, sonra odasından çıkıp merdivenlerden indi. Hestia ve Dedalus&#65533;un Dursleylerle tek baGlarına baGa çıkabilecekleri düGüncesi biraz fazlaydı.

----------------------- Page 20-----------------------

--Harry Potter! diye cikledi hevesli bir ses Harry kapıyı açtığı sırada; küçük bir adam leylak rengi bir

Gapka içinde uzun bir reverans yaptı. --Bu ne büyük bir onur!

--TeGekkürler, Dedalus, dedi Harry koyu saçlı Hestia üzerinden, suratına küçük ve utangaç bir gülümseme oturtarak. --Bunu yaptığınız için gerçekten çok iyisiniz&#65533; Gçerdeler, teyzem ve eniGtem ve kuzenim&#65533;

--Harry Potter&#65533;ın akrabalarına iyi günler! dedi Dedalus neGeyle oturma odasına doğru büyük adımlarla yürüdü. Dursleyler bu Gekilde hitap edilmekten ötürü hiç de hoGnut değildiler; Harry iyiden iyiye bir fikir değiGimi bekledi. Dudley cadı ve büyücünün göz hizasından kaçınarak annesinin yanına büzüldü.

--Görüyorum ki toplanmıG ve hazırsınız. Mükemmel! Plan, Harry&#65533;nin de size söylediği gibi çok basit, dedi Dedalus yelek cebinden kocaman bir cep saati çıkarıp inceleyerek. --Harry ayrılmadan önce ayrılmalıyız. Evinizde sihir kullanmak tehlikeli olduğuna göre &#65533; Harry&#65533;nin hala reGit olmaması Bakanlığa onu tutuklamak için bir bahane verir &#65533; arabayla gideceğiz, diyelim ki sizin için seçtiğimiz güvenli bölgeye doğru buharlaGmadan önce on mil falan uzaklaGmamız gerekiyor. Araba kullanmasını biliyor musunuz, ben mi süreyim? diye sordu Vernon EniGteye nazikçe.

--Araba kullanmasını bilmek mi --? Tabii ki lanet olasıca arabayı nasıl kullanacağımı biliyorum! dedi Vernon EniGte.

--Çok akıllısınız, efendim, çok akıllı. Ben Gahsen o bütün düğme ve göstergeler tarafından üçkağıda getiriliyorum, dedi Dedalus, ağzından çıkan her bir kelimeyle görülebilir ölçüde plana olan güvenini yitiren Vernon Dursley&#65533;i açıkça pohpohladığı izlenimindeydi.

--Araba bile süremiyor, diye mırıldandı dilinin ucuyla, bıyığı kızgınca ttiredi, ama neyse ki ne Dedalus ne de Hestia onu duymuGa benziyorlardı.

--Sen, Harry, diye devam etti Dedalus, --burada koruyucunu bekleyeceksin. Ayarlamalarda biraz değiGiklik oldu &#65533;--

--Ne demek istiyorsun? dedi Harry bir kerede. --Sanıyordum ki Deli Göz gelecek ve Yanı-Sıra Cisimlenme yapacağım?

--Öyle yapamayız, dedi Hestia kısaca, --Deli Göz açıklayacak.

Suratlarında tamamen ne olup bittiğini anlamadıklarını belirten ifadelerle konuGmaları dinleyen Dursleyler, keskin bir çığlık duyulduğunda sıçradılar, --Acele edin! Harry sesin Dedalus&#65533;un cep saatinden geldiğini anlayana dek odanın her yerine baktı.

--Oldukça haklı, çok sıkı bir programda hareket ediyoruz, dedi Dedalus saatine onaylayarak kafa saldı ve tekrar yelek cebine yerleGtirdi. --Yapmaya çalıGtığımız Gey senin evden ayrılıG anınla ailenin buharlaGma anını denk getirmek Harry, böylelikle büyünün bozulduğu anda hepiniz güvenli bir yere doğru gidiyor olacaksınız.

Dursleylere döndü, --Eh, toplandık ve gitmeye hazır mıyız?

Kimse cevap vermedi. Vernon EniGte hala Gok ifadesiyle Dedalus&#65533;un yelek cebindeki GiGkinliğe bakıyordu.

--Belki biz dıGarıda, holde beklemeliyiz, Dedalus, diye mırıldandı Hestia. Harry ve Dursleyler karGılıklı sevgi dolu ve büyük ihtimalle ağlamaklı bir Gekilde veda ederken, odada kalmalarının açıkça düGüncesizlik olacağını düGündü.

--Gerek yok, diye mırıldandı Harry, Vernon EniGte uzatmadan yüksek sesle,

--Eh, o zaman hoGça kal çocuk, dedi.

Sağ kolunu Harry&#65533;e tokalaGmak için uzattı, ama son anda bunu yapamayacakmıG gibi göründü, yalnızca yumruğunu sıktı ve bir metronom gibi ileri geri sallamaya baGladı.

----------------------- Page 21-----------------------

--Hazır mısın Duddy? diye sordu Petunia, huysuzca el çantasının tokasını kontrol ederek neticede Harry&#65533;e bakmaktan kaçındı.

Dudley cevap vermedi ama Harry&#65533;e küçük dev Grawp&#65533;ı hatırlatan bir Gekilde olduğu yerde ağzı yarı açık olarak durdu.

--Hadi o zaman, dedi Vernon EniGte.

Dudley --Anlamıyorum, diye mırıldandığı zaman oturma odasının kapısına ulaGmıGtı bile.

--Neyi anlamıyorsun balkabağım? diye sordu Petunia Teyze oğluna bakarak.

Dudley geniG, jambona benzeyen elini kaldırıp Harry&#65533;i iGaret etti.

--O neden bizimle gelmiyor?

Vernon EniGte ve Petunia Teyze Dudley&#65533;e baka kalıp öyle bir dondular ki, sanki çocuk az önce balerin olmak istediğini ifade etmiGti.

--Ne? dedi Vernon EniGte yüksek sesle.

--Neden o da bizle gelmiyor? diye sordu Dudley.

--Eh, o &#65533; gelmek istemiyor, dedi Vernon EniGte, Harry&#65533;e bir bakıG atıp ekledi, --Gstemiyorsun, değil mi?

--Hem de hiç, dedi Harry.

--Tamam iGte, dedi Vernon EniGte Dudley&#65533;e. --gimdi gidelim hadi.

Odadan dıGarı çıktı. Ön kapının açıldığını duydular, ama Dudley kıpırdamadı, birkaç tedirgin adımdan sonra Petunia Teyze de durdu.

--gimdi ne var? diye havladı tekrar kapıda beliren Vernon EniGte.

Öyle görünüyordu ki Dudley söylemek istediği Geyleri kelimelere dökmekte zorlanıyordu. Birkaç

dakikalık acı verici iç mücadeleden sonra, --Ama nereye gidecek? dedi.

Petunia Teyze ve Vernon EniGte birbirlerine baktılar. Dudley&#65533;nin onları korkuttuğu belli oluyordu. Hestia Jones sessizliği bozdu.

--Ama&#65533; emimin ki yeğeninizin nereye gittiğini biliyorsunuz? diye sordu sersemlemiG bir Gekilde.

--Kesinlikle biliyoruz, dedi Vernon Dursley. --Sizin türünüzün olduğu bir yere gidiyor, değil mi? Pekala Dudley, hadi arabaya bin, adamı duydun, acelemiz var.

Yine, Vernon Dursley ön kapıya doğru yürüdü, ama Dudley takip etmedi.

--Bizim türümüzün olduğu bir yere mi gidiyor?

Hestia çok öfkeli görünüyordu. Harry bu tepkiyle daha önce karGılaGmıGtı, cadılar ve büyücüler ünlü Harry Potter&#65533;ın yakın akrabalarının ona bu kadar az ilgi gösterdiklerini öğrendikleri zaman donup kalıyorlardı.

--Sorun değil, dedi onu inandırmak istercesine. --Gerçekten fark etmiyor.

--Fark etmiyor mu? diye tekrar etti Hestia, sesi gittikçe yükseliyordu. --Bu insanlar neler yaGadığını anlamıyorlar mı? Ne gibi bir tehlike içinde olduğunu? Voldemort karGıtı hareket içinde nasıl eGsiz bir rol üstlendiğini?

---------------------- Page 22----------------------

--gey &#65533; hayır, anlamıyorlar, dedi Harry. --Onlar benim vakit kaybı olduğumu düGünüyorlar aslında, ama alıGtım &#65533;--

--Senin bir vakit kaybı olduğunu düGünmüyorum.

Eğer Harry, Dudley&#65533;nin dudaklarının kıpırdadığını görmeseydi, buna inanmayabilirdi. Bununla birlikte, konuGanın gerçekten kuzeni olduğunu kabul edinceye dek Dudley&#65533;e birkaç saniye boyunca gözlerini dikip baktı.
Dudley kızardı. Harry GaGırdı ve utandı.

--Eh&#65533; Gey&#65533; sağ ol Dudley.

Yeniden, Dudley mırıldanmadan önce, ifade etmek için çok ağır olan düGüncelerle boğuGuyor gibi göründü, --Sen benim hayatımı kurtardın.

--Pek sayılmaz, dedi Harry. --Ruh Emicilerin senden alacağı Gey ruhundu&#65533;

Kuzenine merakla baktı. Harry Privet Drive&#65533;a geri gelmek zorunda kaldığında yalnızca konuGmak zorunda olduğu zamanlarda konuGup vaktinin geri kalanını odasında geçirmiGti, bu veya geçen yaz boyunca neredeyse hiç konuGmamıGlardı. Sabah devirdiği soğuk çayla dolu kupanın bubi tuzağı olmadığı Harry&#65533;nin kafasına dank etti. Daha çok duygulanmıG gözükse de, yine de Dudley'nin kendi duygularını açıklama yeteneğini sonlandırmıG gözükmesinden hafif rahatlamıGtı. Ağzını bir iki kez daha açıp kapadıktan sonra, Dudley kırmızı suratıyla sessizce durdu.

Petunia Teyze göz yaGlarına büründü. Hestia Jones&#65533;un ona attığı onaylayıcı bakıG, Petunia Teyze Harry yerine Dudley&#65533;e doğru koGup onu kucakladığı zaman öfkeli bir bakıGa dönüGtü.

--Ç&#65533;çok tatlısın Dudders&#65533; diye ağladı çocuğun kocaman göğsü üzerinde. --N&#65533;ne kadar tatlı bir çocuk&#65533; t&#65533;teGekkür ediyor&#65533;

--Ama teGekkür ettiğini falan söylemedi! dedi Hestia içerlemiGçesine. --Söylediği Gey yalnızca Harry&#65533;nin bir vakit kaybı olduğunu düGünmediğiydi!

--Evet, ama bu eğer Dudley&#65533;den geliyorsa _seni seviyorum&#65533; gibi bir Geydir, dedi Harry, Petunia Teyze&#65533;nin sanki Dudley az önce Harry&#65533;i yanan bir binadan kurtarmıGçasına onu sıkıca kavramasını izlerken, can sıkıntısı ve gülme isteğiyle arasında kalmıGtı.

--Gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz? diye kükredi Vernon EniGte, oturma odasının kapısında yeniden belirerek. --Çok sıkı bir programla hareket ettiğimizi sanıyordum!

--Evet&#65533;evet, öyle yapıyoruz, dedi bütün bu olayları izlemeye dalmıG Dedalus Diggle ve Gimdi kendini toparlıyordu. --Gerçekten gitmeliyiz, Harry&#65533;--

Öne doğru sendeledi ve iki eliyle uzanıp Harry&#65533;nin elini sıktı.

--&#65533;iyi Ganslar. Umarım tekrar karGılaGırız. Büyücülük dünyasının yükü senin omuzlarında.

--Ah, dedi Harry, --evet. TeGekkürler.

--Elveda, Harry dedi Hestia, o da elini sıktı. --Gyi dileklerimiz seninle.

--Umarım her Gey yolundadır, dedi Harry, Petunia Teyze ve Dudley&#65533;e bakarak.

--Ah, eminim çok iyi arkadaG olacağız, dedi nazikçe Gapkasını sallayıp odadan ayrılan Diggle. Hestia onu takip etti.

Dudley kendini nazikçe annesinin pençelerinden kurtardı ve onu büyüyle tehdit etme dürtüsünü güçlükle bastıran Harry&#65533;e doğru yürüdü. Sonra Dudley büyük pembe elini uzattı.

---------------------- Page 23-----------------------

--Vay canına Dudley, dedi Harry, Petunia Teyze&#65533;nin yeniden baGlayan zırlamasının üzerine. --Ruh Emiciler senin içine baGka bir kiGilik mi yerleGtirdiler?

--Bilmiyorum, diye mırıldandı Dudley. --GörüGürüz, Harry.

--Evet&#65533; dedi Harry Dudley&#65533;nin elini alıp sıkarak. --Belki. Kendine iyi bak Büyük D.

Dudley neredeyse gülümsedi, sonra hantalca yürüyerek odadan çıktı. Harry onun ağır ayaklarının çakıl taGıyla döGeli yolda çıkardığı sesleri duydu ve sonra bir araba kapısı kapandı.

Petunia Teyze suratının yarısı mendile gömülmüG bir halde sesin geldiği yere bakındı. Kendini
Harry&#65533;yle yalnız bulmayı beklemiyordu. Aceleyle mendilini cebine yerleGtirdi ve --Eh, hoGça kal, dedi ve
Harry&#65533;e bakmaksızın kapıya doğru yürüdü.

--HoGça kal, dedi Harry.

Kadın durdu ve geri baktı. Bir an için Harry teyzesinin ona bir Gey söylemek istediği gibi garip bir hisse
kapıldı. Kadın ona garip, gergin bir bakıG attı ve konuGmak üzere gibi göründü, ama sonra kafasını
silkeleyerek kocası ve oğlunun arkasından koGarcasına odadan çıktı.

---------------------- Page 24----------------------

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

YEDİ POTTER

Harry yatak odasına koGarak geri döndü, tam pencereye yetiGtiği sırada Dursleylerin arabasının yola
koyulduğunu gördü. Dedalus&#65533;un silindir Gapkası arka koltukta Petunia Teyze ve Dudley&#65533;in arasında net
bir Gekilde görünüyordu. Araba Privet Drive&#65533;ın bitiminde kavGaktan sağa döndü, penceresi batmakta
olan güneGte bir anlığına kızıl renkte parıldadı ve sonra araba görünürden kayboldu.

Harry Hedwig&#65533;in kafesini, AteGoku&#65533;nu, ve sırt çantasını alıp, garip bir Gekilde toplu olan yatak odasına
tarayan gözlerle baktı ve hantal bir Gekilde kafesi, süpürgeyi ve çantasını taGıyıp, merdivenlerin dibine
koyduğu salona doğru yola koyuldu. IGık hızlı bir Gekilde azalıyordu, salon akGamın ıGıklarının
oluGturduğu gölgelerle dolmuGtu. Orada sessizliğin ortasında öylece durup, evi son kez terk etmek
üzere olduğunu bilmek çok garip hissettirdi. Uzun süre önce, Dursleyler eğlenmeye gittiği zaman evde
yalnız bırakılmasıyla, saatlerce süren yalnızlığı ender görülen bir zevkti. Buzdolabından lezzetli bir
Geyler aGırması dıGında, aceleyle üst kata çıkıp Dudey&#65533;in bilgisayarında oyun oynar ya da televizyon
karGısına geçip, istediği kadar kanalları değiGtirirdi. O zamanları hatırlamak ona garip, anlamsız bir
duygu verdi; kaybettiği küçük bir kardeGini hatırlamak gibi bir Geydi.

--Mekâna son bir kere bakmak istemiyor musun? diye sordu Harry, hâla kafası kanadının altında olup
ona bakmayan Hedwig&#65533;e. --Bir daha buraya geri dönmeyeceğiz. Tüm o iyi anıları hatırlamak istemiyor
musun? Yani, Gu paspasa bak. Ne anılardı&#65533; Dudley, ben onu ruh emicilerden kurtardıktan sonra
paspasın üstüne kusmuGtu&#65533; Daha sonra minnettar olduğu ortaya çıktı, inanabiliyor musun? Ve geçen
yaz, Dumbledore Gu ön kapıdan yürüyüp&#65533;

Harry bir anlığına düGüncelerinin ucunu kaçırdı, Hedwig de geri kazanması için hiçbir Gekilde yardım
etmedi ve kafası kanadının altında oturmaya devam etti. Harry ön kapıya sırtını döndü.

--Ve iGte Gu alt taraf da, Hedwig &#65533; Harry merdivenlerin

altındaki bir kapıyı açtı &#65533; --benim eskiden uyuduğum yer! O zamanlar beni hiç tanımıyordun &#65533; Gözlerime inanamıyorum, burasının bu kadar küçük olduğunu unutmuGum&#65533;

Harry istiflenmiG ayakkabı ve Gemsiyelerin etrafında göz gezdirirken, bir iki örümceğin süslediği merdivenin altına bakar bir Gekilde uyanmaya nasıl alıGkın olduğunu hatırladı. Bu hatıralar gerçek kimliği hakkında hiçbir Gey bilmediği; anne ve babasının nasıl öldüğünü veya neden hep etrafında tuhaf olaylar olduğunu bilmediği günlere aitti. Fakat Harry hâlâ o günlerde bile, yakasını bırakmayan rüyaları hatırlıyordu: yeGil ıGık parıltıları içeren kafa karıGtırıcı rüyalar ve bir keresinde &#65533; Harry anlattığında Vernon EniGte neredeyse arabayı çarpıyordu &#65533; uçan bir motosiklet&#65533;

Yakınlarda bir yerden ani ve sağır edici bir gümbürtü geldi. Harry silkinerek doğruldu ve kafasının üst kısmını alçak kapı çerçevesine çarptı. Sadece Vernon EniGte&#65533;nin en seçkin küfürlerini kullanmak için durarak, sendeleye sendeleye mutfağa geri döndü, kafasını ovalayarak pencereden arka bahçeye göz attı.

Karanlık dalgalanıyor gibi görünüyordu, havda titreGim vardı. Sonra birer birer, Hayalbozan büyüleri kalktıkça Gekiller görüG alanında belirdi. Kask ve gözlük takan, yan tarafında siyah bir sepetin takılı olduğu kocaman bir motosiklette oturan Hagrid, dıGarıdaki görüntünün büyük bir kısmını kaplıyordu. Her tarafında diğer insanlar süpürgelerinden, iki kiGi ise iskeletimsi, siyah kanatlı atlardan iniyorlardı.

Harry arka kapıyı sert bir Gekilde çekip açtı ve son sürat onların ortasına gitti. Hermione&#65533;nin kolları arasında ve Ron sırtına vuruyorken etrafında tipik selamlama sesleri yükseliyordu ve Hagrid --Nasılsın, Harry? Ayrılmaya hazır mısın? diye sordu.

--Kesinlikle, dedi Harry, etrafındaki herkese bakarken. --Fakat bu kadar çok gelmenizi beklemiyordum.

--Plan değiGikliği, diye hırladı Deli-Göz, elinde iki kocaman, GiGkin torba taGıyordu ve sihirli gözü baG döndürücü bir hızla kararan gökyüzünden, eve ve bahçeye kaymıGtı. -- Bunun hakkında konuGmadan önce korunaklı bir yere geçelim.

Harry onları mutfağa götürdü. GülüGüyorlar ve gevezelik yapıyorlardı. Sandalyelerine kurulmuG, Petunia Teyze&#65533;nin parıldayan tezgâhına doğru oturmuGlar ya da Petunia Teyze&#65533;nin lekesiz cihazlarına yaslanmıGlardı; uzun ve leylek gibi Ron; çalı gibi dağınık saçlarını arkasında uzun bir örükle bağlamıG olan Hermione; birbirinin aynı Gekilde sırıtan Fred ve George; kötü bir Gekilde yaralanmıG ve uzun saçlı Bill; yüzünde dost canlısı bir ifadesi olan, kelleGmeye baGlamıG, hafif yan yatmıG olan gözlükleriyle Mr. Weasley; yüzünde eski savaGlardan kalma yaraları olan, tek ayaklı, göz boGluğundaki parlak mavi

renkteki sihirli gözü durmadan etrafa dönüp bakan Deli-Göz; kısa, favori çiklet pembesi renginde
saçları olan Tonks; daha gri görünen ve yüzünde daha fazla çizgi olan Lupin; narin ve güzel, uzun
gümüGi sarı renkte saçları olan Fleur; kel ve geniG omuzlu Kingsley; kaba saç ve sakalı olan, kafasını
tavana vurmamak için kamburunu çıkarmıG bir Gekilde duran Hagrid ve küçük, kirli ve sinsi görünüGlü,
düGkün, tazımsı boncuk gibi gözleri ve matlaGmıG saçları olan Mundungus Fletcher. Harry&#65533;nin kalbi
geniGlemiGe benziyordu ve gördüğü görüntü karGısında adeta ıGıldıyordu: Onlara karGı inanılamayacak
derece sevgi dolu olduğunu hissetti, hatta son karGılaGmalarında boğmaya çalıGtığı Mundungus&#65533;a karGı
bile.

--Kingsley, senin Muggle BaGbakanı&#65533;na göz kulak olduğunu sanıyordum? diye odanın karGısına
seslendi Harry.
--Bensiz bir geceyi atlatabilir, dedi Kingsley, -- Sen daha önemlisin.

--Harry, bil bakalım ne oldu? dedi Tonks oturduğu çamaGır makinesinin üstünden ve sol elini ona
doğru salladı; elindeki yüzük parıldadı.

--Evlendiniz mi? diye bağırdı Harry, Tonks&#65533;tan gözünü Lupin&#65533;e çevirmiGti.

--O sırada orada olamadığın için üzgünüm, Harry, çok sessiz bir Gekilde evlendik.

--Bu harika, tebrik &#65533;--

--Pekala, pekala, daha sonra sıcak kucaklaGmalar için vakit olacak. diye kükredi Moody Gamatanın
üstünden ve mutfağa bir sessizlik çöktü. Moody torbaları ayaklarının yanına indirdi ve Harry&#65533;ye döndü.
--Muhtemelen Dedalus&#65533;un sana anlatmıG olacağı gibi, Plan A&#65533;yı iptal etmek zorunda kaldık. Pius
Thicknesse karGı tarafa geçti ki bu bize büyük bir sorun teGkil ediyor. Bu evi uç-uç Gebekesine
bağlamayı, buraya bir anahtar getirmeyi, cisimlenmeyi veya buharlaGmayı hapsedilmeye yetecek bir
suç ilan etti. Bunların hepsi seni korumak ve Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in sana yaklaGmasını
engellemek adına yapıldı. Tamamen anlamsız, annenin büyüsü bunları zaten yapıyor. Onun
gerçekten yapmıG olduğu Gey senin buradan emniyetli bir Gekilde götürülmeni engellemek.

--Gkinci sorun: Hala reGit değilsin ve bu da hala üzerinde Takipçi olduğu anlamına geliyor.

--Anlamı&#65533;--

--Takipçi, takipçi! dedi Deli-Göz sabırsızca. --on yedi yaG altındakilerin etrafındaki sihir aktivelerini
saptayan büyü, Bakanlık&#65533;ın yaGı küçük büyücülerin yaptığı büyüleri öğrenme yolu! Eğer sen veya
etrafındaki biri, seni buradan götürmek için bir büyü yaparsa, Thicknesse bunu öğrenecek ve böylece
Ölüm Yiyenler de öğrenmiG olacaklar.

--Takip&#65533;in üstünden kalkmasını bekleyemeyiz, çünkü on yedi yaGına

baGladığın an annenin sana
sağladığı tüm korumaları da kaybedeceksin. Kısaca, Pius Thicknesse seni iyi ve uygun bir Gekilde
köGeye sıkıGtırdığını düGünüyor.

Harry kendini, tanımadığı Thicknesse&#65533;la hemfikir olmaktan alıkoyamadı.

--Öyleyse, ne yapacağız?

--Kullanabileceğimiz tek ulaGım araçlarını kullanacağız, Takipçi&#65533;in saptayamayacağı tek araçları, çünkü
onları kullanmak için büyü yapmamıza gerek yok: Süpürgeler, Testrallar ve Hagrid&#65533;in motosikleti.

Harry bu planda çatlaklar görebiliyordu; yine de Deli-Göz&#65533;e, bunları açıklığa kavuGtursun diye bir Gans
tanımak için dilini tuttu.

--gimdi, annenin büyüsü sadece iki durumda bozulacak: ReGidine varınca, ya da &#65533; Moody elleriyle
tertemiz mutfağı gösterdi &#65533; --Bu yeri bir daha evin yerine koymayacağın zaman. Sen, teyzen ve
eniGten bu gece yollarınızı ayırıyorsunuz, yani tam manasıyla bir daha asla birlikte yaGamayacaksınız,
doğru mu?

Harry evet anlamında kafasını salladı.

--Yani bu kez ayrıldığında, bir geri dönüG olmayacak ve sen menzilinden çıktığın an büyü bozulacak.
Biz büyüyü daha erken bozmayı seçiyoruz, çünkü diğer seçenek olan beklememiz, Kim-Olduğunu-
Bilirsin-Sen&#65533;in sen on yedi yaGına vardığın an gelip seni ele geçirmesi anlamına geliyor.

--Bizim yanımızda olan tek Gey Kim-Olduğunu-Bilirsin-Senin seni bu gece götürdüğümüzü bilmemesi.
Bakanlık&#65533;a sahte bir iz bıraktık: Senin ayın otuz birine kadar evden ayrılmayacağını düGünüyorlar.
Bununla birlikte, bahsettiğimiz kiGi Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen, bu yüzden onun yanlıG tarihe inandığına
güvenemeyiz; ne olur olmaz diye bu çevrede, gökyüzünde bir çift Ölüm Yiyen konuGlandırdığı kesin.
Bu yüzden onlardan kurtulabilmek için, bir düzine kadar farklı eve koyabildiğimiz her türlü korumayı
koyduk. Onların hepsi de seni saklayacağımız ev olabilecek gibi görünüyor, hepsinin de YoldaGlık ile
bazı bağlantıları var: benim evim, Kigsley&#65533;in evi, Molly&#65533;nin Muriel Teyzesi &#65533; Fikri anlıyorsun.

--Evet, dedi Harry, tam olarak gerçeği söylemeyerek, çünkü plandaki geniG bir boGluğu fark
edebiliyordu.

--Sen Tonks&#65533;un anne ve babasına gideceksin. Bir kere onların evine koyduğumuz koruyucu büyülerin
sınırına girdiğin zaman, Kovuk&#65533;a gitmek için bir anahtar kullanabileceksin. Sorun var mı?

--gey &#65533; evet, dedi Harry. --Belki ilk baGta on iki güvenli evden hangisine yöneldiğimi bilmeyecekler, ama
hangisine gittiğim anında belli olmayacak mı&#65533;çabucak etrafındaki

kafaları saydı&#65533;--on dördümüzün birden Tonks&#65533;un ailesinin evine doğru uçması?

--Ah, dedi Moody. -- Temel noktadan bahsetmeyi unuttum. On dördümüz birden Tonks&#65533;un ailesinin evine uçmayacağız. Bu gece göklerde yedi tane Harry Potter gidiyor olacak, her birinin bir tane refakatçisi olacak, her çift farklı bir sığınağa yol alacak.

Moody Gimdi pelerinin içinden, içinde çamurumsu bir madde olan cep GiGesi çıkarıyordu. BaGka bir kelime söylemeye gerek yoktu; Harry planın geri kalanını hemen anladı

--Hayır! dedi yüksek sesle, sesi mutfakta yankılandı. --Gmkânı yok!

--Onlara durumu böyle karGılayacağını söylemiGtim, dedi Hermione yüzünde hafif bir hoGnutluk belirmiGti.

--Eğer altı insanın kendi hayatlarını tehlikeye atmalarına izin vereceğimi sanıyorduysanız &#65533;!

--&#65533;Çünkü hepimiz hayatımızı ilk defa tehlikeye atıyoruz ya, dedi Ron.

--Bu farklı, benmiGim gibi davranmak&#65533;--

--Pekâlâ, hiç birimiz gerçekten buna bayılmıyoruz, Harry, dedi Fred ciddiyetle. --DüGünsene, ya bir Geyler ters giderse ve sonuna dek cılız, küçük budalalar olarak kalırız.

Harry gülmedi.

--Eğer ben iGbirliği yapmazsam planı devam ettiremezsiniz, benim size biraz saç vermeme ihtiyacınız var.

--Güzel, iGte plan yattı, dedi George. --Kesinlikle sen iGbirliği yapmadığın sürece hiç birimizin saçından bir parça almasına imkân yok.

--Evet, on üçümüz büyü kullanmaya izni olmayan bir kiGiye karGıyız: hiç Gansımız yok, dedi Fred.

---------------------- Page 27----------------------

--Komik, dedi Harry, --gerçekten eğlenceli.

--Eğer zorla almamız gerekiyorsa, zorla alırız, diye hırladı Moody, Harry&#65533;ye bakarken sihirli gözü yerinde neredeyse belli olmayacak Gekilde titredi.

--Buradaki herkes reGit, Potter ve hepsi riski göze almaya hazırlar.

Mundungus omuzlarını silkti ve yüzünü buruGturdu; Moody&#65533;nin gözü hızla döndü ve kafasının içinden ona bir bakıG attı.

--Daha baGka tartıGma yaGamayalım. Zaman geçiyor. Bir tutam saçını istiyorum, çocuk, Gimdi.

--Fakat bu delilik, buna gerek yok&#65533;--

--Gerek yok mu? diye hırladı Moody, --Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen orada bir yerlerde ve Bakanlık&#65533;ın

yarısı da onun tarafındayken mi? Potter, eğer Ganlıysak, sahte yemi yutar ve seni ayın otuzunda
pusuya düGürmeyi planlar. Ayrıca bir veya iki ÖlümYiyeni buraları gözetlesinlerdiye
görevlendirmemiGse, asıl bu delilik olurdu ki benimde yapacağım budur. Annenin büyüsü devam
ediyorken sana veya bu eve eriGemeyebilirler, fakat büyü bozulmak üzere ve onlar da buranın önemini
biliyorlar. Tek Gansımız sahte yemler kullanmamız. Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen bile kendini yediye
bölemez.

Harry Hermione ile göz göze geldi ve anında baGka yöne baktı.

--Öyleyse, Potter&#65533;saçından bir parça, eğer izin verirsen.

Harry Ron&#65533;a göz attı, Ron da sadece-yap-Gunu tarzında yüzünü buruGturdu.

--gimdi! diye kükredi Moody.

Tüm gözler onun üstündeyken, Harry kafasının üst kısmına uzandı, bir tutam saç tuttu ve çekti.

--Güzel, dedi Moody, Harry&#65533;ye doğru topallayarak giderken iksirin olduğu cep GiGesinin tıpasını çekip
açtı. --Direk buraya, senin için sorun olmazsa.

Harry saçını çamura benzeyen sıvıya bıraktı. Saçı sıvının yüzeyine temas ettiği anda, iksir köpürmeye
ve duman çıkarmaya baGladı, sonra, birden, temiz, parlak altın sarısı bir renge döndü.

--Aah, Crabbe ve Goyle&#65533;dan çok daha lezzetli gibi görünüyor, Harry, dedi Hermione Ron&#65533;un havaya
kalkmıG kaGları görmeden önce, hafiften kızardı ve devam etti, --ah, ne demeye çalıGtığımı biliyorsun&#65533;
Goyle&#65533;un iksiri sümük gibi görünüyordu.

--Tamam, öyleyse, sahte Potterlar burada sıralansın, lütfen. Dedi Moody.

Ron, Hermione, Fred, George ve Fleur, Petunia Teyze&#65533;nin parıldayan lavabosunun önünde sıraya
girdiler.

--Biri eksik, dedi Lupin.

--Burada, dedi Hagrid sertçe ve Mundungus&#65533;u ensesinden kaldırıp Fleur&#65533;ün yanına bıraktı, anlamlı bir
Gekilde burun kıvıran Fleur ise Fred ve George&#65533;un arasına girdi.

--Size söyledim, koruma olmayı tercih ederim, dedi Mundungus.

--Kapa çeneni, diye hırladı Moody. --Sana daha öncede anlattığım gibi, seni karaktersiz pis herif, bizim
peGimize düGecek herhangi bir Ölüm Yiyen&#65533;in amacı Potter&#65533;ı yakalamak olacaktır, öldürmek değil.
Dumbledore daima Potter&#65533;ın iGini Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in kendisinin bitirmek istediğini söylerdi.
En çok endiGelenmemiz gereken korumalar olmalı, Ölüm Yiyenler onları öldürmek isteyeceklerdir.

Mundungus tamamen Güphelerinden kurtulmuG gibi görünmüyordu, fakat Moody

pelerinin içinden
çoktan yarım düzine yumurta boyunda bardak çıkarmıG ve bardakları kontrol edip, her birine azıcık
Çok özlü iksir boGaltmaya baGlamıGtı bile.

--Hep birlikte, öyleyse&#65533;

Ron, Hermione, Fred, George, Fleur ve Mundungus içti. Hepsi soluk soluğa kalmıG ve iksir
boğazlarından geçerken yüzlerini kırıGtırmıGlardı. Hemen görünüGleri balon balon olup, sıcak balmumu
gibi bozulmaya baGlamıGtı. Hermione ve Mundungus yukarı doğru uzuyorlardı; Ron, Fred ve George
ise küçülüyorlardı; saçları koyulaGıyordu, Hermione ve Fluer&#65533;ün kafatasları geriye doğru uzuyordu.

Moody, oldukça umursamaz bir Gekilde, kendisiyle getirdiği geniG torbaların bağlarını çözüyordu.
Tekrar kalkıp dik durduğunda, karGısında soluk soluğa kalmıG altı tane Harry Potter duruyordu.

Fred ve George birbirlerine dönüp aynı anda konuGtular, --Vay&#65533; birebir aynıyız!

--Yine de, bilemiyorum. Sanırım ben hâlâ senden daha yakıGıklı görünüyorum. dedi çaydanlıktaki
kendi görüntüsünü inceleyen Fred.

--Tüh, dedi kendini mikrodalga fırının kapısından kontrol eden Fleur, --Bill, bana bakma&#65533;Çok çirkinim.

--Giysileri geniG gelenler için, burada daha küçüklerini getirdim, dedi Moody ilk torbayı göstererek --Ve
terside diğer torba için geçerli. Gözlükleri unutmayın, yan gözde altı tane var. Ve giyindikten sonra,
diğer torbada eGyalar var.

Gerçek Harry Gimdiye kadar oldukça garip Geyler gördüğü halde, bunun gördüğü en garip Gey
olduğunu düGündü. Harry, torbaları karıGtırıp, bir sürü kıyafet çıkarırken, gözlük takarken ve kendi
eGyalarını torbaya geri doldururken altı kopyasını izledi. Hepsi üstlerindekileri utanmaksızın, kolayca
sıyırıp normalde kendi vücutları olan Harry&#65533;nin vücudunu gösterirken, Harry kendi mahremiyetine biraz
daha fazla saygı göstermelerini istemeyi düGündü.

--Ginny&#65533;nin Gu dövme hakkında yalan söylediğini biliyordum, dedi çıplak göğsüne bakan Ron.

--Harry, senin görüGün gerçekten berbat, dedi Hermione, gözlüklerini takarken.

Giyindikleri gibi, sahte Harryler ikinci torbadan sırt çantalarını ve içinde kar beyazı baykuG olan baykuG
kafeslerini aldılar.

--Gyi, dedi Moody, en sonunda yedi giyinik, gözlüklü ve eGyalarını taGıyan Harry ile yüz yüze gelince.
--Çiftler Gu Gekilde olacak: Mundungus benimle süpürge üstünde gelecek&#65533;--

--Niye ben seninleyim? diye homurdandı arka kapıya en yakın olan Harry.

--Çünkü izlenmesi gereken tek kiGi sensin, diye hırladı Moody ve gerçekten de devam ettiğinde sihirli

gözü Mundungus&#65533;tan ayrılmadı. -- Arthur ve Fred&#65533;--

--Ben George&#65533;um, dedi Moody&#65533;nin gösterdiği ikiz, --Harry olduğumuz zaman bile bizi birbirimizden ayıramıyor musun?

--Üzgünüm, George&#65533;--

--Sadece asanı tiye alıyordum. Ben aslında Fred&#65533;im&#65533;--

--BoGa vakit harcadığımız yeter! diye sinirli bir Gekilde hırladı Moody. --Diğeri&#65533;George veya Fred her kimsen&#65533;sen Remus ile gidiyorsun. Miss Delacour&#65533;--

--Fleur&#65533;u bir testral ile götürüyorum, dedi Bill. --Süpürgelerden hoGlanan bir tip değil.

Fleur yürüdü ve ıslak, köle gibi bir bakıG atarak, onun yanında durdu. Harry tüm kalbiyle o bakıGın yüzünde bir daha görünmemesini umdu.

----------------------- Page 29-----------------------

--Miss Granger Kingsley ile gidiyor, onlar da testralle&#65533;--

Hermione Kingley&#65533;in gülümsemesine karGılık verince, endiGeleri dinmiG göründü; Harry Hermione&#65533;nin süpürgelere olan güven yoksunluğunu biliyordu.

--Geriye biz kalıyoruz, Ron! dedi Tonks neGeyle, kupasını bardaklığa yerleGtirerek ona el salladı.

Ron Hermione kadar hoGnut görünmedi.

--Ve sende benimlesin, Harry. Değil mi? dedi endiGeli bir biçinde Hagrid. --Motosiklet ile gideceğiz, süpürgeler ve testraller benim ağırlığımı kaldıramıyorlar, gördüğün üzere. Benimle birlikte oturman için yeterince yer yok, bu yüzden sen motosikletin sepetinde olacaksın.

--Bu muhteGem, dedi tamamen doğruları söylemeyen Harry.

--Sanıyoruz ki Ölüm Yiyenler senin süpürge üstünde olmanı bekliyorlar, dedi Harry&#65533;nin hislerini okumuG görünen Moody. --Snape&#65533;in senin hakkında Gimdiye kadar anlatmadığı Geyleri anlatmak için yeterince zamanı oldu, bu yüzden Ölüm Yiyenler ile karGılaGırsak eğer, iddiaya girerim ki rahat bir Gekilde süpürgesinin üstünde olan Potterlardan birini seçeceklerdir. Haydi, öyleyse, sahte Potterların giysilerinin olduğu torbayı bağlayıp kapıya dönerken devam etti, --Üç dakikada içinde ayrılacağımızı tahmin ediyorum. Arka kapıyı kilitlemenin bir manası yok, etrafa bakmak için gelen Ölüm Yiyen olursa onları dıGarıda tutmayacaktır. Gidelim&#65533;

Harry sırt çantasını, AteGoku&#65533;nu ve Hedwig&#65533;in kafesini aceleyle topladı ve karanlık arka bahçeye doğru diğerlerini izledi.

Herkesin yanındaki süpürgesi ellerine sıçrıyordu. Hermione muazzam siyah bir testralin üstüne Kingsley&#65533;in de yardımıyla binmiGti bile, Fleur da aynı Gekilde Bill tarafından diğer bir testrale

bindirilmiGti. Hagrid gözlüklerini takmıG motosikletin yanında hazır bir Gekilde duruyordu.

--Bu o mu? Bu Sirius&#65533;un motosikleti mi?

--Kesinlikle aynısı, dedi Harry&#65533;ye gözlerini dikmiG olan Hagrid, --Ve son defasında da sen buna binmiGtin, Harry, seni tek elimde tutuyordum!

Harry motosikletin sepetine oturduğu zaman utanma hislerine engel olamadı. Herkesten kırk elli santim daha aGağıya konuGlanmıGtı: Ron onun bir çocuk arabasındaymıG gibi orada öylece oturduğunu görünce kendinden memnun bir Gekilde sırıttı. Harry sırt çantasını ve süpürgesini ayaklarının altına indirdi ve Hedwig&#65533;in kafesini iki dizinin arasında sıkıGtırdı. Orada öylece oturmak aGırı derecede rahatsız ediciydi.

--Artur birazcık eklenti yaptı, dedi Harry&#65533;nin rahatsız duruGunu hiç fark etmeyen Hagrid. O binince motosiklet azıcık gıcırdadı ve santimlerce toprağa gömüldü. --Arka tarafında birkaç marifet saklı artık. guradaki benim fikrimdi.

Kalın parmağıyla hız göstergesinin yakınındaki mor bir düğmeyi gösterdi.

--Lütfen dikkatli ol, Hagrid, dedi hâlâ onların yanında durup süpürgesini tutan Mr. Weasley. --Bunun hâlâ akıllıca bir Gey olduğuna emin değilim ve kesinlikle acil bir durum olursa kullanılmalı.

--Peki, öyleyse, dedi Moody. --Herkes hazır olsun, lütfen. Hepimizin aynı anda ayrılmasını istiyorum yoksa baGka yollara sapmanın hiçbir manası kalmayacak.

Herkes süpürgesine bindi.

--gimdi sıkı tutun, Ron. Dedi Tonks ve Harry Ron&#65533;un, Tonks&#65533;un belinin iki yanına ellerini yerleGtirirken Lupin&#65533;e gizli ve suçlu bir bakıG attığını gördü. Hagrid motosikleti ayağıyla çalıGtırdı. Motosiklet bir ejderha gibi kükredi ve sepet titremeye baGladı.

--Herkese iyi Ganslar, diye bağırdı Moody, --YaklaGık bir saat içinde hepinizle Kovuk&#65533;ta görüGürüz. Üç deyince. Bir&#65533; Gki&#65533; ÜÇ.

Motosikletten muazzam bir gümbürtü geldi ve Harry sepetin kötü bir Gekilde sallandığını hissetti. Harry motosiklet ile birlikte hızla havaya yükselirken, gözleri sulanıyor, saçları yüzünü kırbaçlıyordu. Süpürgeler de etraflarında yükseliyor, testrallerden birinin uzun siyah kuyruğu havayı kırbaçlıyordu. Sepette Hedwig&#65533;in kafesi ve sırt çantası tarafından sıkıGtırılmıG olan bacakları zaten ağrıyordu ve uyuGmaya baGlamıGtı. Rahatsızlığı öyle büyüktü ki sepetin kenarından baktığında artık hangisi olduğunu kestiremediği, Privet Drive Dört Numara&#65533;ya son bir bakıG atmayı neredeyse unutuyordu. Gökyüzünde yükseldikçe yükseliyorlardı&#65533;

Ve sonra, aniden yoktan var olanlar tarafından etrafları sarılmıGtı. En azından otuz baGlıklı Gekil,
havada iyice yükselmiG ama henüz dikkatlerini toplamamıG olan YoldaGlık üyelerini içine alacak
büyüklükte geniG bir çember oluGturmuG havada asılı duruyorlardı&#65533;

Her tarafta çığlıklar ve yeGil ıGıklar alevleniyordu: Hagrid bir bağırtı koyuverdi ve motosiklet irtifa
kaybetti. Harry nerede olduklarıyla ilgili her türlü duyusunu yitirmiGti. Üstünde sokak ıGıkları görüyor,
etrafında bağırtıları duyuyordu. Var gücüyle sepete yapıGmıGtı. Hedwig&#65533;in kafesi, AteGoku ve sırt
çantası dizlerinin arasından kaydı.

--Hayır&#65533;HEDWGG!

Süpürge yeryüzüne fırladı, fakat motosiklet aynı Gekilde yukarı doğru çıkmaya baGlarken sırt
çantasının kayıGından ve kafesin üstünden yakalamayı baGardı. Bir anlığına içi rahatlamıGtı ama
hemen sonra baGka bir yeGil ıGık patladı. BaykuG acı ve tiz bir Gekilde öttü ve kafesin zeminine düGtü.

--Hayır&#65533;HAYIR!

Motosiklet hızla yukarı çıktı; Harry, Hagrid çemberi yarıp geçerken etrafa dağılan baGlıklı Ölüm
Yiyenleri gördü.

--Hedwig&#65533;Hedwig&#65533;--

Fakat baykuGu, oyuncak gibi hareketsiz ve acıklı bir Gekilde kafesin zemininde yatıyordu. Harry bunu
kabullenemedi ve diğerleri için endiGeden dehGete düGmüGtü. Kafasını çevirip omzundan arkaya baktı
ve bir sürü insanın hareket ettiğini, yeGil ıGıkların patladığını, süpürge üstündeki iki çift insanın uzakta
yükselmeye baGladıklarını görebiliyordu, fakat onların kim olduklarını seçemiyordu&#65533;

--Hagrid, dönmek zorundayız, dönmek zorundayız! sesini motosikletin yüksek sesle gümbürdeyen
motorundan duyurmak için bağırdı, asasını çıkarırken, öldüğüne inanmayı reddettiği Hedwig&#65533;in kafesini
sepetin zeminine attı. --Hagrid, GERG DÖN!

--Benim iGim seni güvenli bir Gekilde götürmek, Harry! diye bağırdı Hagrid ve motosiklete verdiği gazı
daha da arttırdı.

--Dur&#65533;DUR! diye bağırdı Harry, fakat sol kulağının çok yakınından iki yeGil ıGık fıskiyesi geçerken
arkasına tekrar baktı: Çemberden dört ölüm yiyen ayrılmıG, Hagrid&#65533;in geniG sırtına niGan almıG bir
Gekilde onları takip ediyorlardı. Hagrid aniden yön değiGtirdi ama Ölüm Yiyenler hala motosikletin
peGindeydiler, peGlerinden daha fazla lanet yollanıyordu, Harry onlardan sakınmak için sepetin içine
saklanmak zorunda kaldı. Etrafında dönerek haykırdı, --Sersemlet! ve kendi asasından, onları takip
eden dört Ölüm Yiyen&#65533;in dağılmasına sebep olup aralarında bir yarık açan, kırmızı renkte bir ıGık
fırladı.

--Dayan, Harry, bu onları halledecek! diye kükredi Hagrid, ve Harry Hagrid&#65533;in kalın parmağıyla yakıt
göstergesine yakın bir yeGil bir düğmeye bastığını görmek için tam zamanında döndü.

Bir duvar, tuğlalarla örülmüG katı bir duvar egzoz borusundan püskürdü. Boynunu çevirerek duvarın
havanın ortasında geniGlediğini gördü. Üç Ölüm Yiyen yön değiGtirip duvardan sakındılar, ama
dördüncü Ölüm Yiyen o kadar Ganslı değildi; görüG alanlarından kayboldu ve duvarın arkasından bir
kaya gibi düGtü, süpürgesi paramparça olmuGtu. ArkadaGlarından biri onu kurtarmak için yavaGladı,

fakat onlar ve uçmakta olan duvar karanlık tarafından yutuldu ve Hagrid kendini gidona doğru eğdi ve
hızlandı.

Hagrid&#65533;e niGan almıG olan geriye kalan iki Ölüm Yiyen&#65533;in asalarından çıkan daha fazla Öldürme Laneti
Harry&#65533;nin baGını ıskaladı. Harry onlara daha fazla Sersemletme Büyüsüyle karGılık verdi: Kırmızı ve
yeGil ıGıklar havada çarpıGtı ve çok renkli kıvılcım yağmuruna dönüGtü, Harry çılgınca bir düGünceyle
kıvılcımları havai fiGek olduklarını düGündü ve altlarındaki Muggle&#65533;ların yukarıda aslında ne olduğunu
bilmediklerini düGündü&#65533;

--GGte yeniden baGlıyoruz, Harry, sıkı tutun! diye bağırdı Hagrid ve ikinci bir düğmeye bastı. Bu sefer
motosikletin egzozundan muazzam boyutlarda bir ağ fırladı, fakat ÖlümYiyenler buna hazırdı.
Sadece ondan sakınmak için yönlerini değiGtirmediler ayrıca baygın olan arkadaGlarını kurtarmak için
yavaGlayan yandaGlarını da yakaladılar. ArkadaGları Karanlığın içinde birden ortaya çıkmıGtı ve artık
üçü birden motosikleti takip ediyor, hepsi de arkalarından lanet yolluyorlardı.

--Bu iGe yarayacak, Harry, çok sıkı tutun! diye bağırdı Hagrid ve Harry Hagrid&#65533;in elinin tamamıyla hız
göstergesinin yanındaki mor düğmeye hızla bastığını gördü.

Apaçık bir Gekilde bağıran bir kükremeyle, egzozdan akkor ve mavi renkte ejder ateGi püskürdü ve
motosiklet sıkıGtırıGmıG metal sesiyle bir mermi gibi ileri fırladı. Harry Ölüm Yiyenler&#65533;in alevlerin ölümcül
izlerinden sakınmak için yön değiGtirdiklerini gördü ve aynı anda sepet kaygı verici bir Gekilde sallandı:
Sepetin motosiklete olan metal bağlantıları ani hızlanmanın gücüyle parçalara ayrılmıGtı.

--Sorun yok, Harry! diye böğürdü Hagrid, Gimdi ani hız artıGı yüzünden sırt üstü motosiklete yapıGmıGtı;
Gimdi kimse motosiklete yön vermiyordu ve sepet motosikletin yarattığı hava akımında Giddetli bir
Gekilde sallanmaya baGladı.

--Hallediyorum, Harry, endiGelenme! Hagrid bağırdı ve ceketinin cebinden çiçekli pembe Gemsiyesini
çıkardı. -- Hagrid! Hayır! Bana bırak!

--REPARO!

Sağır edici bir patlama oldu ve sepet motosikletten tamamen koptu. Harry motosikletin uçuGunun sağladığı güç ile ileri doğru hızlandı, sonra sepet yükseklik kaybetmeye baGladı&#65533;

Harry umutsuzca asasını sepete doğrulttu ve bağırdı --Wingardium Leviosa!

Sepet mantar bir tapa gibi yükseldi, yön verilemiyordu ama en azından hâlâ uçmaktaydı. Daha fazla lanet onu ıskalayana kadar bir anlığına Harry&#65533;nin içi rahatlamıGtı: Üç Ölüm Yiyen yaklaGıyordu.

--Geliyorum, Harry! diye karanlığın içinden bağırdı Hagrid, fakat Harry sepetin yine aGağı doğru yol almaya baGladığını hissedebiliyordu: Eğilebildiği kadar aGağı eğilip ona yaklaGan Gekillerin ortasına niGan aldı ve bağırdı, --Impedimenta!

Uğursuzluk büyüsü ortadaki Ölüm Yiyenin göğsüne çarptı; adam bir anlığına görünmeyen engele çarpmıG gibi saçma bir Gekilde kolları ve bacakları açılmıG bir Gekilde kaldı: arkadaGlarından biri neredeyse ona çarpıyordu&#65533;

Sepet ciddi bir Gekilde düGmeye baGlamıGtı ve geri kalan Ölüm Yiyen, Harry&#65533;ye öyle yakından geçen bir lanet yollamıGtı ki Harry koltuğun kenarına çarpıp bir diGini kırarak, sepetin kenarına eğilmek zorunda kaldı&#65533;

--Geliyorum, Harry, geliyorum!

Dev gibi bir el Harry&#65533;yi cüppesinin arkasından yakaladı ve onu düGen sepetten çekip çıkardı; Harry motosikletin koltuğuna doğru çekilirken sırt çantasını yakaladı ve kendini Hagrid ile arka arkaya otururken buldu. Yukarı doğru yükselip geriye kalan iki Ölüm Yiyen&#65533;den uzaklaGırlarken, ağzındaki kanı tükürdü, aGağı düGen sepeti asasıyla iGaret etti ve bağırdı, --Confringo!

----------------------- Page 32-----------------------

Sepet patlarken, Hedwig için korkunç ve çok acı verici bir sancı hissetti; sepete yakın olan Ölüm Yiyen süpürgesinden fırladı ve düGerken görüG alanlarından kayboldu; arkadaGı da geri çekilip, gözden kayboldu.

--Harry, üzgünüm, üzgünüm, diye inledi Hagrid, --kendi baGıma tamir etmeye çalıGmamalıydım&#65533;sana yeterli yer yok burada&#65533;--

--Sorun değil, sadece uçmaya devam et! iki Ölüm Yiyen daha karanlıkta ortaya çıkıp, onlara yaklaGırken Harry bağırarak cevapladı.

AteGlenen lanetler aralarındaki boGlukta tekrar onlara doğru gelirken, Hagrid ani yön değiGiklikleri yapıp zikzak çizdi. Harry Hagrid&#65533;in arkasında o kadar emniyetsiz Gekilde otururken ejder-ateGi düğmesini kullanmaya tekrar cesaret edemediğini biliyordu, Harry onları takip edenleri Sersemletme Büyüsü peGine Sersemletme Büyüsü göndererek güçbelâ uzakta tutabiliyordu.

Onlara baGka bir
Engelleme Büyüsü daha gönderdi: en yakındaki Ölüm Yiyen ondan sakınmak için yön değiGtirdi ve
baGlığı baGından kaydı, yanından Sersemletme Büyüsü&#65533;nün kırmızı ıGığı geçerken, Harry Stanley
Shunpike&#65533;ın tuhaf bir Gekilde boG ifadeli yüzünü gördü&#65533;Stan&#65533;in yüzünü&#65533;

--Expelliarmus! diye bağırdı Harry.

--Bu o, bu o, bu gerçek olan!

BaGlıklı Ölüm Yiyen&#65533;in bağırtısı motosikletin motorunun gürültüsü üstünden bile Harry&#65533;ye ulaGtı. Bir an
sonra onları takip edenlerini iki birden geri çekilip görüG alanlarından kayboldular.

--Harry, ne oldu? diye böğürdü Hagrid, --Nereye gittiler?

--Bilmiyorum!

Fakat Harry korkuyordu: BaGlıklı Ölüm Yiyen --Bu gerçek olan! diye bağırmıGtı; Nasıl bilebilirdi ki?
GörünüGe göre bomboG olan etrafındaki karanlığa uzun süre göz attı ve bu boGluktaki tehlikeyi hissetti.
Neredeydiler?

Gleriye göz atmak için yana eğilip, Hagrid&#65533;in ceketinin arka kısmını daha da sıkı tutarken bağırdı.

--Hagrid, ejder-ateGi olayını tekrar yapıp bizi götür buradan!

--Çok sıkı tutun, öyleyse, Harry!

Yine sağır edici, tiz bir kükreme sesi geldi ve egzozdan beyaz-mavi ateG püskürdü: Harry zaten çok az
bir kısmına oturduğu koltukta geri kaydığını hissetti, Hagrid geriye Harry&#65533;nin üstüne doğru fırlamıG,
gidonu zar zor tutuyordu&#65533;

--Sanırım onları atlattık Harry, sanırım baGardık! diye bağırdı Hagrid.

Fakat Harry buna inanmıyordu; geleceklerine emin olduğu takip edenleri için sola ve sağa bakarken
korkusu artmaya baGladı&#65533; Niye geri çekildiler? Gçlerinden birinin hâlâ asası vardı&#65533; Bu o&#65533; Bu gerçek
olan&#65533; Harry Stan&#65533;i silahsızlandırdıktan hemen sonra bunları söylemiGlerdi&#65533;

--Neredeyse vardık, Harry, neredeyse vardık! diye bağırdı Hagrid.

Harry, yeryüzündeki ıGıklar hâlâ yıldızlar kadar uzak göründükleri halde, motosikletin biraz irtifa
kaybettiğini hissetti.

Aniden anlındaki yarası alev almıG gibi yandı: Motosikletin her iki kenarında bir Ölüm Yiyen ortaya
çıktığı sırada, arkadan ateGlenmiG iki Öldürme Laneti Harry&#65533;yi birkaç milimetre ile ıskaladı&#65533;

Ve Harry onu gördü. Voldemort rüzgâra kapılmıG bir duman gibi, onu taGıyan süpürge ya da testral
olmadan uçuyordu, yılanımsı yüzü karanlıkta parlıyor, beyaz parmakları tekrar asasını kaldırıyordu&#65533;

Hagrid bir korku çığlığı koyuverdi ve motosikleti dikey dalıGa geçirdi. Hagrid&#65533;in sırtına var gücüyle tutunan Harry, hızla dönmeye baGlayan gecede rasgele Sersemletme Büyüleri yolluyordu. Yanından bir vücudun aGağı doğru geçtiğini gördü ve büyülerinin Ölüm Yiyenlerden birine isabet ettiğini anladı, fakat bir patlama sesi duydu ve motordan kıvılcımlar çıktığını gördü; motosiklet havada helezon çizdi, tamamen kontrolden çıkmıGtı&#65533;

Yine yeGil ıGık demetleri onları ıskaladı. Harry&#65533;nin hangi tarafın yukarı, hangi tarafın aGağı olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu: Yara izi hâlâ yanıyordu; her an bir an öleceğini düGünüyordu. Süpürge üstündeki baGlıklı bir Gekil otuz santim kadar uzağındaydı ve Harry onun kolunu kaldırdığını gördü&#65533;

--HAYIR!

Hagrid öfkeli bir bağırıG ile kendini motosikletten Ölüm Yiyene doğru fırlattı; Harry&#65533;nin de korktuğu gibi, Hagrid ile Ölüm Yiyen&#65533;in ikisi de aGağı doğru düGüp gözden kayboldular, ikisinin toplam ağırlığı süpürge için çok fazlaydı&#65533;

Harry düGen motosiklete dizleriyle güç bela tutunabildi ve Voldemort&#65533;un çığlığını duydu, --Benim!

Her Gey bitmiGti: Voldemortun nerde olduğu hakkında ne bir Gey görüyordu ne de duyuyordu; baGka bir Ölüm Yiyen&#65533;in, yolundan çekildiğini gördü ve duydu, --Avada&#65533;--

Harry&#65533;nin yara izindeki acı gözlerini kapatmaya zorlarken, asası kendi baGına hareket etti. Asasının, sanki elinin etrafında son derece büyük bir mıknatıs tarafından çekilirmiG gibi hareket ettiğini hissetti, yarı-kapalı göz kapaklarının arasından altın rengi bir alevin asasının ucundan püskürdüğünü gördü, kırılma sesi ve öfkeyle atılmıG çığlıklar duydu. Geriye kalan Ölüm Yiyen bağırdı; Voldemort çığlık atar gibi, --Hayır!; Bir Gekilde, Harry burnunu Ejder-AteGi düğmesinden 2 santim uzakta buldu. Asasız eliyle onu yumrukladı ve motosiklet havaya daha fazla alev püskürtüp, doğruca yeryüzüne doğru uçmaya baGladı.

--Hagrid! diye seslendi var gücüyle motosiklete tutunan Harry. --Hagrid&#65533;Accio Hagrid!

Motosiklet yeryüzüne doğru emiliyormuG gibi hızlandı. Gidon yüzüyle aynı hizada olduğu için, Harry uzaktaki ıGıkların durmadan yaklaGtıkları dıGında baGka bir Gey göremedi. Yere çarpacaktı ve bunu engellemek için yapabileceği hiçbirGey yoktu. Arkasından baGka bir çığlık geldi, --Asan, Selwyn, asanı bana ver!

Voldemort&#65533;u görmeden önce hissetti. Soluna ve sağına baktı, kırmızı gözlere bakıGları sabitlendi ve onlar gördüğü son Gey olacaktı: Voldemort bir kez daha ona lanet göndermeye hazırlanıyordu&#65533;

Ve birden Voldemort kayıplara karıGtı. Harry aGağı doğru baktı ve hemen altında yerde Hagrid&#65533;in kolları
ve bacakları açılmıG bir Gekilde yattığını gördü. Ona çarpmamak için gidonu sert bir Gekilde kendine
doğru çekti, el yordamıyla frenleri bulmaya çalıGtı, fakat sağır edici yeri sarsan bir çarpmayla çamurlu
bir gölete çakıldı.

BEŞİNCİ BÖLÜM

YİTEN SAVAŞÇI

--Hagrid?

Harry kendisini kuGatan metal ve deri enkazından sıyrılmak için doğrulmaya çabaladı; kalkmaya
çalıGtığı anda elleri çamurun içine gömüldü. Voldemort&#65533;un nereye gittiğini anlayamamıGtı ve karanlığın
içinde bir anda üzerine çullanmasını bekliyordu. Ilık ve ıslak bir Gey alnından çenesine akıyordu.
Göletten dıGarı emeklemeye baGladı ve Hagrid olduğunu düGündüğü kara yığınına doğru tökezledi.

--Hagrid? Hagrid, konuG benimle---

Ama kara yığın kıpırdamadı bile.

--Kim var orada? Potter? Harry Potter, sen misin?

Adamın sesini tanıyamadı. Sonra bir kadının çığlığını duydu. --DüGmüGler, Ted! Bahçeye düGmüGler!

Harry&#65533;nin baGı dönüyordu.

--Hagrid, diye tekrarladı aptalca ve dizlerinin büküldüğünü hissetti.

Sonraki bildiği Gey ise kaburgalarındaki ve sağ kolundaki yanma hissiyle beraber sırtının üstüne,
minder gibi bir Geye yaslanıyor olduğuydu. Kaybettiği diGi tekrar çıkmıGtı. Yara izi ise hala zonkluyordu.

--Hagrid?

Gözlerini açtı ve pek de aGina olmadığı, aydınlık bir oturma odasında bir kanepenin üzerinde uzanıyor
olduğunu gördü. Islak ve çamurlu sırt çantası hemen yakınında, yerdeydi. Kumral ve göbekli bir adam
ise Harry&#65533;yi endiGeyle izliyordu.

--Hagrid iyi, evlat, dedi adam, --Karım onunla ilgileniyor. Sen nasılsın? BaGka kırık var mı?
Kaburgalarını, diGini ve kollarını onardım. Ah, bu arada ben Ted, Ted Tonks- Dora&#65533;nın babası.

Harry çabucak doğruldu: Gözlerinin önünde ıGıklar uçuGuyor, baGı dönüyor ve kendini hasta
hissediyordu.

--Voldemort---

--Sakın ol, dedi Ted Tonks., Harry&#65533;yi omuzlarından iterek tekrar

yatağa yatırırken. --Pek de hoG
olmayan bir kaza geçirdiniz. Her neyse, neler oldu? Motorda bir sorun mu vardı?
Arthur Weasley yine
bu Muggle zımbırtıları hakkında fazla mı uçtu?

--Hayır, dedi Harry, yarası açıkmıG gibi zonklarken. --Ölüm-Yiyenler, sürüyle-
takip edildik---

--Ölüm-Yiyenler? dedi Ted sertçe. Ne diyorsun, Ölüm-Yiyenler, ha? Bu
gece harekete geçeceğinizi
bilmediklerini sanıyordum, sanıyordum ki---

--Biliyorlardı. dedi Harry.

Ted Tonks üzerinde uzanan gökyüzünü görebiliyormuGçasına tavana baktı.

--Koruyucu büyülerimizin devam ettiğini biliyoruz, o zaman, değil mi? Yapılan
noktaya yüz metre bile
yaklaGamamaları gerekir.

Harry Voldemort&#65533;un ortadan neden kaybolduğunu Gimdi anlıyordu:
Motor, YoldaGlık&#65533;ın büyüsünün
koruması altındaki bir noktadan geçmiG olmalıydı. Sadece iGlemeye devam
etmelerini umdu: Bir anda

---------------------- Page 35-----------------------

Voldemort&#65533;u konuGtukları yerden yüz metre uzakta büyük Geffaf bir
balondan sızmaya çalıGırken hayal
etmiGti.

Bacaklarını kanepeden indirdi; Hagrid&#65533;in canlı olduğuna inanması için onu
kendi gözleriyle görmeliydi.
Ancak ayaklanmıGtı ki, nasıl olduysa kapının açılıp yüzü çamur ve kanla kaplı,
aksayan ama mucizevî
bir Gekilde canlı olan bir Hagrid&#65533;in zorla kapıdan geçtiğini gördü.

--Harry! Bütün zemini kaplayan uzun adımlarla, iki ince masayı ve bir
süs bitkisini de devirerek,
Harry&#65533;nin yanına geldi ve yeni onarılmıG kaburgalarını kırarcasına sıkıca
Harry&#65533;ye sarıldı. --gu iGe bak,
Harry, oradan nasıl çıktın öyle? Gkimizin de yolcu olduğunu düGünmüGtüm.

--Evet, ben de. Gnanamıyorum---

Cümlesini bitirmedi. Hagrid&#65533;in arkasından odaya giren kadını fark
etmiGti.

--Sen! diye bağırdı ve elini cebine attı, ama boGtu.

--Asan burada, evlat, dedi Ted, Harry&#65533;nin koluna dokunarak. Yanından
düGtü ve aldım. Bağırdığın da
benim karım.

--Ah, özür &#65533; özür dilerim.

Odada ilerlerken, Mrs Tonks&#65533;un, kız kardeGi Belllatrix ile olan
benzerliği çok daha azalmıGtı. Saçları
açık, hafif kahverengi ve gözleri daha geniG ve sevecendi. Yine de
Harry&#65533;nin çığlığından sonra biraz
kibirli bakıyordu.

--Kızımıza ne oldu? diye sordu. --Hagrid tuzağa düGtüğünüzü söyledi; Nymphadora
nerede?

--Bilmiyorum, dedi Harry. --Diğerlerine ne olduğunu hiç bilmiyoruz.

Kadının ve Ted&#65533;in görünüGleri değiGiverdi. BakıGlarını görünce Harry&#65533;nin etrafını suçluluk ve korku duygusu sardı; eğer diğerlerinden biri öldüyse, bu onun suçuydu, hepsi onun suçuydu. Plana dâhil olmuG ve saçından birer tel vermiGti&#65533;

--Anahtar, dedi, her Geyi hatırlayarak. --Kovuk&#65533;a geri dönmemiz ve bakmamız gerekiyor-sonra size haber veririz, ya da-ya da Tonks verir, geldiği zaman---

--Dora&#65533;ya bir Gey olmayacak, Dromeda, dedi Ted. --Ne yaptığını biliyor ve Seherbazlarla yakın temasta. Anahtar burada, diye Harry&#65533;ye ekledi. --Üç dakika içinde ayrılması gerekiyor, eğer isterseniz kullanın.

--Ayrılacağız. dedi Harry. Çantasını alıp sırtına atarak. --Ben---

Mrs Tonks&#65533;a baktı, kızını bıraktığı ve kötü bir Gekilde sorumlu olduğu bu durum için özür dilemek istiyordu ama aklına gelen her sözcük boG ve samimiyetten uzak geliyordu.

--Tonks&#65533;a &#65533; Dora&#65533;ya &#65533; haber vermesini söylerim geldiğinde&#65533; desteğiniz için teGekkürler, her Gey için teGekkürler. Ben---

Odadan ayrıldığına memnun olmuGtu, kısa bir koridordan bir yatak odasına kadar Ted Tonks&#65533;u takip etti. Kafasını üst eGiğe çarpmamak için eğilen Hagrid arkalarından gelmiGti.

--GGte burada, evlat. Anahtar.

Mr Tonks makyaj masası üstünde duran küçük, siyah bir saç fırçasını iGaret ediyordu.

--TeGekkürler. dedi Harry, parmağını üzerine koyarak ayrılmaya hazır bir halde.

Hagrid --Bekle bir saniye. dedi etrafına bakarak. --Harry, Hedwig nerede?

---------------------- Page 36-----------------------

--O&#65533; O vuruldu. dedi Harry.

Bunu kavramak ona ağır darbe vurmuGtu: Gözlerinden yaGlar aktığı sırada utandığını hissetti. BaykuGu onun için hep bir yoldaGtı, Dursley&#65533;lere dönmeye zorlandığında sihirsel dünyayla olan yegâne bağlantısıydı.

Hagrid büyük elini uzatıp acıtarak sırtını sıvazlamaya baGladı.

--BoG ver. dedi boğuk bir sesle. --BoG ver. Güzel yaGadı---

Saç fırçası parlak mavi bir halde parıldarken --Hagrid. diye uyardı Ted Tonks ve Hagrid tam zamanında parmağını koydu.

Parmakları Anahtar&#65533;a yapıGmıG bir halde Mr Tonks&#65533;tan uzağa fırlarken görünmez bir kancanın karnının arkasından onu boGluğa çektiğini hissetti, kontrolsüz bir Gekilde dönüyordu, saniyeler sonra Harry

sertçe zemine çarptı ve Kovuk&#65533;un avlusunda ellerinin ve dizlerinin üzerine yuvarlandı. Çığlıklar duydu.
Artık parıldamayan saç fırçasını bir kenara atan Harry ayağa kalktı, hafifçe sallanıyordu ve yere
inerken dağılmıG olan Hagrid yorgun bir halde ayakları üzerinde doğrulurken Mrs Weasley ve Ginny&#65533;yi
onlara doğru koGarken gördü.

--Harry? Sen gerçek Harry misin? Ne oldu? Diğerleri nerede? diye çığlıklar atıyordu Mrs Weasley.

--Ne demek istiyorsunuz? Kimse geri dönmedi mi? dedi Harry tek solukta.

Cevap Mrs Weasley&#65533;in solgun yüzünde açıkça belirmiGti.

--Ölüm-Yiyenler bizi bekliyordu. dedi Harry kadına. --Yükselir yükselmez kuGatıldık-bu gece olduğunu
biliyorlardı-diğerlerine ne olduğunu bilmiyorum, dördü bizi takip etti, tek yapabildiğimiz kaçmaktı ve
sonra Voldemort bizi yakaladı---

Sesindeki kendini yargılayan havayı duyabiliyordu, oğullarına ne olduğunu neden bilmediğini anlaması
için özür diliyor gibiydi, ama-

--gükürler olsun ki sen iyisin. dedi kadın Harry&#65533;yi kucaklayarak, Harry kucaklamayı hak etmediğini
düGündü.

--Hiç konyağın var mı, Molly? dedi Hagrid sarsılmıG bir halde. --Tedavi için.

Bunu sihirle yaratabilirdi ancak evine geri koGmuGtu, Harry yüzünü saklamak için böyle yaptığını
biliyordu. Ginny&#65533;ye döndü ve kız dile getirmediği özrünü cevaplayıverdi.

--Ron ve Tonks ilk olmalıydı ama Anahtar&#65533;larını kaçırdılar, onlarsız geldi, dedi kız, yanlarında duran
paslı yağ tenekesini iGaret ederek. --Ve bu da, diye devam etti eski bir spor ayakkabısını iGaret ederek,
--Babamın ve Fred&#65533;in olmalı, ikinci olacaklardı. Sen ve Hagrid üçüncü ve saatini kontrol etti, --Eğer
baGarabildilerse George ve Lupin de bir dakika içinde gelmeli.

Mrs Weasley bir GiGe konyak ile tekrar görünüp onu Hagrid&#65533;e verdi. O da mantarını açtı ve tek seferde
içti.

--Anne! diye bağırdı Ginny birkaç adım uzaklıktaki bir noktayı iGaret ederek.

Karanlıkta mavi bir ıGık gördündü; büyüdü, parladı ve Lupin ve George göründüler, dönerek ve
düGerek. Harry bir Geylerin yanlıG olduğunu hemen anlamıGtı: Lupin, bilinçsiz ve kanla kaplı bir suratlı
George&#65533;u destekliyordu.

Harry koGtu ve George&#65533;ın bacağından tuttu. Lupin ile birlikte George&#65533;un eve taGıdırlar ve bir kanepeye
yatırdılar. Bir ıGığın George&#65533;un kafasına düGmesiyle Ginny nefesini tuttu ve Harry sendeledi; George&#65533;un
kulaklarından biri kayıptı. Kafası ve boynu berbat halde kıpkırmızı kanla sırılsıklamdı.

Mrs Weasley oğlunu yakalarken Lupin de Harry&#65533;yi sıkıca tuttu ve hiç de hoG olmayan bir Gekilde,
Hagrid&#65533;in hala gövdesini kapıdan geçmek için çabaladığı mutfağa sürükledi.

--Hey! dedi Hagrid içerlemiG bir halde. --Bırak onu, Harry&#65533;yi bırak!

Lupin onu duymazlıktan geldi.

--Hogwarts&#65533;taki ofisime ilk girdiğinde köGede hangi yaratık duruyordu? dedi adam Harry&#65533;yi sarsarak.
--Cevap ver!

--Akvaryumun içinde bir garkenez, değil mi?

Lupin Harry&#65533;yi bıraktı ve mutfak dolabına geri çekildi.

--Bu ne içindi? diye kükredi Hagrid.

--Üzgünüm Harry, ama kontrol etmek zorundaydım, dedi Lupin kısaca. --Ghanete uğradık. Voldemort
harekete geçeceğimizi biliyordu ve ona bunu söylemiG olan kiGi doğrudan plan dâhilindeydi. Bir
sahtekâr olabilirdin.

--Peki, beni neden kontrol etmedin? diye sordu Hagrid nefes nefese hala kapıyla boğuGurken.

--Sen bir yarı-devsin, dedi Lupin, Hagrid&#65533;e bakarak. --Çok özlü Gksir ancak insanlarda kullanım içindir.

--YoldaGlık&#65533;tan biri Voldemort&#65533;a bu gece hareket edeceğimizi söylemiG olamaz. dedi Harry. Bu fikir ona
dehGet veriyordu ve kimsenin bunu yapabileceğine inanamıyordu. --Voldemort beni en sonlarda
yakaladı, ilk baGta kim olduğumu bilmiyordu. Eğer planın hepsini bilseydi, baGlangıçta Hagrid ile olanın
ben olduğumu bilirdi.

--Voldemort sizi yakaladı mı? diye sordu Lupin sertçe. --Neler oldu? Nasıl kaçtınız?

Harry kısaca, Ölüm-Yiyenlerin nasıl onun gerçek Harry olduğunu anladığını, nasıl takibi durdurup
Voldemort&#65533;u çağırdıklarını ve tam Tonks&#65533;un ailesinin korunağına vardıklarında nasıl ortaya çıktığını
anlattı.

--Seni tanıdılar mı? Ama nasıl? Ne yaptınız?

--Ben&#65533; Harry anımsamaya çalıGırken, yolculuk bulanık bir panik ve GaGkınlıktan ibaretti. --Stan
Shunpike&#65533;ı gördüm&#65533; Tanırsınız, Hızır Otobüs&#65533;ün biletçisi olan adam. Ve onu Silahsızlandırmaya
çalıGtım onu-eh, ne yaptığını bilmiyordu, değil mi? Imperius ile kontrol ediliyor olmalı!

Lupin donakalmıG görünüyordu.

--Harry, Silahsızlandırma zamanı geride kaldı. Bu insanlar seni yakalayıp öldürmeye çalıGıyor.
Öldürmeye hazır değilsen en azından Sersemlet!

--Metrelerce yüksekteydik! Stan kendinde değildi ve eğer onu sersemletseydim,

aGağı düGer ve ölürdü,
tıpkı Avada Kedavra kullanmıGım gibi! Expelliarmus iki yıl önce beni Voldemort&#65533;tan kurtarmıGtı. diye
ekledi Harry küstahça. Lupin&#65533;in bu hali ona, Dumbledore&#65533;un Ordusu&#65533;na Silahsızlandırmayı öğreteceği
zaman bunu küçümseyen Hufflepuff&#65533;lu Zacharias Smith&#65533;in alaycı halini hatırlatmıGtı.

--Evet, Harry, dedi Lupin kendini zorla dizginleyerek, --Ve fazla sayıda Ölüm-Yiyen buna Gahit oldu.
Affet beni ama bu çok iGe yaramaz bir hamle, ölüm tehdidine bu kadar yakınken. Bunu bu gece buna
Gahitlik etmiG ya da ilk olayı duymuG Ölüm-Yiyenlerin önünde tekrar etmek intihar demek!

--Yani Stan Shunpike&#65533;ı öldürmem gerektiğin düGünüyorsun, öyle mi? dedi Harry kızgın kızgın.

--Tabi ki hayır, dedi Lupin, --ama Ölüm-Yiyenler &#65533; açıkçası herkes! &#65533; senin karGı saldırı düzenlemeni
umardı. Expelliarmus kullanıGlı bir büyü, Harry, ama Ölüm-Yiyenler bunu senin imzavari hareketin
olarak düGünecek ve bunun bu hale gelmesini hiç tavsiye etmiyorum.

---------------------- Page 38----------------------

Lupin Harry&#65533;nin kendisini aptal hissetmesine neden olmuGtu, yine de hala içinde ona meydan okuma
isteği mevcuttu.

--Gnsanlar sırf orada diye yollarımdan çekilmeleri için onları havaya uçuramam. dedi Harry.

Bu Lupin&#65533;in son karGı çıkıGıydı; Sonunda kapıya sıkıGıp kalmaktankurtulan Hagrid kendini bir
sandalyeye bıraktı ve oturdu: sandalye altında kırılıverdi. Onun küfür ve özürlerini duymazdan gelen
Harry, yeniden Lupin&#65533;e döndü.

--George iyi olacak mı?

Bu soruyla beraber Lupin&#65533;in Harry&#65533;ye olan öfkesi tamamen çekilip alınmıG gibi görünüyordu.

--Sanırım, yine de kulağı lanetlendiği için yeniden yerleGtirme Gansı yok elimizde.

DıGarıdan sürtünme sesleri geldi. Lupin arka kapıya doğru seğirtti, Harry&#65533;de Hagrid&#65533;in bacaklarının
üstünden atlayarak avluya doğru koGtu.

Avluda iki kiGi göründü ve Harry onlara koGarken, birinin eski görünüGüne dönen Hermione, diğerinin
de Kingsley olduğunu fark etti, ikisi de yamuk bir elbise askısını sıkıca kavramıGlardı. Hermione
kendini Harry&#65533;nin kollarına attı ama Kingsley onları gördüğünden hiç memnun görünmüyordu. Asasını
kaldırdı ve Harry, Hermione&#65533;nin omzundan onu Lupin&#65533;in göğsüne tuttuğunu gördü.

--Albus Dumbledore&#65533;un bize söylediği son sözler!

--Harry en büyük umudumuz. Ona güvenin. dedi Lupin sakince.

Kingsley asasını Harry&#65533;ye çevirdi ama Lupin --Bu o, kontrol ettim. dedi.

--Pekâlâ, pekâlâ! dedi Kingsley, asasını cüppesine geri tıkıGtırırken. --Ama birisi bize ihanet etti! Bu
gece olduğunu biliyorlardı!

--Öyle gibi, diye yanıtladı Lupin, --Ama görünüGe göre yedi Harry olacağını fark edememiGler.

--Küçük bir teselli. diye hırladı Kingsley. --BaGka kim döndü?

--Sadece Harry, Hagrid, George ve ben.

Hermione eliyle iniltisini bastırdı.

--Size ne oldu? diye sordu Lupin, Kingsley&#65533;e.

--BeGi tarafından takip, ikisini yaralama, belki birini öldürme. diye sıraladı Kingsley, --ve Kim-Olduğunu-
Bilirsin-Sen&#65533;i gördük, takibe o da katıldı ancak çok çabuk ortadan kayboldu. Remus o---

--Uçabiliyordu, diye tamamladı Harry. --Biz de onu gördük, Hagrid ve benim peGimden geldi.

--Demek o yüzden ayrıldı, sizi takip etmek için! dedi Kingsley. --Neden kaybolduğunu anlamamıGtım.
Ama hedefini ne değiGtirdi?

--Harry, Stan Shunpike&#65533;a çok nazik davrandı. dedi Lupin.

--Stan? diye tekrarladı Hermione. --Ama onun Azkaban&#65533;da olduğunu düGünüyordum?

Kingsley neGesiz bir kahkaha koyuverdi.

--Hermione, besbelli Bakanlık&#65533;ın susturulduğu bir firar gerçekleGmiG. Onu lanetlediğimde Traver&#65533;ın
kukuletası düGtü, o da Azkaban&#65533;da olmalıydı. --Ama size ne oldu, Remus? George nerede?

---------------------- Page 39----------------------

--Bir kulağını kaybetti. dedi Lupin.

--Bir kulağını-? diye tekrarladı Hermione yüksek sesle.

--Snape&#65533;in iGi. dedi Lupin.

--Snape mi? diye bağırdı Harry, --SöylememiGtin---

--Takip sırasında kukuletasını kaybetti. Sectumsempra her zaman Snape&#65533;in uzmanlığındaydı. Ona
bunu ödettiğimi söylemek isterdim ancak yapabildiğim tek Gey yaralandıktan sonra George&#65533;u
süpürgenin üstünde tutmaktı, çok fazla kan kaybediyordu.

Hepsi gökyüzüne bakarken bir sessizlik hâkim oldu. Hiç hareket belirtisi yoktu; yıldızlar öylece
duruyordu, göz kırpmıyor, her zamankinden farksız, uçan birileri tarafından kesilmiyorlardı. Ron
neredeydi? Fred ve Mr Weasley neredeydi? Bill, Fleur, Tonks, Deli-Göz ve Mundungus nerelerdeydi?

--Harry, elini ver! diye seslendi Hagrid boğuk bir sesle takıldığı kapıdan. Bir Gey yapıyor olmaktan memnun Harry, onu kurtardı, sonra da boG mutfaktan geçip oturma odasına yöneldi, Mrs Weasley oğlunun kan akıGını durdurmuGtu ve ıGığın vurmasıyla Harry George&#65533;un kulağının olması gereken yerde bir boGluk olduğunu gördü.

--O nasıl?

Mrs Weasley etrafına bakarak , --Tekrar büyütemedim, Kara Büyü ile yok edildiği zaman olmuyor. Ama çok daha kötüsü olabilirdi&#65533; Hala canlı.

--Evet, dedi Harry. --Tanrıya Gükür.

--Avluda birilerini mi duydum? diye sordu Ginny.

--Hermione ve Kingsley, dedi Harry.

--gükürler olsun. diye fısıldadı Ginny. Birbirlerine baktılar. Harry, Mrs Weasley&#65533;in orada olmasına bile aldırmadan ona sıkıca sarılmak istiyordu, ama o harekete geçtiği anda mutfaktan büyük bir patlama ses geldi.

--Oğlumu gördükten sonra kim olduğumu kanıtlayacağım, Kingsley, senin için iyinin ne olduğunu biliyorsan, geri çekil!

Harry Mr Weasley&#65533;in böyle bağırdığını ilk defa duyuyordu. Oturma odasında köpürüyordu, kel kafası terden parlıyordu, gözlükleri ise yamuk duruyordu, Fred hemen arkasındaydı, ikisi de solgundu fakat yaralanmamıGlardı.

--Arthur! diye hıçkırdı Mrs Weasley. --gükürler olsun!

--O nasıl?

Mr Weasley George&#65533;un yanında diz çöktü. Harry onu tanıdığından beri Fred ilk defa söyleyecek bir Gey bulamıyor gibiydi. Gkizinin yaralı halde durduğu kanepenin arkasında, gördüklerine inanamaz bir Gekilde ağzı açık kalakalıvermiGti.

Belki de Fred&#65533;in sesi ve babasının geliGiyle, George kıpırdandı.

--Nasıl hissediyorsun, Georgie? diye fısıldadı Mrs Weasley.

George&#65533;un parmağı kafasına gitti.

--Aziz gibi, diye mırıldandı.

Fred --Onun nesi var? diye hırladı, dehGete düGmüGtü: --Beyni mi etkilendi?

--Aziz gibi, diye tekrarladı George, gözlerini açıp kardeGine bakarken. --Görüyorsun ya, ben erdim. Delindim. Fred: Anladın?

Mrs Weasley her zamankinden daha kötü hıçkırdı. Fred&#65533;in solgun yüzüne renk hücum etmiGti.

--Zavallıca, dedi oğlana. --Zavallıca! Kulakla ilgili bir dünya espri dururken, sen tutup delikle ilgili mi
yapıyorsun?

--Ah, pekala, dedi George, gözyaGıyla sırılsıklam olmuG annesine sırıtarak. --En azından artık bizi ayırt
edebilirsin, anne. --

Etrafına bakındı.

--Selam Harry &#65533; sen Harry&#65533;sin, değil mi?

--Evet, benim. dedi Harry kanepeye yaklaGırken.

--Eh, en azından seni sağlam getirebildik, dedi George, --Neden Ron ile Billy yatağımın etrafında
birbirlerine sokulmuyorlar?

--Daha gelmediler, dedi Mrs Weasley. George&#65533;un sırıtıGı siliniverdi.

Harry Ginny&#65533;ye dıGarıya eGlik etmesi için kısa bir bakıG attı. Mutfaktan geçerlerken kız --Ron ve Tonks
Gimdilerde gelmeli. Onlarınki uzun bir yolculuk değildi. Muriel Teyze&#65533;nin evi buradan çok da uzak
değil.

Harry bir Gey demedi. Kovuk&#65533;a geldiğinden beri korkuyu kendinden uzak tutmaya çalıGıyordu anca
Gimdi onu sarmıGtı, üzerine tırmanıyor, göğsünde atıyor, boğazını tıkıyordu. Karanlık avlunun
arkalarına yürüdüler ve Ginny elini tuttu.

Kingsley volta atmaya baGlamıGtı, her dönüGünde gökyüzüne bakıyordu. Harry Vernon Amca&#65533;nın
oturma odasındaki adımlarını hatırladı, milyonlarca yıl önce gibiydi. Hagrid, Hermione ve Lupin omuz
omuza durmuG, sessizce gökyüzüne bakıyordu. Harry ve Ginny sessiz nöbete katıldığında, hiçbiri
tepki vermedi.

Dakikalar sanki yıllar gibi geçmiGti. Rüzgârın en hafif esintisiyle bile içleri cız ediyor ve sanki eksik olan
YoldaGlık üyeleri yaralanmamıG halde yaprakların arasından fırlayacakmıG gibi her fısıldayan ağaca ya
da çalıya dönüyorlardı.

Ve sonra bir süpürge tam üstlerinde beliriverip hızla yere yöneldi.

--Bunlar onlar! diye çığlık attı Hermione.

Tonks etrafına toprak ve çakıl fırlatarak yere indi.

Kadın adamın kollarına sendelerken --Remus! diye bağırmıGtı. Adamın yüzü kıpırtısız ve bembeyazdı.
KonuGmayı beceremiyor gibiydi. Ron afallamıG bir halde Harry ve Hermione&#65533;ye doğru tökezledi.

--Gyisiniz, diye mırıldandı Hermione atılıp onu sıkıca kucaklamadan önce.

--Sandım ki &#65533; Sandım ki &#65533;--

--Gyiyim, dedi Ron, hafifçe kızın sırtına vurarak. --Gyiyim.

--Ron harikaydı, dedi Tonks içten bir Gekilde Lupin&#65533;i bırakırken. --Harika. Bir Ölüm-Yiyen&#65533;i tam
kafasından sersemletti ve uçan bir süpürgede hareket eden bir hedefti---

Kolları hala boynundayken --Sen mi yaptın?dedi Hermione.

---------------------- Page 41----------------------

--Her zamanki GaGırma tonu, dedi serbest kalırken huysuzca. --Biz son gelenler miyiz?

Ginny --Hayır, dedi, --Hala Bill ile Fleur&#65533;u, Deli-Göz&#65533;ü ve Mundungus&#65533;u bekliyoruz. Annemle babama iyi
olduğunu söyleyeyim, Ron &#65533;--

Kız içeri koGtu.

Lupin --Neden oyalandınız? Ne oldu? dedi, sesi neredeyse Tonks&#65533;a kızgınmıG gibi çıkmıGtı.

--Bellatrix, dedi Tonks. --Beni de Harry gibi epey istiyor, Remus, beni öldürebilmek için çok uğraGtı. Onu
indirebilmeyi çok isterdim, ona borçluyum. Ama kesinlikle Rodolphus&#65533;u yaraladık. Sonra Ron&#65533;un
teyzesi Muriel&#65533;e gittik ama Anahtar&#65533;ı kaçırdık ve kadın canımızı sıkıyordu---

Lupin&#65533;in çenesinden bir kas seğiriyordu. BaGını salladı ama bir Gey söyleyecek gibi değildi.

Tonks --Sizlere ne oldu? diye sordu Harry, Hermione ve Kingsley&#65533;e dönerek.

Onlar da hikâyelerini baGtan aktardılar ancak Bill, Fleur, Deli-Göz ve Mundungus&#65533;un yokluğu göz ardı
etmek istedikleri, buz gibi, gittikçe daha fazla rahatsızlık verici bir soğukluk yaratıyordu.

Kingsley sonunda --Downing sokağına geri gitmem lazım, bir saat önce orada olmalıydım, dedi
gökyüzüne son bir bakıG atarken, --Döndüklerinde haber verin.

Lupin baGını salladı. Kingsley ise diğerlerine el sallayarak karanlığa, kapının dıGına çıktı. Kovuk&#65533;un
sınırlarından çıkıp da BuharlaGtığı anda Harry hayatındaki en sönük pof sesini duydu.

Mr ve Mrs Weasley koGar adımlarla geldiler, Ginny arkalarındaydı. Gkisi de Lupin ile Tonks&#65533;a
dönmeden önce Ron&#65533;a sarıldılar.

--TeGekkürler, dedi Mrs Weasley, --oğlumuz için.

Tonks --Aptal olma, Molly. dedi hemen.

--George nasıl? diye sordu Lupin.

Ron --Onun nesi var? diye söylenmeye baGladı.

--O kula---

Ama cümlesinin sonu yüksek bir çığlıkla bastırıldı. Bir Testral birkaç adım görüG alanına süzüldü ve
birkaç adım uzaklarında yere indi. Bill ile Fleur sırtından kaydılar,

rüzgâr yemiGlerdi ancak yara almamıGlardı.

--Bill! Tanrıya Gükür, Tanrıya Gükür---

Mrs Weasley ileri koGtu ama Bill&#65533;in sarılıGı baGtan savmaydı. Babasına döndü ve --Deli-Göz öldü. dedi.

Kimse konuGmadı, kimse kıpırdamadı. Harry içinden kopan bir Geyin bu dünyadan göçerek onu tamamen terk ettiğini hissetti.

--Onu gördük, diye devam etti Bill; Fleur baGıyla onaylarken, mutfağın penceresinden sızan ıGık gözyaGlarının yanağından süzülüGünü gözler önüne seriyordu. --KuGatmayı kırdığımızda oldu: Deli-Göz ve Dung bize yakındı, kuzeye yönelmiGlerdi, Voldemort-uçabiliyordu-peGlerinden gitti. Dung panikledi, ağladığını duyuyordum, Deli-Göz onu durdurmaya çalıGtı ama o BuharlaGtı. Voldemort&#65533;un laneti yüzüne çarptı ve süpürgesinden geri düGtü-ve yapabileceğimiz hiçbir Gey yoktu, hemen arkamızda bir düzine adam vardı---

Bill&#65533;in sesi kısıldı.

--Tabi ki yapabileceğiniz bir Gey yoktu. dedi Lupin.

Hepsi birbiriyle bakıGtı. Harry tamamen kavrayamadı bile. Deli-Göz, ölmüGtü; bu doğru olamazdı. Deli-Göz, güçlü, cesur, hep sağ kalabilen&#65533;

En sonunda tepelerinde gün ağarırken, kimse konuGmamasına rağmen artık avluda durmalarında bir neden yoktu, sessizlik içinde Kovuk&#65533;a doğru Mrs Weasley&#65533;i takip ettiler, oturma odasına Fred ile George&#65533;un kahkaha attığı yere geldiler.

--Sorun ne? dedi Fred girdiklerini anda yüzlerini incelerken. --Ne oldu? Kim--?

--Deli-Göz, dedi Mr Weasley. --ÖlmüG.

Gkizlerin sırıtıGı kayboldu ve suratları asıldı. Kimse ne yaptığını bilmiyor gibiydi. Tonks sessizce mendile kapanmıG ağlıyordu; Deli-Göz&#65533;e yakındı, Harry onun Sihir Bakanlığı&#65533;ndaki gözde adamı ve destekçisi olduğunu biliyordu. Yerde, bir köGede, en az yer kapladığı yerde oturan Hagrid sofra bezi büyüklüğündeki mendiliyle gözlerini siliyordu.

Bill büfeye yürüdü ve bir GiGe AteGviskisi ile birkaç bardak aldı.

--GGte, dedi ve asasının bir hareketiyle tamamen dolu on iki bardak havada süzülüp odadakilere gitti, ardından on üçüncüyü yukarı kaldırdı. --Deli-Göz&#65533;e.

--Deli-Göz&#65533;e. dediler ve içtiler.

Hagrid biraz geriden ve hıçkırarak --Deli-Göz&#65533;e diye tekrarladı.

AteGviskisi Harry&#65533;nin boğazını dağladı. Gçini kavuran alevler uyuGukluğunu bozdu ve gerçeklik dıGı

hissini üzerinden attı, içini cesaret diye adlandırılabilecek bir Geyle doldurdu.

--Yani Mundungus buharlaGtı? dedi Lupin bardağını tek seferde bitirirken.

Hava bir anda değiGti. Herkes gergin bir halde Lupin&#65533;e baktı, Harry&#65533;ye göre hem devam etmelerini istiyor hem de duyacakları Geyden korkuyor gibi görünüyorlardı.

--Ne düGündüğünü biliyorum, dedi Bill --ve ben de merak ediyorum, bu noktada, bizi bekliyor gibi görünüyorlardı, değil mi? Ama Mundungus bize ihanet edemez. Yedi Harry olacağını bilmiyorlardı, ortaya çıktığımızda çok GaGırdılar ve unuttuğun Gey bu dalavereyi Mundungus&#65533;un tavsiye ettiği. Neden en önemli noktayı söylemesin ki? Sanırım Dung panikledi, doğal olarak. Glk olmak istemiyordu ama Deli-Göz öyle ayarladı ve Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen onlara yöneldi. Bu birisinin paniklemesi için yeter de artar bile.

Tonks burnunu çekerek --Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen tam da Deli-Göz&#65533;ün umduğu gibi davrandı, dedi. --Deli-Göz gerçek Harry&#65533;nin en güçlü ve yetenekli Seherbaz ile olmasını düGüneceğini söylemiGti. Önce Deli-Göz&#65533;ü takip etti, Mundungus kaçınca da yönünü Kingsley&#65533;e çevirdi&#65533;

--Evet, her Gey iyi de, diye patladı Fleur --Hala Harry&#65533;yi götüreceğimizinasıl öğrendiler, açıklayamıyoruz. --Birileri dikkatsizlik etmiG olmalı. Birisi tarihi dıGarı sızdırmıG. Bu, tarihi bilip de planın tamamını bilmemelerinin tek açıklaması.

Etrafına bakındı, gözyaGı izleri hala güzel yüzünü çiziyordu ve hiçbiri onu yadsımaya cüret edemezdi. Hiçbiri etmedi de. Sessizliği bölen tek ses Hagrid&#65533;in mendilinin arkasından gelen hıçkırıklardı. Harry henüz onu kurtarmak için kendi hayatını riske eden, sevdiği, güvendiği ve bir Ejderha Yumurtası ile kandırılıp önemli bilgiler veren Hagrid&#65533;e baktı.

Yüksek sesle --Hayır, dedi, hepsi dönüp GaGkın GaGkın ona bakmıGtı. AteGviskisi sesini yükseltmiGti sanki. --Demek istiyorum ki&#65533; Eğer birisi hata yapıp da, Harry devam etti --dıGarıya bir Geyler sızdırdıysa, eminim bunu yapmak istememiGlerdir. Bu onların hatası değil. Normalden biraz daha yükse devam etti. --Birbirimize güvenmek zorundayız. Hepinize güveniyorum ve bu odadan kimsenin beni Voldemort&#65533;a satacağını sanmıyorum.

Bu sözleri daha fazla sessizlik takip etti. Hepsi ona bakıyordu; Harry kızardı ve bir Geyler yapmak için biraz daha AteGviskisi yudumladı. Gçerken Deli-Göz&#65533;ü düGünüyordu. Dumbledore&#65533;un insanlara güvenme isteğine her zaman sert bakardı.

Fred beklenmedik bir Gekilde --Gyiydi, Harry. dedi.

--Evet, dedi George ağzının köGesi seğiren Fred&#65533;e kısa bir bakıG atarak.

Lupin de Harry&#65533;ye bakarken tuhaf bir ifade takındı. Acıyan bakıGlardı bunlar.

--Aptal olduğumu mu düGünüyorsun? diye dile getirdi Harry.

Lupin --Hayır, James&#65533;e ne kadar çok benzediğini düGünüyorum, dedi, --arkadaGlarına güvenmemeyi en büyük onursuzluk sayardı.

Harry Lupin&#65533;in demek istediğini biliyordu: babası bir arkadaGı tarafından, Peter Pettigrew tarafından ihanete uğramıGtı. DüGüncesiz bir öfkeye kapıldı. TartıGmak istiyordu ama Lupin dikkatini ondan çevirmiG, bardağını koymuG ve Bill&#65533;e dönmüGtü, --Yapılması gereken bir Gey var, gelince Kingsley&#65533;e sorarız---

--Hayır, dedi Bill hemen, --Ben yaparım, ben geliyorum.

--Nereye gidiyorsunuz? dedi Tonks ve Fleur aynı anda.

--Deli-Göz&#65533;ün bedeni, dedi Lupin, --Onu getirmeliyiz.

Mrs Weasley --O-? diye Bill&#65533;e yalvarır gözlere baGlamıGtı ki.

--Bekleyemez mi? dedi Bill. --Onu Ölüm-Yiyenlerin almasını tercih etmedikçe tabii.

Kimse konuGmadı. Lupin ve Bill vedalaGıp gittiler.

Ayakta kalmayı tercih eden Harry hariç geri kalan herkes sandalyelere yığılmıGtı. Ölümün aniliği ve gerçekliği vücut bulmuG gibi onlarla birlikteydi.

--Ben de gitmeliyim. dedi Harry.

On çift ürkmüG göz ona döndü.

--Aptal olma, Harry, dedi Mrs Weasley, --Sen neden bahsediyorsun?

--Burada duramam.

Kafasını ovaladı, sanki çatlıyordu. Bir yıldan beri böyle acımamıGtı.

--Ben buradayken hepiniz tehlikedesiniz. Burada olmak---

--Ama bu kadar aptal olma! dedi Mrs Weasley. --Bu gecenin asıl noktası seni buraya sağ salim getirmekti ve Gükürler olsun ki iGe yaradı. Ve Fleur Fransa&#65533;da evlenmek yerine burada evlenmeyi kabul etti, her Geyi ayarladık ve hep beraber olup sana göz kulak olabileceğiz---

Anlamıyordu, onu çok daha fazla kötü hissettirmiGti.

--Eğer Voldemort burada olduğumu bulursa---

--Ama neden? diye sordu Mrs Weasley.

Mr Weasley --gimdi olabileceğin bir düzine yer var, Harry, dedi. --Hangi güvenli evde olduğunu bilmesinin hiçbir yolu yok.

--Kendim için endiGelenmiyorum! dedi Harry.

--Biliyoruz diye cevapladı Mr Weasley sakince. --Vay canına, Harry, seni buraya getirmek için yaptıklarımızdan sonra?

--Kanayan kulağım ne olacak? dedi George, minderlerin üstünde doğrularak.

--Biliyorum.

--Deli-Göz istemezdi---

--BGLGYORUM! diye böğürdü Harry.

KuGatıldığını ve tehdit edildiğini hissediyordu. Onun için ne yaptıklarını bilmediğini mi sanıyorlardı, onlar daha fazla Gey çekmeden bir an önce gitmek istemesinin nedenini anlamıyorlar mıydı? Yarası karıncalanıp zonklarken Mrs Weasley tarafından bozulan uzun ve mahcubiyet verici bir sessizlik oldu.

--Hedwig nerede, Harry? dedi kadın tatlı tatlı. --Pigwidgeon ile bırakıp yemesi için bir Geyler verebiliriz.

Gçi yumruk gibi buruluvermiGti. Gerçeği söyleyemedi. Cevabı geçiGtirmek için AteGviskisinin kalanını içti.

--Tekrar yaptığın duyulana kadar bekle, dedi Hagrid. --Ondan kaçtın, tam tependeyken onunla savaGtın ve kurtuldun.

--Ben değildim, dedi Harry sıkılarak. --Asamdı. Kendiliğinden hareket etti.

Biraz sonra Hermione yumuGak bir Gekilde --Ama bu mümkün değil, Harry. Gstemeden büyü yaptığını ve içgüdüsel olarak hareket ettiğini kastediyorsun.

--Hayır, dedi Harry. --Motor düGüyordu. Voldemort neredeydi, söyleyemezdim, ama asam elimde döndü, onu buldu ve tanımadığım bir büyü yaptı. Daha önce hiç altın alevler oluGturmadım.

--Genellikle, dedi Mr Weasley, --Baskı altındayken hayal edemeyeceğin büyüler yaparsın. Küçük çocuklarda daha sık olur, eğitilmeden.

--Bu öyle değildi, dedi Harry ısrarla. Yarası yanıyordu, kızgındı ve sinirleri bozuktu; Voldemort ile karGılaGacak güce sahip olduğunu düGünmelerinden nefret ediyordu.

Kimse bir Gey söylemedi. Ona inanmadıklarını biliyordu. DüGününce, kendisi de kendiliğinden büyü yapan bir asa hiç duymamıGtı.

Yarası acıyla dağlandı; tek yapabildiği yüksek sesle inlememekti. Temiz havayla ilgili bir Geyler homurdanarak bardağını bıraktı ve odayı terk etti.

Karanlık avluya girdiğinde iskeletimsi devasa Testral dönüp ona baktı, büyük yarasa kanatlarını hıGırdattı ve otlamaya devam etti. Harry bahçenin kapısında durdu, büyüyen bitkilere bakarken zonklayan baGını ovalayıp Dumbledore&#65533;u düGündü.

Dumbledore ona inanırdı, bunu biliyordu. Dumbledore Harry&#65533;nin asasının neden böyle olduğunu bilirdi çünkü onun her zaman bir cevabı vardı; asalar hakkında bilgiliydi, Voldemort ile kendi asasındaki tuhaf bağı Harry&#65533;ye o açıklamıGtı&#65533; Ama Dumbledore, Deli-Göz gibi, Sirius gibi, ailesi gibi, zavallı baykuGu gibi, gitmiGti ve Harry bir daha onlarla asla konuGamayacaktı. Boğazında AteGviskisi ile hiç de alakası olmayan bir yanma hissetti.

Ve o anda aniden, yarasındaki acı sınıra dayandı. Kafasını tutup gözlerini kapattığında bir sesin kafasında çığlık attığını duydu.

--Bana farklı asa kullanmanın problemi çözeceğini söylemiGtin!

---------------------- Page 45----------------------

Ve kafasında beliren imgelemde, paçavralar içinde, taG bir zemine uzanmıG bir deri bir kemik bir adamın çığlık attığını&#65533;korkunç, uzun, dayanılmaz bir ıstırabın çığlığını attığını gördü&#65533;

--Hayır! Hayır! Yalvarırım, yalvarırım&#65533;

--Lord Voldemort&#65533;a yalan söyledin Ollivander!

--Söylemedim&#65533; Yemin ederim söylemedim&#65533;

--Potter&#65533;a yardım etmek için, benden kaçmasına yardım etmek için çabaladın!

--Yemin ederim yapmadım&#65533; BaGka bir asanın iGe yarayacağına inanıyordum&#65533;

--Ne olduğunu açıkla, o zaman. Lucius&#65533;un asası parçalandı!

--Anlamıyorum&#65533; Bağlantı&#65533; sadece&#65533; ikinizin asası arasında&#65533; olabilir&#65533;

--Yalanlar!

--Lütfen&#65533; Yalvarırım&#65533;

Ve Harry beyaz bir elin asasını kaldırdığını, Voldemort&#65533;un içindeki acımasız öfkenin kabardığını ve dayanıksız yaGlı adamın dayanılmaz bir acıyla kıvrandığını gördü.

--Harry?

BaGladığı gibi aniden bitti: Harry titreyerek ayağa kalktı, bahçenin kapısına tutundu, kalbi hızla atıyor, yara izi sızlıyordu. Ron ile Hermione&#65533;nin yanında olduğunu fark etmesi için biraz zaman geçmesi gerekti.

--Harry, eve geri dön, diye fısıldadı Hermione. --Hala ayrılmayı düGünmüyorsun, değil mi?

--Evet, kalmak zorundasın, dostum. dedi Ron, Harry&#65533;nin sırtını sıvazlarken.

--Gyi misin? diye sordu Hermione Harry&#65533;nin yüzüne bakmak için

yakınlaGarak. --Berbat görünüyorsun!

--Gyiyim, dedi Harry sallanarak, --Büyük olasılıkla Ollivander&#65533;dan daha iyi görünüyorum&#65533;

Gördüklerini anlatmayıbitirdiğinde Ron sarsılmıG, Hermione ise tamamendehGete düGmüG görünüyordu.

--Ama bunun duracağını sanmıGtık. Yara izin &#65533; artık bunun olmayacağını sanıyorduk! Bu bağlantının açılmasına izin vermemelisin &#65533; Dumbledore zihnini kapatmanı istedi.

Cevap vermeyince kolundan sıkı sıkı tuttu.

--Harry, Bakanlık&#65533;ı, gazeteleri ve Büyücülük dünyasının yarısını ele geçiriyor! Aklını da ele geçirmesine izin verme!

ALTINCI BÖLÜM

PİJAMALI GULYABANİ

Deli Göz&#65533;ü kaybetmenin Goku evde ilerleyen günlerde de sürdü; Harry onun, tıpkı yeni haberleri vermek için sürekli girip çıkan diğer YoldaGlık üyeleri gibi, arka kapıdan içeri paldır küldür giriGini görmeyi bekleyip durdu. Aksiyon harici hiçbir Geyin suçluluk ve keder duygularını yatıGtıramayacağını hissetti ve Hortkulukları mümkün olduğunca kısa zaman içerisinde bulup yok etme görevine bir an önce baGlamalıydı.

--Eh, Gey konusunda pek bir Gey yapamazsın,&#65533;Ron Hortkuluklar kelimesini ses çıkarmadan dudaklarını oynatarak söyledi&#65533;--on yedi yaGında oluncaya dek. Hala üzerinde Takipçi var. Ve baGka yerde yapabileceğimiz gibi planı burada da yapabiliriz, değil mi? Yada, sesini fısıldama derecesinde azalttı, --Ne-Olduğunu-Bilirsin&#65533;lerin nerede olduğunu bildiğini mi söylüyorsun?

--Hayır, diye kabul etti Harry.

--Sanırım Hermione bir süredir araGtırma yapıyor, dedi Ron. --Senin buraya geliGine sakladığını söylüyordu.

Kahvaltı masasında oturuyorlardı; Mr Weasley ve Bill iGe gitmek için yeni çıkmıGlardı. Mrs Weasley ,Hermione ve Ginny&#65533;i uyandırmak için üst kata çıkmıGtı, Fleur da banyo yapıyordu.

--Takipçi otuz birinde kalkacak, dedi Harry. --Bu demek oluyor ki burada yalnızca dört gün daha kalmam gerekiyor. Sonra&#65533;--

--BeG gün, diye düzeltti Ron sertçe. --Düğün için kalmamız gerekiyor. Eğer kaçırırsak bizi öldürürler.

Harry _öldürürler&#65533;den kastın Fleur ve Mrs Weasley olduğunu biliyordu.

--Fazladan bir gün, dedi Ron, Harry itiraz edecekmiG gibi göründüğünde.

--Ne kadar önemli olduğunu anlamıyorlar mı--?

--Tabii ki anlamıyorlar, dedi Ron. --En ufak bir fikirleri yok. Ve sen hazır bahsetmiGken, seninle bu konuda konuGmak istiyordum.

Ron, Mrs Weasley geliyor mu diye holü kontrol etmek için kapıya göz attı, sonra Harry&#65533;e doğru eğildi.

--Annem, Hermione ve benim ağzımdan laf almaya çalıGıyor. Ne iGler karıGtırdığımıza dair. Bir dahakine seni yoklayacak, o yüzden hazırlıklı ol. Babam ve Lupin de sordular, ama biz onlara Dumbledore&#65533;un sana bizden baGka kimseye söyleme dediğini söyledik ve iGin peGini bıraktılar. Ama annem bırakmadı. Çok azimli.

Ron&#65533;un ön tahmini birkaç saat içinde gerçekleGti. Öğle yemeğinden az önce, Mrs Weasley kimsesiz bir erkek çorabının, onun sırt çantasından çıkıp çıkmadığını öğrenmek için Harry&#65533;i diğerlerinden ayırdı. Onu mutfağın küçük bulaGıkhane kısmında köGeye sıkıGtırdığında ise iGe koyuldu.

--Ron ve Hermione üçünüzün Hogwarts&#65533;ı bırakacağınızı düGünüyorlar, dedi hafif sıradan bir tonla.

--Ah, -- dedi Harry. --Evet. Bırakıyoruz.

KöGede, çamaGır makinesi kendi seyrinde dönüp, Mr Weasley&#65533;inkilere benzeyen fanilalardan birini burup sıkıyordu.

--Okulunuzu neden bıraktığınızı sorabilir miyim? dedi Mrs Weasley.

--Eh, Dumbledore bana &#65533; yapacak iGler bıraktı, diye geveledi Harry. --Ron ve Hermione ne olduğunu biliyorlar, ve benimle gelmek istiyorlar.

--Ne tarz iGler?

--Üzgünüm, söyleyemem&#65533;--

--Eh, açıkçası öyle sanıyorum ki Arthur ve benim bilmeye hakkımız var ve eminim ki Mr ve Mrs Granger da benimleaynı görüGtedirler! dedi Mrs Weasley. Harry bu --endiGeli ebeveyntavrıyla karGılaGacağından korkuyordu. Kendini onun gözlerinin içine bakmaya zorladı ve gözlerinin tam olarak Ginny&#65533;ninkilerle aynı kahverengi tonda olduğunu fark etti. Bunun yardımı dokunmadı.

--Dumbledore baGka kimsenin bilmesini istemedi Mrs Weasley. Üzgünüm, Ron ve Hermione de gelmek zorunda değiller, bu onların seçimi&#65533;--

--Senin de gitmeni gerektirecek bir sebep göremiyorum! diye patladı rol yapmayı bırakarak. --Yeni reGit oluyorsun, hepiniz öyle! Tam anlamıyla saçmalık, eğer Dumbledore bir iGin halledilmesini istediyse emri altında çalıGan koca bir YoldaGlık vardı! Harry onu yanlıG anlamıG

olmalısın. Büyük ihtimalle sana
bir iGin yapılmasını istediğini söylüyordu ve sen senin yapmanı istediğini sandın&#65533;--

--YanlıG anlamadım, dedi Harry açık bir Gekilde. --Benim tarafımdan yapılması gerekiyor.

Tanımlaması için çağrıldığı, altın hasırotuyla desenlenmiG tek çorabı geri verdi.

--Ve bu da benim değil, Puddlemere United&#65533;ı tutmuyorum ben.

--Ah, tabii ki değil, dedi Mrs Weasley aniden kırılan cesaretiyle eski sıradan tonlamasına dönerek.
--Önceden fark etmem gerekirdi. Eh Harry, sen hala buradayken, Bill ve Fleur&#65533;un düğünleri için yapılan
hazırlıklara yardım etmen senin için sorun olmaz, değil mi? Hala yapılacak çok Gey var.

--Hayır&#65533;benim için&#65533;tabii ki sorun olmaz, dedi Harry, aniden konunun değiGmesine GaGırmıGtı.

--Ne kadar tatlısın, diye cevapladı kadın ve gülümseyerek bulaGık haneyi terk etti.

O andan itibaren, Mrs Weasley Harry, Ron ve Hermione&#65533;yi düğün hazırlıklarıyla o kadar meGgul etti ki
düGünmeye zar zor vakit bulabildiler. Bunun en nazik açıklaması, Mrs Weasley&#65533;in, dikkatlerini Deli
Göz&#65533;ün ölümünden ve yakındaki yolculuklarından baGka yere çekmek istemesiydi. Gki gün boyunca
durmaksızın yapılan çatal-bıçak temizliği, renk eGleGtirme yardımı, kurdeleler ve çiçekler, bahçeyi yer
cücelerinden arındırma, Mrs Weasley&#65533;e pek çok dizi kanepe hazırlamada yardımcı olma iGlerinden
sonra, her nasılsa Harry, onun bir Geyler amaçladığından Güphelendi. Verdiği bütün iGler onu, Ron&#65533;u ve
Hermione&#65533;yi birbirinden ayrı tutuyor görünüyordu; Voldemort&#65533;un Ollivander&#65533;a iGkence yaptığını söylediği
ilk geceden beri ikisiyle yalnız konuGma fırsatı bulamamıGtı.

--Bence annem, sizin üçünüzü bir araya gelip plan yapmaktan alıkoyarsa gidiGinizi geciktireceğini
düGünüyor, dedi Ginny Harry&#65533;e alçak sesle, kalıGının üçüncü gecesiydi, akGam yemeği için masaya
oturmuGlardı.

--Sonra ne olacağını sanıyor? diye söylendi Harry. --Biz burada volovan yaparken Voldemort&#65533;u baGka
birinin öldüreceğini mi?

DüGünmeden konuGmuGtu ve Ginny&#65533;nin suratının beyazlaGtığını gördü.

--Demek doğru? dedi, --Yapmaya çalıGtığın Gey bu?

--Hayır&#65533;ben&#65533;Gaka yapıyordum, dedi Harry baGtan savarcasına.

Birbirlerine baktılar, Ginny&#65533;nin surat ifadesinde GaGkınlıktan fazlası vardı. Aniden Harry Hogwarts&#65533;ın
ıssız koridorlarında birlikte geçirdikleri çalıntı saatlerden beri ilk kez yalnız olduklarının farkına vardı. O
dakikaları onun da hatırladığından emindi. Kapı açılıp içeri Mr Weasley, Kingsley ve Bill girdiğinde ikisi
de sıçradılar.

YoldaGlık üyeleri sıkça akGam yemeklerine katılıyorlardı, çünkükarargahyeri Oniki Numara
Grimmauld Meydanı&#65533;ndan Kovuk olarak değiGtirilmiGti. Mr Weasley, Dumbledore, yani Sır-Tutucuları
öldükten sonra, Dumbledore&#65533;un Grimmauld Meydanı&#65533;nın söylediği insanların Sır Tutucular olduğunu
açıkladı.

--Ve yaklaGık yirmi kiGi olduğumuza göre Fidelius Büyüsü&#65533;nün etkisi hafifliyor. Ölüm Yiyenlerin sırrı
birinden öğrenme Gansları yirmiye katlandı. Çok uzun sürmesini bekleyemeyiz.

--Ama Snape Gimdiye kadar adresi Ölüm Yiyenlere söylemiGtir değil mi? diye sordu Harry.

--Eh, Deli Göz Snape geri dönerse diye birkaç lanet hazırlamıGtı. Umuyoruz ki onu uzak tutacak ve
eğer yerini söylemeye kalkarsa dilini kilitleyecek kadar güçlülerdir, ama emin olamıyoruz. Koruması bu
kadar güvenilmezken orayı karargah olarak kullanmamız delilik olur.

O akGam mutfak o kadar kalabalıktı ki çatal bıçak hareket ettirmek güçtü. Harry kendini Ginny&#65533;nin
yanına tıkılmıG buldu; aralarında geçmiG olan söylenmemiG Geyler yüzünden Harry, aralarında birkaç
kiGinin olup onları ayırmıG olmasını diledi. Kızın koluna sürtünmemek için kendini o kadar zorluyordu ki
tavuğunu zar zor kesti.

--Deli Göz hakkında yeni bir haber yok mu? diye sordu Harry Billy&#65533;e.

--Hiçbir Gey yok, diye cevapladı Bill.

Moody için bir cenaze düzenleyememiGlerdi, çünkü Bill ve Lupin cesedini bulmada baGarısız
olmuGlardı. SavaG sırasındaki karmaGa ve karanlık da göz önünde bulundurulunca nereye düGtüğünü
tahmin etmek zordu.

--Gelecek Postası cesedinin bulunması yada ölümüyle ilgili tek kelime bile etmedi, diye devam etti Bill.
--Ama bu pek bir anlama gelmiyor. Son günlerde sessiz olmaya özen gösteriyorlar.

--Ve Ölüm Yiyenlerden kaçarken kullandığım izinsiz büyü için henüz bir duruGma bildirmediler? diye
seslendi Harry masanın diğer ucundaki Mr Weasley&#65533;e, adam kafasını salladı.

--BaGka bir çarem olmadığını bildikleri için mi, yoksa dünyaya Voldemort&#65533;un bana saldırdığını söylemek
istemedikleri için mi?

--Gkincisi bence. Scrimgeur Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in eskisi kadar güçlü olduğunu ve Azkaban&#65533;da
birçok firar olduğunu kabul etmek istemiyor.

--Evet, halka gerçekler neden anlatılsın ki? dedi Harry, bıçağını o kadar sıkı tutmuGtu ki sağ elinin
üzerindeki yara izi beyaz teni üzerinde cılızca belirginleGti: Yalan söylememeliyim.

--Bakanlıkta kimse onunla savaGmaya hazırlanmıyor mu? diye sordu Ron kızgınca.

--Tabii ki Ron, ama insanlar dehGete düGtüler, diye yanıtladı Mr Weasley, --sıradaki kaybolacak kiGi olmaktan, çocuklarının saldırıya uğrayacak olmalarından dehGete düGtüler! Etrafta dolaGan kötü söylentiler var; meselaben Hogwarts&#65533;taki MuggleAraGtırmaları profesörününistifa ettiğine inanmıyorum. Haftalardır ortalarda yok. Bu sırada Scrimgeour gün boyunca odasından dıGarı çıkmıyor. Umuyorum ki bir plan üzerinde çalıGıyordur.

Mrs Weasley&#65533;in boG tabakları büyü yoluyla masadan kaldırıp turta servisi yaptığı sırada bir duraklama oldu.

--Senin kılık değiGimin hakkında konuGmamız lazım Harry, dedi Fleur herkes pudingini aldığı zaman. Harry kafası karıGmıG görününce --Düğün için, diye ekledi. --Tabii ki konuklarımızdan hiçbiri Ölüm Yiyen değil, ama birazcık Gampanya içtikten sonra ağızlarından bir Gey kaçırmayacaklarını garanti edemeyiz.

Harry bundan, kızın hala Hagrid&#65533;den Güphelendiği sonucunu çıkardı.

--Evet, iyi bir noktaya parmak bastın, dedi Mrs Weasley masanın uç kısmından, gözlüğünü burnun ucuna düGürmüG, upuzun bir parGömen kağıdına yazdığı uçsuz bucaksız bir yapılacaklar listesini gözden geçiriyordu. --gimdi, Ron, odanı henüz temizledin mi?

--Neden? diye bağırdı Ron elinden kaGığı bırakıp annesine ters ters bakarak. --Neden benim odamın temizlenmesi gerekiyor? Harry ve ben onun Gu anki halinden memnunuz!

--Birkaç güne kadar burada ağabeyinin düğününü yapacağız genç adam&#65533;--

--Ve onlar da benim odamda mı evlenecekler? diye sordu Ron sinirden köpürerek. --Hayır! Öyleyse Merlin&#65533;in sarkık donu aGkına neden&#65533;--

--Annenle bu Gekilde konuGma, dedi Mr Weasley sertçe, --Ve sana söylenileni yap.

Ron ebeveynlerinin ikisine de kaGlarını çatarak baktı, sonra kaGığını aldı ve elmalı tartından kalan son lokmalara saldırdı.

--Ben yardım edebilirim, benim de dağınıklığım. dedi Harry Ron&#65533;a, ama Mrs Weasley lafa karıGtı.

--Hayır Harry, canım, tavuk kümesini temizlenmesi için Arthur&#65533;a yardım etmeni tercih ederim ve Hermione, Mösyö ve Madam Delacour için çarGafları değiGtirirsen minnettar olurum, biliyorsun yarın sabah on birde burada olacaklar.

Ama tavuklar için yapılacak çok az Gey olduğu anlaGıldı,

--Bundan, Gey, Molly&#65533;e bahsetmene gerek yok, dedi Mr Weasley Harry&#65533;e kümese girmesine engel olarak, --ama, Gey, Ted Tonks,bana Sirius&#65533;un bisikletinden geri

kalanları gönderdi, ve Gey, ben
parçaları gizliyorum&#65533;yani saklıyorum&#65533;burada. Gnanılmaz bir Gey! Bir egzoz borusu var &#65533; sanırım
böyle deniyor ve olağanüstü bir batarya ve frenlerin nasıl çalıGtığını öğrenmek için harika bir fırsat
olacak. Deneyip hepsini tek parça haline getireceğim, tabii Molly yokke&#65533;yani zamanım olunca.

Eve döndüklerinde Mrs Weasley ortalarda yoktu, Harry gizlice Ron&#65533;un tavan arasındaki odasına çıktı.

--Temizliyorum, temizliyorum--! Ah, sen miydin, dedi Ron Harry odaya girerken rahat bir soluk alarak.
Ron az önce kalkmıG olduğu yatağa uzandı. Oda bütün hafta olduğu kadar dağınıktı; tek değiGiklik,
odanın uzak köGesinde, ayakucunda tüylü kızıl renkli kedisi Crookshanks&#65533;le, Harry&#65533;nin birkaçının
kendisinin olduğunu fark ettiği kitapları iki büyük yığın halinde ayıran Hermione&#65533;ydi.

--Selam Harry, dedi kız Harry yatağına oturduğu sırada.

--Nasıl oldu da kaçmayı baGardın?

--Ah, Ron&#65533;un annesi dün Ginny ve bana çarGafları değiGtirmemizi söylediğini unuttu, dedi Hermione.
Numeroloji Kuramı&#65533;nı bir tarafa Karanlık Sanatların DoğuGu ve BitiGi&#65533;ni diğer bir tarafa attı.

--Biz de Deli-Göz&#65533;den bahsediyorduk, dedi Ron Harry&#65533;e. --Ben onun sağ kaldığını tahmin ediyorum.

--Ama Bill onun Ölüm Laneti tarafından vurulduğunu gördü, dedi Harry.

--Evet, ama Bill de saldırı altındaydı, dedi Ron. --Ne gördüğü konusunda nasıl emin olabilir ki?

--Öldürme laneti ıskalamıG bile olsa, Deli göz neredeyse üç yüz metreden düGtü, dedi Hermione, Gimdi
Britanya ve Grlanda&#65533;nın Quidditch Takımları&#65533;nı tartıyordu eliyle.

--Kalkan Büyüsü kullanmıG olabilir&#65533;--

--Fleur asasının elinden uçtuğunu söyledi, dedi Harry.

---------------------- Page 50-----------------------

--Eh, tamam, eğer ölmüG olmasını istiyorsanız, dedi Ron huysuzca, yastığını yumruklayıp daha rahat
bir Gekle sokarak.

--Tabii ki ölmüG olmasını istemiyoruz! dedi Hermione Goke olmuG halde. --ÖlmüG olması berbat bir Gey!
Ama gerçekçi oluyoruz!

Harry ilk kez, Deli-Göz&#65533;ün bedenini, Dumbledore&#65533;unki gibi yıpranmıG olarak hayal etti, ama tek gözü
hala yerinde oynuyordu. Gğrenme ve delice gülme arzusuyla karıGık bir dürtü hissetti.

--Ölüm Yiyenler büyük ihtimalle arkalarını temizlediler, bu yüzden kimse onu bulamıyor, dedi Ron
akıllıca.

--Evet, dedi Harry. --Barty Crouch&#65533;un bir kemiğe dönüGtürülüp Hagrid&#65533;in ön bahçesine gömülmesi gibi. Büyük ihtimalle Moody&#65533;i bir Geye dönüGtürdüler ve&#65533;--

--Yapma! diye cıyakladı Hermione. Harry irkildi ve onun Hececinin Hece Listesi kitabı üzerinden göz yaGlarına boğulmak üzere olduğunu gördü.

--Ah, hayır, dedi Harry, yataktan kalkmaya çabalayarak. --Hermione, seni üzmeye çalıGmıyordum&#65533;--

Ama paslanmıG yatak somyasının büyük gıcırtısıyla, Ron yataktan sıçrayıp daha erken davrandı. Tek kolunu Hermione&#65533;ye doladı, diğer eliyle kot pantolonunun cebini arayarak, daha önceden etrafın tozunu almak için kullandığı iğrenç görünümlü bir mendil çıkardı. TelaGla asasını çıkarıp bez parçasına tuttu ve --Tergeo dedi.

Asa yağlı kısımların çoğunu temizledi. Kendinden memnun bir tavırla, Ron hafif tüten mendili Hermione&#65533;ye verdi.

--Ah&#65533; teGekkürler Ron&#65533; üzgünüm&#65533; burnunu sümkürüp hıçkırdı. --Çok kork-kunç, değil mi? Tam Dumbledore&#65533;dan s-sonra&#65533; Deli Göz&#65533;ün ölmesini hiç beklemiyordum, nedense o kadar güçlü görünüyordu ki!

--Evet, biliyorum, dedi Ron kıza sarılarak. --Ama eğer burada olsaydı bize ne derdi biliyor musun?

--H-her zaman tetikte olun, dedi Hermione gözlerini silerek.

--Evet doğru, dedi Ron onaylayarak. --Ona olanlardan ders çıkarmamızı söylerdi. Ve öğrendiğimiz Gey korkak Mundungus kaçığına güvenmemek.

Hermione hafifçe güldü ve iki tane daha kitaba doğru uzandı. Bir saniye sonra, Ron kolunu onun omzundan çekti; kız Canavar Kitap: Canavarlar&#65533;ı Ron&#65533;un ayağına düGürdü. Kitap onu dizginleyen kemerden kurtuldu ve saldırganca Ron&#65533;un ayak bileğini ısırmaya çalıGtı.

--Özür dilerim! Özür dilerim! diye bağırdı Hermione, Harry kitabı Ron&#65533;un bacağından çekip tekrar bağladığı sırada.

--Sen bütün o kitaplarla ne yapıyorsun? diye sordu Ron yatağına doğru topallayarak.

--Hangilerini yanımızda götüreceğimize karar veriyorum, dedi Hermione. --Hortkulukları ararken.

--Ah, tabii, dedi Ron elini alnına vurarak. --Voldemort&#65533;u gezer bir kütüphaneyle avlayacağımızı unutmuGum.

--Ha ha, dedi Hermione Hececinin Hece Listesi&#65533;ne bakarak. --Acaba&#65533; antik yazıları çevirmemiz gerekebilir mi? Mümkün&#65533; yanımıza almamız iyi olur, güvenlik açısından.

Hececiyi iki kitap yığınının ortasına bıraktı ve Hogwarts: Bir Tarih&#65533;i eline aldı.

--Dinleyin, dedi Harry.

Sırtını dikleGtirdi. Ron ve Hermione ona boyun eğme ve baG kaldırma karıGımı ifadelerle baktılar.

--Biliyorum, Dumbledore&#65533;un cenazesinden sonra benimle gelmek istediğinizi söylediniz, diye baGladı Harry.

--GGte baGlıyor, dedi Ron Hermione&#65533;ye gözlerini devirerek.

--Tahmin ettiğimiz gibi, diye iç çekti kız ve tekrar kitaplara döndü. --Biliyor musunuz, sanırım Hogwarts: Bir Tarih&#65533;i alacağım. Oraya yeniden dönmeyeceksek bile, bu kitap olmadan rahat hissedeceğimi sanmıyorum&#65533;--

--Dinleyin! dedi Harry tekrar.

--Hayır Harry, sen dinle, dedi Hermione. --Seninle geliyoruz. Bu aylar öncesinden kararlaGtırıldı&#65533;yıllar öncesinden aslında.

--Ama&#65533;--

--Kapa çeneni, dedi Ron.

--&#65533;yeterince düGündüğünüze emin misiniz? diye ısrar etti Harry.

--Bakalım, dedi Hermione Gfritlerle Seyahat&#65533;i kitaplar yığınına çarparak, oldukça kızgın görünüyordu. --Gitmemiz gerektiği an gidebilelim diye günlerdir hazırlanıyorum ve bilgin olsun diye söylüyorum oldukça zor büyüler yapmayı da içinde barındırıyor, Ron&#65533;un annesinin burnunun dibinden, Deli Göz&#65533;ün bütün Çok Özlü Gksir stokunu kaçırmasından söz etmiyorum bile.

--Aynı zamanda ailemin hafızasını değiGtirdim, böylece gerçekte Wendell ve Monica Wilkins diye adlandırıldıklarına inanıyorlar ve en büyük hayalleri Avusturalya&#65533;ya taGınmaktı, ki artık ordalar. Bu Voldemort&#65533;un onların izini sürmesini ve benimle ilgili sorguya çekilmelerini zorlaGtırmak için&#65533;yada seninle ilgili, çünkü ne yazık ki onlara senden biraz bahsetmiGtim.

--Hortkuluklar avından sağ çıkarsam eğer, annemi ve babamı bulup büyüyü kaldıracağım. Eğer sağ çıkamazsam&#65533;eh, sanırım onları güvende ve mutlu tutabilecek kadar sağlam bir büyü yaptım. Wendell and Monica Wilkins bir kızları olduğunu bilmiyorlar, görüyorsunuz ya.

Hermione&#65533;nin gözleri yeniden yaGlarla doldu. Ron yatağından kalkıp, kollarını bir kez daha kıza doladı ve Harry&#65533;e, duruma uygun olarak ince davranmadığı gerekçesiyle kaGlarını çattı. Harry söyleyecek bir Gey bulamadı, Ron&#65533;un bir baGkasına ince davranmasını öğretmesi oldukça sıra dıGı bir Geydi.

--gey&#65533;Hermione, üzgünüm&#65533;ben&#65533;--

--Ron&#65533;la benim eğer seninle birlikte gelirsek neler olabileceğini

bildiğimizin farkına mı varmadın? Eh,
biliyoruz. Ron, Harry&#65533;e yaptığın Geyi göster.

--BoGver, ikna oldu, dedi Ron.

--Hadi, bilmesi gerekiyor!

--Ah, pekala. Harry, gel.

Gkinci kez Ron kolunu Hermione&#65533;den çekti ve kapıya doğru yürüdü.

--Hadi.

--Neden? diye sordu Harry odanın dıGındaki küçük alana doğru Ron&#65533;u takip ederek.

--Descendo, diye mırıldandı Ron, asasını düGük tavana doğrultarak. Kafalarının üzerinde bir ambar
kapağı açıldı ve ayaklarına doğru bir merdiven indi. Kare delikten, bariz bir lağım kokusuyla birlikte,
yarı emme, yarı inleme korkunç bir ses geldi.

--Bu senin gulyabanin, değil mi? diye sordu Harry, bazı geceler sessizliği bozan bu yaratıkla daha
önce tanıGmamıGtı.

--Evet, o, dedi Ron merdivene tırmanarak. --Gel ve bir göz at,

Harry birkaç adım geriden, ufak tavan arası boGluğuna doğru Ron&#65533;u takip etti. Ondan bir metre ötedeki;
karanlıkta, kıvrılmıG, geniG ağzı tamamen açık, derin bir uykuda olan yaratığın görüntüsünü görmeden
önce baGı ve omuzlarıyla odadaydı.

--Ama&#65533; Gey gibi&#65533; gulyabaniler normalde pijama giyerler mi?

--Hayır, dedi Ron. --Genelde kızıl saçlı olmazlar ve bu kadar kabarcıkları da olmaz.

Harry yaratığın birazcık iğrenç olduğunu düGündü. Gnsan Gekli ve boyutundaydı, ve giydiği Gey,
Harry&#65533;nin gözleri karanlığa alıGtığı için Gimdi rahatça görebiliyordu, Ron&#65533;un eski pijamalarından biriydi.
Aynı zamanda gulyabanilerin farklı saç ve kızgın mor kabarcıklar yerine, genellikle sıska ve kel
olduklarından emindi.

--O, benim, anladın mı? dedi Ron.

--Hayır, dedi Harry. --Anlamadım.

--Odama geçtiğimizde anlatırım, kokuya dayanamıyorum, dedi Ron. Merdivenden aGağı indiler, Ron
çatıyı eski haline döndürdü ve hala kitapları ayırmakla meGgul olan Hermione&#65533;ye katıldılar.

--Ayrıldığımızda, gulyabani aGağı inip benim odamda yaGayacak, dedi Ron. --Sanırım bunun olmasını
sabırsızlıkla bekliyor&#65533;eh, tahmin etmesi zor, çünkü tek yapabildiği inlemek ve salya akıtmak&#65533;ama
bahsini açtığın zaman çok kafa sallıyor. Her neyse benim sıvaserpil kapmıG halim olacak. Gyi, değil mi?

Harry yalnızca kafası karıGık bir Gekilde baktı.

--Öyle! dedi Ron, Harry&#65533;nin planın harikalığını anlamamıG olmasına oldukça sinirlenmiGti. --Bak, üçümüz bir daha Hogwarts&#65533;a gitmediğimiz zaman, herkes Hermioneve benim seninle birlikte olduğumuzu düGünecek, doğru mu? Bu da demek oluyor ki Ölüm Yiyenler senin nerede olduğun hakkında bir bilgileri var mı diye doğruca ailelerimize gidecekler.

--Ama umuyoruz ki ben annem ve babamla uzaklara gitmiG gibi görüneceğim, birçok Muggle doğumlu gidip saklanmayı planlıyor Gu anki durumda, dedi Hermione.

--Biz bütün ailemi saklayamayız, çok kuGku yaratır ve hepsi iGlerini bırakamazlar, dedi Ron. --Biz de, benim sıvaserpil yüzünden ciddi bir Gekilde hastalandığım ve bu yüzden okula gidemediğim hikayesini uyduracağız. Eğer herhangi biri araGtırmaya gelirse annem yada babam yatağımdaki kabarcıklarla dolu gulyabaniyi gösterebilirler. Sıvaserpil çok bulaGıcı, bu yüzden yanına çok yaklaGmak istemeyeceklerdir. Bir Gey söylemeyecek olması da önemli değil, çünkü mantar küçük dilinin üzerine sıçrarsa eğer konuGamazsın.

--Ve annenle baban da bu planın içindeler? diye sordu Harry.

--Babam içinde. Gulyabaniyi dönüGtürmek için Fred ve George&#65533;a yardım etti. Annem&#65533; eh, nasıl olduğunu gördün. Biz gidene dek gidiyor oluGumuzu kabullenemeyecek.

Odadaki sessizlik yalnızca, Hermione&#65533;nin yığınlardan birine ve bir diğerine attığı kitapların çıkardığı hafif gümbürtüyle bozuluyordu. Ron oturmuG onu izliyordu, Harry ise bir ona sonra Hermione&#65533;ye baktı. Ailelerini korumak için aldıkları önlemler, çok daha fazlası da olmuG olsa gerçekten onunla gitmek istediklerini fark etmesini sağladı ve ne kadar tehlikeli olduğunu kesinlikle biliyorlardı. Bunun ona ne ifade ettiğini söylemek istedi, ama yeterince anlamlı kelimeler bulamadı.

Sessizliğin içinde, dört kat aGağıdaki Mrs Weasley&#65533;in boğuk bağırıGı duyuldu.

---------------------- Page 53----------------------

--Ginny muhtemelen değerli aptal yüzüğünün üstünde bir toz zerreciği bıraktı, dedi Ron. --Delacour&#65533;ların neden düğünden iki gün önce gelmek zorunda olduklarını anlamıyorum.

--Fleur&#65533;un kız kardeGi nedime olacak, prova için burada olması gerek ve tek baGına gelemeyecek kadar küçük, dedi Hermione Ölüm Perisini Kovalamak&#65533;ı kararsız bir Gekilde inceleyerek.

--Eh, misafirler annemin stres seviyesine hiç iyi gelmeyecek, dedi Ron.

--Asıl karar vermemiz gereken Gey, dedi Hermione, Savunma Sihri Kuramı&#65533;nı ikinci kez bakma ihtiyacı duymadan kutuya attı ve Avrupa&#65533;da Sihir Eğitimi Üzerine Bir Değerlendirme&#65533;yi eline aldı, --buradan

ayrılınca nereye gideceğimiz. Biliyorum önce Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gitmek istediğini söyledin Harry, nedenini anlıyorum, ama&#65533; eh&#65533; Hortkulukları öncelik haline getirmemiz gerekmez mi?

--Eğer herhangi bir Hortkuluk&#65533;un nerede olduğunu bilseydik, seninle aynı fikirde olabilirdim, dedi Harry, Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gitme arzusunun Hermione tarafından tamamen anlaGıldığına inanmayarak. Ebeveynlerinin mezarının orda oluGu, yerin çekiciliğinin yalnızca bir kısmıydı: bu yerde aradığı cevapları bulabileceğine dair güçlü, açıklanamaz hisleri vardı. Belki de Voldemort&#65533;un Öldürme Lanet&#65533;inden orada sağ sıyrıldği içindi; Gimdi düelloyu tekrar etmek için meydan okuyordu ve bunun olduğu yere çekiliyordu, anlamak istiyordu.

--Voldemort&#65533;un Godric&#65533;s Hollow&#65533;u göz takibine alma olasılığını düGünmüyor musun? diye sordu Hermione. --Senin istediğin yere gitmekte serbest olduğun zaman geri dönüp ailenin mezarını ziyaret edeceğini umuyor olabilir?

Bu Harry&#65533;nin aklına gelmemiGti. KarGılık verecek bir Gey düGünürken, Ron konuGtu.

--gu R.A.B. kiGisi, dedi, --Hani Gu gerçek madalyonu çalan?

Hermione onaylarcasına kafa salladı.

--Yazdığı notta onu yok edeceğini söylemiGti, değil mi?

Harry sırt çantasını kendisine doğru çekti ve üzerinde hala R.A.B.&#65533;nin notunun sarılı olduğu sahte Hortkuluk&#65533;u çıkardı.

--&#65533;Gerçek Hortkuluk&#65533;u çaldım ve en kısa zamanda yok etmeyi planlıyorum&#65533; diye yüksek sesle okudu Harry.

--Eh, ya adam gerçekten iGini bitirmiGse? dedi Ron.

--Ya da kadın, diye ekledi Hermione.

--Hangisiyse, dedi Ron, --bizim için yapacak bir iG eksilmiG oluyor!

--Evet, ama hala gerçek madalyonu bulmak zorundayız, değil mi? dedi Hermione, --yok edilip yok edilmediğini anlamak için.

--Bir kez ele geçirdiğimiz zaman, bir Hortkluluk&#65533;u nasıl yok edersin? diye sordu Ron.

--Eh, dedi Hermione. --Bunun için araGtırma yapıyordum.

--Nasıl? diye sordu Harry. --Hortkuluklar&#65533;la ilgili kütüphanede kitap yok sanıyordum?

--Yoktu, dedi Hermione kızararak. --Dumbledore hepsini kaldırdı, ama&#65533;onları yok etmedi.

Ron gözlerini kocaman açarak yerinde doğruldu.

--Onları çalmadım! dedi Hermione, Harry&#65533;e ve Ron&#65533;a bir çeGit

çaresizlikle bakarak. --Dumbledore onları
raflardan kaldırmıG olsa bile, hala kütüphanenin kitapları. Her neyse, eğer
gerçekten kimsenin onlara
ulaGmasını istemeseydi, eminim ele geçirilmesini çok daha zor&#65533;--

---------------------- Page 54----------------------

--Konuya gel! dedi Ron.

--Eh&#65533; kolay oldu, dedi Hermione kısık sesle. --Yalnızca bir Çağırma
Büyüsü yaptım. Biliyorsunuz &#65533;
Accio. Ve&#65533; Dumbledore&#65533;un çalıGma odasının penceresinden doğruca
kızlar yatakhanesine geldiler.

--Ama bunu ne zaman yaptın? diye sordu Harry, Hermione&#65533;ye
iliGkin bir hayranlık ve kuGkuculuk
karıGımı bir hisle.

--Dumbledore&#65533;un&#65533;cenazesinden&#65533;hemen sonra, dedi Hermione
daha da kısık bir sesle. --Okulu
bırakıp Hortkuluklar&#65533;ın peGine düGeceğimiz kararını verdikten hemen
sonra. Üst kata eGyalarımı
almaya çıktığımda&#65533; onlar hakkında ne kadar çok bilirsek o kadar iyi
olacağı aklıma geldi &#65533; ve orada
yalnızdım &#65533; ben de denedim &#65533; ve iGe yaradı. Doğruca
pencereden içeri uçtular ve ben de onları
paketledim.

Yutkundu ve yalvarırcasına ekledi --Dumbledore&#65533;un bu yüzden bana
kızacağını sanmıyorum, bu
bilgileri Hortkuluk yaratmak için kullanacak değiliz, değil mi?

--gikayet ettiğimizi görüyor musun? dedi Ron. --Bu arada kitaplar nerede?

Hermione kitap yığınını bir dakika boyunca alt üst ettikten sonra
siyah deriyle kaplı büyük bir cilt
çıkardı. Midesi bulanmıG gibi göründü ve kitabı sanki yeni ölmüGcesine ihtiyatla
tuttu.

--Bu Hortkuluk yapımını açıkça anlatan bir kitap. Karanlık Sanatların
Sırları --korkunç bir kitap,
gerçekten berbat, kara büyüyle dolu. Dumbledore&#65533;un bunu kütüphaneden ne
zaman kaldırdığını merak
ediyorum&#65533; eğer müdür olana kadar yapmadıysa, eminim Voldemort ihtiyacı
olan bütün bilgiyi buradan
almıGtır.

--Eğer zaten bunu okuduysa, neden Slughorn&#65533;a Hortkuluk&#65533;un nasıl
yapıldığını sorsun ki? diye sordu
Ron.

--O, Slughorn&#65533;a yalnızca ruhunu yediye bölersen ne olacağını öğrenmek
için konuyu açtı, dedi Harry.
--Slughorn&#65533;a Hortkuluklar hakkında soru sorduğu zaman,
Dumbledore,Riddle&#65533;ın nasıl Hortkuluk
yapıldığını bildiğinden emindi. Sanırım haklısın Hermione, bilgiyi almasının en
kolay yolu bu.

--Ve onlar hakkında daha fazla okudukça, dedi Hermione, --daha da
korkunçlaGıyorlar ve gerçekten altı
adet yapmıG olmasına bile daha az inanıyorum. Kitap seni,
parçalayarak ruhunun geri kalanını ne
kadar dengesizleGtirdiğin konusunda uyarıyor ve bu yalnızca tek Hortkuluk
yapıldığında oluyor!

Harry Dumbedore&#65533;un Voldemort hakkında --sıradan kötülüğün ötesinde dediğini hatırladı.

--Kendini tekrar tek bir parça halinde birleGtirmenin bir yolu yok mu? diye sordu Ron.

--Evet, dedi Hermione boG bir gülümsemeyle, --ama bu çok kötü bir Gekilde acı verici olmalıymıG.

--Neden? Nasıl yapılıyormuG? diye sordu Harry.

--Vicdan azabı, dedi Hermione. --Yaptığın Geyleri gerçekten hissetmen gerekiyor. Bir dipnot var.
GörünüGe göre onun acısı seni yok edebiliyormuG. Yine de Voldemort&#65533;un vicdan azabı çekeceğini
sanmıyorum, ya sen?

--Hayır, dedi Ron Harry&#65533;den önce. --Peki o kitapta Hortkuluklar&#65533;ı nasıl yok edeceğimiz yazıyor mu?

--Evet,dedi Hermione, Gimdi bozulan organları inceliyormuGçasına, zarif sayfaları çevirdi. --Çünkü
karanlık büyücüleri büyülerini çok sağlam yapmaları konusunda uyarıyor. Okuduğum kadarıyla,
Harry&#65533;nin Riddle&#65533;ın güncesine yaptığı, Hortkuluk&#65533;u yok etmenin gerçekten güvenilir bir yoluydu.

--Ne, basilik diGi saplamak mı? diye sordu Harry.

----------------------- Page 55-----------------------

--Ah peki, büyük bir basilik diGi stokumuz olduğu için Ganslıyız o zaman, dedi Ron. --Ben de onları
nerede kullanırız diye merak ediyordum.

--Basilik DiGi olması gerekmiyor, dedi Hermione sabırla. --O kadar yıkıcı bir Gey olmalı ki Hortkuluk
kendini tamir edemesin. Basilik zehrinin tek bir panzehiri var ve o da inanılmaz derecede nadir
bulunuyor&#65533;--

--&#65533;anka gözyaGı, dedi Harry kafasını onaylarcasına sallayarak.

--Kesinlikle, dedi Hermione. --Problemimiz basilik zehri kadar yıkıcı çok az maddenin olması ve hepsi
de yanımızda taGımak için tehlikeli. Çözmemiz gereken problem bu, çünkü bir Hortkuluk&#65533;u ayırmak,
parçalamak yada ezmek bir iGe yaramıyor. Büyüyle yapılabilecek tamirin ötesine geçmelisin.

--Ama bu Geyi yok etsek bile, dedi Ron, --Neden içindeki ruh gidip baGka bir Geyin içinde yaGamıyor?

--Çünkü bir Hortkuluk insanın doğasına tamamen ters.

Harry&#65533;yle Ron&#65533;un kafaları karıGık görünmeleri üzerine Hermione devam etti, --Bak, Gimdi bir kılıç alıp,
Ron sana saplarsam, senin ruhuna zarar vermiG olmam.

--Ve bu benim için çok rahatlatıcı bir Gey olur eminim, dedi Ron. Harry güldü.

--Olmalı aslında! Demek istediğim, bedenine ne olursa olsun, ruhun dokunulmamıG bir Gekilde

kurtulacak, dedi Hermione. --Ama Hortkuluk&#65533;la bunun tam tersi. Gçindeki parçacık nesnesine bağlı,
hayatta kalması için gövdeye büyülenmiG, onsuz var olamaz.

--Ben sapladığım zaman günlük ölmüG gibiydi, dedi Harry, delinen sayfalardan kan gibi akan
mürekkebi ve kaybolurken Voldemort&#65533;un ruhunun attığı çığlıkları hatırlayarak.

--Ve günlük tamamıyla yok edildiği zaman, içine tıkılmıG olan ruh parçası daha fazla var olamadı. Ginny
sen denemeden önce günlükten kurtulmaya çalıGtı, sifonu üzerine çekti ama belli ki yeni gibi geri
geldi.

--Bir saniye, dedi Ron kaGlarını çatarak. --O günlüğün içindeki ruh parçası Ginny&#65533;i ele geçiriyordu, değil
mi? O nasıl oldu peki?

--Büyülü materyal hala sağlamken, içindeki ruh parçası, eğer objeyle çok yakınlaGılırsa baGka bir
insanın içine girip çıkabilir. Fiziksel olarak yakınlıktan bahsetmiyorum, dokunmakla alakası yok, diye
ekledi, Ron konuGmadan önce. --Demek istediğim duygusal olarak yakınlaGmak. Ginny o günlüğe
kalbini döktü, kendini inanılmaz derecede savunmasız bıraktı. Eğer Hortkuluk&#65533;a çok düGkün ve
bağımlıysan baGın dertte demek.

--Dumbledore yüzüğü nasıl yok etti merak ediyorum? Neden ona sormadım ki? Gerçekten asla&#65533;

Sesi gitti: Dumbledore&#65533;a sormuG olması gereken onca Geyi düGünüyordu, müdür öldüğünden beri
Harry&#65533;e, Dumbledore yaGarken daha fazlasını öğrenmek ve anlamak için birçok fırsatı boGa harcamıG
gibi geliyordu.

Yatak odasının kapısı sanki duvar sarsılıyormuG gibi bir gürültüyle açıldığında sessizlik bozuldu.
Hermione çığlık attı ve Karanlık Sanatların Sırları&#65533;nı yere düGürdü. Crookshanks yatağın altına kaçtı,
içerlemiG bir Gekilde tısladı; Ron yataktan sıçradı, çıkarılmıG Kurbağa Çikolata çöpüne basarak kaydı
ve kafasını karGı duvara çarptı ve Harry, karGısında, saçları dağınık ve suratı öfkeden kasılmıG Mrs
Weasley olduğunu fark etmeden önce içgüdüsel olarak elini asasına attı.

--Bu sıcak küçük buluGmayı böldüğüm için özür dilerim, dedi, sesi titriyordu. --Eminim hepinizin
dinlenmeye ihtiyacı var &#65533; ama odamda ayrıGtırılmayı bekleyen bir yığın düğün hediyesi var ve sizin
bana yardım etmek istediğinizi sanıyordum.

--Ah evet, dedi Hermione, ayakları üzerinde doğrulurken dehGete düGmüG görünüyordu, kitapları
rasgele fırlatarak, --yardım edeceğiz&#65533; üzgünüz&#65533; dedi.

Harry ve Ron&#65533;a, suratında acı dolu bir ifadeyle bakan Hermione, Mrs Weasley&#65533;in arkasından odadan
çıktı.

--Ev cini olmak gibi bir Gey, diye Gikayet etti Ron kısık sesle, kafasını ovalayarak Harry&#65533;le birlikte diğerlerini takip etti. --GGi yapınca onlar gibi tatmin olmuyorsun tabii ki. gu düğün ne kadar erken biterse o kadar mutlu olacağım.

--Evet, dedi Harry, --o zaman Hortkulukları bulmaktan baGka iGimiz olmayacak&#65533; Tatil gibi olacak, değil mi?

Ron gülmeye baGladı, ama Mrs Weasley&#65533;in odasında onları bekleyen koca bir düğün hediyesi yığınını görmesiyle beraber abuk bir Gekilde gülmesi son buldu.

Delacourlar ertesi sabah saat on birde geldiler. Harry, Ron, Hermione ve Ginny bu sefer Fleur&#65533;un ailesine tamamen kızgındılar, Ron&#65533;un birbirine eG çoraplar giymek için üst kata tekrar çıkmak zorunda kalması ve Harry&#65533;nin saçlarını düzleGtirmeye çalıGması hiç hoG değildi. Yeterince Gık göründüklerini düGündükleri zaman güneGli arka bahçeye grup halinde çıktılar ve misafirleri beklediler.

Harry bu yeri daha önce bu kadar düzenli görmemiGti. PaslanmıG kazanlar ve genellikle arka kapının giriGine yığılan, eski, dize kadar uzanan lastik çizmeler gitmiGti ve yerlerine kapının iki yanına konmuG büyük vazoların içine iki tane yeni Pırpır Çalı yerleGtirilmiGti, esinti olmamasına rağmen yapraklar hoG bir dalgalanma efektiyle hafifçe sallanıyordu. Tavuklar kapatılmıGtı, etraf süpürülmüGtü, bahçenin yakın kısımları budanmıG ve çeki düzen verilmiGti, buna rağmen bahçenin otlarla sarılı halini seven Harry umulmadık anlarda sıçrayan yer cüceleri olmadan yerin biraz terkedilmiG göründüğünü düGündü.

Hem yoldaGlık hem de Bakanlık tarafından, Kovuk&#65533;un üzerine kaç tane güvenlik büyüsünün yerleGtirildiği sayısını GaGırdı; tek bildiği büyüyle mekana giriGin artık imkansız olduğuydu. Bu nedenle Mr Weasley, anahtarla gelen Delacourlar&#65533;ı yakın tepelerden birinde karGılamaya gitti. UlaGmalarını haber veren ilk ses alıGılmadık derecede yüksek sesli bir gülüGtü, sonradan bu gülüGün dakikalar sonra elinde bavullarla kapıda beliren Mr Weasley'e ait olduğu ortaya çıktı; uzun, yaprak yeGili cüppesiyle ancak Fleur'un annesi olabilecek güzel sarıGın bir bayana eGlik ediyordu.

--Anne! diye çığlık attı Fleur, aceleyle sarılmak için öne atıldı. --Baba!

Mösyü Delecour çekicilik bakımından karısının yanından bile geçmiyordu; karısının omuz hizasındaydı, aGırı derecede tıknazdı ve küçük siyah bir sivri sakalı vardı. Yine de eli ayağı düzgündü. Yüksek topuklu ayakkabılarıyla Mrs Weasley&#65533;e doğru sıçradı ve onu her iki yanağından öperek kadının telaGlanmasına neden oldu.

--Çok zahmete giriGmiGsiniz, dedi derin bir sesle. --Fleur çok uğraGtığınızı söyledi.

--Ah, hiçbir Gey yapmadık, hiçbir Gey, dedi Mrs Weasley heyecanlanarak. --Hiç sorun değil.

Ron yeni Pırpır Çalılarından birinin arkasına saklanmıG bir yer cücesini tekmelemeyi hedefleyerek
sinirlerini yatıGtırdı.

--Sevgili bayan! dedi Mösyö Delacour, hala kendi iki GiGman eliyle Mrs Weasley&#65533;in elini sıkıyor ve
gülümsüyordu. --Ailelerimizin birleGecek olmasından dolayı onur duyuyoruz! EGimi tanıtmama izin verin,
Apolline.

Madam Delacour öne doğru süzülürcesine yürüdü ve Mrs Weasley&#65533;i öpmek için durdu.

--Enchantée * dedi. --Kocanız bize eğlenceli hikayeler anlatıyordu!

Mr Weasley delice bir kahkaha attı; Mrs Weasley ona bir bakıG attı, adam anında sustu ve yakın bir
arkadaGının hasta yatağında bekliyor gibi bir ifadeye büründü.

--Ve tabii ki küçük kızım Gabrielle&#65533;le tanıGtınız! dedi Monsenyör Delacour. Gabrielle Fleur&#65533;un minyatürü
gibiydi; on bir yaGında, beline kadar uzanan gümüGi sarı saçları vardı, Mrs Weasley&#65533;e göz kamaGtırıcı

bir Gekilde gülümsedi ve sarıldı, sonra kirpiklerini delicesine kırparak Harry&#65533;e öfkeli bir bakıG attı. Ginny
yüksek sesle boğazını temizledi.

--Eh, hadi içeri girin, hadi dedi Mrs Weasley neGeyle, Delacourlara eve kadar eGlik etti bir çok --Hayır,
lütfen!ler ve --Önden siz!ler ve --Hiç zahmet olmadı!larla.

Delacourlar&#65533;ın hoG ve yardım sever konuklar oldukları hemen anlaGıldı. Her Geyden memnundular ve
düğün hazırlıklarına yardım etmek için hevesliydiler. Monsenyör Delecour oturma planından
nedimenin gösterisine kadar her Geyi --Charmant! diye iliGiklendirdi. Madam Delacour ev içi
büyülerinde oldukça baGarılıydı ve fırının içini güzelce temizledi; Gabrielle herhangi bir Gekilde
yardımcı olmak için, hızlı ve anlaGılmaz Fransızca&#65533;sıyla büyük ablasının peGinde dolaGtı.

GGin kötü yanı, Kovuk bu kadar fazla kiGiyi barındırmak için inGa edilmemiGti. Mösyö ve Madam
Delacour&#65533;un yatak odalarını geri almaları için ısrar ve itirazlarına karGılık, Mr ve Mrs Weasley Gimdi
oturma odasında yatıyorlardı. Gabrielle Fleur&#65533;la Percy&#65533;nin eski odasında uyuyordu ve Bill, sağdıcı
Charlie Romanya&#65533;dan dönünceonunla birlikte uyuyacaktı. Birlikte plan yapmaGansları
olanaksızlaGmıGtı ve bunun çaresizliği içinde Harry, Ron ve Hermione kalabalık evden uzaklaGmak için
tavukları besleme görevini üstlendiler.

--Ama bizi hiç yalnız bırakmıyor! diye hırladı Ron ikinci buluGma teGebbüsleri, Mrs Weasley&#65533;in,
kollarında büyük bir leğen çamaGırla karGılarında belirmeleriyle baGarısız olmuGtu.

--Ah, güzel, tavukları beslemiGsiniz, diye seslendi onlara. --Yarın adamlar

buraya gelmeden önce onları tekrar kapatsak iyi olur&#65533; düğün için çadır dikilecek, diye açıkladı, duvara yaslanarak. Yorgunluktan tükenmiG görünüyordu. --Millamant&#65533;ın Büyülü Çadırları&#65533; gerçekten iyiler. Bill onlara eGlik ediyor&#65533; Onlar buradayken dıGarı çıkmasan iyi olur Harry. Bir düğün organize etmenin çok komplike bir iG olduğunu söylemek zorundayım, etraftaki bütün o güvenlik büyüleri falan.

--Üzgünüm, dedi Harry alçak gönüllülükle.

--Ah, aptallaGma canım! dedi Mrs Weasley bir kerede. --Öyle demek istemedim&#65533;eh, senin güvenliğin çok daha fazla önemli! Aslına bakarsan, ben de sana doğum gününü nasıl kutlamak istersin diye soracaktım Harry. Ne de olsa on yedi olacaksın, önemli bir gün&#65533;.

--Yaygara kopsun istemiyorum, dedi Harry hemen, bunun hepsinin üzerine nasıl bir yük bindireceğini gözü önüne getirerek. --Gerçekten Mrs Weasley, normal bir akGam yemeği güzel olur&#65533; düğünden bir önceki gün&#65533;

--Ah,eh, eğer eminsen canım. Remus ve Tonks&#65533;u da davet edeyim, değil mi? Ve Hagrid&#65533;e ne dersin?

--Harika olur, dedi Harry. --Ama lütfen çok zahmete girmeyin.

--Hiç de değil, hiç de değil&#65533; hiç sorun değil&#65533; Kadın ona, uzun inceleyici bir bakıG attıktan sonra biraz üzgünce gülümsedi, doğruldu ve yürüyerek uzaklaGtı. Harry onun, çamaGır ipinin yanında asasını sallayıGını ve nemli çamaGırların kendi kendilerini asıGlarını izledi ve aniden kadına verdiği sıkıntı ve acı yüzünden büyük bir vicdan azabı hissetti.

----------------------- Page 58-----------------------

YEDİNCİ BÖLÜM

ALBUS DUMBLEDORE&#65533;UN VASİYETİ

Gün doğumunun serin mavi ıGığı altında, bir dağ yolu boyunca yürüyordu. Uzaklarda bir yerde, sisle kaplanmıG, küçük bir köyün gölgesi vardı. Aradığı adam burada mıydı; baGka en ufak bir Gey düGünemeyecek kadar fena halde ihtiyaç duyduğu adam, cevabının sahibi olan adam, derdine derman olacak adam...?

--Hey, uyan,

Harry gözlerini açtı. Ron&#65533;un tavan arasındaki kirli odasındaki kamp yatağında yatıyordu. GüneG henüz doğmamıGtı ve oda hala karanlıktı. Pidwidgeon, kafası ufacık kanadının altında uyuyordu. Harry&#65533;nin alnındaki yara izi karıncalanıyordu.

--Uykunda mırıldanıyordun.
--Öyle mi?
--Evet. _Gregorovitch&#65533;. Durmadan _Gregorovitch&#65533; diyordun.

Harry gözlüklerini takmamıGtı; Ron&#65533;un yüzü hafif bulanıkça belirdi.

--Gregorovitch kim?
--Ben nerden bileyim? Söyleyen sendin.

Harry, düGünür halde alnını ovaladı. Bu ismi daha önce duyduğuna dair belirsiz düGüncesi vardı, ama nerde olduğunu bilemiyordu.

--Voldemort&#65533;un onu aradığını düGünüyorum.

--Zavallı herif, dedi Ron hararetle.

Harry, hala alnını ovalayarak oturdu, Gimdi tamamen uyanıktı. Tam olarak rüyada ne gördüğünü hatırlamaya çalıGtı, ama bütün aklına gelenler dağlık bir gün doğumu ve derin bir vadinin beGiğindeki küçük bir köyün hatlarıydı.

--Bence yurtdıGında.

--Kim, Gregorovitch mi?

--Voldemort. Bence yurtdıGında bir yerde Gregorovitch&#65533;i arıyor. Britanya&#65533;ya benzemiyordu.

--Onun zihninin içini tekrar gördüğünü mü tahmin ediyorsun?

Ron korkmuG görünüyordu.

--Bana bir iyilik yap ve Hermione&#65533;ye söyleme, dedi Harry. --Her ne kadar uykumda gördüklerimi engellememi nasıl bekliyorsa&#65533;

Pidwidgeon&#65533;un kafesine ufak bir bakıG attı, düGünüyordu... Neden _Gregorovitch&#65533; ismi tanıdıktı?

--DüGünüyorum ki, dedi yavaGça, --Quidditch&#65533;le alakalı birisi. Bir bağlantı var, ama ben bilemiyorum &#65533; bilemiyorum ne olduğunu.

--Quidditch? dedi Ron. _Gorgovitch olmadığından emin misin?&#65533;

--Kim?

---------------------- Page 59----------------------

--Dragomir Gorgovitch, Kovalayıcı, iki yıl önce rekor bir ücrete Chudley Cannons&#65533;a transfer oldu. Bir sezonda en çok Quafle engelleme rekorunun sahibi.

--Hayır, dedi Harry --Gorgovitch olmadığından kesinlikle eminim.

--Gkisini de boGver, dedi Ron. --Eh, doğumgünün kutlu olsun bu arada.

--Vay &#65533; evet, unuttum! On yedi oldum!

Harry, kamp yatağının yanında duran asasını kavradı, gözlüklerini koymuG olduğu dağınık masaya yöneltti, ve --Accio Gözlük! dedi. Her ne kadar sadece bir adım ilerde olsa da, gözlüğün ona doğru uçtuğunu görmek, engin bir tatmin duygusuna sebep oldu, en azından gözlükler uçarak gelip gözüne çarpana dek.

--Kurnaz, diye kahkaha attı Ron.

Takipçi&#65533;nin kaldırılmasının rahatlığıyla, Harry, Ron&#65533;un eGyalarını odada uçurturken, Pidwidgeon uyandı
ve kafesinin etrafında çırpındı. Harry, ayrıca spor ayakkabılarının bağcıklarını sihirle bağlamayı denedi
(neticede oluGan düğümü eliyle çözmesi birkaç dakikasını aldı) ve, tamamen zevk için, Ron&#65533;un
Chudley Cannons posterindeki turuncu cüppeleri parlak maviye dönüGtürdü.

--Ben de aslında seninkileri elle yapmalıydım, diye tavsiyede bulundu Ron Harry&#65533;ye, Harry hemen
kontrol edince kıs kıs güldü. --GGte hediyen. Burada aç, annemin görmesi uygun değil.

--Kitap mı? dedi Harry dikdörtgensel paketi alırken. --Gelenekten feragat, değil mi?

--Bu öyle bir kitap değil, dedi Ron. --Saf altın: Cadıları Etkilemenin On Gki Garantili Yolu. Kızlar
hakkında bilmen gereken herGeyi açıklıyor. Eğer geçen dönem sadece buna sahip olsaydım,
Lavender&#65533;den nasıl kurtulmam gerektiğini bilirdim ve yani Gey, onunla da ... nasıl çıkacağımı bilmem
gerekirdi. HoG, Fred ve George bana bir kopyasını verdiler ve çok Gey öğrendim. Sen de hayrete
düGeceksin ve hepsi asa becerisiyle ilgili değil.

Mutfağa indiklerinde masanın üzerinde yığınla hediye buldular. Mrs Weasley, kızartma tavasının
üstünden onlarla sohbet ederken, Bill ve Mösyö Delacour kahvaltılarını ediyorlardı.

--Arthur, sana mutlu bir on yedi temenni ettiğini söylememi istedi, Harry, dedi Mrs Weasley, yüzü
sevinçle parlıyordu. --GG icabı erkenden gitmesi gerekti, ama akGam yemeği için dönecektir. gu en
üstteki bizim hediyemiz.

Harry oturdu, kare paketi aldı ve açtı. Gçinden bir saat çıktı; Mr ve Mrs Weasley&#65533;in on yedi yaGına
girdiğinde Ron&#65533;a verdiklerine benziyordu; altındı, çehrenin etrafında akrebin yerine yıldızlar dönüyordu.

--Bir büyücüye yaGını doldurduğu zaman saat vermek adettendir, dedi Mrs Weasley, ocağın yanından
onu endiGeyle izlerken. --Korkarım ki o, Ron&#65533;unki gibi yeni değil. Aslında abim Fabian&#65533;ındı ama o
mallarına karGı aGırı derecede özenli değildi. Arkası biraz oyulmuG çünkü &#65533;_

KonuGmasının geri kalanı kaybolup gitti; Harry kalkıp ona sıkı sıkı sarıldı. SarılıGına sözlerle
anlatılamayacak duygular eklemeye çalıGtı ve belki o da onları anladı çünkü Harry onu bıraktığında
yanaklarını acemice okGadı, sonra asasını hafifçe ve geliGigüzel Gekilde salladı, yarım paket salamın
kızartma tavasından yere düGmesine sebep oldu.

--Doğum günün kutlu olsun, Harry! dedi Hermione, telaGla mutfağa koGarak, ve kendi hediyesini
yığının tepesine ekleyerek. --Çok büyük birGey değil, ama umarım seversin. Sen ona ne aldın? diye
ekledi, Ron ise onu duymamıG gibi gözüküyordu.

--Hadi, o zaman, Hermione&#65533;ninkini aç! dedi Ron.

Ona yeni bir Sinsioskop almıGtı. Öteki paketlerde, Bill ve Fleur&#65533;den büyülü bir traG aleti (--Ah, evet, bu sana Gimdiye kadar olduğun en yumuGak traGı sağlayacaktır. diye temin etti Mösyö Delacour. --Ama ne istediğini açıkça anlatmalısın&#65533; aksi takdiğde istediğindendaha az kılın olduğunu

farkedebilirsin&#65533;), Delacourlar&#65533;dan çikolatalar ve Fred ve George&#65533;dan Weasley Büyücü gakaları&#65533;nın son ürünlerinin bulunduğu bir kutu vardı.

Harry, Ron ve Hermione, Madam Delacour, Fleur ve Gabrielle&#65533;in geliGiyle rahatsız edici bir Gekilde kalabalıklaGan mutfaktaki masada oyalanmadı.

--Bunları senin için paketleyeceğim, dedi Hermione zekice, geri merdivenlere doğru hareket ederlerken; Harry&#65533;in hediyelerini kollarından almıGtı. --Neredeyse bitti, sadece iç çamaGırlarının çamaGırhaneden çıkmasını bekliyorum, Ron &#65533; --

Ron&#65533;un sözü birinci kattaki bir kapının aralanmasıyla kesilmiGti.

_Harry, bir dakika buraya gelir misin?&#65533;

Ginny&#65533;ydi. Ron aniden durdu, ama Hermione onu dirseğinden tuttu ve merdivenlere çekiGtirdi. Kendini heyecanlı hissederek Harry Ginny&#65533;yi odasına doğru takip etti.

Daha önce hiç orada bulunmamıGtı. Küçük ama aydınlık bir odaydı. Bir duvarda, büyücü müzik gruplarından Acayip KızkardeGler&#65533;in büyük bir posteri vardı, ve ötekinde de cadılardan oluGan Holyhead Harpileri Quidditch takımının kaptanı Gwenog Jones&#65533;ın resmi. Bir masanın dayalı olduğu açık camdan, daha önce o ve Giny&#65533;nin, Hermione ve Ron&#65533;a karGı ikiye iki Quidditch oynadıkları, Gimdileri ise büyük beyaz bir tentenin yerleGtirildiği bahçeyi görebiliyordu. Tepesindeki altın rengi bayrak, Ginny&#65533;nin penceresiyle aynı seviyedeydi.

Ginny, Harry&#65533;nin yüzüne baktı, derin bir nefes aldı, ve --On yedinci yaGın kutlu olsun. dedi.

--Eh&#65533;teGekkürler.

Durmadan ona bakıyordu; o ise, kıza geri bakmakta zorlanıyordu; parlak bir ıGığa bakmak gibiydi.

--Güzel manzara, dedi dermansızca, camı göstererek.

Kız ise duymamazlıktan geldi. Ama onu suçlayamazdı,

--Sana ne alacağımı bilemedim, dedi.

--Bana bir Gey almak zorunda değildin.

Buna da aldırmamıGtı.

--Neyin kullanıGlı olacağını bilemedim. Çok büyük olamazdı, çünkü yanında

götüremezdin.

Ona göz gezdirmeyi denedi. Ağlamaklı değildi; bu Ginny&#65533;nin harika yönlerinden bir tanesiydi, kız,
nadiren ağlamaklı olurdu. Bazen altı tane kardeGle büyümüG olmanın onu güçlüklere alıGtırdığı gibi bir
düGünceye kapılıyordu.

Kız ona bir adım daha yaklaGtı.

--O zaman , ben de düGündüm ki, beni hatırlayacağın bir Geye sahip olmanı istiyorum, bilirsin, ne
yapacaksan o iGi yaparken eğer bir Veela ile tanıGırsan diye.

--Sanırım, dürüst olmak gerekirse dıGarıda aGk fırsatları oldukça az olacak.

--GGte aradığım gümüG renkli zincir, diye mırıldandı ve sonra onu daha önce hiç öpmediği gibi öpmeye
baGladı ve Harry de onu öpüyordu, ateGviskisinin ettiğinden daha fazla sarhoG oldu; Dünya&#65533;daki tek
gerçek Gey oydu, Ginny, onun hissi, bir eli sırtında ve bir tanesi uzun, hoG kokulu saçında &#65533;

Kapı, arkalarından darbeyle açıldı ve sıçrayarak ayrıldılar.

--Ah, dedi Ron manalı manalı. --Özür dilerim.

---------------------- Page 61-----------------------

--Ron! dedi Hermione hemen arkasından nefes nefese. Gergin bir sessizlik vardı, derken Ginny,
neGesiz cılız bir sesle, --Eh, neyse, doğumgünün kutlu olsun, Harry, dedi.

Ron&#65533;un kulakları kıpkırmızıydı; Hermione gergin görünüyordu. Harry kapıyı yüzlerine çarpmak istedi,
ama kapı açıldığında içeri müsvedde bir soğuk girmiGti, ve bu fevkalade an çorba kabarcığı gibi
patlamıGtı. Ginny ile iliGkisini bitirmenin, ondan hayli uzakta kalmasının bütün nedenleri, Ron&#65533;la birlikte
odanın içine süzülmüGtü, ve bütün mutlu unutkanlık gitmiGti.

Bir Gey söyleme isteğiyle, ne söyleyeceğini bilmesine rağmen Ginny&#65533;ye baktı, ama kız ona sırtını
döndü. Harry onun gözyaGlarına yenik düGebileceğini düGündü. Ron&#65533;un önünde onu rahatlatmak için
bir Gey yapamazdı.

--Sonra görüGürüz, dedi ve yatak odasından diğer ikisini takip etti.

Ron, alt kata ilerledi, ve hala tıkıGık olan mutfaktan bahçeye, ve Harry de yol boyunca onunla uygun
adım yürüdü, Hermione ise yol boyunca onların arkasından koGarak geldi, korkmuG görünüyordu.

Henüz biçilmiG çimenlikte tenhaya çekildiğinde ise, Ron Harry&#65533;ye döndü.

--Onu baGından savdın. gimdi kafasını karıGtırarak ne yapıyorsun?

--Onun kafasını karıGtırmıyorum, dedi Harry, Hermione onları yakaladığında.

--Ron &#65533;--

Ama Ron onu susturmak için elini kaldırdı.

--GliGkinizi bitirdiğinde gerçekten yıkılmıGtı&#65533;--

--Ben de öyle. Neden bitirdiğimi sen de biliyorsun, istediğim için değildi.

--Evet, ama onunla öpüGüyorsun ve Gimdi tekrar umutlanıyor&#65533;--

--O aptal değil, olamayacağını biliyor, bizim ev &#65533; evleneceğimizi filan &#65533; ümit etmiyor, veya&#65533;--

Ve bunu söylediğinde, Harry&#65533;nin zihninde Ginny&#65533;nin beyaz gelinlikler içinde olduğu, uzun, yüzsüz ve memnuniyetsiz bir yabancıyla evlendiği parlak bir resim oluGtu.

Bir sarmal anda onu darbelemiG gibi göründü: Kızın geleceği engelsizdi, oysa onunki... o ise Voldemort&#65533;dan ilerde hiçbir Gey göremiyordu.

--Eğer her fırsatta onu okGarsan&#65533;--

--Bir daha olmayacak, dedi Harry ters ters. Gün bulutsuzdu, ama sanki güneG kaybolmuG gibi hissediyordu.Tamam mı?

Ron, yarı kızgın yarı mahcup baktı; bir anlığına parmaklarının üstünde arkaya ve öne doğru sallandı, ve, --Tamam o zaman, iyi, bu... güzel. dedi.

Ginny, o gün bir daha Harry ile baG baGa bir buluGma arzulamadı, yada herhangi bir bakıG veya hareketle odada nazik bir konuGmadan daha çok Gey paylaGtıklarını göstermedi. Bununla birlikte, Charlie&#65533;nin geliGi Harry&#65533;ye derman gibi gelmiGti. Mrs Weasley&#65533;i Charlie&#65533;yi zorla sandalyeye oturturken, asasını ürkütücü bir Gekilde sallarken ve onun doğru dürüst bir saç kesimine kavuGacağını ilan ederken izlemek dikkatleri dağıtmıGtı.

Harry&#65533;nin doğum günü yemeği, henüz Charlie, Lupin, Tonks ve Hagrid gelmeden önce, Kovuk&#65533;un mutfağının kırılma noktasını zorladığı için, münferit masalar bahçede uç uca yerleGtirilmiGti. Fred ve George, misafirlerin üstünde havaya asmak için, hepsi birlikte büyük bir _17&#65533; yazısını tezyin eden birkaç mor feneri büyülemiGlerdi. Mrs Weasley&#65533;in yardımları sağ olsun, George&#65533;ın yarası düzgün ve

---------------------- Page 62----------------------

temizdi, ama ikizlerin bu konudaki Gakalarına rağmen, henüz Harry&#65533;nin kafasındaki karanlık Güpheler son bulmamıGtı.

Hermione, asasının ucundan mor ve altın rengi manGetler püskürttü, ve bunları artistik bir biçimde ağaçların ve çalıların üzerine astı.

--Güzel, dedi Ron, Hermione, asasını son bir kez sallayıGla yaban elması ağacının yapraklarını altın rengine dönüGtürürken. Gerçekten bu tür iGlerin hakkını veriyorsun.

--TeGekkürler, Ron! dedi Hermione, hem memnun hem biraz GaGırmıG bakıyordu. Harry kendi kendine gülerken döndü. Eğer Cadıları Etkilemenin On Gki Garantili Yolu&#65533;nun kendi kopyasını inceleyecek vakit

bulursa, iltifatlar hakkında bir bölüm bulabileceğine dair eğlenceli bir fikri vardı; Ginny&#65533;nin gözlerini
yakaladı, Ron&#65533;a verdiği sözü hatırlayarak ve telaGlanarak Mösyö Delacour&#65533;la sohbete koyulmadan
önce ona sırıttı.

--Çekilin yoldan, çekilin yoldan! diye Garkı söyledi Mrs Weasley, dev, plaj topu büyüklüğünde bir Snitch
önünde hareket ediyordu. Saniyeler sonra, Harry, Mrs Weasley&#65533;in eğri yolda taGımanın riskinden
ziyade durdurduğu Geyin, onun doğum günü pastası olduğunu fark etti. Pasta sonunda masanın
ortasına indiğinde, Harry, --Gnanılmaz gözüküyor, Mrs Weasley. dedi.

--Ah, bir Gey değil, güzelim, dedi Gefkatle. Omuzlarının üzerinden Ron Harry&#65533;ye parmaklarıyla oldu
iGareti yapıp, ağzıyla, ses çıkarmadan iyiydi dedi.

Saat yedide bütün konuklar gelmiG, onları dar yolun sonunda bekleyen Fred ve George tarafından yol
gösterilmiGti. Hagrid en iyi, korkunç, tüylü kahverengisi takımını giyerek bu özel olayı GereflendirmiGti.
Bununla beraber Lupin, Harry&#65533;nin elini sıktığında gülümsedi, Harry onun hala mutsuz göründüğünü
düGünüyordu. Hepsi çok garipti; açıkçası Tonks yanında neGe saçıyordu.

--Doğum günün kutlu olsun, Harry, dedi, onu sımsıkı kucaklayarak.

--On yedi, ha! dedi Hagrid, Fred&#65533;den kova büyüklüğünde bardak dolusu Garabı kabul ederek.
--TanıGtığımızdan bu yana altı yıl, Harry, hatırladın mı?

--Hayal meyal, dedi Harry, ona sırıtarak. --Ön kapıyı göçürüp, Dudley&#65533;e domuz kuyruğu verip, büyücü
olduğumu söylememiG miydin?

--Detayları unuttum, diye kıkırdadı. --Her Gey yolunda mı, Ron, Hermione?

--Biz iyiyiz, dedi Hermione. --Sen nasılsın?

--Fena değil. MeGguldüm, birkaç yeni Tek Boynuzlu At doğdu. Geri döndüğünüzde göstereceğim &#65533;--
Hagrid ceplerini araGtırırken, Harry Ron ile Hermione&#65533;nin bakıGlarını görmezden geldi. --GGte. Harry &#65533; ne
alacağımı bilemedim, sonra aklıma bu geldi. Küçük, hafiften kürklü ağzı büzülü, uzun kordonlu bir
kese çıkardı, anlaGılan boyunda taGınmak için tasarlanmıGtı. --Köstebek derisi. Gçine bir Gey sakla ve
sahibinden baGkası çıkaramaz. Nadirlerdir.

--Hagrid, teGekkürler!

--BiGi değil, dedi Hagrid çöp kutusu kapağı büyüklüğündeki elini sallayarak. --Ve iGte Charlie! Onu her
zaman sevmiGimdir &#65533; hey! Charlie!

Charlie, piGmanlık duygusuyla elini aGırı kısa olan saçlarında gezdirerek yaklaGtı. Ron&#65533;dan kısaydı,
kalın yapılıydı, kaslı kollarında ise bir dolu yanık ve kesikler vardı.

--Selam, Hagrid, nasıl gidiyor?

--Yüzyıllardır yazmaya niyetleniyorum. Norbert nasıl?

--Norbert? Charlie güldü. --Norveç Pütürlüsü mü? Ona artık Norberta diyoruz.

---------------------- Page 63----------------------

--Ne &#65533; Norbert diGi mi?

--Ah evet, dedi Charlie.

--Nerden biliyorsunuz? diye sordu Hermione.

--Biraz daha huysuz oluyorlar, dedi Charlie. Omzunun üstünden bir baktı ve sesini alçalttı. --Babam da çabuk olup gelse bari. Annem huysuzlanmaya baGlıyor.

Hepsi Mrs Weasley&#65533;e baktılar. Madam Delacour&#65533;a konuGmaya çalıGırken tekrar tekrar kapıya göz atıyordu.

--Bence Arthur&#65533;suz baGlamalıyız, diye bağırdı bahçeye doğru, bir veya iki dakika geçmeden. --GGi uzamıG olmalı &#65533; aha!

Hepsi aynı anda bakakalmıGlardı: bahçeden masanın üstüne doğru bir ıGık kümesi geliyordu, orada parçalara ayrılıp arka ayaklarının üzerinde duran ve Mr Weasley&#65533;in ses tonuyla konuGan parlak, gümüG rengi bir gelinciğe dönüGüyordu.

--Sihir Bakanı benimle geliyor.

Patronus cılız bir duman kümesi halinde kayboldu, kaybolduğu yerde de Fleur&#65533;ün ailesini hayretler içinde bıraktı.

--Burada olmamalıyız, Harry, dedi Lupin bir anda. --Harry &#65533; kusura bakma &#65533; sana sonra açıklarım &#65533;--

Tonks&#65533;u kolundan yakaladığı gibi çekti; cite koGtular, üzerinden tırmandılar ve gözden kayboldular.

--Bakan mı &#65533; ama neden &#65533;? Anlamıyorum &#65533;--

Ama konuyu tartıGacak zaman yoktu; bir saniye sonra, Mr Weasley giriGte ince duman kümesinden var oldu, beraberinde Rufus Scrimgeour, anında yele Geklindeki kır saçlarından tanınabiliyordu.

Yeni gelenler avludan bahçeye ve fenerle aydınlatılmıG masaya geçtiler, Gimdi herkes masada sessizce oturuyordu ve yakına gelmelerini izliyordu. Scrimgeour fenerin aydınlattığı alana girince, Harry onu son kez gördüğünden daha bir yaGlı, sıska ve suratsız göründüğünü farketti.

--Rahatsız ettiğim için üzgünüm, dedi Scrimgeour, masanın önünde topallayıp dururken. --Özellikle partinizi böldüğüm için.

Gözleri bir an için dev Snitch pastasına takıldı.

--Nice doğum günlerine.

--TeGekkürler, dedi Harry.

--Seninle özel bir iki kelime konuGmamız icap etti, diye devam etti Scrimgeour. --Aynı zamanda Mr
Ronald Weasley ve Miss Hermione Granger ile de.

--Biz mi? dedi Ron, GaGırmıG gibi görünüyordu. --Neden biz?

--Daha zata mahsus bir yerde bulunduğumuzda açıklayacağım, dedi Scrimgeour. --Böyle bir yer var
mı? Geklinde talepte bulundu Mr Weasley&#65533;e.

--Evet, tabii ki, dedi Mr Weasley, heyecanlı gözüküyordu. --gey, oturma odası, neden orayı
kullanmıyorsunuz?

--Yolu siz gösterebilirsiniz, dedi Scrimgeour, Ron&#65533;a. --Bize eGlik etmene gerek yok, Arthur.

---------------------- Page 64----------------------

O, Ron ve Hermione ayağa kalktıklarında Mr Weasley, Mrs Weasley&#65533;e korku dolu bir bakıG attı. Eve
doğru sessizce yol aldıklarında, Harry, diğer ikisinin de onunkiyle aynı Geyleri düGündüğünü biliyordu;
Scrimgeour, nasıl olduysa, üçünün Hogwarts&#65533;ı bırakmayı planladıklarını öğrenmiG olmalıydı.

Dağınık mutfaktan, Kovuk&#65533;un oturma odasına doğru geçtiklerinde Scrimgeour konuGmadı. Bahçenin
tatlı altın rengi akGam ıGığıyla dolu olmasına rağmen, burası halen karanlıktı; Harry, içeri girdiklerinde
asasını hafifçe gaz lambalarına vurdu ve pejmurde ama hoG olan odayı aydınlattılar. Scrimgeour,
Harry, Ron ve Hermione&#65533;yi divanda sıkıG tepiG oturmuG halde bırakarak, normalde Mr Weasley
tarafından zaptedilen sarkık koltuğa oturdu. Oturduklarında, Scrimgeour konuGtu.

--Siz üçünüze bazı sorularım var, ve düGünüyorum ki bunu en iyi ayrı ayrı yapabiliriz. Eğer siz ikiniz&#65533;--
Harry ve Hermione&#65533;ye döndü --&#65533;yukarıda beklerseniz, Ronald&#65533;la baGlayacağım.

--Bir yere gitmiyoruz, dedi Harry, Hermione gayretle baGını sallarken. _Ya beraber konuGursunuz, ya
da hiçbirimizle konuGmazsınız,

Scrimgeour, Harry&#65533;ye soğuk ve ona değer biçermiGçesine bir bakıG attı. Harry, Bakan&#65533;ın bu husumetleri
erken açmanın zahmete değer olup olmadığını merak ettiği izlenimine kapıldı.

--Tamam, o zaman, beraber, dedi, omzunu silkerek. Boğazını temizledi. --Sizin de bildiğinizden eminim
ki, burada Albus Dumbledore&#65533;un vasiyeti yüzünden bulunmaktayım.

Harry, Ron ve Hermione birbirlerine baktılar.

--Sürpriz oldu anlaGılan! Dumbledore&#65533;un size bir Gey bıraktığına vâkıf değilsiniz o zaman?

--Hep&#65533;hepimize mi? dedi Ron. --Bana ve Hermione&#65533;ye de mi?

--Evet, hepiniz &#65533;--

Ama Harry sözünü kesti.

--Dumbledore bir ay önce öldü. Neden bize bıraktıkları verilmeden bu kadar süre alıkoyuldu?

--Gün gibi ortada değil mi?&#65533; dedi Hermione, Scrimgeour cevaplayamadan önce. --Bize bıraktığı her
neyse incelemek istediler. Bunu yapmaya hakkınız yok! dedi ve sesi hafif titredi.

--Bütün haklara sahiptim, dedi Scrimgeour baGından savarcasına. _Mazeretli Haciz Kararnamesi,
vasiyetin içeriğini zabıt etme yetkisini Bakanlığa verir &#65533;--

--O kanun, insanların ürettiği karanlık cisimlerin geçiGinin durdurulması için yasalaGtırılmıGtır, dedi
Hermione, --ve Bakanlık&#65533;ın, merhumun mülküne el koymadan önce bunların yasa dıGı olduğuna dair
güçlü delillere sahip olması gerekir! Dumbledore&#65533;un bize lanetli bir Gey bırakmaya kalkıGtığını
düGündüğünüzü mü söyleyeceksiniz?

--Sihirsel Hukuk alanında bir mesleğe girmeyi mi düGünüyorsunuz, Miss Granger? diye sordu
Scrimgeour.

--Hayır, düGünmüyorum, diye karGılık verdi Hermione. --Hayatta iyi bir Geyler yapmayı umuyorum!

Ron güldü. Scrimgeour&#65533;un gözleri onun üzerinde kırpıGtı ve Harry konuGtuğunda tekrar uzaklaGtı.

--Peki, Gimdi ne oldu da bizim Geylerimizi vermeye karar verdiniz? Onlara alıkoymak için bir mazeret
bulamadınız mı?

--Hayır, çünkü otuz bir gün geçtiği içindir, dedi Hermione bir kerede. --Nesneleri, tehlikeli olduklarını
ispatlayamadıkça daha fazla tutamazlar. Öyle değil mi?

--Dumbledore&#65533;a yakın olduğunusöyleyebilir misin, Ronald?dedi Scrimgeour,Hermione&#65533;yi
anlamamazlıktan gelerek. Ron GaGırmıG görünüyordu.

--Ben? Yok &#65533; aslında değil&#65533; her zaman Harry&#65533;

Ron çevresinde Harry ve Hermione&#65533;ye baktı, gördüğü Hermione&#65533;nin bakıGı yeter konuGma! bakıGıydı,
ama hasara uğranılmıGtı; Scrimgeour, sanki duymayı umduğu ve istediği Geyi tam olarak duymuG gibi
baktı. Ron&#65533;un cevabına, yırtıcı bir kuG gibi saldırdı.

--Eğer Dumbledore&#65533;a yakın değildiysen, vasiyetinde seni hatırlamıG olduğu gerçeğinin hesabını nasıl
vereceksin? KiGisel olarak bıraktığı miras yok denecek kadar az. Mallarının büyük bölümü &#65533; kiGisel
kitaplığı, sihirli aygıtları, ve diğer kiGisel eserleri &#65533; Hogwarts&#65533;a bırakıldı. Siz, neden özel olduğunuzu
düGünüyorsunuz?

--Ben&#65533; bilmem ki, dedi Ron. --Ben yakın değildim derken... Yani demek istiyorum ki, beni sevdiğini
düGünüyorum...

--Alçakgönüllü oluyorsun, Ron, dedi Hermione. --Dumbledore sana çok düGkündü.

Bu gerçeği kırılma noktasına doğru taGıyan son Gey oldu; Harry&#65533;nin bildiği kadarıyla, Ron ve Dumbledore hiç yalnız bulunmamıGlardı, ve ikisi arasında doğrudan bir münasebetin sözü bile edilemezdi. Oysa Scrimgeour dinlememiG gibi gözüküyordu. Elini cüppesinin içine soktu ve Hagrid&#65533;in ona verdiğinden çok daha büyük olan ağzı büzülü bir kese çıkardı. Onun içinden de, yüksek sesle okumaya baGladığı bir tomar parGömen çıkardı.

--&#65533;Albus Percival Wulfric Brian Dumbledore&#65533;un Son Vasiyeti ve Mirası...&#65533; Evet, iGte burada _Ronald Bilius Weasley&#65533;e, kullandığı zaman beni hatırlayacağını umduğum Püfür&#65533;ümü bırakıyorum.&#65533;

Scrimgeour çantasından, Harry&#65533;nin daha önce gördüğü bir aygıt çıkardı: Sigara tutuGturucu bir çakmak gibi bir Geye benziyordu, ama bir yerdeki bütün ıGığı, bir tıkla emecek, ve telafi edecek güce sahip olduğunu biliyordu.

Scrimgeour eğildi ve Püfür&#65533;ü Ron&#65533;a uzattı, o da aldı afal afal bakarak parmaklarında döndürdü.

--Bu, çok değerli bir obje, dedi Scrimgeour Ron&#65533;u izleyerek. --Belki eGsiz bile olabilir. Aslında Dumbledore&#65533;un kendi dizaynı. Böyle nadir bir Geyi neden sana bıraksın?

Ron hayretle bakarak kafasını salladı.

--Dumbledore binlerce öğrenciye ders vermiG olmalı, diye devam etti Scrimgeour. --Hatırladıkları ise sadece siz üçünüzsünüz. Neden acaba? Püfür&#65533;ü ne amaçla kullanmanızı öngördü, Mrs Weasley?

--IGıkları söndürmek için herhalde, diye mırıldandı Ron. --Bununla baGka ne yapabilirim ki?

Belli ki Scrimgour&#65533;un ekleyeceği bir Gey yoktu. Bir iki saniyeliğine Ron&#65533;a kısık gözlerle baktıktan sonra Dumbledore&#65533;un vasiyetine geri döndü.

--&#65533;Hermione Jean Granger&#65533;a, eğlendirici ve öğretici bulacağını umarak, Ozan Beedle&#65533;ın Masalları kopyamı bırakıyorum.&#65533;

Scrimgeour Gimdi çantadan yukarı kattaki Karanlık Sanatların Sırları kadar eski olan küçük bir kitap çıkarttı. Cilt boyalıydı ve kabuğu soyulmuGtu. Hermione bir Gey söylemeden Scrimgeour&#65533;dan aldı. Kitabı kucağına aldı ve baktı. Harry, kitabın baGlığının antikyazıyla yazılmıG olduğunu gördü; okumasını hiç öğrenmemiGti. Baktığında kabartma harflerin üzerine bir damla yaG damladı.

--Dumbledore&#65533;un bu kitabı size neden bıraktığını düGünüyorsunuz? diye Scrimgeour.

Kolunun yeniyle gözlerini silerek _O&#65533; o kitapları sevdiğimi biliyordu, dedi Hermione kalın bir sesle.

--Ama neden özellikle bu kitap?

--Bilmiyorum. HoGlanacağımı düGünmüG olmalı.

---------------------- Page 66-----------------------

--Hiç Dumbledore ile gizli kodlar veya gizli mesajların iletilmesinden konuGtunuz mu?

--Hayır, konuGmadık, dedi Hermine, hala kolunun yeniyle gözlerini siliyordu. --Ve eğer Bakanlık bu kitapta otuz bir günde hala gizli saklı anlamlar bulamadıysa emin olun ki ben de bulamam.

Hıçkırıklarını bastırdı. O kadar sıkıG tepiGtiler ki Ron kolunu Hermione&#65533;nin omzuna atmakta zorluk çekiyordu.

--&#65533;Harry James Potter&#65533;a,&#65533; diye okudu, ve Harry&#65533;nin içi telaGla büzüldü. --&#65533;Harry James Potter&#65533;a, azmin ve maharetin mükafatlarının bir hatırlatması olarak, ilk tuttuğu Snitch&#65533;i bırakıyorum&#65533;

Scrimgeour, küçücük, ceviz boyundaki altın topu çıkardı, gümüG kanatları zayıfça çırpındı ve Harry heyecan verici hissi bastırmakta zorlandı.

--Dumbledore, bu Snitch&#65533;i sana neden bıraktı? diye sordu Scrimgeour.

--Bir fikrim yok, dedi Harry. --Az önce okuduğunuz nedenlerden dolayı, herhalde&#65533; azmedersen sahip olabilirsin... ve her neyse iGte.

--Yani sadece sembolik bir hatıra olduğunu düGünüyorsun o zaman?

--Evet, öyle olduğunu zannediyorum, dedi Harry. --BaGka ne olabilir ki?

--Soruları ben soruyorum, dedi Scrimgeour, iskemlesini biraz daha divana doğru taGıyarak. gimdi dıGarıda karanlık iyice çöküyordu; camın ilerisindeki tente çitin üzerinden bembeyaz kule gibi yükselmiGti.

--Doğum günü pastanın Snitch Geklinde olduğunu görüyorum, dedi Scrimgeour Harry&#65533;ye. --Neden?

Hermione dalga geçerek güldü.

--Ah, Harry&#65533;nin harika bir Arayıcı olması gerçeği buna referans olamaz, bu çok aGikar bir çare olur, dedi. --Pastanın içinde Dumbledore&#65533;un gizli bir mesajı saklanmıG olmalı!

--Pastanın içinde saklı bir Gey olduğunu düGünmüyorum, dedi Scrimgeour, --ama Snitch, küçük bir objenin saklanması için çok güzel bir yer olurdu. Neden olduğunu biliyorsunuz, sanırım?

Harry omzunusilkti. Ancak Hermionecevapladı: Sorulan soruları doğru cevaplamak onun dizginleyemediği yerleGmiG bir huyuydu diye düGündü Harry.

--Çünkü Snitch&#65533;lerin bedensel bellekleri vardır, dedi.

--Ne? dedi Ron ve Harry birlikte; her ikisi de Hermione&#65533;nin Quidditch bilgisini ihmal ettiklerini hesaba

katıyorlardı.

--Doğru, dedi Scrimgeour. --Bir Snitch, piyasaya sürülmeden önce çıplak elle ellenmemiGtir, eldiven giyen, yapımcısı tarafından bile. Beraberinde ona değen ilk insan elini teGhis etme gibi bir cazibe taGır, itirazsız yakalama durumundaki gibi. --Bu Snitch &#65533; minicik altın topu kavradı &#65533; --senin dokunuGunu hatırlayacaktır, Potter. Bana öyle geliyor ki, hataları ne olursa olsun, muazzam sihir becerisine sahip Dumbledore, bu Snitch&#65533;i sadece senin açacağın Gekilde tılsımlamıG olabilir.

Harry&#65533;nin kalbi epey hızlı çarpıyordu. Scrimgeour&#65533;un haklı olduğuna emindi. Snitch&#65533;i çıplak elle almayı Bakan&#65533;ın önünde nasıl bertaraf edebilirdi?

--Bir Gey söylemiyorsun, dedi Scrimgeour. --Belki de çoktan Snitch&#65533;in içeriğini biliyorsun?

--Hayır, dedi Harry, hala gerçekten yapmadan Snitch&#65533;e nasıl dokunuyormuG gibi göstereceğini düGünerek. Zihnefend bilseydi, gerçekten bilseydi, ve Hermione&#65533;nin düGüncelerini okuyabilseydi; hemen yanında onun beyninin nasıl pır pır ettiğini hemen hemen duyabilirdi.

---------------------- Page 67----------------------

--Al onu, dedi Scrimgeour sessizce.

Harry Bakan&#65533;ın sarı gözleriyle buluGtu ve riayet etmekten baGka seçeneği olmadığını biliyordu. Elini uzattı, ve Scrimgeour tekrar öne eğilip Snitch&#65533;i yavaGça ve ihtiyatlı bir Gekilde Harry&#65533;nin avucuna bıraktı. Bir Gey olmadı. Harry&#65533;nin parmakları Snitch&#65533;in etrafında kapandığında, yorulmuG kanatları çırptı ve hareketsiz kaldı. Scrimgeour, Ron ve Hermione, kısmen örtülmüG topa arzulu bir Gekilde bakmaya devam ettiler, sanki hala baGka bir Geye dönüGeceklerini umuyorlardı,

--Çarpıcıydı, dedi Harry serinkanlı bir halde. Ron da Hermione de güldü.

--Hepsi buydu, o zaman, değil mi? diye sordu Hermione, divandan hareketlenerek.

--Daha değil, dedi Scrimgeour, Gimdi huzursuz görünüyordu. --Dumbledore sana ikinci bir miras bıraktı, Potter.

--NeymiG o? diye sordu heyecanı alevlenen Harry.

Scrimgeour bu sefer vasiyeti okuma zahmetine girmedi.

--Godric Gryffindor&#65533;un kılıcı, dedi.

Hermione ve Ron ciddileGti. Harry, yakutla kaplı kabzanın emaresine bakındı, ama Scrimgeour zaten bulundurması için çok küçük gözüken deri keseden kılıcı çekip çıkartmadı.

--Nerde o zaman? diye sordu Harry Güpheyle.

--Ne yazık ki, dedi Scrimgeour,--o kılıç hediye edivermesi için Dumbledore&#65533;un değildi. Godric Gryffindor&#65533;un kılıcı önemli bir tarihi objedir, ve bu sıfatla, ait olduğu yer &#65533;--

--Ait olduğu yer Harry!dedi Hermionehararetle. --Onu seçti, onu bulan tek kiGiydi, o Seçmen gapka&#65533;dan ona geldi &#65533;--

--Güvenilir tarihi kaynaklara göre, kılıç kendini layık olan her Gryffindor&#65533;a takdim eder, dedi Scrimgeour. --Bu da Dumbledore&#65533;un karar verdiği gibi, Mr Potter&#65533;a ait bir mülk yapmaz. Harry&#65533;e dikkatle bakan kesik yanağı kötü traG edilmiGti. --Neden sana &#65533;?

--Kılıcı vermek istediğini mi düGünüyorum? dedi Harry, öfkesini bastırmaya çalıGarak. --Belki duvarımda güzel duracağını düGünmüGtür.

--Bu bir Gaka değil Potter! diye hırıldadı Scrimgeour. --Dumblodore, Slytherin&#65533;in Varisi&#65533;ni sadece Godric Gryffindor&#65533;un kılıcının bozguna uğratabileceğini düGündüğü için miydi? Sana bu kılıcı vermek istedi çünkü herkes gibi, o da senin Adı-Anılmaması-Gereken-KiGi&#65533;yi yok edecek olarak tayin edilmiG olduğunu düGündüğü için miydi?

--Enteresan teori, dedi Harry. --Birisi daha önce Voldemort&#65533;a kılıç saplamayı denedi miydi? Belki Bakanlık, zamanını Püfür&#65533;lerle oynamakla veya Azkaban&#65533;dan kaçanları örtbas etmekle geçireceğine, bu role bir kaç insan soyundurabilir. Demek sizin yaptığınız bu Bakan&#65533;ım, ofisinize çekilmek ve bir Snitch&#65533;i açmayı denemek? Gnsanlar ölüyor &#65533; Ben de az kalsın onlardan biriydim &#65533; Voldemort üç kırsal ötede beni yakaladı, Deli Göz Moody&#65533;yi öldürdü ama henüz bunlar hakkında Bakanlık&#65533;tan tek kelime çıkmadı, değil mi? Ve hala sizinle iGbirliği yapmamızı bekliyorsunuz!

--Gleri gidiyorsun! diye bağırdı Scrimgeour, ayağa kalkıp; Harry de ayaklandı. Scrimgeour Harry&#65533;ye doğru topalladı ve asasının ucuyla sertçe göğsünü dürttü: Harry&#65533;nin tiGörtünde sigara izi gibi bir delik açtı.

--Hey! dedi Ron zıplayarak ve kendi asasını kaldırarak, ama Harry, --Hayır! Bizi tutuklaması için ona mazeret mi vermek istiyorsun? dedi.

----------------------- Page 68-----------------------

--Okulda değilsin, hatırladın değil mi? dedi Scrimgeour, Harry&#65533;nin yüzüne soluklanarak. --Ben sizin terbiyesizliğinizi ve dik baGlılığınızı affedecek Dumbledore değilim, hatırladın mı? O yara izini bir palyaço gibi taGıyabilirsin Potter, ama bana iGimi nasıl yapacağımı anlatmak on yedi yaGında oğlana kalmamıG! Saygı öğrenmenin zamanı!

--Asıl onu hak etmenin zamanı! dedi Harry.

Odanın zemini titredi; koGan ayakların sesleri vardı, derken oturma odasının kapısı açıldı ve Mr ve Mrs Weasley içeri daldı.

--DüGündük ki bazı Geyler duy &#65533; duyduk diye baGladı Mr Weasley, neredeyse burun buruna olan Harry ve Bakan&#65533;dan tarafa doğru bakarak.

--Yüksek sesler duyduk, diye soludu Mrs Weasley.

Scrimgeour, Harry&#65533;den bir kaç adım geriye gitti, Harry&#65533;nin tiGörtünde yaptığı deliğe göz attı. Kendini kaybettiği için üzülmüG görünüyordu.

--Bir &#65533; bir Gey değildi, diye hırıldadı. --Ben&#65533; tavrınızdan esef duydum, dedi bir kez daha tamamıyla Harry&#65533;ninyüzüne bakarak. --Senin arzuladığını&#65533;Dumbledore&#65533;un arzuladığını&#65533; Bakanlık&#65533;ın arzulamadığını düGünüyor gibisin. Beraber çalıGmamız gerekiyor.

--Sizin metotlarınızı beğenmiyorum, Bakanım, dedi Harry. --Hatırladınız mı?

Bir kez daha sağ yumruğunu kaldırdı ve hala arkasında beyaz halde gözüken, _yalan söylememeliyim&#65533;i heceleyen izleri gösterdi.

Scrimgeour&#65533;un ifadesi sertleGti. BaGka söz söylemeden döndü ve topallayarak odadan çıktı. Mrs Weasley de onun arkasından koGtu; Harry arka kapıda durduğunu duydu. Bir dakika kadar sonra da seslendi, --Gitti!

--Ne istiyor? diye sordu Mr Weasley, Mrs Weasley arkalarından telaGla geldiğinde, Harry, Ron ve Hermione&#65533;ye bakarak.

--Bize Dumbledore&#65533;un bıraktıklarını vermek, dedi Harry. --Vasiyetinin içeriğini daha yeni anlamıGlar.

Scrimgeour&#65533;un verdiği üç obje dıGarıdaki bahçede, yemek masasının üzerinden, elden ele geçti. Herkes, Püfür ve Ozan Beedle&#65533;ın Masalları hakkında ifadesini dile getirdi ve Scrimgeour&#65533;un, kılıcın geçiGine izin vermediği gerçeğinin matemini tuttu ama hiçbiri Dumbledore&#65533;un Harry&#65533;e neden eski bir Snitch bırakacağına bir öneri getiremedi. Mr Weasley Püfür&#65533;ü üç ya da dördüncü kez incelediğinde Mrs Weasley --Harry, canım, herkes açlıktan ölüyor, sen olmadan baGlamak istemedik&#65533; yemeği servis yapayım mı? dedi kararsızca.

Hepsi biraz telaGlı yedi ve ardından hızlı koro halinde --Mutlu Yıllar&#65533;ı söyledikten sonra, pastadan da çokça yudumladıktan sonra parti bitti. Ertesi günkü düğün için davet edilen fakat sıkıG tepiG Kovuk&#65533;ta kalmak için bir hayli cüsseli olan Hagrid, komGu bahçelerden birinde çadır kurmak için ayrıldı.

--Yukarıda buluGalım, diye fısıldadı Harry Hermione&#65533;ye, bahçeyi normal haline döndürmek için Mrs Weasley&#65533;e yardım ederlerken. --Herkes yattıktan sonra.

Ron, tavan arasındaki odasında Püfür&#65533;ünü inceledi ve Harry, Hagrid&#65533;in verdiği Koruyucu kesesini altınla değil ama bazıları her ne kadar değersiz görünse de en değer verdiği objeler olan Çapulcu Haritası, Sirius&#65533;un kırık olan büyülü aynasının parçalarıyla ve R.A.B&#65533;nin madalyonuyla doldurdu. Kesenin ağzını sıkıca büzdü ve boynuna astı, ardından da eski Snitch&#65533;I tutarak kanatlarının zayıf

çırpınıGını izledi. Nihayetinde Hermione kapıya tıklattı ve parmak uçlarına basarak içeri yürüdü.

--Muffliato, diye fısıldadı, asasını merdivenlere doğrultarak.

--O büyüyü onaylamadığını sanıyordum, dedi Ron.

--Zaman değiGiyor, dedi Hermione. --gimdi, bize Püfür&#65533;ü göster bakalım.

Ron hemen lütfetti. Önünde tutarak, tıklattı. Yanan tek lamba anında söndü.

--Sorun Gu ki, diye fısıldadı Hermione karanlıkta, --bunu Peru GGi Anında Karanlık Tozuyla baGarabilirdik.

Küçük bir tık daha duyuldu, ıGık topu tavana geri uçtu ve onları bir kez daha aydınlattı.

--Yine de, harika, dedi Ron biraz savunur Gekilde. --Ve söylediklerine göre Dumbledore kendisi tasarlamıG!

--Biliyorum, ama sadece ıGıkları söndürmemize yardım etmek için vasiyetinde seni seçmezdi!

--Bize bıraktığı bütün mirasına Bakanlık&#65533;ın el koyabileceğini ve inceleyebileceğini tahmin ettiğini mi düGünüyorsun.

--Kesinlikle, dedi Hermione. --Vasiyetinde bize bu Geyleri neden bıraktığını açıklayamazdı, ama bu da&#65533;

--&#65533;neden henüz yaGarken bize bir ipucu vermedi ki? diye sordu Ron.

--Evet, kesinlikle, dedi Hermione, Gimdi Ozan Beedle&#65533;ın Masalları&#65533;na doğru seğirtiyordu. --Eğer bunlar Bakanlık&#65533;ın burnunun dibinden geçecek kadar önemlilerse, bize önceden haber vereceğini düGünüyor insan&#65533; tabii eğer bu tarzın yeterince bariz olduğunu düGündüyse?

--O zaman yanlıG düGünmüG, değil mi? diye sordu Ron. --Her zaman kaçık olduğunu söylemiGimdir.
Zeki filan ama çatlak. Harry&#65533;ye eski bir Snitch bırakmak &#65533; o da neyin nesi?

--Bir fikrim yok, dedi Hermione. --Scrimgeour sana verdiği zaman bir Gey olacağından öyle emindim ki!

--Eh, evet, dedi, Harry, Snitch&#65533;i parmaklarına aldığında nabızları hızlanıyordu. --Bakan&#65533;ın önünde çok fazla deneyemezdim, değil mi?

--Neden demek istiyorsun? diye sordu Hermione.

--Glk Quidditch maçımda yakaladığım Snitch? dedi Harry. --Hatırlamadınız mı?

Hermione tümüyle GaGırmıG görünüyordu. Halbuki Ron kendinden geçmiG halde Harry&#65533;den Snitch&#65533;e soludu ve sesini bulunca kendine geldi.

--Hani neredeyse yuttuğun!

--Aynen, dedi kalp atıGları hızlanarak, ağzını Snitch&#65533;e bastırdı.

Açılmadı. Gçinde kızgınlık ve biraz hayal kırıklığı arttı: Altın küreyi alçalttı derken Hermione bağırdı.

--Yazı! Üstünde yazı var, çabuk bak!

gaGkınlık ve heyecanla neredeyse Snitch&#65533;i düGürüyordu. Hermione haklıydı. Harry&#65533;nin tanıdığı Dumbledore&#65533;a ait olan meyilli el yazısı, saniyeler önce hiçbir Gey olmayan düz altın yüzeye oyulmuGtu:

KapanıGta Açarım

Kelimeler kaybolmadan önce güç bela okuyabildi.

--&#65533;KapanıGta açarım...&#65533; Ne anlama gelmesi gerekiyor?

Hermione ve Ron arkaya bakarak, kafalarını salladı.

--KapanıGta açarım... kapanıGta... kapanıGta açarım...

Kelimeleri değiGik vurgularla ne kadar çok tekrarlarlarsa o kadar anlamlarını yitiriyorlardı.

--Ve kılıç, dedi Ron en sonunda, Snitch&#65533;in üzerindeki kutsal Gifreyi çözme teGebbüsünden vazgeçtiklerinde. --Neden Harry&#65533;nin kılıcı almasını istemedi?

--Neden bana sadece anlatamadı? dedi Harry sessizce. --Oradaydım, geçtiğimiz yıl boyunca bütün konuGmalarımızda ofisteki duvarda duruyordu! Benim almamı isteseydi, neden bana sadece vermedi?

Beynini, sanki bir sınavda oturuyormuG da onların önünde bir soruyu cevaplaması gerekiyormuG gibi, yavaG ve tepkisiz hissetti.

Geçen yıl, Dumledore&#65533;la uzun konuGmalarında kaçırdığı bir Gey mi vardı? Bütün bunların ne anlama geldiğini bilmesi mi gerekiyordu? Dumbledore, anlamasını mı beklemiGti?

--Ve bu kitaba gelince dedi Hermione, --Ozan Beedle&#65533;ın Masalları... Bunu hiç duymamıGtım.

--Ozan Beedle&#65533;ın Masalları&#65533;nı hiç duymadın mı? dedi Ron inanamayarak.

--gaka yapıyorsun, değil mi?

--Hayır, yapmıyorum. dedi Hermione GaGırarak. --Öyleyse onları biliyorsun?

--Evet, tabii ki biliyorum!

Harry baktı, ilgisini baGka yere vermiGti. Ron&#65533;un okuduğu bir kitabı Hermione&#65533;nin okumamıG olması bu güne kadar görülmemiG bir durumdu. Oysa Ron&#65533;un, onların GaGırmasıyla aklı karıGmıGtı.

--Ah, hadi! Bütün eski çocuk hikayeleri Beedle&#65533;ın sayılır, değil mi?

_Adil Servet gadırvanı&#65533;... _Büyücü ve
Hophop Çömlek&#65533;... _Yumurcak TavGancık ve Onun Kıkırdayan
Kütüğü&#65533;...

--Pardon? dedi Hermione kıkırdayarak. --Sonuncusu neydi?

--Bırakın ama! dedi Ron, Harry&#65533;den Hermione&#65533;ye inanamaz halde
bakarak.

--Yumurcak TavGancığı duymuG olmalısınız&#65533;--

--Ron, Harry ve benim Muggler&#65533;larla büyüdüğümüzü gayet iyi biliyorsun!
dedi Hermione. --Küçükken bu
tür hikayeler duymadık, biz _Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler&#65533; ve
_Cindrella&#65533; duyduk &#65533;--

--O ne, bir hastalık mı? diye sordu Ron.

--Demek bunlar çocuk masalları? dedi Hermione, eski yazıların üzerinden tekrar
eğilerek.

--Evet, dedi Ron kararsızca, --Yani, bu duyduğun Gey, bilirsin, bütün bu eski
masallar Beedle&#65533;dan gelir.
Orijinal sürümlerinin nasıl olduğunu bilmiyorum.

--Ama Dumledore&#65533;un neden okumam gerektiğini düGündüğünü merak ediyorum.

AGağıda bir Gey çıtırdadı.

--Büyük ihtimalle Charlie&#65533;dir, annem uyurken, gizlice saçını
uzatmak için dolaGıyordur,dedi Ron
heyecanla.

--Yine de, yatmalıyız, diye fısıldadı Hermione. --Yarın uyuyakalamayız.

--Hayır, diye kabul etti Ron. --Damadın annesinin acımasızca iGlediği üçlü
cinayet düğünün tadını biraz
kaçırabilir. Ben ıGıkları hallederim.

Hermione odadan çıktığında Püfür&#65533;ü bir kez daha tıklattı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

DÜĞÜN

Ertesi günün akGamı saat 3&#65533;de Harry, Ron, Fred ve George bahçeye kurulmuG
çadırın önünde düğün
misafirlerinin geliGini bekliyorlardı. Harry, Fred&#65533;in Ottery St.
Köyü&#65533;nden çağırma büyüsüyle elde ettiği
saçları kullanarak yüksek miktarda çok özlü iksir içmiGti, Gimdi kendisinin iki
katı, kızıl saçlı Muggle bir
çocuk olmuGtu. Plan, Harry&#65533;i --Kuzen Barny olarak tanıtmak ve
hayli kalabalık Weasley sülalesinin
kendisini kamuflaj etmesine güvenmekti.

Dördü de ellerinde oturma planları tutuyordu, böylece insanlara doğru yerlerini
göstermek için yardımcı
olabilirlerdi. Çok sayıda beyaz cüppeli garson, altın renkli ceketler giymiG
müzik grubuyla gelmiG ve
Gimdi az ötede bir ağacın altında oturuyorlardı. Harry bu noktada bir borudan

çıkan mavi renkli ince bir
duman silsilesi görebiliyordu. Harry&#65533;nin arkasında, çadırın giriG kısmından, uzun mor bir halının
yanında iki tarafta art arda yerleGtirilmiG altın sandalyeler görünüyordu. Fred ve George, Bill ve
Fleur&#65533;un az sonra karı ve koca olacağı noktaya büyük bir grup altın renginde balon bağlamıGlardı.
DıGarıda, kelebekler ve arılar tembelce çalılıkların ve çimenlerin üzerinde uçuGuyorlardı. Harry biraz
rahatsızdı. Görünümünü aldığı Muggle çocuğu kendisinden daha GiGmandı ve yaz gününün tam
ortasında resmi cübbesi onu sıkıyor ve bunaltıyordu.

Cüppesininyakasını çekiGtirirken, --Evlendiğim zaman, dedi Fred, --bütün bu saçmalıklarla
uğraGmayacağım. Nasıl istiyorsan öyle giyinebileceksin ve düğün bitene kadar anneme vücut kilitleme
büyüsü yapacağım.

--KarGılaGtırdığımızda bu sabah o kadar da kötü değildi, dedi George. --Percy burada olmadığı için
biraz ağladı, ama onu kim ister. Aman tanrım, sıkı durun, iGte geliyorlar, bakın.

Arazinin sınırında yokluktan tek tek parlak renkli figürler beliriyordu. Hemen ardından bir dakika içinde
bahçedeki çadıra doğru gelmeye baGladılar. Egzotik çiçekler ve büyülenmiG kuGlar cadıların
Gapkalarının üstünden sallanırken, büyücülerin de kravatlarındaki mücevher iGlemeler parlıyordu;
çadıra yaklaGtıkça etraftan arıların seslerini boğan heyecanlı konuGma sesleri yükseliyordu.

Daha iyi bir görünüm için yakasını düzelterek, --Harika, sanırım birkaç Veela kuzeni gördüm dedi
George. --Gngiliz kökenlerimi anlamada yardıma ihtiyaçları olacak, onlarla ben ilgilenirim...

--O kadar hızlı değil, seni kulaksız, dedi Fred ve bir grup geveze orta yaGlı kadının arasından fırlayarak
geçti, --Buradan- permetiez moi to assister vous dedi bir çift hoG Fransız kızına, onlar da kikirdeyerek
onlara eGlik etmesine izin verdiler. George orta yaGlı cadılarla ilgilenmek zorunda kaldı, Harry&#65533;e sağır
yaGlı bir çift düGerken, Ron&#65533;a da Mr Weasley&#65533;nin bakanlıktan arkadaGı yaGlı Perkins kaldı.

--Selam, dedi tanıdık bir ses, Harry çadırdan tekrar çıktığında dıGarıda kuyruğun baGında Tonks ve
Lupin&#65533;i buldu. Bu önemli gün için sarıGına dönüGmüGtü. --Arthur bize kıvırcık saçlı olanın sen olduğunu
söyledi. Geçen gece için özür dilerim. Harry onlara düğün geçidinden eGlik ederek geçerken, Tonks
fısıltıyla ekledi, --Bakanlık bu zamanlarda oldukça anti kurt adam görüGü sergiliyor ve biz de düGündük
ki görünmemiz senin iyiliğine olmaz.

--Sorun yok, anlıyorum, dedi Harry, Tonks&#65533;dan çok Lupin ile konuGuyordu. Lupin çabucak gülümsedi
ama döndükleri sırada Harry, Lupin&#65533;in yüzünün tekrar hüzün çizgilerine büründüğünü gördü. Harry
anlayamadı, ancak bu konu üzerinde düGünmeye de zaman yoktu: Hagrid oldukça rahatsızlığa yol
açıyordu. Fred&#65533;in yönlendirmesini yanlıG anlayarak, arka sırada büyüyle

geniGletilmiG ve güçlendirilmiG koltuğa değil de Gimdi altın kibrit çöplerine benzeyen beG adet koltuğun üstüne oturmuGtu.

----------------------- Page 73-----------------------

Mr Weasley zararı tamir ederken ve Hagrid onu dinleyebilecek kiGilere özürler haykırırken, Harry Ron&#65533;u bulmak için giriGe doğru acele ediyordu ve en ilginç görünüGlü büyücüyle yüz yüze geldi. Hafif GaGı gözleri, pamuk Geker desenli omuz hizasındaki saçları ve püskülü burnunun üstüne sarkan bir Gapka ile göz alan tonlarda yumurta sarısı bir cüppe giyiyordu. Daha çok üçgen bir göze benzeyen garip bir sembol, boynunun etrafındaki altın zincirden parlıyordu.

--Xenophilius Lovegood, dedi bir elini Harry&#65533;e uzatarak, --kızım ve ben yukarıdaki tepede yaGıyoruz, Weasleylerin bizi davet etmeleri ne hoG. Ama sanırım Luna&#65533;mı tanıyorsun? diye ekledi Ron&#65533;a.

--Evet, dedi Ron. --O sizinle birlikte değil mi?

--gu küçük güzel bahçedeki yercücelerine selam vermeye gitti, ne Ganlı istila! Ne kadar da az sayıda büyücü bu küçük zeki yercücelerinden çok Gey öğrenebileceğimizi fark ediyor veya onları doğru isimlendiriyor, Gernumli gardensiler.

--Bizimkiler çok sayıda muhteGem küfürler biliyor, dedi Ron, --ama sanırım Fred ve George öğretti bunları onlara.

Bir grup büyücüye eGlik ederken Luna ortaya çıktı.

--Merhaba, Harry! dedi.

--Ee- benim adım Barny, dedi Harry kafası karıGarak.

--Ah, bunu sen mi değiGtirdin? diye sordu mutlu bir Gekilde.

--Ama nasıl biliyo-?

--Ah, sadece ifaden, dedi.

Babası gibi Luna da saçını koca bir ayçiçeği ile süslediği parlak sarı bir cüppe giyiyordu. Parlaklığını saymazsanız genel görünüGü oldukça hoGtu. En azından kulaklarından sarkan turplar yoktu.

Bir tanıdıkla derin bir sohbette olan Xenophilius, Harry ile Luna&#65533;nın birbirine bakıGmalarını kaçırdı. Büyücü uğurlaması yaptıktan sonra, parmağını tutan kızına döndü ve Luna --babacığım, bak yercücelerinden biri beni ısırdı! dedi.

--Ne kadar güzel! Yercüce salyası oldukça yararlıdır! dedi Mr Lovegood, Luna&#65533;nın uzattığı parmağı tutmuG küçük kanayan delikleri inceliyordu. --Luna, canım, eğer bugün bir yeteneğinin filizlendiğini hissedersen-mesela opera söylemek ya da denizdilinde konuGmak gibi bir istek duyarsan- bastırmaya çalıGma! Gernumliler sayesinde yetenek kazanmıG olabilirsin!

Zıt yönde yanlarından geçen Ron yüksek sesle koptu.

--Ron gülebilir, dedi Luna uysal bir Gekilde, Harry ona ve babasına koltuklarına kadar eGlik ediyordu,
--ama babam Gernumli sihri konusunda dolu araGtırmalar yaptı.

Çok zaman önce Luna ve babasının acayip görüGlerine karGı çıkmamaya karar veren Harry
--Gerçekten mi? dedi. --Yine de bu ısırığın üzerine herhangi bir Gey koymamak istediğine emin misin?

--Ah, iyi böyle, dedi Luna, hülyalı bir Gekilde parmağını yalarken aGağı ve yukarı Harry&#65533;e bakıyordu.
--Akıllı birisin. Babacığıma birçok insanın muhtemelen resmi cüppeleri giyeceğini söylemiGtim, ama o, bir düğünde güneG renkleri giyinmen gerektiğini söyledi, Gans için bilirsin.

Babasının arkasından uzaklaGırken, Ron omzunu tutunan yaGlı bir cadıyla yeniden göründü. Sivri burnu, kırmızı çizgili gözleri ve deri pembe Gapkasıyla huysuz bir flamingoya benziyordu.

----------------------- Page 74-----------------------

--... ve sen, saçların çok uzun, Ronald, bir an seni Ginevra sandım. Merlinin sakalı, Xenophilius Lovegood&#65533;un giydiği de nedir? Omlete benzemiG. Ve sen kimsin? diye havladı Harry&#65533;e.

--Ah evet, Muriel Hala, bu kuzen Barny.

--BaGka bir Weasley? Yercüceleri gibi yavruluyorsunuz. Harry Potter burada değil mi? Onunla tanıGmayı umuyordum. Senin arkadaGlarından biri sanıyordum, Ronald, yoksa sadece övünüyor muydun?

--Hayır-o gelemedi---

--Hmm. Nedenini belirtti, değil mi? Basındaki fotoğraflarda göründüğü kadar düGüncesiz değil o zaman.
Ben de geline tacımı en iyi nasıl giyebileceği konusunda talimatlar veriyordum. diye bağırdı Harry&#65533;e.
--Cincüce yapımı, bilirsin, yüzyıllardır benim ailemindi. Güzel görünümlü bir kız, ancak hala &#65533; Fransız.
Neyse, neyse bana iyi bir yer bul, Ronald, ben yüz yedi yaGındayım ve ayaklarımın üstünde çok durmamam gerek.

Ron, Harry&#65533;nin yanından geçerken anlam dolu bir bakıG attı ve uzun süre bir daha gözükmedi. Yeniden giriGte karGılaGtıklarında, Harry bir düzine insana daha yerleirni göstermiGti. Çadır neredeyse dolmuGtu Gimdi ve ilk defa dıGarıda kuyruk yoktu.

--Kabus gibi, Muriel, dedi Ron, alnını koluyla silerek. --Her yıl Noele gelirdi, sonra çok Gükür, Fred ve George akGam yemeğinde sandelyesinin altına tezekbombası koyunca alındı. Babam her zaman mirasından onları silmiG olacağını söyler-sanki umurlarındaymıG gibi, böyle giderlerse ailedeki herkesden daha zengin olacaklar... Voav, diye ekledi, Hermione onlara doğru gelirken hızlı hızlı gözlerini kırpıGtırıyordu. --Harika görünüyorsun!

--Her zamanki GaGırma tonu, dedi Hermione, yine de gülümsedi. Gnce, lila renginde bir elbiseyle yüksek
topuklu ayakkabılar giyiyordu, saçları düz ve parlaktı. --Senin büyük-halan Muriel, sana katılmıyor,
henüz üst katta Fleur&#65533;a tacını verirken tanıGtım. _Ah tanrım, bu Muggle doğumlu olan mı?&#65533; ve sonra,
_meymenetsiz bir duruG ve zayıf bilekler&#65533; dedi.

--KiGisel olarak üstüne alınma, herkese böyle kaba. dedi Ron.

--Muriel hakkında mı konuGuluyor? diye sordu George, Fred&#65533;le çadırdan geliyorlardı. --Evet, bana
kulaklarımın kepçe olduğunu söyledi. YaGlı yarasa. KeGke yaGlı Bilius Amca hala bizimle olsaydı,
aksine düğünlerin tam bir kahkaha nedeniydi.

--Ölümü gördükten yirmi dört saat sonra ölen değil miydi o? diye sordu Hermione.

--Ee, evet, sonu biraz garip oldu, dedi George kabullenerek.

--Ama garipleGmeden önce partilerin hayatı ve anlamıydı. dedi Fred.

--Bir GiGe ateGviskisini tamamen devirdikten sonra dans pistine koGar, cüppesini kaldırıp, demet demet
çiçekler çıkararak---

--Evet, gerçek bir Gakacı gibi geliyor kulağa dedi Hermione, Harry kahkaha ile yarılırken.

--Bazı nedenlerden ötürü hiç evlenmedi, dedi Ron.

--gaka yapıyorsun, dedi Hermione.

Hepsi öyle çok gülüyorlardı ki en son gelen iri, kara saçlı, kanca burunlu, kalın kaGlı genç büyücüyü
Ron&#65533;a davetiyesini uzatıp, gözleri Hermione&#65533;nin üzerinde --Harika gövünüosun diyene kadar hiçbiri onu
fark etmedi.

--Viktor! diye bağırarak ve küçük boncuklu çantasını düGürdü, boyutuna göre oldukça fazla bir
gümbürtü çıktı. Almak için eğildiğinde kızarmıGtı, --Burada olduğunu bilmiyordum-tanrım-seni görmek
harika-nasılsın? dedi.

Ronun kulakları bir kez daha açık kırmızı olmuGlardı. Onun hiçbir sözüne inanmazmıG gibi Krum&#65533;un
davetiyesine baktıktan sonra oldukça yüksek --Buraya nasıl geldin? dedi.

--Fleur beni davet etti, dedi Krum, kaGlarını kaldırarak.

Krum&#65533;a karGı herhangi bir garezi olmayan Harry ellerini sıktı sonra Krum&#65533;u Ron&#65533;un etrafından
uzaklaGtırmanın yerinde olacağını düGünerek, ona yerini gösterdi.

--ArkadaGın beni gördüğüne pek sevinmedi, dedi Krum Gimdi herkesin toplandığı çadıra girerlerken.
--Akrabalarından biri mi? diye ekledi Harry&#65533;nin kıvırcık kızıl saçlarına bakarak.

--Kuzen, diye mırıldandı Harry, fakat Krum aslında onu dinlemiyordu. Ortaya

çıkıGı bir hareketlenmeye
neden olmuGtu, özellikle veela kuzenler arasında: Sonuçta hala ünlü bir Quidditch oyuncusuydu.
Gnsanlar onu görebilmek için kafalarını çevirirken, Ron, Hermione, Fred ve George düğün geçidine
aceleyle girdiler.

--Oturma zamanı, dedi Fred Harry&#65533;e, --yoksa gelinle beraber içeri gireceğiz.

Harry, Ron ve Hermione Fred ve George&#65533;un arkasında ikinci sırada yerlerini aldılar. Hermione daha
çok pembeleGmiGti ve Ron&#65533;un kulakları hala kırmızıydı. Birkaç dakika sonra Harry&#65533;e fısıldandı,
--Bıraktığı küçük aptal sakalını gördün mü?

Harry tarafsız bir horuldanma çıkardı.

Sıcak çadırı bir miktar gerginlik doldururken, mırıldanmalar heyecanlı gülüGmelerle bölündü. Mr ve Mrs
Weasley geçitten ilerlediler, gülüyor ve akrabalarına el sallıyorlardı: Mrs weasley yeni mor renkli bir
cüppeyle ona uyan bir Gapkadan oluGan bir takım giyiyordu.

Bir dakika sonra Bill ve Charlie çadırın karGısında belirdiler, ikisi de yakasında büyük beyaz güller
taktıkları resmi cüppelerini giyiyordu; Fred ıslık çaldı ve veela kuzenlerden kıkırdamalar patlak verdi.
Daha sonra müzik altın rengi balonlardan gelirmiGcesine baGladı, kalabalık sessizleGti.

--ohh! dedi Hermione, yerinde giriGe bakmak için dönerek.

Monsieur Delacour ve Fleur gelerek geçitte yürümeye baGladığında, toplanmıG cadı ve büyücülerden
bir iç çekiG sesi geldi, Fleur süzülüyordu, Monsieur Delacour gülümsüyor ve heyecanlı heyecanlı
yürüyordu. Fleur, güçlü gümüG ıGıklar yayan oldukça sade beyaz kıyafetler giyiyordu. GörünüGü
normal zamanda herkesi zaten etkilese de, karGılaGtırınca, bugün herkesi adeta büyülüyordu. Altın
rengi elbiseler giymiG Ginny ve Gabrielle, normalden daha güzel görünüyorlardı ve Fleur Bill&#65533;e
ulaGtığında, Bill daha önce Fenrir Greyback&#65533;le hiç tanıGmamıG gibi göründü.

--Baylar ve bayanlar, dedi hafif Garkı söyler bir ses ve küçük bir Gok, Bill ve Fleur&#65533;un karGısında,
Dumbledore&#65533;un cenazesini yönetmiG kısa boylu, perçemli aynı büyücüyü gördü. --Bugün burada iki
sadık ruhu birleGtirmek için toplandık...

--Evet, tacım herGeye çok yakıGmıG, dedi Muriel yüksek bir fısıltı ile. --Ama söylemeliyim ki Ginerva&#65533;nın
elbisesi fazla uzun kesim.

Ginny etrafa bakındı, gülerek Harry&#65533;e göz kırptı ve hemen önüne geri döndü. Harry&#65533;nin aklı çadırdan
daha uzaklarda, Ginny ile okul arazisinde geçirdikleri yalnız akGamlarda geziniyordu. gimdi bunlar çok
geride kalmıG gibiydi; gerçek olmaları için çok kusursuzlardı, sanki normal bir insanın hayatından
vakitlerdi, alnında GimGek izi olmayan normal birinin...

--Sen William Arthur, Fleur Isabelle&#65533;i eGin...?

En ön sırada, Mrs Weasley ve Madam Delacour sessizce ufak dantellerin ardında hıçkırarak ağlıyorlardı. Çadırın arkasından gelen borozan gibi sesler Hagrid&#65533;in masaörtüsü büyüklüğündeki mendillerinden birini çıkardığına iGaretti. Hermione, Harry&#65533;e döndü ve gülümsedi; onun da gözleri yaGlarla doluydu.

--...o zaman sizi ömür boyu bir kılıyorum.

Perçemli büyücü asasını, Bill ve Fleur&#65533;un baGlarının üstünde salladı, üstlerine gümüG yıldız yağmuru yağmaya baGladı, yıldızlar birbiriyle birleGmiG figürlerin etrafında spiraller çiziyordu. Fred ve George&#65533;un alkıG koparmasıyla üstlerinde asılı altın sarısı balonlar saçıldı: mutluluk kuGları ve küçük altın çanlar uçup yukarıda asılı kaldılar, kendi müzikleri ve çan sesleri Gamataya eklendi.

--Baylar ve Bayanlar! dedi perçemli büyücü. --Lütfen ayağa kalkınız!

Hepsi öyle yaptı, Muriel Hala seslice yakınıyordu; büyücü, asasını tekrar salladı. Çadırın bezden duvarları kaybolurken oturdukları sandelyeler zarifçe havaya yükseldi, böylece etrafı kaplayan çevre ve güneGle aydınlanmıG muhteGem bahçe görüntüsü eGliğinde Gimdi altın direklerle desteklenen bir tentenin altında duruyorlardı. Sonra, çadırın ortasında altın eriği fıGkırdı ve ortaya parlak bir dans pisti oluGturdu; uçan sandelyeler zarifçe geri yere, beyaz giydirilmiG masalar etrafına dönüp yere kondular, ardından altın ceketli grup piste ilerledi.

--HoG, dedi Ron onaylayarak, garsonlar her köGeden çıkmaya baGlamıGken. Bazıları gümüG tepsilerde balkabağı suyu, kaymak birası ve ateG viskisi taGırken, diğerleri sürüsüyle tart ve sandviç taGıyordu.

--Gidip onları kutlamalıyız! dedi Hermione, ayak parmaklarının üstünde durarak Bill ve Fleur&#65533;a, iyi dileklerini dileyen kalabalığın ortasında kayboldukları yere bakıyordu.

Omuz silkerek Ron, --Daha sonra zamanımız olacak, dedi yanlarından geçen tepsiden üç tane kaymakbirası alıp birini Harry&#65533;e uzatırken. --Hermione, al, hadi bir masa bulalım... Orada değil! Muriel&#65533;e yakın hiçbi...

Ron boG dans pistinin karGısına ilerledi, giderken sağa ve sola bakınıyordu: Harry, gözünün Krum&#65533;u aradığına emindi. Çadırın öbür yakasına geçtiklerinde çoğu masa dolmuGtu: en boG olanı Luna&#65533;nın yalnız oturduğu masaydı.

--Oturmamızda bir sakınca yok değil mi? diye sordu Ron.

--Ah evet, dedi mutluca. --Babacığım Bill ve Fleur&#65533;a hediyemizi vermeye gitti.

--Nedir, bir ömür boyu Gürelekökü stoğu mu? sordu Ron.

Hermione masanın altından Ron&#65533;u hedefleyerek tekme attı ama Harry&#65533;e isabet etti. Acıdan gözleri sulanarn Harry, birkaç dakika boyunca sohbetin ne hakkında olduğunu takip edemedi.

Müzik grubu çalmaya baGlamıGtı. Büyük bir alkıGla ilk Bill ve Fleur sahneye çıktı, daha sonra Mr Weasley, Madam Delacour&#65533;u sahneye davet etti, ardlarından Mrs Weasley ve Fleur&#65533;un babası.

--Bu Garkıyı seviyorum, dedi Luna, vals yaparmıGcasına sallanarak. Birkaç saniye sonra ayağa kalktı ve dans pistine süzüldü, yalnız baGına bir noktada kendi etrafında döndü, gözlerini kapadı, Gimdi kollarını sallıyordu.

--MuhteGem biri değil mi? dedi Ron hayran bir Gekilde. --Daima iyimser.

----------------------- Page 77-----------------------

Ancak Viktor Krum Luna&#65533;nın boG koltuğuna çökmüGtü ki Ron&#65533;un yüzündeki gülücük kayboldu. Hermione memnun bir heyecan duydu, ama bu sefer Krum ona iltifat etmek için gelmemiGti. Yüzünde sert bir bakıGla --gu sarı giyinen adam kim? dedi.

--O Xenophilius Lovegood, bir arkadaGımızın babası, dedi Ron. Ortadaki görünümün aksine hırçın ses tonu Xenophilius&#65533;a gülmeyeceklerini gösteriyordu. --Gel, dans edelim, diye ekledi Hermione&#65533;ye aniden.

Hermione GaGırmıG görünüyordu ancak halinden memnundu, ayağa kalktı. Dans pistinde artan kalabalık arasında birlikte kayboldular.

--Ah, artık birlikteler mi? diye sordu Krum, anlık aklı dağılarak.

--Ee-bir çeGit, dedi Harry.

--Sen kimsin? diye sordu Krum.

--Barny Weasley.

El sıkıGtılar.

--Sen, Barny-bu Lovegood denen adamı iyi tanıyor musun?

--Hayır, sadece bugün tanıGtım. Neden?

Krum, içkisinin üstünden öfkeyle baktı, dans pistinin öteki kısmında birkaç büyücüyle sohbet eden Xenophlius&#65533;u izliyordu.

--Çünkü, dedi Krum, --Eğer Fleur&#65533;un misafiri olmasaydı, o göğsüne taktığı iğrenç simge için onunla burada Gimdi düello yapardım.

--Simge? dedi Harry, o da Xenophilius&#65533;a bakıyordu. Garip üçgen göz göğsünde parıldıyordu. --Neden? Nesi var onun?

--Grindelvald. Bu Grindelvald&#65533;ın simgesi.

--Grindelwald... Dumbledore&#65533;un mağlup ettiği Gu karanlık büyücü?

--Kesinlikle.

Krum&#65533;un çene kasları sanki bir Gey çiğnermiG gibi çalıGıyordu ve sonra --Grindelvald birçok insanı
öldürdü büyük babam, mesela. Tabii ki asla bu ülkede güçlü olmadı, Dumledore&#65533;dan korktu dediler-ve
nasıl durdurulduğunu düGünürsek doğrudur. Ama bu&#65533;parmağıyla Xenophilius&#65533;u iGaret etti&#65533;--bu onun
sembolü, hemen fark ettim: Grindelvald bunu öğrenci olduğu sırada Durmstrang&#65533;da bir duvara iGlemiG.
Bazı aptallar bunu kitaplarına ve kıyafetlerine kopyaladılar, kendilerini güçlü ve etkileyici kılmak için- ta
ki ailesini Grindelvald&#65533;a kaybeden bizlerden biri onlara ders verene kadar.

Krum tehditkar biçimde eklemlerini çıtırdattı ve öfkeyle Xenophilius&#65533;a baktı. Harry aklının karıGtığını
hissetti. Luna&#65533;nın babasının Karanlık Sanatlar&#65533;ın destekçisi olması mümkün değil gibiydi ve çadırdaki
baGka kimse bu üçgeni fark etmemiGe benziyordu.

--Bunun-ee-Grindelwald&#65533;ın olduğundan emin misin?

--Hata yapmam, dedi Krum soğukça. --Bu simgenin önünden yıllarca geçtim, iyi biliyorum.

--Peki, Göyle bir olasılık var, dedi Harry --Xenophilius bunun ne anlama geldiğini gerçekten bilmiyor
olabilir. Lovegoodlar oldukça... sıradıGıdırlar. Onu kolayca bir yerden almıG ve onun buruGuk boynuzlu
hırgür veya birGeyin kesiti sanmıG olabilir.

----------------------- Page 78-----------------------

--Neyin kesiti?

--Ee, ne olduklarını bilmiyorum, ama doğrusu o ve kızı onlardan aramak için tatile çıkarlar...

Harry, Luna ve babasını açıklamakta kötü bir iG çıkardığını hissetti.

--Bu o, dedi, hala dans eden ve havadaki sinekleri yakalamaya çalıGırmıG gibi kollarını sallayan Luna&#65533;yı
iGaret ederek.

--Nie bunu yapıyo? diye sordu Krum.

--Muhtemelen MahfıGtlardan kurtulmaya çalıGıyor, dedi Harry, belirtileri fark ederek.

Krum, Harry&#65533;nin onunla eğlenip eğlenmediğini anlamamıG gibiydi. Cüppesinden asasını çıkardı ve
tehditkar biçimde arkasına vurdu, ucundan kıvılcımlar çıktı.

--Gregorovitch! dedi Harry bağırarak, oldukça heyecanlıydı; Krum&#65533;un asası görünmesiyle anı geri
canlanmıGtı: Ollivander, Üçbüyücü Turnuvası&#65533;ndan önce onu alıp incelemiGti.

--Ne olmuG ona? dedi Krum Güpheli bir Gekilde.

--Bir asa yapımcısı!

--Biliyorum bunu, dedi Krum.

--Senin asanı yaptı! Bu yüzden düGünmüGtüm ki &#65533;quidditch---

Krum daha ve daha fazla GüphelenmiG göründü.

--Gregorovitch&#65533;in asamı yaptığını nerden biliyorsun?

--Ben... Ben bir yerde okudum sanırım. dedi Harry. --Bir- bir hayran dergisinde, diye ekledi açıkça telaGlı bir Gekilde ve Krum yatıGmıG göründü.

--Asamı hayranlarla konuGtuğumu fark etmemiGtim, dedi.

--gey ... ee... Bugünlerde Gregorovitch nerelerde?

Krum, kafası iyice karıGmıG gözüktü.

--Birkaç yıl önce istifa etti. Ben bir Gregorovitch asası alabilen son kiGilerdendim. En iyilerdendir-her ne kadar- biliyorum ki siz ingilizler alıGveriGlerinizi daha çok Ollivander&#65533;dan yapıyorsunuz.

Harry cevap vermedi. Krumgibi dans edenleri izliyormuG gibi yaptı ama oldukçaderin düGüncelerdeydi. Böylece Voldemort ünlü bir asa yapımcısı arıyordu ve Harry bunun için bir neden aramamalıydı: bu tabii ki, o gece,Voldemort gökyüzünde onu kovalarken Harry&#65533;nin asasının neden olduğu Geydi. Kutsal anka tüyü ödünç alınmıG asayı yenmiGti, Ollivander&#65533;ın anlamadığı veya ummadığı bir nedenden ötürü. Gregorovitch bu konuyu ondan daha mı iyi bilirdi? Gerçekten Ollivander&#65533;dan daha mı yetenekliydi, Ollivander&#65533;ın bilmediği sırlar mı biliyordu?

--gu kız çok güzel, dedi Krum, Harry&#65533;i yeryüzüne geri döndürerek. Krum, Luna&#65533;ya eGlik eden Ginny&#65533;i iGaret ediyordu. --O da senin akrabalarından mı?

--Evet, dedi Harry, birden sinir olmuGtu, --ama baGka birisiyle görüGüyüor. Kıskanç bir tip. Gri yarı biri. Onunla karGılaGmak istemezdin.

Krum homurdandı.

--Ne, dedi, kupasını bitirmiG ayağa kalkıyordu, --Bütün güzel kızlar kapılmıGsa uluslararası bir Quidditch oyuncusu olmanın ne anlamı var?

Harry&#65533;i geçen bir garsondan sandviç alırken bıraktı ve kalabalık dans pistinin etrafından dolaGarak uzun adımlarla uzaklaGtı. Harry, Gregorovitch&#65533;i anlatmak için Ron&#65533;u bulmak istiyordu ama Ron pistin ortasında Hermione ile dans ediyordu. Harry direklerden birine yaslandı, Gimdi Fred ve George&#65533;un arkadaGı Lee Jordan ile dans eden Ginny&#65533;i izledi. Ron&#65533;a verdiği söze fazla sinirlenmemeye çalıGtı.

Daha önce hiçbir düğünde bulunmamıGtı bu yüzden Büyücü kutlamalarının Muggle kutlamalarından nasıl farklılık gösterdiğinden emin değildi ancak yine de kesildiğinde üstündeki iki anka figürünün

uçtuğu bir düğün pastası ya da kalabalık arasında desteksiz havada dolaGan Gampanya GiGelerinin
olmayacağından emindi. AkGamçöktüğünde ve güveler tente altında saldırıGa geçmeye
baGladıklarında, alan uçuGan altın fenerlerle aydınlandı, Genlik kendini aGmıGtı. Fred ve George,
Fleur&#65533;un kuzenleriyle birlikte çoktan ortadan kaybolmuGtu; Charlie, Hagrid ve basık Gapkalı cüce bir
büyücü köGede --Kahramanımız gerefine Garkısını söylüyordu.

Kalabalıkta, Harry&#65533;nin oğlu olup olmadığı konusunda emin olmayan Ron&#65533;un sarhoG amcalarından
birinden kaçmaya çalıGırken masada yalnız baGına oturan bir büyücü fark etti. Kır saçları onu daha çok
baGını güvelerin yediği fes giydirilmiG bir karahindiba gibi gösteriyordu. Kafasını zorladığında Harry
birden onun Zümrüdüanka YoldaGlığı üyesi ve Dumbledore&#65533;a ölüm taziyesi yazan Elphias Doge
olduğunu fark etti.

Harry ona yaklaGtı.

--Oturabilir miyim?

--Tabii, tabii dedi Dodge, sesi yüksek oktavlı ve hırıltılıydı.

Harry yere sıvıGtı.

--Mr Dodge, ben Harry Potter.

Doge ani bir Gekilde iç geçirdi.

--Sevgili evladım! Arthur burada olduğunu, gizlendiğini söyledi... Çok memnun oldum, çok onurlandım!

TelaGlı ve gergin bir memnuniyetle Doge, Harry&#65533;nin kupasını Gampanya ile doldurdu.

--Sana yazmayı düGünüyordum, diye fısıldadı, --Dumbledore&#65533;dan sonra... senin için... bir Gok, eminim...

Doge&#65533;ın küçük gözleri aniden gözyaGlarıyla doldu.

--Gelecek Postası için yazdığınız ölüm taziyesini gördüm, dedi Harry. --Profesör Dumbledore&#65533;u bu
kadar iyi tanıdığınızı fark etmemiGtim.

--Herkesin fark etmediği gibi, dedi Dodge, gözlerini peçeteyle kurulayarak. --Kesinlikle onu en uzun
süre ben tanıyordum, eğer Aberforth&#65533;u saymazsan- ve her nasılsa insanlar gerçekten Aberforth&#65533;u
sayıyor gibi durmuyor.

--Gelecek Postasını kasten... Görüp görmediğinizi bilmiyorum, Mr Dodge?

--Ah lütfen bana Elphias de, sevgili çocuğum.

--Elphias, Rita Skeeter&#65533;ın Dumbledore hakkında verdiği röportajı görüp görmediğinizden emin değilim?

Doge&#65533;ın yüzü öfkeyle doldu.

--Ah evet Harry, gördüm. gu kadın veya açgöz demek daha uygun bir terim olur, onunla konuGmam
için bana baskı yaptı. Utanarak söylüyorum ki biraz kaba oldum ve ona ortalığı bulandıran alabalık
olduğunu söyledim ki bu da görmüG olabileceğin üzerine akıl sağlığım üzerine iftiralar atmasına neden
oldu.

--gey, o röportajda diye devam etti Harry, --Rita Skeeter, Dumbledore&#65533;un gençken karanlık sanatlarla
ilgilendiğini iddia ediyor.

--Bir kelimesine dahi inanma! dedi Dodge bir çırpıda. --Bir kelimesine bile Harry! Hiçbir Geyin Albus
Dumbledore ile ilgili anılarını zedelemesine izin verme!

Harry, Dodge&#65533;ın samimi, acı dolu yüzüne baktı, temin edilmekten öte sinirlendiğini hissetti. Dodge
gerçekten Harry&#65533;nin bunlara inanmamasının bu kadar basit olacağını mı düGünmüGtü? Dodge,
Harry&#65533;nin emin olmak için herGeyi bilmesi gerektiğini gerçekten düGünememiG miydi?

EndiGeli görünümüne ve telaGına bakılırsa muhtemelen Dodge, Harry&#65533;nin hislerini anlamıGtı. --Harry,
Rita Skeeter korkunç bir---

Ancak cırtlak bir ses sözünü bölmüGtü.

--Rita Skeeter? Ah, ben onu çok severim, her zaman okurum!

Harry ve Dodge orada duran Muriel Halayı görmek için yukarı baktılar, Gapkasındaki kuG tüyleri dans
ediyordu, elinde bir kadeh Gampanya vardı. --Biliyorsun Dumbledore hakkında bir kitap yazdı!

--Merhaba Muriel dedi Dodge. --Evet, biz de bunu tartıG---

--Oradaki! Bana sandalyeni ver, ben yüz yedi yaGındayım!

TelaGa düGen baGka kızıl saçlı Weasley kuzeni yerinden fırladı ve Muriel Hala GaGırtıcı bir kıvraklıkla
arkasını dönüp kendisini Dodge ve Harry arasına attı.

--Merhaba tekrar Barry, veya ismin her ne ise, dedi Harry&#65533;e. --gimdi Rita Skeeter hakkında ne
diyordunuz? Biliyorsun Dumbledore&#65533;un biyografisini yazmıG. Okumak için sabırsızlanıyorum, Flourish
and Blotts&#65533;a sipariG vermeyi unutmamalıyım!

Doge üzgün ve gerilmiG gözüktü, Auntie Hala kadehini bitirdi ve oradan geçen garsonun kadehini
yenilemesi için kemikli parmaklarını Gıklattı. BaGka büyük bir yudum daha aldı, geğirdi ve devam etti,
--Bir çift kurbağa gibi gözükmeye gerek yok! Saygıdeğer biri olmadan ve bütün bu saçmalıklardan
önce, Albus hakkında bazı büyük dedikodular vardı!

--YanlıG bilgilendirilmiGsin, dedi Dodge, tekrar turp rengine dönerek.

--Öyle düGünebilirsin, diye kıkırdadı Muriel Hala. --Yazında, kendi çapında aynı noktalarda nasıl
gevelendiğini fark ettim.

--Böyle düGündüğün için üzüldüm, dedi Dodge daha katı bir soğuklukla. --Seni temin ederim kalbimden
yazıyordum.

--Ah, hepimiz senin Dumbledore&#65533;a taptığını biliyoruz, o kofti kızkardeGiyle yaptıkları ortaya çıktıktan
sonra bile galiba onun hala bir aziz olduğunu düGünüyorsun.

--Muriel! diye çıtladı Dodge.

Soğuk Gampanyadan alakasız bir soğukluk Harry&#65533;nin göğsünü dolduruyordu.

--Ne demek istiyorsun? diye sordu Muriel&#65533;e. --KızkardeGinin kofti olduğunu kim demiG ki? Hasta
olduğunu sanıyordum?

--YanlıG düGünmüGsün o zaman, değil mi Barry! dedi Muriel Hala, yarattığı etkiden memnun bir
Gekilde. --Her neyse, bu konuda bir Geyler bilmeyi nasıl umuyordun ki? Senin daha doğman
planlanmadan yıllar yıllar önceydi tatlım ve gerçek Gu ki o zamanlar hayatta olan bizler bile asla
gerçeğin ne olduğunu bilmedi. Bu nedenle Skeeter&#65533;ın neyi açığaçıkardığınıbilmekiçin
sabırsızlanıyorum! Dumbledore kız kardeGini uzun süre boyunduruğunda tuttu!

--Yalan! dedi Dodge hırıltıyla, --Kesinlikle yalan!

--Kız kardeGinin bir kofti olduğunu bana hiç anlatmadı, dedi Harry düGünmeden, hala içi buz gibiydi.

--Ve hangi nedenle sana anlatacaktı ki? dedi Muriel bağırarak, Harry&#65533;e dönmeye çalıGırken yerinde az
sallandı.

--Albus&#65533;un Ariana hakkında hiç konuGmamasının nedeni, diye baGladı Elphias sesi gergindi, --oldukça
açık, düGünmüG olmalıydım, kardeGinin ölümü yüzünden yıkılmıGtı---

--O kızı neden hiç kimse görmedi Elphias? dedi Muriel ciyaklayarak, --Tabutu dıGarı çıkarılıp, cenazesi
yapılana kadar neden yarımız bile öyle birinin hayatta olduğunu bilmiyordu? Ariana hücresinde
kilitliyken aziz Albus neredeydi? MuhteGem Hogwarts&#65533;da, kendi evinde neler döndüğünü hiç
umursamamaksızın!

--Nasıl hücrede kilitli? diye sordu Harry, --Nasıl yani?

Doge ümitsiz görünüyordu. Muriel Hala tekrar kikirdedi ve Harry&#65533;e cevap verdi.

--Dumbledore&#65533;un annesi korkunç bir kadındı, oldukça korkutucu. Muggle doğumlu, her ne kadar ben
aksi Geklinde numara yaptığını duysam da-

--O hiç de bu Gekilde davranmadı! Kendra iyi bir kadındı, diye fısıldadı Dodge acı dolu, ama Muriel
Hala onu takmadı.

---gururlu ve çok küstah, bir kofti yaratmıG olmaktan utanan bir çeGit cadı-

--Ariana, kofti değildi! diye hırıldadı sesi Doge&#65533;ın.

--Öyle diyorsun Elphias, ama o zaman neden hiç Hogwarts&#65533;a baGlamadığını açıkla? dedi Muriel Hala.
Harry&#65533;e geri döndü. --Zamanımızda, koftiler çoğunlukla bastırılıyordu ve küçük bir kızı ömür boyu bir eve hapsedip yokmuG gibi davranarak da bu baskı doruğa ulaGtı.

--Sana diyorum, olan Gey bu değil! dedi Dodge ama Muriel hala üste çıktı, hala Harry&#65533;e dönüktü.

--Koftiler genelde Muggle okullarına yönlendirilip, Muggle toplumuna entegre olmaları teGvik edildi.
Gkinci sınıf olacakları bir büyücü dünyasında kendilerine bir yer bulmasındansa, böylesi çok daha mantıklıydı ancak Kendra Dumbledore, kızını bir Muggle okuluna yollamayı kabul edememiG olmalıydı-
--

--Ariana narindi! dedi Doge ümitsizce. --Sağlığı çok kötüydü, kızına izi vere---

---kızının evini terk etmesine izin vermek için mi? diye kıkırdadı Muriel. --Ve hiç St. Mungo&#65533;s a götürülmedi ve onunla ilgilenmesi için hiç gifacı çağrılmadı!

--Sahi Muriel, nasıl oluyorda bunu bilebiliyor---

---------------------- Page 82-----------------------

--Bilgin olsun Elphias, kuzenim Lancelot o zamanlarda, St Mungo&#65533;s&#65533;da gifacıydı ve aileme son derece gizli bu bilgiyi, Adriana&#65533;nın hiç orada görünmediğini anlattı. Çok Güphe çekici, Lancelot öyle düGünürdü!

Doge ağlamak üzere gibiydi. Oldukça eğleniyor gibi duran Muriel, parmaklarını daha fazla Gampanya için Gaklattı. Harry, hissiz bir Gekilde bir zamanlar Dursley&#65533;lerin onu nasıl görünürden uzak bir halde büyücü olması nedeniyle kilit altında tuttuğunu düGündü. Dumbledore&#65533;un kardeGi de aynı uygulamanın tersini mi yaGamıGtı: büyü dıGı olması nedeniyle hapsolmak? Dumbledore, Hogwarts&#65533;a mükemmel ve yetenekli olduğunu ispatlamaya giderken, onu gerçekten kendi kaderine mi terketmiGti?

--gimdi, eğer ilk Kendra ölmeseydi, diye Muriel devam etti, --Ariana&#65533;nın iGini bitirenin o olduğunu söylerdim---

--Bunu nasıl söylersin Muriel! diye inledi Doge. --Kendi kızını öldüren bir anne? Ne söylediğini bir düGün!

Muriel Hala omuz silkerek, --Eğer bahsi geçen anne, kendi öz kızını yıllarca hapsedebilecek yetideyse neden olmasın? dedi. --Ama, dediğim gibi, gerçek olamaz çünkü Kendra, Ariana&#65533;dan önce öldü &#65533; kimsenin nedenini bilmediği bir Geyden ötürü---

--Tabii, Ariana özgürlüğü uğruna çaresiz bir iGe kalkıGıp, kargaGada Kendra&#65533;yı öldürmüG de olabilir, dedi Muriel Hala, düGünceli bir halde. --Kafanı istediğin Gekilde salla, Elphias. Ariana&#65533;nın

cenazesindeydin, değil mi?

--Evet, ordaydım dedi Doge titreyen dudaklarının arasından, --ve bundan daha kederli bir olay daha hatırlamıyorum. Albus&#65533;un kalbi kırılmıGtı---

--Kırılan tek Gey kalbi değildi. Aberforth, Dumbledore&#65533;un burnunu merasimin ortasında kırmamıG mıydı?

Eğer Dodge bundan önce ürkmüG gözükmediyse Gu an gözüktüğü hiç bir Geydi. Muriel onu bıçaklamıG olabilirdi. Muriel yüksek sesle kıkırdadı ve Gampanyasından çenesine doğru süzülen baGka bir yudum aldı.

--Nasıl da-? diye vrakladı Doge.

--Annem yaGlı Bathilda Bagshot ile arkadaGtı, dedi Muriel Hala neGeli bir Gekilde. --Ben kapıda onları dinliyorken, Bathilda her Geyi anneme alattı. Ne kargaGa ama! Bathilda&#65533;nın anlattığına göre Aberforth herGeyin, Ariana&#65533;nın ölümünün, Albus&#65533;un suçu olduğunu haykırıp, yüzüne bir tane patlattı. Bathilda&#65533;ya göre, Albus kendini korumamıG bile ve bu gerçekten çok ilginç. Albus iki eli arkasında bağlı bir düelloda olsa bile Aberforth&#65533;u öldürebilirdi.

Muriel biraz daha Gampanya yudumladı. Bu eski skandalların gündeme gelmesi Dodge&#65533;ı korkuttuğu oranda Muriel&#65533;ı neGelendirmiG gözüküyordu. Harry ne düGüneceğini, neye inanacağını bilemiyordu. Gerçeği istiyordu ve Dodge&#65533;ın o ana kadar yaptığı tek Gey orada oturup Adriana&#65533;nın hasta olduğunu gevelemekti. Harry, evlerinde eğer bu derece zalimlik yaGandıysa Dumbledore&#65533;un buna seyirci kalacağına zoraki inanıyordu ve hiç Güphesiz hikayede bir terslik vardı.

--Ve sana baGka bir Gey anlatacağım, dedi Muriel, kadehini indirirken hıçkırıyordu. --Bence Bathilda ağzındaki baklayı Rita Skeeter&#65533;a çıkardı. Skeeter, röportajında Dumbledorelara yakın önemli bir kaynak Geklindeki ipuçları veriyor-tanrı biliyor ki tüm bu Ariana olayında Bathilda da oradaydı ve bu da yerine oturuyor!

--Bathilda asla Rita Skeeter&#65533;a konuGmazdı diye fısıldandı Doge.

--Bathilda Bagshot? dedi Harry. --Sihir Tarihi&#65533;nin yazarı?

----------------------- Page 83-----------------------

Gsim Harry&#65533;nin kitaplarından birinin kapağında basılıydı, doğrusu Harry&#65533;nin istekle okuduğu türden değildi.

--Evet, dedi Doge, Harry&#65533;nin sorusuna hayat karmaGasında boğulan bir adammıGcasına sarılarak. --Çok yetenekli bir sihir tarihçisi ve Albus&#65533;un eski arkadaGı.

--Bu günlerde bunamıG diye duydum, dedi Muriel Hala neGeli bir halde.

--Eğer öyleyse, Skeeter&#65533;ın bu durumdan yararlanması adilik, dedi Doge, --ve bu halde olan Bathilda&#65533;nın

söylediklerine güvenilmemeli!

--Ah, hatıraları su yüzüne çıkarmanın değiGik yolları vardır ve eminim Rita Skeeter bunların hepsini biliyor, dedi Muriel Hala, --ancak Bathilda delirmiG bile olsa eminim eski fotoğraflar, hatta mektupları vardır. Dumbledore&#65533;u yıllardır tanıyor... Eh, Godric&#65533;s Hollow&#65533;u ziyaret etmeye değer diye düGünürdüm.

Kaymakbirasından yudum almakta olan Harry öksürdü. Doge gözleri Muriel&#65533;e dikili, Harry&#65533;nin sırtına vurdu. Sesine tekrar kavuGtuğunda, --Bathilda Bagshot, Godric&#65533;s Hollow&#65533;da mı yaGıyor? diye sordu.

--Sonsuza kadar oradaydı! Dumbledorelar, Percivial hapsedildikten sonra oraya taGındılar ve o da onların komGusuydu.

--Dumbledorelar Godric&#65533;s Hollow&#65533;da mı yaGadılar?

--Evet, Barry, öyle dedim, dedi Muriel Hala sinirli bir Gekilde.

Harry bitmiG, tükenmiG gibi hissetti. Bir kez bile, altı yıl boyunca Dumbledore, Harry&#65533;e ikisinin de aynı yerde yaGadıklarını ve sevdiklerini Godric&#65533;s Hollow&#65533;da kaybettiklerini söylememiGti. Neden? Lily ve James, Dumbledore&#65533;un annesi ve kardeGine yakın bir yere mi gömülmüGlerdi? Dumbledore onların mezarlarını ziyaret etmiG miydi, muhtemelen bunu yapmak için Lily ve James&#65533;inkinin yanıbaGından geçmiGti. Ve bir kez bile Harry&#65533;e anlatmamıGtı... asla söylemeye yeltenmemiGti...

Ve bunu yapmaması neden bu kadar önemliydi, Harry kendine bile açıklayamıyordu, orada yaGadıklarını ve ikisinin bu ortak geçmiGini anlatmaması, yalan söylemesine eG değerdi. Harry etrafında neler olup bittiğinden bihaber daldı ve kalabalıktan ortaya çıkp yanıbaGındaki sandalyeye kurulana kadar Hermione&#65533;nin geliGini fark etmedi.

--Daha fazla dans edemiyorum, dedi nefes nefese, ayakkabısını çıkarıp ayaklarının altını ovarak. --Ron daha fazla kaymakbirası bulmaya gitti. Biraz garip. Viktor&#65533;u, Luna&#65533;nın babasının yanından hıGımla ayrılırken gördüm- tartıGıyorlamıG gibi gözüküyordu--- Sesi kesildi, Harry&#65533;e bakıyordu. --Harry, sen iyi misin?

Harry nereden baGlayacağını bilmiyordu, ama önemi yoktu, o anda büyük ve gümüGi birGey tenteden dans pistinin üstüne düGercesine geliyordu. Zarif Gekilde parlak vaGak, GaGırmıG dans eden insanların arasına indi. Kafalar çevriliydi sanki dansın ortasında birden donmuGlardı. Daha sonra Patronusun ağzı iyice açıldı ve Kingsley Shacklebolt yüksek, derin sesiyle ağır bir Gekilde konuGtu.

--Bakanlık düGtü. Scrimgeour öldü. Geliyorlar...

DOKUZUNCU BÖLÜM

SAKLANACAK BİR YER

Her Gey bulanık ve yavaG görünüyordu. Harry ve Hermione ayağa fırlayıp asalarını çıkardılar. Çoğu insan garip bir Gey olduğunu daha yeni fark ediyorlardı; ortadan kaybolduğu sırada kafalar hâlâ gümüG kediye dönmüGtü. Sessizlik Patronus&#65533;un indiği yerden etrafa soğuk dalgalar halinde yayıldı. Sonra birisi çığlık attı.

Harry ve Hermione kendilerini panikleyen kalabalığın içine attılar. Konuklar her tarafa doğru koGuGuyorlardı; çoğu buharlaGıyordu; Kovuk&#65533;un etrafındaki koruyucu büyüler bozulmuGtu.

--Ron! diye bağırdı Hermione. --Ron, neredesin?

Kalabalığı yararak dans pistine doğru giderken, Harry, pelerinli ve maskeli Gekillerin kalabalığın etrafında cisimlendiğini; sonra da Lupin ve Tonks&#65533;un asalarını kaldırdıklarını gördü, ikisi birden
--Portego! diye bağırdılar, sesleri her yerde yankılandı.

--Ron! Ron! diye hıçkırıklara boğularak seslendi Hermione, o ve Harry korkmuG konuklar tarafından sıkıGtırılırken: Harry, koruma büyüsü mü yoksa uğursuzluk büyüsü mü olduğunu kestiremediği bir ıGık yıldırım hızıyla kafalarının üstünden geçerkenbirbirlerini kaybetmesinler diye Hermione&#65533;nin elini yakaladı&#65533;

Ve Ron oradaydı. Hermione serbest olan koluyla onu yakaladı ve Harry kızın yer açtığını hissetti; karanlık bastırırken görüntüler ve sesler kayboldu; boGlukta ve zamanda sıkıGıp, Kovuk&#65533;tan, saldıran Ölüm Yiyenler&#65533;den, belki de, Voldemort&#65533;un kendisinden uzaklaGırken, tüm hissedebildiği Hermione&#65533;nin eliydi&#65533;

--Biz neredeyiz? dedi Ron&#65533;un sesi.

Harry gözlerini açtı. Bir anlığına düğünü terk etmediklerini düGündü; Hâlâ etrafları insanlarla çevriliydi.

--Tottenham Adliye Yolu&#65533;ndayız, dedi zar zor nefes alan Hermione. --Yürüyün, sadece yürüyün, üstümüzü değiGmek için bir yer bulmak zorundayız.

Harry Hermione&#65533;nin dediğini yaptı. Üstlerinde yıldızların parıldadığı, geniG karanlık caddede yarı yürüyerek, yarı koGarak gecenin geç saatlerinde, kalabalık halinde yürüyen eğlence düGkünlerini geçtiler. Bir çift katlı otobüs gümbürdedi ve neGeli bir Gekilde bara giden bir grup onlar geçerken ilgiyle baktılar; Harry ve Ron&#65533;un üstünde hâlâ resmi cüppe vardı.

--Hermione, değiGecek bir Gey getirmedik, dedi Ron görüG alanlarındaki genç bir kadın nahoG kıkırtılarla gülerken.

--Niye Görünmezlik Pelerinimi yanıma alıp almadığımı kontrol etmedim ki? dediHarry, kendi aptallığına içinden lanetler yağdırıyordu. --Tüm yıl boyunca yanımda taGıdım ve&#65533;

--Sorun değil, pelerinin bende, ikiniz için de kıyafetlerim var, dedi Hermione, --Sadece doğal görünmeye çalıGın ta ki&#65533;burası iGimizi görür. Onları yan sokaklardan birine, oradan da zar zor görünen, iki binayı birbirine bağlayan geçidin altına doğru götürdü.

--Pelerin ve elbiselerin yanında olduğunu söylerken&#65533; dedi Harry, Gimdi altüst edip içinde bir Geyler aradığı, küçük boncuklu bir el çantasından baGka hiçbir Gey taGımayan Hermione&#65533;ye, kaGları çatık bir Gekilde bakıyordu.

--Evet, buradalar, dedi Hermione ve Harry ve Ron&#65533;u büsbütün GaGkına çevirerek, bir kot pantolon, bir svitGört, bir çift kestane rengi çorap ve en sonunda da gümüGi Görünmezlik Pelerini&#65533;ni çıkardı.

----------------------- Page 85-----------------------

--Bu Tanrı&#65533;nın cezası çanta nasıl oluyor da--?

--Saptanamaz GeniGletme Büyüsü, dedi Hermione. --Ustalık isteyen bir iG, fakat sanırım doğru yaptım; her neyse, ihtiyacımız olan her Geyi sığdırabilmeyi baGardım. Nazik çantayı çok az salladı ve içinde bir takım ağır obje, sanki bir depoda yuvarlanıyorlarmıG gibi yankılandı. --Ah, kahretsin, bunlar kitaplar olmalı, dedi, çantasının içine bakıyordu, --ve hepsini de konularına göre istiflemiGtim&#65533; Ah, Gey&#65533; Harry, sen Görünmezlik Pelerini üstüne giysen iyi olur. Ron, çabuk ol, üstünü değiGtir&#65533;

--Bütün bunları ne zaman yaptın? diye sordu Harry, Ron cüppesini çıkarırken.

--Sana Kovuk&#65533;ta da söyledim, gerekli Geyleri günler öncesinden toplamıGtım, biliyorsun, hani eğer ani bir kaçıG yapmamız gerekirse diye. Sırt çantanı da bu sabah topladım, Harry sen giyindikten sonra ve buraya koydum&#65533; Sadece içimde bir his vardı&#65533;

--Gnanılmazsın, gerçekten, dedi Ron, bohça yaptığı cüppesini uzatırken.

--TeGekkürler, dedi Hermione, cüppeyi çantasına tıkarken, belli belirsiz bir Gekilde gülümseyerek. --Lütfen, Harry, pelerini giy!

Harry Görünmezlik Pelerini&#65533;ni gözden kaybolarak, omuzlarına attı ve kafasına doğru çekti. Neler olduğunu daha yeni anlamaya baGlıyordu.

--Diğerleri&#65533;düğündeki herkes&#65533;

--gu an onlar için endiGelenemeyiz, diye fısıldadı Hermione. --Onların peGinde oldukları sensin, Harry ve geri dönersek, diğerlerini sadece daha fazla tehlikeye atmıG oluruz.

--Doğru söylüyor, dedi yüzünü göremediği halde Harry&#65533;nin tartıGmaya baGlayacağını biliyor gibi görünen Ron. --YoldaGlık&#65533;ın çoğu oradaydı, onlar oradaki herkesi kollayacaklardır. Harry baGını salladı, sonra da onların onu göremediklerini hatırlayıp --Evet. Dedi. Fakat Ginny&#65533;yi düGünüyordu ve korku bir asit gibi karnında köpürmeye baGladı.

--Haydi, bence yürümeye devam etsek iyi olur, dedi Hermione.

Yan sokaktan, karGı kaldırımda bir grup erkeğin Garkı söyleyip, zikzaklar çizdiği, ana yola tekrar geri döndüler.

--Sadece meraktan soruyorum, neden Tottenham Adliye Yolu? diye sordu Ron Hermione&#65533;ye.

--Hiçbir fikrim yok, sadece aklıma geldi, fakat eminim ki bizim olmamızı beklemedikleri yerde, Muggle dünyasında daha güvendeyiz.

--Doğru, dedi Ron, etrafına bakınıyordu, --fakat biraz Gey&#65533;teGhir edilmiG hissetmiyor musun?

--BaGka nereye gidebilirdik peki? diye sordu Hermione, yolun karGı tarafındaki adamlar ona ıslık çalınca ürküp yolda biraz uzaklaGtı. --Çatlak Kazan&#65533;da güç bela oda ayırtabiliriz, değil mi? Ve Grimmauld Meydanı Snape&#65533;in oraya gelme olasılığı olduğu için ihtimalin dıGı&#65533; Orayı da kontrol etme olasılıklarının olduğunu düGünmeme rağmen sanırım, anne ve babamın evine gidebilirdik&#65533; Ah, keGke sussalar!

--Pekâlâ, güzelim? karGı kaldırımdaki adamlardan en sarhoGu bağırıyordu. --Bir Geyler içelim mi? gu kızılı bırakıp gel de bir bardak bir Geyler içelim!

--Haydi, gidip bir yerlerde oturalım, dedi Hermione aceleyle, Ron tam ağzını açmıG, yolun karGısına bağırmak üzereyken. --Bakın, burası olur, hadi girelim!

Küçük ve eski, bütün gece açık kalan bir kahveydi. Tüm formika üstlü masaların üstünde ince bir yağ tabakası vardı, fakat en azından dükkân boGtu. Önce Harry çardağa geçip oturdu ve yanına Ron, Ron&#65533;un karGısına da, hoGuna gitmese de giriGe sırtını dönmüG olan Hermione oturdu: O kadar sık omzundan geriye bakıyordu ki, kasları seğiriyormuG gibi görünüyordu. Bir yerde durmaları Harry&#65533;nin

---------------------- Page 86-----------------------

hoGuna gitmemiGti; yürümeleri sanki bir hedefleri varmıG gibi bir yanılsama oluGturuyordu. Pelerinin altında çok özlü iksirin son izlerinin de kaybolduğunu hissetti, elleri normal uzunluklarına ve Gekillerine geri dönüyorlardı. Cebinden gözlüklerini çıkardı ve onları tekrar gözlerine taktı.

Bir ya da iki dakika sonra, Ron konuGtu, --Biliyorsunuz, Çatlak Kazan&#65533;dan o kadarda uzakta değiliz, sadece Charing Cross&#65533;ta&#65533;

--Ron, gidemeyiz! dedi Hermione hemen.

--Kalmak için değil, neler olduğunu öğrenmek için!

--Ne olduğunu biliyoruz! Voldemort Bakanlık&#65533;ın yönetimini eline aldı, baGka ne bilmemiz gerekiyor?

--Tamam, tamam, sadece bir fikirdi!

Huysuz bir sessizlik haline geri döndüler. Sakız çiğneyen kadın garson ayaklarını sürüyerek geldi ve
Hermione iki kahve istedi: Harry görünmez olduğu için, ona da bir tane ısmarlamak garip olacaktı. Bir
çift iri yarı iGçi kahveye girdi ve yan çardağa sıkıGtılar. Hermione sesini alçaltıp fısıldamaya baGladı.

--Diyorum ki BuharlaGmak için sakin bir mekân bulalım ve kırsal bölgeye yönelelim. Oraya ulaGtıktan
sonra, YoldaGlık&#65533;a mesaj gönderebiliriz.

--Yani konuGan Patronus olayını yapabiliyor musun?diye sordu Ron.

--AlıGtırma yapıyordum ve sanırım yapabilirim, dedi Hermione.

--Pekâlâ, Gimdiden tutuklanmıG olma olasılıklarına rağmen, onların baGını daha da belaya sokmadığı
sürece mesaj gönderebiliriz. Tanrım, bu iğrenç. Diye ekledi köpüklü, gri kahveden bir yudum aldıktan
sonra. Garson bunu duydu; yeni müGterilerinin sipariGlerini almak için ayaklarını sürüyerek gelirken
Ron&#65533;a nahoG bir bakıG attı. Harry&#65533;nin Gimdi bakmak için kendine gelmesine sebep olan, iki iGçiden
sarıGın, daha büyük ve oldukça kocaman olanı, eliyle onu uzaklaGmasını iGaret etti. Kadın, ona
hakarete uğramıG bir Gekilde, gözlerini dikti.

--Yola devam edelim, öyleyse, bu pis Geyi içmek istemiyorum, dedi Ron. --Hermione, bunları ödemek
için Muggle parası var mı yanında?

--Evet, tüm yapı kooperatifi birikimlerimi, Kovuk&#65533;a gelmeden önce yanıma aldım. Eminim tüm
bozukluklar çantamın dibindedir, diye iç çekti Hermione, boncuklu çantasına uzanırken.

Gki iGçi aynı hareketleri yaptılar ve Harry&#65533;de bilinçsizce onları taklit etti: Üçü birden asalarını çıkardılar.
Olanların farkına birkaç saniye sonra varan Ron, Hermione&#65533;yi sırasının diğer yanına itmek için, kendini
masanın üstünden attı. Ölüm Yiyenler&#65533;in büyülerinin kuvveti; Harry, hâlâ görünmez bir Gekilde,
--Sersemlet! diye bağırırken, Ron&#65533;un kafasının az önce bulunduğu yerin hizasındaki, fayanslarla
kaplanmıG olan duvarı tuzla buz etti.

Devasa boyutlardaki sarıGın Ölüm Yiyen püsküren kırmızı ıGık tarafından yüzünden vuruldu: Bilinçsiz
bir Gekilde yan tarafa düGtü. ArkadaGı, büyüyü kimin yaptığını görmeden, Ron&#65533;a baGka bir tane daha
yolladı: Parlayan siyah halatlar asasının ucundan çıkıp Ron&#65533;u baGtan aGağı bağladı&#65533;Garson çığlık attı
ve kapıya koGtu&#65533;Harry Ron&#65533;u bağlayan çarpık yüzlü Ölüm Yiyen&#65533;e baGka bir Sersemletme Büyüsü
gönderdi, fakat büyü onu ıskaladı, cama çarpıp geri döndü ve garsona çarpıp, kadının kapının önünde
yere yığılmasına sebep oldu.

--Expulso! diye böğürdü Ölüm Yiyen ve Harry&#65533;nin arkasında durduğu masa patladı: Patlamanın kuvveti
Harry&#65533;yi duvara çarptı ve Harry, Pelerin üstünden kayarak inerken, asasının elinden düGtüğünü

hissetti.

--Petrificus Totalus! diye Hermione görüG alanının dıGından bağırdı ve Ölüm Yiyen kırık porselen,
masa ve kahve karmaGasına ağır bir Geyin düGerken çıkardığı çatırtıyla bir heykel gibi yere düGtü.
Hermione sıranın altından sürünerek çıktı, kafasını sallayarak saçındaki cam küllüğün parçalarını
çıkardı, baGtan aGağı titriyordu.

--D-diffindo, diyerek, asasını doğrultup, yanlıGlıkla kot pantolonun dizini keserek açarken, onun dizinde
bıraktığı derin kesik yüzünden, Ron acıyla kükredi. --Ah, Özür dilerim, Ron, ellerim titriyor! Diffindo!

Kesilen halatlar yere düGtü. Ron ayağa kalktı, onları yeniden hissetmek için kollarını sallıyordu. Harry
asasını aldı ve enkazın tamamının üstünden geçip, sıraya boylu boyunca yayılmıG olan, büyük, sarıGın
Ölüm Yiyenin olduğu yere gitti.

--Onu tanımalıydım, Dumbledore öldüğü gece o da oradaydı. Dedi. Ayakları üstünde daha koyu renkli
olan Ölüm Yiyen&#65533;e doğru döndü; adamın gözleri hızlıca Harry, Ron ve Hermione&#65533;ye döndü.

--Bu Dolohov, dedi Ron. --Eski aranıyor posterlerinden tanıdım. Sanırım büyük olanı Thorfinn Rowle.

--Adlarının ne olduklarını boG ver! dedi Hermione biraz isterik bir biçimde. Bizi nasıl buldular? Ne
yapacağız?

Her nasılsa, Hermione&#65533;nin paniklemesi Harry&#65533;nin aklını temizlemiGe benziyordu.

--Kapıyı kilitle, dedi Harry Hermione&#65533;ye, -- ve Ron, ıGıkları kapa

Kaskatı kesilmiG olan Dolohov&#65533;a baktı, kilidin sesi gelirken ve Ron Püfür&#65533;ü kullanarak kahveyi karanlığa
gömerken hızlıca düGünüyordu. Harry, daha önce Hermione&#65533;yle kahkahalar atarak alay eden
adamların, uzaktaki baGka bir kıza bağırdıklarını duyabiliyordu.

--Onları ne yapacağız? diye fısıldadı Ron karanlığın içinden Harry&#65533;ye; sonra daha da sessizce,
--Öldürecek miyiz? Onlara kalsa, bizi öldürürlerdi. Biraz önce epey bir yol kat ettiler.

Hermione titredi ve bir adım geri gitti. Harry kafasını hayır anlamında salladı. Sadece hafızalarını
silmemiz gerek, dedi Harry. --Böyle olması daha iyi, bu onları peGimizden atmamızı sağlayacaktır.
Eğer onları öldürürsek, bizimde burada olduğumuz aGikâr olacak.

--Patron sensin, dedi Ron, sesi derinden rahatlamıG bir Gekilde geliyordu. --Fakat ben hiç Hafıza
Büyüsü yapmadım.

--Bende yapmadım, dedi Hermione, -- Fakat teoriyi biliyorum.

Derin, sakinleGmek için bir nefes aldı, sonra asasıyla Dolohov&#65533;un

anlını iGaret etti ve büyülü sözleri
söyledi, --Obliviate.

Hemen, Dolohov&#65533;un gözleri odağını yitirip, hayal görüyormuG gibi bir hal aldı.

--Harika! dedi Harry, Hermione&#65533;nin sırtını sıvazlayarak. --Ron ve ben etrafı temizlerken diğeriyle ve
garsonla ilgilen.

--Temizlemek mi? dedi Ron, kısmen yıkılmıG olan kahvede etrafına bakarken. --Neden?

--Uyanıp da kendilerini bombalanmıG gibi görünen bir yerde bulunca, ne olduğunu merak edeceklerini
düGünmüyor musun?

--Ah doğru, evet&#65533;

Ron, asasını cebinden çıkarmayı baGarana kadar bir süre uğraGtı.

--ÇıkaramayıGıma GaGmamalı, Hermione, eski kotumu pakete koymuGsun, bu çok sıkı.

--Ah, üzgünüm, diye tısladı Hermione, garsonu pencereden görülmeyecek bir yere çekerken, Harry
onun, Ron&#65533;un asasını cebi yerine nereye koyacağı hakkında bir öneri mırıldandığını duydu.

--Ama bizi nasıl buldular? Diye sordu Hermione, bir hareketsiz adamdan diğerine bakarak. --Burada
olduğumuzu nasıl bildiler?

Harry&#65533;ye döndü.

--Sen&#65533;sence de hâlâ üzerinde Takipçi yoktur, değil mi, Harry?

--Olamaz, dedi Ron. --Takipçi on yedi yaGında kırılır, bu Büyücülük kuralıdır, bu büyüyü bir yetiGkine
koyamazsın.

--Sizin bildiğiniz kadarıyla öyle, dedi Hermione, -- Ya eğer Ölüm Yiyenler büyüyü on yedi yaGındaki
birine koymayı baGardılarsa?

--Fakat Harry son yirmi dört saat boyunca bir Ölüm Yiyen&#65533;in yakınında değildi. Takipçi&#65533;yi ona kim
koymuG olabilir ki?

Hermione cevap vermedi. Harry kendini kirlenmiG ve lekeli hissetti: Acaba Ölüm Yiyenler onları bu
sayede mi bulmuGtu?

--Eğer nerede olduğumuzu belli etmeden büyü kullanamıyorsam ve sizde benim yakınımda büyü
kullanamıyorsanız&#65533; diye baGladı.

--Ayrılmıyoruz! dedi Hermione sert bir Gekilde.

--Saklanacak güvenli bir yere ihtiyacımız var, dedi Ron. --Olan Geyler hakkında düGünmek için
zamanımızın olacağı bir yere.

--Grimmauld Meydanı, dedi Harry.

Diğer ikisi ağızları açık bir Gekilde ona baktı.

--Aptal olma, Harry, Snape oraya gelebilir!

--Ron&#65533;un babası Snape&#65533;e karGı uğursuzluk büyüleri koyduklarını söyledi&#65533;ve iGe yaramasalar bile,
Hermione tartıGmaya baGlayacakken onu susturarak --Ne olmuG yani? Yemin ederim, Snape&#65533;ten daha
fazla karGılaGmak isteyeceğim baGka biri daha yok!

--Fakat&#65533;

--Hermione, baGka nereye gidebiliriz? En iyi Gansımız bu, Snape sadece bir Ölüm Yiyen. Eğer üstümde
hâlâ Takipçi varsa, baGka nereye gidersek gidelim, tüm o kalabalık Ölüm Yiyen sürüsünü gittiğimiz
yere götürmüG olacağız.

Hermione tartıGmak istiyor görünmesine rağmen, tartıGamadı. Hermione, kahvenin kilitli kapısını
açarken, Ron Püfür&#65533;ü tekrar çakarak, kahvenin ıGıklarını serbest bıraktı. Sonra, Harry üçe kadar
sayınca, üç kurbanlarının da, üstlerindeki büyüleri tersine çevirip, garson veya Ölüm Yiyenler&#65533;den biri
uyanmadan, hemen onları kaplayan karanlığın içine kayboldular.

Saniyeler sonra ciğerleri minnetle doldu ve Harry gözlerini açtı: gimdi tanıdık, küçük ve eski püskü bir
meydan ortasında duruyorlardı. Her taraflarında harabeye benzeyen uzun binalar duruyordu. Oranın
Sır Tutucusu, Dumbledore tarafından varlığı söylendiği için On Gki Numara onlara görünüyordu,her
birkaç metrede bir izlenmedikleri ya da takip edilmediklerinden emin olarak, hızla eve doğru gittiler.
TaG basamaklara yarıGırcasına çıktılar ve Harry asasıyla ön kapıya bir kere dokundu. Metalik tıklama
sesleri ve bir zincirin takırtısını duydular, sonra da kapı bir gıcırtıyla, savrularak açıldı ve hepsi aceleyle
eGikten içeri girdiler.

Harry arkalarından kapıyı kapadığında, eski moda gaz lambaları hayat bularak, giriG holü boyunca
parıldayan ıGıklar saçıp yanmaya baGladılar. Ev tam olarak Harry&#65533;nin hatırladığı gibiydi: ürkütücüydü,
örümcek ağlarıyla kaplanmıGtı, merdivenlerdeki ev-cini kafalarının dıG hatları, gölgeler Geklinde duvara
garip bir Gekilde vuruyordu. Uzun koyu renkli perdeler Sirius&#65533;un annesinin portresini gizliyordu. Yerinde
olmayan tek Gey, sanki daha demin Tonks ona çarpıp yine devirmiG gibi yerde duran, ifrit bacağından
yapılma Gemsiyelikti.

--Sanırım birisi buradaymıG, diye fısıldadı Gemsiyeliği gösteren Hermione.

--Bu, YoldaGlık burayı terk ederken olmuG olabilir, diye mırıldanarak yanıtladı Ron.

--Peki, Gu Snape&#65533;e karGı koydukları uğursuzluk büyüleri nerede? diye sordu Harry.

--Belki de sadece o gelince aktif oluyorlardır? diye bir öneride bulundu Ron.

Yine de sırtları kapıya dönük, evin içinde ilerlemeye korkarak, paspasın üstünde birbirlerine yakın bir Gekilde durdular.

Pekâlâ, sonsuza kadar burada kalamayız, dedi Harry ve ileri doğru bir adım attı.

--Severus Snape?

Deli-Göz Moody&#65533;nin sesi karanlıktan fısıldayıp, üçünün korkuyla geriye sıçramalarına sebep oldu. Daha bir Gey ona soğuk havaya benzeyen bir Gekilde üfleyip de, dili kendi kendine geri kıvrılarak konuGmasını imkânsız hale getirmeden önce, kurbağa sesine benzer bir sesle Harry --Biz Snape değiliz! dedi. Her nasılsa dili tekrar çözülmüGtü.

Diğer ikisi de bu aynı hoG olmayan hissi yaGamıGlar gibi görünüyorlardı. Ron öğürme sesler çıkarıyordu; Hermione kekeleyerek konuGtu, --B-bu Deli-Göz&#65533;ün S-Snape için kurduğu D-Dil-Bağlama Laneti olmalı!

Büyük bir dikkatle Harry baGka bir adım daha attı. Koridorun sonundaki gölgelerin içinde bir Gey hareket etti ve daha onlar henüz baGka bir kelime edemeden, bir halıdan, uzun, toz renginde, korkunç bir Gekil yükseldi; beline kadar uzanan, arkasından süzülen saçı ve sakalı; çökmüG, etsiz yüzü, boG göz çukurları olan gri Gekil gittikçe hızlanarak onlara doğru kayarcasına geliyordu: Fena halde tanıdık, aGırı derecede Gekli bozulmuG, çürümüG bir kol yükselip, Harry&#65533;yi iGaret etti.

--Hayır! diye bağırdı Harry ve aklına hiçbir büyü gelmemesine rağmen asasını kaldırdı. --Hayır! Biz değildik! Biz seni öldürmedik&#65533;

Tam öldürmedik kelimesinde, Gekil muazzam bir toz bulutu yayarak patladı: Öksürerek, gözleri sulanmıG olan Harry etrafına bakınıp, Hermione&#65533;nin kapının yanında, kolları kafasının üstünde çömeldiğini ve baGtan aGağı titreyen Ron&#65533;un, beceriksizce onun omzuna hafifçe dokunup, --Bir Gey yok&#65533; Geçti&#65533; dediğini gördü. Toz etrafında sis gibi etrafa yayılırken, Mrs. Black çığlıklar atmaya baGladığı sırada Harry mavi bir gaz ıGığı gördü.

--Bulanıklar, pislikler, alçaklığın izleri, atalarımın evindeki utancın lekeleri&#65533;

--KAPA ÇENENG! diye böğürdü Harry asasını ona doğrultarak, bir patlama sesi ve püsküren kırmızı kıvılcımlarla, Mrs. Black&#65533;i susturdu ve perdeler tekrar sallanarak kapandı.

--O&#65533; Oydu&#65533; dedi hıçkırıklarla, Ron ona kalkması için yardım ederken, ağlamaya baGlayan Hermione,

--Evet, dedi Harry, --Fakat bu gerçekten Moody değildi, değil mi? Sadece Snape&#65533;i korkutmak için yaptığı bir Geydi.

Harry, iGe yarayıp yaramadığını merak etti, yoksa Snape çoktan, tesadüfen gerçek Dumbledore&#65533;u
öldürdüğü gibi, korkutma amaçlı Geklini de patlatmıG mıydı? Sinirleri hâlâ karıncalanıyordu, koridor
boyunca, dehGet salacak yeni bir Geylerin kendisini açığa vurmasını kısmen bekleyerek, diğer ikisine
önderlik etti, fakat sıva dibi boyunca hızla hareket eden bir fare dıGında hiçbir Gey hareket etmedi.

--Daha fazla ileri gitmeden önce, sanırım bir kontrol etsek iyi olur, diye fısıldadı Hermione ve asasını
kaldırıp --Homenum revelio. Dedi

Hiçbir Gey olmadı.

--Pekâlâ, büyük bir Gok geçirdin, dedi Ron nazik bir Gekilde. --Ne olması gerekiyordu?

--Ne yapmasını istediysem, büyü onu yaptı! dedi Hermione daha çok kızgın bir Gekilde. --Bu insan
varlığını açığa çıkarmaya yarayan bir büyüydü ve burada bizden baGka kimse yok!

--Ve yaGlı tozlu dostumuz dıGında, dedi Ron, ceset-Geklinin yükseldiği halı parçasına bakarak.

--Haydi, yukarı çıkalım, dedi Hermione aynı noktaya korkmuG bir Gekilde bakıyordu. Önden gidip,
diğerlerine öncülük edip, gıcırdayan merdivenleri çıkarak birinci kattaki misafir odasına gitti. Hermione
asasını sallayıp eski gaz lambalarını yaktı, sonrada soğuk hava akımının olduğu odada hafiften
titreyerek, kanepeye oturdu, kollarını sıkıca bir birine kavuGturmuGtu. Ron pencerenin yanına gitti ve
ağır kadife perdeleri iki üç santim kenara itti.

--DıGarıda hiçbir Gey göremiyorum, dedi. --Ve sizde aynı Geyi düGünmüGsünüzdür, eğer Harry&#65533;nin
üstünde hâlâ Takipçi olsaydı, onlar bizi buraya kadar izlerlerdi. Biliyorum evin içine giremezlerdi,
fakat&#65533;Ne oluyor, Harry?

Harry bir acı çığlığı koyuverdi: Yara izi, kafasının içinde, sanki suyun üstünde parlak bir ıGık çakmıG
gibi bir Geyler görürken, yanmaya baGladı. Büyük bir gölge gördü, kendi vücuduna ait olmayan sert ve
elektrik Goku gibi kısa bir öfke hissetti.

--Ne gördün? Diye sordu Ron, Harry&#65533;ye yönelerek. --Benim evimdeyken mi gördün onu?

--Hayır, sadece öfke hissettim&#65533;Gerçektende sinirli&#65533;

--Fakat gördüğün yer Kovuk olabilir, dedi Ron yüksek sesle. --BaGka ne oldu? Bir Gey göremedin mi?
Birilerini lanetliyor muydu?

--Hayır, sadece öfkesini hissettim&#65533;BaGka bir Gey söyleyemem&#65533;

Harry kendini rahatsız, kafası karıGmıG hissetti ve Hermione de korkmuG bir sesle söyledikleriyle
yardımcı olmadı, --Yara izin mi, yine mi? Ama neler oluyor? Aranızdaki bağlantının kapandığını

sanıyordum!

--KapanmıGtı, bir süreliğine, diye mırıldandı Harry; yara izi hâlâ dikkatini toplamasına engel olacak Gekilde acıyordu. --S-sanırım, kontrolünü kaybettiği sırada tekrar açıldı, eskiden böyle oluyordu&#65533;

--Fakat öyleyse zihnini kapatmak zorundasın! dedi Hermione tiz bir sesle. --Harry, Dumbledore bu bağlantıyı kullanmanı istemedi, senin bu bağlantıyı kapanı istedi, Zihinbend kullanmakla yükümlü olmanın sebebi de bu! BaGka türlü Voldemort zihnine sahte görüntüler yerleGtirebilir, hatırlasana&#65533;

--Evet, hatırlıyorum, teGekkürler, dedi Harry gıcırdattığı diGleri arasından; Hermione&#65533;nin ona bir keresinde Voldemort&#65533;un aralarındaki aynı bağlantıyı kullanarak onları tuzağa düGürdüğünü ya da bunun Sirius&#65533;un ölümüyle sonuçlandığını hatırlatmasına ihtiyacı yoktu. Onlara gördüklerini ve hissettiklerini onlara anlatmamıG olmayı diledi; Bu Voldemort&#65533;u, sanki odanın penceresini açmaya çalıGıyormuG gibi daha da korkutucu yaptı ve hâlâ da yara izindeki acı yükseliyordu, Harry buna karGı koydu: Bu ona hastalanmaya çalıGmaya karGı direniyormuG gibi hissettirdi.

Ron ve Hermione&#65533;ye sırtını dönüp, duvarda Black ailesinin soy ağacını gösteren gobleni inceliyormuG gibi davranıyordu. Sonra Hermione çığlık attı: Harry asasını çıkardı ve etrafında dönüp, bir gümüG Patronus&#65533;un misafir odasının penceresinden uçup yere, onların önüne inerken, iyice katılaGıp gelincik görünümünü aldığını ve Ron&#65533;un babasının sesiyle konuGtuğunu gördü. --Tüm aile güvende, cevap göndermeyin, izleniyoruz.

Patronus çözünüp, hiçliğe karıGtı. Ron hıçkırık ile inleme arası bir ses çıkardı ve kendini kanepeye bıraktı: Hermione de ona katılıp, onun kolunu sıkıca tutarak. --Onlar iyi, onlar iyi! diye fısıldandı ve Ron da zayıf bir kahkaha atıp, onu kucakladı.

--Harry, Ron Hermione&#65533;nin omzunun üstünden konuGmaya baGladı, --Ben&#65533;

---------------------- Page 91----------------------

--Sorun değil, dedi Harry, kafasındaki acıdan bıkarak. --Onlar senin ailen, tabi ki endiGeleneceksin. Bende aynısını hissederdim. Ginny&#65533;yi düGündü. --Bende aynısını hissettim.

Yara izindeki acı, aynı Kovuk&#65533;un bahçesinde, yanma hissi verdiği gibi doruk noktasına ulaGıyordu. Zar zor Hermione&#65533;nin --Yalnız baGıma uyumak istemiyorum. Getirdiğim uyku tulumlarını kullanıp burada kamp kurabilir miyiz? dediğini duydu.

Ron&#65533;un da bunu kabul ettiğini duydu. Acıya daha fazla dayanamıyordu. Acıya teslim olmak zorundaydı.

--Lavaboya, diye söylendi ve koGmadan ne kadar hızlı gidebilirse, o kadar hızlı bir Gekilde odayı terk etti. Güç bela yetiGebildi: Titreyen elleriyle kapıyı arkasından sürgüledi,

zonklayan baGını tutup yere yığıldı. Bir ıstırap patlamasıyla, kendi ruhuna ait olmayan bir öfke hissetti, Harry yüksek, soğuk ve acımasız bir sesle konuGurken sadece Gömine ıGığıyla aydınlatılmıG uzun bir odayı ve yerde, çığlık atan ve kıvranan dev, sarıGın Ölüm Yiyen&#65533;i ve onun üstünde asasını uzatmıG, daha küçük bir Gekil gördü.

--Daha baGka bir Gey var mı, Rowle ya da seninle Nagini&#65533;yi besleyerek bunu bitirelim mi? Lord Voldemort, bu sefer affedeceğinden pekte emin değil&#65533; Beni, bunu, Harry Potter&#65533;ı bir kez daha elinizden kaçırdığınızı söylemek için mi çağırdınız? Draco, Rowle&#65533;a memnuniyetsizliğimizden bir parça daha tattır&#65533; Yap yoksa gazabımı sen kendin hissedersin!

Bir kütük ateGe düGtü: Alevler büyüdü, alevlerin ıGığı hızla çoğalıp, dehGete düGmüG, sivri, sanki derin suyun altından görünüyormuG hissi veren&#65533;solgun yüzlü birini aydınlattı, Harry zorlanarak nefes alıp veriyordu ve gözlerini açtı.

Kol ve bacaklarını yanlara açmıG soğuk, siyah mermer zeminde yatıyordu, burnu geniG banyo küvetini destekleyen gümüG yılan kuyruklarının birinin birkaç santim uzağındaydı. Harry yattığı yerde doğrulup oturdu.

Malfoy&#65533;un sıska, taG kesmiG yüzü gözlerinin içinde yanıyor gibi görünüyordu. Harry gördüklerinden dolayı; Draco&#65533;nun Voldemort tarafından ne Gekilde kullanıldığını gördüğünden dolayı kendini kötü hissetti.

Kapıdan sert vurma sesleri geliyordu, Harry Hermione&#65533;nin sesini duyunca yerinden sıçradı.

--Harry, diG fırçanı ister misin? Eğer istersen diye getirdim.

--Evet, harika, teGekkürler, diye, ayağa kalkıp onu içeri alırken sesini kayıtsız bir tonda tutmak için mücadele ederek cevap verdi.

ONUNCU BÖLÜM

KREACHER&#65533;IN ÖYKÜSÜ

Harry ertesi sabah çalıGma odasında yerde bir uyku tulumunun içine sarılı vaziyette erkenden uyandı. Gökyüzünün bir kısmı ağır perdelerin arasından görülüyordu, gece ve gündoğumunun arasında bir yerlerde sulandırılmıG mürekkebin serin, net mavisiydi ve Ron ve Hermione&#65533;nin yavaG, derin nefes alıp veriGleri dıGında her Gey sessizdi. Harry onların yanındaki yerde oluGturdukları karanlık Gekillere baktı. Ron bir centilmenlik nöbeti geçirmiGti ve Hermione&#65533;nin kanepenin yastıkları üzerinde uyumasında ısrar etmiGti, bu yüzden onun silueti onunkinden daha yüksekteydi. Kolu yere doğru kıvrılmıGtı, parmakları Ron&#65533;unkilerden birkaç santimetre ötedeydi. Harry onların el ele uykuya dalıp dalmadıklarını merak etti.

Bu fikir onun kendisini tuhaf bir Gekilde yalnız hissetmesine sebep oldu. Gölgeli tavana, örümcek ağı tutmuG avizeye baktı. Yirmi dört saatten az bir süre önce çadırın giriGinde güneGin altında düğün davetlilerini karGılamayı bekliyordu. Sanki bir hayat boyu uzaktaydı. gimdi ne olacaktı? Yerde yattı ve Hortkulukları düGündü, Dumbledore&#65533;un ona bıraktığı yıldırıcı derecede karmaGık görevi düGündü&#65533;

Dumbledore&#65533;un ölümünden beri onu ele geçiren keder Gimdi farklı bir histi. Sanki düğünde Muriel&#65533;den duyduğu suçlamalar beyninde yücelttiği büyücünün anılarına bulaGan hastalıklı Geyler gibi yuva kurmuGtu. Dumbledore böyle Geylerin olmasına izin vermiG olabilir miydi? Dudley gibi, onu etkilemediği sürece ihmal ve suiistimali izlemekten memnun mu olmuGtu? Hapsedilen ve saklanan bir kız kardeGe arkasını dönmüG olabilir miydi?

Harry Godric&#65533;s Hollow&#65533;ı, oradaki Dumbledore&#65533;un hiç bahsetmediği mezarları düGündü; Dumbledore&#65533;un vasiyetinde açıklamasız bırakılan esrarengiz objeleri düGündü ve öfke karanlığın içinde yükseldi. Dumbledore ona neden söylememiGti? Neden açıklamamıGtı? Dumbledore Harry&#65533;i hiç umursamıG mıydı ki? Yoksa Harry cilalanacak ve bilenecek ama güvenilmeyecek ya da bir sır açılmayacak bir aletten baGka bir Gey olmamıG mıydı?

Harry yanında acı düGünceler dıGında kimse olmadan orda yatmaya tahammül edemezdi. Yapacak bir Gey bulmak için çaresizce uyku tulumundan çıktı, asasını aldı ve odadan dıGarı sessizce çıktı. Holde --Lumos, diye fısıldadı ve merdivenleri asasının ıGığında çıkmaya baGladı.

Gkinci holde Ron ve onun buraya son geldiklerinde uyudukları oda vardı; içine baktı. Gardırop kapıları açık duruyordu ve yatak kılıfları yırtılmıGtı. Harry aGağıdaki ters dönmüG ifrit bacağını hatırladı. Birisi YoldaGlık bıraktıktan sonra evi aramıGtı. Snape mi? Ya da belki evden Sirius öldükten önce ve sonra pek çok Gey yürüten Mundungus mu? Harry&#65533;in bakıGları bazen Sirius&#65533;un büyük-büyük-büyükbabası Phineas Nigellus Black&#65533;i içeren portreye döndü, ama boGtu, çamurlu bir arka plan dıGında bir Gey göstermiyordu. Phineas Nigellus besbelli geceyi Hogwarts&#65533;taki müdürün odasında geçiriyordu.

Harry sadece iki kapı içeren en üst hole ulaGana kadar merdivenleri çıkmaya devam etti. Ona doğru bakan Sirius yazılı bir isim tabakası taGıyordu. Harry daha önce vaftiz babasının odasına hiç girmemiGti. Mümkün olduğunca geniG bir ıGık yaymak için asasını yüksekte tutarak kapıyı iterek açtı. Oda geniGti ve bir zamanlar güzel olmalıydı. Kakmalı tahta yatak baGı olan geniG bir yatağı, uzun kadife perdelerle örtülmüG yüksek pencereleri ve mumların hala yuvalarında durduğu tozla kaplı bir avizesi vardı. Duvarlardaki ve yatak baGındaki resimleri ince bir toz tabakası kaplamıGtı; bir örümcek ağı avizeyle geniG ahGap gardırobun tepsi arasında uzanmıGtı ve Harry odanın içine doğru ilerlerken rahatsız olmuG farelerin kaçıGmasını duydu.

Genç Sirius odasını o kadar çok poster ve resimle kaplamıGtı ki duvarların gümüGi gri ipeğinin çok azı
görünüyordu. Harry sadece Sirius&#65533;un ailesinin onları duvarda tutan Kalıcı YapıGtırıcı Büyüsünü
kaldırmayı baGaramadıklarınıvarsayabilirdi, çünkü en büyük oğullarının dekorasyon zevkini
onaylamayacaklarına emindi. Sirius ailesini gıcık etmek için elinden gelenden fazlasını yapmıG gibi
görünüyordu. Sadece geri kalan Slyherin ailesinden farkının altını çizmek için birkaç tane silik kırmızı
ve altın rengi büyük Gryffindor pankartı vardı. Pek çok Muggle motosikleti resmi vardı ve (Harry
Sirius&#65533;un cesaretine hayran kalmak zorundaydı) bikiniye bürünmüG Muggle kızlarının birkaç resmi
vardı. Harry onların Muggle olduğunu söyleyebilirdi, çünkü solmuG gülümsemeleri ve ruhsuz gözleri
kâğıt üstünde donmuG resimlerinde oldukça hareketsiz duruyorlardı. Dört Hogwarts öğrencisinin kol

kola girmiG kameraya gülerek baktıkları bir fotoğraf duvarlardaki tek Büyücü fotoğrafı diğerlerine tezat
oluGturuyordu.

Bir mutluluk sıçrayıGıyla Harry dağınık siyah saçının arka tarafı Harry&#65533;ninki gibi kalkık ve kendisi gibi
gözlük takan babasını tanıdı. Onun yanındaki Sirius&#65533;tu, dikkatsizce yakıGıklı, hafifçe kibirli yüzü
Harry&#65533;nin onu canlıyken gördüğünden çok daha fazla genç ve mutluydu. Sirius&#65533;un sağında Pettigrew
duruyordu, bir baGtan daha kısa, tıknaz ve sulu gözlü, çok beğenilen asiler olan James ve Sirius ile en
harika takıma dâhil olmanın mutluluğuyla kızarmıG. James&#65533;in solunda Lupin vardı, o zamanlar bile
biraz pejmürde görünümlü, ama onda da kendisini sevilmiG ve dahil olmuG bulmanın mutlu GaGkınlık
havası vardı yoksa Harry&#65533;nin resimde bunları görmesinin sebebi nasıl olduğunu bilmesi miydi? Onu
duvardan almaya çalıGtı; ne de olsa artık onundu, Sirius ona her Geyini bırakmıGtı, ama yerinden
oynamıyordu. Sirius ailesinin odasını tekrar dekore etmesini için hiçbir fırsat bırakmamıGtı.

Harry yere baktı. DıGarıdaki gökyüzü parlaklaGıyordu. Bir ıGık huzmesi halıya dağılmıG kâğıt
parçalarını, kitapları ve ufak objeleri açığa çıkardı. Besbelli Sirius&#65533;un odası da aranmıGtı, fakat içerikleri
tamamıyla değilse çoğunlukla değersiz olarak görülmüGtü. Kitaplardan birkaçı kabından ayrılacak ve
güneGte kurumuG sayfaları yere yayılacak derecede sert silkelenmiGti.

Harry eğildi, birkaç kâğıt parçası aldı ve inceledi. Birinin Bathilda Bagshot&#65533;un Sihir Tarihinin eski bir
baskınsın bir parçası olduğunu ve ötekinin bir motosiklet bakım kitapçığına ait olduğunu çıkardı.
Üçüncü el yazısıydı ve buruGuktu. Düzeltti.

Sevgili Patiayak,

Harry&#65533;nin doğum günü hediyesi için çok, çok teGekkürler! gimdiye kadar en sevdiği oldu. Bir
yaGında ve Gimdiden ortalıkta bir oyuncak süpürgeyle geziniyor, halinden çok memnun

görünüyor. Bir resim gönderiyorum ki göresin. Biliyorsun yerden sadece yarım metre yükseliyor, ama neredeyse kediyi öldürüyordu ve Petunia&#65533;nın bana Noel&#65533;de gönderdiği iğrenç bir vazoyu kırdı (Gikâyet ettiğimi söyleyemem). Elbette James çok komik olduğunu düGündü, harika bir Quidditch oyuncusu olacağını söylüyor, ama bütün süs eGyalarını kaldırmamız ve baGladığı zaman gözümüzü ondan ayırmadığımıza emin olmamız gerekti.

Çok sessiz bir doğum günü çayı yaptık, sadece biz ve bize karGı her zaman iyi davranan ve Harry&#65533;nin üzerine titreyen yaGlı Bathilda. Gelemediğine çok üzüldük, ama YoldaGlık önce geliyor ve Harry doğum günü olduğunu bilecek kadar büyük değil zaten! James burada kapalı kaldığı için biraz bozuluyor, belli etmemeye çalıGıyor, ama ben anlıyorum &#65533; ayrıca Görünmezlik Pelerini hala Dumbledore&#65533;da, yani kısa gezinti ihtimali yok. Eğer ziyarete gelebilirsen bu onu çok neGelendirirdi. Kılcık da geçen hafta sonu buradaydı. Biraz üzgün göründüğünü düGündüm, amamuhtemelen McKinnons&#65533;lar hakkındaki haberler yüzündendir; duyduğum akGam boyunca ağladım.

Bathilda çoğu günler geliyor, Dumbledore hakkında GaGırtıcı hikâyeleri olan etkileyici yaGlı bir Gey. Eğer bilseydi memnun kalır mıydı bilmiyorum! Ne kadarına inanacağımı bilmiyorum aslında, çünkü çok inanılmaz geliyor Dumbledore&#65533;un

Harry&#65533;nin aGırılıkları bitmiG gibi görünüyordu. Sinirsiz parmaklarında mucizevî kâğıdı tutarak içinde sessiz patlamalar damarlarına eGit derecede neGe ve keder yollarken neredeyse hareketsiz durdu.
Yatağa doğru yalpalayarak üzerine oturdu.

Mektubu tekrar okudu, ama ilk okuduğundan daha fazla anlam çıkaramadı ve onun yerine el yazısının kendisine bakmaya boyun eğdi. --Glerini onunun yaptıklarıyla aynı Gekilde yapmıGtı. Mektup boyunca her biri için baktı ve her biri bir örtünün ardından bakan dostane küçük dalgalar gibi geliyordu. Mektup inanılmaz bir hazineydi, Lily Potter&#65533;ın yaGadığına, gerçekten yaGadığına, sıcak eli bir zamanlar bu parGömenin üzerinden hareket ettiğine, bu harfleri, bu sözcükleri, onun, Harry&#65533;nin, oğlunun hakkındaki sözcükleri oluGturacak mürekkebin izini bıraktığına dair bir kanıttı. Sabırsızlıkla gözlerindeki ıslaklığı silerek mektubu tekrar okudu, bu sefer anlam üzerine gerçekten konsantre olarak. Yarı-hatırlanan bir sesi dinlemek gibiydi.

----------------------- Page 94-----------------------

Bir kedileri vardı&#65533; Belki yok olmuGtu, Godric&#65533;s Hollow&#65533;daki ebeveynleri gibi&#65533; ya da onu besleyecek kimse olmadığı için kaçmıGtı&#65533; Sirius ona ilk süpürgesini almıGtı&#65533; Ailesi Bathilda Bagshot&#65533;u tanıyordu; onları Dumbledore mu tanıGtırmıGtı? Görünmezlik Pelerini hala Dumbledore&#65533;da&#65533; Burada tuhaf bir Gey vardı&#65533; Harry durakladı, annesinin kelimeleri üzerinde düGünüp

taGındı. Dumbledore neden James&#65533;in
Görünmezlik Pelerinini almıGtı? Harry müdürün ona yıllar önce --Görünmez olmak için bir pelerine
ihtiyacım yok dediğini açık seçik hatırlıyordu. Belki daha az yetenekli bir YoldaGlık üyesinin onun
yardımına ihtiyacı olmuGtu ve Dumbledore taGıyıcı olarak hareket etmiGti? Harry devam etti&#65533;

Kılcık buradaydı&#65533; Pettigrew, hain, --üzgün görünüyordu, öyle mi? James ve Lily&#65533;i son kez gördüğünün
farkında mıydı?

Ve son olarak yine Bathilda, Dumbledore hakkında inanılmaz hikâyeler anlatan. Çok inanılmaz geliyor
Dumbledore&#65533;un&#65533;

Dumbledore&#65533;un ne? Ama Dumbledore hakkında inanılmaz gelebilecek birçok Gey vardı; bir Biçim
DeğiGtirme sınavında kötü bir not almıG olması mesela, ya da Aberforth gibi keçi büyülemeye
baGlaması&#65533;

Harry ayağa kalktı ve yeri gözden geçirdi. Belki mektubun geri kalan kısmı burada bir yerdeydi. Kağıtları
kaptı, merak içinde onlara esas arayıcı gibi çok az dikkatle. Çekmeceleri açtı, kitapları salladı, elini
gardırobun tepesinde gezdirmek için sandalyenin üzerinde durdu ve yatağın ve koltuğun altına
emekledi.

Sonunda yerde yüzükoyun yatarken Gifoniyerin altından yırtık bir kağıt parçası gördü. DıGarı çektiğinde
Lily&#65533;nin mektubunda bahsettiği fotoğrafın çoğu olduğunu gördü. Siyah saçlı bir bebek ufak bir
süpürgenin üstünde kahkahayla gürleyerek resimde içeri dıGarı uçuyordu ve James&#65533;e ait olması
gereken bir çift bacak onu kovalıyordu. Harry fotoğrafı Lily&#65533;nin mektubuyla beraber cebine soktu ve
ikinci sayfayı aramaya devam etti.

Fakat baGka bir çeyrek saat sonra annesinin mektubunun geri kalanının gittiği sonucunu çıkarmak
zorunda kalmıGtı. Yazıldığından beri geçen on altı yıl boyunca yalnızca kayıp mı olmuGtu, yoksa bu
odayı arayan kimse, onun tarafından mı alınmıGtı? Harry ilk sayfayı tekrar okudu, bu sefer ikinci sayfayı
değerli kılabilecek ipuçları arayarak. Oyuncak süpürgesi Ölüm Yiyenlere çok da enteresan gelmezdi&#65533;
Görebildiği tek iGe yarayabilme potansiyeli olan Gey Dumbledore hakkındaki bilgiydi. Çok inanılmaz
geliyor Dumbledore&#65533;un &#65533; ne?

--Harry? Harry? Harry!

--Buradayım! diye bağırdı, --Ne oldu?

Kapının dıGında adım tangırtısı duyuldu ve Hermione içeri daldı.

--Uyandık ve senin nerede olduğunu bilmiyorduk! dedi nefes nefese. Döndü ve omzunun üstünden
bağırdı, Ron onu buldum!

Ron&#65533;un sinir olmuG sesi birkaç kat yukarıdan yankılandı.

--Gyi! Ona aptal olduğunu söyle!

--Harry öylece yok olma lütfen, korkudan ölüyorduk! Buraya neden geldin ki? Altı üstüne gelmiG odaya bakındı. --Ne yapıyordun?

--Az önce ne bulduğuma bak.

Annesinin mektubunu uzattı. Hermione mektubu alıp okurken Harry onu izledi. Sayfanın sonuna geldiğinde ona baktı.

--Ah Harry&#65533;

---------------------- Page 95----------------------

--Ve bu da var.

Yırtık fotoğrafı uzattı ve bebek oyuncak süpürgenin üstünde görüntüden yok olup belirirken gülümsedi

--Mektubun geri kalanını arıyordum, dedi Harry, --ama burada değil.

Hermione etrafına bakındı.

--Bu dağınıklığı sen mi yaptın yoksa birazı buraya geldiğinde böyle miydi?

--Benden önce biri aramıGtı, dedi Harry.

--Öyle düGünmüGtüm. Yukarı çıkarken baktığım her odaya girilmiGti. Neyin peGindeydiler sence?

--Eğer Snape&#65533;se YoldaGlık hakkında bilgi.

--Ama zaten ihtiyacı olan her Geyi olduğunu sanırdın. Yani, YoldaGlığın içindeydi, değil mi?

--Peki öyleyse, dedi Harry, teoriyi tartıGmaya meraklı, --Dumbledore hakkında desek? Mektubun ikinci yarısı mesela. Annemin bahsettiği bu Bathilda&#65533;yı biliyorsun, onun kim olduğunu biliyor musun?

--Kim?

--Bathilda Bagshot&#65533;

--Sihir Tarihi&#65533;nin yazarı, dedi Hermione ilgili görünerek. --Yani annenle baban onu tanıyor muydu? Gnanılmaz bir sihir tarihçisiydi.

--Ve hala yaGıyor, dedi Harry. --ve Godric&#65533;s Hallow&#65533;da yaGıyor. Ron&#65533;un Muriel Teyzesi düğünde ondan bahsediyordu. Dumbledore&#65533;un ailesini de tanıyordu. Onunla konuGması bayağı enteresan olurdu, değil mi?

Hermione&#65533;nin gülümsemesinde Harry&#65533;nin istediğinden fazla anlayıGlılık vardı. Ona bakmak zorunda kalmamak için mektubu ve fotoğrafı geri aldı ve boynundaki keseye sokuGturdu ve kendini ele verdi.

--Onunla neden anne ve baban ve Dumbledore hakkında konuGmak istediğini anlıyorum, dedi Hermione. --Ama bu bize Hortkulukları ararken fazla yardımcı olmazdı, değil mi?

Harry cevap vermedi,
o da hızla devam etti, --Harry Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gerçekten gitmek istediğini biliyorum, ama korkuyorum.
O Ölüm Yiyenlerin bizi ne kadar kolay bulduklarından korkuyorum. Bu bana ailenin gömülü olduğu yere
gitmekten kaçınmamız gerektiğini daha çok hissetmemi sağlıyor, eminim senin orayı ziyaret etmeni
bekliyorlardır.

--Bir tek o değil, dedi Harry, hala ona bakmamaya çalıGarak, --Muriel düğünde Dumbledore hakkında
Geyler söyledi. Gerçeği bilmek istiyorum&#65533;

Hermione&#65533;ye Muriel&#65533;in ona söylediği her Geyi anlattı. Sonunda bitirdiğinde, Hermione dedi ki, --Elbette,
bunun seni niye üzdüğünü görebiliyorum, Harry&#65533;

--Üzgün değilim, diye yalan söyledi, --Sadece gerçek olup olmadığını bilmek&#65533;

--Harry gerçekten de gerçeği Muriel gibi kötü niyetli yaGlı bir kadından ya da Rita Skeeter&#65533;dan
alabileceğini mi düGünüyorsun? Onlara nasıl inanabilirsin? Dumbledore&#65533;un tanıyordun!

--Tanıdığımı düGünüyordum, diye mırıldandı.

--Ama Rita&#65533;nın senin hakkında yazdığı her Geyin içinde ne kadar gerçek olduğunu biliyorsun! Doge haklı,
bu insanların Dumbledore&#65533;la anılarını lekelemesine nasıl izin verebilirsin?

---------------------- Page 96----------------------

Hissettiği öfkeye ihanet etmemeye çalıGarak bakıGlarını kaçırdı. Yine aynıydı: Neye inanacağını seç.
Gerçeği istedi. Neden herkes elde etmemesi konusunda bu kadar kararlıydı?

--Mutfağa inelim mi? diye önerdi Hermione ufak bir duraklamadan sonra. --Kahvaltı için bir Geyler
bulalım.

Kabul etti, ama istemeyerek ve onu hole ve dıGarı çıkan ikinci kapıya kadar izledi. Karanlıkta fark
etmediği ufak bir iGaretin altındaki resimde derin çizik izleri vardı. Merdivenin baGında okumak için
durdu. Düzgünce elle yazılmıG kendini beğenmiG küçük bir uyarıydı. Percy Weasley&#65533;nin odasının
kapısına yapıGtıracağı tarzdan bir Geydi.

Regulus Arcturus Black&#65533;in
Açık Gzni olmadan
Girilmez

Heyecan Harry&#65533;nin içinde gezindi, ama nedeninden hemen emin olamadı. Uyarıyı tekrar okudu.
Hermione çoktan merdivenlerin aGağısındaydı.

--Hermione, dedi ve sesinin çok sakin olmasına GaGırdı. --Buraya geri gel.

--Ne oldu?

--R.A.B. Sanırım onu buldum.

Hızla nefes aldı ve sonra Hermione merdivenlerden koGarak geri çıktı.

--Annenin mektubunda mı? Ama görmedim&#65533;

Harry baGını iki yana salladı, Regulus&#65533;un uyarısını gösterdi. Okudu, sonra Harry&#65533;nin kolunu o kadar sıkı kavradı ki irkildi.

--Sirius&#65533;un kardeGi mi? diye fısıldadı.

--Bir Ölüm Yiyendi, dedi Harry. --Sirius bana ondan bahsetti, çok gençken katıldı sonra tırstı ve bırakmaya çalıGtı &#65533; o yüzden onu öldürdüler.

--Uyuyor! diye nefesini tuttu Hermione. --Eğer Ölüm Yiyense Voldemort&#65533;a ulaGabiliyordu ve üzerinden büyü kalkınca, o zaman Voldemort&#65533;u haklamak isterdi!

Harry&#65533;i bıraktı, parmaklıklardan sarktı ve bağırdı, --Ron! RON! Çabuk buraya gel!

Bir dakika sonra Ron asası elinde hazır nefes nefese ortaya çıktı.

--Ne oldu? Yine devasa örümceklerse, önce kahvaltı istiyorum&#65533;

Hermione&#65533;nin sessizce iGaret ettiği Regulus&#65533;un kapısındaki uyarıya kaGlarını çattı.

--Ne? Sirius&#65533;un kardeGiydi, öyle mi? Regulus Arcturus&#65533; Regulus&#65533; R.A.B.! Madalyon &#65533; yoksa &#65533; ?

--Hadi öğrenelim, dedi Harry. Kapıyı itti: Kilitliydi. Hermione asasını tokmağa uzattı ve --Alohamora dedi. Bir tıkırtı duyuldu ve kapı savrularak açıldı.

Beraber eGikten atladılar, etrafa baktılar. Regulus&#65533;un odası Sirius&#65533;unkinden biraz daha küçüktü, ama öncekindeki gibi görkemlik hissi vardı. Sirius ailenin geri kalanından farklılığını reklâm etmeyi istemesine karGılık, Regulus tam tersinin üzerine basmak için uğraGmıGtı. Slytherin renkleri zümrüt yeGili ve gümüG her yerdeydi, yatağın üstünde, duvarlarda ve pencerelerdi. Black aile mührü özenle yatağının üzerine boyanmıGtı, motto TOUJOURS PUR ile beraber. Bunun altında gazeteden kesilmiG sarı

parçalar koleksiyonu vardı, uyduruk bir kolâj oluGturmak için hepsi birbirine yapıGtırılmıG. Hermione onları incelemek için odayı geçti.

--Hepsi Voldemort hakkında, dedi. --Regulus Ölüm Yiyenlere katılmadan birkaç yıl önce bir hayrandı herhalde&#65533;

Kupürleri okumak için oturduğunda yatak örtüsünden bir ufak bir toz bulutu yükseldi. Harry, bu arada, baGka bir fotoğraf fark etmiGti: bir Hogwarts Quidditch takımı çerçeveden gülümseyerek el sallıyordu. Biraz daha yaklaGtı ve göğüslerine yılanlarla süslenmiGti: Slytherinler. Regulus ön sıranın ortasında oturan çocuk olarak anında tanınıyordu: kardeGinin aynı siyah saçlarını ve azıcık kibirli görünümünü

almıGtı, ama o Sirius&#65533;un olduğundan daha küçük, daha zayıf ve biraz daha az yakıGıklıydı.

--Arayıcıyı oynuyordu, dedi Harry.

--Ne? dedi Hermione boG boG; hala Voldemort&#65533;un kupürlerine dalmıGtı.

--Ön sıranın ortasında oturuyor, Arayıcı orada&#65533; BoG ver, dedi Harry, kimsenin dinlemediğini anlayınca.
Ron elleri ve dizleri üzerindeydi, gardırobun altını arıyordu. Harry muhtemel saklama yerleri için odada
etrafa baktı ve çalıGma masasına yaklaGtı. Ve tekrar, biri onlardan önce aramıGtı. Çekmecelerin
içerikleri yakın bir zaman içinde karıGtırılmıGtı, tozlar bozulmuGtu, ama orada değerli bir Gey yoktu: eski
tüy kalemler, sert kullanılmıG olduklarının kanıtları olan zamanı geçmiG ders kitapları, yeni kırılmıG bir
mürekkep GiGesi, içindeki yapıGkan sıvının çekmecenin içeriklerini kaplıyordu.

--Daha kolay yolu var, dedi Hermione, Harry mürekkepli parmaklarını kot pantolonuna silerken. Asasını
kaldırdı ve --Accio Madalyon! dedi.

Hiçbir Gey olmadı. SolmuG perdelerin katlarını arayan Ron hayal kırıklığına uğramıG göründü

--Öyle mi o zaman? Burada değil mi?

--Ah, burada olabilir, ama karGı-büyülerle korunuyor olabilir, dedi Hermione. --Onu sihirsel olarak
çağırmayı engelleyen büyüler, bilirsin.

--Voldemort&#65533;un mağaradaki taG musluğakoyduğugibi, dedi Harry, sahte madalyonu nasıl
çağıramadığını hatırlayarak.

--Onu nasıl bulmamız gerekiyor, o zaman? diye sordu Ron.

--Normal yollarla arayacağız, dedi Hermione.

--Bu iyi bir fikir, dedi Ron, gözlerini devirerek ve perdeleri incelemeye devam etti.

Odanın her santimetresini taradılar, ama sonunda madalyonun orada olmadığı kanaatine gelmek
zorunda kaldılar.

GüneG doğmuGtu artık; ıGığı pis hol pencerelerinden bile onların gözlerini kamaGtırıyordu.

--Evin baGka bir yerinde olabilir ama, dedi Hermione yüreklendirici bir ses tonuyla aGağı geri inerlerken.
Harry ve Ron daha fazla yıldıkları için o daha kararlılaGmıG gibiydi. --Onu yok etmeyi baGardıysa da
baGarmadıysa da, onu Voldemort&#65533;tan saklı tutmak istemiGtir, değil mi? Geçen sefer buraya geldiğimizde
bütün o kurtulmamız gereken korkunç Geyleri hatırlıyor musunuz? O saat herkese cıvata fırlatmıGtı ve o
eski cüppeler Ron&#65533;u boğmaya çalıGmıGtı; Regulus onları oraya madalyonun saklandığı yeri korumak için
koymuG olabilir, o anda anlamamıG&#65533;anlamamıG&#65533;

Harry ve Ron ona baktı. Bir ayağı havada yüzünde o anda Hafızası SilinmiG olan birinin GaGakalmıG

bakıGıyla duruyordu: gözleri bile odaklanmamıGtı.

--&#65533;anlamamıG olsak da, diye bitirdi fısıltıyla.

--YanlıG bir Gey mi var? diye sordu Ron.

--Bir madalyon vardı.

--Ne? dedi Harry ve Ron birlikte.

--ÇalıGma odasındaki dolapta. Kimse açamıyordu. Ve biz&#65533;biz&#65533;

Harry göğsünden karnına bir tuğla kaymıG gibi hissetti. Hatırlıyordu. Birbirlerine geçirdikleri sırada o Geyi tutmuGtu bile, hepsi onu açmaya çalıGırken. Bir çöp torbasına atılmıGtı, siğilkabuğu tozu ve herkesin uykusunu getiren müzik kutusuyla beraber.

--Kreacher bizden bir sürü Geyi geri aGırdı, dedi Harry. Bu tek Ganslarıydı, onlara bırakılmıG tek ufak umut ve bırakmak zorunda kalana kadar ona asılacaktı. --Mutfaktaki dolabında bir sürü eGya yığını vardı. Hadi.

Merdivenlerden aGağı ikiGer basamak atlayarak koGtu, diğer ikisi de onun peGinden koGuyordu. O kadar çok ses yaptılar ki holden geçerken Sirius&#65533;un annesinin portresini uyandırdılar.

--Pislikler! Bulanıklar! Pespayeler! diye bağırdı arkalarından onlar bodrum katındaki mutfağa dalıp kapıyı arkalarından çarparlarken. Harry odanın öbür ucuna kadar koGtu, Kreacher&#65533;ın dolabının kapısında kayarak durdu ve asılarak açtı. Ev cininin bir zamanlar uyuduğu eski kirli battaniyelerden oluGan yuva oradaydı, ama artık Kreacher&#65533;ın yağmaladığı incik boncukla parıldamıyordu. Oradaki tek Gey Doğanın Asaleti: Bir Büyücü geceresi&#65533;nin eski bir baskısıydı. Gözlerine inanmayı kabul etmeyerek, Harry battaniyeleri yakalayıp salladı. Ölü bir fare düGtü ve yerde kasvetle yuvarlandı. Ron kendini bir mutfak sandalyesine bırakarak homurdandı; Hermione gözlerini kapadı.

--Hala bitmiG değil, dedi Harry ve sesini yükselterek --Kreacher! diye çağırdı.

Yüksek bir çatırdama sesi geldi ve Harry&#65533;nin çok gönülsüzce Sirius&#65533;dan miras olarak aldığı ev cini soğuk ve boG Göminenin önünde yoktan var oldu: ufak, yarı insan boyunda, soluk cildi kat kat asılı duran, beyaz saçı yarasa benzeri kulaklarından bol bol filizlenmiG. Hala tanıGtıkları günkü pis paçavrayı giyiyordu ve Harry&#65533;e verdiği küçümseyici bakıGtan da değiGen sahibine karGı tavrının da kıyafetinden daha fazla değiGmediği anlaGılıyordu.

--Efendi, diye vırakladı Kreacher kurbağa sesiyle ve yerlere kadar eğildi; dizlerine doğru mırıldandı, --Hanımımın eski evinde yine, o kanı bozuk Weasley ve Bulanık&#65533;

--Kimseye _kanı bozuk&#65533; veya _Bulanık&#65533; demeni yasaklıyorum, diye hırladı Harry. Domuza benzeyen burnu ve kan çanağı gözleri olan Kreacher&#65533;ı Sirius&#65533;u

Voldemort&#65533;a satmamıG olsaydı bile özellikle sevilemez bir obje olarak görürdü.

--Sana bir sorum var, dedi Harry, cine bakarken kalbi epey bir hızlı atıyordu, --ve doğrulukla cevap vermeni emrediyorum. Anlıyor musun?

--Evet, Efendi, dedi Kreacher, yine yerlere kadar eğilerek. Harry dudaklarının sessizce hareket ettiğini gördü, Güphesiz artık söylemesi yasaklanan hakaretleri içinden söylüyordu.

--Gki yıl önce, dedi Harry, kalbi Gimdi kaburgalarını çekiç gibi iniyordu, --yukarıdaki çalıGma odasında büyük bir altın madalyon vardı. Onu attık. Onu geri çaldın mı?

Kreacher&#65533;ın Harry&#65533;nin yüzüne tam bakabilmek için doğrulduğu sırada bir anlık sessizlik oldu. Sonra dedi ki, --Evet.

--gimdi nerede? diye sordu Harry neGeyle, Ron ve Hermione sevinçli görünürken. Kreacher sonraki sözüne gösterecekleri reaksiyonu görmeye dayanamıyormuGçasına gözlerini kapadı.

--Gitti.

--Gitti mi? diye tekrarladı Harry, mutluluk ondan uzaklaGırken, --Ne demek istiyorsun, gitmiG?

---------------------- Page 99----------------------

Cin titredi. Sağa sola yaylandı.

--Kreacher, dedi Harry öfkeyle, --Sana emrediyorum&#65533;

--Mundungus Fletcher, diye vırakladı cin, gözleri hala sıkı sıkı kapalı, --Mundungus Fletcher hepsini çaldı; Bayan Bella&#65533;nın ve Bayan Cissy&#65533;nin resimlerini, hanımımın eldivenlerini, Birinci Sınıf Merlin NiGanı&#65533;nı, aile mührü olan kadehleri ve &#65533; ve &#65533;

Kreacher nefes almaya çalıGıyordu: boG göğsü hızla yükselip alçalıyordu ve gözleri anında açıldı ve kan dondurucu bir çığlıkla konuGtu.

--&#65533;ve madalyon, Efendi Regulus&#65533;un madalyonu. Kreacher yanlıG yaptı. Kreacher Emirleri baGaramadı!

Harry anında reaksiyon gösterdi: Kreacher ızgaradaki ocak demirine doğru hamle yaptığında, kendini cinin üzerine attı ve onu dümdüz etti. Hermione&#65533;nin çığlığı Kreacher&#65533;ınkiyle karıGtı, ama Harry ikisinden de daha yüksek sesle böğürdü: --Kreacher, sana hareketsiz durmanı emrediyorum!

Cinin donduğunu hissetti ve onu bıraktı. Kreacher soğuk taGın üzerinde dümdüz yattı, çökük gözlerinden yaGlar boGanıyordu.

--Harry, kalkmasına izin ver! diye fısıldadı Hermione.

--Veriyim de kendini demirle dövsün mü? dedi Harry burnundan soluyarak, cinin yanında diz çökerek.
--Zannetmiyorum. Pekâlâ, Kreacher, gerçeği istiyorum: Mundungus Fletcher&#65533;ın madalyonu çaldığını nereden biliyorsun?

--Kreacher onu gördü! diye nefes aldı cin domuzumsu burnundan grileGen diGlerle dolu ağzına yaGlar süzülürken. --Kreacher onu Kreacher&#65533;ın dolabından elleri Kreacher&#65533;ın hazineleriyle dolu çıkarken gördü. Kreacher sinsi hırsıza durmasını söyledi, ama Mundungus Fletcher güldü ve k-kaçtı&#65533;

--Madalyona _Efendi Regulus&#65533;un&#65533; dedin, dedi Harry. --Neden? Nereden geldi? Regulus&#65533;un onunla ne ilgisi vardı? Kreacher, doğrul ve bana o madalyon hakkında bildiğin her Geyi anlat ve Regulus&#65533;un onla ilgisini!

Cin doğruldu, bir top gibi kıvrıldı, ıslak yüzünü dizlerinin arasına yerleGtirdi ve ileri geri sallanmaya baGladı. KonuGtuğunda, sesi boğuk çıktı ama sessiz yankılı mutfakta epey belirgindi.

--Efendi Sirius kaçtı, iyi kurtulduk, çünkü kötü bir çocuktu ve kanunsuz yönleriyle Hanımımın kalbini kırdı. Ama Efendi Regulus&#65533;un gerçek gururu vardı; çünkü Black ismine ve saf kanının saygınlığına yakıGanın ne olduğunu biliyordu. Yıllarca büyücüleri saklanmaktan kurtararak Mugglelara ve Muggle-doğumlara hükmedecek olan Karanlık Lord&#65533;dan bahsetti&#65533; ve on altı yaGındayken, Efendi Regulus Karanlık Lord&#65533;a katıldı. Çok, çok gururluydu, hizmet etmekten çok mutluydu&#65533;

--Ve bir gün, katıldığından bir yıl sonra, Efendi Regulus Kreacher&#65533;ı görmeye aGağı mutfağa geldi. Efendi Regulus Kreacher&#65533;ı hep sevdi. Ve Efendi Regulus dedi ki&#65533; dedi ki&#65533;

YaGlı cin daha da hızlı sallanmaya baGladı.

--&#65533;dedi ki Karanlık Lord&#65533;un bir cine ihtiyacı varmıG.

--Voldemort&#65533;un bir cine mi ihtiyacı varmıG? diye tekrar etti Harry, dönüp onun gibi GaGırmıG görünen Ron ve Hermione&#65533;ye bakarak.

--Ah, evet, diye inledi Kreacher --Ve Efendi Regulus Kreacher için gönüllü olmuG. Bir onurdu, dedi Efendi Regulus, onun ve Karanlık Lord&#65533;un ona emrettiği her Geyi yapması gereken Kreacher için bir onurdu&#65533; ve sonra eve gelmesi gereken.

Kreacher daha da hızlı sallandı nefesini hıçkırarak alarak.

----------------------- Page 100-----------------------

--Böylece Kreacher Karanlık Lord&#65533;a gitti. Karanlık Lord Kreacher&#65533;a ne yapacaklarını söylemedi, sadece Kreacher&#65533;ı onunla birlikte denizin yanındaki bir mağaraya götürdü. Ve mağaranın ötesinde daha derin ve büyük bir mağara vardı ve mağaranın içinde kocaman siyah bir göl vardı&#65533;

Harry&#65533;nin ensesindeki saçlar diken diken oldu. Kreacher&#65533;ın vıraklayan sesi o karanlık suların karGısından geliyor gibiydi. Neler olduğunu sanki o da orda bulunmuG gibi açık seçik görebiliyordu.

--&#65533;Bir bot vardı&#65533;

Elbette bir bot vardı; Harry botu biliyordu, hayalet gibi yeGil ve ufak, ortadaki adaya bir büyücü ve bir kurban götürmek için büyülenmiG. Öyleyse Voldemort&#65533;un Hortkuluğu çevreleyen korumaları böyle test etmiGti; bir kullan-at yaratık ödünç alarak, bir ev cini&#65533;

--Adada bir lavabo dolu iksir vardı. K-Karanlık Lord Kreacher&#65533;a onu içirtti&#65533;

Cin baGtan ayağa titredi.

--Kreacher içti ve içerken, korkunç Geyler gördü&#65533; Kreacher&#65533;ın iç organları yandı&#65533; Kreacher onu kurtarması için Efendi Regulus&#65533;u çağırdı, Hanımı Black&#65533;ı çağırdı, ama Karanlık Lord sadece güldü&#65533; Kreacher&#65533;a bütün iksiri içirtti&#65533; BoG lavaboya bir madalyon bıraktı&#65533; Gçini biraz daha iksirle doldurdu.

--Ve sonra Karanlık Lord botla uzaklaGtı, Kreacher&#65533;ı adada bıraktı&#65533;

Harry olayı gözünde canlandırabiliyordu. Voldemort&#65533;un beyaz yılansı yüzünün karanlığa yok oluGunu izledi, o kırmızı gözler birkaç dakika içinde yakıcı iksirin neden olduğu susuzluğa boyun eğdiği zaman ölecek olan mahvolmuG cin üzerinde acımasızca sabitlenmiG&#65533; Ama burada, Harry&#65533;nin hayal gücü daha ileri gidemedi, çünkü Kreacher&#65533;ın nasıl kurtulduğunu göremiyordu.

--Kreacher&#65533;ın suya ihtiyacı vardı, asanın kenarında süründü ve siyah gölden içti&#65533; ve eller, ölü eller sudan çıktı ve Kreacher&#65533;ı yüzeyin altına çekti&#65533;

--Nasıl kurtuldun? diye sordu Harry ve fısıltıyla sorduğunu duyunca GaGırmadı.

Kreacher çirkin baGını kaldırdı ve Harry&#65533;e büyük kan çanağı gözleriyle baktı.

--Efendi Regulus Kreacher&#65533;a geri gelmesini söyledi, dedi.

--Biliyorum &#65533; ama Gnferiluslardan nasıl kaçtın?

Kreacher anlamıG gibi görünmüyordu.

--Efendi Regulus Kreacher&#65533;a geri dönmesini söyledi, diye tekrarladı.

--Biliyorum, ama &#65533;

--Eh, besbelli değil mi Harry? dedi Ron. --BuharlaGtı!

--Ama&#65533; mağaranın içine ve dıGına Cisimlenemiyordun, dedi Harry, --Yoksa Dumbledore &#65533;--

--Cin büyüsü büyücü büyüsüne benzemez, değil mi? dedi Ron. --Yani, biz yapamazken onlar Hogwarts&#65533;ın içine ve dıGına Cisimlenebiliyorlar.

Harry bunu sindirirken bir sessizlik oldu. Voldemort böyle bir hatayı nasıl yapabilirdi? Ama bunu düGünürken, Hermione konuGtu ve sesi buz gibiydi.

--Elbette, Voldemort ev cinlerinin fark etmesine değmeyeceğini düGünürdü, onlara

hayvan gibi davranan
diğer safkanlar gibi&#65533; Onun sahip olmadığı türden bir büyüye sahip olduklarını asla düGünmezdi.

--Ev cininin en üstün kanunu Efendi&#65533;sinin isteğidir, dedi Kreacher monoton bir sesle. --Kreacher&#65533;a eve
gelmesi söylendi, o yüzden Kreacher eve geldi&#65533;

--Eh, öyleyse, sana söyleneni yaptın, değil mi? dedi Hermione nazikçe. --Emirlere uymuGsun!

Kreacher baGını salladı, hızla sallanarak.

--Peki döndükten sonra ne oldu? diye sordu Harry. --Ona olanları anlattığında Regulus ne dedi?

--Efendi Regulus çok, çok endiGelenmiGti, diye vırakladı Kreacher, --Efendi Regulus Kreacher&#65533;a
saklanmasını ve evi terk etmemesini söyledi. Ve sonra&#65533;bir süre sonra&#65533;bir gece Efendi Regulus
Kreacher&#65533;ın dolabına onu bulmaya geldi ve Efendi Regulus tuhaftı, her zamanki gibi değildi, kafası
dağınıktı. Kreacher anlayabiliyordu&#65533;ve Kreacher&#65533;dan onu mağaraya götürmesini istedi, Kreacher&#65533;ın
Karanlık Lord&#65533;la gittiği mağaraya&#65533;

Ve yola çıkmıGlardı. Harry onları açık seçik gözünde canlandırabiliyordu, korkmuG yaGlı cin ve ince,
Sirius&#65533;a benzeyen karanlık Arayıcı&#65533; Kreacher yerin altındaki mağaranın saklanmıG giriGi nasıl
açacağını biliyordu, ufak botu nasıl çıkaracağını biliyordu, bu sefer içki lavabosu olan adaya onunla
giden onun sevgili Regulus&#65533;uydu&#65533;

--Ve sana iksiri mi içirtti? dedi Harry iğrenerek.

Ama Kreacher baGını iyi yana salladı ve ağladı. Hermione&#65533;nin elleri ağzına fırladı: Bir Geyi anlamıG
gibiydi.

--E-Efendi Regulus cebinden Karanlık Lord&#65533;unkine benzeyen bir madalyon çıkardı, dedi Kreacher,
yaGlar domuzumsu burunun iki yanına akıyordu. --Ve Kreacher&#65533;a onu almasını ve lavabo boGaldığında
madalyonları değiGtirmesini söyledi&#65533;

Kreacher&#65533;ın hıçkırıkları kulak tırmalayıcı hale gelmiGti artık; Harry&#65533;nin onu anlayabilmek için çok
yoğunlaGması gerekti.

--Ve Kreacher&#65533;a &#65533;gitmesini emretti &#65533; onsuz. Ve Kreacher&#65533;a &#65533; eve gitmesini söyledi &#65533;ve Hanımıma hiç söylememesini &#65533; ne yaptığını &#65533; ve ilk madalyonu &#65533; yok etmesini. Ve bütün iksiri &#65533; içti ve &#65533; Kreacher
madalyonları değiG tokuG etti &#65533; ve izledi&#65533; Efendi Regulus&#65533; suyun altına çekilirken&#65533; ve&#65533;

--Ah, Kreacher! diye feryat etti ağlayan Hermione. Cinin yanında dizlerinin üstüne düGtü ve ona
sarılmaya çalıGtı. Anında ayağa kalktı, ondan uzaklaGtı, besbelli iğrenmiGti.

--Bulanık Kreacher&#65533;a dokundu, buna izin vermeyecek, Hanımı ne derdi?

--Ona _Bulanık&#65533; dememeni söylemiGtim! diye hırladı Harry, ama cin çoktan kendini cezalandırıyordu:
yere düGtü ve alnını yere vurdu.

--Onu durdur &#65533; onu durdur! diye bağırdı Hermione. --Ah, ne kadar iğrenç olduğunu görmüyor musun,
boyun eğmek zorunda olmalarının ne kadar iğrenç olduğunu görmüyor musun?

--Kreacher &#65533; dur, dur! diye bağırdı Harry.

Cin yere uzandı, hızla nefes alarak ve ürpererek, burnunun etrafında yeGil sümük parıldıyordu, kendine
vurduğu yerde soluk alnında Gimdiden moraran bir yara vardı, gözleri GiGmiG ve kan çanağına dönmüGtü
ve yaGlar içinde yüzüyordu. Harry hiç bu kadar acınası bir Gey görmemiGti.

--Öyleyse madalyonu eve getirdin, dedi acımasızca, hikâyenin tamamını duymaya kararlı olduğu için.
--Ve onu yok etmeye mi çalıGtın?

--Kreacher&#65533;ın yaptığı hiçbir Gey ona etki etmedi, diye inledi cin. --Kreacher her Geyi denedi, bildiği her
Geyi, ama hiçbir Gey, hiçbir Gey iGe yaramıyordu&#65533; Kapağında pek çok güçlü büyü vardı, Kreacher içine
ulaGabilmenin onu yok etmenin tek yolu olduğuna emindi, ama açılmıyordu&#65533; Kreacher kendini
cezalandırdı, tekrar denedi, kendini cezalandırdı, tekrar denedi. Kreacher emirlere uymakta baGarısız
oldu, Kreacher madalyonu yok edemedi! Ve hanımı kederden delirmiGti, çünkü Efendi Regulus yok

olmuGtu ve Kreacher ona ne olduğunu söyleyemedi, hayır, çünkü Efendi Regulus ona mağarada
olanları a-a-aileden kimseye söylemesini y-y-yasaklamıGtı&#65533;

Kreacher o kadar kötü hıçkırmaya baGladı ki artık anlaGılan kelime yoktu. Kreacher&#65533;ı izlerken YaGlar
Hermione&#65533;nin yanaklarından aktı, ama ona tekrar dokunmaya cesaret edemedi. Ona çok da hayran
olmayan Ron bile üzülmüG görünüyordu. Harry topuklarıyla doğruldu ve baGını sallayarak boGaltmaya
çalıGtı.

--Seni anlamıyorum, Kreacher, dedi sonunda. --Voldemort seni öldürmeye çalıGtı, Regulus Voldemort&#65533;u
alt etmek için öldü, ama sen yine de Sirius&#65533;u Voldemort&#65533;a satmaktan memnun muydun? Narcissa ve
Bellatrix&#65533;e gidip Voldemort&#65533;a onlar aracılığıyla bilgi sızdırmaktan memnundun&#65533;

--Harry, Kreacher öyle düGünmüyor, dedi Hermione, gözleri ellerinin ardında fısıldayarak. --O bir köle; ev
cinleri kötü hatta insanlıktan uzak muameleye alıGkın; Voldemort&#65533;un Kreacher&#65533;a yaptığı normal yolun
çok dıGında dildi. Kreacher gibi bir cine büyücü savaGları ne manaya gelebilir ki? Ona iyi davranan
insanlara sadık ve Mrs. Black öyleydi ve Regulus kesinlikle öyleydi, bu yüzden onlara isteyerek hizmet
etti ve inançlarını papağan gibi tekrarladı. Ne diyeceğini biliyorum, diye devam etti Harry karGı çıkmaya
baGladığında, --Regulus&#65533;un fikrini değiGtirdiğini&#65533; ama bunu

Kreacher&#65533;a açıklamıG gibi görünmüyor, değil
mi? Ve nedenini biliyorum, Kreacher ve Regulus&#65533;un ailesi eski safkan düzenlerine devam ettiklerinde
hepsi güvendeydi. Regulus onları korumaya çalıGıyordu.

--Sirius &#65533;

--Sirius Kreacher&#65533;a berbat davranmıGtı, Harry ve iyi görünmüyordu, doğru olduğunu biliyorsun. Kreacher
Sirius burada yaGamaya geldiğinde uzun bir süre yalnız kalmıGtı ve muhtemelen bir parça Gefkat için
açtı. Eminim _Bayan Cissy&#65533; ve _Bayan Bella&#65533; geldiğinde Kreacher&#65533;a mükemmelce hoG davranmıGlardı, bu
yüzden onlara bir iyilik yaptı ve onlara bilmek istedikleri her Geyi söyledi. Büyücülerin ev cinlerine
davrandıkları Geyi ödeyeceklerini hep söyledim. Eh, Voldemort ödedi&#65533; ve Sirius da.

Harry karGılık vermedi. Kreacher&#65533;ı yerde hıçkırırken izlerken Dumbledore&#65533;un ona söylediğini hatırladı,
Sirius&#65533;un ölümünden saatler sonra: Sirius sanırım Kreacher&#65533;ı asla duyguları insanlar kadar keskin bir
varlık olarak görmedi&#65533;

--Kreacher, dedi Harry bir süre sonra, --canın istediğinde, ee&#65533; lütfen doğrul.

Kreacher&#65533;ın sessiz olana kadar hıçkırması birkaç dakika sürdü. Sonra parmak eklemlerini gözlerine
küçük bir çocuk gibi ovarak kendini yine oturma pozisyonuna kaldırdı.

--Kreacher, senden bir Gey yapmanı isteyeceğim, dedi Harry. Yardım için Hermione&#65533;ye baktı. Emri
nazikçe vermek istiyordu, ama aynı zamanda, bir emir değilmiG gibi davranamıyordu. Fakat tonundaki
değiGiklik onun onayını almıG gibiydi: Cesaret verici bir gülümsemeyle gülümsedi.

--Kreacher, lütfen, gidip Mundungus Fletcher&#65533;ı bulmanı istiyorum. Madalyonun nerede olduğunu
bulmamız gerekiyor &#65533; Efendi Regulus&#65533;un madalyonunun. Çok önemli. Efendi Regulus&#65533;un baGlattığı iGi
bitirmek istiyoruz, boG yere &#65533; ee &#65533; ölmediğini garantiye almak istiyoruz.

Kreacher yumruklarını düGürdü ve Harry&#65533;e baktı.

--Mundungus Fletcher&#65533;ı bulmamı mı? diye vırakladı.

--Ve onu buraya, Grimmauld Meydanı&#65533;na getirmeni, dedi Harry. --Bizim için bunu yapabileceğini
düGünüyor musun?

Kreacher baGıyla onaylayarak ayağa kalktı, Harry&#65533;nin aklına aniden bir fikir geldi. Hagrid&#65533;in çantasını
çıkardı ve sahte Hortkuluğu çıkardı, içinde Regulus&#65533;un Voldemort&#65533;a bıraktığı not olan eskisinin yerine
geçen madalyonu.

--Kreacher, ben, e, bunu alırsan memnun olurum, dedi, madalyonu cinin eline bastırarak. --Bu Regulus&#65533;a
aitti ve eminim senin olmasına sevinirdi, Gükranının göstergesi olarak &#65533;

--Vur deyince öldürme, abi, dedi Ron cin madalyona Göyle bir bakıp Gok ve ıstırap içinde uluyup kendini yere geri atarken.

Kreacher&#65533;ı sakinleGtirmeleri neredeyse yarım saatlerini aldı. Kendisinin olması için bir Black aile yadigârı hediye edilmesi onu öyle kendinden geçirmiGti ki düzgün durabilmek için dizleri fazla zayıf düGmüGtü. Sonunda birkaç adım atabilecek hale geldiğinde hepsi ona dolabına kadar eGlik ettiler, madalyonu kirli battaniyelerinin içine güvenlice sıkıGtırmasını izlediler ve ona o burada yokken onun güvenliğinin onlar için öncelikli olacağını temin ettiler. Sonra Harry ve Ron&#65533;un önünde iki kere yerlere kadar eğildi ve hatta Hermione&#65533;nin yönüne doğru saygılı bir selam için bir deneme olabilecek komik küçük bir kasılma bile yaptı ve sonra her zamanki yüksek çatırdamayla buharlaGtı.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

RÜŞVET

Eğer Kreacher, Gnferilerle dolu bir gölden kaçabiliyorsa, Harry Mundungus&#65533;un yakalanmasının en fazla birkaç saat süreceği konusunda kendisinden emindi ve tüm sabah boyunca, her an geri dönerler ümidiyle evin içinde sessizce dolaGtı. Ama her nasılsa, Kreacher o sabah ya da öğleden sonra dönmedi. Gece olmasıyla birlikte, cesaretini yitirdi ve meraklanmaya baGladı, çokça küflü ekmekten oluGan akGam yemeğinin de &#65533; ki Hermione üzerlerinde çeGitli değiGtirme büyüleri deneyip baGarısız olmuGtu &#65533; bir yardımı dokunmadı.

Kreacher ertesi gün ya da ondan sonraki gün dönmedi. Ama iki pelerinli adam, on iki numaranın dıGındaki alanda belirdi ve gece karanlığının içinde durarak göremedikleri evin yönüne doğru bakındılar.

--Kesinlikle Ölüm Yiyenler, dedi Ron, o, Harry ve Hermione pencereden adamları izliyorlardı. --Sizce burada olduğumuzu biliyorlar mıdır?

Hermione, --Sanmıyorum, demesine rağmen korkmuG görünüyordu, --Belki de peGimizden içeri Snape&#65533;i göndermiG olabilirler, değil mi?

--Sizce buraya gelmiG ve Moody&#65533;nin laneti yüzünden dili kilitlenmiG midir? diye sordu Ron.

--Evet, dedi Hermione, --Aksi halde içeri nasıl girilebileceğini söylemiG olurdu, değil mi? Büyük ihtimalle buraya gelip gelmeyeceğimizi görmek için gözetliyorlardır. Ne de olsa evin artık Harry&#65533;nin olduğunu biliyorlar.

--Nasıl olur ki&#65533;-- diye baGladı Harry.

--Büyücü mirasları Bakanlık tarafından inceleniyor, hatırlasana?

Sirius&#65533;un yeri sana bıraktığını öğrenmiGlerdir.

DıGarıdaki Ölüm Yiyenlerin varlığı evdeki uğursuz havayı artırdı. Mr Weasley&#65533;in Patronus&#65533;undan beri, Grimmauld Meydanı&#65533;nın ötesindeki her hangi birinden haber almamıGlardı ve gerginlik patlak vermek üzereydi. Huzursuz ve hırçın bir Gekilde Ron, cebindeki Pürüf&#65533;le oynamayı sinir bozucu bir alıGkanlık haline getirmiGti. Bu, Kreacher&#65533;ı beklerken sıkıntıdan vakit geçirmek için Ozan Beedle'ın Masalları&#65533;nı okuyan ve ıGıkların sürekli yanıp sönmesinden hoGlanmayan Hermione&#65533;yi özellikle çileden çıkardı.

--gunu kesecek misin? diye bağırdı bütün ıGık bir kez daha odadan emildiğinde, Kreacher&#65533;ın yokluğunun üçüncü akGamıydı.

--Üzgünüm, üzgünüm! dedi Ron Püfür&#65533;ü çakıp ıGıkları eski haline getirerek. --Farkında olmadan yapıyorum!

--Eh, kendini meGgul edecek yararlı bir Gey bulamıyor musun?

--Ne, çocuk hikayeleri okumak gibi mi?

--Bu kitabı bana Dumbledore bıraktı Ron&#65533;--

--&#65533;ve bana da Püfür&#65533;ü bıraktı, belki bunu kullanmam bekleniyordur!

Gncir kabuğunu doldurmayacak nedenden dolayı atıGmalarına katlanamayarak, Harry ikisine de fark ettirmeden odadan çıktı. Sürekli ziyaret ettiği mutfağa doğru yöneldi, çünkü orasının, Kreacher&#65533;ın büyük ihtimalle tekrar belireceği yer olduğundan emindi. Merdivenin orta yerine geldiğinde, her nasılsa, ön kapıdan hafif bir vuruG sesi, sonra metalik tıkırtılar ve zincir gıcırdaması geldiğini duydu.

Vücudundaki bütün sinirleri gerildi: Asasını çıkardı, kesilmiG ev cini kafalarının gölgelerine saklandı ve bekledi. Kapı açıldı: dıGarısının lamba ıGığıyla aydınlatılmıG olduğunu gördü, pelerinli bir figür hole doğru ilerledi ve kapıyı arkasından kapattı. Davetsiz misafir öne doğru bir adım attı ve Moody&#65533;nin sesi sordu, --Severus Snape? Sonra toz Gekil holün sonunda yükseldi ve ölü elini kaldırmıG bir Gekilde üzerine doğru aceleyle yürüdü.

--Seni öldüren ben değildim Albus, dedi sakin bir ses. Uğursuzluk laneti bozuldu: Toz cisim yeniden patladı, arkasında bıraktığı yoğun gri sis bulutu yüzünden yeni gelenin kim olduğunu anlamak imkansızdı.

Harry asasının karartının ortasına doğrulttu.

--Sakın kıpırdama!

Mrs Black&#65533;in portresini unutmuGtu. Bağırmasıyla birlikte, portreyi saklayan perdeler açıldı ve kadın çığlık atmaya baGladı, --Bulanıklar ve kanıbozuklar evimi lekeliyorlar&#65533;--

Ron ve Hermione Harry&#65533;nin arkasından merdivenleri koGarcasına indiler, asaları tıpkı onunki gibi,
aGağıdaki kollarını havaya kaldırmıG tanınmayan adama doğrultulmuGtu.

--AteG etmeyin, benim, Remus!

--Ah, Gükürler olsun, dedi Hermione güçsüzce asasını Mrs Black&#65533;e doğrultarak, gürültüyle perdeler
yeniden kapandı ve sessizlik oldu. Ron da asasını indirdi, ama Harry indirmedi.

--Kendini belli et! dedi.

Lupin, elleri teslim olduğunu gösterircesine hala havada olarak lamba ıGığına doğru yürüdü.

--Ben Remus John Lupin, kurt adam, bazen Aylak olarak da bilinirim, Çapulcu Haritası&#65533;nın dört
yaratıcısından biriyim, Nymphadora&#65533;yla evliyim, genellikle Tonks diye bilinir ve bir böcürt kullanarak
sana nasıl Patronus yapılacağını öğrettim Harry.

--Ah, pekala. dedi Harry, asasını indirerek, --ama kontrol etmeliydim, değil mi?

--Eski Karanlık Sanatlara KarGı Savunma öğretmenin olarak, kontrol etmek zorunda olduğunda
konusunda hemfikirim. Ron ve Hermione, savunmanızı o kadar çabuk indirmemelisiniz.

Merdivenden aGağı ona doğru koGtular. Siyah seyahat pelerinine sarılı bir halde yorgunluktan bitkin
düGmüG görünüyordu, ama onları gördüğü için mutluydu.

--Severus&#65533;tan eser yok o zaman? diye sordu.

--Hayır, dedi Harry, --Neler oluyor? Herkes iyi mi?

--Evet, dedi Lupin, --ama hepimiz izleniyoruz. DıGarıda birkaç Ölüm Yiyen var&#65533;--

--Biliyoruz&#65533;--

--Beni kimsenin görmeyeceğinden emin olmak için ön kapının önündeki son basamağa cisimlenmek
zorunda kaldım. Senin burada olduğunu bilmiyorlar yoksa eminim dıGarıda daha fazla adamları olurdu;
seninle herhangi bir bağlantısı olan her yeri belirlemiGler Harry. Hadi bodrum katına inelim, size
anlatacağım çok Gey var ve Kovuk&#65533;tan ayrıldığınız zaman neler olduğunu bilmek istiyorum.

Mutfağa indiler, Hermione asasını giriGe doğrulttu. Hemen bir ateG yükseldi. Çıplak taG duvarlar
ısınmıG gibi bir yanılsama oldu ve tahta masa parladı. Lupin seyahat pelerininin altından birkaç
kaymak birası çıkardı ve oturdular.

--Buraya günler önce gelmeliydim, ama Ölüm Yiyenlerin yakamdan düGmelerini sağlamam gerekti,
dedi Lupin. --Peki, düğünden sonra direk buraya mı geldiniz?

--Hayır, dedi Harry, --Tottenham Adliye Yolu&#65533;ndaki bir kahvede birkaç

Ölüm Yiyenle karGılaGtıktan sonra
buraya geldik.

Lupin kaymak birasının büyük bir kısmını önüne döktü.

--Ne?

Olanları açıkladılar; bitirdiklerinde Lupin dehGet içinde görünüyordu.

--Ama nasıl o kadar çabuk buldular sizi? Cisimlenirken onlara tutunmadığınız takdirde cisimlenmiG
olanları takip etmek imkansızdır.

--Ve tam da zamanında Tottenham Adliye Yolu&#65533;nda dolaGıyor olamazlardı, değil mi? dedi Harry.

--Merak ettik, dedi Hermione kesin olmayan bir ses tonuyla, --acaba Harry hala Takipçi&#65533;yi üzerinde
taGıyor olabilir mi?

--Gmkansız, dedi Lupin. Ron kendini beğenmiG görünüyordu ve Harry büyük bir ölçüde rahatladığını
hissetti. --Her Gey bir yana, eğer Harry hala üzerinde Takipçi&#65533;çi taGısaydı kesinlikle onun burada
olduğunu bilirlerdi, değil mi? Ama hala seni Tottenham Adliye Yolu&#65533;na kadar nasıl takip etmiG
olabileceklerini anlamıyorum, gerçekten endiGe verici.

Rahatsız olmuG görünüyordu, ama Harry&#65533;nin ilgilendiği kadarıyla bu soru bekleyebilirdi.

--Biz ayrıldıktan sonra neler olduğunu anlat, Ron&#65533;un babası ailenin güvende olduğunu söylediğinden
beri tek bir kelime duymadık.

--Eh, bizi Kingsley kurtardı, dedi Lupin. --Onun uyarısı sayesinde düğün misafirlerinin çoğu onlar
ulaGmadan önce buharlaGmayı baGardılar.

--Ölüm Yiyenler mi yoksa Bakanlığın adamları mıydı? diye araya girdi Hermione.

--Gkisinin karıGımı; artık bütün amaç ve niyetleri aynı, dedi Lupin. --Bir düzine kadarlardı, ama senin
orada olduğunu bilmiyorlardı Harry. Arthur bir söylenti duymuG: Scrimgeour&#65533;ı öldürmeden önce ona
iGkence yapıp senin nerede olduğunu sormuGlar ve doğruysa eğer, seni ele vermemiG.

Harry Ron ve Hermione&#65533;ye baktı; Gok ve minnettarlık dolu yüz ifadeleri onun duygularını yansıtıyordu.
Scrimgeor&#65533;u hiç o kadar çok sevmemiGti, ama eğer Lupin&#65533;in söylediği doğruysa, adamın son hareketi
Harry&#65533;i korumak olmuGtu.

--Ölüm Yiyenler Kovuk&#65533;u baGtan sona taradılar, diye devam etti Lupin. --Gulyabaniyi buldular ama
yaklaGmak istemediler&#65533;ve bizi saatlerce sorguya çektiler. Seninle ilgili bilgi almaya çalıGıyorlardı
Harry, ama tabii ki YoldaGlık&#65533;tan baGka kimse senin orada olduğunu bilmiyordu.

--Düğün mahvolurken, daha fazla Ölüm Yiyen YoldaGlıkla alakası olan ülkedeki diğer evlere doğru
hücum ediyorlardı. Kimse ölmedi, diye ekledi hızlıca soruyu önceden tahmin

ederek, --ama zorlulardı. Dedalus Diggle&#65533;ın evini kundakladılar, ama bildiğiniz gibi orada değildi ve Tonks&#65533;un ailesi üzerinde Cruciatus Laneti&#65533;ni kullandılar. Yeniden, senin onları ziyaret ettikten sonra nereye gittiğini öğrenmek için. gu anda iyiler&#65533;sarsıldılar besbelli ki, ama öte yandan iyiler.

--Ölüm Yiyenler bütün o korucuyu büyüleri aGmıGlar? diye sordu Harry, Tonks&#65533;un ebeveynlerinin bahçesine düGtüğü dün bütün gece boyunca büyülerin ne kadar etkili olduğunu hatırlayarak.

--Anlaman gereken Gey Harry, Ölüm Yiyenlerin artık Bakanlığın bütün gücüne sahip oldukları, dedi Lupin. --Kimliklerinin saptanması ya da tutuklanma korkusu olmadan acımasız büyüleri kullanabilme gücüne sahipler. Onlara karGı kullandığımız bütün koruyucu büyüleri çözmeyi baGardılar ve bir kere içeri girdiler mi, neden geldikleri konusunda tamamen açıktılar.

---------------------- Page 107-----------------------

--Peki, Harry&#65533;nin nerede olduğunu öğrenmek için yaptıkları iGkencelere bahane bulma zahmetine giriyorlar mı? diye sordu Hermione ağzının kenarıyla.

--Eh, dedi Lupin. Duraksadı ve sonra Gelecek Postası&#65533; nın katlanmıG bir kopyasını çıkardı.

--GGte, dedi gazeteyi masanın üzerinden Harry&#65533;e uzatarak, --er yada geç öğreneceksin nasılsa. Bu senin peGine düGmelerinin bahanesi.

Harry kağıdı açtı. Kendisinin kocaman bir fotoğrafı ön sayfayı dolduruyordu. BaGlığını okudu:

ALBUS DUMBLEDORE&#65533;UN ÖLÜMÜNÜN
SORUgTURMASI GÇGN ARANIYOR

Ron ve Hermione öfkeyle bağırmaya baGladılar, ama Harry bir Gey söylemedi. Gazeteyi ileri ittirdi; daha fazla okumak istemiyordu: Ne yazdığını biliyordu. Dumbledore öldüğü sırada kulenin tepesinde olanlar haricinde onu gerçekten kimin öldürdüğünü kimse bilmiyordu ve Rita Skeeter&#65533;ın da büyücülük dünyasına söylediği gibi, Harry, Dumbledore düGtükten dakikalar sonra yeri koGarak terk ederken görülmüGtü.

--Üzgünüm Harry, dedi Lupin.

--Demek ki Ölüm Yiyenler Gelecek Postası&#65533; nı da ele geçirdiler? diye sordu Hermione sinirden köpürmüGçesine.

Lupin onaylarcasına kafa salladı.

--Ama tabii ki insanlar neler olduğunun farkındadırlar?

--Hükümet darbesi sarsıntısız ve neredeyse sessizce oldu, dedi Lupin.

--Scrimgeour&#65533;ın ölümünün resmi olarak açıklaması istifa ettiği söylendi; Gmperius büyüsü altında olan Pius Thicknesse&#65533;le yer değiGtirildi.

--Neden Voldemort kendini Sihir Bakanı ilan etmedi? diye sordu Ron.

Lupin güldü.

--Etmesine gerek yok Ron. Sonuç olarak Bakan o, neden Bakanlıkta bir masanın arkasında otursun ki?
Onun kuklası Thicknesse, Voldemort&#65533;u güçlerini bakanlığın dıGında kullanması için serbest bırakarak
her gün iGlerle ilgileniyor.

--Doğal olarak birçok insan neler olduğunu anladı: Bakanlık politikasında son birkaç günde çok
dramatik bir değiGim oldu ve birçok insan bunun arkasında Voldemort&#65533;un olduğunu fısıldıyor. Her
nasılsa konu da bu: FısıldaGıyorlar. Kime güveneceklerini bilemeyerek birbirlerine sınır koymaya
cesaret edemiyorlar; Güpheleri doğru çıkar ve aileleri hedef alınır diye konuGmaya korkuyorlar. Evet,
Voldemort çok zekice bir oyun oynuyor. Kendini ilan etmesi asileri kıGkırtabilir: Maskeli olmaları kafa
karıGıklığı, belirsizlik ve korku yaratıyor.

--Ve bu bakanlık politikasındaki dramatik değiGim, dedi Harry, --büyücülük dünyasını Voldemort yerine
bana karGı uyarıyor?

--Kesinlikle onun bir parçası, dedi Lupin, --ve o da çok ustaca bir iG. Artık Dumbledore öldüğüne göre,
sen&#65533;Sağ Kalan Çocuk&#65533; kesinlikle sembol olacaktın ve Voldemort&#65533;a karGı koymak için bütün okları
ona çevirecektin. Ama eski kahramanın ölümünde senin parmağının olduğunu göstererek, Voldemort
senin kafana ödül biçmekle kalmadı, seni savunmuG olanların içine Güphe ve korku saldı.

--Bu sırada, Bakanlık, insanları Muggle doğumlulara karGı kıGkırtmaya baGladı.

Lupin Gelecek Postası&#65533;nın ikinci sayfasını iGaret etti.

----------------------- Page 108-----------------------

Hermione, Karanlık Sanatların Sırları tutarkenki takındığı aynı nefret dolu ifadeyle sayfaları çevirdi.

--&#65533;Muggle-doğumluları Kayıt Komisyonu,&#65533; diye okudu yüksek sesle, --&#65533;Sihir Bakanlığı, muggleların büyü
sırlarına nasıl sahip olduklarını daha iyi anlamak için _Muggle-doğumlular,&#65533; denen bir teftiG baGlattı.

--Yakındaki soruGturma, büyünün yalnızca büyücüler üreyince kiGiden kiGiye geçtiği açığa vurularak
Esrar Dairesi tarafından üstlenildi. KanıtlanmıG büyücü ataları olmadığına göre, Muggle-doğumlu
denenler, büyü gücünü hırsızlık yoluyla ya da zor kullanarak almıGlardır. Bakanlık büyü gücü gasp
edicilerinin kökünü kazımaya kararlı ve bu amaç doğrultusunda Muggle-doğumlu denenlere, yeni
kurulan Muggle-doğumluları Kayıt Komisyonu&#65533;yla yapacakları mülakatta olmaları için bir davetiye
gönderildi.

--Gnsanlar bunun olmasına izin vermezler, dedi Ron.

--Bu Gu anda oluyor Ron, dedi Lupin. --Muggle-doğumlular Gu anda biz konuGurken toplanıyor.

--Ama _çalıntı&#65533; büyüye nasıl sahip olmaları bekleniyor? dedi Ron. --Bu delice, eğer büyüyü çalabiliyor olsaydık etrafta hiç Kofti olmazdı, değil mi?

--Biliyorum, dedi Lupin. --Yine de, en azından bir tane yakın büyücü akraban olduğunu kanıtlamazsan, büyü gücünü yasal olmayan yoldan elde etmiG sayılıyorsun ve cezasını çekmek zorundasın.

Ron Hermione&#65533;ye kısa bir bakıG attı ve --Peki ya safkanlar ve yarım-kanlar bir Muggle-doğumlu&#65533;nun akrabaları olduğunayeminederlerse?HerkeseHermione&#65533;nin benimkuzenimolduğunu söyleyeceğim&#65533;--

Hermione Ron&#65533;un elini kendi eli arasına aldı ve sıktı.

--TeGekkür ederim Ron, ama böyle bir Gey yapmana izin veremem&#65533;--

--BaGka seçeneğin yok, dedi Ron kızgınca, kızın elini sıkarak. --Sana aile ağacımı öğreteceğim ve böylece sorulan soruları cevaplayabileceksin.

Hermione titrekçe güldü.

--Ron, ülkedeki en fazla aranan kiGi Harry&#65533;le birlikte kaçıyor olduğumuza göre, bir Gey değiGeceğini sanmıyorum. Eğer okula gidiyor olsaydım farklı olurdu. Voldemort Hogwarts&#65533;la ilgili ne planlıyor? diye sordu Lupin&#65533;e.

--Artık her genç cadı ve büyücünün gitmesi zorunlu, diye yanıtladı. --Dün anons edildi. Bu bir değiGiklik, çünkü daha önce bir zorunluluk değildi. Tabii ki, Britanya üzerinde bulunan hemen hemen bütün büyücüler ve cadılar Hogwarts&#65533;ta eğitim gördüler, ama aileleri onlara evde ders aldırma yada yurtdıGına gönderme tercihine sahiptiler. gimdiki yolla, Voldemort bütün büyücülük nüfusunun gözü önünde olmasını sağlıyor. Aynı zamanda Muggle-doğumluları ayıklamanın baGka bir yolu, çünkü öğrenciler eğitim görmelerine izin verilmeden önce Kan Durumlarına göre sınıflandırılacaklar&#65533;yani bakanlığa büyücü soyundan geldiklerini kanıtlamıG olacaklar.

Harry midesi bulanmıG ve kızgın hissetti: gu anda, heyecan dolu on bir yaGındakiler, satın alınmıG onlarca büyü kitabını, Hogwarts&#65533;ı asla göremeyeceklerinden habersizce, belki de ailelerini bir daha asla göremeyeceklerinden habersizce okuyor olabilirlerdi.

--Bu çok&#65533; bu çok&#65533; diye mırıldandı, kafasındaki dehGet verici düGünceleri hakkıyla ifade edebilecek kelimeleri bulma çabası içindeydi, ama Lupin sakince,

--Biliyorum, dedi.

Lupin tereddüt etti.

--Bunu onaylamazsan eğer seni anlayıGla karGılarım Harry, ama YoldaGlık Dumbledore&#65533;un sana bir

görev bıraktığı izleniminde.

----------------------- Page 109-----------------------

--Bıraktı, diye cevapladı Harry, --ve Ron ve Hermione de iGin içindeler, benimle birlikte geliyorlar.

--Görevin ne olduğunu bana söyleyebilir misin?

Harry, vaktinden önce çizgiler belirmiG surata, dinç ifadesine ve grileGen saçlara baktı ve farklı bir cevap verebilmeyi diledi.

--Söyleyemem Remus, üzgünüm. Eğer Dumbledore sana söylemediyse, benim söyleyebileceğimi sanmıyorum.

--Bunu söyleyeceğini düGünmüGtüm, dedi Lupin hayal kırıklığıyla. --Ama hala iGinize yarayabilirim. Ne olduğumu ve neler yapabildiğimi biliyorsun. Sizinle gelip güvenliğinizi sağlayabilirim. Ne yapmaya çalıGtığınızı söylemene gerek olmaz.

Harry tereddüt etti. Çok can alıcı bir teklifti, ama eğer Lupin sürekli onlarla birlikte olacaksa ondan gizli görevlerini nasıl saklayacaklarını hayal edemedi.

Ama Hermione kafası karıGmıG göründü.

--Peki ya Tonks? dedi.

--Ona ne olmuG? dedi Lupin.

--Eh, dedi Hermione kaGlarını çatarak, --siz evlisiniz: Bizimle gelmen konusunda ne hissedecek?

--Tonks tamamen güvende olacak, dedi Lupin. --Ebeveynlerinin evinde olacak.

Lupin&#65533;in ses tonunda garip bir Gey vardı; neredeyse soğuktu. Aynı zaman Tonks&#65533;un ebeveynlerinin evinde saklanması fikri de tuhafı; ne de olsa YoldaGlığın bir üyesiydi ve Harry&#65533;nin bildiği kadarıyla olayların içinde olmayı seviyordu.

--Remus, dedi Hermione kesin olmayan bir sesle, --her Gey yolunda mı &#65533; ? bilirsin&#65533; sen ve&#65533;--

--Her Gey yolunda, teGekkür ederim, dedi Lupin anlamlı bir Gekilde.

Hermione pembeye dönüGtü. Mahcup edici ve utandırıcı baGka bir duraksama oldu, sonra Lupin, hoG bir Geylerin olmadığını kabul edip kendini zorlayarak, --Tonks&#65533;un bir bebeği olacak, dedi.

--Ah, ne kadar harika! diye haykırdı Hermione.

--Mükemmel! dedi Ron hevesle.

--Tebrikler, dedi Harry.

Lupin yapmacık bir Gekilde gülümsedi, daha çok yüzünü buruGturmuG gibi göründü, sonra --Öyleyse&#65533; Teklifimi kabul ediyor musunuz? Üçlü dörtlü oluyor mu? Dumbledore&#65533;un onaylamayacağını hiç

sanmıyorum, ne de olsa, beni sizin Karanlık Sanatlara KarGı Savunma öğretmeniniz olarak atadı. Ve size söylemeliyim ki, içimizden çoğunun Gu ana dek karGılaGmadığı ya da hayal bile edemediği büyülerle yüzleGeceğiz.

Ron ve Hermione Harry&#65533;e baktılar.

--Yalnızca&#65533;yalnızca doğrulamak istiyorum, dedi. --Tonks&#65533;u ebeveynlerinin evine bırakıp bizimle gelmek mi istiyorsun?

--Orada tamamen güvende olacak, ona göz kulak olacaklar, dedi Lupin. Son kez farklılığı vurgulayarak konuGtu, --Harry, eminim James seninle olmamı isterdi.

---------------------- Page 110----------------------

--Eh, dedi Harry yavaGça, --Ben emin değilim. gundan oldukça eminim ki, babam açıkçası neden kendi çocuğunla olmadığını bilmek isterdi.

Lupin&#65533;in suratının rengi gitti. Mutfağın derecesi on derece düGmüG olmalıydı. Ron, gördüklerini ezberlemesi gerekirmiGçesine odanın etrafına dikkatle bakınıyordu, Hermione&#65533;nin gözleri bir Harry&#65533;e bir Lupin&#65533;e doğruluyordu.

--Anlamıyorsun, dedi Lupin sonunda.

--Anlat öyleyse, dedi Harry.

Lupin yutkundu.

--Ben&#65533;Tonks&#65533;la evlenmekle büyük bir hata yaptım. Doğru karar veremedim ve o andan itibaren piGmanım.

--Anlıyorum, dedi Harry, --öyleyse onu ve çocuğunu terk edip bizimle birlikte kaçacaksın?

Lupin hızla ayağa kalktı: Sandalyesi geriye devrildi ve onlara o kadar büyük bir kızgınlıkla baktı ki, Harry ilk kez onun insan suratının üzerinde kurdun gölgesini gördü.

--Karıma ve doğmamıG çocuğuma neler yaptığımı anlamıyor musun? Onunla asla evlenmemeliydim, onu toplumdan dıGlanmıG biri yaptım!

Lupin devirdiği sandalyeyi tekmeledi.

--Beni yalnızca YoldaGlık içinde gördünüz, ya da Hogwarts&#65533;ta Dumbledore&#65533;un koruması altında! Büyücülük dünyasının çoğunluğunun benim gibi yaratıkları ne olarak gördüklerini bilmiyorsunuz! Sıkıntımı öğrendikleri zaman benimle zar zor konuGuyorlar! Ne yaptığımı görmüyor musunuz? Onun öz ailesi bile evliliğimizden tiksindi, tek kızlarının bir kurt adamla evlenmesini hangi aile ister ki? Ve çocuk&#65533;çocuk&#65533;--

Lupin saçının bir kısmını eliyle yoldu, aklını yitirmiG gibi görünüyordu.

--Benim türüm genelde üremez! Benim gibi olacak, buna inandım&#65533;

kendi durumumun masum bir çocuğa geçme riskini bilerek kendimi nasıl affedebilirim? Ve eğer, bir mucize eseri benim gibi olmazsa, sürekli utanacağı bir babası olmadan yüz kat daha iyi olacak!

--Remus! diye fısıldadı Hermione, gözleri yaG doluydu. --Öyle söyleme&#65533;nasıl olur da bir çocuk senden utanabilir?

--Ah, bilmiyorum Hermione, dedi Harry. --Ben olsam oldukça utanırdım.

Harry öfkesinin nereden geldiğini bilmiyordu, ama onu ayağa kalkmaya sevk etmiGti. Lupin, Harry ona vurmuG gibi göründü.

--Eğer yeni yönetim Muggle-doğumluların kötü olduğunudüGünüyorsa, dedi Harry, --Babası YoldaGlık&#65533;ta olan yarı-kurt adamlara ne yaparlar dersin? Babam annem ve beni korumaya çalıGırken öldü ve sen, onun sana bizimle macera yaGamak için çocuğunu terk etmeni söyleyeceğini tahmin ediyorsun?

--Nasıl&#65533;nasıl cüret edersin? dedi Lupin. --Bu kiGisel ün için bir tehlike arzusu değil&#65533;nasıl olur da böyle bir Gey&#65533;--

--Bence sen biraz gözü pek hissediyorsun, dedi Harry, --Sirius&#65533;un yerini almak istiyorsun&#65533;--

--Harry, hayır! diye yalvardı Hermione, ama o Lupin&#65533;in öfkeden kudurmuG suratına ters ters bakmayı sürdürdü.

--Buna asla inanmazdım, dedi Harry. --Bana Ruh Emicilerle savaGmayı öğreten adam&#65533;bir korkak.

----------------------- Page 111-----------------------

Lupin asasını o kadar hızlı çekti ki Harry kendininkine anca ulaGmıGtı; yüksek sesli bir patlama oldu ve kendini yumruk yemiGçesine geriye uçarken buldu; mutfak duvarına çarpıp yere yapıGtığı sırada Lupin&#65533;in pelerininin kuyruğunun kapıda kaybolduğunu gördü.

--Remus, Remus, geri dön! diye bağırdı Hermione, ama Lupin cevap vermedi. Bir dakika sonra ön kapının çarparak kapandığını duydular.

--Harry! diye feryat etti Hermione. --Nasıl yaparsın?

--Kolay oldu, dedi Harry. Ayağa kalktı; kafasının duvara vurduğu kısmında bir GiGlik olduğunu hissedebiliyordu. Hala öylesine kızgındı ki titriyordu.

--Bana öyle bakma! diye patladı Hermione&#65533;ye.

--Sakın ona sıçrama! diye hırladı Ron.

--Hayır&#65533;hayır&#65533;kavga etmemeliyiz! dedi Hermione kendisini ikisinin arasına atarak.

--Lupin&#65533;e öyle Geyler söylememeliydin, dedi Ron, Harry&#65533;e.

--Hak etmiGti, dedi Harry. ParçalanmıG anılar aklına hücum ediyordu: Sirius perdenin arkasına düGüyordu; Dumbledore uzaklaGtırıldı, parça parça, gökyüzündeki bir nokta; parlak yeGil ıGık ve annesinin sesi, merhamet için yalvarıyor&#65533;

--Ebeveynler, dedi Harry, --zorunda kalmadıkça çocuklarını terk etmemeliler&#65533;zorunda kalmadıkça.

--Harry&#65533;-- dedi Hermione, teselli etmek için elini uzatarak, ama Harry gözleri Hermione&#65533;nin yarattığı ateGte, eli savuGturdu ve uzaklaGtı. Bir keresinde o Göminenin öbür tarafından konuGmuGtu Lupin&#65533;le, James konusunda rahatlamak için bilgi arıyordu ve Lupin onu teselli etmiGti. gimdi Lupin&#65533;in iGkence görmüG beyaz yüzü önündeki havada yüzüyor görünüyordu. Hasta edici bir vicdan azabı dalgalanması hissetti. Ne Ron ne de Hermione konuGtu, ama Harry, arkasından birbirlerine bakarak sessizce iletiGim kurduklarını hissetti.

Arkasına döndü ve onları aceleyle birbirlerinden baGka tarafa bakmaya çalıGırken yakaladı.

--Biliyorum ona korkak dememeliydim.

--Evet, dememeliydin, dedi Ron bir kerede.

--Ama öyle davranıyor.

--Hep aynı&#65533; dedi Hermione.

--Biliyorum, dedi Harry. --Ama eğer onun Tonks&#65533;a geri dönmesini sağlayacaksa buna değer, değil mi?

Sesindeki yalvarıGı gizleyememiGti. Hermione sempatik göründü, Ron ise kararsız. Harry babasını düGünerek ayaklarına baktı. James Harry&#65533;yi Lupin&#65533;e söyledikleri konusunda destekler miydi yoksa eski arkadaGına davranıGı yüzünden kendi oğluna kızar mıydı?

Sessiz mutfak az önceki sahnenin Goku ve Ron ve Hermione&#65533;nin sessiz azarlamalarıyla canlanmıGa benziyordu. Lupin&#65533;in getirdiği Gelecek Postası hala masanın üzerindeydi, Harry&#65533;nin kendi yüzü ön sayfadan tavana bakıyordu. Ona doğru yürüdü ve oturdu, rasgele bir sayfa açtı ve okuyormuG gibi göründü. Kelimeleri anlamıyordu, kafası hala Lupin&#65533;le olan tartıGmadaydı. Gelecek Postası&#65533;nın öbür tarafında Ron ve Hermione&#65533;nin sessiz iletiGimlerini sürdürdüklerinden emindi. Sesli bir Gekilde sayfayı çevirdi ve Dumbledore&#65533;un ismi gözüne çarptı. Aile grubunu gösteren fotoğrafın ne anlama geldiğini anlaması için bir iki dakika geçmesi gerekti. Fotoğrafın altında Gu sözcükler yazıyordu: Dumbledore&#65533;un ailesi, soldan sağa: Albus; Percival, yeni doğmuG Ariana&#65533;yı tutuyor; Kendra ve Aberforth.

Dikkat kesildi, resmi daha iyi bir Gekilde inceledi. Dumbledore&#65533;un babası Percival, bu solmuG eski resimde bile gözlerinin parıldadığı belli olan yakıGıklı bir adamdı. Bebek Ariana bir somun ekmekten

birazcık daha uzundu ve görünüGünde dikkate değer bir Gey yoktu. Annesi Kendra&#65533;nın alabildiğine siyah saçları vardı, topuz yapılarak toplanmıGtı. Yüzü, sanki bir heykeltıraGın elinden çıkmıGçasına düzgündü. Harry, yüksek boyun yakalı ipek bir cüppe içindeki resmi görünümlü kadının koyu renkli gözlerini, yüksek elmacıkkemiklerini, düz burnunu gördüğünde, ders çalıGırken gördüğü Amerikan Yerlileri&#65533;nin fotoğraflarını düGündü. Albus ve Aberforth, dantel yakalı ceketleri ve aynı omuz uzunluğunda saçlarıyla uyuGuyorlardı. Albus birkaç yaG büyük görünüyordu, onun dıGında iki çocuk birbirlerinin aynıydı, tabii burada Albus gözlük takmaya baGlamamıGtı ve burnu henüz kırılmamıGtı.

Bunu düGünmek, neredeyse kendisini hissettiğinden daha da kötü hissetmesine neden oldu, Harry okumaya baGladı:

Kibirli ve kendini beğenmiG Kendra Dumbledore, kocası Percival&#65533;in açık bir Gekilde tutuklanıp Azkaban&#65533;da tutsak edilmesinden sonra Mould-on-the-Wold&#65533;de kalmaya dayanamadı. Böylelikle aileyi oturduğu yerden ayırıp, daha sonra Harry Potter&#65533;ın Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;le yaGayacağı tuhaf kaçıG sahnesiyle ünlenecek Godric&#65533;s Hollow&#65533;a yerleGti.

Tıpkı Mould-on-the-Wold gibi, Godric&#65533;s Hollow da çok sayıda büyücü ailesini barındırıyordu, ama Kendra hiçbirini tanımadığına göre, diğer kasabalarda yüzleGmek zorunda kaldığı, kocasının suçu hakkında soru soran meraklı insanlar azalmıG olacaktı. Yeni büyücü komGularının dost olma giriGimlerine tekrar tekrar ters yanıtlar vererek, yakın zamanda ailesinin yapayalnız kalmasını garantiye aldı.

--Bir sepet dolusu ev yapımı Kazan Keki&#65533;yle hoG geldin demeye gittiğimde kapıyı suratıma çarptı, dedi Bathilda Bagshot. --Burada oldukları ilk yıl yalnızca iki erkek çocuğu gördüm. TaGındıklarından sonraki kıG ay ıGığında bahçe tohumu topluyor olmasaydım bir kızları olduğunu bile bilmeyecektim, Kendra&#65533;yı Ariana&#65533;yı arka bahçeye çıkartırken gördüm. Onu sıkıca tutarak çimenliğin etrafında bir tur attırdı, sonra tekrar içeri soktu. Gördüklerimden ne çıkaracağımı bilememiGtim.

Öyle görünüyor ki Kendra, Godric&#65533;s Hollow&#65533;a taGınmanın Ariana&#65533;yı temelli saklamak için mükemmel bir fırsat olduğunu düGündü, bu muhtemelen yıllardır planladığı bir Geydi. Zamanlama çok önemliydi. Ariana görünürden kaybolduğunda hemen hemen yedi yaGındaydı ve yedinci yaG çoğu ustanın fikrine göre büyünün kendini gösterdiği yaGtır, tabii eğer varsa.

Ariana&#65533;nın en ufak bir büyü yeteneği gösterdiğini hatırlayan kimse yok Gu anda. Açıkça görülüyor, Kendra bir Kofti doğurduğunun utancını kabul etmektense kızının varlığını saklama kararı aldı. Ariana&#65533;nın

varlığından
haberdar arkadaGlardan ve komGulardan uzaklaGmak, hapis hayatı yaGamak
tabii ki en kolayıydı. Ariana&#65533;nın varlığından haberdar olan az sayıda insanın
bu sırrı saklamaları sağlanmıGtı; buna annelerinin onlara öğrettiği abuk sabuk
cevabı veren iki erkek kardeGi de dahildi: --Kız kardeGim okula gidemeyecek
kadar hasta.

Gelecek Hafta: Albus Dumbledore Hogwarts&#65533;ta&#65533;Ödülleri ve Hileleri.

Harry yanılmıGtı: Okuduğu Gey gerçekten de onu daha kötü yapmıGtı. Tekrar fotoğrafa, görünüGe göre
mutlu olan aileye baktı. Acaba doğru muydu? Nasıl öğrenebilirdi ki? Bathilda onunla konuGacak
durumda olmasa bile Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gitmek istiyordu; Dumbledore ve onun, ikisinin de sevdiklerini
kaybettikleri yeri ziyaret etmek istiyordu. Gazetesini indirip Ron ve Hermione&#65533;ye fikirlerini sormak
üzereydi ki, bir Gaklama sesi mutfakta yankılandı.

Üç gündür ilk kez Harry, Kreacher&#65533;ı tamamen unutmuGtu. Glk düGüncesi Lupin&#65533;in tekrar odaya dönmüG
olduğuydu, bir saniye sonra, Harry sandalyesinin yanında aniden beliren çırpınıGları beklemiyordu.

Harry ayağı kalktı, Kreacher kendini kurtardı ve Harry&#65533;nin önünde eğilerek selam verdi, --Kreacher,
Mundungus Fletcher hırsızıyla geri döndü, Efendi.

Mundungus ayağı kalktı ve asasını çıkardı; ama Hermione ona göre çok hızlıydı.

--Expelliarmus!

Mundungus&#65533;un asası havada savruldu ve Hermione onu yakaladı. Gözü dönmüG Mundungus
merdivenlere doğru koGtu: Ron üzerine atladı ve Mundungus boğuk bir gürültüyle taG zemine çarptı.

--Ne? diye böğürdü, kendini Ron&#65533;dan kurtarmak için kıvranarak. --Ne yaptım ben? PeGime lanet olası
bir ev cini salıyorsunuz, oyun mu oynuyorsunuz, ne yaptım ben, bırakın gideyim, bırakın gideyim
yoksa&#65533;--

--Tehdit savuracak pozisyonda değilsin, dedi Harry. Elindeki gazeteyi fırlattı, mutfağı birkaç büyük
adımda geçti ve artık çırpınmayı bırakmıG dehGet içinde görünen Mundungus&#65533;un yanında dizlerinin
üzerine çöktü. Ron nefes nefese ayağı kalktı ve asasını kasten Mundungus&#65533;un burnuna doğrultmuG
olan Harry&#65533;i izledi. Mundungus leG gibi sigara ve ter kokuyordu. Saçı keçeleGmiG, cüppesi
lekelenmiGti.

--Kreacher hırsızı getirmedeki gecikme yüzünden özür diliyor, Efendi, diye vırakladı cin. --Fletcher
yakalanmaktan nasıl kaçılacağını biliyor, saklanacak çok deliği ve yardakçısı var. Yine de, sonunda
Kreacher hırsızı köGeye sıkıGtırdı.

--Gerçekten iyi iG baGardın, Kreacher, dedi Harry ve cin eğilerek selam verdi.

--Pekala, senin için birkaç sorumuz var, dedi Harry Mundungus&#65533;a.

--Panikledim, tamam mı? BaGından beri gelmek istemiyordum, alınma dostum ama senin için ölmeye hiç gönüllü olmamıGtım ve sonra lanet olası Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen bana doğru uçarak geliyordu, kim olsa kaçardı, baGından beri gelmek istemediğimi söyledim&#65533;--

--Bilgin olsun diye söylüyorum, baGka hiçbirimiz buharlaGmadık, dedi Hermione.

--Eh, siz bir grup lanet olası kahramansınız o zaman, değil mi, ama ben asla kendimi öldürmeye niyetliymiGim gibi davranmadım&#65533;--

--Deli Gözü bırakıp kaçma nedeninle ilgilenmiyoruz, dedi Harry asasını Mundungus&#65533;un kan çanağı gözlerine biraz daha yaklaGtırarak. --Senin güvenilmez bir pislik olduğunu zaten biliyorduk.

--Öyleyse neden ev cinleri tarafından kovalanıyorum? Yoksa bu yine o kadehlerle mi alakalı? Bende hiç kalmadı, eğer kalmıG olsaydı hepsini alabilirdiniz&#65533;--

--Kadehlerle de ilgili değil, ama yaklaGtın, dedi Harry. --Kapa çeneni ve dinle.

Yapacak bir Gey olması harika hissettirdi, küçük bir porsiyon gerçeklik talep edebilecek biri olması harikaydı. Harry Gimdi asasını Mundungus&#65533;un burun köprüsüne o kadar yakın tutuyordu ki, Mundungus görüntüsünü takip edeyim derken GaGı görünüyordu.

--Evdeki değerli Geyleri temizlediğinde, diye baGladı Harry ama Mundungus yeniden böldü.

--Sirius o ıvır zıvırları hiç önemsemedi&#65533;--

Hızlıca ilerleyen bir ayak sesi duyuldu, sonra bir bakır parıldaması, yankılanan bir çınlama ve ardından Giddetli bir haykırıG; Kreacher Mundungus&#65533;a doğru bir koGu koparmıG ve kulplu tencereyle adamın kafasına vurmuGtu.

--Durdur Gunu, durdur Gunu, bu yaratık bir yere kapatılmalı! diye çığlık attı Mundungus, Kreacher ağır tencereyi tekrar kaldırdığı sırada büzüGmüGtü.

--Kreacher, hayır! diye bağırdı Harry.

Kreacher&#65533;ın ince kolları hala havada tuttuğu tencerenin ağırlığı yüzünden titriyordu.

--Belki yalnızca bir kere daha, Efendi Harry, Gans için?

Ron güldü.

--Bilincinin yerinde olması lazım Kreacher, ama eğer ikna edilmesi gerekirse, o Geref sana ait, dedi Harry.

--Çok teGekkür ederim, Efendi Potter, dedi Kreacher eğilip selamlayarak, kısa

bir mesafe geri çekildi,
büyük cansız gözleri tiksinmeyle Mundungus&#65533;a sabitlenmiGti.

--Bulabildiğin bütün değerli Geyleri alıp evi soyduğunda, diye baGladı Harry yeniden, --mutfak
dolabından birçok Gey almıGsın. Orada bir madalyon vardı. Harry&#65533;nin ağzı aniden kurudu. Ron ve
Hermione&#65533;nin aynı derecede gergin ve heyecanlı olduklarını hissetti. --Onunla ne yaptın?

--Neden? diye sordu Mundungus, --Değerli bir Gey mi?

--Hala sende! diye bağırdı Hermione.

--Hayır, değil, dedi Ron kurnazca. --Onu satarken acaba daha mı fazla para alsaydı diye düGünüyor.

--Daha fazla? dedi Mundungus, --bu lanet olası zor olurdu&#65533; onu bedavaya vermek zorunda kaldım
tamam mı? BaGka seçeneğim yoktu.

--Ne demek istiyorsun?

--Diagon Yolu&#65533;nda satıG yapıyordum, bir kadın bana doğru geldi, büyülü el yapımı objeleri değiG tokuG
yapmak için lisansımın olup olmadığını sordu. Lanet olası iGgüzar. Bana para cezası kesecekti, ama
sonra madalyonla ilgilendi ve onu alıp, bu seferlik gitmeme izin vereceğini ve kendimi Ganslı saymam
gerektiğini söyledi.

--Kimdi o kadın? diye sordu Harry.

--Bilmiyorum, bakanlık cadalozunun teki.

Mundungus bir dakika boyunca iyice düGündü, kaGlarını kırıGtırdı.

--Küçük kadın. Kafasında fiyonk kelebek biçiminde yapılmış bir kurdelesi vardı.&#65533;

KaGlarını çattı ve ekledi, --Kurbağaya benziyordu.

Harry asasını indirdi: Asa Mundungus&#65533;un burnuna çarptı ve ucundan kırmızı kıvılcımlar çıkararak göz
kapaklarını tutuGturdu.

--Aguamenti! diye çığlık attı Hermione ve asasının ucundan su fıGkırarak Mundungus&#65533;u az kalsın
boğuyordu.

Harry kafasını kaldırıp baktı ve Ron&#65533;la Hermione&#65533;nin suratlarında aynı Gok ifadesini gördü. Sağ elinin
arkasında yara izleri tekrar sızlamaya baGladı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

SİHİR GÜÇTÜR

AğustosyavaGça geçtiğinde, Grimmauld Meydanı&#65533;nınortasındaki bakımsızçimler güneGte
gevrekleGene kadar pörsüdü ve sarardı. Ne On Gki Numara&#65533;nın sakinleri ne de On Gki numaranın

kendisi, civar evlerde yaGayan bir kimse tarafından görülüyordu. Grimmauld Meydanı&#65533;nda yaGayan
Muggle&#65533;lar çoktan On Bir numaranın yanında On Üç numaranın yer almasının komik bir hata olduğunu
kabullenmiGlerdi.
Yine de meydan, hâlâ merak verici anormallikte olan birkaç ziyaretçi çekiyordu. Günde en az bir ya da
iki insan sırf ya bu sebepten dolayı Grimmauld Meydanı&#65533;na geliyor, ya da en azından bu sebepten
gelmiG gibi görünüyorlar, yüzlerini On Bir ve On Üç numaralarına vererek parmaklıklara yaslanıyorlar
ve iki evin birleGme noktasını izliyorlardı. Pusuya yatanlar hiç iki gün üst üste aynı değillerdi ve
bununla beraber hepsinin de ortak noktasının düzgün bir kıyafetten nefret ettikleri olduğu
görünüyordu. Yanlarından geçen Londra&#65533;lıların büyük bölümü bunları eksantrik giysiler olarak görüyor
ve bir bakıp geçiyor, yine de bazen bir tanesi neden bir insanın bu sıcakta bu tür bir cüppe
giyebileceğini merak edip dönüp tekrar bakıyordu.
Gözetleyiciler, nöbetlerinden beklediklerini alamıyor gibiydiler. Bazen bir tanesi sanki ilginç bir Gey
görmüG gibi heyecanla ileri atılıyor, sonra da hayal kırıklığına uğrayarak geriye çekiliyordu.
Eylül&#65533;ün ilk gününde, meydanda her zamankinden daha çok insan pusuya yatmıGtı. Yarım düzine uzun
cüppeli adam sessiz ve tetikte, her zamanki gibi On Bir ve On Üç numaralı evlere dik dik bakıyorlar,
ama bekledikleri Gey hâlâ yakalanması güç gözüküyordu. AkGam, haftalardır ilk defa, soğuk yağmurun
beklenmedik esintisini beraberinde getirerek çöktüğünde, ilginç bir Gey görmeyi bekledikleri izahsız
anlardan biri meydana geldi. Suratı sargılı olan adam iGaret etti ve en yakınındaki tıknaz ve solgun
olan arkadaGı, ileri atılmaya kalkıGtı ama bir saniye sonra rahatlayarak eski pasif vaziyetlerine
döndüler. Kızgın ve hayal kırıklığına uğramıGlardı.
Bu esnada, Harry, az önce On Gki numaranın salonuna girmiGti. DıGarıdaki ön kapının basamaklarına
Cisimlendiğinde dengesini kaybetmiG ve bir anlığına dıGarıda kalan dirseğinin Ölüm Yiyen&#65533;lerin gözüne
iliGmiG olabileceğini düGünmüGtü. Ön kapıyı arkasından dikkatlice kapatarak, Görünmezlik Pelerini&#65533;ni
çıkardı, kolunun üzerine astı ve elinde Gelecek Postası&#65533;nın çalınmıG bir nüshası, hızla kapıdan ilerleyip
zemin kata giden iç karartıcı antreyi geçti.
Onu her zamanki --SeverusSnape fısıltısı karGıladı, serin rüzgâr sarmaladı ve dili bir anlığına
dönmedi.
Seni ben öldürmedim, dedi, hemen dili döndüğünde, ardından cansız lanet Gekil patladığında
nefesini tuttu. --Haberlerim var ve sevinmeyeceksiniz. demeden önce merdivenlerin yarısından
mutfağa kadar bekledi, Mrs Black&#65533;in menzilinden çıktı ve toz bulutundan uzaklaGtı.
Mutfak tanınmayacak haldeydi. Her tarafı parlıyordu; Bakır kaplar ve tencereler parlatılmıGtı; ahGap
masaüstü ıGıldıyordu; kadehler ve tabaklar akGam yemeğine hazır halde üst üste koyulmuG, üzerinde
bir kazanın kaynadığı, keyifle yanan ateGin ıGığında parıldıyordu. Her nasılsa odadaki hiç bir Gey,
Harry&#65533;ye doğru koGar adım gelen, kar beyazı bir havlu giymiG, kulak kılları temiz ve yün gibi yumuGak
olan ev cininden daha etkileyici halde farklı değildi. Gnce göğsünde

Regulus&#65533;un madalyonu zıplıyordu.
--Lütfen ayakkabılarınızı çıkarın, Efendi Harry, ve yemekten önce ellerinizi yıkayın. diye vırakladı
Kreacher, Görünmezlik Pelerini&#65533;ni aldı ve sarkık vaziyette duvardaki bir köGeye henüz yıkanmıG bir
kaç eski cüppenin yanına asmaya götürdü.
--Ne oldu? diye sordu Ron, kaygılanmıGçasına. O ve Hermione bir deste notun ve el yazısının
üzerinde durmuGlar, uzun mutfak masasını dolduran haritalar çizmiGlerdi, ama Gimdi Harry uzun
adımlarla onlara doğru geldiğinde ve gazeteyi saçılmıG parGömenlerin tepesine attığında onu
izlemiGlerdi.
Tanıdık, çengel burunlu, siyah saçlı bir adam manGetin arkasından onlara doğru bakıyordu:
&#65533;SEVERUS SNAPE HOGWARTS&#65533;IN MÜDÜRÜ TAYGN EDGLDG.&#65533;
--Hayır! dedi Ron ve Hermione yüksek sesle.
Hermione en hızlılarıydı; gazeteyi kaptı ve beraberindeki hikâyeyi yüksek sesle okumaya baGladı.
_Hogwarts Cadılık ve Büyücülük okulunun çoktan beridir Gksir üstadı olan Severus Snape, bugün,
tarihi okulun birkaç personel değiGikliğinin en önemlisi olarak müdür tayin edildi. Eski Muggle Öğretileri
öğretmeninin istifasını müteakiben Allecto Carrows onun yerini doldururken, kardeGi Amycus Karanlık
Sanatlara KarGı Savunma öğretmeni olacak.
--&#65533;En iyi Büyücülük geleneklerini ve değerlerini yüceltme fırsatını içtenlikle karGılıyorum&#65533;_ Cinayet
iGlemek ve insanların kulaklarını koparmak gibi, herhalde! Snape, müdür! Snape Dumbledore&#65533;un
odasında&#65533;Merlin&#65533;in donu! diye feryat etti, Harry ve Ron&#65533;un zıplamalarına neden olarak. Sıçrayarak
masadan kalktı --Bir dakika içinde dönerim! diye bağırarak odadan hızla uzaklaGtı.

---------------------- Page 116----------------------

--Merlin&#65533;in donu mu? diye tekrarladı Ron, eğlenmiG görünüyordu. --SinirlenmiG olmalı. Gazeteyi
kendine doğru çekti ve Snape makalesini dikkatle okudu.
--Diğer öğretmenler bunu kendilerine yediremezler. McGonagall ve Flitwick ve Sprout herGeyi biliyorlar,
Dumbledore&#65533;un nasıl öldüğünü biliyorlar. Snape&#65533;i müdür olarak kabul etmezler. Ve bu Carrow&#65533;lar kim?
--Ölüm Yiyenler, dedi Harry. --Gçeride onların resimleri var. Snape Dumbledore&#65533;u öldürdüğü zaman
kulenin tepesindelerdi, yani hepsi arkadaGlar.
--Ve, diye devam etti Harry kederle, bir sandalye çekerek, --Öteki öğretmenlerin kalmaktan baGka
seçenekleri olduklarını zannetmiyorum. Eğer Bakanlık ve Voldemort, Snape&#65533;in arkasındalarsa,
yapacakları seçim kalıp ders vermekle bir kaç yıl Azkaban arasında olacaktır&#65533;ve bu eğer Ganslılarsa
tabii. Kalıp öğrencileri korumayı deneyeceklerini zannediyorum.
Kreacher elinde koca çorba kasesiyle masaya koGuGturdu ve çorbayı eski kaselere dağıttı,
dağıttığında da diGleriyle ıslık çalıyordu.
--TeGekkürler, Kreacher, dedi Harry, Snape&#65533;in suratına bakmamak için Gelece&#65533;ğe bir fiske vurdu. --HoG,
en azından Snape&#65533;in tam olarak nerede olduğunu biliyoruz.
Çorbayı kaGıklamaya baGladı. Kreacher&#65533;ınyemekpiGirme kalitesi, Regulus&#65533;unmadalyonunu
verdiğinden bu yana çarpıcı bir Gekilde düzelmiGti: Bugünkü Fransız soğanı Harry&#65533;ye her zamankinden

daha lezzetli gelmiGti.
--Hâlâ bir sürü Ölüm Yiyen evi izliyor, diye anlattı Ron&#65533;a bir yandan da yiyerek, --normalden daha fazla.
Bizim okul sandıklarını dıGarıya sürüyüp Hogwarts Ekspresi&#65533;ne yollanacağımızı umuyor gibiler.
Ron saatine baktı.
--Bütün gün bunu düGündüm. Altı saat önce gitti. Garip değil mi?
Harry, zihninin içinde bir keresinde Ron&#65533;la havadan takip ettikleri, kıpkırmızı buharlı lokomotifi görür gibi oldu, kıpkırmızı tırtıl misali tarlaların ve tepelerin arasında parıldayan lokomotif. Ginny, Neville ve Luna&#65533;nın beraber oturduklarından emindi, belki o, Ron ve Hermione&#65533;nin nerede olduklarını merak ediyorlar, ya da Snape&#65533;in yeni rejimini nasıl darbeleyeceklerini tartıGıyorlardı.
--Beni neredeyse içeri girerken göreceklerdi, dedi Harry. --Kötü halde en üst basamağa indim ve Pelerin kaydı.
--Ben her seferinde yapıyorum. Oh, iGte geldi, diye ekledi Ron. --Merlin&#65533;in sarkık donu adına, o da ne içindi?
--Bunu hatırladım, diye konuGtu Hermione nefes nefese.
Mutfak masasından, küçük, boncuklu çantasını alana kadar yer hizasına indirdiği büyük, çerçeveli bir resim tutuyordu. Çantayı açarak, resmi içine tıktı, ve aslında minicik bir çantanın içine girmek için açıkça çok büyük olmasına rağmen, saniyeler içinde bir sürü baGka Gey gibi o da çantanın kaprisli derinliklerinde kaybolmuGtu.
--Phineas Nigellus, diye açıkladı Hermione çantayı her zamanki yüksek sesli, Gakırtılı bir çarpmayla mutfak masasının üzerine attığında.
--Efendim? dedi Ron, ama Harry anlamıGtı. Phineas Nigellus Black&#65533;in tablo resmi, Grimmauld Meydanı&#65533;ndaki portresiyle, Hogwarts&#65533;takimüdürünodasındakiarasında yer değiGtirebiliyordu: güphesiz Gu anda Snape&#65533;in oturduğu, Dumlodore&#65533;un narin gümüG aletleri, taGtan yapılma düGünseli, Seçmen gapka ve mekân değiGtirmedikçe, Gryffindor&#65533;un kılıcından oluGan koleksiyonuna baGarılı bir Gekilde hâkim olan kule biçimli dairesel oda,
--Snape, Phineas Nigellus&#65533;u evin içine göz atması için gönderebilirdi, diye açıkladı Hermione Ron&#65533;a, oturduğu yere geri döndüğünde. --Ama Gimdi denesin bakalım, Phineas Nigellus benim ufak el çantamın içini görecektir.
--Gyi fikir! dedi Ron, etkilenmiG görünüyordu.
--TeGekkürler, diye gülümsedi Hermione, çorbasını önüne çekerek. --Harry, bugün baGka neler oldu bakalım?
--Hiç bir Gey, dedi Harry. --Bakanlık giriGini yedi saat boyunca izledim. Ondan bir iz yok. Babanı gördüm Ron, iyi görünüyor.
Ron bu haberi kafasını sallayarak değerlendirdi. Bakanlığa giriG çıkıGlarında Mr Weasley ile irtibata geçmenin veya bunu denemenin çok tehlikeli olduğunu kabullenmiGlerdi, çünkü her zaman baGka çalıGanlar tarafından kuGatılıyordu. Gergin ve tedirgin görünse bile, onu bir an olsun görmek rahatlatıcıydı,
--Babam bize her zaman, Bakanlık çalıGanlarının çoğunun iGlerine gitmek için Uçuç gebekesini kullandığını söylerdi. dedi Ron. --Umbridge&#65533;i neden görmediğimizin sebebi bu, hiç yürümedi, çok

önemli birisi olduğunu düGünüyordu.
--Ve o gülünç yaGı cadıyla, ufak askeri cüppe giyen büyücüye ne demeli?
--Ah evet, Sihirsel Bakım&#65533;dan biri, dedi Ron.
--Sihirsel Bakım için çalıGtığını nerden biliyorsun? diye sordu Hermione, çorba kaGığı havada asılı kalmıGtı.

--Babam Sihirsel Bakım&#65533;dan herkesin lacivert cübbe giydiğini söyledi.
--Ama bunu bize hiç anlatmadın!
Hermione kaGığı bıraktı ve Harry içeri girdiğinde o ve Ron&#65533;un incelemekte olduğu öndeki not ve harita destesine eğildi.
--Burada askeri cüppe hakkında bir Gey yok, hiç bir Gey! dedi, hararetle sayfaları çevirerek.
--Peki, bir Gey fark eder mi?
--Ron, çok Gey fark eder! Eğer Bakanlık&#65533;a girmek istiyorsak ve davetsizce içeriye giren kiGileri gözetlerken yerini tespit etmek istediklerinde kendimizi yakalatmak istemiyorsak, her küçük detay fark eder! Bu konu üzerinde tekrar tekrar durduk, yani, bize anlatmaya bile zahmet etmiyorsan bütün bu keGif gezilerinin anlamı ne ki&#65533;--
--Aman Hermione, ufak bir Gey unuttum&#65533;--
--Farkındasınızdır belki, Gu anda Yeryüzü&#65533;nde bizim için Bakanlık&#65533;tan daha tehlikeli olabilecek baGka bir yer yok&#65533;--
--Bence yarın yapmalıyız, dedi Harry.
Hermione birdenbire durdu, çenesi açıktı; Ron çorbasından biraz üzerine döktü.
--Yarın?&#65533; diye tekrarladı Hermione. --Ciddi değilsin, Harry?
--Öyleyim, dedi Harry. --Bir ay daha Bakanlık&#65533;ın etrafında pusuya yatsak bile, Gu anda olduğumuzdan daha çok hazırlanmıG olacağımızı zannetmiyorum. Ne kadar ertelersek, madalyon o kadar uzakta olur.
Zaten Umbridge&#65533;in o açılmayan Geyi çoktan fırlatıp atmıG olma Gansı yüksek.
--Tabii, dedi Ron, --eğer açmanın bir yolunu bulmadıysa ve Gimdi onun sahibi o,
--Bir Gey fark ettirir mi ona, o bir numaralı Geytan,
Harry omuz silkti.
Hermione derin düGüncelere dalmıG, dudağını ısırıyordu.
--Önemli olan her Geyi biliyoruz, diye devam etti Harry, Hermione&#65533;yi hedef alarak.
--Bakanlık&#65533;ın içinde ve dıGında Cisimlenme&#65533;yi durdurduklarını biliyoruz. Artık sadece en kıdemli Bakanlık üyelerinin Uçuç gebekesi&#65533;nden evleriyle bağlantıya geçmesine izin verildiğini biliyoruz, çünkü Ron iki Adı Ağza Anılmayanlar anlatırken duydu. Ve Umbridge&#65533;in ofisinin nerede olduğunu kabaca biliyoruz, çünkü o sakallı korumanın arkadaGına söylediğini duydun&#65533;--
--Ben birinci katta olacağım, Dolores beni görmek istiyor, dedi Hermione hemen ezbere.
--Aynen, dedi Harry. --Ve biz bu tuhaf paralardan, ya da jetonlardan, ya da her neyse artık ondan kullanılacağını biliyoruz, çünkü o cadıyı arkadaGından ödünç alırken gördüm&#65533;--
--Ama bizde onlardan yok!
--Eğer plan iGlerse, olacak, diye devam etti Harry sakince.
--Bilmiyorum, Harry. Bilmiyorum&#65533; Kötü gidecek korkunç derecede çok Gey, Gansa bırakılan o kadar güvence var ki&#65533;
--Bir üç ay daha hazırlık yapsak da geçekler öyle olacak, dedi Harry. --Harekete geçme zamanı.
Ron ve Hermione&#65533;nin yüzlerinden korktuklarını söyleyebilirdi,

bilhassa kendinden emin değildi, ama
yine de planlarını operasyona dönüGtürme zamanının geldiğinden emindi.
Geçtikleri dört haftayı sırayla Görünmezlik Pelerini&#65533;ni giyerek ve Ron&#65533;un Mr Weasley sayesinde
çocukluk yıllarından beri bildiği Bakanlık&#65533;ın resmi giriGini gözetleyerek geçirmiGlerdi. Bakanlık
çalıGanlarının yollarını takip ederek onların peGine takılmıGlar, konuGmalarını gizlice dinlemiGler ve
dikkatli bir inceleme sonunda hangisinin her gün aynı saatte yalnız baGına görülebileceğini
öğrenmiGlerdi. Ara sıra birisinin evrak çantasından bir Gelecek Postası aGırma Gansı yakalamıGlardı.
YavaG yavaG da Gu an Hermione&#65533;nin önünde istiflenmiG kabataslak haritaları ve notları biriktirmiGlerdi.
--Tamam, dedi Ron yavaGça, --diyelim ki yarın yapıyoruz&#65533; bence bu sadece Harry ve benle olmalı.
--Oh, buna tekrar baGlama! diye iç çekti Hermione. --Bunu hallettiğimizi düGünüyordum.
--Kapı ağızlarında Görünmezlik Pelerini&#65533;nin altında oyalanmak bir yere kadar, ama bu baGka
Hermione. Ron parmağıyla on gün önceki Gelecek Postası&#65533;nın bir nüshasını dürttü. --Sen onların
sorgulamalarına izin vermeyen Muggle doğumlular listesindesin!
--Ve sen de Gu anda Kovuk&#65533;ta sıvaserpilden ölmek üzere olmalısın! Eğer birisinin gitmemesi
gerekiyorsa o da Harry, onun kellesine on bin Galleon&#65533;luk ödül biçildi&#65533;--
--Güzel, ben burada kalacağım, dedi Harry. --Eğer Voldemort&#65533;u alt ederseniz bana da bildirin, tamam
mı?
Ron ve Hermione gülerken, acı Harry&#65533;nin alnındaki yara izini vurdu.
Eli hemen oraya gitti: Hermione&#65533;nin gözlerinin kısıldığını gördü; ve eylemi saçlarını gözlerinden
çekerek sona erdirmeyi denedi.
--Aslında, eğer üçümüz gidiyorsak ayrı ayrı BuharlaGmamız gerekecek, diyordu Ron. --Artık hepimiz
pelerinin altına sığmayız.
Harry&#65533;nin yara izi gittikçe ağrılı bir hal alıyordu. Kalktı. Kreacher birden öne atıldı.

--Efendi çorbasını bitirmedi, Efendi kekikli yahniyi tercih eder mi, ya da Efendi&#65533;nin düGkün olduğu melas
turtasını?
--TeGekkürler, Kreacher, ama bir dakika içinde dönerim-Gey-lavabo.
Hermione&#65533;nin onu Güpheli Güpheli izlemesinden vakıf, Harry, salondaki merdivenlere ve hole attı
kendini, banyoya koGar adım gitti ve kapının sürgüsünü çekti. Acıyla hırıldayarak, çeGmesi ağzı açık
yılan Geklinde olan siyah lavaboya kendini attı ve gözlerini kapattı.
Zifiri karanlık bir sokak boyunca kayıyordu. Her iki tarafındaki binaların uzun, ahGap üçgen çatıları
vardı; zencefilli çöreklere benziyorlardı.
Birine yaklaGtı, sonra kapıya yaslanan uzun parmaklı elinin beyazlığını gördü. Artan bir heyecan
hissediyordu...
Kapı açıldı: Gülen bir kadın duruyordu. Yüzü Harry&#65533;nin yüzüne bakınca asıldı, mizacı gitmiGti, yerini
terör almıGtı...
--Gregorovitch? dedi yüksek, soğuk ses.
Kadın kafasını salladı: Kapıyı kapatmaya uğraGıyordu. Beyaz bir el engelledi, kapıyı kapatmasına
mani oldu.

--Gregorovitch&#65533;i istiyorum.
--Er wohnt hier nicht mehr! diye feryat etti, kafasını sallıyordu. --O burada yaGamamak! O burada
yaGamamak! Onu tanımamak ben!
Kapıyı kapatma teGebbüsünden tamamen vazgeçmiG halde, geri geri karanlık salona gitmeye
baGlamıGtı, ve Harry ona doğru kaymaya baGlamıGtı, ve uzun parmaklı eli asasını çıkartmıGtı.
--Nerede o?
--Das welfe ich nicht! O gitmek! Ben bilmemek, ben bilmemek!
Asasını doğrulttu. Kadın bağırdı. Gki küçük çocuk salona doğru koGtular. Onları kollarıyla korumaya
çalıGtı. YeGil ıGık huzmesi hâkimdi&#65533;
--Harry! HARRY!
Gözlerini açtı; yere düGmüGtü. Hermione tekrar kapıya vuruyordu.
--Harry, açar mısın!
BağırmıGtı, biliyordu. Kalktı ve kapının sürgüsünü açtı; Hermione birden dengesini kaybederek içeri
yuvarlandı ve Güpheli Güpheli etrafa baktı. Ron da arkasındaydı, asasını serin banyonun köGelerine
yönelttiğinde heyecanı kırıldı.
--Ne yapıyordun? diye sordu Hermione sert bir biçimde.
--Ne yapıyor olduğumu düGünüyorsun? diye sordu Harry zayıf bir cüretle.
--Deli gibi bağırmıyor muydun? dedi Ron.
--A, evet&#65533; UyuyakalmıG olmalıyım ya da&#65533;--
--Harry, lütfen zekâmızı aGağılama, dedi Hermione, derin nefesler alıyordu. --Yara izinin aGağıdayken
acıdığını biliyoruz ve bembeyaz kesilmiGsin.
Harry küvetin kenarına oturdu.
--Gyi, az önce Voldemort&#65533;un bir kadını öldürdüğünü gördüm. gimdiye kadar büyük ihtimalle bütün
sülalesini öldürmüGtür. Ve öyle yapması gerekmiyordu. Cedric&#65533;in durumundaydı, sadece oradaydılar...
--Harry bunun tekrar olmasına izin vermemen gerekiyor! diye ağladı Hermione, sesi banyoda
yankılanmıGtı. --Dumbledore senin Zihinbend kullanmanı istedi! Bu bağlantının kötü olduğunu anlattı&#65533;
Voldemort bunu kullanabilir, Harry! Onun öldürüGlerini ve iGkencelerini görmek neye yarar, ne faydası
var?
--Çünkü ne yaptığını bildiğim anlamına geliyor, dedi Harry.
--Yani onu engellemeyi denemeyeceksin bile?
--Hermione yapamam. Zihinbend&#65533;de kötü olduğumu biliyorsun, hiç bir zaman beceremedim.
--Hiç tam olarak demedin ki! dedi hararetle. --Anlamıyorum, Harry&#65533;bu özel bağlantının ya da iliGkinin
olmasından memnun musun ya da her&#65533;her neyse&#65533;--
Harry&#65533;nin kalktığında ona attığı bakıG yüzünden duraksadı.
--Memnun mu? dedi sessizce. --Sen memnun olur muydun?
--Ben&#65533;hayır&#65533;özür dilerim, Harry, öyle demek istemedim&#65533;--
--Nefret ediyorum, onun benim içime girebilmesi gerçeğinden nefret ediyorum, en tehlikeli olduğu
anlarda onu izlemek zorunda olduğumdan. Ama bunu kullanacağım.
--Dumbledore&#65533;--
--Dumbledore&#65533;u unut. Bu benim seçimim, baGka kimsenin değil. Onun neden Gregorovitch&#65533;in peGinde
olduğunu bilmek istiyorum.
--Kim?
--Yabancı bir asa ustası, dedi Harry. --Krum&#65533;un asasını yapmıG ve Krum onun harika olduğunu
söylüyor.

--Ama sana göre, dedi Ron, --Voldemort Ollivander&#65533;I bir yere tıktı. Eğer bir asa ustasını yakaladıysa,
ötekine neden ihtiyacı var?
--Belki Krum&#65533;la aynı fikirdedir, belki Gregorovitch&#65533;in daha iyi olduğunu düGünüyordur&#65533; ya da
Gregorovicth, Voldemort beni yakaladığı zaman benim asamın ne yaptığını açıklayabileceğini
düGünüyordur, çünkü Ollivander bilmiyordu.
Harry, kırık, tozlu aynaya göz attı ve arkasında Ron ve Hermione&#65533;nin birbirlerine Güpheci bakıGlar
attığını gördü.
--Harry, asanın ne yaptığı hakkında konuGup duruyorsun, dedi Hermione, --ama olmasını sağlayan
sensin! Neden kendi gücünün sorumluluğunu almamakta bu kadar kararlısın?
--Çünkü ben olmadığını biliyorum! Ve Voldemort da öyle, Hermione! Gkimiz de gerçekten ne olduğunu
biliyoruz!
Birbirlerine baktılar, Harry, Hermione&#65533;yi ikna edemediğini ve onun asa teorisine karGı ve kendine
Voldemort&#65533;un zihnini görme iznini vermesine karGı savlar sıralamaya çalıGtığını biliyordu. Ron onu
rahatlatarak araya girdi.
--BoG ver, diye nasihat verdi ona. --Ona kalmıG. Ve eğer yarın Bakanlık&#65533;a gideceksek, planı bozmamız
gerektiğini mi düGünüyorsun?
Gsteksizce, diğer ikisinin anlattığı gibi, Hermione olayları akıGına bıraktı, nedense Harry ilk fırsatta
tekrar saldıracağından emindi. Bu arada Kreacher&#65533;ın hepsine yahni ve melas turtası servis ettiği zemin
kattaki mutfağa geri döndüler.
O gece geç saatlere kadar yatmadılar, saatler sonra planlarını kadar tekrar tekrar gözden geçirmiGler,
birbirlerine kusursuz olduğunu söylemiGlerdi.
Sirius&#65533;un odasında uyuyan Harry, yatağında babası, Sirius, Lupin ve Pettigrew&#65533;in yer aldığı eski
fotoğrafa asa ıGığı ile eGlik ediyor ve bir on dakika daha kendi kendine planı mırıldanıyordu. IGığı
söndürdüğünde, aslında Çok Özlü Gksir, Kusturan Pastiller, ya da Sihirsel Bakım Dairesi&#65533;nin askeri
cüppelerini değil, asa ustası Gregorovitch&#65533;i ve Voldemort onu kararlı bir Gekilde ararken daha ne kadar
uzun süre saklı kalmayı umduğunu düGünüyordu.
Günün ağarması gece yarısını edepsiz bir hızlılıkla takip etmiG görünüyordu.
Ron&#65533;un karGılaması --Korkunç görünüyorsun, oldu Harry&#65533;yi
uyandırmak için odaya girdiğinde.
--Uzun süredir değil, dedi Harry esneyerek.
Hermione&#65533;yi aGağıda mutfakta buldular. Kendisine kahve ve poğaça servis ediliyordu ve Harry&#65533;nin
sınav zamanındaki yeniden gözden geçiriGle iliGkilendirdiği yüzünde hafif bir telaG ifadesi taGıyordu.
--Cüppeler, dedi kısık sesle, mevcudiyetlerini onaylayan heyecanlı bir kafa sallama hareketiyle ve
boncuklu çantasına tıkıGtırarak. --Çok Özlü Gksir&#65533; Görünmezlik Pelerini&#65533; Kusturan Pastiller, Burun
Kanatan Nugatlar, Uzatılabilen Kulaklar.
Kahvaltılarını aceleyle yuttular ve yukarı çıktılar, Kreacher da peGlerinden geliyor ve onlara
döndüklerinde soğanlı börek yapma sözü veriyordu.
--Tanrı onu korusun, dedi Ron, sevgiyle, --ve düGünürsek eğer eskiden kafasını kesip duvara asma
gibi bir arzum vardı.
Son derece dikkatli bir Gekilde kapı eGiğine geldiler. Puslu meydanda bekleyen birkaç GiGik gözlü Ölüm
Yiyen&#65533;in evi gözetlediğini gördüler.

Hermione önce Ron ile Cisimlendi, ardından Harry için geri döndü. Kısa süreli karanlık ve nefessiz
kalmanın ardından Harry kendini ilk planlarını yaptıkları yer olan küçücük bir dar geçitte buldu. Büyük
birkaç çöp bidonu dıGında henüz kimse yoktu. Glk Bakanlık görevlileri genellikle saat 8&#65533;den önce
gözükmüyorlardı.
--Pekala dedi Hermione, saatini kontrol ederek. --BeG dakika içerisinde burada olması gerek. Ben onu
Sersemlettiğimde-
--Hermione, biliyoruz, dedi Ron sert bir Gekilde. --O içeri girmeden önce kapıyı açmamız gerektiğini
sanıyordum.
Hermione tiz bir çığlık attı.
--Az daha unutuyordum! Geri çekilin!
Asasını önlerindeki asma kilide ve duvar yazılarıyla dolu kapıya doğrulttu. Kapı patırtıyla açıldı.
Karanlık yolun arkasındaki koridor onlara keGif yolculuklarındaki gibi dikkatliymiGçesine boG salonu
gösterdi. Hermione kapıyı kapalıymıG gibi göstermek için kendine doğru çekti.
--Ve Gimdi, dedi diğer iki dar geçide yüzünü dönerek, --Pelerin&#65533;i yeniden üstümüze geçiriyoruz-
--- ve bekliyoruz, diye tamamladı Ron Pelerin&#65533;i bir kuG kafesinin üstüne örtü atarmıG gibi atıp Harry&#65533;e
doğru dönüp gözlerini devirerek.
Bir dakikadan daha fazla bir süre sonra, minik bir pop sesi ile küçük ağarmıG saçlı bir Bakanlık cadısı
onlardan bir adım uzaklığa Cisimlendi. Açılan gökyüzüyle bulutun ardından kendini gösteren güneG
yüzünden ani gelen ıGıkla gözlerini kırpıGtırdı. Hermione&#65533;nin Sersemletme Büyüsü onu göğsünden
vurup yere düGürdüğü ana dek bu beklenmedik ılık havanın tadını çıkaracak çok az zamanı olmuGtu.

--Aferin sana, Hermione, dedi Ron tiyatro kapısının yanındaki çöp bidonunun yanından ortaya
çıkarken, Harry Görünmezlik Pelerinini çıkarıyordu. Hep beraber küçük cadıyı karanlık koridordan
geçirerek kulise götürdüler. Hermione cadının saçından birkaç parça keserek çantasından çıkardığı
Çok Özlü Gksir&#65533;in içine attı. Ron küçük cadının el çantasını altüst etti.
--Bu Mafalda Hopkirk, dedi Sihrin Uygunsuz Kullanım dairesinde olduğunu belirten yakakartını
okuyarak. --Bunları alsan iyi olur Hermione, jetonları al.
Ron cadının cüzdanından aldığı bir sürü altın renkli üstünde U.B.K. yazan jetonları Hermione&#65533;ye verdi.
Hermione, bambul otu rengine dönmüG olan Çok Özlü Gksir&#65533;i içti. Birkaç saniye içinde Mafalda
Hopkirk&#65533;in ikizi oldu. Mafalda&#65533;nın gözlüklerini çıkardığı gibi kendine taktı. Harry saatini kontrol etti.
--Geç kalıyoruz, Mr Sihirsel Bakım her an burada olabilir.
Gerçek Mafalda&#65533;nın yanındanın yakınındaki kapıya gittiler. Harry ve Ron üzerlerine Görünmezlik
Pelerinini geçirdiler fakat Hermione görünürde kalıp bekledi. Saniyeler sonra bir pop sesi daha
duyuldu, ve küçük yaban gelinciğimsi görünümlü bir büyücü onların önünde Cisimlendi.
--Ah, merhaba, Mafalda!
--Merhaba! dedi Hermione titreyen bir sesle. --Bugün nasılsınız?
--Doğrusunu isterseniz, pek iyi değilim, diye cevap verdi büyücü üzgünce.
Hermione ve büyücü ana yola doğru yola koyulunca, Harry ve Ron peGlerine düGtü.
--Kendini kötü hissetmene üzüldüm, dedi Hermione, üzüntülerini belirten

büyücüyle sert bir Gekilde
konuGarak. Onu caddenin baGına ulaGmasını engellemek için gerekliydi.
--Buyrun, bir Geker alın.
--Ah, hayır, teGekkürler
--Israr ediyorum! dedi Hermine saldırgan bir tavırla Geker kesesini yüzüne doğru sallayarak. DehGete
düGmüG gibi gözüken büyücü bir tane aldı.
Etkisi aniden oldu. Pastil diline dokunduğu anda, büyücü öyle Giddetle kusamaya baGladı ki
Hermione&#65533;nin kafasından kopardığı saçları fark etmedi.
--Yüce Tanrım! dedi Hermione, büyücü yolu kusmuğa bulayınca. --Belki de bugün için izin almalısınız!
--Hayır, hayır! Boğuldu ve kusacak gibi oldu. Düzgün yürüyememesine rağmen devam etmeye çalıGtı.
--Bugün-gitmek-zorundayım.
--Ama bu çok saçma! dedi Hermione dehGete düGmüG gibi görünerek. --Bu durumda iGe gidemezsiniz.
Bence ancak St. Mungo&#65533;s bu sorunu çözebilir!
Büyücü yere kapaklandı, tekrar kalkarak kıvranarak ana caddeye yürümeye çalıGtı.
--Bu Gekilde iGe gidemezsiniz! diye bağırdı Hermione.
En sonunda Hermione&#65533;nin sözlerini kabul etmiG gibi gözüküyordu. Tekrar doğrulmak için,geri
çekilmeye çalıGan Hermione&#65533;ye tutundu, olduğu yerde dönüp, arkasında Ron&#65533;un adamın elinden
kaptığı bir torba ve fazlaca kusmuk birikintisi bırakarak ortadan kayboldu.
--Iyy, dedi Hermione,eteğini kusmuk parçalarına değmemek için kaldırarak yürüdü. --Onu
Sersemletmek daha az problem yaratırdı.
--Evet, dedi Ron büyücü çantasıyla ortaya çıkarak, --Ama yine de bence ortada bir grup bilinçsiz vücut
daha fazla dikkat çekerdi. GGine çok bağlı görünüyordu, öyle değil mi? Saçı ve iksiri uzatsana.
Gki dakika içinde Ron önlerinde durdu, küçük ve gelinciğimsi kokan büyücüye döndü. Büyücünün
çantasından düGen deniz mavisi pelerini çıkarıp giydi.
--Garip, bugün onları giymiyordu, öyle değil mi? Ne kadar da gitmek istiyordu öyle? Her neyse, ben,
burada yazılana göre Reg Cattermole&#65533;um.
--gimdi, burada bekle, dedi Hermione hala Görünmezlik Pelerininin altında olan Harry&#65533;e, --senin için
saç alıp birazdan döneceğiz.
YaklaGık on dakika kusmuk dolu yolda Mafalda&#65533;nın arkasında saklandı ve bekledi, ama bu Harry&#65533;e çok
daha uzun geldi.
--Kim olduğunu bilmiyoruz, dedi Hermione Harry&#65533;e bir sürü kıvırcık siyah saç vererek, --fakat kendisi
korkunç derecede kanayan burnu yüzünden eve gitmek zorunda kaldı! GGte, oldukça uzun biri, daha
büyük pelerine ihtiyacın var&#65533;
Hermione çantasından Kreacher&#65533;ın onlar için yıkadığı eski cüppeleri çıkardı, Harry onları giyerek iksiri
içti ve değiGti.
Acı verici dönüGümden sonra 180 cm boyunda birine dönüGtü. Kaslı kollarına bakarak söylemek
gerekirse güçlü bir vücudu vardı. Ayrıca bir de sakalı vardı. Görünmezlik Pelerinini üstüne attı ve
gözlüklerini yeni cüppesinin içine koyup diğer ikisine katıldı.
--Vay canına, bu gerçekten korkutucu, dedi Ron Harry&#65533;e doğru kafasını kaldırıp bakarak.
--Mafalda&#65533;nın jetonlarından birini al, dedi Hermione Harry&#65533;e, --Hadi gidelim, neredeyse saat dokuz
olacak.
Geçit yolundan beraber çıktılar. Elli metre uzunluğundaki kaldırım sivri uçlu metal parmaklıkların

birinde BAYANLAR, diğerinde de BAYLAR yazıyordu.

----------------------- Page 121-----------------------

--Birazdan görüGürüz, o zaman dedi Hermione gergince, BAYANLAR yazan yere girerken sendeledi.
Harry ve Ron, sıradan görünümlü siyah beyaz karolarla döGenmiG umumi tuvalete giriyormuG gibi
görünen bir grup garip giyiniGli adama katıldılar.
--Günaydın, Reg! diye çağırdı deniz mavisi cüppeli diğer bir büyücü altın bir jetonu kabine atarak.
--Serserilik aldı baGını gidiyor! Hepimizi iGe bu Gekilde gitmek için zorluyorlar! Kimin ortaya çıkacağını
düGünüyorlar, Harry Potter&#65533;ın mı?
Büyücü kendi esprisine kahkahalarla güldü. Ron zorla gülümsedi.
--Evet, aptalca öyle değil mi? dedi.
Ron ve Harry bitiGik kabinlere girdiler.
Harry&#65533;nin sağında ve solunda sifon çekme sesleri geliyordu. Yere çömeldi ve kabinin altındaki
boGluktan aGağı baktı, bir anlığına bir çift ayağın tuvaletin içine tırmandığını gördü. Soluna baktı ve
Ron&#65533;un ona göz kırparak baktığını gördü.
--Kendimizi mi sifon çeker gibi mi çekeceğiz? dedi fısıldayarak.
GörünüGe göre öyle, diye fısıldayarak yanıtladı Harry; sesi derin ve sert bir Gekilde çıkmıGtı. Gkisi de
dik durdular. Müstesna olarak aptalca bir hisle, Harry tuvalete tırmandı.

Hemen doğru Geyi yaptığını anlamıGtı; suyun içinde duruyormuG gibi görünmesine rağmen,
ayakkabıları, ayakları ve cüppesi kupkuru kalmaya devam etti. Yukarı uzanıp, zinciri çekti ve hemen
ardından büyük bir hızla kısa bir bacadan aGağı inip, Sihir Bakanlığı&#65533;ndaki Göminelerden birinde ortaya
çıktı.

Hantal bir Gekilde ayağa kalktı; vücudu, alıGkın olduğundan daha fazla yer kaplıyordu. Muazzam
büyüklükteki Atriyum, Harry&#65533;nin hatırladığından daha karanlık görünüyordu. Önceden salonun ortasını
kaplayan, cilalı tahta zemin ve duvarlara hafifçe pırıldayan ıGık benekleri gönderen, altın bir fıskiye
vardı. gimdi ise, görüntüye siyah taGtan yapılma dev gibi bir heykel hâkimdi. Bu daha ziyade,
korkutucuydu, çok süslü oymaları olan tahtlarında oturan, kendilerinden aGağıda kalan Göminelerden,
yuvarlanarak çıkan Bakanlık çalıGanlarına bakan bir cadı ve bir büyücünün heykeliydi. Heykelin alt
kısmında yarım metre büyüklükte puntolarla SGHGR GÜÇTÜR kelimeleri kazınmıGtı.

Harry bacaklarının arkasından sert bir darbe aldı: Daha demin, baGka bir büyücü arkasındaki
Gömineden fırlamıGtı.

--Yoldan çekilmez misin&#65533;ah, üzgünüm, Runcorn!

Açıkça korkmuG görünen, kelleGmeye baGlayan büyücü hızla uzaklaGtı. GörünüGe göre Harry&#65533;nin
kılığına girdiği kiGi, Runcorn, korkutucu biriydi.

--gGGt! dedi bir ses ve etrafına bakıp, ince, küçük bir cadı ve Sihirsel Bakım&#65533;dan, meraklı görünen bir
büyücünün, onu heykelin yanı baGından el iGaretleriyle yanlarına çağırdıklarını gördü. Harry onlara
katılmak için hızla hareket etti.

--Sorunsuz bir Gekilde geldin, öyleyse? diye fısıldadı Hermione Harry&#65533;ye.

--Hayır, o hâlâ tuvalette sıkıGmıG durumda, dedi Ron.

--Ah, çok komik&#65533; Bu korkunç, değil mi? dedi heykele gözlerini dikmiG olan Harry&#65533;ye. --Neyin üstünde oturduklarını fark ettin mi?

Harry daha yakından baktı ve dekoratif bir Gekilde oyulmuG olduklarını düGündüğü tahtlarının aslında oyulmuG insan yığınları olduğunu fark etti: Yüzlerce çıplak erkek, kadın ve çocuk vücutları vardı, hepsi daha ziyade aptal, çirkin yüzlüydüler; güzel, cüppeli büyücülerin ağrılığını taGımak için bükülmüG ve sıkıGtırılmıG gibi birbirlerine yapıGık biçimde duruyorlardı.

--Mugglelar, diye fısıldadı Hermione. --Hak ettikleri yerdeler. Haydi, baGlayalım.

Salonun sonundaki altın kapılara doğru giden cadı ve büyücü denizine katılıp, fırsat buldukça, gizlice etraflarına baktılar, fakat Dolores Umbridge&#65533;in kendine özgü Gekline dair bir iz göremediler. Kapılardan geçip, bir o kadar asansöre ev sahipliği yapan, yirmi kadar altın ızgaranın önünde kuyrukların oluGmaya baGladığı, daha küçük bir salona girdiler. En yakınlarındaki kuyruğa ancak girmiGlerdi ki bir ses, --Cattermole! dedi.

---------------------- Page 122-----------------------

Etraflarına döndüler. Dumbledore&#65533;un ölümüne tanık olan Ölüm Yiyenler&#65533;den biri onlara doğru uzun adımlarla gelmekteydi.Etraflarındaki Bakanlık çalıGanları sustular, hepsi bakıGlarını aGağı yöneltmiGlerdi. Harry onlara doğru dalgalanarak gelen korkuyu hissedebiliyordu. Onlara doğru gelen adam kaGlarını çatmıGtı, biraz hayvani yüzü nasıl oluyorsa, ihtiGamlı, oldukça geniG, epey bir altın iplikle nakıGlanmıG bir Gekilde süslenmiG olan cüppesiyle zıtlık oluGturuyordu. Asansörlerin etrafındaki kalabalıktan birisi dalkavukça, --Günaydın, Yaxley! diye seslendi, Yaxley onları görmezden geldi.

--Sihirsel Bakım&#65533;dan ofisimi düzene sokması için birini talep ettim, Cattermole. Ofisimde hâlâ yağmur yağıyor.

Ron, baGka biri müdahale eder umuduyla etrafına bakındı, fakat kimse konuGmadı.

--Yağmur mu yağıyor&#65533; senin ofisinde? Bu&#65533;bu iyi değil, değil mi?

Ron gergin bir Gekilde güldü. Yaxley&#65533;in gözleri büyüdü.

--Bunun komik olduğunu düGünüyorsun, Cattermole, değil mi?

Bir çift cadı kuyruktaki sıralarından çıkıp, kaçıGtılar.

--Hayır, dedi Ron, hayır, tabii ki&#65533;

--Karını sorguya çekmek için alt kata inmekte olduğumun farkına var, Cattermole. Doğrusu, o aGağıda beklerken, onun elini tutmak için yanında olmayıGına, oldukça GaGırdım. gimdiden

kötü bir iGmiG gibi
ondan vazgeçtin, değil mi? Muhtemelen akıllıca bir seçim yapmıGsın. Bir dahaki sefere emin ol ve bir
safkan ile evlen.

Hermione, küçük bir korku iniltisi koyuverdi. Yaxley ona baktı. Hermione zayıf bir Gekilde öksürdü ve
arkasını döndü.

--Ben&#65533;ben&#65533; diye kekeledi Ron.

--Fakat eğer benim karım Bulanık olmakla suçlanmıG olsaydı, dedi Yaxley, --&#65533;evleneceğim hiçbir
kadının bulaGacağı türden bir pislik değil&#65533;ve eğer Sihirli Yasal Yaptırım Dairesi baGkanı&#65533;nın bana bir iG
yaptırması gerekseydi, önceliğimi o iGi yapmak olarak değiGtirirdim, Cattermole. Beni anlıyor musun?

--Evet, diye fısıldadı Ron.

--O zaman buna dikkat et, Cattermole ve eğer ofisim bir saat içinde tamamen kuru olmazsa, karının
Kan Türü Guan olduğundan bile daha ağır bir Güphe altında olacak.

Önlerindeki altın ızgara takırdayarak açıldı. Açıkça Harry&#65533;nin, onun Cattermole&#65533;a yaptığı bu davranıGını
takdir etmesini bekleyen Yaxley, nahoG bir gülümsemeyle, Harry&#65533;yi kafasıyla selamlayıp baGka bir
asansöre doğru yol aldı. Harry, Ron ve Hermione kendi önlerinde duran asansöre girdiler, fakat kimse
onları izlemedi: Sanki bulaGıcı bir hastalığa yakalanmıGlar gibi. Izgaralar bir takırtıyla kapandı ve
asansör yukarı doğru hareket etmeye baGladı.

--Ne yapacağım? diye sordu hemen Ron diğer ikisine; vurgun yemiG gibi görünüyordu. --Eğer ortaya
çıkmazsam, karım... Yani, Cattermole&#65533;un karısı&#65533;

--Seninle geleceğiz, bir arada kalsak iyi olur&#65533; diye baGladı Harry, fakat Ron kafasını hararetle salladı.

--Bu delilik, O kadar çok zamanımız yok. Siz ikiniz Umbridge&#65533;i bulun, bende gidip, Yaxley&#65533;in ofisini
halledeyim&#65533;fakat yağmuru nasıl durdurabilirim?

--Finite Incantatem&#65533;i dene, dedi Hermione derhal, --Eğer bu bir uğursuzluk büyüsü ya da lanetse eğer,
yağmuru durduracaktır; eğer değilse, Atmosfer Büyüsü&#65533;nde bir Geyler bozulmuGtur ki bunu da
düzeltmek daha zor olabilir, bu yüzden onun eGyalarını, geçici bir süreliğine korumak için Impervius&#65533;u
deneyebilirsin&#65533;

--Bir kez daha söyle, yavaGça&#65533; dedi umutsuz bir Gekilde ceplerinde bir tüy kalem arayan Ron, fakat
tam o sırada asansör ani bir sarsıntıyla durdu. Bedensiz bir kadının sesi konuGmaya baGladı,
--Dördüncü Kat, Sihirli Yaratıkların Düzenlenmesi ve Denetimi Dairesi; Canavar, Varlık ve Ruh
Bölümleri, Cin cüce Grtibat Bürosu ve Zararlılar DanıGma Bürosu, ve ızgaralar bir kez daha kayarak
açılıp, birkaç büyücü ve asansörün tavanındaki lambanın etrafında kanat çırpan,

birkaç soluk renkli kâğıt uçağı içeri aldı.

--Günaydın, Albert, dedi çalı gibi sakalları olan bir adam, Harry&#65533;ye gülümseyerek. Asansör bir kez daha gıcırdayarak yukarı çıkmaya baGlarken, Ron ve Hermione&#65533;ye göz attı: Hermione Gimdi Ron&#65533;a, çılgınca direktifler fısıldıyordu. Büyücü Harry&#65533;ye doğru uzanıp, pis pis gülümseyerek, mırıldanmaya baGladı,
--Dirk Cresswell, ha? Cincüce Grtibat&#65533;tan? Gyi iG, Albert, gimdi onun iGini alacağıma son derece eminim!

Göz kırptı. Harry de bunun kâfi gelmesini umarak, gülümsemeyle karGılık verdi. Asansör durdu; ızgaralar bir kez daha açıldı.

--Gkinci Kat, Sihirli Yasal Yaptırım Dairesi; Sihrin Uygunsuz Kullanımı Bürosu, Seherbaz Karargâhı ve BüyüceGûra Gdari Hizmeleri, dedi bedensiz cadının sesi.

Harry Hermione&#65533;nin Ron&#65533;u hafiften ittiğini gördü, Ron asansörden aceleyle çıktı ve diğer büyücülerde onun peGinden çıkıp, Harry ve Hermione&#65533;yi yalnız baGlarına bıraktı. Altın kapılar kapandığı sırada Hermione çok hızlı bir Gekilde konuGmaya baGladı, --Aslında, Harry, sanırım onun peGinden gidersem daha iyi olur, Ne yaptığını bildiğini sanmıyorum ve eğer yakalanırsa tüm olay&#65533;

--Birinci Kat, Sihir Bakanı ve Destek Personeli.

Altın ızgaralar iki yana kayarak tekrar açıldı. Önlerinde dört kiGi durmaktaydı, onların ikisi derin bir sohbete dalmıGlardı: Siyah ve altın sarısı renkte ihtiGamlı bir cüppe giymiG uzun saçlı büyücü ile bodur, kurbağaya benzeyen, kısa saçının üstünde kadife bir Gapkası olan, koluyla göğsü arasına bir yazı altlığını sıkıGtırmıG bir cadı.

---------------------- Page 124----------------------

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MUGGLE-DOĞUMLULARI KAYIT KOMİSYONU

--Ah Mafalda, dedi Umbridge, Hermione&#65533;ye bakarak, --Seni Travers gönderdi, değil mi?

--Evet dedi Hermione cılız bir sesle.

--Güzel.. çok baGarılı bir Gekilde halledeceksin. Umbridge altın ve siyah renklere bürünmüG büyücüye,
--O halde problem çözüldü Bakanım, Eğer Mafalda kayıt tutma iGlemleriyle ilgilenebilirse hemen baGlayabiliriz.

Elindeki bilgi tablosuna bir göz attı.

--Bugün on kiGi var ve bir tanesi Bakanlık çalıGanının eGi!!! Off of&#65533; hemde burada, Bakanlığın kalbinde. Hermione&#65533;nin yanındaki platforma çıktı, onu bakanla arasındaki tartıGmayı dinlemiG olan iki büyücü takip etti. Hemen baGlayacağız, Mafalda, Mahkeme salonunda ihtiyacın olan her Geyi

bulacaksın.

--Günaydın Albert, sen çıkmıyor muydun?

--Evet, tabi dedi Harry Runcorn&#65533;un kalın sesiyle.

Harry dıGarı adımını attı ve arkasından altın ızgaraların çınlamasını duydu, arkasına bir göz attığında Hermione&#65533;nin gergin umutsuz ve telaGlı yüzünü, onun yanında oturan uzun boylu büyücüyü ve Umbridge&#65533;in omuz hizasına uzanan saç fiyongunu gördü.

--Seni buraya getiren nedir Runcorn? dedi yeni Sihir Bakanı. Siyah saçları ve sakalı yer yer gümüG rengiyle karıGmıGtı, çıkık alnı ise parıldayan gözlerinde Harry den korkmuG olduğu görünüyordu.

--Birkaç Gey konuGmam gerekiyordu. Harry bir an için duraksadı, --Arthur Weasley ile. Biri onun birinci katta olduğunu söylemiGti.

--Ooo dedi Pius Thickness, --Yoksa Gstenmeyen ile irtibata geçerken mi yakalanmıG?

--Hayır dedi Harry, boğazının kuruduğunu hissediyordu, --Hayır, öyle bir Gey değil.

--Neyse, zaten artık an meselesi dedi Thickness. --Bana sorarsanız, Kan Hainleri bulanıklar kadar kötü. Gyi günler Runcorn.

--Gyi günler Bakanım.

Harry Thickness&#65533;in kalın halı ile kaplı koridordan yürüyüp gidiGini izledi. Bakan görüG alanından çıktığı anda Harry görünmezlik pelerinini kendi ağır, siyah pelerininin altından çıkardı, üzerine örttü ve koridorda ters yöne doğru yola koyuldu. Runcorn öyle uzundu ki, Harry ayaklarının görünmediğinden emin olmak için öne eğilmek zorundaydı.

Panikten midesindekramplar hissediyordu. Harry üzerinde sahiplerinin adlarını ve ne iGle uğraGtıklarını belirten küçük tabelalara sahip, parlak ahGap kapıların bir biri ardına geçerken, bakanlığın karmaGıklığı ve ulaGılmazlığı onu öyle zorladı ki, son dört haftadır Ron ve Hermione ile birlikte hazırladığı plan ona gülünecek derecede çocukça geldi. Bütün dikkatlerini fark edilmeden içeri girmek üzerine yoğunlaGtırmıGlardı. Ayrı düGerlerse ne yapacakları konusunda bir an bile düGünmemiGlerdi. Ama Gimdi Hermione büyük ihtimalle saatler sürecek olan mahkeme iGleriyle meGgul, Ron, Harry&#65533;nin kendisini aGacağına emin olduğu ve sonucunun bir kadının özgürlüğüne etki edecek olan bir büyüyü yapmak için çırpınmakta ve Harry ise iGlerin ters gittiğini düGünerek üst katta dolanıp duruyordu.

Yürümeyi bıraktı, bir duvara yaslandı ve ne yapması gerektiğini düGünmeye çalıGtı. Sessizlik onu rahatsız etti. Ne bir heyecan ne bir konuGma ne de bir ayak sesi

vardı. Mor halı ile kaplanmıG
koridorlar her yerine muffindo büyüsü yapılmıGçasına sessizdi.

Ofisi burada olmalı, diye düGündü Harry.

Umbridge&#65533;in Mücevherlerini ofisinde saklaması hiç olası değildi, ama diğer yandan emin olmak için
aramamak çok saçma görünüyordu. Bu yüzden Harry yeniden yola koyuldu, yol boyunca sadece asık
suratlı, önündeki tüy kaleme bir Geyler yazması için emirler veren bir büyücüden baGkasına rastlamadı.

Harry kapıların üzerindeki isimlere dikkat ederek bir köGeyi döndü. Koridorun orta yerinde bir açıklık,
ve bu açıklıkta okul sıralarından çok da farklı olmayan ama daha çok cilalı ve daha az karalanmıG
çalıGma masalarında oturan bir grup cadı ve büyücü gördü. Onları izlemek için durdu. Hepsi asalarını
uyum içerisinde sallayıp çeviriyorlardı. Ve renkli kağıt parçaları odanın her yanına uçuGuyordu. Harry
bir süre sonra anladı ki iGler belli bir düzenle gidiyordu. Her renkten kağıt aynı düzenle üst üste birleGip
birer kitapçık oluGturuyorlardı. Harry biraz daha yaklaGtı, çalıGanlar her ne kadar kendilerini iGlerine
vermiG gibi görünseler de, yaklaGanayak seslerini duyabileceklerindenkuGkulandıHarry.
TamamlanmıG kitapçıklardan birini sessizce eline aldı ve görünmezlik pelerininin altından inceledi,
pembe kapağı altın renkli bir baGlıkla kaplanmıGtı.

BULANIKLAR

ve BarıGçıl Saf-kan Düzenine
Zararları

BaGlığın hemen altında bir gül resmi, ve gül yapraklarının arasında ise yapmacık gülümsemesiyle
yabani otlarların dikenleri ve çalılarıyla boğuGan bir fotoğraf vardı. Kitapçığın üzerinde bir isim yoktu
ama, resmi incelediğinde Harry&#65533;nin sağ elinin üzerindeki yara izi sızlar gibi olmuGtu. Tam bu sırada
Harry&#65533;ye yakın olan geç bir cadı --Bu cadaloz kadın her gün bulanıkları sorguluyor! Ama kim bunun
farkında? dedi.

--Dikkatli ol, dedi onun hemen yanındaki cadı etrafa hızlıca göz gezdirerek, bu arada onun
yönlendirdiği kağıtlardan biri yere düGtü.

--Ne olacak ki? Sihirli gözünün yanında birde sihirli kulak mı edindi?

Cadı tüm çalıGanların rahatça görünebildiği bir kapıya göz attı. Harry de hemen o kapıya baktı ve
kapıda sıra dıGı bir Gey gördü. Muggle&#65533;ların ön kapılarında kullandıkları gözetleme deliğine benzer bir
Gey vardı. Ama bu bir delik değil, Tahtaya birleGtirilmiG, büyük, mavi göz bebeği olan ve çok tanıdık
Alastor Mody&#65533;ye ait gözdü.

Birkaç saniye için Harry, nerede olduğunu ve ne yaptığını hatırlayamadı. Hatta görünmez olduğunu
bile unuttu. Doğruca kapıya yöneldi ve gözü incelemeye baGladı. Kıpırdamıyordu doğruca karGıya
bakıyordu. Harry onun altındaki etiketi okudu.

DOLORES UMBRİDGE

KIDEMLG BAKANLIK MÜSTEgARI

Ve bu yazının altında ise:

MUGGLE-DOĞUMLULAR
KAYIT KOMISYONU BAgKANI

Harry arkasındaki çalıGanlara baktı:GGleriyle meGgul olmalarına rağmen, eğer boG bir ofis kapısı
önlerinde açılırsa fark etmemelerinin zor olacağını düGündü. Harry cebinden, sallanan bacakları olan,
Dikkat Dağıtıcı Patlayıcıları yere yerleGtirdi. Harry bir süre bekledi ve sonra bol miktarda gürültü ve
kara bir duman çıkmaya baGladı. En ön sırada oturan cadı çığlık attı, sayfalar havaya uçuGtu. Herkes
bu olayın kaynağını ararken Harry Umbridge&#65533;in ofisine sızıp kapıyı arkasından kapatmayı baGardı.

Harry kendini zamanda geri gitmiG gibi hissetti. Oda Umbridge&#65533;nin Hogwarts&#65533;daki odasının aynısıydı:
Dantelli kumaGlar, bardak ve tabak altlıkları ve her yanı kaplayan kurutulmuG çiçekler. Duvarlarda aynı
süs tabakları asılıydı. Kapının arka yerinde gözle aynı hizada Umbridge&#65533;in çalıGanları gözlemek için
kullandığı bir dürbün sistemi bulunuyordu. Harry bu alet sayesinde içeriye bir göz attı, herkes hala
Dikkat Dağıtıcı Patlayıcılar&#65533;ın etrafında toplu vaziyette duruyordu. Harry bu dürbünü kapıdan çıkardı ve
ucundaki gözü ondan ayırıp cebine koydu. Sonra yüzünü odanın içine döndü, asasını kaldırdı ve
--Accio madalyon dedi.

Hiçbir Gey olmadı. Ama zaten olmasını da ummamıGtı. Umbridge mutlaka koruma ve engelleme
büyülerini biliyor olmalıydı. Buna rağmen Harry hızla onun çalıGma masasına yöneldi ve çekmeceleri
açmaya koyuldu. Harry, not defterleri, büyülü seloteypler, düzenlenip dosyalanmıG kağıtlar, bir kutu
dolusu saç tokası buldu ama madalyondan eser yoktu.

ÇalıGma masasının arkasında bir dosya dolabı vardı. Harry onun içini araGtırmaya koyuldu. Aynı
Filtch&#65533;in Hogwarts&#65533;taki dosya dolabı gibi bunun da içinde bir sürü dosya ve her birinin üzerinde
sahibinin adı yazılıydı. Harry neredeyse bütün dosyalara göz atmıGtı ki, bir dosya onun dikkatini
dağıttı. Mr Weasley&#65533;in dosyası.
Harry onu çıkardı ve açtı.

ARTHUR WEASLEY

KAN DURUMU : Safkan, ama kabullenemez Gekilde Muggle&#65533;lar ile bağlantılı.
Zümrüdü Anka YoldaGlığı üyesi olarak biliniyor.

AGLESG : EGi (safkan), yedi çocuğu, en genç ikisi Hogwarts&#65533;ta. Not: En genç erkek
çocuğu son zamanlarda evde, ciddi Gekilde hasta, bakanlık müfettiGleri durumu
onayladı.

GGZLGLGK DURUMU: TAKGP EDGLGYOR. Bütün hareketleri görüntüleniyor. 1 Numaralı Gstenmeyen (daha önce Weasley ailesi ile kalmıGtı) ile iletiGim kurabilir.

--Bir Numaralı Gstenmeyen, diye mırıldandı Harry, ve Mr Weasley&#65533;in dosyasını yerine yerleGtirdi ve çekmeceyi kapattı. Gstenmeye&#65533;nin kim olduğu konusunda bir fikri vardı, kafasını odanın etrafına göz atmak için çevirdiğinde odanın karGı duvarında kendi posterini gördü. Posterdeki resminin üzerinde 1 NUMARALI GSTENMEYEN yazılmıGtı. Harry postere yaklaGtığında kenarında Umbridge tarafından yazılmıG bir not gördü: --Cezalandırmak umuduyla

Harry daha da sinirlendi, odadaki her yeri aradı, tabakların altlarını, çiçek vazolarının içlerini. Ama madalyondan hiçbir iGaret yoktu ve bu hiç de GaGırtıcı değildi. Harry odaya son bir bakıG atıyordu ki gördüğü Gey yüzünden az daha kalbi yerinden fırlayacaktı. Kitaplığın üzerindeki kare Geklindeki bir aynadan Dumbledore ona bakıyordu. Harry hemen yaklaGtı ve aynayı eline aldı, Ve o anda anladı ki o bir ayna değildi. Dumbledor parlak kitabın kapağından Memnuniyetle sırıtıyordu. Harry BaGlığı hemen fark edememiGti : Albus Dumbledor&#65533;un Hayatı Ve Yalanları ve baGlığın altında ise --Armando Dippet: Ustamı yoksa Salak mı? yazılıydı.

Harry rasgele bir sayfa açtı ve kollarını bir birlerinin omzuna atmıG gülümseyen iki büyücünün tam sayfa resmini gördü. Dumbledor daha kısa saçlı ve Ron&#65533;un Victor Krum&#65533;da görerek sinir olduğu tarzda bir bıyıkla görünüyordu. Dumbledor&#65533;un yanında sessizlik içinde gülen büyücünün ise Dumbledor&#65533;un neGeli ifadesine rağmen daha vahGi görünüyordu. Altın rengindekisaçı omuzlarınadoğru kıvırcıklaGıyordu. Harry onun genç Doge olup olmadığını merak etti. Ama o daha resim hakkındaki bilgiyi okuyamadan, ofisin kapısı açıldı.

Eğer kapı açıldığında Thicknese arkasına bakıyor olmasaydı, Harry&#65533;nin görünmezlik pelerinini üstüne örtecek zamanı olmayacaktı. O tam üstünü örtebildiğinde Thickness bir hareketini görmüG olmalıydı. Çünkü bir iki saniye için Harry&#65533;nin az önce kaybolduğu yere bakakaldı. Ama daha sonra Harry&#65533;nin aceleyle yerine koyduğu kitaptaki Dumbledor&#65533;un resminin hareket ettiğini sanmıG olmalıydı ki sonunda yürüyüp masaya yöneldi ve masada hazır bulunan tüy kalem Umbridge&#65533;e bir not yazmaya baGladı. Bu arada Harry nefes almaya bile cesaret edemeden yavaGça odadan dıGarı çıktı.

----------------------- Page 127-----------------------

Kitapçık basımıyla ilgilenenler hala Dikkat Dağıtıcı Patlayıcılar&#65533;ın etrafında duruyorlardı. Harry koridora çıkıp oradan uzaklaGırken bir cadının --Eminim bu Gey deneysel sihirler bölümünden buraya gelmiGtir. Zehirli ördeği hatırlıyor musun?

Harry asansöre doğru yaklaGırken ihtimallerini gözden geçirdi. Madalyonun bakanlıkta olduğuna dair

hiç Güphe yoktu. Ve Umbridge kalabalık bir mahkemenin ortasında otururken madalyonu aramak faydasızdı. gu andaki en büyük öncelikleri fark edilmeden bakanlığı terk etmek ve baGka bir gün tekrar denemek olmalıydı. Yapılacak ilk iG Ron&#65533;u bulmaktı. Ve daha sonra ikisi Hermione&#65533;yi mahkeme salonundan çıkarmanın bir yolunu bulabilirlerdi.

Asansör boG olarak geldi. Harry içeri girdi ve asansör alçalmaya baGladığında görünmezlik pelerinini çıkardı. MüthiG rahatlama hissi yaGadığı anda asansör ikinci katta durdu ve sırılsıklam olmuG ve çok kızgın görünen Ron katıldı.

--Gü-günaydın asansör tekrar harekete geçtiğinde diye kekeledi Harry&#65533;ye.

--Ron. Benim Harry

--Vay canına Harry! Nasıl göründüğünü unutmuGum. Hermione neden senle birlikte değil?

--Umbridge ile mahkeme salonuna gitmek zorunda kaldı, reddedemedi ve..

Ama Harry bitiremeden asansör yine durdu. Kapı açıldı ve Mr Weasley içeri girdi. Mr Weasley, kendisinden daha yaGlı, saçı karınca yuvasını andıracak kadar kabartılmıG, sarıGın bir cadı ile konuGuyordu

--Ne demek istediğini oldukça iyi anlıyorum Wakanda, ama bende bu kadarını&#65533;

Mr Weasley Harry&#65533;yi fark etti ve sustu. Mr Weasley tarafından bu kadar nefretle bakılmak oldukça tuhaftı. Asansörün kapısı kapandı ve dördü birden yeniden aGağı doğru hareket etmeye baGladılar.

--Selam Reg Dedi Mr Weasley Ron&#65533;un sular damlatan cüppesine bakarak. --EGin bugün sorgulanmıyor muydu? Eee.. sana ne oldu? Neden Islaksın?

--Yaxley&#65533;in ofisinde yağmur yağıyor Dedi Ron Mr Weasley&#65533;in omzuna bakarak. Harry eğer göz göze gelirlerse Mr Weasley&#65533;in Ron&#65533;u tanıyabileceğinden korktu. --Durduramadım, onlarda beni Bernie Pillsworth&#65533;u çağırmaya gönderdiler.. sanırım.

--Evet çoğu ofiste yağmur yağıyor son günlerde Dedi Mr Weasley. --Meterolojinx Recanto&#65533;yu denedin mi? Bletchey için iGe yaramıGtı.

--Meterolojinx Recanto? fısıldadı Ron. --Hayır denemedim. Sağol Ba.. yani sağ ol Arthur.

Asansör kapıları açıldı, yaGlı cadı ve karınca yuvasına benzeyen saçı ayrıldı. Ron da hızla ayrıldı. Harry onu takip etmeye çalıGtı ama Percy Weasley o sırada asansöre girmeye çalıGtığı için çıkamadı. Percy elinde bir çok kağıtla asansöre girdi.

Kapılar kapanana kadar Percy babası ile aynı asansörde olduğunu fark etmedi. Ve Mr Weasley&#65533;i gördüğü an kıpkırmızı kesildi ve kapılar açıldığı anda dıGarı fırladı. Harry de ikinci kez dıGarı çıkmaya

çalıGtı ama bu sefer onu durduran Mr Weasley&#65533;in koluydu.

--Bir saniye, Runcorn

Asansör kapıları kapanıp yeniden harekete geçtiklerinde Mr Weasley --Duyduğuma göre Dirk Cresswell hakkında bilgiler yayıyormuGsun?

Harry Mr Weasley&#65533;in Prcy ile karGılaGması yüzünden oldukça sinirli olduğunu düGündü ve kendisi için en iyisinin Aptal gibi davranmak olduğuna karar verdi.

--Pardon? dedi

---------------------- Page 128----------------------

--Numara yapma Runcorn, dedi Mr Weasley öfkeyle --Aile ağacı hakkında yalan söyleyen büyücüyü hallettin değil mi?

--Ne olmuG yaptıysam, dedi Harry.

--Eh Dirk Cresswell senden on kat daha iyi bir sihirbaz, dedi Mr Weasley sessizce. --Ve eğer o Azkabandan sağ olarak çıkarsa onunla yüzleGmek zorunda kalacaksın. Karısı, Çocuklarıve arkadaGlarından bahsetmiyorum bile.

--Arthur dedi Harry.Gzlendiğini biliyorsun. Değil mi?

--Bu bir tehtit mi, Runcorn? dedi Mr Weasley yüksek sesle.

--Hayır dedi Harry. --Bu bir gerçek! Her hareketini izliyorlar

Asansör kapısı açıldı. Atrium a gelmiGlerdi. Mr Weasley Harry&#65533;ye iğneleyici bir bakıG attı ve uzaklaGtı. Harry orada kaldı, titriyordu. Runcorn dan baGka birine dönüGmüG olmayı öyle dilerdi ki&#65533; Asansör kapısı yeniden kapandı.

Harry Görünmezlik pelerinini ortaya çıkarıp, üstüne örttü. Ron yağmur yağan ofislerle uğraGırken, Harry Hermione&#65533;yi mahkeme salonundan kurtarmayı deneyecekti.Kapı ilk açıldığında taGtan bir koridora bakıyordu. Harry hafifçe ürperdi çünkü burası Gizem Dairesinin olduğu kattı.

Harry Mahkeme salonuna doğru yöneldi. Aklı oraya vardığında ne yapacağını düGünmekle meGguldü. Hala birkaç Dikkat Dağıtıcı Patlayıcı&#65533;sı vardı. Ama belki de en iyisi, kapıyı çalıp içeri Runcorn olarak girmek ve Mafalda ile konuGmak için izin istemekti. Tabiiki Harry Runcorn&#65533;un böyle bir Gey yapabileceğinden emin değildi ve yapsa bile, Hermione&#65533;nin geri dönmeyiGi onlar daha bakanlıktan çıkamadan bir araGtırmaya yol açabilirdi.

DüGüncelere daldı, Eğer etrafta sis olmasaydı, Üstünü yavaGça örten soğukluğu anlamlandırmazdı. Attığı her adımda daha da soğudu. Soğuklu adeta boğazından girip, ciğerlerini yırtıyordu. Ve içinin umutsuzluk ve çaresizlikle dolduğunu hissetti&#65533;

Ruh Emiciler, diye düGündü.

Merdivenlerin sonuna gelip sağ döndüğünde korkunç bir manzara ile karGılaGtı. Mahkeme salonun dıGı
siyah kukuletalı figürlerle kaplanmıGtı. Yüzleri tamamen saklıydı. Hırıltılı nefesleri duyulabilen tek sesti.
Muggle doğumlular, sorgulanmak için içeri alınıyor ve tahta sıralarda oturdukları sürece titriyorlardı.
Çoğu elleri ile yüzlerini kapatmaktaydı, belki de içgüdüsel olara kendilerini ruh emicilerin aç gözlü
ağızlarından korumaya çalıGıyorlardı. Ailelerin ve yalnız baGlarına orda bekleyenlerin önünde bir ileri
bir geri hareket ediyordu ruh emiciler. Ve bu görüntüyü görmek, umutsuzluğu, çaresizliği, soğuğu
hissetmek bir lanet gibi çöktü Harry&#65533;nin üzerine.

DövüG onlarla, dedi kendi kendine. Ama o da kendisini ele vermeden bir patronus yaratamayacağını
biliyordu. Ve bu yüzden yapabildiği kadar sessizce ilerledi. Attığı her adımda hissizlik duygusu arttı.
Ama o kendini ona ihtiyacı olan Ron ve Hermione&#65533;yi düGünmeye zorladı.

Yüksek siyah figürlere doğru ilerlemek çok korkutucuydu. Gözleri olmayan örtülü suratları Harry
yanlarından geçerken ona döndü ve Harry onların kendisini hissettiklerinden emin oldu. Hissettiler,
belki onu, belki hala umudu ve gücü olan bir insan varlığını.

Ve sonra aniden GaGırtıcı bir biçimde zindanın kapıları açıldı. Gçeriden gelen çığlıklar yankılanıyordu.

--Hayır, hayır, ben yarım-kanım, size söylüyorum! Benim babam büyücüydü, araGtırın, Arkie Alderton.
Çok iyi bilinen bir süpürge tasarımcısıydı, araGtırın, göreceksiniz, Çekin ellerinizi üzerimden! Çekin!

--Bu son uyarın dedi Umbridge&#65533;nin sihirle yükseltilmiG yumuGak sesi adamın sesini bastırarak. --Eğer
daha fazla çırpınırsan Ruh emici öpücüğüne mahkum edileceksin.

Adamın çığlıkları azaldı, ama hıçkırıkları koridor boyunca yankılandı.

--Alın götürün onu, dedi Umbridge.

Gki ruh emici mahkeme salonunun kapısında belirdi. ÇürümüG gibi görünen elleri adamın kollarına
değdiğinde adam bayılmıG gibi görünüyordu. Adamla birlikte süzülerek iki ruh emici çıktı.

--Sıradaki&#65533; Marry Cattermole, dedi Umbridge.

Kısa boylu bir kadın ayağa kalktı. BaGtan aGağı titriyordu. Siyah saçları arkaya doğru taralı ve üzerinde
sade bir cüppe vardı. Suratı neredeyse kansızdı. Ruh emicilerin yanından geçerken onun titrediğini
gördü Harry.

Hiçbir plan olmadan, sadece kadının çaresizce yürüyüGünü seyrederken aniden karar verip tam
salonun kapıları kapanırken içeri sızdı Harry.

Burası daha önce Harry&#65533;nin sihrin uygunsuz kullanımı için yargılandığı yer değildi. Daha küçük ama

tavanı daha yüksek bir oda idi. Gnsana kapana kısılmıG hissi veriyordu.

Burada etrafa dondurucu etkilerini yayan daha fazla ruh emici vardı. Kürsünün arkasında Umbridge, bir yanında Yaxley diğer yanında da Mrs Cattermola kadar beyaz yüz ifadesiyle Hermione ile oturuyordu. Platformun hemen önünde parlak gümüG renginde, uzun tüylü bir kedi bir aGağı bir yukarı yürüyordu. Harry bunun yargıçları ruh emicilerin etkisinden korumak için olduğunu anladı. Ruh emiciler davalılar için oradaydı. Davacılar için değil.

--Oturun, dedi Umbridge yumuGak, ipeksi sesiyle.

Mrs. Cattermole platformun üzerindeki sandalyeye oturduğu anda iki yanındaki zincirler onu oraya kilitledi.

--Siz Mary Elizabeth Cattermole&#65533;sunuz değimli? diye sordu Umbridge.

Mrs Cattermole baGıyla onayladı.

--Sihirsel Bakım Dairesi&#65533;nden Reginald Cattermole ile evli?

Mrs Cattermole göz yaGlarına boğuldu.

--O nerede bilmiyorum, benimle burada buluGacaktı,

Umbridge onu duyamazlıktan geldi.

--Maisie, Ellie ve Alfred Cattermole&#65533;ın annesi?

Mrs Cattermole her zamankinden daha yüksek sesle hıçkırdı.

--Korkuyorlar, sanıyorlar ki, bir daha eve dönemeyeceğim

--BağıGla bizi ama Bulanıkların veletleri bizde sempati uyandırmaz, diye araya girdi Yaxley.

Mrs Cattermole&#65533;un hıçkırıkları Harry&#65533;nin ayak seslerini gölgeledi ve onun platformun tepesine kadar çıkabilmesini sağladı. Harry kedi Patronusu geçtiği anda sıcaklığı ve güven duygusunu hissetti. Harry patronusun Umbridgeye ait olduğundan emindi. Ve patronus çok parlaktı çünkü, Umbridge orada olmaktan çok memnundu. Harry Hermione&#65533;ye yaklaGtı ama onu korkudan zıplatmaktan korktu. Umbridge ve Yaxley duymasın diye Muffindo büyüsü yapmayı düGündü ama büyüyü yaparken bile duyulabileceği için vazgeçti. O sırada Umbridge sesini Mrs Cattermole&#65533;a yükseltti ve Harry de Hermione&#65533;nin kulağına --Arkandayım, diye fısıldama Gansı buldu. Tahmin ettiği gibi Hermione Gok oldu ve az daha mürekkep GiGesini deviriyordu. Ama Yaxley ve Umbridge, Mrs Cattermole ile ilgilendiği için fark edilmedi.

---------------------- Page 130----------------------

--Sizden bugün bakanlığa geldiğinizde alınan asa. dedi Umbridge sekiz buçuk inçlik kiraz ağacından ve bir tek boynuzlu at kuyruğu tüyü. Bu tanımı kabul ediyor musunuz?

Mrs Cattermole baGıyla onayladı.

--Bize bu asayı hangi cadı veya büyücüden aldığınızı söyler misiniz lütfen?

--Almak? Ben onu kimseden almadım. On bir yaGımdayken satın aldım. O beni seçti,

Her zamankinden daha da fena ağladı.

Umbridge&#65533;nin çocukça gülüGü Harry&#65533;de ona saldırma isteği uyandırdı. Mahkumla daha iyi temas kurmak için öne eğildi ve altın bir Gey öne savruldu: madalyon.

Hermione bunu gördü ve küçük bir hıçkırık koyuverdi. Ama onu fark eden olmadı.

--Hayır Dedi Umbridge. --Hayır sanmıyorum. Asa yalnızca büyücü veya cadıyı seçer. Siz bir cadı değilsiniz. Elimde size gönderilmiG teste verdiğiniz cevaplar var. Mafalda, bana gönder onları.

Umbridge küçük elini uzattı. O kadar iğrenç görünüyordu ki, Harry onun parmakları arasında örümcek ağı görmediğine GaGırdı. Hermione&#65533;nin elleri titriyordu. Heyecanla elindeki belgelerin arasından üzerinde Mrs Cattermole&#65533;un ismi olanını buldu.

--Ah çok hoG Dolores dedi Hermione Umbridge&#65533;nin bluzu üzerinde parlayan gerdanlığı göstererek.

--Ne? Dedi Umbridge aGağı bakarak, --Ah evet eski bir aile yadigarı dedi göğüs hizasındaki madalyonu okGayarak. --S harfi Selwyn&#65533;i temsil ediyor. Ben Selwyn soyundan geliyorum.. Aslında bağlı olmadığım birkaç safkan soy var&#65533; yazık ve Mrs Cattermole un testine bakarak, yüksek sesle devam etti:

Ailesinin mesleği : Sebzecilik

Yaxley kahkaha attı. Ruh emiciler hala beklemedeydiler.

Harry&#65533;yi çileden çıkaran Gey Umbridge&#65533;in yalanlarıydı. Yasa dıGı Gekilde ele geçirdiği madalyonu kendi unvanınıpekiGtirmekiçin kullanıyordu. Asasınıkaldırdı artık görünmez kalmaya bile özen göstermiyordu ve büyüyü yolladı :Sersemlet!

Kırmızı bir ıGık çaktı. Umbridge dondu ve alnı korkuluklara çarptı.elindeki kağıtlar düGtü ve GümüG kedi yok oldu. Soğuk hava onları bir fırtına gibi çarptı. Yaxleykafası karıGmıG bir Gekilde etrafına bakınırken, Harry&#65533;nin vücutsuz kolunun kendisine dönük olduğunu gördü. O da kendi asasını çıkarmaya çalıGtı ama çok geçti : --Sersemlet!

Yaxley yere yığılıp kaldı.

--Harry!

--Hermione eğer burada oturup onun devam etmesine izin vereceğimi düGündüysen&#65533;

--Harry, Mrs Cattermole!

Harry arkasına döndü, görünmezlik pelerinini attı. Belki patronus yok olduğundan, belki de efendileri artık kontrolü elinde bulundurmadığından, ruh emicilerde kontrol dıGı bir

Gekilde sandalyeye bağlı Mrs
Cattermole&#65533;a doğru gidiyorlardı. Mrs Cattermole çürümüG bir el onun çenesinden tuttuğunda korkunç
bir çığlık attı.

--EXPECTO PATRONUM!

GümüG geyik Harry&#65533;nin asasından fırladı ve ruh emicileri savuGturdu. Patronus geyiğin etkisi
kedininkinden çok fazlaydı.

--Hortkuluk&#65533;u kap Dedi Harry Hermione&#65533;ye

Harry Mrs. Cattermole un yanına gitti.

--Sen? diye fısıldadı GaGkın bayan. --Ama.. ama Reg demiGti ki, sen benim sorgulanmama sebep
olanlardan biriydin!

--Ben mi? dedi Harry. Bir yandan zincirlerden kurtarmaya çalıGıyordu.

--Eh fikir değiGtirdim. Diffindo! hiçbir Gey olmadı. --Hermione Bu zincirlerden nasıl kurtulacağım?

--Bekle, burada bir Geyle uğraGıyorum

--Hermione, Ruh emiciler etrafımızı sardı

--Biliyorum Harry ama uyandığında madalyonun gittiğini fark ederse&#65533;yerine sahtesini koymam lazım.
Bu onu kandırır Geminio! --

Hermione koGarak yanlarına geldi.

--Bir bakalım&#65533; Relashio!

Zincirler Gangırdadı ve açıldı. Mrs Cattermole az biraz önceki kadar korkmuG görünüyordu.

--Anlamıyorum diye fısıldadı.

--Bizimle birlikte buradan kaçacaksınız dedi Harry onu ayağa kaldırarak. --Evinize gidin, Çocuklarınızı
alın. Ve kaçın, terk edin ülkeyi, gerekirse kılık değiGtirin. Burayı gördünüz, adil bir duruGma olması
mümkün değil!

--Harry dedi Hermione. --DıGarıda o kadar ruh emici varken nasıl dıGarı çıkacağız?

--Patronuslarla dedi Harry asasını hala parlayan geyiğine doğrultarak. --Yapabildiğimiz kadar
yapacağız, haydi.

--Expec.. Expecto patronum, dedi Hermione. Hiçbir Gey olmadı.

--Sorun yaGadığı tek büyü bu dedi Harry, GaGkın görünen Mrs Cattermole&#65533;a. --Talihsizlik, gerçekten..
Hadi Hermione&#65533;

--Expecto Patronum!

GümüG su samuru Hermione&#65533;nin asasından çıktı ve geyiğe katıldı.

--Hadi Dedi Harry ve Hermione ve Mrs Cattermole&#65533;u kapıya yöneltti.

Patronusların zindandan çıkmasıyla dıGarıda bekleyenlerden Gok çığlıkları yükseldi. Harry etrafına
bakındı, ruh emiciler çekiliyorlardı.

--Hepinizin evinize gitmesine ve ailelerinizle birlikte saklanmanıza karar verilmiGtir. Dedi Harry
bekleyenMuggle doğumlulara. --Yurt dıGına kaçın yapabilirseniz. Yeter ki bakanlıktan yeterince
uzaklaGın. Yeni resmi Karar bunu gerektirmektedir. gimdi, eğer patronusları takip ederseniz atriumdan
dıGarı çıkabilirsiniz

Fark edilmeden merdivenlerden çıktılar ama asansöre yaklaGtıklarında, Harry telaGlanmaya baGladı.
Eğer artiuma yanlarında gümüG bir geyik ve su samuru ile yirmiden fazla muggle doğumlu olduğu için
suçlanmıG kiGiyle çıkarlarsa, istemedikleri bir ilgiyle karGılaGacaklardı. Harry bu düGünceye kapıldığı
anda asansör kapısı açıldı.

--Reg! diye bağırdı Mrs Cattermole ve kendini Ron&#65533;un kollarına attı. --Runcorn beni bıraktı, O Umbridge
ve Yaxley&#65533;e saldırdı ve hepimize ülkeyi terk etmemizi söyledi, Bence dediğini yapmalıyız Reg. Hadi
hemen eve gidip çocukları alalım ve&#65533; Neden bu kadar ıslaksın?

--Su diye mırıldandı Ron kendisini uzaklaGtırarak. --Harry içeride davetsiz misafirler olduğunu biliyorlar,
Umbridge&#65533;nin ofis kapısındaki delik hakkında bir Geyler duydum, ve sanırım beG dakikamız var.

Hermione&#65533;nin patronusu bir pop sesiyle yok oldu. Hermione&#65533;nin yüzü korku doluydu.

--Harry, Ya eğer burada kapalı kalırsak

--Hızlı hareket edersek kalmayız dedi Harry. Arkasındaki Sessiz gruba dönerek.

--Kimlerin asası var?

YaklaGık yarısı asalarını kaldırdı.

--Tamam, Asası olmayan herkes kendisini asası olan birini yakın tutsun. Onlar bizi durdurmadan hızlı
davranmalıyız. Hadi.

Kendilerini iki asansöre ayırdılar. Harry&#65533;nin patronusu onlar asansörle yükselirken gözcü olarak kaldı.
--sekizinci kat dedi sakin cadı sesi --Atrium

Harry baGlarının belada olduğunu hemen anladı. Atrium Gömineden Gömineye geçiGleri tıkayan
insanlarla doluydu.

--Harry diye çığlık attı Hermione --Ne yapacağız?

--DURUN! diye bağırdı Harry, ve Runcorn&#65533;un güçlü sesi atrium duvarlarında yankılandı. gömineleri

tıkamaya çalıGan insanlar durdu. --Beni takip edin diye fısıldadı Harry arkasındaki Muggle doğumlular
grubuna.

--Naber, Albert? dedi Harry yi daha önce Gömineden çıkarken takip eden kel büyücü. Oldukça gergin
görünüyordu.

--Bu grup sen çıkıGı tıkamadan ayrılmalı buradan dedi Harry sesine olabildiğince otorite katmaya
çalıGarak.

Önündeki büyücü grubu birbirine baktı.

--Bize çıkıGları tıkamamız ve kimseyi bırakmamamız&#65533;

--Bana yalancımı diyorsun? Harry kükredi. -- Senin aile ağacını da araGtırtmamı istemisin Dirk
Creswell&#65533;e yaptığım gibi?

--Pardon dedi kel büyücü, geri çekilerek.bir Gey ima etmek istemedim Albert, Sandım ki onlar
sorgulanacaktı ve&#65533;

--Onların kanı saf dedi Harry Ve derin sesi yankılandı. -- Çoğunuzunkinden daha saf. gimdi
çekilebilirsin Ve Muggle doğumluları gruplar halinde göndermeye baGladı. Bakanlık büyücülerinin bir
kısmı kafası karıGmıG, bir kısmı ise korkmuG görünüyordu. Ve sonra,

--Mary!

Mrs Cattermole arkasına baktı. Gerçek Reg Cattermole asansörden koGarak geldi artık kendine
gelmiGti ama hala suratı solgun ve bitkin görünüyordu.

--R..Reg?
Bir kocasına bir Ron&#65533;a baktı ve yüksek sesle küfretti.

---------------------- Page 133-----------------------

Kel büyücü nefesini tuttu Bir Reg den öbürüne baktı.

--Hey neler oluyor? Bu da ne?

--ÇıkıGları tıkayın! TIKAYIN!

Yaxley asansörden fırladı ve Göminenin baGındaki gruba doğru koGmaya baGladı. Mrs Cattermole yol
olmuGtu. Bu arada kel büyücü asasını kaldırmıGtı ama Harry muazzam bir yumrukla onu adeta havaya
fırlattı.

--Muggle Doğumluların kaçmasına yardım ediyordu, Yaxley! diye bağırdı Harry.

Kel büyücünün arkadaGları Ron&#65533;un Mrs Cattermole&#65533;u çekip götürdüğü açık olan Gömineyi kapatmak
için karmaGa içinde çabaladılar ama baGarısız oldular. Gerçek Reg Cattermole --Benim karım! Kimdi
benim karımla birlikte giden? Neler oluyor? diye bağırırken, kafası karıGmıG olan Yaxley bir Harry&#65533;ye
bir yumruklanmıG adama baktı.

Harry Yaxley&#65533;in kafasını çevirdiğini gördü. Ve onun gaddar

yüzünde gerçeği anlamıG bir ifade
olduğunu anladı.

--Hadi! diye bağırdı Harry Hermione&#65533;ye. Onu elinden tuttu ve Yaxley&#65533;in laneti Harry&#65533;nin baGını sıyırıp
geçerken gömineye atladılar.

Küçük bir oda Geklindeki bir tuvalette belirene kadar birkaç saniye dönüp durdular. Harry önlerindeki
kapıyı savurarak açtı. Ron lavabonun yanında durmuG, Mrs Cattermole ile güreGmekteydi.

--Reg anlamıyorum..

--Bırak beni, ben senin kocan değilim, Evine gitmelisin!

Arkalarındaki odacıktan bir ses geldi, Harry etrafına bakındı,Yaxley yanı baGlarında belirmiGti.

--HADG GGDELGM bağırdı Harry. Hermione&#65533;yi elinden, Ron&#65533;u ise kolundan tuttu ve yok oldular.

Karanlığın içine çekildiler, ellerini hissetmesine rağmen bir Gey ters gidiyordu&#65533; Hermione&#65533;nin elinin
kaymaya baGladığını hissetti.

Harry boğulmakta olduğunu düGündü. Ne nefes alabiliyordu, ne de görebiliyordu. Tek güvenebileceği
Gey yavaGça kaymakta olan Ron&#65533;un kolu ve Hermione&#65533;nin eli idi.

Ama sonra on iki numaralı kapıyı gördü, Grimmauld Meydanı,yılanımsı kapı tokmağıyla&#65533;Ama daha
bir nefes bile alamadan, bir çığlık ve mor bir ıGık patlaması oldu. Hermione&#65533;nin eli onun elini sıkıca
kavradı ve yeniden her Gey karardı.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

HIRSIZ

Harry gözlerini açtı ve altın sarısı ile yeGillerden dolayı gözleri kamaGtı; ne olduğu hakkında hiçbir fikri
yoktu, tek bildiği yaprak ve ince dal yığınının üzerinde uzanıyor olduğuydu. Zorlanarak ciğerlerine hava
doldurmaya çalıGtı, gözlerini kırpıGtırdı ve tepesini baGtan baGa kaplayan yapraklar arasından süzülen
göz kamaGtırıcı güneG ıGığını fark etti. Ve aniden yüzünün yakınına bir Gey geldi. Elleri ve dirsekleri
üzerinde doğruldu, küçük ve çirkin bir yaratıkla karGılaGmaya hazırlandı, ama gördüğü Gey Ron'un
ayağıydı. Çevresine bakınan Harry onların ve Hermione'nin orman zemininde yalnız Gekilde yattığını
gördü.

Harry'nin ilk düGüncesi Yasak Orman'dı, ve bir anlığına, Hogwarts arazisinde ortaya çıkmanın ne
kadar aptalca ve tehlikeli olduğunu bildiği halde, ağaçlar arasından gizlice Hagrid'in kulübesine gitme
düGüncesi yüreğini hoplattı. Ama bir an sonra Ron hafifçe inledi ve Harry ona doğru emeklemeye
baGladı; orasının Yasak Orman olmadığını fark etti: Ağaçlar daha genç görünüyordu, daha geniG yer

kaplıyordu ve zemini daha temizdi.

Hermione'yle karGılaGtı, onun elleri ve dizleri de Ron'un baGındaydı. Gözlerini Ron'a çevirince aklındaki
her Gey uçup gitti, Ron'un bütün sol tarafı kandan sırılsıklam olmuGtu ve grimsi beyaz yüzü de yaprak
kaplı yerde göze çarpıyordu. Çok Özlü Gksir'in etkisi geçiyordu: görünüGünün yarısı Cattermole yarısı
kendisiydi, yüzünde kalan azıcık renkte kaybolurken saçları gittikçe kırmızılaGıyordu.

"Ona ne oldu?"

"Kendini septirdi," dedi Hermione, parmakları Ron'un kanının en ıslak ve koyu olduğu kol kısmıyla
meGguldü.

Harry izledi ve Hermione Ron'un gömleğini çıkarırken dehGete düGtü. Septirmeyi hep gülünç bir Gey
olarak düGünmüGtü; ama bu... Hermione, bıçakla temiz bir Gekilde içi oyulmuG gibi büyük bir parçası
eksik olan Ron'un kolunun üst kısmını açık bir Gekilde ortaya yatırınca tüyleri ürperdi.

"Harry, çabuk, çantada 'Geyikotu Esansı' diye isimlendirilmiG küçük bir GiGe var.-"

"Çanta- doğru- "

Harry çabucak Hermione'nin indiği yere gitti, boncuklarla süslü minik çantayı tuttu ve elini içine soktu.
Hemen, nesneler birbiri ardına eline gelmeye baGladı: bir kitabın deri sırtını hissetti, bir kazağın yünlü
yenini, bir ayakkabının topuğunu-

"Acele et!"

Yerden asasını aldı ve sihirli çantanın derinliklerine çevirdi.

"Accio Geyikotu!"

Küçük kahverengi bir GiGe çantadan fırladı; onu yakaladı ve aceleyle Hermione ve Gimdi gözleri yarı
yarıya kapalı, göz küresinin akı gözkapağının ardından görünen Ron'a geri götürdü.

"Bayıldı," dedi solgun görünen Hermione; artık Mafalda gibi görünmüyordu, yine de saçlarının bazı
yerleri griydi. "Kapağını benim için çıkar Harry, ellerim titriyor."

Harry küçük GiGenin tıkacını çevirerek çıkardı, Hermione onu aldı ve kanayan yaranın üstüne iksirden
üç damla damlattı. YeGilimsi bir duman dalgalanarak yükseldi ve dumanlar gittiğinde Harry kanamanın
durduğunu gördü.

Yara Gimdi birkaç günlük gibiydi; teninin açık yerine yeni bir deri gerilmiGti.

"Vay canına," dedi Harry.

"Bu daha güvenilir bir yöntem," dedi Hermione titreyerek. "Onu tamamen iyileGtirecek sihirler var; ama

yanlıG yaparak daha fazla hasar meydana getirme tehlikesi varken onları denemeye cesaretim yoktu...
Zaten çok fazla kan kaybetti..."

"Ama nasıl yaralandı? Yani " -Harry meydana gelen Geylerin ne anlam ifade ettiğini kafasından atmak
için baGını salladı- "neden buradayız? Grimmauld Meydanı'na döneceğimizi sanıyordum."

Hermione derin bir nefes aldı. Neredeyse ağlayacaktı.

"Harry, oraya dönebileceğimizi sanmıyorum."

"Ne demek-?"

"Cisimlenirken Yaxley beni yakaladı ve ondan kurtulamadım, çok güçlüydü ve biz Grimmauld
Meydanı'na vardığımızda hala beni tutuyordu, sonra- eh, kapıyı görmüG ve bizim orada durduğumuzu
düGünmüG olmalı, böylece o elini gevGetti ben de ondan kurtuldum ve onun yerine bizi buraya
getirdim!"

"Ama o zaman, o nerede? Bekle... Grimmauld Meydanı'nda diyor olamazsın? Oraya giremez ki!"

Hermione baGını öne eğerken gözleri yaGlardan dolayı parlıyordu.

"Harry. Sanırım girebilir. Ben- ben onu Tiksinti Uğursuzluk Büyüsü ile gitmeye zorladım, ama onu
çoktan Fidelius sihrinin koruması altına almıGtım. Dumbledore öldüğünden beri, biz Sır-Tutucuyduk,
yani ona böylece sırrı vermiG oldum, değil mi?"

Kendini kandırmanın bir anlamı yoktu; Harry onun haklı olduğuna emindi. Bu ciddi bir felaketti. Eğer
Yaxley artık eve girebiliyorsa, onların geri dönmelerinin imkanı yoktu. gimdi bile, diğer Ölüm Yiyenleri
BuharlaGmayla oraya getiriyor olabilirdi. Ümitsiz ve kasvetli bir Gekilde evin onların tek güvenli
sığınakları olduğunu düGündü: neredeyse, Kreacher daha mutlu ve arkadaG canlısıydı, orası evleri gibi
olmuGtu. Yiyecek hakkında bir Gey yapamamanın verdiği üzüntüyle; Kreacher'ın, Harry, Ron ve
Hermione'nin asla yemeyeceği bir çeGit biftek ve böbrekli tart ile uğraGtığını hayal etti.

"Harry, özür dilerim, çok üzgünüm!"

"Saçmalama, bu senin hatan değildi! Eğer suçlanacak biri varsa,o da benim..."

Harry elini cebine sokarak Deli-Göz'ün sihirli gözünü çıkardı. Hermione irkildi, dehGete düGmüG gibiydi.

"Umbridge bunu ofis kapısının üstüne insanları gözetlemek için yapıGtırmıGtı. Bunu orada
bırakamazdım... ama bu orada davetsiz misafirlerin olduğunu nasıl bildiklerini açıklıyor."

Hermione cevaplayamadan Ron inledi ve gözlerini açtı. Yüzü hala griydi ve terden parlıyordu.

"Kendini nasıl hissediyorsun?" diye fısıldadı Hermione.

"Berbat," dedi Ron çatlak bir sesle, yaralı kolunu hissedince irkildi.
"Neredeyiz?"

"Quidditch Dünya Kupası'nın olduğu ağaçlığın oradayız," dedi Hermione. "Gizlice
saklanabileceğimiz
bir yer diye düGünmüGtüm,hem burası-"

"-ilk düGündüğün yerdi." Harry onun için cümlesini tamamladı boG olan orman
arazisine göz
gezdirerek. Harry en son Hermione'nin ilk düGündüğü yere Cisimlendikleri zamanı
-Ölüm Yiyenlerin
onları nasıl dakikalar içinde bulduklarını- hatırlamaktan kendini alıkoyamadı.
Bu Zihnefend miydi?
Voldemort ve müritleri Gu anda da Hermione'nin onları getirdiği yeri biliyorlar
mıydı?

---------------------- Page 136----------------------

"Sence hareket etmeli miyiz?" diye sordu Ron Harry'e; ve Harry, Ron'un yüzündeki
ifadeden onunla
aynı Geyi düGündüğünü anladı.

"Bilmiyorum."

Ron hala solgun ve ıslak görünüyordu. Kalkarak dik oturma giriGiminde
bulunamayacak kadar zayıf
gibiydi. Onu hareket ettirme düGüncesi gözünü korkuttu.

"gimdilik burada kalalım," dedi Harry.

Hermione rahatlamıG görünerek ayağa fırladı.

"Nereye?" diye sordu Ron.

"Eğer burada kalacaksak etrafa koruma sihri yapmam gerekiyor," diye yanıtladı ve
asasını kaldırarak,
Ron ve Harry'nin etrafında, sihirli sözleri mırıldanırken, geniG bir daire
çizerek dolandı. Harry
çevrelerindeki havadan biraz rahatsızlık duydu: Hermione sihirle çevrelerine
sıcak bir sis bulutu
yapmıG gibiydi.

"Salvio Hexia... Protego Totalum... Repello Muggletum... Muffliato... Çadırı
çıkarabilirsin, Harry..."

"Çadır?"

"Çantanın içinde!"

"Çanta... tabii," dedi Harry.

Bir kez daha elini içine daldırma zahmetine girmedi, baGka bir Çağırma Büyüsü
kullandı. Çadır; çadır
bezi, ip ve kazıklardan oluGan bir yumağın içinden fırladı. Harry onun, biraz da
kedi kokusundan
dolayı, onların Quidditch Dünya Kupası'nın olduğu gece uyudukları çadır olduğunu
fark etti.

"Ben bunun Bakanlıktaki Perkins denilen adama ait olduğunu sanıyordum?" diye
sordu, çadırın
çivilerini çıkarmaya baGlayarak.

"AnlaGılan geri istemedi, bel ağrısı çok kötüydü," dedi Hermione, Gimdi asasıyla
birkaç sekiz-rakamı

çiziyordu, "böylece Ron'un babası bizim alabileceğimizi söyledi. Erecto!" diye ekledi, asasını Gekilsiz
çadır yığınına doğrultarak, bir anda ağır çekimde, elleri çadır kancasında olan Harry'den sıyrılarak
havada tamamen kuruldu, ardına son bir patırtıyla, kalın bir halatın ucundan yere kondu.

"Cave Imunicium," diye bitirdi Hermione, elini gökyüzüne doğru sallayarak. "Yapabildiğimin en iyisi bu.
En azından onların geldiğini bilmeliyiz. Yalnız bunun bizi Vol-"

"O ismi söyleme!" diye sert bir sesle sözünü kesti Ron.

Harry ve Hermione birbirlerine baktılar.

"Özür dilerim," dedi, inleyerek onlara bakmak için kendini yukarı çekti, "ama sanki bir- bir uğursuzluk
varmıG gibi. O'nu Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen diye çağıramaz mıyız- lütfen?"

"Dumbledore isimden korkmanın-" diye baGladı Harry.

"Dostum, belki fark etmedin ama Dumbledore'un Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'i ismiyle çağırması
sonunda onu daha iyi yapmadı," diye geriye döndü Ron. "Yalnızca- yalnızca Kim-Olduğunu-Bilirsin-
Sen'e biraz saygı göster, tamam mı?"

"Saygı?" diye tekrarladı Harry ama Hermione ona uyaran bir bakıG attı; anlaGılan Ron ile o zayıf bir
haldeyken kavga etmeyecekti.

Harry ve Hermione Ron'u çadırın giriGine yarı taGıyarak yarı sürükleyerek getirdi. Gçerisi aynı Harry'nin
hatırladığı gibiydi: banyosu ve ufak mutfağıyla küçük bir daire. Eski bir koltuğa doğru seğirtti ve Ron'u

dikkatlice ranzanın alt katındaki yatağın üstüne bıraktı. Bu kısa yolculuk Ron'u daha da
beyazlaGtırmıGtı ve onu yatağa yerleGtirirken gözlerini yeniden kapadı ve bir süre konuGmadı.

"Ben çay yapayım," dedi Hermione nefes nefese, çantasının derinliklerinden kupa ve çaydanlığı
çıkarıp mutfağa yönelirken. Harry sıcak içkiyi Deli-Göz'ün öldüğü gece içtiği içki kadar rahatlatıcı
buldu; göğsündeki korkuyu azaltıyor gibiydi. Birkaç dakika sonra Ron sessizliği bozdu.

"Cattermolelar'a ne oldu dersiniz?"

"gansları varsa kaçabilmiGlerdir," dedi Hermione, kupasını sıkıca kavrayarak. "Mr Cattermole onun
hakkında bir Geylerden endiGelenseydi, Mrs Cattermole'u Yanı-Sıra-Cisimlenme ile taGıyabilir ve
çocuklarıyla Gu anda Gehri terkediyor olurlardı. Harry'nin ona yapmasını söylediği Gey buydu."

"Vay canına, umarım kaçmıGlardır," dedi Ron arkasındaki yastıklara yaslanarak. Çay iyi gelmiG gibiydi;
rengi geri dönüyordu. "Reg Cattermole, ben onun kılığındayken herkesin benimle konuGma biçiminden
bana o kadar zeki gelmemiGti. Tanrım, umarım baGarmıGlardır... Eğer bizim

yüzümüzden Azkaban'a
girerlerse..."

Harry Hermione'ye baktı ve sormak istediği soru- Mrs Cattermoe'un asasının olmayıGının, kocasının
yanında Cisimlenmesini engelleyip engellemeyeceği- boğazına takıldı. Hermione Ron&#65533;un
Cattermolelarla ilgili kaygılanmasını izliyordu ve öyle bir ifadesi vardı ki, Harry kızın Ronu&#65533;u öpecekmiG
gibi durduğu izlenimine kapılarak GaGırdı.

"Pekala, onu aldın mı?" diye sordu Harry, kendisinin de orada olduğunu anımsatırcasına.

"Ne- neyi aldım mı?" diyerek yavaGça baGladı.

"Biz bütün bunları ne için yaptık? Madalyon! Madalyon nerede?"

"Aldın mı yani?" diye bağırdı Ron, Yastığının üstünde biraz daha doğrularak. "Hiç kimse bana bir Gey
söylemedi! En azından bahsedebilirdiniz!"

"Ölüm Yiyenler bizi öldürmesin diye kaçıyorduk, değil mi?" dedi Hermione. "GGte."

Ve elbisesinin cebinden madalyonu çıkarıp Ron'a verdi.

Bir tavuk yumurtası büyüklüğündeydi. GösteriGli bir S harfi, bir çok küçük yeGil taGla iGlenmiGti, çadırın
tepesinden yayılarak gelen ıGıktan dolayı donuk bir Gekilde parıldıyordu.

"Kreacher alana kadar birisinin onu yok etmiG olabileceği ihtimali yok mu?" dedi Ron umutla. "Yani,
hala Hortkuluk olduğuna emin miyiz?"

"Öyle olmalı," dedi Hermione, madalyonu geri alıp yakından bakarak. "sihirsel olarak yok edilseydi
hasara dair bir iz olurdu."

Madalyonu Harry'e verdi, Harry de onu parmaklarının arasında döndürdü. Mükemmel görünüyordu,
hiç bozulmamıGtı. Günlüğün ezilmiG kalıntısını ve Dumbledore'un yok ettiği yüzüğün içindeki taGın
nasıl yarılarak açıldığını hatırladı.

"Sanırım Kreacher haklı," dedi Harry. "Bu Geyi yok etmeden önce nasıl açacağımızı bulmamız gerek."

Harry konuGurken aniden elinde tuttuğu Geyin, altın kapıların arkasında neler yaGandığı, farkına vardı.
Bunu bulmak için harcadıkları tüm çabaya rağmen, onu elinden fırlatıp atmaya dair kuvvetli bir dürtü
hissetti. Kendine gelerek, madalyonu parmaklarıyla aralamaya çalıGtı, sonra Hermione Regulus'un
yatak odasının kapısında kullandığı büyüyü yaptı. Gkisi de iGe yaramadı. Madalyonu, ellerinden gelenin
en iyisini yapan Ron ve Hermione'ye geri verdi; ama madalyonu açmada onun baGardığından daha
fazlasını baGaramadılar.

"Siz de hissedebiliyor musunuz?" diye sordu Ron sessizce, madalyonu parmakları arasında sıkıca
tutarken.

"Ne demek istiyorsun?"

Ron Hortkuluk'u Harry'e verdi. Bir kaç saniye sonra, Harry Ron'un ne demek istediğini anladığını
düGündü. Bu hissettiği kendi damarlarında atan nabzı mıydı; yoksa madalyonun içinde atan, küçük
metal bir kalp gibi, bir Gey miydi?

"Bunu ne yapacağız?" diye sordu Hermione.

"Nasıl yok edeceğimizi bulana kadar güvenli bir yerde tutmalıyız." diye yanıtladı Harry ve zinciri kendi
boynuna asmak, madalyonu Hagrid'in verdiği göğsünde duran kesenin yanına, bluzunun içine koymak
için küçük bir istek duydu.

"Bence çadırın dıGında nöbetleGe bir Gekilde saklayabiliriz," diye ekledi Hermione'ye, kalkıp gerinerek.
"Ayrıca yiyecek hakkında da düGünmemiz gerek. Sen burada kalıyorsun," diye ekledi sertçe, Ron
doğrulmaya yeltenip berbat bir yeGil renge dönünce.

Hermione'nin Harry'e doğum gününde verdiği, çadırdaki masanın üzerine dikkatlice kurulmuG,
Sinsioskop ile birlikte Harry ve Hermione günlerinin geri kalanını etrafı gözetleyerek geçirdiler. Ama
Sinsioskop bütün bir gün boyunca hiç kımıldamadan sessizliğini korudu ve tek tük görülen kuG ve
sincapların dıGında; Hermione'nin çevrelerine yaptığı koruma ve muggle-karGıtı büyülerinden ya da
insanların çok nadir bu yola girmeye cesaret ettiklerinden, ormandaki kendi alanları ıssız kaldı. AkGam
da bir Gey değiGmedi; Harry saat 10'da Hermione'yle yerlerini değiGtirirken asasının ıGığını yaktı ve
ıssız alana baktı; koruma alanının dıGında, yıldızlı gökyüzünden görülen parçada, çok yükseklerde
kanat çırpan yarasalar dıGında görünür hiçbir Geyle karGılaGmadı.

gimdi kendisini aç ve sersemlemiG hissediyordu. Hermione bu gece Grimmauld Meydanı'na
döneceklerini varsayarak sihirli çantaya hiç yiyecek koymamıGtı, yani Hermione'nin en yakındaki
ağaçlar arasında toplayıp çaydanlıkta piGireceği yabani mantarlardan baGka yiyecek bir Geyleri yoktu.
Ron birkaç tane ağzına attıktan sonra midesi bulanarak kendi porsiyonunu öne itti, Harry ise yalnızca
Hermione'nin duygularını incitmemek için onun gibi yapmadı.

Etraftaki sessizliği çerçöpün parçalanmasına benzeyen garip bir hıGırtı böldü: Harry bunun insanlardan
çok hayvanların yapmıG olabileceğini düGündü, yine de asasını sıkıca kavradı. Gçinde bir yerler,
lastiğimsi mantarların da yardımıyla çok rahatsızdı, tedirginlikle sızlıyordu.

Eğer Hortkuluk'u çalmayı baGarabilirlerse mutlu hissedeceğini sanmıGtı, ama öyle olmamıGtı; asasının
ufak bir kısmı yanarken, oturup kanalığa baktığında tüm hissettiği daha sonra ne olacağıyla ilgili
endiGelerdi. Bu noktaya varabilmek için haftalardır, aylardır, hatta belki yıllardır çabalamasına rağmen,
Gimdi anca bu yolun yarısına zorlukla gelmiG, Gimdi bu çabanın arkası kesilmiGti.

DıGarıda bir yerlerde baGka Hortkuluklar vardı; ama nerede olabileceklerine dair en ufak bir fikri bile
yoktu. Tam olarak ne olduklarını bile bilmiyordu. Bu arada buldukları bir tanesini de nasıl yok
edecekleri konusunda yenilgiye uğramıG gibiydi, Hortkuluk Gu anda göğsünün bir parçası üstünde
duruyordu. Glginç olanı, onun vücudunun ısısını emmiyordu, cildinin üstünde buzlu suya batırılmıG gibi
soğuk bir Gekilde duruyordu. Harry düGündüğünde, ya da belki hayaldi, kendisininkinin yanı sıra;
küçük, düzensiz kalp seslerini duyuyordu.

Karanlıkta öylece otururken tanımlayamayacağı bir önsezi hissetti. Ona direnmeye, uzaklaGtırmaya
çalıGtı, ama o acımasızca gelmiGti bile; Diğeri varlığını sürdürürken ikisi de yaGayamaz. Ron ve
Hermione, arkasında çadırın içinde sessizce konuGuyorlardı, isterlerse çekip gidebilirlerdi: Ama o
gidemezdi. Ve Harry orada oturup kendi korkusunun ve bitkinliğinin üstesinden gelmeye çalıGırken,
Hortkuluk göğsünün üstünde geride bıraktığı zamanı gösterir gibi tik-taklıyordu... Bu çok aptalca, dedi
kendi kendine, düGünme bunu....

Yara izi yine karıncalanmaya baGlamıGtı. Harry'nin korkusu, böyle Geyler düGünürek onları baGka
kanala yönlendirmeye çalıGıyor olabileceğiydi. Onların eve dönmesini umarken Yaxley'i bulan zavallı
Kreacher'ı düGündü. Acaba cin sessiz kalacak mıydı yoksa Ölüm Yiyenlere bildiği her Geyi anlatacak
mıydı? Geçen ay içinde ona karGı gerçekten değiGmiG olduğuna inanmak istedi, daha vefakar
olduğuna; ama ne olacağını kim bilebilirdi? Ya Ölüm Yiyenler cine eziyet ederlerse? Hastalıklı

derecede görüntüler Harry'nin kafasından geçti ve o, bunları da uzaklaGtırmaya çalıGtı, Kreacher için
yapabileceği bir Gey yoktu. O ve Hermione onu çağırmama konusunda anlaGmıGlardı; ya Bakanlık'tan
biri de gelirse? Yaxley'i Hermione'nin elbisesinin kenarıyla Grimmauld Meydanı'na götürüGleri gibi
onlarda cinlerin yaptığı BuharlaGmada da sayılmıyor olabilirlerdi.

Harry'nin yara izi Gimdi yanıyordu. Bilmedikleri çok fazla Gey olduğunu düGündü: Lupin
karGılaGmadıkları ve hayal edemeyecekleri sihirler konusunda haklıydı. Neden Dumbledore daha
fazlasını açıklamamıGtı? Zamanları olacağını, yıllarca, hatta arkadaGı Nicolas Flamel gibi yüzyıllarca
yaGayacağını mı düGünmüGtü? Eğer öyleyse, yanılmıGtı... Snape... Snape, kulenin tepesinde onu
vuran, uyuyan yılandı...

Ve Dumbledore düGtü... düGtü...

"Onu bana ver, Gregorovitch."

Harry'nin sesi yüksek, temiz ve soğuktu, asası uzun beyaz parmakları tarafından tutuluyordu. Asa ona
doğrultulmuG olan adam, onu tutan ipler olmadığı halde baG aGağı havadaydı, öylece sallanıyordu,

Harry'le aynı yükseklikte görünmez ve esrarengiz bir biçimde bağlanmıGtı, kolları ve bacakları
kendisine yapıGık, baGına hücum eden kandan dolayı kıpkırmızıydı. Bembeyaz saçları ve kalın, gür bir
sakalı vardı: iple bağlı bir Noel Baba.

"Ona sahip değilim, artık bende değil! Uzun yıllar önce benden çalındı!"

"Lord Voldemort'a yalan söyleme, Gregorovitch. O bilir... O her Geyi bilir."

Asılı adamın gözbebekleri korkuyla büyüdü, ve daha da büyüyor gibiydiler, daha ve daha büyük, ta ki
karanlığı Harry'i yutana dek&#65533;

Ve Gimdi Harry daha GiGman bir Gregorovitch&#65533;in uyanmasıyla yukarı tuttuğu fenerin izinde karanlık bir
koridorda hızla ilerliyordu: Gregorovitch aceleyle yolun sonundaki odaya girdi ve feneri atölyeye
benzeyen bir yeri aydınlattı; zımparalanmıG odunlar ve sallanan ıGığın altında parıldayan altınlar, ve
orada koca bir kuG gibi pencere çıkıntısına tünemiG, altın saçlı genç bir adam vardı. Yarım saniye
sonra fenerin ıGığı onu aydınlattı, Harry keyifli bir yakıGıklı surat gördü, sonra ziyaretçi asasıyla
Sersemletme Büyüsü yaptı ve çığlık atar gibi gülerek arkasındaki pencereden atladı.

Ve Harry bu koca, tünel misali gözbebeğinden çıktı ve Gregorovitch'in yüzü dehGetten çarpıldı.

"Hırsız kimdi, Gregorovitch? dedi yüksek soğuk ses.

"Bilmiyorum, hiç bilmiyorum, genç bir adam- hayır- lütfen- LÜTFEN!"

Çığlık sürdü ve sürdü ve sonra yeGil bir ıGık-

"Harry!"

Gözlerini açtı, nefes nefeseydi, yara izi zonkluyordu. Çadırın yanında kendinden geçmiGti, aGağı doğru
kaymıGtı ve yere uzanmıGtı. Kafasını kaldırıp, dalların arasından azıcık görünen gökyüzünü gür
saçlarıyla kapatan Hermione'ye baktı.

"Rüya," dedi, çabucak doğrularak ve çabucak Hermione'nin ters bakıGlarına masum bakıGlarla karGılık
verme giriGiminde bulundu. "Gçim geçmiG olmalı, özür dilerim."

"Yara izin olduğunu biliyorum! Bunu yüzündeki bakıGtan söyleyebilirim! Sen Vol-"

"Onun ismini söyleme!" çadırın derinliklerinden Ron'un kızgın sesi duyuldu.

"Peki," diye karGılık verdi Hermione. "Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'in zihnine bakıyordun, o zaman!"

"Olmasını ben istemedim!" dedi Harry. "Yalnızca rüyaydı! Ne hakkında rüya gördüğünü kontrol edebilir
misin, Hermione?"

"Zihindendi öğrenmeyi kabul edersen!"

Ama Harry söylenenlerle ilgilenmiyordu; ne gördüğü hakkında tartıGmak istiyordu.

"Gregorovitch'i bulmuGtu, Hermione, ve sanırım onu öldürdü; ama onu öldürmeden önce
Gregorovitch'in zihnini okudu ve ben-"

"Eğer uyuyup kalacak kadar yorgunsan bence nöbeti ben devralmalıyım," dedi Hermione soğukça.

"Nöbetimi bitirebilirim!"

"Hayır, sen yorgunsun. Git ve uzan."

Gnatçı bir biçimde çadırın giriGine çöktü. Harry, kızgındı ama kavgadan uzak durmak için içeri daldı.

Ron'un hala solgun olan yüzü alçak yataktan uzanıyordu; Harry üst katına tırmandı ve karanlık çadırın
tavanına baktı. Birkaç dakika sonra, Ron Hermione'nin holde belirip duyamayacağı kadar alçak sesle
konuGtu.

"Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen ne yapıyor?

Harry her ayrıntıyı hatırlamak için büyük bir çaba sarf ederek gözlerini sıkıca kapattı, sonra karanlığın
içine fısıldadı.

"Gregorovitch'i buldu. Onu bağlamıGtı, ona iGkence ediyordu."

"Peki Gregorovitch bağlıysa nasıl ona yeni bir asa yapacak?"

"Bilmiyorum... Garip, değil mi?"

Harry gözlerini kapattı, tüm gördükleri ve duyduklarını düGündü. Ne kadar çok anımsamaya çalıGırsa o
kadar az Geyin farkına varıyordu... Voldemort Harry'nin asasıyla ilgili bir Gey söylememiGti, asaların
bağlanmasıyla ilgili de, Harry'i yenebileceği kadar güçlü bir asayı Gregorovitch'in yapmasıyla ilgili bir
Gey de...

"Gregorovitch'ten bir Gey istiyordu," dedi Harry, gözleri hala sıkıca kapalı. "Nerede olduğunu sordu;
ama Gregorovitch ondan çalındığını söyledi... ve sonra... sonra..."

Nasıl, Voldemort olarak, Gregorovitch'in gözlerinin içine bakarak anılarına girebildiğini hatırladı...

"Gregorovitch'in zihnini okudu, ve ben pencere kenarına tüneyen genç adamı gördüm ve
Gregorovitch'e bir büyü gönderip pencereden dıGarı atladı. Onu çaldı, Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen her
neyin peGindeyse onu çaldı. Ve... sanırım onu bir yerlerde görmüGtüm..."

Harry gülen gencin yüzündeki o ifadeyi bir kez daha görebilmeyi diledi. Hırsızlık Gregorovitch'e göre
yıllar önce yapılmıGtı. Neden genç hırsız bu kadar tanıdık geliyordu?

Çevredeki odunların sesi çadırın içini doldurdu; Harry Ron'un nefes alıGını duyabiliyordu. Biraz sonra,
Ron fısıldadı, "Hırsızın neyi tuttuğunu göremedin mi?"

"Hayır... küçük bir Gey olmalı."

"Harry?"

Ron'un yatağının suntası, yatağına yeniden yerleGince gıcırdadı.

"Harry, Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen, Hortkuluk'a dönüGtüreceği baGka bir Geyin peGinde mi dersin?"

"Bilmiyorum," dedi Harry yavaGça, "Belki. Ama yeni bir tane yapması tehlikeli olmaz mı? Hermione

ruhunun sınıra geldiğini söylememiG miydi?"

"Evet, ama belki o bunu bilmiyordur."

"Evet... belki," dedi Harry.

Asaların bağlanmasıyla ilgili probleme çözüm bulmak için arandığından emindi, Voldemort'un yaGlı asa yapıcısında bir çözüm gördüğünden de emindi... ve asayla ilgili basit bir soru sormak dıGında hiçbir Gey yapmaksızın onu öldürmüGtü.

Voldemort neyi bulmaya çalıGıyordu? Neden Sihir Bakanlığı ile birlikte Büyücülük dünyası ayaklarının altındayken, uzaklarda, Gregorovitch'in bir zamanlar sahip olduğu ve sonradan çalınan bir nesne için bu kadar hevesleniyordu?

Harry hala sarı saçlı delikanlının yüzünü görebiliyordu; keyifliydi, vahGiydi; onda Fred ve George-umsu bir baGarılı düzenbazlık havası vardı. Pencereden kuG gibi süzülmüGtü ve Harry onu daha önce görmüGtü, ama nerede olduğunu hatırlamıyordu...

Gregorovitch'in ölümüyle keyifli-yüzlü hırsız Gu anda tehlikeye girmiGti, Ron'un bir kez daha kendini uykuya sürükleyip horlaması alçak yataktan gelmeye baGladığında, Harry'nin bütün düGüncesi hırsızdaydı.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

CİNCÜCE&#65533;NİN İNTİKAMI

Ertesi sabahın erken saatlerinde, öteki ikisi uyanmadan, Harry çadırı terk edip -bulabildiği ağaçlarda en yaGlı, en eğri büğrü ve esnek dalları aramaya koyuldu. Orada, gölgesinde Deli-Göz'ün gözünü gömdü ve o noktayı ağaç parçalarıyla bir haç Geklinde asasıyla iGaretledi. Çok bir Gey değildi ama Deli-Göz'ün Dolores Umbridge'in kapısına yapıGtırılmaktansa bunu tercih edeceğini hissediyordu. Sonra ötekilerin uyanmasını beklemek, bir sonraki hamlelerini tartıGmak için çadıra döndü.

Harry ve Hermione hiçbir yerde fazla kalmamalarının en iyisi olduğunu hissediyorlardı, ve Ron onları onayladı; ama sonraki duraklarının sandviç yiyebilecekleri bir yer olması koGuluyla. Ron ve Harry orada kamp kurduklarına dair izleri silerken, Hermione çevreye yaptığı büyüleri

geri aldı. Sonra pazar kurulan bir kasabanın dolaylarına Cisimlendiler.

Bir çalı öbeğinin ortasına çadırı kurup çevreye koruma büyülerini yerleGtirdikten sonra Harry Görünmezlik Pelerini'nin altından yiyecek bulmak için çıkmaya cesaret edebildi. Ama planladığı gibi olmadı. Açıkça doğal olmayan bir soğuk, azalan sis ve gökyüzünün aniden kararması olduğu yerde çakılıp kalmasına neden oldu.

"Ama sen mükemmel Patronus yapabiliyorsun!" diye protesto etti Ron, Harry ruh emiciler diyerek çadıra boG elle dönünce.

"Ben... yapamadım," diye soludu, vücudunun sancıyan yerini kavrayarak. "Olmadı."

Yüzlerindeki GaGkınlık ve hayal kırıklığı ifadeleri Harry'nin utanmıG hissetmesine yol açtı. Kabusumsu bir deneyimdi, uzaktan sisleri gözüken ruh emicilerin süzülüGünü fark ediGi, felç edici soğuğun ciğerlerini bastırması ve uzaktan gelen bir çığlığın kulaklarını doldurması, bu durumda kendini koruyamayacak durumda olması. Onların havada süzülüGünü görmeleri imkansız ama nereye giderlerse gitsinler onların getirdiği ümitsizliği mutlaka hissetmiG olan Muggleların orada gözleri olmayan ruh emicileri bırakarak, Harry istediği tüm güçleri yok etmiGti.

"Yani hala hiç yiyeceğimiz yok."

"Kapa çeneni, Ron," dedi Hermione aniden. "Harry, ne oldu? Neden Patronus yapamadığını düGünüyorsun? Dün mükemmel yapmıGtın."

"Bilmiyorum."

Perkins'in eski sandalyelerinden birine çöktü, kendini daha da utanmıG hissederek. içinde bir Geylerin yanlıG gittiğinden korkuyordu. Dün, çok uzun zaman önceymiG gibiydi. Bugün Hogwarts Ekspresi'nde cesaretini yitirmiG ve yeniden on üç yaGında olabilirdi.

Ron sandalyenin ayağını tekmeledi.

"Ne?" dedi kızgınlıkla Hermione'ye. "Açlıktan ölüyorum! Neredeyse beni öldürecek kadar kolum kanadığından beri yediğim tek Gey birkaç mantar!"

"Git ve yolundaki ruh emicilerle savaG öyleyse," dedi Harry, iğneleyici Gekilde.

"Belki fark etmedin ama kolum bandajlı!"

"Bu çok mantıklı."

"Bu da ne demek-"

"Tabii ki!" diye haykırdı Hermione, elini alnına vurarak ve ikisini de sessizlik içinde bırakarak. "Harry,

bana madalyonu ver! Hadi," dedi sabırsızca, parmağını ona Gaklatarak, tepki vermeyince, "Hortkuluk,

Harry, hala onu takıyorsun!"

Ellerini öne uzattı ve Harry altın zinciri baGından geçirdi. Onunla bağlantısının koptuğu anda cildini
özgür ve hafif hissetti. Baskıları kalkana kadar terlediğinin ya da karnının üstünde ağırlık varmıG gibi
hissettiğinin farkına varmamıGtı.

"Daha iyi mi?" diye sordu Hermione.

"Evet, çok daha iyi!"

"Harry, " dedi, önünde diz çökmüGtü ve kendisini hasta hissetmesine sebep olan bir sesle
konuGuyordu, "Ele geçirilmediğini düGünüyorsun, değil mi?"

"Ne? Hayır!" diye kendini savundu. "Bunu taktığımdan beri yaptığım her Geyi hatırlıyorum. Eğer ele
geçirilseydim ne yaptığımı hatırlamazdım, değil mi? Ginny bana hiçbir Geyi hatırlayamadığı zamanlar
olduğunu söylemiGti."

"Hmm," dedi Hermione, ağır altın madalyona bakarak.

"O zaman, belki de bunu takmamalıyız. Yalnızca çadırın içinde saklayabiliriz."

"Hortkuluk&#65533;u etrafta bırakmıyoruz," diye belirtti Harry kesinkes. "Eğer kaybedersek, eğer çalınırsa-"

"Tamam, tamam," dedi Hermione ve kendi boynuna yerleGtirdi ve gömleğinin ön kısmından içeri soktu.
"Ama nöbetleGe takacağız, böylece kimsede çok uzun süre kalmayacak."

"Harika," dedi Ron rahatsızca, "Ve Gimdi bu konuyu da hallettik, lütfen artık biraz yiyecek bulabilir
miyiz?"

"Pekala, ama bulmak için farklı bir yere gitmeliyiz," dedi Hermione yarım bakıGla Harry'e bakarak. "Ruh
emicilerin gezindiği bir yerde kalmamızın bir anlamı yok."

Sonunda gece, kullanılmayan, yumurta ve ekmek edinebilecekleri bir çiftlik alanına yerleGtiler.

"Bu çalmak değil ,değil mi?" diye sordu Hermione tedirgin bir sesle yumurtaları ısıtıp bir çırpıda
bitirirken. "Kümesin altına biraz para koysa mıydım?"

Ron gözlerini devirdi ve yanakları GiGmiG vaziyette konuGtu, "Ör- may- nii, Gog enniGenenme. Raatla!"

Ve, gerçekten, rahatça iyi beslenmiGken rahatlamak daha kolaydı. Ruh emiciler hakkındaki tartıGma
gülüGmeler arasında unutulmuGtu bu gece ve Harry kendini keyifli hissediyordu, üç gecenin ilkinde
gece nöbetini o aldığı için de iyimserdi.

Fark ettikleri Geyse dolu mideyle ruh hallerinin daha iyi olduğu, boG olanla ise münakaGa ve kasvetin
arttığıydı. Harry bundan dolayı biraz GaGırdı çünkü Dursleyler'de periyodik olarak açlık krizlerine
girmenin acısını yaGıyordu. Hermione dut ve bayat bisküvilerin dıGında baGka bir Gey bulamadıkları
böyle gecelerde epey tahammüllüydü, belki sabrı normalden biraz daha azdı ve

sessizliklerde daha
aksiydi. Ron, ne yazık ki, günde üç öğün lezzetli yemek yemeye alıGmıGtı, Hogwarts'taki ev-cinlerine
ve annesine saygı duyuyordu ve açlık onu hem mantıksız hem huysuz yapıyordu. Ne zaman Ron
Hortkuluk'u giyeceği zaman yiyecek sıkıntısı çekseler, büsbütün çekilmez hale geliyordu.

"Sırada neresi var?" onun değiGmez sözüydü. Kendinin hemen hemen hiçbir fikri olmuyordu, o oturup
düGük yemek stokları hakkında kara kara düGünürken Harry ve Hermione'nin plan bulmalarını
umuyordu. Harry ve Hermione diğer Hortkuluklar&#65533;ı nerede bulabileceklerine kafa patlattılar ve bulmuG
oldukları bu bir taneyi de nasıl yok edeceklerine dair konuGurlarken meyvesiz saatler geçirdiler,
konuGmaları yeni bir bilgi olmadığından giderek kendini tekrarlıyordu.

Dumbledore'un Harry&#65533;e söylediği üzere, Voldemort'un Hortkuluklar'ı onun için önemli olan yerlere
sakladığına inanıyorlardı, Voldemort'un yaGadığı ya da ziyaret ettiğini bildikleri tüm yerleri sıkıcı bir

tekrar Geklinde ezberlerinden saydılar. Doğduğu ve büyüdüğü yetimhane; eğitim gördüğü Hogwarts;
okulu bitirdiğinde çalıGtığı Burgin ve Burkes; sonra yıllarını sürgünde geçirdiği Arnavutluk: GGte bunlar
tahminlerinin temellerini oluGturuyordu.

"Evet, hadi Arnavutluk'a gidelim. Bütün Gehri aramamız öğleye kadar bile sürmez," dedi Ron alay
ederek.

"Orada bir Gey olamaz. Sürgüne gitmeden zaten beG tane Hortkuluk yapmıGtı ve Dumbledore yılanın
altıncı olduğuna emin," dedi Hermione. "Yılanın Arnavutluk'ta olmadığını biliyoruz. Çoğunlukla Vol-"

"O ismi söylemeyi kesmenizi söylememiG miydim?"

"Pekala! Yılan çoğunlukla Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'le, mutlu oldun mu?"

"Pek değil."

"Burgin ve Burkes'e bir Gey saklamıG olacağını sanmıyorum," dedi bunu daha önce defalarca söylemiG
olan Harry; ama bu ağır sessizliği bozmak için tekrar söyledi. "Burgin ve Burke Karanlık nesnelerin
uzmanı Hortkuluk'u hemen fark edemezlerdi."

Ron anlamlı bir biçimde esnedi. Harry ona bir Geyler atma yolundaki kuvvetli arzusunu bastırarak
konuGmasını sürdürdü, "Ben Hogwarts'a bir Geyler saklamıG olabileceğini düGünüyorum."

Hermione iç çekti.

"Ama Dumbledore onu bulurdu, Harry!"

Harry teorisini beğenerek bu tartıGmayı tekrarladı.

"Dumbledore benim önümde tüm Hogwarts'ın sırlarını bilmediğini söylemiGti. Size

söylüyorum, eğer bir yer varsa Vol-"

"Hey!"

"KGM-OLDUĞUNU-BGLGRSGN-SEN!" diye bağırdı Harry, sabrını geride bırakarak. "Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen için gerçekten önemli bir yer varsa orası Hogwarts'tır!"

"Ah, hadi," diye dalga geçti Ron. "Kendi okulu mu?"

"Evet, kendi okulu! Orası onun ilk gerçek eviydi, orası onun özel olduğunu gösteriyordu: bu onun için her Gey demekti, oradan ayrıldıktan sonra bile-" diye sordu Ron'a. Boynundaki Hortkuluk'un zincirini çekiGtiriyordu: Harry onu alıp boğazına sarılmak istedi.

"Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'in gittikten sonra Dumbledore'dan iG istediğini söylemiGtin," dedi Hermione.

"Doğru," dedi Harry.

"Ve Dumbledore onun tek geliG sebebinin baGka bir Gey bulmak, belki baGka bir kurucu eGyası ve Hortkuluk'a dönüGtürmek olduğunu söylemiGti?"

"Evet," dedi Harry.

"Ama iGi alamadı, değil mi?" dedi Hermione. "Yani hiçbir zaman okulda kurucuların eGyalarını bulup onu Hortkuluk'a dönüGtürecek fırsatı olmadı!"

"Peki, o zaman," dedi Harry, bozguna uğrayarak. "Hogwarts'ı unutun."

BaGka ipucu bulamadan, Londra'ya yolculuk yaptılar ve Görünmezlik Pelerini'nin altına saklandılar, Voldemort'un büyüdüğü yetimhaneyi aradılar. Hermione kütüphaneye girdi ve onların yıllar önce yok edilmiG kayıtlarının yerini buldu.

----------------------- Page 145-----------------------

"Zemini kazmayı deneyecek miyiz?" diye önerdi Hermione isteksizce.

"Hortkuluk'u buraya saklamıG olamaz," dedi Harry. Tüm bildiği buydu: Yetimhane Voldemort'un kaçmayı planladığı yerdi, buraya ruhunun parçasını koymuG olamazdı. Dumbledore Harry'e Voldemort'un saklama yerlerinde görkem ve gizem aradığını söylemiGti; Londra'nın bu kasvetli gri köGesi, Hogwarts ya da Bakanlık ya da altın kapılı ve mermer döGemeli Büyücü bankası Gringotts'tan çok farklıydı.

Yeni bir fikirleri olmadan kırsal alana geri döndüler, güvenlik için çadırı farklı alana kurdular. Her sabah orada bulunduklarına dair izleri sildiklerine emin oluyorlardı, sonra hazırlanıp bir baGka ıssız ve tenha yere yolculuk ediyorlar, daha çok ağaçlığa, daha gölgeli dağ yarıklarına, mor fundalığa, karaçalı kaplı dağ yamaçlarına ve sıkı korunan çakıllı koya Cisimlenerek yolculuk ediyorlardı.

YaklaGık on iki saatte bir, sanki ağır çekim Paket Sende oyunu oynuyorlarmıG gibi Hortkuluk&#65533;u

birbirlerine verdiler, ancak _müziğin&#65533; durmasından korkuyorlardı -ki ödül korku ve endiGenin arttığı on iki saatti.

Harry'nin yara izi karıncalanmaya devam etti. Hortkuluk'u giydiğinde daha sık olduğunu fark etti. Bazen acıya tepki vermekten kendini alamıyordu.

"Ne? Ne gördün?" diye sordu Ron, ne zaman Harry'nin irkildiğini ne zaman fark etse.

"Bir yüz," diye mırıldandı Harry, her seferinde. "Aynı yüz, Gregorovitch'ten çalan hırsız."

Ron hayal kırıklığını gizlemeyerek döndü. Harry Ron'un ailesiyle ya da Zümrüdüanka YoldaGlığı'ndan haberler umduğunu biliyordu, ama sonuçta, o, Harry, televizyon anteni değildi; yalnızca Voldemort'un ne düGündüğünü görebiliyordu, hayal ettiği istasyona ayarlayamıyordu ki. GörünüGe göre, Harry'e göre adı ve nerede olduğu konusunda Harry'den daha fazla Gey bilmeyen Voldemort, kim olduğu bilinmeyen neGeli yüzlü gençte takılı kalmıGtı. NeGeli, sarı saçlı anıları arasında ortaya çıkarken Harry&#65533;nin yara izi yanmaya devam etti, ötekiler hırsıza karGı tahammülsüzlükten baGka bir Gey göstermediklerinden acısını ve rahatsızlığını bastırmayı öğrenmiGti. Çaresizce bir Hortkuluk ipucuna muhtaç oldukları bu durumda onları suçlayamıyordu.

Günler haftalara döndükçe Harry Ron ve Hermione&#65533;nin arkasından ve onun hakkında konuGmalar yaptığından Güphelenmeye baGladı. Birkaç kez Harry çadıra girince aniden sustular ve iki kere onlarla biraz uzaktan karGılaGtığında, kafa kafaya ve hızlıca konuGuyorlardı; ikisi de onun yaklaGtığını fark edince sessizleGip odun toplamak yada su almakla meGgulmüG gibi göründüler.

Harry Ron ve Hermione&#65533;nin, Gimdi gereksiz ve saçma gelen bu geziye gelmeyi kabul etmelerinin onun gizli bir planı olması ve bunu yolculuk sırasında öğreneceklerini düGünmelerinden kaynaklandığını düGünmeden edemiyordu. Ron kötü ruh halini gizlemek için çaba sarf etmiyordu ve Harry Hermione'nin de onun zayıf liderliğinden hayal kırıklığı duymaya baGladığını düGünerek korkmaya baGladı. Ümitsizlik içinde baGka Hortkuluklar&#65533;ın yerlerini düGünmeye çalıGtı ama mantığa en yakın gelen Hogwarts'tı ve diğer ikisi de onun gibi düGünmediğinden fikir öne sürmeyi kesmiGti.

Onlar kırsan alanda ilerlerken sonbahar gelmiGti. gimdi çadırlarını kurumuG otların ve dökülmüG yaprakların üstüne kuruyorlardı. Doğal sis ruh emicilerin oluGturduğuna karıGıyordu: rüzgar ve yağmur sıkıntılarına eklenmiGti. Hermione yenebilir mantarları belirlemekte giderek daha iyi oluyordu ama bu, diğer insanların arkadaGlığına duydukları ihtiyacı ya da Voldemort'a karGı yapılan bu savaGta neler olup bittiğine dair hiçbir Gey bilmeyiGlerinden doğan yalnızlıklarını tamamıyla telafi etmiyordu.

"Annem," dedi Ron bir gece, Galler'deki bir ırmak kenarındaki çadırlarında otururlarken, "havadan çok

güzel yemekler yapabiliyor."

Tabağındaki kavrulmuG gri balık kümesini huysuzca dürttü. Harry otomatikman Ron'un boynuna baktı
ve beklediği gibi Hortkuluk'un altın zincirinin parıldadığını gördü. Madalyonu çıkarma zamanı
geldiğinde tavırları biraz artan Ron'a karGı aniden lanet okuma isteğini kontrol altına almaya çalıGtı.

"Annen havadan yemek yapamaz," dedi Hermione. "Kimse yapamaz. Yiyecek; Gamp'ın 5 Temel Biçim

DeğiGtirme Yasası&#65533;nın baGlıca istisnasından ilki-"

"Ah, dilimizi konuG, tamam mı?" dedi Ron, diGlerinin arasındaki balık kılçığını çıkararak.

--Hiçbir Geyden iyi yiyecek yapmak imkansızdır! Nerede olduğunu biliyorsan çağırabilirsin, yiyeceğe
dönüGtürebilirsin, eğer elinde biraz varsa kalitesini arttırabilirsin-"

"Kalitesini arttırmaya zahmet etme, bu iğrenç," dedi Ron.

"Harry balığı yakaladı ve bende elimden gelenin en iyisini yaptım! Ve sonuçta yiyeceği hazırlayan hep
ben oluyorum, kız olduğun için sanırım!"

--Hayır, sen sihirde en iyisi olmak zorunda olduğun için!" diye karGılık verdi Ron. Hermione aniden
fırladı ve teneke tabağındaki kavrulmuG balıkları yere savurdu.

"Yarın yemeği sen yapabilirsin, Ron, malzemeleri sen bulursun ve yememize değecek baGka bir Geye
dönüGtürürsün ve ben de burada otururum ve surat asarım ve inilderim ve gör bakalım nasıl-"

"Sus!" dedi Harry, ayağa fırlayıp iki elini de havaya kaldırarak. "Hemen sus!"

Hermione çok sinirlenmiGti.

"Nasıl onun tarafını tutarsın, neredeyse hiç yemek yapmadı-"

"Hermione, sessiz ol, birilerini duyabiliyorum!"

Dikkatle dinledi, elleri onların konuGmamaları için uyarmak adına hala havadaydı. Sonra, yanlarındaki
karanlık nehrin akıGı ve gürlemesi arasında sesleri yine duydu. Sinsioskop'a baktı. Sabit duruyordu.

"Muffliato sihrini yaptın, değil mi?" diye fısıldadı Hermione'ye.

"Her Geyi yaptım," diye geri fısıldadı, "Muffliato, Muggle-KarGıtı ve Hayalbozan büyüsü, hepsini. Her
kimlerse bizi duymaları ya da görmeleri mümkün değil."

GtiGip kakıGma ve boğuGma sesleri, ayrıca yerinden oynatılan taGların ve dalların sesinden anlaGıldığı
kadarıyla birkaç insan onların çadırı kurduğu küçük parka, ağaçlık yamaçtan aGağı iniyordu. Asalarını
kaldırıp beklediler. Çevrelerine yaptıkları büyüler, bütün o karanlığın yükü, Muggle'ların ve normal
sihirbazların onları fark etmemesi için yeterli olmalıydı. Eğer bunlar

Ölüm Yiyenlerse, korumaları ilk
defa Karanlık Büyüler tarafından test edilmek üzereydi.

Sesler daha da yükseldi ama gruptaki erkekler banka varana kadar anlaGılır değillerdi. Harry
ziyaretçilerinin onlara beG metreden daha yakın olduğunu hesapladı ama çağıldayan nehir emin
olmalarını imkansız kılıyordu. Hermione boncuklarla süslü çantayı kaptı ve alt üst etmeye baGladı; bir
an sonra üç tane Uzayan Kulak çıkarıp Harry ve Ron'a attı, aceleyle et rengi uçlarını kulaklarına sokup
ve öbür ucunu çadırın giriGine doğru attılar.

Aynı saniye içinde Harry bezgin bir erkek sesi duydu.

"Burada birkaç somon balığı olacaktı, ya da sezon için erken mi dersin? Accio Somon Balığı!"

Açıkça duyulan su sesleri ve balıkların çırpınırken çıkardığı sesler vardı. Birisi memnuniyetle
homurdandı. Harry Uzayan Kulakları daha derine itti: Nehrin çağıltısından daha çok gürültü
çıkarıyorlardı ama Gngilizce ya da duyduğu hiç bir insan dilinde konuGmuyorlardı. Kaba ve ahenksiz bir
dildi, bir dizi takırdama, gırtlak sesleri ve görünüGe göre iki konuGmacı vardı, birisinin sesi diğerinden
daha alçak ve yavaGtı.

Çadır bezinin diğer tarafında alevler dans etmeye baGladı; kocaman gölgeler çadır ve alevler
arasından geçti. Somon balığının piGerkenki lezzetli kokusu onlara doğru geldi. Sonra tabağın
üstündeki çatal bıçak sesleri geldi ve ilk adam yeniden konuGtu.

"GGte, Griphook, Gornuk."

Cincüceler! diye geveledi Hermione baGını onaylarcasına sallayan Harry'e.

"TeGekkürler," dedi cincüceler Gngilizce.

"Peki, siz üçünüz ne zamandır yoldasınız?" diye sordu yeni, yumuGak ve güzel bir ses; yuvarlak
göbekli güler yüzlü bir adam düGünen Harry'ye sesi belli belirsiz tanıdık geldi.

"Altı hafta... Yedi... Unuttum," dedi yorgun adam. --Glk günlerde Griphook'la buluGtum ve zorlukla
Gornuk'un katılması çok sürmedi. Bir grubumuz olması iyi." Bıçakların tabakları sıyırdığı ve teneke
bardakların alınıp yerine konduğu bir duraksama oldu. "Senin terk etmene sebep neydi, Ted?"

"Biliyorsunuz benim için geliyorlar," diye yanıtladı yumuGak sesli Ted ve Harry aniden kim olduğunu
anladı: Tonks'un babası. "Ölüm Yiyenlerin dolandığını duydum ve kaçmanın en iyisi olduğuna karar
verdim. Prensip olarak Mugglelardan doğma olarak kayda geçirilmeyi reddettim, bilirsiniz, bunun bir
zaman meselesi olduğunu biliyordum, sonunda terk etmek zorunda olduğumu biliyordum. Karım iyi
olmalı, o safkandır. Ve sonra Dean'le nerede, ne, birkaç gün önce demek istedim, evlat?"

"Evet," dedi diğer ses, ve Harry, Ron ve Hermione birbirlerine sessizce ama heyecanla baktılar,
Gryffindor'dan arkadaGları Dean Thomas'ın sesinin farkına varmıGlardı.

"Mugglelardan doğma, ha?" diye sordu ilk adam.

"Emin değilim," dedi Dean. "Babam annemi ben çocukken terk etmiG. Onun da sihirbaz olup
olmadığına dair kanıtım yok."

Bir anlık sessizlik oldu, hapır hupur yenen yiyeceklerin dıGında; sonra Ted tekrar konuGtu.

"Söylemek zorundayım,Dirk. Seninle karGılaGtığıma GaGırdım. Memnunum, amaGaGırdım.
Yakalandığını söylemiGlerdi."

"YakalanmıGtım," dedi Dirk. "Kaçmadan önce Azkaban'a yolu yarılamıGtım. Dawlish&#65533;i Sersemlettim ve
süpürgesini uçurdum. DüGündüğünüzden daha basitti; Gu anda güvende olduğunu düGünmüyorum.
Kafası KarıGtırılmıG olmalı. Eğer öyleyse, bunu yapan büyücü ya da cadının elini sıkmak isterim,
muhtemelen hayatımı kurtardı."

AteGin çıtırdadığı ve nehrin hızla aktığı bir sessizlik daha oldu. Sonra Ted konuGtu, "Ve siz kimin
tarafındasınız? Ben, Gey, tüm bu hengamede, cincücelerin Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'in tarafında
olduğu izlenimini edinmiGtim."

"YanlıG izlenim edinmiGsin," dedi en yüksek sesi cincüce. "Biz taraf tutmayız. Bu büyücülerin savaGı."

"Neden saklanıyorsunuz öyleyse?"

"Tedbirli davrandım," dedi derin sesli cincüce. "Yersiz bir ricayı göze almayı reddederek kiGisel
güvenliğimin ne kadar tehlikede olduğunu gördüm."

"Size ne sordular?" diye sordu Ted.

"Asil soyumun uygunsuz görevleri," diye yanıtladı cincüce, bunu söylerken sesi daha az insancıl ve
kabaydı. "Ben evcini değilim."

"Ya sen, Griphook?"

"Benzer sebepler," dedi yüksek sesli cincüce. "Gringotts artık yalnızca soyumun kontrolü altında değil.
Büyücü baGkanı göremedim hiç."

Bıyık altından Gobbledegook'a bir Geyler ekledi ve Gornuk güldü.

"Espri nedir?" diye sordu Dean.

"Dedi ki," diye yanıtladı Dirk, "büyücülerin de fark edemediği Geyler var."

Kısa bir sessizlik oldu.

"Anlayamadım," dedi Dean.

"Gitmeden önce ufak bir intikam aldım," dedi Griphook Gngilizce.

"Gyi adam- cincüce, söylemeliyim," diye değiGtirdi Ted aceleyle. "Sanırım, Ölüm Yiyen'i Gu eski sıkı-
korunan-kasalardan birine kilitlemeyi baGaramadın?"

"Eğer yapmıG olsaydım, kılıç dıGarı çıkmasına yardım edemezdi," diye yanıtladı Griphook.

Gornuk tekrar güldü ve Dirk kuru bir kahkaha attı.

"Dean ve ben hala bazı Geyleri kavrayamıyoruz," dedi Ted.

"Bunu bilmediği halde Severus Snape'te öyle," dedi Griphook ve iki cincüce kötücül kahkahalarla
kükredi. Çadırın içinde Harry heyecanla solumaya baGlamıGtı: Hermione ile bakıGtılar, en dikkatli
Gekilde dinliyorlardı.

"Snape'in Hogwarts'taki ofisinden," diye sordu Dirk. "Gryffindor'un kılıcını çalmaya çalıGan çocuğu
duymuG muydun, Ted?"

Harry elektrik çarpılmıGa döndü, mıhlanmıG gibi ortada ayakta durdukça sinirleri çatırdamaya
baGlamıGtı.

"Tek bir kelime bile duymadım," dedi Ted. "Gelecek&#65533;te değildi, değil mi?"

"Orada olması zor," diye kıkırdadı Dirk. "Griphook bunu bana banka için çalıGan Bill Weasley'den
duyduğunu söylemiGti. Kılıcı almaya çalıGan Bill'in küçük kız kardeGiymiG."

Harry, Hermione ve Ron'a bir bakıG attı, ikisi de Uzayan Kulakları, cankurtaran halatına yapıGmıG gibi
sıkıca tutuyorlardı.

"Kız ve birkaç arkadaGı Snape'in ofisine girmiG ve kılıcın saklandığı cam muhafazayı kırarak açmıGlar.
Snape onları merdivenden aGağı kaçırırlarken yakalamıG."

"Ah, Tanrım," dedi Ted. "Ne düGünüyorlardıacaba, kılıcı kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'e karGı
kullanabileceklerini mi? Ya da Snape'in kendisine karGı?"

"Onunla ilgili ne düGünmüG olurlarsa olsunlar, Snape kılıcın durduğu yerde güvende olmadığına karar
verdi," dedi Dirk. "Birkaç gün sonra, sanıyorum ki, Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen'in izniyle, onu Londra'ya
Gringotts'ta saklanması için yolladı.

Cincüceler yine gülmeye baGladı.

"Ben hala espriyi göremedim," dedi Ted.

"O sahteydi," dedi Griphook rahatsız edici bir sesle.

"Gryffindor'un kılıcı!"

"Ah, evet. Taklitti- mükemmel bir taklit, bu doğru, ama Seherbaz-yapımıydı. Orijinalin sahtesi yüzyıllar
önce cincüceler tarafından yapılmıGtı ve yalnızca cincüce-yapımı zırhların sahip olduğu özelliklere
sahipti. Gryffindor'un kılıcı nerede bilmem ama Gringotts bankasının mahzeninde

değil."

"Anladım," dedi Ted. " Ve bunu Ölüm Yiyenlere anlatmaktan çekinmedin diye algıladım?

"Bu bilgiyle baGlarını belaya sokmak için bir sebep göremedim," dedi Griphook kendini beğenmiGçe ve
Gimdi Ted ve Dean Gornuk ve Dirk'in kahkahasına katılmıGtı.

Çadırın içinde, Harry dilediği sorunun yanıtlanmasını dileyerek gözlerini kapadı ve on dakika gibi gelen
bir dakikadan sonra Dean yardım etti: o da (Harry sarsılarak hatırladı) Ginny'nin eski erkek
arkadaGlarından biriydi.

"Ginny ve diğerlerine ne oldu? Kılıcı çalmaya çalıGanlara?"

"Ah, onlar cezalandırıldı ve acımasızca," dedi Griphook kayıtsızca.

"Gyiler, değil mi?" diye sordu Ted çabucak. "Yani, Weasley'in daha fazla çocuğunun yaralanmasına
gerek yok, değil mi?"

"Ciddi biçimde yaralanmalarına izin verilmedi, bildiğim kadarıyla," dedi Griphook.

"ganslılarmıG," dedi Ted. "Snape'in takip rekorundan sonra hala yaGadıkları için memnun olmalıyız."

"Yani hikayeye inandın, değil mi, Ted?" diye sordu Dirk. "Snape'in Dumbledore'u öldürdüğüne
inanıyorsun?"

"Tabii ki inanıyorum," dedi Ted. "Orada oturup bana Potter'ın bununla ilgili yapacak bir Geyi olmadığını
söylemeyeceksiniz herhalde?"

"Bu günlerde neye inanacağına karar vermek zor," diye homurdandı Dirk.

"Ben Harry Potter'ı tanıyorum," dedi Dean. "Ve onun gerçekten o olduğuna inanıyorum- SeçilmiG KiGi,
ya da her nasıl tanımlamak isterseniz."

"Evet, onunla ilgili inanmak istediğimiz çok Gey var, evlat," dedi Dirk "bende isterim. Ama nerede?
GörünüGe göre kaçaklar. Bizim bilmediğimiz bir Geyi bilseydi ya da ona ait özel bir Geyi olsaydı,
saklanmak yerine, dövüGmek için burada olur, direniG toplardı diye düGünebilirsin. Ve biliyorsun,
Gelecek Postası ona karGı iyi bir-"

"Gelecek Postası?" diye alay etti Ted. "Bu pislik yığınını okuyorsan sana yalan söylenmesini hak
etmiGsin demektir, Dirk. Gerçekleri istiyorsan Dırdırcı'yı dene."

Tıkanma ve öğürtü içeren bir patlama yaGandı, ayrıca bir sürü sırta vuruG; seslerden anlaGıldığı
kadarıyla, Dirk kılçık yutmuGtu. sonunda tükürür gibi, "Dırdırcı? gu Xeno Lovegood'un Garlatan dergi
bozuntusu mu?"

"Bu günlerde pek Garlatan değil," dedi Ted. "Bakacak mısın? Xeno

Gelecek&#65533;in görmezden geldiği her
Geyi basıyor, yalnızca son sayılarındaki BuruGuk BoynuzluHırgür değil. Daha ne kadar böyle
gitmesine izin verecekler, bilmiyorum. Ama Xeno diyor ki, her sayının ön kapağı, Kim-Olduğunu-
Bilirsin-Sen karGıtı herhangi bir büyücünün Harry'ye yardım etmesini birincil amaç olması gerektiğini
gösteriyor."

"Bu dünyada kayıplara karıGan bir çocuğa yardım etmek zor olsa gerek," dedi Dirk.

"Dinleyin, önemli olan onu yakalamıG olmak gibi lanet olasıca bir baGarı göstermemiG olmaları," dedi
Ted. "Ondan bir tüyo almaktan memnun olurdum; Bizim yapmaya çalıGtığımız da bu, özgür kalmak,
değil mi?"

"Evet, burada haklısın iGte," dedi Dirk ağırca. "Bütün Bakanlık'ın ve gammazların onu aradığını
düGünürsek ben onun çoktan yakalanmıG olacağını sanıyordum. DüGünün, onların çoktan öldürülüp
halka açıklanmadığını kim söyleyebilir?"

"Ah, böyle söyleme, Dirk," diye mırıldandı Ted.

Bıçak ve çatalların tıkırdayıGıyla dolu uzun bir sessizlik duraksama oldu. Yeniden konuGtuklarında bu
bankın üstünde uyuyup uyumayacaklarına ya da ağaçlık yamaca tırmanmalarına karar vermek içindi.
Ağaçların daha uygun olduğuna kadar verdiler, ateGlerini söndürdüler, sonra eğimli yüzeye geri
tırmanmaya baGladılar, sesleri uzaklaGtı.

Harry, Ron ve Hermione Uzayan Kulaklarla GaGkın haldeydi. Harry, bu uzun konuGmanın ardından
gittikçe zorlaGan bir Gekilde sessizliği kaldırmak istedi, kendini bundan fazla bir Gey söyleyemez halde
buldu, "Ginny- kılıç-"

"Biliyorum!" dedi Hermione.

Boncuklu çantaya atıldı, bu sefer kolunu koltukaltına kadar daldırdı.

"GGte... burada.." dedi Hermione gıcırdayan diGlerinin arasından ve çantanın derinlerinde olduğu belli
olan bir Geyi çekmeye baGladı.YavaGça süslü bir çerçevenin köGesi görüG alanına girdi. Harry yardım
etmek için koGtu. Phineas Nigellus'un boG çerçevesini Hermione'nin çantasından çektiklerinde,
Hermione her an sihir yapmaya hazır biçimde asasını ona doğrulttu.

"Eğer birisi kılıcı Dumbledore'un ofisindeyken yürüttüyse," diye soludu, resmi çadırın yanına dayarken,
"Phineas Nigellus görmüG olmalı, muhafazanın hemen yanında asılı!"

"Uyumuyorsa," dedi Harry ama Hermione boG çadırda diz çökerken, hala nefesini tutuyordu; asası tam
ortasını gösteriyordu, boğazını temizledi ve sonra:

"Ee- Phineas? Phineas Nigellus?"

Hiçbir Gey olmadı.

"Phineas Nigellus?" dedi Hermione tekrar. "Professor Black? Lütfen sizinle konuGabilir miyiz? Lütfen?"

"'Lütfen' hep iGe yarar," dedi soğuk, küçümseyen bir ses ve Phineas Nigellus portresine girdi.
Hermione aniden haykırdı:

"Obscura!"

Siyah bir gözbağı, çerçeveye çarpmasına ve acıyla haykırmasına sebep olup zeki bakıGlı, koyu renk gözlerinin üzerinde belirdi.

"Ne- ne hakla- sen ne yap-?"

"Çok özür dilerim Professor Black," dedi Hermione, "ama bu gerekli bir tedbirdi!"

"Derhal Gu çirkin Geyi kaldırın! Kaldırın, size söylüyorum! Mükemmel bir sanat eserini mahvediyorsunuz! Neredeyim? Neler oluyor?"

"Nerede olduğumuzun bir önemi yok," dedi Harry ve Phineas Nigellus gözbağını çıkarma çabalarını terk ederek donup kaldı.

"Bu ele geçirilemez Mr Potter'ın sesi olabilir mi?"

"Belki," dedi Harry, bunun Phineas Nigellus'un ilgisini koruyacağını bildiğinden.

"Size sormak istediğimiz birkaç soru var- Gryffindor'un kılıcı hakkında."

"Ah," dedi, Gimdi kafasını onun yönüne çeviren ve Harry'i görme yönünde çaba içinde olan Phineas Nigellus. "Weasley denen kız üzerinde ne hak talep edebilir ki? Cezasını hak etti, aptal Longbottom ve garip Lovegood'ta tabii!"

"Neville aptal değil ve Luna da garip değil!" dedi Hermione.

"Neredeyim?" diye tekrarladı Phineas Nigellus, gözbağıyla yeniden boğuGmaya baGlayarak. "Beni nereye getirdiniz? Neden beni ceddimin evinden sildiniz?"

"Bunu boG ver! Snape Ginny, Neville ve Luna'yı nasıl cezalandırdı?" diye sordu Harry ısrarla.

"Professor Snape onları Yasak Orman'a gönderdi, Hagrid sersemiyle iG yapmaya."

"Hagrid sersem değil!" dedi Hermione cırtlak bir sesle.

"Ve Snape bunun ceza olduğunu düGünmüG olmalı," dedi Harry. "Ama Ginny, Neville ve Luna muhtemelen Hagrid'le iyi eğlenmiGlerdir. Yasak Orman... Yasak Orman'dan daha kötüleriyle de karGılaGtılar, sorun değil!"

Harry rahatlamıG hissetti: dehGet ve en sonunda Criciatus Laneti'ni düGünmüGtü.

"Gerçekten bilmek istediğimiz, Professor Black, daha önce baGkası kılıcı çıkarmıG mıydı? Belki
temizlenmek ya da baGka bir Gey için götürülmüGtür?"

Phineas Nigellus yine gözlerini açmak için boğuGmasından vazgeçti ve kiGner gibi güldü.

"Mugglelardan doğmalar," dedi. "Cincüce yapımı zırh temizlik istemez, ahmak kız. Cincücelerin
gümüGü dünyevi kirleri püskürtür, emmesi ise onu güçlendirir."

"Hermione'ye ahmak deme," dedi Harry.

"Yalanlanmaktan usandım," dedi Phineas Nigellus, "Belki müdürün ofisine dönme vaktim gelmiGtir?"

Hala gözleri bağlıydı, el yordamıyla resimden çıkmak ve Hogwarts'takine dönmek için çerçevesinin
kenarına doğru gitmeye baGladı. Harry'e birden ilham geldi.

"Dumbledore! Bize Dumbledore'u getirebilir misin?"

"Afedersin?" diye sordu Phineas Nigellus.

"Profesör Dumbledore'un portresi- onu buraya getiremez misin- seninkinin içine?"

Phineas Nigellus yüzünü Harry'nin sesini geldiği yere döndü.

"GörünüGe bakılırsa yalnızca mugglelardan doğmalar cahil değil, Potter. Hogwarts'ın portreleri
birbiriyle konuGabilir ama baGka bir yerde asılı olan portreleri dıGında gezinemezler. Dumbledore
buraya benimle gelemez ve sizden gördüğüm bu muameleden sonra, sizi tekrar ziyarette
bulunmayacağımı temin ederim!"

Harry Phineas'ın çerçeveyi terk etme yolundaki çabalarını tekrar izlerken biraz yenilgiye uğramıG
gibiydi.

"Professor Black," dedi Hermione, "bize söyler misiniz, lütfen, kılıcın en son ne zaman muhafazadan
çıkarıldığını? Ginny almadan önce demek istiyorum?"

Phineas sabırsızca soludu.

"Sanıyorum ki Gryffindor'un kılıcını en son Professor Dumbledore'u bir yüzüğü zorla kırmaya
çalıGırken gördüm."

Hermione Harry'e bakmak için hızla döndü. Gkisinden biri, sonunda çıkıGa gelmiG olan Phineas
Nigellus'un önünde daha fazla bir Gey söyleyemezdi.

"Pekala, iyi geceler diliyorum," dedi biraz huysuzca ve görüG alanından çıkmaya baGladı. Görünürde
yalnızca Gapkasının ucu kalınca Harry aniden bağırdı.

"Bekle! Snape'in bunu gördüğünü söylemiG miydin?"

Phineas Nigellus gözleri bağlı kafasını resme yeniden soktu.

"Profesör Snape'in aklında Albus Dumbledore'un tuhaflıklarından düGünecek çok daha önemli Geyleri
vardı. HoGça kal, Potter!"

Bununla birlikte; arkasında karanlık bir zeminden baGka hiçbir Gey bırakmayarak tamamen gözden
kayboldu.

"Harry!" diye haykırdı Hermione.

"Biliyorum!" diye bağırdı Harry. Kendisini kontrol edemeyerek havayı yumrukladı: Ummaya cesaret
edebileceğinden de fazlaydı bu. Çadırda, kilometrelerce koGabilirmiG gibi hissederek, bir aGağı bir
yukarı yürümeye baGladı: Artık kendisini aç hissetmiyordu. Hermione Phineas Nigellus'un portresini
boncuklu çantaya geri tıkıGtırıyordu, tokasını kenetlediğinde çantayı kenara fırlattı ve pırıl pırıl bir yüzle
Harry'e baktı.

"Kılıç Hortkuluklar&#65533;ı yok ediyor! Cincüce yapımı bıçaklar yalnız onları güçlendiren Geyleri emer- Harry,
bu kılıç basilisk zehri kaplı!"

"Ve Dumbledore onu bana vermedi çünkü ona hala ihtiyacı vardı, onu madalyon üzerinde kullanmak
istiyordu-"

"-ve vasiyetine koyarsa sana vermeyeceklerini de fark etti-"

"-ve taklidini yaptı-"

"-ve sahtesini cam muhafazaya koydu-"

"-ve gerçeğini- nereye koydu?"

Birbirlerine baktılar: Harry cevabın heyecan uyandıracak kadar yakın önlerinde görünmez Gekilde
havada asılı durduğunu hissediyordu. Dumbledore ona neden söylememiGti? Ya da, gerçekten,
Harry'e söylemiGti de Harry mi fark etmemiGti?

"DüGün!" diye fısıldadı Hermione. "DüGün! Nereye bırakmıG olabilir?"

"Hogwarts'a değil," dedi Harry, dolaGmayı sürdürerek.

"Hogsmeade'de bir yer?" diye önerdi Hermione.

"Bağıran Baraka?" dedi Harry. "Hiç kimse oraya girmiyor."

"Ama Snape nasıl girileceğini biliyor, riskli olmaz mıydı?"

"Dumbledore Snape'e güvenmiGti," diye hatırlattı Harry.

"Kılıçları değiG tokuG ettiğini söyleyecek kadar değil," dedi Hermione.

"Evet, haklısın!" dedi Harry, Dumbledore'un da, ne yazık ki, Snape'in güvenilirliğinden kuGkuları
olduğunu düGününce neGesi arttı. "Yani, kılıcı Hogsmeade'den uzağa saklamıG olabilir mi? Sen ne
dersin Ron? Ron?"

Harry çevresine bakındı. gaGkınlaGtığı anda Ron'un çadırı terk etmiG olduğunu düGündü, sonra Ron'un

alçak yatakta taGlaGmıG gibi uzandığını gördü.

"Beni hatırladınız, öyle mi?" dedi.

"Ne?"

---------------------- Page 153----------------------

Üst kattaki ranzaya çıkmak için kalkarken soludu.

"Siz ikiniz devam edin. Eğlencenizi bölmeme izin vermeyin."

Aklı karıGarak Harry Hermonie'ye baktı ama o kafasını salladı, görünüGe göre onun kadar GaGkındı.

"Problem nedir?" diye sordu Harry.

"Problem? Problem falan yok," dedi Ron, hala Harry'e bakmayı reddederek. "Sana göre yok yani."

BaGlarının üstüne birkaç damla düGtü. Yağmur baGlıyordu.

"Belli ki bir problemin var," dedi Harry. "Ağzından baklayı çıkar." Ron bacaklarını yataktan sallandırdı
ve kalktı. Kaba görünüyordu, kendi gibi değildi.

"Pekala, baklayı çıkarıyorum. Benim aGağı yukarı yürümemi bekleme; çünkü bulunması gerek lanet
olası baGka bir Gey daha var. Bilmediklerin listesine ekle."

"Bilmediklerim?" diye tekrar etti Harry. "Bilmediklerim?"

gıp Gıp Gıp. Yağmur daha hızlı ve çoğalmıGtı; çevrelerindeki dağılmıG yaprakların üstüne düGerken ve
karanlıkta nehre düGerken pıtırdadı. Harry'nin coGkusunun üzerine dehGet çöktü. Ron tam olarak
sakındığı ve düGünmeye korktuğu Geyi söylüyordu.

"Burada hayatımın günlerini geçirmiyor değilim," dedi Ron, "biliyorsunuz, kolum yaralandı ve yiyecek
hiçbir Gey yok ve her gece sırtım donuyor. Yalnızca, birkaç haftadan sonra bir Geyler elde edeceğimizi
ummuGtum."

"Ron," dedi Hermione, ama Ron'un çadırın üstüne vuran yağmurun vuruGunun üstünden duyup
duymadığı anlaGılamayacak kadar alçak bir sesle.

"Neye bulaGtığını bildiğini sanıyordum," dedi Harry.

"Evet, ben de öyle."

"Yani hayatının hangi kısmı beklediklerinle uyuGmuyor?" diye sordu Harry. Savunmanın ardından öfke
geliyordu. "BeG yıldızlı otellerde kalacağımızı mı düGündün? Her gün baGka Hortkuluklar bulacağımızı?
YılbaGına kadar Anneciğinin yanına dönmüG olacağını mı?

"Biz senin ne yaptığını bildiğini sanıyorduk!" diye bağırdı Ron, kalkarak, sözleri Harry'i kızgın bıçaklar
gibi deliyordu. "Dumbledore'un yapmanı istediği Geyi yaptığını, bir planın olduğunu düGündük!"

"Ron!" dedi Hermione, bu sefer yağmurun gürültüsünden yüksek, ama yine, onu

görmezden geldi.

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm," dedi Harry, çökmüG ve eksik hissettiğinden sesi daha
sakin çıkıyordu, "BaGından beri size karGı dürüsttüm, Dumbledore'un bana dediklerini size anlattım. Ve
fark etmedin belki ama bir Hortkuluk bul-"

"Ve gerisini bulmak üzereyken neredeyse bundan bıkmak üzereyiz, lanet olası yakınımızda hiç bir yer
değil---

"Madalyonu çıkar, Ron," dedi Hermione, sesi beklenmedik Gekilde yüksek çıkarak. "Lütfen çıkar onu.
Bütün gün takmasaydın böyle konuGmuyor olurdun."

"Hayır, olurdu," dedi Ron için bahane istemeyen Harry.

"Arkamdan fısıldaGtığınızı duymuyor muyum sanıyorsunuz? Bu Geyleri düGünemiyorum mu sandınız?"

"Harry, biz hiç-"

"Yalan söyleme!" diye atıldı Ron. "Sen de söyledin, hayal kırıklığına uğradım dedin, bundan daha
fazlasına sahip olduğunu düGündüğünü-"

"Böyle bir Gey söylemedim- Harry, söylemedim!" diye haykırdı.

Yağmur çadırı dövüyordu, Hermione'nin yüzünden yaGlar süzülüyordu ve Gimdi hiç olmamıG gibi, kısa
ömürlü bir havai fiGek her Geyi karanlığa gömerek yanıp sönmüG, her tarafı koyu, karanlık ve soğuk
bırakmıG gibi, birkaç dakikalık heyecanı ortadan kaybolmuGtu. Gryffindor'un kılıcı bilmediği bir yerde
saklıydı ve baGarıları, henüz, ölmemiG olan bu üç genç çadırda duruyorlardı.

"Peki niye hala buradasın?" diye sordu Harry Ron'a.

"Bilmiyorum," dedi Ron.

"Evine git öyleyse," dedi Harry.

"Evet, belki giderim!" diye bağırdı Ron ve geriye kaçmayan Harry'e doğru birkaç adım attı. "Kız
kardeGim hakkında ne söylediklerini duymadın mı? Ama umurunda değil, değil mi, yalnızca Yasak
Orman, daha-kötüsünü-gördüm Harry Potter orada ona ne olacağını umursamaz-pekala,ben
umursarım, dev örümcekler ve kaçık zımbırtılar-"

"Yalnızca- diğerleriyle, Hagrid'le birlikteler dedim-"

"Evet, anladım, umurunda değil! Peki ya ailemin geri kalanı, Weasleyler'in baGka bir çocuğunun daha
incinmesine gerek yok, bunu duydun mu?"

"Evet, ben-"

"Ne demek istediğiyle ilgilenmedin, değil mi?"

"Ron!" dedi Hermione, aralarına girerek. "Bu yeni bir Gey meydana

geldi anlamına gelmiyor, bilmediğimiz hiçbir Gey: düGün, Ron, Bill çoktan yaralandı; birçok insan George'un kulağını kaybettiğini görmüG olmalı, seni sıvaserpille ölüm döGeğinde sanıyorlar, eminim onların tüm demek istediği-"

"Eminsin, öyle mi? Peki öyleyse, kendi canımı sıkmayacağım. Sizin için sorun yok, değil mi, sizin aileleriniz güvenlice-"

"Benim ailem öldü!" diye böğürdü Harry.

"Ve benimkiler de aynı yola gidebilir!" diye haykırdı Ron.

"O zaman GGT!" diye kükredi Harry. "Onlara geri dön, sıvaserpil&#65533;i atlattığını söyle ve Anneciğin seni besleyebilsin-"

Ron aniden hareket etti: Harry tepki verdi ama ikisinin de asası cebindeyken Hermione kendi asasını kaldırdı.

"Protego!" diye haykırdı ve görünmez kalkanlar Harry'i bir tarafa Ron'u bir tarafa ayıracak Gekilde yerleGti; Glk kez birbirlerine güç uyguluyorlardı. Harry Ron'a karGı yıkıcı bir kin duydu: Aralarındaki bir Gey kırılmıGtı.

"Hortkuluk'u bırak," dedi Harry.

Ron zinciri boynundan çıkarıp madalyonu en yakın sandalyeye fırlattı. Hermione'ye döndü.

"Ne yapıyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?"

----------------------- Page 155-----------------------

"Kalıyor musun yoksa?"

"Ben..." Acı çeker gibiydi. "Evet- evet, kalıyorum, Ron, Harry'le gideceğimizi söylemiGtik, yardım edeceğimizi-"

"Anladım. Onu seçiyorsun."

"Ron, hayır- lütfen- geri dön, geri dön!"

Kendi Kalkan büyüsüne çarpıp geri sekti; kaldırdığı anda Ron çoktan geceye karıGmıGtı. Harry; onun hıçkırarak ağlayıGını ve Ron'u ağaçlar arasında çağırıGını dinleyerek sessizce dikilip kaldı.

Birkaç dakika sonra geri döndü, sırılsıklam saçları yüzüne yapıGmıGtı.

"O g-g-gitti! Cisimlendi'"

Kendini sandalyeye fırlattı, kıvrıldı ve ağlamaya baGladı.

Harry kendini afallamıG hissediyordu. Eğildi, Hortkuluk'u aldı ve kendi boynuna yerleGtirdi. Ron'un yatağındaki çarGafları toplayıp Hermione'ye attı. Sonra kendi yatağına tırmandı ve yağmurun

düGüGünü dinleyerek çadırın karanlık tavana gözlerini dikti.

ON ALTINCI BÖLÜM

GODRIC&#65533;S HOLLOW

Ertesi gün Harry uyandığında ne olduğunu hatırlaması için birkaç saniye geçmesi gerekti. Sonra çocukça bir Gekilde, bunun bir rüya olduğunu, Ron&#65533;un hâlâ orada olduğunu ve hiç ayrılmadığını umdu. Ta ki baGını yastığının üzerinde çevirip Ron&#65533;un ıssız ranzasını görene kadar. Ölü bir beden görmüG gibi gözlerini kaçırdı. Harry Ron&#65533;unkine bakmaya cesaret edemeden kendi yatağından atladı. Çoktan kalkmıG ve mutfakta meGgul olan Hermione, Harry&#65533;ye günaydın demedi ve Harry geçerken yüzünü kaçırdı.

O gitti. Dedi kendi kendine Harry. O gitti. Sanki tekrar etmesi Gokunu azaltacakmıG gibi, yıkanırken ve giyinirken, durmadan bunları düGünmek zorunda kaldı. O gitti ve geri dönmeyecek. Ve bu basit bir gerçekti. Harry bundan emindi, çünkü Koruyucu Büyüleri, onlar bir kere bölgeyi terk ettiler mi, Ron&#65533;un onları tekrar bulmasını imkânsızlaGtırıyordu.

O ve Hermionesessizce kahvaltılarını ettiler. Hermione&#65533;nin gözleri GiGmiG ve kızarmıGtı; hiç uyumamıGa benziyordu. EGyalarını toplarken, Hermione ağırdan alıyordu. Harry onun nehir kıyısında geçirdikleri zamanı neden olabildiğine uzatmak istediğini biliyordu; Harry onun birçok kez hararetle etrafına bakındığını, sağanak yağmur altında ayak sesleri duyduğunu, fakat ağaçlar arasından kızıl saçlı Geklin ortaya çıkmadığını fark edince de kendi kendini kandırdığını düGündüğünü anladı. Harry onun yaptığını yapıp, her etrafa baktığında (biraz da olsa kendini ümit etmekten alamadığı için) ve yağmurla yıkanmıG ormandan baGka bir Gey görmeyince, içinde baGka bir öfke balonu patladı. Ron&#65533;un söylediklerini duyabiliyordu, --Ne yaptığını bildiğini sanıyorduk! ve midesi sertçe düğümlenmiG halde toplanmaya devam etti.

Yanlarındaki çamurlu nehir hızla yükseliyordu ve yakında bulundukları kıyıya ulaGacaktı. Normalde kamp alanlarında kaldıklarından bir saat daha fazla kaldılar. En sonunda tamı tamına üç kere boncuklu çantayı boGaltıp, yeniden doldurmuGlardı. Hermione oyalanmak için artık sebep bulamıyor gibi görünüyordu: O ve Harry birbirlerinin ellerini kavrayıp buharlaGtılar ve rüzgârlı, süpürge otuyla kaplı bir yamaca cisimlendiler.

Oraya vardıkları anda, Hermione Harry&#65533;nin elini bıraktı ve ondan uzaklaGtı, en sonunda geniG bir kayaya oturdu; yüzü dizlerinde, Harry&#65533;nin anladığı kadarıyla hıçkırıklara boğuGmuG bir halde sarsılıyordu. Harry onu izledi, gidip onu rahatlatması gerektiğinin farkındaydı, fakat bir Gey onun olduğu yere kök salmasına sebep oluyordu. Gçindeki her Gey ona soğuk ve sıkıGmıGlık hissi veriyordu:

Yine Ron&#65533;un yüzündeki hor gören ifadeyi gördü. Harry süpürge otlarının arasından geçip, çılgına
dönmüG olan Hermione&#65533;nin etrafından yürüyerek geniG bir çember çizdi ve genelde Hermione&#65533;nin
yaptığı onları koruyacağından emin olduğu büyüleri uyguladı.

Geçen birkaç gün boyunca Ron hakkında tartıGmadılar. Harry onun adından bir daha bahsetmemeye
kararlıydı ve Hermione de ısrar etmenin bir manası olmadığını biliyordu, yine de gecenin bir yarısı,
Harry&#65533;nin uyuduğunu sandığı zamanlarda, Harry onun ağladığını duyabiliyordu. Bu arada da Harry
Çapulcu Haritasını çıkarıp asasının ıGığıyla incelemeye baGlamıGtı. Safkan oluGunun getirdiği
korumayla o güvenli Gatoya döndüğü ve üstünde Ron yazan noktanın Hogwarts koridorlarında yeniden
belireceği anı bekliyordu. Ancak, Ron haritada belirmedi ve bir süre sonra Harry kendini, Ginny&#65533;nin
isminin yazılı olduğu kızlar yatakhanesine gözünü dikerken buldu, Ginny&#65533;nin bakıGlarını uykusunda
hissedip uyanacağını ve bir Gekilde kendisinin onu düGündüğünü hissedebileceğini düGündü, iyi
olduğunu umuyordu.

Gündüz vakitlerinde kendilerini Gryffindor&#65533;un kılıcının bulunduğu olası yerleri belirlemeye çalıGmaya
adadılar, fakat Dumbledore&#65533;un saklamıG olabileceği yerler hakkında ne kadar konuGtularsa, fikirleri
daha çok ihtimal dıGı ve umutsuz görünmeye baGladı.Beynini olabildiğince zorlamasına karGın
Dumbledore&#65533;un bir Gey saklamak için herhangi bir yerden bahsettiğini hatırlayamadı. Bazen Ron&#65533;a mı
yoksa Dumbledore&#65533;a mı daha kızgın olduğunu bilemediği anlar oluyordu. Ne yaptığını bildiğini
sanıyorduk&#65533; Dumbledore&#65533;un ne yapman gerektiğini sana anlattığını sanıyorduk&#65533; Gerçekten bir
planın olduğunu düGünmüGtük!

Harry gerçeği kendinden saklayamıyordu: Ron haklıydı: Dumbledore ona neredeyse hiçbir Gey
bırakmamıGtı. Bir tane hortkuluk&#65533;u ele geçirmiGlerdi, fakat onu yok etmek için gerekli olan Gey ellerinde
değildi: Diğer hortkuluklar da her zamanoldukları kadar ulaGılamaz konumdaydılar.Harry
çaresizliğinin onu tamamen ele geçirmesinden korktu. ArkadaGlarının ona bu dolambaçlı, amaçsız
yolculukta eGlik etme isteklerini hangı akılla kabul ettiğini düGünerek hayrete düGtü. Hiçbir Gey
bilmiyordu, hiçbir fikri de yoktu ve Harry sürekli, ona acı vermesine rağmen, Hermione&#65533;nin de yakında
yeteri kadar dayandığını ve ayrılacağını söylemek üzere olduğunu söyleyeceği ana karGı tetikteydi.

Çoğu akGamlarını neredeyse tamamen sessizlik içinde geçiriyorlardı ve Hermione, Phineas
Nigellus&#65533;un portresini bir sandalyenin üstüne sanki Ron&#65533;un ayrılıGından sonra oluGan o büyük boGluğu
dolduracakmıG gibi yerleGtirmiGti. Daha önce, onları ziyaret etmeyeceği iddiasına rağmen, Phineas
Nigellus Harry&#65533;nin ne iG peGinde olduğu konusunda bilgi edinme Gansına karGı koyabilmiG
görünmüyordu ve gözü bağlı da olsa yeniden görünmeye razı olup, her birkaç günde

bir onları ziyaret
ediyordu. Harry onu gördüğüne bile seviniyordu, çünkü Gakacı ve alaycı da olsa hâlâ onların
yanındaydı. Phineas Nigellus mükemmel bir bilgilendirici olmasa da, Hogwarts&#65533;ta ne olduğu
konusunda yeni haberler almaya can atıyorlardı. Okulu kendi yönettiğinden bu yana ilk Slyterin
binasından gelme okul müdürü olduğu için Snape&#65533;e saygı besliyordu; bu yüzden onların da Snape&#65533;i
eleGtirmemeye ya da onun hakkında küstahça sorular sormamaya dikkat etmeleri gerekiyordu yoksa
Phineas Nigellus tablosunu anında terk ediyordu.

Ancak bazı ufak haberler bırakıyordu. Snape zorlu bir öğrencisinin, düGük düzeydeki ayaklanmalarıyla
yüzleGiyordu. Ginny&#65533;nin Hogsmade&#65533;e gitmesi yasaklanmıGtı. Snape Umbridge&#65533;in üç ya da daha fazla
öğrencinin bir araya gelmesini ve resmi olmayan toplulukların oluGturulmasını yasaklayan eski
kararnamesini tekrar yürürlüğe sokmuGtu.

Tüm bunlardanHarry, Ginny&#65533;nin ve büyük bir olasılıkla Neville ve Luna&#65533;nın da yardımıyla,
Dumbledore&#65533;un Ordusu&#65533;nu devam ettirmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalıGtığı sonucunu
çıkardı. Bu az bilgilendirici haber, Harry&#65533;nin karnı ağrıyormuG gibi hissetmesine neden olarak Ginny&#65533;i
görmek istemesine sebep oldu; fakat bu Ron hakkında ve daha sonra da Dumbledore hakkında
düGünmesine sebep oldu ve Hogwarts&#65533;ın kendisini, neredeyse eski sevgilisi kadar çok özlediğini
hissetti. Gerçekten de Phineas Nigellus, Snape&#65533;in disiplin ile ilgili yaptığı yaptırımlar hakkında
konuGuyorken, Harry anlık bir delilikle sırf Snape yönetimine karGı ayaklanmaya katılmak için okula
geri dönmek istediğini hayal etti. Beslenmek, yumuGak bir yatağa sahip olmak ve sorumlulukların
baGka insanların üstünde olması, ona o an dünyadaki en mükemmel ihtimal gibi göründü. Fakat sonra
Bir Numaralı Gstenmeyen olduğunu, baGına on bin Galleon paha biçildiğini ve bugünlerde Hogwarts&#65533;a
öylece yürüyerek gitmenin, Sihir Bakanlığı&#65533;na sallana salana girmek kadar tehlikeli olacağını hatırladı.
Phineas Nigellus, Harry ve Hermione&#65533;nin nerede olduğu hakkında üstü sorarken kazara bu gerçeği
vurgulamıGtı. Hermione bunu her yaptığında tabloyu boncuklu çantasına geri tıkıyordu ve Phineas
Nigellus da bu kaba vedalardan sonra birkaç gün boyunca görünmeyi katiyen reddediyordu.

Hava soğudukça soğudu. Hiçbir yerde uzun süre kalmaya cesaret edemediler, bu yüzden en kötü
endiGeleri olan Gngiltere&#65533;nin sert buz zeminli güneylerinde kalmaktansa, kırsal bölgelerde amaçsızca bir
oraya bir buraya dolanıp durdular. Bir gece çadıra pat pat vuran sulusepken karın yağdığı ve
çadırlarının buz gibi suyla dolduğu geniG, düz bir bataklığın olduğu bir dağ eteğinde kalma hatta bir
gece de karın kaldıkları çadırı yuttuğu, Gskoç gölünün ortasında küçük bir adada kalma cesareti
göstermiGlerdi.

Henüz oturma odası penecerelerinden Noel ağaçlarının parıldayıGını görmüGlerdi ki denemedikleri tek

yer gibi görünen o yere gitmeyi bir kez daha önermek için Harry cesaretini topladı. Daha az önce alıGılmıGın dıGında iyi bir yemek yemiGlerdi: HermioneGörünmezlikPelerini&#65533;nin altında bir süpermarkete uğramıGtı (ayrılırken açık bir kasaya dikkatle para koymuGtu), Harry onun, midesi bolonez soslu spagetti ve konserve armut ile doluyken daha ikna edilebilir olduğunu düGündü. Ayrıca yanındaki ranzanın ucuna asılmıG olan Hortkuluk&#65533;u takmaya ara vermeyi önerdiğinden bu yana birkaç saat feçmiGti.

--Hermione?

--Hıı? Elinde Ozan Beedle&#65533;ın Masalları, eğik koltuklardan birine kıvrılmıGtı. Harry onun çok da uzun olmayan bir kitapla daha fazla ne kadar cebelleGebileceğini merak ediyordu, ancak hâlâ kitapta bazı

---------------------- Page 158----------------------

Geyleri çözüyor gibiydi, çünkü koltuğun kolunda Hececinin Hece Listesi adlı kitap açık bir Gekilde duruyordu. Harry boğazını temizledi. Kendini birkaç yıl önce Dursleylerin izin belgesini imzalamaya ikna edememesine rağmen Profesör McGonagall&#65533;a Hogsmade&#65533;e gidip gidemeyeceğini sorduğu zamanki gibi hissetti.

--Hermione, ben düGünüyordum da&#65533;

--Harry, bana bir konuda yardım edebilir misin?

GörünüGe göre Hermione onu dinlemiyordu. Gleri uzandı ve Ozan Beedle&#65533;ın Masalları&#65533;nı Harry&#65533;ye uzattı.

--gu sembole bak. dedi, sayfanın baGını göstererek. Harry, hikâyenin baGlığı olduğunu farz ettiği Geyin üstünde (antik yazıları okuyamadığı için, emin olamıyordu), üçgen bir göz bebeğinin dikey bir çizgiyle bölündüğü bir sembol gördü.

--Ben hiç Antik Yazılar almadım, Hermione.

--Biliyorum, fakat bu bir antik yazı değil ve hececide de yok. Bunun bir göz resmi olduğunu düGünmüGtüm, fakat sanırım bir göz resmi değil! Sonradan mürekkep ile çizilmiG, birisi bunu sonradan eklemiG kitabın gerçekte bir parçası değil. DüGünsene, daha önce hiç böyle bir Gey gördün mü?

--Hayır&#65533; Hayır, bekle bir dakika. Harry daha yakından baktı. --Luna&#65533;nın babasının boynuna taktığı sembolün aynısı değil mi?

--Aynen, bende öyle düGünmüGtüm!

--Öyleyse bu Grindelwald&#65533;ın iGareti.

Hermione ağzı açık ona baktı.

--Ne?

--Krum dedi&#65533;

Viktor Krum&#65533;un düğünde ona anlattığı hikâyeyi tekrar anlattı. Hermione GaGırmıG görünüyordu,

--Grindelwald&#65533;ın iGareti?

Hermione Harry&#65533;den gözlerini ayırıp garip sembole baktı ve tekrar Harry&#65533;ye döndü. --Grindelwald&#65533;ın bir iGaretinin olduğunu hiç duymamıGtım. Onun hakkında okuduğum hiçbir yerde bir iGaretten söz edilmiyordu.

--ee, dediğim gibi, Krum&#65533;un tahminine göre bu sembol Durmstrang duvarlarına kazınmıG ve bunu kazıyan da Grindelwald&#65533;mıG.
Hermione kaGlarını çatarak, kendini eski koltuğa bıraktı.

--Bu çok garip. Eğer bu bir Kara Büyü sembolüyse, bir çocuk masalları kitabına ne amaçla çizildi?

--Evet garip. dedi Harry. --Ve senin düGüncene göre Scrimgeour&#65533;un tanıması gerekirdi. O bakandı, Karanlık Geylerin uzmanı olması gerekiyordu.

--Biliyorum&#65533; Belki de bizim de düGündüğümüz gibi bunu sadece bir göz sanmıGtır. Diğer tüm hikayelerin baGlığının üstünde de küçük resimler var.

Hermione konuGmayı bıraktı, fakat tuhaf iGareti incelemeye devam etti. Harry tekrar yeltendi.

--Hermione?

--Hımm hımm?

--DüGünüyordum da. Ben&#65533;ben Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gitmek istiyorum.

Hermione ona baktı, fakat gözleri baGka bir yere odaklanmıGtı ve Harry onun hâlâ kitaptaki gizemli iGareti düGündüğüne emindi.

--Evet. dedi. --Evet, bunu ben de düGünüyordum. Sanırım yapmalıyız.

--Beni doğru duydun mu? diye sordu Harry.

--Tabi ki duydum. Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gitmek istiyorsun. Kabul ediyorum. Bence gitmeliyiz. Yani demeye çalıGtığım, ben de onun olabileceği baGka bir yeri düGünemiyorum. Tehlikeli olacak, fakat iyice düGününce, büyük bir ihtimalle oradaymıG gibi görünüyor.

--ee&#65533;ney oradaymıG gibi görünüyor? diye sordu Harry.

Bunun üzerine, Hermione Harry&#65533;nin hissettiği kadar GaGırmıG göründü.

--Eh, kılıç, Harry! Dumbledore senin oraya geri döneceğini biliyor olmalıydı, demeye çalıGtığım, Godric&#65533;s Hollow, Godric Gryffindor&#65533;un doğum yeri&#65533;

--Gerçekten mi? Gryffindor, Godric&#65533;s Hollow&#65533;dan mı gelme yani?

--Harry, senin Sihir Tarihi&#65533;nın kapağını hiç açtığın oldu mu?

--gey, dedi Harry aylardır ilk defa gülümsediğini fark ederek. Yüzündeki kasların tuhaf bir Gekilde
kasılıp kaldığını hissetti. --AçmıGımdır herhalde, bilirsin, aldığım zaman&#65533; Sadece bir kereliğine&#65533;

--Pekâlâ, köy onun adıyla adlandırıldığına göre, bağlantıyı fark etmiGsindir diye düGünmüGtüm. Dedi
Hermione. Sesi eskiden olduğu gibi, onun bir Geyleri yapmayı geç akıl ettiğini belirtircesine çıkıyordu;
Harry&#65533;nin bir yarısı onun kütüphaneye gitmesi gerektiğini söylemesini bekliyordu. --Sihir Tarihi&#65533;nde köy
hakkında çok az Gey yazıyor, bir saniye&#65533;

Boncuklu çantasını açtı ve bir süre çantayı altüst edip aradı, en sonunda kendi eski ders kitabını
çıkarttı. Bathilda Bagshot&#65533;un Sihir Tarihi&#65533;ni aradığı sayfaları bulana kadar karıGtırdı.

--1689&#65533;da Uluslararası Gizlilik Kararnamesi&#65533;nin imzalanmasından sonra, büyücüler resmen gizlenmeye
baGladılar. Bir toplumun içinde kendi küçük toplumlarını Gekillendirmeleri, muhtemelen, oldukça
doğaldı. Birçok köy ve mezra, karGılıklı destek ve koruma için bir araya gelen birkaç Büyücü ailesini
cezbediyordu. Tinworthin Cornwald, Yorkshire&#65533;daki Upper Flagley ve Gngiltere&#65533;nin güney sahilindeki
Ottery St. Catchpole köyleri etraflarında hoGgörülü bir Gekilde ve bazen de Muggleların Hafızalarını
değiGtirerek Büyücü Ailelerin yaGadığı önemli yerleGkeler olmuGtur. Bu yarısı-büyücü olan
yerleGkelerin en ünlüsü, muhtemelen, muhteGem büyücü Godric Gryfinndor&#65533;un doğduğu ve Büyücü-
demircisi Bowman Wright&#65533;ın ilk Altın Snitch&#65533;i dövdüğü Gngiltere&#65533;nin güney Batı bölgesindeki köylerden
Godric&#65533;s Hollow&#65533;dur. Köy mezarlığı baGtan aGağı eski büyücü aileleriyle doludur ve bu da, hiç Güphe
yok ki mezarlığın yanındaki küçük kilisenin yüzyıllardır perili olduğu hikâyelerinin tek sorumlusudur.

--Senden veya ailenden bahsetmiyor. dedi kitabı kapayan Hermione, --çünkü Profesör Bagshot on
dokuzuncu yüzyıl sonrasını dahil etmemiG. Fakat görüyor musun? Godric&#65533;s Hollow, Godric Gryffindor.
Gryffindor&#65533;un kılıcı: Dumbledore&#65533;un senin aradaki bağlantıyı kurmanı umduğunu düGünmüyor musun?

--Ah evet&#65533;

Oraya gitmeyi önerdiğinde kılıcı düGünmediğini kabul etmek istemiyordu. Ona göre, anne ve babasının
mezarının ve ölümden ucu ucuna kaçmayı baGardığı evin olduğu ayrıca Bathilda Bagshot&#65533;un yaGadığı
köy olması onu çekmek için yeterliydi.

--Muriel&#65533;in dediğini hatırlıyor musun? diye sordu en sonunda.

--Kimin?

--Biliyorsun, tereddüt etti. Ron&#65533;un adını söylemek istemiyordu. --

Ginny&#65533;nin büyük-teyzesi. Düğünde.
Sana cılız ayak bileklerinin olduğunu söyleyen.

--Ah. dedi Hermione. Hassas bir andı: Harry onun ağzından Ron ismini çıkarmak üzere olduğunu biliyordu. Aceleyle devam etti:

--Bathilda Bagshot&#65533;un hâlâ Godric&#65533;s Hollow&#65533;da yaGadığını söyledi.

--Bathilda Bagshot, diye mırıldandı Hermione, iGaret parmağını Sihir Tarihi&#65533;nin ön kapağındaki Bathilda&#65533;nın kabartmayla yazılmıG adı üstünde gezdirdi. --evet, sanırım&#65533;

Hermione&#65533;nin nefesi öyle bir Gekilde kesildi ki Harry&#65533;nin içi altüst oldu, asasını çıkarıp giriGe baktı, yarı bir halde birisinin içeri girmeye çalıGırken görmeyi bekliyordu, fakat görünürde hiçbir Gey yoktu.

--Ne? dedi Harry, yarı kızgın, yarı rahatlamıG bir Gekilde. --Neden böyle bir Gey yaptın? Bir Ölüm Yiyen&#65533;in çadırın fermuarını indiririrken gördüğünü sandım, en azından&#65533;

--Harry, ya eğer kılıç Bathilda&#65533;da ise? Ya Dumbledore ona güvendiyse?

Harry bu olasılık üzerinde düGünmeye baGladı. Bathilda son derece yaGlı bir kadın olmalıydı ve Muriel&#65533;e göre, o --bunaktı. Dumbledore&#65533;un Gryffindor&#65533;un kılıcını onda saklamıG olması olası bir Gey miydi? Harry, eğer öyleyse, Dumbledore&#65533;un iGin büyük bir kısmını Gansa bıraktığını hissetti: Dumbledore kılıcı sahtesiyle değiGtirdiğini hiç açığa vurmamıGtı, ya da Bathilda ile bir arkadaGlığı olduğundan bahsetmemiGti. Ancak, hazır Hermione onun en büyük dileğini kabul etmiGken, onun teorisine karGı çıkmanın zamanı değildi.

--Evet, güvenmiG olabilir! Öyleyse, Godric&#65533;s Hollow&#65533;a mı gidiyoruz?

--Evet, fakat oldukça dikkatli bir Gekilde düGünmek zorundayız, Harry. gimdi olduğu yerde dikleGmiGti ve Harry, kendisi gibi onun da plan yapmaya koyulmasından ruh halinin iyileGtiğini söyleyebilirdi.
--BaGlangıç olarak Görünmezlik Pelerini&#65533;nin altında ve birlikte BuharlaGmayı çalıGmamız gerek ve belki Hayalbozan büyüleri de mantıklı olabilir, tabi iGi garanti yoldan yaypıp Çok Özlü Gksir kullanmayacaksak? Eğer kullanacaksak birilerinin saçlarına ihtiyacımız olacak. Aslında bunu yaparsak daha iyi olur, Harry, ne kadar güçlü bir Gekilde kılık değiGtirirsek, o kadar iyi&#65533;

Harry, o her sustuğunda kafasını sallayarak ve onaylayarak, konuGmaya devam etmesini sağladı, fakat aklı sohbetten çıkmıGtı. Gringotts&#65533;taki kılıcın sahte olduğunu öğrendiklerinden beri ilk defa kendini heyecanlanmıG hissetti.

Evine gitmek üzereydi, bir aileye sahip olduğu o yere geri dönmek üzereydi. Eğer Voldemort olmasaydı, büyüyeceği, her okul tatilini geçireceği yer, Godric&#65533;s Hollow

olacaktı. ArkadaGlarını evine davet edebilecekti&#65533; Hatta belki de erkek ve kız kardeGleri olacaktı&#65533; On yedinci doğum günü pastasını yapan annesi olacaktı. Bu yaGam olanaklarının elinden alındığı yeri görmek üzere olduğunu bildiği için, Gu an bunların gerçekleGmesi daha olası görünmüGtü. Hermione o gece yatmaya gittikten sonra, Harry sessizce sırt çantasını Hermione&#65533;nin boncuklu çantasından çıkardı ve içinden Hagrid&#65533;in ona çok uzun süre önce verdiği fotoğraf albümünü çıkardı. Aylardır ilk defa eski resimlerini çıkarmıG, ona ailesinden kalan son Geyi, anne ve babasının resimlerden gülümseyip, el sallamalarını izledi.

Harry ertesi gün memnun bir Gekilde Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gitmek için toparlandı, fakat Hermione&#65533;nin baGka fikirleri vardı. Voldemort&#65533;un Harry&#65533;nin anne ve babasının öldüğü yere geri döneceğini umduğuna inanıyordu ancakkılık değiGtirerdiklerinde en iyi Gartlarda olduklarına emin olduktan sonra yola çıkmaya kararlıydı. Bu yüzden, Hermione&#65533;nin yola çıkmayı kabul etmesi için&#65533;Noel alıG verisi yapan masum Mugglelardan gizlice saçlarını almıG ve Görünmezlik Pelerini&#65533;nin altında, ikisi birlikte Cisimlenip BuharlaGmaya çalıGmıGlardı--tam bir hafta geçmesi gerekti. Öğleden sonra geç vakitlerde, köye karanlık çöktükten sonra Çok Özlü Gksirlerini içtiler sonunda cisimlenmek üzereydiler, Harry kelleGmeye baGlayan, orta-yaGlı bir Muggle&#65533;a, Hermione de onun küçük ve ürkek eGine dönüGmüGtü. Tüm eGyaları(Hortkuluk hariç tüm eGyaları, Harry onu boynuna asmıGtı.), Hermione&#65533;nin paltosunun düğmelerine iliGtirilmiG boncuklu çantasına tıkıGtırılmıGtı. Harry üstlerine Görünmezlik Pelerinini örttü, sonra da bir kez daha boğucu karanlığa daldılar.

---------------------- Page 161----------------------

Kalp atıGlarını boğazında hisseden Harry, gözlerini açtı. Gecenin ilk yıldızlarının çoktan zayıfça parıldamaya baGladığı koyu mavi bir gökyüzünün altında, karlı bir dar yolda el ele tutuGur vaziyette duruyorlardı. Dar yolun iki yanında da evler vardı ve pencerelerinde Noel süsleri parıldıyordu. Önlerindeki kısa yol, altın renkli sokak ıGıklarının parıltısıyla köyün merkezine doğru uzanıyordu.

--Kar yağıyor! diye fısıldadı Hermione pelerinin altında. --Niye kar yağabileceğini düGünmedik? Bu kadar tedbirden sonra, ayak izlerimizi bırakacağız! Gzlerin icabına bakmamız lazım&#65533;sen önden git, ben hallederim&#65533;--

Harry köye, izlerini silerek kendilerini gizlemeye çalıGırken, pantomim atı gibi girmek istemiyordu.

--Pelerini çıkaralım. Dedi Harry ve Hermione&#65533;nin korktuğunu görünce devam etti, --Ah, hadi, kendimize benzemiyoruz ve etrafımızda da kimse yok.

Pelerini ceketinin altına düzgünce yerleGtirdi ve gizlenmemiG bir Gekilde, daha çok evi geçerek buz gibi havada yüzleri yanarken yollarında ilerlediler.

Evlerden herhangi biri, bir aralar James ve Lily&#65533;nin bir aralar yaGadığı ve belki de Bathilda&#65533;nın Guan yaGadığı ev olabilirdi. Harry giriG kapılarına, çatılarına ve buz tutmuG verandalarına bakıyordu, oradan sonsuza dek ayrıldığında daha bir yaGından biraz büyük olduğunu bilmesine rağmen, onlardan birini hatırlayabilip hatırlayamayacağını merak ederek göz attı. Eski evini görüp göremeyeceğinden bile emin değildi; Fidelius Büyüsü&#65533;nün koruduğu kiGiler öldükten sonra ne olduğunu bilmiyordu. O sırada yürümekte oldukları küçük, dar sokaktansola, köyün kalbine döndü, küçük bir meydan onlara göründü.

Meydanın her tarafında renkli ıGıkların süzüldüğü, Giddetli rüzgârlardan dolayı hafif yan yatmıG Noel ağacı ağacından bir kısmı anca görünen savaG anıtına benzeyen bir Gey vardı. Meydanda birkaç dükkân, bir postane, bir bar ve meydana mücevher parlaklığında ıGık yayan vitray camları olan küçük bir kilise vardı.

Burada kar çok azdı, yer bütün gün insanlar üstünden geçtiği için sert ve kaygandı. Hemen önlerinde, köy halkı oraya buraya gidiyordu, Gekilleri sokak lambalarıyla az bir Gekilde aydınlanıyordu. Barın kapısı açılıp, kapanana kadar ki kısa sürede gülüGme ve pop müzik seslerini sonra da küçük kilisenin içinde bir Noel ilahisinin baGladığını duydular.

--Harry, sanırım bugün Noel arifesi! dedi Hermione.

--Öyle mi?

Tarihin izini kaybetmiGti; haftalardır gazete bulamamıGlardı.

--Eminim öyle. dedi Hermione, gözlerini kiliseye dikmiGti. --Onlar&#65533; Onlar da ordadırlar, değil mi? Annen ve baban? Kilisenin arkasında mezarlığı görebiliyorum.

Harry heyecanının da ötesinde, daha çok korkuya benzeyen bir Gey hissetti. gimdi öyle yakındı ki, ama buna rağmen görmek isteyip istemediğinden emin değildi. Muhtemelen, Hermione onun ne hissettiğini biliyordu, çünkü Harry&#65533;nin elinin tutup ona yol göstermek için ilk defa onu ileri doğru çekiyordu. Meydanın ortasındayken, her nasılsa, hareketsiz kaldı.

--Harry, bak!

Hermione savaG anıtını gösteriyordu. Önünden geçtikleri sırada, savaG anıtı dönüGmüGtü. Adlarla bezenmiG bir dikilitaGın yerine, önlerinde üç insanın bulunduğu bir heykel duruyordu: Dağınık saçlı ve gözlüklü bir adam, uzun saçlı, nazik ve güzel bir yüzü olan bir kadın ve annesinin kolları arasında bir bebek. Hepsinin kafasına, baGlarında tüylü beyaz Gapkalar varmıG gibi kar yağmıGtı.

Harry gözlerini anne ve babasının yüzüne dikerek, yaklaGtı. Burada böyle bir heykel olacağını hiçbir zaman hayal etmemiGti&#65533; Kendini bir taGta anlında yara izi olmayan mutlu bir bebek olarak sunmaları ona çok garip görünmüGtü&#65533;

--Hadi dedi Harry, kendi heykeline baktıktan sonra yine kiliseye döndüler. Meydanın karGı tarafına
vardıktan sonra, Harry omzunun ardından arkaya bakındı; heykel tekrar savaG anıtına dönüGmüGtü.

Onlar kiliseye yaklaGtıkça ilahilerin sesi de yükseldi. Bu Harry&#65533;nin boğazını düğümlemiGti. Ona güçlü bir
Gekilde Hogwarts&#65533;ı, zırhların içinden Noel ilahilerinin kaba versiyonlarını yüksek sesle söyleyen
Peeves&#65533;i, Büyük Salon&#65533;daki on iki Noel ağacını, büyücü krakerlerinden birinin içinden çıkan boneyi
giyen Dumbledore&#65533;u, elde örülmüG kazağını giyen Ron&#65533;u hatırlattı&#65533;

Mezarlığın giriGinde çit kapısı vardı. Hermione onu açabildiği kadar sessizce itip açtı ve kapının diğer
yüzüne geçtiler. Kilise kapısına giden kaygan yolun her iki yanındaki kar yüksek ve hiç bozulmamıG bir
Gekilde duruyordu. Kimsenin geçmemiG olduğu karın üstünden, parlak pencerelerin altındaki
gölgelerden geçerek binanın etrafından yürürlerken, arkalarında derin çukurlara bıraktılar.

Kilisenin arkasında, vitrayların kırmızı, altın sarısı ve yeGil yansımalarının kara vurmasıyla renklenmiG
solgun mavi ile örtülenmiG, peG peGe sıralanmıG karlı mezar taGları yerde çıkıntı yapıyordu. Ceketinin
cebindeki asasını elinde sertçe tutarak, Harry en yakın mezara doğru ilerledi.

--Buraya bak, bu Abott, Hannah&#65533;ın uzaktan akrabası falan olabilir!

--Alçak sesle konuG. dedi Hermione yalvarırcasına.

Arkalarında karda derin izler oluGturarak, eski mezar taGlarında yazan kelimeleri okuyabilmek için
durarak, arada bir yalnız olduklarından kesin olarak emin olmak için kısık gözlerle etraflarındaki
karanlığa bakarak mezarlıkta güç bela gittikçe daha da derine gittiler.

--Harry, buraya gel!

Hermione iki sıra mezar taGı kadar uzaktaydı: Harry&#65533;nin Kalbi göğsünde olumlu bir Gekilde atarak, güç
bela Hermione&#65533;nin yanına geri döndü.

--Onlarınki mi--?

--Hayır, ama bak!

Koyu renkli bir taGı iGaret ediyordu. Harry aGağı eğilip, benek benek donmuG likenlerin olduğu graniti,
KENDRA DUMBLEDORE yazısını, doğum ve ölüm tarihinin biraz aGağısında yazan yazıyı, VE KIZI
ARIANA yazısını gördü. Ayrıca bir de alıntı vardı:

Hazinen neredeyse, kalbin de oradadır.

Öyleyse Rita Skeeter ve Muriel&#65533;in söylediklerinin bazıları doğruydu. Dumbledore ailesi gerçekten de
burada yaGamıG ve ailenin bir kısmı burada ölmüGtü.

Mezarı görmek, olanlar hakkında söylenenleri duymaktan daha kötüydü. Harry kendisiyle ve Dumbledore&#65533;un ikisinin birden, bu mezarlıkta derin köklerinin olduğunu ve Dumbledore&#65533;un bu bağlantıyı paylaGtıklarını hiç anlatmamasına rağmen bunun böyle olduğunu ona anlatması gerektiğini düGünmekten kendini alamadı. Burayı ikisinin birlikte ziyaret etmesi gerekiyordu; Harry bir an için buraya Dumbledore ile birlikte geldiğini hayal etti ve ne tür bir bağlarının olduğunu, bu bağın ona ne kadar çok anlam ifade edeceğini düGündü. Fakat ailelerinin aynı mezarlıkta yan yana yattıkları gerçeğinin Dumbledore&#65533;a göre önemsiz bir tesadüf, belki de, Harry&#65533;den yapmasını istediği iGle alakası olmayan bir mesele gibi görünüyordu.

Hermione Harry&#65533;ye bakıyordu ve bu yüzden de Harry yüzünün gölgeler içinde gizli olduğuna sevindi. Mezar taGının üstündeki yazıları bir kez daha okudu. Hazinen neredeyse, kalbin de oradadır. Bu kelimelerin ne manaya geldiğini anlamıyordu. Kesinlikle anneleri öldükten sonra, ailenin en büyük üyesi olan Dumbledore kelimeleri seçmiGti.

--Bundan hiç bahsetmediğine emin misin--? diye baGladı Hermione.

--Hayır, dedi Harry kısaca, sonrada, --Haydi bakmaya devam edelim, ve mezar taGını görmemiG olmayı dileyerek, arkasını döndü. Seviyesi yükselmiG olan endiGesinin kızgınlığıyla lekelenmesini istemiyordu.

--GGte burada! Hermione bir süre sonra karanlığın içinden bir kez daha bağırdı. --Ah hayır, üzgünüm! Potter yazdığını sandım. BuruGuk, yosunlu bir taGı ovalamıG, yüzünde kaGları hafif çatık bir ifadeyle taGa bakıyordu.

--Harry, buraya geri gel.

Mezar taGlarını arayıGından tekrar alıkonmak istemiyordu ve karın üstünden istemeye istemeye Hermione&#65533;nin bulunduğu yere geri döndü.

--Ne var?

--Buna baksana!

Mezar son derece eskiydi ve aGınmıGtı ki Harry kimin adının yazdığını zar zor çıkartabildi. Hermione adın altındaki sembolü gösterdi.

--Harry, bu kitaptaki iGaret!

Harry, Hermione&#65533;nin gösterdiği yere baktı: TaG öyle yıpranmıGtı ki üzerine ne kazındığını çıkarmak çok zordu, yine de neredeyse okunaksız adın altında üçgene benzeyen bir iGaret görünüyordu.

--Evet&#65533; Olabilir&#65533;

Hermione asasının ucunu yaktı ve mezar taGının üstündeki isime doğru tuttu.

--Ig&#65533;Ignotus yazıyor, sanırım&#65533;

--Anne ve babama bakmaya devam edeceğim, tamam mı? dedi Harry boğuk bir sesle ve tekrar yola
çıkıp, Hermione&#65533;yi eski mezarın yanında diz çökmüG bir Gekilde yalnız bıraktı.

Arada bir Abbott gibi, Hogwarts&#65533;ta tanıGtıklarının soyadlarını tanıdı. Bazen de mezarlıkta aynı Büyücü
ailesinin birkaç neslinin bulunduğunu farketti. Harry tarihlere bakarak o soyun yok olduğunu ya da
Guan ki üyelerinin Godric&#65533;s Hollow&#65533;dan taGındığını söyleyebilirdi. Mezarların içinden geçtikçe geçip
mezarlığın iyice derinlerine gittikçe ve her yeni mezar taGına ulaGtığında endiGe ve umut ile
sallandığını hissediyordu.

Karanlık ve sessizlik birdenbire, daha da derinleGti. Harry endiGeli bir Gekilde Ruh Emicileri düGünerek
etrafına bakındı ve sonra Noel ilahilerinin bittiğini fark etti, geveze ve telaGlı bir Gekilde kiliseden çıkan
insanlar meydana doğru yol alırken gözden kayboluyorlardı. Kilisenin içindeki biri daha demin ıGıkları
kapatmıGtı.

Sonra Hermione&#65533;nin tiz ve berrak sesi karanlığın içinde bir iki metre uzaktan, üçüncü kez geldi.

--Harry, buradalar&#65533; Tam buradalar.

Ve Harry onun ses tonundan bu seferkinin gerçektende anne ve babası olduğunu anladı. Ona doğru
giderken, Dumbledore öldükten hemen sonraki hissettikleri gibi, aslında kederinden dolayı kalbi ve
ciğerleri arasında hissettiği, sanki göğsünün üstünde Giddetli bir Gey baskı varmıG gibi hissediyordu.

Mezar taGı Kendra ve Ariana&#65533;nınkinin sadece iki sıra gerisindeydi. Tıpkı Dumbledore&#65533;un mezarı gibi
beyaz mermerden yapılmaydı ve bu karanlıkta parlıyormuG gibi görünen mezar taGının üstünün
okunmasını oldukça kolaylaGtırıyordu. TaGın üstüne kazınmıG olan kelimeleri okuması için diz
çökmesine, hatta çok yaklaGmasına bile gerek yoktu.

JAMES POTTER LILY POTTER
27 Mart 1960&#65533;da doğdu.   30 Ocak 1960&#65533;da doğdu.
31 Ekim 1981&#65533;de öldü.   31 Ekim 1981&#65533;de öldü.

Yok edilmesi gereken son düGman ölümdür.

Harry sanki ne anlama geldiğini anlamak için tek bir Gansı varmıG gibi kelimeleri yavaGça okudu ve son
kelimeleri yüksek sesle okudu.

--_Yok edilmesi gereken son düGman ölümdür&#65533;&#65533; Harry&#65533;nin aklına oldukça panik edici ve korkunç bir
Gey gelmiGti. --Bu bir Ölüm Yiyen fikri değil mi? Bu niye burada?

--Glla ki ölümü, Ölüm Yiyen anlayıGıyla alt etmek manasına gelmiyor, Harry, dedi Hermione, nazik bir

sesle. -- gu anlama geliyor&#65533; Biliyorsun&#65533; Ölümün ötesinde yaGama. Öldükten sonra yaGama.

Fakat onlar yaGamıyorlar, diye düGündü Harry: Onlar öldüler. BoG laflar, Anne ve babasının umursanmayan, bilinmeyen bir Gekilde kar ve taGın altında çürümeye bırakılmıG cesetlerinin yattığı gerçeğini gizlemiyordu. Ve Harry kendine hâkim olamadan, kaynıyormuG gibi sıcaklık hissi verdikten sonra anında yüzünü donduran gözyaGlarına boğuldu, onları silmenin ya da ağlamıyormuG gibi yapmanın ne anlamı vardı ki? Harry gözyaGlarının düGmesine izin verdi. Dudaklarını sert bir Gekilde birbirine bastırıyordu. Onlar kendilerini feda ettikleri için yaGayan, kalbi hâlâ atan, Gu anda onlarla birlikte karın altında yatması gereken oğullarının, bu kadar yakınlarında olduklarını bilmeyen, aldırmayan Lily ve James&#65533;in Gimdi kesinlikle kemiklerinin veya tozlarının sonsuza dek yattıkları yeri gözlerden saklayan kalın kar tabakasına bakıyordu.

Hermione onun elini tekrar tuttu ve sıkıca kavradı. Harry ona bakamıyordu, fakat aynı Gekilde oda onun elini sıkıca kavradı, Gimdi gece havasını derin, ani lokmalar halinde alıyor, sabit durmaya, kontrolünü yeniden kazanmaya çalıGıyordu. Onlara bırakmak için bir Gey getirmesi gerekiyordu, bunu düGünememiGti ve mezarlıktaki her bitki yapraksız ve donmuGtu. Fakat Hermione asasını kaldırdı, havada bir çember çizdi ve önlerinde çöpleme bitkisinden oluGmuG bir çelenk yarattı. Harry çelengi yakalayıp, anne ve babasının mezarının üstüne koydu.

En sonunda ayrılmak istediğinde ayağa kalktı. Artık burada bir an bile kalabileceğini sanmıyordu. Kolunu Hermione&#65533;nin omzuna attı, o da kendi kolunu Harry&#65533;nin beline doladı ve sessizde dönüp karın üstünden, Dumbledore&#65533;un anne ve kardeGini geçerek, karanlık kiliseye ve henüz göremedikleri çit kapısına doğru yürümeye koyuldular.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

BATHILDA&#65533;NIN SIRRI

"Harry, Dur."

"Sorun nedir?"

Bilinmeyen Abboth&#65533;un mezarına henüz ulaGmıGlardı.

"Orada birisi var. Birisi bizi izliyor. Orada, çalılıkların orada."

"Birbirlerine tutunarak sabit kaldılar, mezarlığın koyu siyah sınırına bakıyorlardı. Harry hiçbirGey göremiyordu.

"Emin misin?"

"Bir Gey gördüm, gördüğüme yemin edebilirim..."

Hermione, asa kolunu serbest bırakmak için ondan ayrıldı.

"Muggle gibi görünüyoruz," diye belirtti Harry.

"Ailenin mezarına çiçekler koyan Mugglelar gibi! Harry, eminim orada biri var!"

Harry, Sihir Tarihi'ni düGündü, mezarlığın sık sık ziyaret edildiği düGünülüyordu, ama ya-? Ama sonra bir hıGırtı duydu ve Hermione'nin gösterdiği çalılıkların orada karın püskürdüğünü gördü. Hayaletler karı hareket ettiremezlerdi.

"Bir kedi," dedi Harry, bir veya iki saniye sonra, "veya bir kuG. Eğer bir Ölüm Yiyen olsaydı Gimdiye ölmüGtük. Ama hadi buradan çıkalım ve görünmezlik pelerinini geri giyelim."

Mezarlıktan çıkarlarken devamlı arkalarına baktılar. Hermione'yi telkin ederken davrandığı gibi iyimser olamayan Harry, kapıya ve kaygan kaldırıma ulaGtıkları için memnundu. Görünmezlik pelerinini üstlerine geri çektiler. Bar öncekinden daha doluydu: kiliseye yaklaGırlarken duydukları noel Garkısı, Gimdi içerideki bir çok ses tarafından seslendiriliyordu. Bir an Harry içeriye sığınmalarını önermeyi düGündü ama bir Gey söyleyemeden Hermione, --Buradan gidelim, diye mırıldandı ve Harry&#65533;i köye girerlerken kullandıkları yolun tersine, köyden çıkarak, karanlık bir sokağa doğru çekti. Harry evlerin ne ara tükenip tekrar açık araziye döndüğünü anlayamadı. Cesaret edebildiklerince hızlı yürüdüler, noel ağacının perdelerde yansıttığı hatlarıyla, daha da parıldayan renkli pencerelerin yanından geçtiler.

--Bathilda&#65533;nın evini nasıl bulacağız? diye sordu Hermione, hafiften titriyordu ve omzundan geriye bakmayı sürdürüyordu. --Harry? Ne düGünüyorsun? Harry?

Kolunu çekiGtirdi, ancak Harry dikkatini vermiyordu. Evlerin en sonunda duran siyah bir kütleye doğru bakıyordu. Hermione&#65533;yi beraberinde çekip hızlandı, bu sırada Hermione buzda biraz kaydı.

--Harry-,

--Bak... guna bak Hermione...

--Ben... ah!

Harry görebiliyordu, Fidelius Büyüsü, James ve Lily ile birlikte ölmüG olmalıydı. Hagrid, Harry&#65533;i bel boyundaki çimenlere serpilen enkazın altından çıkardığından beri, çalıdan çitler vahGi bir Gekilde büyümüGlerdi. Her ne kadar tamamen kara sarmaGıklar ve karla kaplı olsa da evin çoğunluğu hala ayaktaydı, ama üst katın sağ tarafı havaya uçmuGtu; bu, Harry emindi ki lanetin geri teptiği yerdi. O ve Hermione kapıda durmuG, bir zamanlar yanındaki evler gibi olan o enkaza bakıyorlardı.

--Acaba neden kimse yeniden inGa etmedi, merak ediyorum? diye fısıldadı Hermione.

--Belki yeniden inGa edemiyordursun? diye cevapladı Harry. --Belki Karanlık

Büyü&#65533;nün neden olduğu
yaralanmalar gibidir ve zararı tamir edemiyordursun?

Pelerinin altından elini çıkardı ve açmak için değil de daha çok evin bir parçasını tutmak için paslanmıG
kalın kapıyı kavradı.

--Gçeri girmeyeceksin ya? Güvensiz görünüyor, belki &#65533; ah, Harry, bak!

Kapıdaki dokunuGu buna neden olmuG gibiydi. KarGılarındaki zeminden, ısırgan otları ve yabani otların
arasından yukarı bir iGaret yükseldi, sanki garip hızla büyüyen bir çiçek gibiydi ve tahtasında altın
harflerle, Gunlar görünüyordu:

Bu noktada, 31 Ekim 1981 gecesinde,
Lily ve James Potter hayatlarını kaybetti.

Oğulları Harry, Ölüm Laneti&#65533;nden kurtulan tek büyücü
olarak hayatta kalmıGtır.

Muggle&#65533;lara görünmeyen bu ev
Potterlar&#65533;ın anıtı ve ailelerini parçalayan bu Giddetin hatırlatıcısı
olarak harabe haliyle bırakılmıGtır.

Ve bu, düzenle yazılmıG harflerin etrafına, Hayatta Kalan Çocuk&#65533;un kaçtığı yeri görmeye gelmiG
büyücü ve cadılar karalamalar eklemiGti. Bazıları adlarını açıkça çıkmaz mürekkeple imzalamıGlardı,
diğerleri baG harflerini tahtaya iGlemiGlerdi ve diğerleri de mesajlar bırakmıGlardı. Bunların en son
yazılanları, on altı yılın hatrına parlakça parıldıyorlardı; hepsi benzer Geyler söylüyordu:

BaGarılar Harry, her nerdeysen.

Eğer bunu okuyorsan Harry, arkandayız!

Çok yaGa Harry Potter!

--Tabelanın üstüne yazmamalıydılar! dedi Hermione, kızgın bir halde. Ama Harry ona gülümsedi.

--Bu harika. Böyle yaptıkları için mutluyum. Ben...

Sustu. Ağırca, sarılı bir figür topallayarak onlara doğru geliyordu, uzaktaki meydanın parlak ıGıkları
gölgesini oluGturuyordu. Hüküm vermek zor olsa da Harry bu figürün bir kadına ait olduğunu düGündü.
Muhtemelen karlı zeminde kaymaktan korkarak yavaGça hareket ediyordu. Zoraki ayaklarını yere
sürüyerek kambur yürümesi, oldukça ileri bir yaGın belirtileriydi. Daha da yaklaGırken sessizce onu
izlediler. Harry, onun geçtiği evlerden birine dönüp dönmeyeceğini görmeyi bekliyordu, ama içgüdüsel
olarak öyle olmayacağını biliyordu. Sonunda, onlardan birkaç metre uzaklığa kadar geldi ve onlarla
yüz yüze gelerek donmuG yolun ortasında duraksadı.

Harry&#65533;nin kolunda Hermione&#65533;nin cimciklemesini hissetmesine gerek yoktu. Bu kadının bir muggle
olabilmesinin mümkünatı yoktu: orada durmuG, cadı olmasaydı ona tamamen görünmez olacak eve

bakıyordu. Bir cadı olduğu düGünülse bile, gece bu soğukta sadece eski bir yıkıntıya bakmak için çıkıp gelmesi garip bir davranıGtı. Normal sihir kuramlarına göre bu sırada Hermione&#65533;yi ve Harry&#65533;i hiç göremiyor olması gerekirdi. Ancak Harry, kadının onların orada olduklarını ve kim olduklarını bildiğine dair garip bir hisse kapıldı. Bu kolay olmayan yargıya varmıGken, kadın eldivenli elini kaldırarak gel iGareti yaptı.

Hermione, pelerin alrından Harry&#65533;e daha da sokuldu, kolu Harry&#65533;ninkine baskı yapıyordu.

--Nasıl biliyor?

Harry kafasını salladı. Kadın daha kuvvetli bir Gekilde gel iGareti yaptı. Harry, çağrılara uymama konusunda dolu neden düGünebilirdi ve boG sokakta yüzyüze durdukları kadının kimliği konusundaki Güpheleri her dakika daha da artıyordu.

Kadının bunca uzun aylar boyunca onları beklediği mümkün olabilir miydi? Dumbledore ona beklemesini ve Harry&#65533;nin en sonunda geleceğini mi söylemiGti? Mezarlıkta gölgelerde hareket edip onları bu noktaya kadar takip eden bu kadınmıG gibi değil miydi? Kadının onları hissetmesi bile Dumbledore&#65533;un bu iGin içinde olmadığına dair Dumbledore&#65533;umsu bir his yaratmıGtı.

Sonunda Harry, Hermione&#65533;nin aniden zıplayıp nefes almasına neden olarak konuGtu.

--Sen Bathilda mısın?

Sarılı figür baGını salladı ve tekrar gel iGareti yaptı.

Pelerin altından Harry ve Hermione birbirleirne baktılar. Harry kaGlarını kaldırdı, Hermione küçük, tedirgin bir onay verdi.

Harry ve Hermione kadına doğru adım atmalarıyla beraber, kadın geldikleri yöne doğru dönerek topallamaya baGladı. Onlara liderlik ederek birkaç evi geçtiler ve kadın bir kapıdan içeri döndü. Az önce bıraktıklarınınki kadar fazlaca yetiGmiG bir bahçenin içinden ön patikada onu takip ettiler. Bir dakika ön kapıda anahtarla aradıktan sonra kapıyı açtı ve içeri girmeleri için geri çekildi.

Kadın kötü kokuyordu veya kötü kokan eviydi. Tereddütle yanından geçip pelerini çıkardıklarında Harry burnunu buruGturdu. gimdi kadının arkasındaydı ve kadının ne kadar ince olduğunu fark etti, yaGla birlikte bükülmüGtü ve neredeyse Harry&#65533;nin göğsüne geliyordu. Arkalarından kapıyı kapattı, eklemleri kabarmıG derisine karGı mavi ve benek benekti, sonra dönüp dikkatlice Harry&#65533;nin yüzüne baktı. Gözleri kataraktan kalınlaGmıGtı ve görünmez deri katları arasında kaybolmuGtu, tüm yüzü çatlamıG damarlar ve kahverenegi lekelerle doluydu. Harry, kadının onu fark edip etmediğini merak

etti, eğer ettiyse de görebildiği kimliğini çaldığı kel Muggledı.

Güve yemiG Galını çıkarıp, kafa derisini açığa çıkaran seyrekleGmiG beyaz saçlarını açığa çıkarırken
yaGlılığın, tozun, yıkanmamıG kıyafetlerin ve bayatlamıG yiyeceklerin verdiği koku orataya çıktı.

--Bathilda? dedi Harry tekrar ederek.

Kadın tekrar baGını salladı. Harry derisinin üstündeki madalyonun farkına vardı, bazen tıkırdayan
bezaen de atan içindeki o Gey uyanmıGtı, soğuk altın içinde atıGını hissedebiliyordu. Onu yok edecek
Geyin yakında olduğunu biliyor muydu, hissedebiliyor muydu?

Bathilda, sanki Hermione&#65533;yi görmemiG gibi iteleyip, ayaklarını sürüyerek onların yanından geçti ve
oturma odasına benzer bir Geyin içine doğru yok oldu.

--Harry, bundan emin değilim, diye fısıldadı Hermione.

--Kadının cüssesine bak, eğer yapmak zorunda kalırsak onu etkisizleGtirebiliriz, dedi Harry, --dinle,
sana anlatmıG olmalıydı, onun hep orada olmadığını biliyordum. Muriel ona bunak diyor.

--Gel! diye çağırdı Bathilda yandaki odadan.

Hermione zıpladı ve Harry&#65533;nin koluna sarıldı.

--Bir Gey yok, dedi Harry temin edercesine ve oturma odasına gitti.

Bathilda sendeleyerek bir mumu yakıyordu ama çok kirli olduğundan bahsetmeksizin yine de çok
karanlıktı. Ayaklarının altındaki kalın toz tabakası çıtırdadı, Harry&#65533;nin burnu nem ve küf kokusu altında
daha kötüsünü, bayatlamıG et kokusu gibi bir Geyi fark etti. En son Bathilda&#65533;nın ne yaptığını kontrol
etmek için eve en son ne zaman gelindiğini merak etti. Acemice mumları eliyle yakan kadın, sanki
büyü yapabileceğini de unutmuG gibiydi, kolunun dantel yakası alev alma tehlikesi altındaydı.

--Benim yapmama izin verin, diye önerdi Harry ve kibritleri ondan aldı. Odada, kitap yığınının üzerine
tehlikeli bir Gekilde yerleGtirilmiG ve küflü kırık kupalarla dolu vitrinin üstündeki fincan altlıklarına
konmuG mumları yakmayı bitirdiğinde, kadın durmuG Harry'i izliyordu.

Harry&#65533;nin üstünde mum olduğunu fark ettiği son yer, kavisli bir Gekli olan içi birçok resimle dolu
çekmeceydi. Alevler hayat bulduğunda, resimler tozlu gümüGi camlarına yansıdı. Harry resimlerde
birkaç küçük kıpırdama gördü. Harry, --Tergeo diye mırıldandı, fotoğraflardaki toz yok oldu, en süslü
ve büyük çerçevelerden bazıları eksikti.

Bathilda&#65533;nın veya bir baGkasının onları çıkarıp çıkarmadığını merak etti. Daha sonra kolleksiyonun
arkasındaki bir fotoğraf gözüne çalındı ve onu aldı.

Bu Gregotovitch&#65533;in penceresinin eGiğinden kaçan o altın saçlı, güleç

yüzlü hırsızdı; gümüç çerçeveden Harry&#65533;e tembelce gülümsüyordu. Daha sonra birden Harry&#65533;e bu çocuğu daha önce nerede gördüğü geldi: Albus Dumbledore&#65533;un Hayatı ve Yalanları&#65533;nda, genç Dumbledore ile kol kola ve bütün bu kayıp fotoğraflar da Rita Skeeter&#65533;ın kitabında olmalıydı.

--Mrs &#65533; Miss- Bagshot? dedi Harry, sesi hafiften titredi. --Bu kim?

Bathilda odanın ortasında durmuG onun için ateGi yakan Hermione&#65533;yi izliyordu.

--Miss Bagshot diye tekrarladı Harry ve Göminedeki alevler hayat bulurken elindeki resimle ilerledi.
Bathilda sesine dönüp baktı ve göğsünün üzerindeki hortkuluk daha hızlı çarptı.

--Bu kiGi kim? diye sordu Harry, resmi ileriye uzatarak.

Resme yavaGça baktı daha sonra Harry&#65533;e döndü.

--Bu kim biliyor musunuz? diye tekrarladı, normalden daha yavaG ve yüksek bir sesle. --Bu adam? Onu tanıyor musnuz? Gsmi nedir?

Bathilda açıkça dalgın göründü. Harry korkunç bir öfke hissetti. Nasıl oldu da Rita Skeeter, Bathilda&#65533;nın sırlarını açığa çıkarmıGtı?

--Bu adam kim? diye tekrarladı yüksek sesle.

--Harry, ne yapıyorsun? diye sordu Hermione.

--Bu resim, Hermione, bu hırsız, Gregorovitch&#65533;i soyan hırsız! Lütfen! dedi Bathilda&#65533;ya. --Bu kim?

Ama kadın sadece ona bakındı.

----------------------- Page 169-----------------------

--Neden bize sizinle gelmemizi istediniz, Mrs &#65533; Miss Bagshot? diye sordu Hermione, sesini yükselterek. --Bize anlatmak istediğiniz bir Gey mi vardı?

Hermione&#65533;yi duyduğuna dair hiçbir iGaret vermeksizin Bathilda Gimdi Harry&#65533;e birkaç adım yaklaGmıGtı.
Kafasının küçük bir hareketiyle geriye koridora baktı.

--Gitmemizi mi istiyorsunuz? dedi Harry.

Kadın hareketini tekrarladı, bu sefer ilk önce Harry&#65533;i iGaret etti, sonra kendisini ve sonra da tavanı.

--Ah, tamam... Hermione, Sanırım benim onunla yukarı çıkmamı istiyor.

--Tamam, dedi Hermione, --hadi gidelim.

Ama Hermione hareket ettiğinde Bathilda baGını GaGırtıcı bir dinçlikle salladı, bir kez daha önce Harry&#65533;i sonra kendisini iGaret ediyordu.

--Benim onunla yalnız gitmemi istiyor.

--Neden? diye sordu Hermione, sesi mumla aydınlatılmıG odada keskin ve açık Gekilde çınladı; yüksek

sesle yaGlı kadın kafasını biraz daha salladı.

--Belki Dumbledore ona kılıcı bana vermesini söylemiGtir, yalnız bana?

--Gerçekten onun senin kim olduğunu bildiğini mi sanıyorsun?

--Evet, dedi Harry, ona dikilmiG beyazımsı gözlere bakarak, --Sanırım, biliyor.

--Peki, tamam o zaman, ama çabuk ol Harry.

--Yolu göster, dedi Harry Bathilda&#65533;ya.

AnlamıG gibi gözüktü çünkü ayaklarını sürerek atrafından kapıya doğru gitti. Harry, Hermione&#65533;ye telkin eder bir gülüGle baktı; ama onun bunu gördüğünden emin değildi, orada mumla aydınlatılmıG bakımsızlıkta ellerini kavuGturup kitaplığa baktı. Harry, odadan dıGarı çıktığında, Hermione ve Bathilda görmeksizin hırısızın güçüG çerçeveli fotoğrafını montunun iç çebine soktu.

Basamaklar dik ve dardı, neredeyse üzerine devrilecekmiG gibi duran Bathilda&#65533;nın devrilmemesi için ellerini arkasına dayamak için yarı istek duydu. YavaGça, hafif hırıltılı, kadın üst kata tırmandı ve hemen sağ tarafa döndü, onu alçak tavanlı bir yatak odasına götürdü.

Kör karanlığındaydı ve korkunç kokuyordu. Bathilda kapıyı arkasından kapatırken, yatak altından dıGarı çıkmıG dairesel bir kavanoz karanlığa gömüldü.

--Lumos, dedi Harry ve asası yandı. Harry, yaklaGtığını duymamıGken birkaç saniyelik karanlıkta Bathilda ona doğru gelmiGti.

--Sen Potter mısın? diye fısıldadı.

--Evet, benim.

YavaGça ve ağır baGlı bir Gekilde kafasını salladı. Harry Hortkuluk&#65533;un kalbinden daha hızlı ve daha hızlı attığını hissetti. Bu hoG olmayan sinir bozucu bir histi.

--Benim için bir Geyiniz var mı? diye sordu Harry, ama kadın asasının yanan ucundan rahatsız görünmüGtü.

--Sizde benim için bir Gey mi var? diye tekrarladı.

---------------------- Page 170-----------------------

Sonra kadın gözlerini kapadı ve bir anda birkaç Gey oldu: Harry&#65533;nin yara izi acıyla iğnelendi; Hortkuluk yerinden hopladı ve kazağının önü açıkça hareket etti; karanlık pis kokulu oda geçici olarak yok oldu. Bir zevk dalgalanması hissetti ve oğuk yüksek sesle konuGtu:

Yakala onu!

Harry olduğu yerde sallandı, karanlık pis kokulu oda tekrar ona çok yakın göründü, ne olmuGtu bilmiyordu.

--Sizde benim için bir Gey mi var? diye sordu üçüncü kez, daha yüksek.

--Orada, diye fısıldadı kadın, köGeyi iGaret ederek. Harry asasını kaldırdı ve perdeli pencerenin altında
makyaj masasının hatlarını gördü.

Bu sefer kadın ona eGlik etmedi. Harry onun ve dağınık yatağın arasından geçti, asasını kaldırdı.
Ondan baGka bir yere bakmak istemiyordu.

--Bu nedir? diye sordu makyaj masasına vardığında, kirli çamaGır gibi kokan birGeylerle kubbe
yapmıGtı.

--Orada, dedi kadın, Gekilsiz kütleyi iGaret ederek.

Ve bakıGını çevirdiğinde gözleri karıGık pisliğin içinde bir kılıç kabzası aradı, kadın garip davrandı:
gözünün kenarından gördüğüyle panik sardı ve korku bedenini felç etti; yaGlı bedenin çöktüğünü ve
boynun olduğu yerden büyük bir yılanın aktığını gördü.

Asasını kaldırdığında yılan vurdu. Alnındaki acı asayı tavana spin atarak yolladı, ıGığı odada baG
döndürürcesine sallandı ve söndü. Daha sonra yılanın kuyruğundan göğsüne doğru güçlü bir patlama
nefesini kesti. Makyaj masasının üstüne, kirli çamaGır yığının üstüne arka üstü düGtü.

Bir saniye önce olduğu yerdeki vuruGtan zoraki yana yuvarlanarak kuyruktan kaçtı. Zemine çarptığında
cam tabanın parçaları üzerine yağdı. AGağıdan Hermione&#65533;nin sesleniGini duydu, --Harry?

Geri seslenebilmek için akciğerlerine yeterince hava toplayamadı. Sonra ağır yumuGak bir kütle onu
zemine devirdi ve güçlü, kaslı bir Geyin üstünden geçtiğini hissetti.

--Hayır! diye güçlükle soludu, zemine yapıGmıGtı.

--Evet, diye fısıldadı bir ses. --Evettt... seni tut... seni tut...

--Accio...Accio asa...

Ama hiçbir Gey olmadı ve bedenini sararken yılandan kurtulmak için ellerine ihtiyacı vardı, içindeki
havayı ezerek, Hortkuluk&#65533;u sertçe göğsüne bastırarak,çılgın kalbinin birkaç santim aGağısında buzdan
halkalar gibi zonklatıyordu ve beyni soğuk beyaz ıGıkla doluyordu, kendi nefesi durmuGtu, uzakta ayak
sesleri, herGey gidiyordu...

Metal kalp göğsünün dıGında gürültüyle patırdıyordu ve Gimdi uçuyordu, bir süpürge veya testral
olmaksızın kalbindeki zaferle uçuyordu...

Birdenbire ekGi kokulu odada uyanıktı, Nagini onu serbest bırakmıGtı. Aniden kalktı ve yerdeki ıGıkta
konuGlanmıG yılanın hatlarını gördü. Hermione içeri feryatla daldı; ıskaladığı laneti paramparça olan
perdeli cama isabet etti. Harry baGka bir kırık cam sağınağından korunmak için dalmıGtı ki soğuk hava
odayı doldurdu ve ayağı kalem gibi bir Gey-asası- üzerinde kaydı.

Eğildi ve asayı aldı ama Gimdi oda yılanla doluydu, kuyruğu kırbaç gibiydi; Hermione'nin görünmediği

bir kaç dakika boyunca Harry en kötüsünü düşündü, ama sonra orada yüksek bir patlama oldu ve

---------------------- Page 171----------------------

kırmızı bir ıGık çaktı ve Harry&#65533;nin yüzüne sertçe çarparak yılan büklüm büklüm tavana uçtu. Harry asasını kaldırdı, ama tam da kaldırmasıyla yara izi kor halinde yandı, yıllardır olduğundan daha güçlü, daha acı verici...

--Geliyor! Hermione, o geliyor!

Bağırdığında yılan vahGice tıslayarak yere düGtü. HerGey kaosa döndü, Harry yatağa atlayıp Hermione olduğunu bildiği karanlık Gekile uzanırken duvardaki raflar havaya uçtu, porselenler tuzla buz oldu.

Hermione&#65533;yi gerisin geri yatakta çekerken, Hermione acıyla haykırdı. Yılan tekrar ayaklanmıGtı ama Harry biliyordu ki gelen yılandan daha kötüsü belki çoktan kapıdaydı, kafası yara izindeki acı nedeniyle ortadan ikiye yarılacaktı.

Hermione&#65533;yi yanında çekerek koGarken, yılan arkalarından uzadı ve sıkıGtığı anda Hermione --Confringo! diye haykırdı, büyüsü odanın etrafında uçarak gardıropun aynasını kırdı ve geri sekerek zeminden tavana doğru sıçradı; elini sıyırırken Harry sıcaklığını hissetti. Bir elinde Hermione&#65533;yi çekip, yataktan kırılmıG makyaj masasına atlarken cam yanağını kesti, oradan da doğruca kırık camdan boGluğa atladı, havada dönerken Hermione&#65533;nin çığlığı gecenin içinde yankılandı.

Ve sonra yara izi yarıldı ve Voldemort&#65533;du, pis kokulu yatak odasında koGuyordu, uzun beyaz elleri cam eGiğini tutuyordu, o sırada kel bir adam ve küçük bir kadının dönerek kaybolduğu gözüne iliGti. Çığlığı kızın çığlığıyla karıGarak Noel Günü çalan kilise çanlarıyla birlikte yankılandı.

Onun çığlığı, Harry&#65533;nin çığlığıydı; onun acısı Harry&#65533;nin acısıydı... o burada olabilirdi, daha önce olduğu yerde... burada, daha önce ölmek nedir tatmaya ramak kaldığı o evin görünüründe... ölmek... Acı çok korkutucuydu... vücudundan yarılarak dıGarı... Ama eğer vücudu olmasaydı neden bu kadar kötü acırdı ki; eğer ölmüG olsaydı nasıl bu derece acı çekebilirdi ki, acı ölümle birlikte sona ermez miydi, bitmez miydi-

Islak ve rüzgarlı gecede, balkabağı Geklinde giyinmiG iki çocuk meydanda badi badi yürüyorlardı ve kağıt örümceklerle süslü dükkan penceresi, inanmadıkları bir dünyanın esiri zevksiz Mugglelar...Ve bu tür olaylarda her zaman duyduğu içindeki doğruluk ve güç ve amaç duygusu ile doluydu... Öfke yok... bu ondan daha zayıf ruhlar içindi... ama zafer, evet... Bunun için beklemiGti, bunu ummuGtu...

--Güzel kıyafet, bayım!

Pelerinin kukuletasının altındakini görünceye kadar yakına gelen çocuğun,

gülümsemesinin duruGunu
gördü, boyalı yüzünü dolduran korkuyu gördü. Sonra çocuk döndü ve kaçtı... Cüppesinin altında
asasına sarılı parmakları... Bir hareket ve çocuk asla annesine kavuGamayacaktı... ama gereksiz,
cidden gereksiz...

Ve yeni bir karanlık sokak daha boyunca hareket etti ve Gimdi hedefi sonunda görüG alanındaydı,
henüz bilmedikleri Fidelius Büyüsü&#65533;nün bozulmuG olduğuydu... Kaldırımda kayan yapraklardan bile
daha az ses yaparak karanlık çitlere yaklaGtı ve üzerinden izledi... Perdeleri çekmemiGlerdi; onları
rahatlıkla oturma odalarında otururken görebiliyordu, uzun, gözlüklü, siyah saçlı adam mavi
pijamalarındaki küçük siyah saçlı çocuğu eğlendirmek için asasından renkli dumanlar çıkarıyordu.
Çocuk gülüyordu ve dumanı yakalamaya&#65533; küçük yumruklarıyla yakalamaya çalıGıyordu.

Bir kapı açıldı ve duyamadığı kelimeleri söyleyerek anne içeri girdi, uzun koyu kızıl saçları baGından
dökülüyordu. gimdi baba oğlunu kucakladı ve annesine verdi. Asasını koltuğun üzerine attı ve
gerneGti, esniyordu...

Gteklediğinde kapı gıcırdadı ama James Potter duymadı. Beyaz elleri pelerinin altından asasını çekti ve
birden açılan kapıya doğrulttu.

James koGarak koridora geldiğinde, o kapı eGiğindeydi. Kolaydı, çok kolaydı, asasını bile alamamıGtı...

--Lily, Harry&#65533;i al ve kaç! Bu o! KoG! Onu oyalayacağım!

Oyalamak, elinde bir asası bile olmadan?... Laneti yapmadan önce kahkha attı...

--Avada Kedavra!

YeGil ıGık dar koridoru doldurdu, duvara itilmiG bebek arabasını aydınlattı, ıGıldayan halatlarmıGcasına
korkulukları parlattı ve James Potter ipleri kesilmiG bir kukla gibi düGtü.

Yukarı kattan kapana kısılmıG kadının çığlıklarını iGitebiliyordu, ancak akıllı olduğu müdddetçe en
azından, onun korkmasına gerek yoktu... Kendisini içeri hapsetme çabalarını usul bir keyifle dinlerken
basamakları tırmandı... Onun da asası yoktu... ne kadar da aptallardı, güvenliklerini zamanı gelince
patlayabilen arkadaGlıklara teslim edecek kadar ne kadar güven doluydular...

Asasının bir tembel hareketiyle kapıya aceleyle konan sandalye ve kutular kenara çekildiler, kapıyı
açtı... ve kollarında çocuğu orada duruyordu. Görebildiği son haliyle oğlunu arkasındaki beGiğe koydu
ve ellerini yana açarak, sanki bu onu koruyacakmıG gibi, sanki oğluna kalkan olurken onun yerine
kendisinin seçilmesini umması gibi...

--Harry değil, Harry değil, lütfen Harry değil!

--Kenara çekil, seni aptal kız... kenara çekil Gimdi.

--Harry değil, lütfen hayır, beni al, onun yerine beni öldür---

--Bu son uyarım---

--Harry değil! Lütfen... acı... acı... Harry değil! Harry DEĞGL! Lütfen- HerGeyi yaparım---

--Kenara çekil, kenara çekil kadın!

Kadını beGikten öteye çekebilirdi ama hepsinin iGini bitirmek daha mantıklı göründü...

YeGil ıGık odada çaktı, kocası gibi o da düGtü. Çocuk bu zamana kadar ağlamamıGtı. Ayakta durabiliyordu, beGiğinin çubuklarını tutuyordu ve ilgiyle davetsiz misafirinin yüzüne baktı, muhtemelen onu pelerin altına saklanmıG babası sanıyordu, daha bir ilgiyle... ve annesi her an kahkaha atarak ortaya çıkabilirdi-

Asasını büyük bir dikkatle çocuğun yüzüne doğrulttu. Bu açıklanamaz tehlikenin, yok ediliGini, oluGunu görmek istedi. Çocuk ağlamaya baGladı. Onun James olmadığını görmüGtü. Ağlanmasını sevmiyordu, yetimhanede mızıldayan o küçük Geylere asla midesi yetmemiGti-

--Avada Kedavra!

Ve koptu; acıdan ve terörden baGka bir Gey değildi ve kendisini saklamalıydı, burada çocuğun kapana kısılıp çığlık attığı, yıkılmıG evinin enkazında değil, daha uzakta... uzakta..

--Hayır, diye inledi.

Yılan, pis, yıkılmıG zeminde çabaladı, ve çocuğu öldürmüGtü ve Gimdi o çocuktu...

--Hayır...

Ve Gimdi Bathilda&#65533;nın evinin kırılmıG camında durdu, en büyük kaybının anılarına dalmıGtı ve ayaklarında büyük yılan kırık porselen ve camlar üzerinde kayıyordu. AGağa baktı ve bir Gey gördü... inanılmaz bir Gey...

--Hayır...

--Harry, sorun yok, sen iyisin.

AGağa eğildi ve parçalanmıG fotoğrafı aldı. Oradaydı, aradığı bilinmeyen hırsız...

--Hayır... DüGürdüm onu... DüGürdüm onu...

--Harry, tamam, uyan, uyan!

Harry&#65533;di... Harry, Voldemort değil... ve çabalayan Gey yılan değildi... Gözlerini açtı.

--Harry, dedi Hermione fısıldayarak. --Kendini iyi- iyi hissediyor musun?

--Evet, diye yalan söyledi.

Bir yığın battaniyenin altında alçak divanlardan birinin üzerinde yatıyordu çadırdaydı. Çadır bezinden
zeminin verdiği düzlük ve soğukluk hissiyle sükunetin bir Gafak gibi olduğunu söyleyebilirdi. Terden
sırılsıklamdı, çarGafta ve battaniyeden hissedebiliyordu.

--Kurtulduk.

--Evet, dedi Hermione, --divanına seni taGımak için bir uçurma büyüsü kullanmak zorunda kaldım, seni
kaldıramadım. Çok Geydin... Yani, tamamıyla iyi değildin...

Kahverengi gözlerinin altında mor gölgeler vardı ve elinde bir sünger vardı. Yüzünü komisyonuyordu.

--Hastaydın, diye bitirdi, --oldukça hasta.

--Ne zaman kurtulduk?

--Saatler önce. Neredeyse sabah oldu.

--Ve ben... bilinçsiz falan mıydım?

--Pek değil, dedi Hermione rahatsız bir Gekilde. --Bir Geyler bağırıyor ve inildiyordun... diye Harry&#65533;i
rahatsız eden bir tonla ekledi. Ne yapıyordu? Voldemort gibi lanetler haykırıyor, beGikteki bebek gibi
ağlıyor muydu?

--Hortkuluk&#65533;u senden alamadım, dedi Hermione ve Harry, konuyu değiGtirmek istediğini biliyordu.
--SıkıGmıGtı, göğsüne sıkıGmıGtı. Bir izi var, üzgünüm, alabilmek için ayırma büyüsü kullanmak zorunda
kaldım. Yılan seni de ısırdı ama zehri temizledim ve üstüne az geyikotu koydum.

Giydiği terli tiGört&#65533;ü çıkardı. Madalyonun onu yaktığı yerde oval bir kırmızı vardı. Ayrıca alnındaki yarı
sıcak diG izlerini de hissedebiliyordu.

--Hortkuluku nereye koydun?

--Çantamda. Sanırım bir süre uzak tutmalıyız.

Yastığına geri uzandı ve Hermione&#65533;nin acı dolu gri yüzüne baktı.

--Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gitmemeliydik. Benim suçum, benim suçum, Hermione, özür dilerim.

--Senin suçun değil, ben de gitmek istedim, gerçekten Dumbledore&#65533;un orada sana kılıcı bırakmıG
olabilieceğini düGündüm.

--Evet, eh... yanlıG anlamıGız, değil mi?

--Ne oldu, Harry? Seni üst kata götürdüğünde ne oldu? Yılan bir yerde mi saklanıyordu? Çıkıp onu
öldürdü ve sana mı saldırdı?

--Hayır, dedi. --Kadın yılandı... veya yılan kadındı... her ikisi de aynı.

--N-Ne?

--Bathilda bir süredir ölmüG olmalı. Yılan... yılan onun içindeydi. Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen onu Godric&#65533;s Hollow&#65533;a yerleGtirdi, beklemesi için. Haklıydın. Geri döneceğimi biliyordu.

--Yılan onun içinde miydi?

Harry gözlerini tekrar açtı. Hermione anlaGılmaz ve midesi bulanıyor gibi gözüküyordu. --Lupin, asla hayal bile edemeyeceğimiz büyülerin olduğunu söyledi, dedi Harry, --Kadın senin önünde konuGmak istemedi çünkü çatalağızdı, her Gey çatalağız, ve ben fark etmedim ve tabii ki onu anladım. O biz odadayken, yılan Kim-olduğunu-bilirsin-sen&#65533;e mesaj yolladı. Bunun kafamın içinde olduğunu duydum, heyecanlandığını hissettim, beni orada tutmasını söyledi... ve sonra...

Bathilda&#65533;nın boynundan yılanın geliGini hatırladı, Hermione&#65533;nin detayları bilmesi gerekmezdi.

--...ve dönüGtü... bir yılana dönüGtü ve saldırdı.

DiG izlerine baktı.

--Beni öldürmek istemiyordu sadece Kim-olduğunu-bilirsin-sen gelene kadar beni orada tutuyordu.

Eğer yılanı öldürmeyi baGarabilseydi, her Geye değerdi. Gçi buruk, battaniyeyi geri açarak oturdu.

--Harry, hayır, eminim dinlenmelisin!

--Uykuya ihtiyacı olan sensin. Alınmak yok, ama korkunç görünüyorsun. Ben iyiyim. Bir süre ben nöbet tutacağım. Asam nerede?

Cevap vermedi, sadece ona bakıyordu.

--Asam nerede, Hermione?

Dudağını ısırıyordu, gözleri yaGlarla doldu.

--Harry...

--Asam nerede?

Yatağın arkasına eriGti ve onu, ona uzattı.

Kutsal ve anka asası neredeyse ikiye ayrılmıGtı. Bir nazik anka teli iki parçayı birbirine bağlı tutuyordu. Ağacı tamamen ikiye ayrılmıGtı. Korkunç bir yaralanmadan çıkan canlı bir GeymiGcesine Harry onu ellerindetuttu. Düzgün bir Gekilde düGünemiyordu. HerGey bulanık ve korkuydu. Sonra asayı Hermione&#65533;ye uzattı.

--Tamir et. Lütfen.

--Harry, Bu Gekilde kırılmıGken sanmıyor---

--Lütfen, Hermione, dene!

--R-Reparo.

Asanın tutulduğu parçası kendisini yapıltırdı. Harry havaya kaldırdı.

--Lumos!

Asa zayıfça kıvılcımlandı ve sonra geri kayboldu. Harry onu Hermione&#65533;ye doğrulttu.

--Expelliarmus!

Hermione&#65533;nin asası ufak bir kıpırdayıG gösterdi ama elini terk etmedi. Gkiye ayrılmıG Harry&#65533;nin asası için
zayıf sihir göstergesi bile çoktu. Ona tekrar baktı, donakalmıG, gördüğüne inanamayarak... bu kadar
çok Geyden kurtulan asa...

--Harry, dedi Hermione, çok sessiz fısıldıyordu, onu zorlukla duyabiliyordu. --Ben, çok,çok üzgünüm.
Sanırım suçlu bendim. Kaçarken, biliyorsun, yılan bizim için geliyordu ve ben de patlama laneti yaptım
ve o her yere sekti ve o ve o, onu vurmuG olmalı---

--Bir kazaydı, dedi Harry otomatikman. BoG, donmuG hissetti.

--Biz, biz bunu tamir etmenin bir yolunu bulacağız.

--Harry, yapabileceğimizi zannetmiyorum, dedi Hemrione, yaGlar yüzünden akıyordu. --Hatırladın mı?
Ron&#65533;u hatırladın mı? Arabayı çarptığında, asasını kırmıGtı? Asla eskisi gibi olmadı, yeni bir tane almak
zorunda kaldı.

Harry, Voldemort tarafından kaçırılıp esir alınan Ollivander&#65533;ı düGündü, ölen Gregorovitch&#65533;i. Nasıl
kendisine yeni bir asa bulması bekleniyordu ki?

--Tamam, dedi, ters bir ses tonuyla, --tamam, Seninkini ödünç alacağım Gimdi o zaman. Nöbet
tutarken.

Yüzü yaGlarla parıldıyordu, Hermione asasını uzattı ve Harry ondan uzaklaGmaktan baGka bir Gey
istemeyerek kızı yatağın yanında bırakıp ayrıldı.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

ALBUS DUMBLEDORE&#65533;UN HAYATI VE YALANLARI

GüneG doğuyordu: Gökyüzünün saf, renksiz geniGliği ona ve acılarına alakasız, üzerinde geriliyordu.
Harry çadır giriGinde oturdu ve temiz havayı derin bir nefesle içine çekti. Parlayan karlı tepenin
üzerinden güneGin doğuGunu izlemek için hayatta olmak dünyadaki en büyük hazine olmalıydı, ama
buna Gükran duyamıyordu: Hisleri asasını kaybetme felaketiyle coGmuGtu. Karla örtülmüG bir vadinin
üzerinden baktı, parıldayan sessizliğin arasından uzaktan kilise çanları çalıyordu.

Fark etmeden parmaklarını fiziksel acıya karGı koymaya çalıGıyormuGçasına kollarına gömüyordu.
Kendi kanını sayamayacak kadar çok dökmüGtü; bir keresinde sağ kolundaki tüm kemikleri
kaybetmiGti; bu yolculuk ona çoktan elindeki ve alnındakine ek olarak göğsünde ve kolunun üst
kısmıdna yara izleri bırakmıGtı, ama bu ana kadar hiçbir zaman, kendisini ölümcül derecede zayıf,
korunmasız ve çıplak hissetmemiGti. Sihir gücünün en iyi tarafı ondan koparılıp alınmıG gibiydi.
Bunlardan herhangi birini ifade ederse Hermione&#65533;nin tam olarak ne diyeceğini biliyordu: Asa sadece
büyücü kadar iyidir. Ama yanılıyordu, onun durumu farklıydı. Asanın bir pusulanın iğnesi gibi dönüp
düGmanına altın alevler fırlattığını hissetmemiGti. Gkiz çekirdeklerin korumasını kaybetmiGti ve ona ne
kadar çok Gey bağlandığını o gidince anlamıGtı.

Cebinden kırık asanın parçalarını çıkardı ve onlara bakmadan boynunun etrafında duran Hagrid&#65533;in
kesesinin içine tıkıGtırdı. Kese Gimdi kırık ve iGe yaramaz nesnelerle daha fazla alamayacak kadar
doluydu. Harry&#65533;nin eli köstebek derisinin arasından eski Snitch&#65533;e değdi ve bir anlığına onu çıkarıp atma
eğilimiyle savaGmak zorunda kaldı. AnlaGılmaz, iGe yaramaz, faydasız, Dumbledore&#65533;un geride bıraktığı
diğer her Gey gibi &#65533;

Ve Dumbledore&#65533;a olan öfkesi Gimdi lav gibi üzerinden akmıGtı, onu içten içe yakıyordu, diğer her hissi
silip süpürüyordu.Sırf çaresizlikten kendilerini Godric&#65533;s Hallow&#65533;un yanıtları elinde tuttuğuna
inandırılmıGlardı, geri dönmeleri gerektiğine ikna edilmiGlerdi, Dumbledore tarafından onlar için
bırakılmıG bir gizli patika olduğuna; ama bir harita, bir plan yoktu. Dumbledore onları karanlıkta el
yordamıyla aramaya bırakmıGtı, bilinmeyen ve hayal edilemeyen korkularla yalnız ve yardımsız
güreGmeyi bırakmıGtı. Hiçbir Gey açıklanmamıGtı, hiçbir Gey bedavadan verilmemiGti, kılıçları yoktu ve
Gimdi de, Harry&#65533;nin asası yoktu. Ve hırsızın fotoğrafını düGürmüGtü ve elbette Gimdi Voldemort&#65533;un kim
olduğunu bulması kolay olacaktı&#65533; Voldemort artık bütün bilgiye sahipti&#65533;

--Harry?

Hermione onu kendi asasıyla lanetleyeceğinden korkuyor görünüyordu. Yüzü Gerit Gerit yaGlarla
kaplıydı, onun yanında çömeldi, ellerinde iki fincan çayı titreyerek tutuyordu ve kolunun altında ağır bir
Gey vardı.

--TeGekkürler, dedi fincanlardan birini alarak.

--Eğer problem olmazsa senle konuGabilir miyim?

--Hayır, dedi, çünkü hislerini incitmek istemiyordu.

--Harry, resimdeki adamın kim olduğunu bilmek istiyordun. Eh&#65533; Kitabı aldım.

Utangaçca Albus Dumbledore&#65533;un Hayatı Ve Yalanları&#65533;nın yepyeni bir kopyasını kucağına doğru itti.

--Nereden &#65533; nasıl &#65533; ?

--Bathilda&#65533;nın oturma odasındaydı, öylece duruyordu&#65533; Tepesinden bu not fırlamıGtı.

Hermione sivri, asit yeGili birkaç satırlık yazıyı yüksek sesle okudu,

---------------------- Page 177----------------------

--Sevgili Batty, Yardımın için teGekkürler. GGte kitabın bir kopyası, umarım hoGuna gider. her Geyi söyledin, hatırlamasan bile, Rita. Sanırım gerçek Bathilda hayattayken gelmiG olmalı, ama beki onu okuyacak durumda değildi?

--Hayır, büyük ihtimalle değildi.

Harry Dumbledore&#65533;un yüzüne baktı ve vahGi bir mutluluk yaGadı: gimdi Dumbledore&#65533;un ona anlatmaya değeceğini asla düGünmediği Geylerin hepsini bilecekti, Dumbledore istese de istemese de.

--Hala bana gerçekten kızgınsın, değil mi? dedi Hermione; yukarı baktı ve gözlerinden taze gözyaGlarının süzüldüğünü gördü ve öfkesinin yüzüne vurduğunu anladı.

--Hayır, dedi sessizce. --Hayır, Hermione, kazara olduğunu biliyorum. Bizi oradan çıkarmaya çalıGıyordun ve inanılmazdın. Eğer orada olup bana yardım etmeseydin ben ölmüG olurdum.

Islak gülümsemesine karGılık vermeyi denedi, sonra dikkatini kitaba geri çevirdi. Sırtı sertti; besbelli daha önce hiç açılmamıGtı. Sayfaları karıGtırdı, fotoğrafları aradı. Aradığı neredeyse hemen karGısına çıktı, genç Dumbledore ve yakıGıklı arkadaG, uzun zaman önce unutulmuG bir Gakaya katıla katıla gülüyorlardı. Harry gözlerini altyazıya çevirdi:

Albus Dumbledore, annesinin ölümünden kısa bir süre sonra arkadaGı Gellert Grindelwald ile.

Harry uzun bir süre son kelimeye hayret ederek nefesini bıraktı. Grindelwald. ArkadaGı Grindelwald. Gözlerine inanamıyormuG gibi ismi uzun uzun düGünen Hermione&#65533;ye yan yan baktı. YavaGça bakıGlarını Harry&#65533;e kaldırdı.

--Grindelwald mı?

Fotoğrafların geri kalanını yok sayarak Harry o önemli ismin tekrarı için sayfaları araGtırdı. Sonunda buldu ve aç gözlülükle okudu, ama kafası karıGtı: Hepsinin bir anlam ifade etmesi için daha geriye gitmesi gerekliydi ve sonunda kendini --Daha Büyük Gyilik, baGlıklı bölümün baGında buldu. Hermione ile o, beraber okumaya baGladılar:

Artık on sekizinci doğum gününe yaklaGan Dumbledore, Hogwarts&#65533;ı bir zafer pırıltısıyla bıraktı &#65533; Öğrenci BaGkanı, Sınıf BaGkanı, Müstesna Büyü Yapma için Barnabus Finley Ödülü&#65533;nün sahibi, BüyüceGura&#65533;nın Gngiliz Genç Temsilcisi,

Kahire&#65533;deki Uluslar arası Simya Konferansı&#65533;na Çığır Açan Katkısından dolayı Altın Madalya&#65533;sının sahibi. Dumbledore daha sonra okulda edindiği saf ama bağlı yamağı Elphias --Köpeknefes Doge ile Büyük Tur&#65533;a çıkmayı istedi.

Gki genç adam Londra&#65533;da Çatlak Kazan&#65533;da kalıyordu, ertesi sabah Yunanistan&#65533;a yola çıkma hazırlıkları yapıyordu ki, Dumbledore&#65533;un annesinin ölümünü taGıyan bir baykuG geldi. Bu kitap için röportaj vermeyi reddeden --Köpeknefes Doge, daha sonra olanlar hakkında topluma kendi duygusal versiyonunu verdi. Kendra&#65533;nın ölümünü trajik bir darbe ve Dumbledore&#65533;un keGif gezisinden vazgeçme kararını da soylu bir fedakarlık davranıGı olarak gösteriyor.

Elbette Dumbledore,Godric&#65533;s Hollow&#65533;a anında geri döndü, sözüm-ona kardeGlerine --bakmak için. Ama onlara aslında ne kadar baktı.

--Delinin tekiydi o Aberforth, dedi, ailesi o sıralar Godric&#65533;s Hollow&#65533;un varoGlarında yaGayan Enid Smeek. --Deli gibi koGturdu. Elbette, annesi ve babası olmadığı için ona acırdınız, fakat kafama keçi tezeği atıp durdu. Albus&#65533;un onun için telaGlandığını sanmıyorum, onları hiç birlikte görmedim zaten.

Peki Albus ne yapıyordu, eğer vahGi kardeGini teselli etmiyorduysa? GörünüGe göre cevap, kız kardeGinin devam eden mahkûmiyetini güvenceye almasıydı. Çünkü ilk gardiyanı ölmesine rağmen, Ariana Dumbledore&#65533;un acınası durumunda bir değiGme yoktu. Var oluGu

---------------------- Page 178----------------------

sadece dıGarıdan birkaç kiGi tarafından bilinmeye devam etti, mesela --Köpeknefes Doge&#65533;dan onun --kötü sağlığı hikayesine inanması beklenebilirdi.

Ailenin baGka kolayca mutlu edilir dostu Bathilda Bagshot&#65533;tu, Godric&#65533;s Hollow&#65533;da pek çok sene yaGamıG ünlü sihir tarihçisi. Kenra, elbette aileye, köye hoG geldiniz, demeye giriGtiğinde Bathilda&#65533;yı reddetti. Fakat birkaç sene sonra yazar Albus&#65533;a, Hogwarts&#65533;a bir mektup gönderdi, Biçim DeğiGtirme Güncesi&#65533;ndeki türler arası dönüGüm üzerine yazısından hoGa gidecek derecede etkilenmiGti. Bu ilk temas bütün Dumbledore ailesiyle tanıGmaya önayak oldu. Kendra öldüğünde, Bathilda Dumbledore&#65533;un annesini Godric&#65533;s Hollow&#65533;da konuGacak kadar tanıyan tek kiGiydi.

Maalesef, Bathilda&#65533;nın hayatında daha önceleri sergilediği dehası artık söndü. Ivor Dillonsby&#65533;nin benim için toparladığı gibi, --AteG yanıyor, ama kazan boG, ya da Enid Smeek&#65533;in hafif daha kaba cümlesi gibi, --Bir çorap kadar kaçık. Yine de, denenmiG, test

edilmiG bildirme tekniklerinin toplamı hepsini bütün skandallı hikaye için birleGtirecek yeteri kadar gerçek külçeleri çıkarmamı sağladı.

Büyücü dünyasının geri kalanı gibi, Bathilda Kendra&#65533;nın erken ölümünü geri tepen bir büyüye yoruyor, daha sonraki yıllarda Albus ve Aberforth tarafından yinelenen bir hikâye. Bathilda ayrıca Ariana üzerindeki aile çizgisini tekrarlıyor, ona --zayıf ve --narin diyor. Fakat bir konuda, Bathilda, Veritaserum elde etme için harcadığım çabaya oldukça değiyor, çünkü sadece o ve o, Albus Dumbledore&#65533;un hayatının en iyi saklanmıG sırrının tam hikâyesini biliyor. gimdi ilk kez ortaya çıkararak, hayranlarının Dumbledore hakkında inandığı her Geyi muallâkta bırakıyor: Karanlık Sanatlara karGı sözüm ona nefreti, Muggle&#65533;ların bastırılmasına karGı olması, hatta kendi ailesine olan bağlılığı...

Dumbledore&#65533;un Godric&#65533;s Hollow&#65533;a, artık yetim ve ailenin direği olarak eve gittiği yaz, Bathilda Bagshot yeğeni Gellert Grindelwald&#65533;ı evine kabul etmeye razı oldu.

Grindelwaldismi haklı olarak meGhur:Bütün Zamanların En Tehlikeli Karanlık Büyücüleri&#65533;nin listesinde ilk sırayı yalnızca bir jenerasyon sonra tacını çalmaya Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen geldiği için kaçırırdı. Fakat GrindelwalddehGet seferberliğini Gngiltere&#65533;ye hiç yaymadığı için güce yükseliGinin ayrıntıları burada fazla bilinmiyor.

O zamanlar bile Karanlık Sanatlar&#65533;a karGı talihsiz hoGgörüsüyle tanınan okul Durmstrang&#65533;de eğitilen Grindelwald, Dumbledore kadar kendini erken geliGmiG bir deha olarak gösterdi. Fakat yeteneklerini ödül kazanmaya yöneltmektense Gellert Grindelwald kendini farklı uğraGlara adadı. On altı yaGında, Gellert Grindelwald&#65533;ın kötücül deneyimlerini Durmstrang bile daha fazla görmezden gelemedi ve kovuldu.

gimdiye dek, Grindelwald&#65533;ın bir sonraki hareketleri hakkında bilinen tek Gey --birkaç ay yurt dıGına yolculuk yaptığı idi. Grindelwald&#65533;ın Godric&#65533;s Hollow&#65533;daki büyük teyzesini görmeye gelmeyi seçtiği artık açığa çıkarılabilir ve orada, çoğu kiGi için duyması Giddetle Gok edici olacak olmasına rağmen, Albus Dumbledore&#65533;dan baGkası olmayan biriyle yakın bir dostluk kurdu.

--Bana büyüleyici bir çocuk gibi göründü, diye saçmalıyor Bathilda, --daha sonra her ne olduysa. Doğal olarak onu kendi yaGındaki çocukların dostluğunu özleyen zavallı Albus&#65533;la tanıGtırdım. Çocuklar anında birbirine ısındı.

Gerçekten de öyle oldu. Bathilda bana Albus Dumbledore&#65533;un, Gellert Grindelwald&#65533;a gecenin köründe gönderilmiG bir mektubu gösteriyor.

--Evet, bütün günü tartıGmayla geçirdikten sonra bile &#65533; ikisi de öyle zeki genç çocuklardı ki,
ateGteki kazan gibi kaynaGtılar &#65533; Bazen Gellert&#65533;in odasının camında Albus&#65533;tan bir mektup
getiren baykuGunun tıkırtısını duyardım! Aklına bir fikir gelirdi ve anında Gellert&#65533;e bildirmek
zorundaydı!

Ve bunlar ne fikirlerdi. Albus Dumbledore&#65533;un hayranları çok Gok edici bulacak olmalarına
rağmen, iGte on yedi yaGındaki kahramanlarının, yeni en yakın arkadaGına iletildiği haliyle
düGünceleri. (Orijinal mektubun bir kopyası 463. sayfada görülebilir.)

Gellert &#65533;

MUGGLE&#65533;LARIN KENDG GYGLGĞG GÇGN Büyücü baskınlığı hakkındaki söylediklerin
için &#65533; bunun önemli bir konu olduğunu düGünüyorum. Evet, bize güç bahGedildi ve
evet, bu güç bize hükmetme hakkını veriyor, ama ayrıca bize hükmedilenler
üzerinde sorumluluklar veriyor. Bu konunun üstünde durmalıyız, inGa edeceğimizin
temeli olacak bu. Bize karGı çıkanlar olduğunda -kesinlikle olacağı için- bütün karGı
tartıGmalarımızın esası bu olmalı. DAHA ÜSTÜN BGR DOĞRULUK için kontrolü ele
alıyoruz. Ve bununla birlikte direniGle karGılaGtığımızda yalnızca gerekeni
dayatmalıyız, ama daha fazlasını değil. (Senin Durmstrang&#65533;deki hatan buydu! Ama
Gikayet etmiyorum, çünkü eğer kovulmasaydın, asla tanıGamazdık.)

Albus

Hayranları hayrete ve dehGetedüGecekolmalarına rağmen,bu mektupAlbus
Dumbledore&#65533;un bir zamanlar Gizlilik Yasası&#65533;nı düGürüp Büyücülerin Muggle&#65533;lara hükmünü
kurmayı planladığının kanıtını teGkil ediyor. Dumbledore&#65533;u Muggle-doğumların en büyük
Gampiyonu olarak gösteren herkes için ne büyük bir darbe! Bu kahredici yeni kanıtın
ıGığında Muggle haklarını destekleyici nutuklar ne sahte geliyor! Annesi için yas tutması ve
kız kardeGine bakması gerekirken güce yükseliGinin planlarını yapmakla meGgul olan Albus
Dumbledore ne alçak görünüyor!

Dumbledore&#65533;u çöken kaidesinde tutmaya kararlı olanlar Güphesiz her Geye rağmen
planlarını yürürlüğe koymadığını mızırdanacaktır, fikrini değiGtirmiG olmalıydı, aklı baGına
gelmiG olmalıydı, fakat gerçek daha Gok edici görünüyor.

Yeni büyük dostluklarının yalnız ikinci ayında, Dumbledore ve Grindelwald birbirlerini bir
daha görmemek üzere ayrıldı, efsanevi düelloları için karGılaGana dek (fazlası için 22.
bölüme bakınız). Bu ani patlamaya ne sebep olmuGtu? Dumbledore&#65533;un aklı baGına gelmiG
miydi? Ne yazık ki, hayır.

--Buna neden olan sanırım zavallı küçük Ariana&#65533;nın ölümüydü, diyor Bathilda. --Korkunç bir Gok etkisi yaptı. Öldüğünde, Gellert orada evdeydi ve bir anda evime geri döndü ve ertesi gün eve gitmek istediğini söyledi. Bilirsiniz, korkunç derecede endiGeliydi. Bu yüzden bir Anahtar hazırladım ve bu onu son görüGümdü.

--Albus, Ariana&#65533;nın ölümünde onun yanındaydı. Gki kardeG için çok korkunçtu. Birbirleri hariç herkesi kaybetmiGlerdi. Sinirlerin gerilmesine GaGırmamak lazım. Aberforth Albus&#65533;u suçladı, bilirsin, korkunç durumlarda insanların yaptığı gibi. Ama Aberforth, her zaman biraz delice konuGurdu, zavallı çocuk. Yine de, cenazede Albus&#65533;un burnunu kırması hoG değildi. Kızının bedeninin önünde oğullarını öyle kavga eder görmek Kendra&#65533;yı mahvederdi. Gellert&#65533;in cenazeye kalamaması ne kötüydü&#65533; Albus&#65533;u teselli ederdi en azından&#65533;

Yalnızca Ariana Dumbledore&#65533;un cenazesine katılan birkaç kiGi tarafından bilinen tabutun yanındaki bu korkunç dövüG, birkaç soru oluGturuyor. Aberforth Dumbledore tam olarak neden Albus&#65533;u kız kardeGinin ölümü için suçlamıGtı? --Battynin öyleymiG gibi davrandığı gibi, yalnızca bir keder taGkınlığı mıydı? Yoksa öfkesinin daha somut bir sebebi olabilir miydi? ÖğrenciarkadaGlarına yaptığı neredeyse ölümcülsaldırıları yüzünden Durmstrang&#65533;den kovulan Grindelwald, kızın ölümünün saatler sonrasında ülkeden kaçtı ve Albus (utançtan mı korkudan mı?) onu bir daha hiç görmedi, Büyücü dünyasının yalvarıGlarıyla görmek zorunda kalana kadar.

Ne Dumbledore ne Grindelwald daha sonraki hayatlarında bu kısa çocukluk dostluğundan bahsetmiGe benzemiyor. Fakat Dumbledore&#65533;un Gellert Grindelwald&#65533;a saldırısını bir beG yıllık karmaGa, ölümcül olaylar ve yok olmalar sonrasına ertelediğine Güphe yok. Dumbledore&#65533;un

tereddüt etmesinin nedeni adam için kalmıG Gefkat miydi yoksa bir zamanlar en iyi dostunun ortaya çıkmasının korkusu muydu? Bir zamanlar tanıGtığına çok memnun olan adamı yakalamak için yola çıkması sadece gönülsüzce miydi?

Ve esrarengiz Ariana nasıl öldü? Bir Karanlık ayinin kasıtsız kurbanı mıydı? Gki genç adam zafer ve baskınlık denemeleri için pratik yaparken, yapmaması gereken bir Geyle mi karGılaGmıGtı? Ariana Dumbledore&#65533;un --daha üstün bir doğruluk için ölen ilk insan olması mümkün müydü?

Bölüm burada sona erdi ve Harry yukarı baktı. Hermione sayfanın sonuna ondan önce ulaGmıGtı. Kitabı Harry&#65533;nin elinden çekti, ifadesi onu korkutmuGa benziyordu ve ona bakmadan

kapattı, sanki nahoG bir Geyi saklıyordu.

--Harry &#65533; --

Ama baGını iki yana salladı. Gçinden gelen kesinlik içinde parçalandı; Ron gittikten sonra hissettiğinin aynısıydı. Dumbledore&#65533;a güvenmiGti, iyilik ve irfanın somut hali olduğuna inanmıGtı. Hepsi küllere karıGmıGtı: Daha ne kadar kaybedebilirdi? Ron, Dumbledore, anka asası&#65533;

--Harry. DüGüncelerini duymuG gibiydi. --Beni dinle. Bu &#65533; çok iyi bir okuma materyali değil &#65533; --

--Evet, bunu diyebilirsin,

--&#65533; ama unutma Harry, bunları yazan Rita Skeeter.

--Grindelwald&#65533;a mektubunu okudun, değil mi?

--Evet, ben &#65533; ben okudum. Tereddüt etti, üzgün görünüyordu, çayını soğuk ellerinde beGik gibi sallayarak. --Bence en kötü bölümü o. Bathilda&#65533;nın hepsini sadece konuGma olduğunu düGündüğünü biliyorum, ama --Daha Üstün Bir Doğruluk Gçin Grindelwald&#65533;ın sloganı haline geldi, daha sonra iGlediği bütün canavarlıklar için savunması haline geldi. Ve&#65533; bundan çıkıyor ki&#65533; fikri ona Dumbledore verdi. Nurmengard&#65533;ın giriGine bile --Daha Üstün Bir Doğruluk Gçin kazındığı söyleniyor.

--Nurmengard ne?

--Grindelwald&#65533;ın ona karGı çıkanları tutmak için inGa ettiği hapishane. Kendisi orada son buldu, Dumbledore onu yakaladıktan sonra. Her neyse, bu &#65533; bu korkunç bir Gey; Dumbledore&#65533;un fikirlerinin Grindelwald&#65533;ın güce yükselmesine yardım etmesi. Ama yine de, Rita bile onların birbirini, ikisi de çok gençken, bir yazlığına birkaç aydan fazla tanıyor gibi davranamaz ve &#65533; --

--Bunu söyleyeceğini düGündüm, dedi Harry. Öfkesini ondan çıkarmak istemiyordu, ama sesini seviyeli tutması çok zordu. --&#65533;Çok gençlerdi,&#65533; diyeceğini biliyordum. Bizim Gu anki yaGımızdalardı. Ve iGte buradayız, Karanlık Sanatlara karGı savaGmak için hayatlarımızı riske atıyoruz ve iGte oradaydı, yeni en yakın arkadaGıyla beraber Muggle&#65533;lar üzerinde güç planları yapıyordu.
Sinirleri daha fazla oynamadan duramazdı: Ayağa kalktı ve etrafta yürüdü, birazını dıGarı atmaya çalıGarak.

--Dumbledore&#65533;un yazdıklarını savunacak değilim, dedi Hermione. --Bütün o _hükmetme hakkı&#65533; saçmalığı, _Sihir Kudrettir&#65533; gibi yine. Ama Harry, annesi yeni ölmüGtü, evde tek baGına kapalı kalmıGtı &#65533; --

--Tek baGına mı? Yalnız değildi! Yanında kardeGleri vardı, kapalı tuttuğu Kofti kız kardeGi &#65533; --

--Gnanmıyorum, dedi Hermione. O da ayağa kalktı. --O kızın sorunu her ne idiyse, Kofti olduğunu düGünmüyorum. Bizim bildiğimiz Dumbledore asla, asla böyle bir Geye &#65533; --

--Bizim bildiğimiz Dumbledore zorla Muggle&#65533;ları ele geçirmek istemiyordu! diye bağırdı Harry, sesi boG
dağ yamacında yankılandı ve birkaç siyah kuG gaklayarak ve incimsi gökyüzünde yuvarlak çizerek
havaya uçtu.

---------------------- Page 181----------------------

--DeğiGti, Harry, değiGti! Bu kadar basit! Belki on yedi yaGındayken bu Geylere inandı, ama hayatının
geri kalanını Karanlık Sanatlara karGı savaGarak geçirdi! Dumbledore Grindelwald&#65533;ı durduran kiGiydi,
her zaman Muggle koruması ve Muggle-doğumlu hakları için oy verendi, baGından Kim-Olduğunu-
Bilirsin-Sen&#65533;e karGı savaGandı ve onu alt etmeyi denerken ölendi!

Rita&#65533;nın kitabı aralarından yere düGtü, böylece Albus Dumbledore&#65533;un yüzü ikisine hüzünle gülümsedi.

--Harry, özür dilerim, ama kızgın olmanın tek sebebi, Dumbledore&#65533;un bunların hiç birini sana kendi
anlatmadığı için.

--Belki de o yüzden! diye böğürdü Harry ve kollarını baGının üzerine savurdu, öfkesini mi tutmaya
çalıGtığı için yoksa kendini kendi Hayalbozan büyüsünden korumak için miydibilmiyordu. --Bak
benden ne istedi, Hermione! Hayatını tehlikeye at, Harry! Ve yine! Ve yine! Ve benden sana hiçbir
Geyi açıklamamı bekleme, sadece bana körü körüne güven, ne yaptığımı bildiğime güven, sana
güvenmesem de sen bana güven! Hiçbir zaman tamamen gerçeğe değil! Hiçbir zaman!

Sesi zorlanmayla çatladı ve beyazlık ve boGlukta birbirlerine bakarak durdular ve Harry geniG
gökyüzünün altında böcekler kadar önemsizlermiG gibi hissetti.

--Seni sevdi, diye fısıldadı Hermione. --Seni sevdiğini biliyorum.

Harry kollarını düGürdü.

--Kimi sevdiğini bilmiyorum, Hermione, ama hiçbir zaman ben değildim. Bu sevgi değil, bana bıraktığı
kargaGa. Gerçekte ne düGündükleri hakkında benle paylaGtığından daha çoğunu Gellert Grindelwald
ile paylaGtı.

Harry, kara düGürdüğü Hermione&#65533;nin asasını aldı ve çadırın giriGine geri oturdu.

--Çay için teGekkürler. Nöbeti bitireceğim. Sen sıcak yere geri dön.

Tereddüt etti, ama gitmeyi kabul etti. Kitabı aldı ve yanından geçip çadırın içine geri döndü, ama
dönerken baGının tepesini hafifçe eliyle süpürdü. Onun dokunuGuyla gözlerini kapadı ve söylediğinin
doğru olmasını dilediği için kendinden nefret etti: Dumbledore&#65533;un gerçekten umursadığının.

---------------------- Page 182----------------------

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

GÜMÜŞ CEYLAN

Hermione, gece yarısı nöbeti devraldığında kar yağıyordu. Harry&#65533;nin rüyaları karıGık ve rahatsız ediciydi: Nagini sürekli kıvrılarak belirip yok oldu, önce kocaman çatlamıG bir yüzüğün içinden, sonra Noel güllerinden oluGan çelengin arasından. Sürekli panik içinde uyandı, uzaklarda birinin onu çağırdığına emin olarak, çadırın etrafındaki rüzgârın kırbaçlarının ayak sesleri ya da sesler olduğunu hayal ederek.

Sonunda karanlıkta ayağa kalktı ve çadırın giriGinde yığılmıG asasının ıGığıyla Sihir Tarihi&#65533;ni okuyan Hermione&#65533;ye katıldı. Kar hala lapa lapa yağıyordu ve erken toparlanıp yola devam etme önerisini ferahlamayla karGıladı.

--Daha kapalı bir yere gideceğiz, diye kabul etti, pijamalarının üzerine bir kazak geçirirken titreyerek.
--Sürekli dıGarıda insanların hareket ettiğini duyar gibi olduğumu düGündüm, hatta bir ya da iki kez birini gördüğümü sandım.

Harry üzerine bir süveter giyerken durakladı ve masadaki sessiz, hareketsiz Sinsioskopa baktı.

--Eminim, hayal ettim, dedi Hermione, gergin görünerek. --Kar karanlıkta gözlerine numaralar yapar&#65533; Ama belki yine de Görünmezlik Pelerini&#65533;nin altında BuharlaGmalıyız, ne olur ne olmaz?

Yarım saat sonra, çadır toplanmıG, Harry Hortkuluğu giyiyor ve Hermione boncuklu çantayı sıkı sıkı tutuyordu; BuharlaGtılar. Her zamanki sıkılık onları içine çekti; Harry&#65533;nin ayakları karlı yerden ayrıldı, sonra yapraklarla örtülmüG donmuG toprak hissiyatı veren yere hızla çarptı.

--Nerdeyiz? diye sordu, Hermione boncuklu çantayı açıp çadır direklerine asılırken taze ağaç topluluklarına baktı.

--Dean Ormanı, dedi. --Bir keresinde buraya annem ve babamla kamp yapmaya gelmiGtim.

Burada da kar her taraftaki ağaçların tepesini örtmüGtü ve iliklere iGleyecek kadar soğuktu, ama en azından rüzgârdan korunuyorlardı. Günün çoğunu çadırın içinde geçirdiler, Hermione&#65533;nin yapmaya çok yatkın olduğu, süpürülüp bir kavanoz içinde etrafa taGınabilen kullanıGlı parlak mavi alevlerin etrafında ısınmak için birbirlerine yanaGtılar. Harry sanki kısa ama ağır bir hastalıktan kurtuluyormuG gibi hissetti; Hermione&#65533;nin endiGeli haliyle güçlendirilen bir ifade. O öğleden sonra yeni kar taneleri üstlerine yağdı, böylece saklı açıklık bile tozumsu karla tazelenmiGti.

Az uykuyla geçen iki geceden sonra, Harry&#65533;nin duyuları normalde olduğundan daha tetikteydi. Godric&#65533;s Hollow&#65533;dan kaçıGları öyle ucu ucuna olmuGtu ki Voldemort nasıl olduysa öncekinden daha yakın gibi görünüyordu, daha tehditkâr. Karanlık yine çökerken Harry Hermione&#65533;nin nöbet tutma teklifini geri çevirdi ve ona yatağa gitmesini söyledi.

Harry çadıra eski bir yastık getirdi ve oturdu, sahip olduğu bütün süveterleri giyiyordu, ama buna
rağmen hala titriyordu. Saatler geçtikçe karanlık iyice çöktü,neredeyse yutacak gibiydi, bir süreliğine
Ginny&#65533;nin noktasını izlemek için Çapulcu Haritası&#65533;nı çıkarmak üzereydi ki, Noel tatili olduğunu ve
Kovuk&#65533;a geri dönmüG olacağını hatırladı.

Her ufak hareket ormanın uçsuz bucaksız büyüklüğünde daha da büyütülmüG gibiydi. Harry yaGayan
yaratıklarla dolu olduğunu biliyordu, ama hepsinin hareketsiz ve sessiz kalmasını diledi ki masum
sincap koGuGturmalarını yürüyüGlerini diğer sinsi hareketlerden ayırabilesin. Yıllar önce duyduğu ölü
yaprakların üzerinde sürtünen pelerin sesini hatırladı ve anında tekrar duyduğunu sandı ve aklını
sarstı. Koruyucu büyüleri haftalardır iGe yaramıGtı; neden Gimdi kırılsın ki? Ama yine de bu gece bir
Geylerin farklı olduğu hissini üzerinden atamıyordu.

Birçok kez çadırın kenarına tuhaf bir açıyla yaslanarak uyuyakaldığı için boynu ağrıyarak yukarı fırladı.
Gece o kadar derin bir kadifemsi karanlığa ulaGmıGtı ki BuharlaGma ve Cisimlenme arasındaki bir
Araf&#65533;a geçici olarak alınmıG olabilirdi. Parmaklarını görebilip göremeyeceğini anlamak için bir elini
yüzünün önüne tuttu.

Parlak gümüG bir ıGık tam önünde belirdi, ağaçların arasında hareket ediyordu. Kaynağı neyse,
sessizce hareket ediyordu. IGık ona doğru geliyormuG gibiydi.

Ayağa fırladı, sesi boğazında donmuGtu ve Hermione&#65533;nin asasını kaldırdı. IGık kör edici hale gelince
gözlerini kıstı, önündeki ağaçların siluetleri simsiyahtı ve o Gey yaklaGmaya hala devam ediyordu&#65533;

Ve sonra ıGığın kayağı bir meGenin arkasından adım attı. GümüGi beyaz bir ceylandı, ay gibi parlak ve
göz kamaGtırıcı, yerde yolunu seçe seçe yürüyordu, hala sessiz ve ince kar tabakasında ayak izi
bırakmıyordu. Ona doğru yürüdü, geniG uzun kirpikli gözleri olan güzel baGı yukarıda.

Harry merak içinde yaratığa bakakaldı. Tuhaflığına değil, ama açıklanamaz tanıdıklığına. Sanki onun
gelmesini bekliyormuG, ama o ana dek karGılaGmalarını planladıklarını unutmuG gibi hissetti. Bir saniye
önce çok güçlü olan Hermione&#65533;yi çağırma bağırma güdüsü yok olmuGtu. Kendisi için, yalnız kendisi için
geldiğini biliyordu, hatta hayatını ortaya koyardı.

--Hayır, dedi ve sesi kullanmamaktan çatlak çıkmıGtı. --Geri dön!

Ağaçların arasında kasten adım atmaya devam etti ve bir süre sonra parlaklığı ağaçların siyah
gövdeleriyle kesiliyordu. Bir saniyeliğine tereddüt etti. Dikkat, bunun bir düzen, bir yem, bir tuzak
olabileceğini mırıldandı. Ama güdü, o büyük güdü ona bunun Karanlık Büyü olmadığını söyledi. O da
peGine düGtü.

Kar ayağının altında kütürdedi, ama ceylan ağaçların arasından geçerken hiç ses çıkarmadı, çünkü
ıGıktan baGka bir Gey değildi. Onu ormanın derinliklerine götürdü ve Harry hızla yürüdü, durduğunda
emindi ki ona düzgünce yaklaGmasına izin verecekti. Ve sonra konuGacaktı ve ses ona bilmesi gerekeni
söyleyecekti.

Sonunda, durdu. Güzel baGını bir kez daha ona çevirdi ve içinde bir soru yanarak koGmaya baGladı ama
dudaklarını sormak için açtığında ceylan yok oldu.

Karanlık onu bütün olarak yutmasına rağmen, düzgün ve parlak görünümü hala retinasında izini
bırakmıGtı; görüGünü bozdu, göz kapaklarını indirdiğinde parlatarak, yolunu GaGırtarak. gimdi korku
gelmiGti; varlığı güvenlik demekti.

--Lumos! diye fısıldadı ve asasının ucu yandı.

Orada durup ormanın seslerini, uzaktan gelen dal çatırdamaları, karın yumuGak hıGırtısını dinlerken
gözünü her kırpıGında diGi geyiğin izi eridi. Saldırılmak üzere miydi? Onu bir pusuya mı düGürmüGtü?
Asa ıGığının ötesinde birinin durup onu izlediğini hayal mi ediyordu?

Asasını daha yükseğe kaldırdı. Kimse ona koGmadı, bir ağacın ardından hiçbir yeGil ıGık patlamadı.
Öyleyse neden, onu bu noktaya getirmiGti?

Asasın ıGığında bir Gey parladı ve Harry döndü, ama orada olan tek Gey ufak donmuG bir havuzdu,
asasını incelemek için daha yükseğe kaldırırken siyah yüzü parlıyordu.

Dikkatlice ilerledi ve aGağı baktı. Buz bozulmuG gölgesini ve asasının ıGığının parıltısını yansıttı, ama
puslu kalın gri kabuğun derinliklerinde baGka bir Gey parladı. Kocaman gümüG bir haç&#65533;

Kalbi ağzına fırladı: havuzun kenarında dizleri üzerine düGtü ve asasını öyle bir açıda tuttu ki havuzun
dibine mümkün olduğu kadar çok ıGık tuttu. Koyu kırmızı parıltısı&#65533; Kabzasında parlayan yakutlar olan
bir kılıçtı&#65533; Orman havuzunun dibinde Gryffindor&#65533;un kılıcı yatıyordu.

Neredeyse nefes almayarak, ona bakakaldı. Bu nasıl mümkün olurdu? Nasıl bir orman havuzunun
dibinde yatar duruma gelirdi, kamp yaptıkları yerin bu kadar yakınında? Hermione&#65533;yi bilinmeyen bir sihir

mi bu noktaya çekmiGti, yoksa Patronus olduğunu düGündüğü ceylan havuzun gardiyanı gibi bir Gey
miydi? Yoksa kılıç onlar oraya vardıktan sonra mı konmuGtu, tam olarak onlar orada oldukları için mi? O
halde, Harry&#65533;e bunu vermek isteyen insan neredeydi? Tekrar asasını çevredeki ağaçlara ve çalılara
yöneltti, bir insan gölgesi, göz parıltısı arıyordu, ama orada kimseyi göremedi. Bu arada, dikkatini
donmuG havuzun dibinde dinlenen kılıca çevirirken biraz daha korku heyecanını bastırdı.

Asasını gümüGü Gekle uzattı ve mırıldandı; --Accio Kılıç.

Hareket etmedi. BeklememiGti de. Eğer o kadar kolay olsaydı, kılıç alması için yere konulmuG olurdu,
donmuG bir havuzun derinlikleride değil. Buz çemberinin etrafında dolandı, kılıcın kendini ona son
yollayıGını düGünüyordu. O zaman korkunç bir tehlike içindeydi ve yardım istemiGti.

--Gmdat, diye mırıldandı, ama kılıç havuzun dibinde kaldı, kayıtsız, hareketsiz.

Neydi, diye sordu Harry kendine (tekrar yürüyerek), Dumbledore ona kılıcı en son yakaladığında ne
demiGti? Sadece gerçek bir Gryffindor onu Gapkadan çıkarabilirdi. Ve bir Gryffindor&#65533;u tarif eden özellikler
nelerdi? Harry&#65533;nin kafasındaki küçük bir ses onu cevapladı: Cesaretleri, cüretleri ve nezaketleri
Gryffindorları ayırır.

Harry durmayı bıraktı ve uzun bir of çekti, dumanımsı nefesi hızla donmuG havada yükseldi. Ne
yapması gerektiğini biliyordu. Eğer kendisine dürüst olması gerekirse, kılıcı buzun ardında fark ettiği an
bu ana varacağını düGünmüGtü.

Tekrar çevredeki ağaçlara baktı, ama kimsenin ona saldırmayacağına emindi. Orman boyunca tek
baGına yürürken fırsatları olmuGtu, havuzu incelerken pek çok fırsatları olmuGtu. Bu noktaya kadar
geciktirmenin tek nedeni bir sonraki beklentinin hiç de davetkâr olmamasıydı.

El yordamıyla Harry kat kat kıyafetlerini çıkarmaya baGladı. --Nezaket in bununla ne alakası olduğuna,
diye düGündü piGmanlıkla tam olarak emin değildi, Hermione&#65533;yi çağırıp onun yerine yapmasını
istememek nezaketten sayılmıyorsa tabi.

Soyunurken bir baykuG bir yerde öttü ve üzüntüyle Hedwig&#65533;i düGündü. Titriyordu Gimdi, diGleri korkunç
takırdıyordu, ama yine de iç çamaGırıyla karda çıplak ayak kalana kadar soyunmaya devam etti.
Asasını, annesinin mektubunu, Sirius&#65533;un aynasının parçasını ve eski Snitch&#65533;i içeren keseyi kıyafetlerinin
üstüne koydu, sonra Hermione&#65533;nin asasını buza doğrulttu.

--Diffindo.

Sessizlikte bir kurGun sesi gibi çatırdadı. Havuzun yüzeyi kırıldı ve karanlık buz parçaları dalgalı suda
sallandı. Harry&#65533;nin kıyaslayabileceği kadarıyla derin değildi, ama kılıcı alabilmek için kendisini tamamen
suya daldırmak zorundaydı.

Önündeki görevi uzun uzun düGünmek iGi kolaylaGtırmayacaktı ya da suyu ısıtmayacaktı. Havuzun
kenarına doğru adım attı ve Hermione&#65533;nin asasını yere koydu, hala ucu yanıyordu. Sonra, biraz sonra
ne kadar daha üGüyeceğini ya da yakında ne kadar Giddetle titreyeceğini gözünde canlandırmamaya
çalıGarak, atladı.

Vücudunun her noktası Gikâyetle çığlık attı; donmuG suda omuzlarına kadar battığında ciğerlerindeki

hava donmuG gibiydi. Ancak nefes alıyordu; Giddetle titriyordu, su havuzun kenarından taGtı, uyuGmuG ayaklarıyla kılıcı hissetti. Sadece bir kez dalmak istiyordu.

Dalma anını her saniye erteledi, zorlukla nefes alarak ve titreyerek, sonunda kendine bunun yapılması gerektiğini söyledi, bütün cesaretini topladı ve daldı.

Soğuk büyük ıstıraptı: Ona ateG gibi saldırdı. Karanlık su boyunca kendini itip uzanıp kılıcı almak için elini uzatırken beyni de donmuG gibiydi. Parmakları kabzanın etrafında kapandı; yukarı doğru çekti.

Sonra boynunun etrafında bir Gey sıkıca kapandı. Su bitkilerini düGündü, ama dalarken hiçbir Geye değmemiGti ve boG elini kendini kurtarmak için kaldırdı. Su bitkisi değildi: Hortkuluğun zinciri sıkılaGmıGtı ve yavaGça nefes borusunu sıkıGtırıyordu.

---------------------- Page 185-----------------------

Harry deli gibi bacaklarını savurdu, kendini yüzeye çıkarmaya çalıGtı, ama sadece kendini havuzun kayalıklı kısmına itti. Çırpınarak, nefessiz kalarak, kendini boğan zinciri yokladı, donmuG parmakları onu gevGetemedi ve Gimdi boğulacaktı, geriye bir Gey kalmamıGtı, yapabileceği hiçbir Gey yoktu ve göğsünü kavrayan kollar kesin Ölüm&#65533;ündü&#65533;

Nefesi kesilerek ve böğürerek, sırılsıklam ve hayatında hiç üGümediği kadar üGüyerek, karda yüzükoyun yattı. Yakında biri, baGka bir insan hızla nefes alıyordu ve öksürüyordu ve sendeliyordu. Hermione tekrar gelmiGti, yılan saldırdığında geldiği gibi&#65533; Ama onun sesine benzemiyordu, bu derin öksürükler, ayakların ağırlıkları ona benzemiyordu&#65533;

Harry&#65533;de baGını kaldırıp kurtarıcısının kim olduğunu görecek güç yoktu. Yapabildiği tek Gey titreyen elini boğazına götürmek ve madalyonun etini sıkıca kestiği yeri hissetmekti. GitmiGti. Biri kesip onu özgür bırakmıGtı. Sonra baGının üstündeki nefesli bir ses konuGtu,

--Sen &#65533; çatlak &#65533; mısın?

O sesi duymanın verdiği Gokun dıGında hiçbir Gey Harry&#65533;e kalkma gücünü veremezdi. giddetle titreyerek, yalpalayarak ayağa kalktı. Orada önünde Ron duruyordu, tamamen giyinik ama sırılsıklam, saçı yüzüne yapıGmıG, bir elinde Gryffindor&#65533;un kılıcı vardı, diğerinden Hortkuluğun kırık zinciri sarkıyordu.

--Kahrolasıca neden diye nefes aldı Ron, kısalmıG zincirinde hipnoz edercesine öne geriye sallanan Hortkuluğu kaldırarak, --bu Geyi dalmadan önce çıkarmadın?

Harry cevap veremedi. GümüG ceylan Ron&#65533;un tekrar ortaya çıkıGıyla kıyaslanacak olursa hiçbir Gey ama hiçbir Gey değildi: Gnanamıyordu. Soğuktan titreyerek, hala suyun kenarında duran kıyafet yığınını yakaladı ve giymeye baGladı. BaGından süveterleri teker teker geçirirken, Harry Ron&#65533;a baktı, bakıGını ondan her kaçırdığında yok olmasını yarı yarıya bekleyerek, ama yine de gerçekçi

olmalıydı: Az önce havuza dalmıGtı; Harry&#65533;nin hayatını kurtarmıGtı.

--S-sen miydin? dedi Harry sonunda, diGleri takırdayarak, sesi az kalsın boğulacak olmasından ötürü normalde olduğundan daha zayıf.

--Eh, evet, dedi Ron, biraz kafası karıGmıG görünerek.

--S-sen mi o geyiği yaptın?

--Ne? Hayır, elbette! Onu senin yaptığını sandım!

--Benim Patronusum bir erkek ceylan.

--A, doğru. Farklı göründüğünü düGünmüGtüm. Boynuzları yoktu.

Harry Hagrid&#65533;in kesesini boynuna geri taktı, son bir süveter giydi, Hermione&#65533;nin asasını almak için eğildi ve yine Ron&#65533;la yüz yüze geldi.

--Nasıl oldu da buradasın?

GörünüGe göre Ron bu noktanın daha sonra ortaya çıkacağını ummuGtu, eğer çıkacaksa.

--Eh, ben &#65533; bilirsin &#65533; geri döndüm. Eğer &#65533; Boğazını temizledi. --Bilirsin. Beni hala istersen.

Bir duraklama oldu, Ron&#65533;un gidiGi konusu aralarına bir duvar gibi girdi. Ama buradaydı. DönmüGtü. Az önce Harry&#65533;nin hayatını kurtarmıGtı.

Ron aGağı ellerine baktı. Tuttuğu Geyleri görmenin anlık bir GaGkınlığını yaGıyor görünüyordu.

--A, evet, onu dıGarı çıkardım, dedi, epey gereksizce, kılıcı Harry&#65533;nin incelemesi için kaldırarak. --Bunun için atladın, değil mi?

---------------------- Page 186-----------------------

--Evet, dedi Harry. --Ama anlamıyorum. Buraya nasıl geldin? Bizi nasıl buldun?

--Uzun hikâye, dedi Ron. --Saatlerdir sizi arıyorum, ama büyük bir orman, değil mi? Ve tam bir ağacın altında kalmayı ve sabahı beklemeyi düGünüyordum ki o geyiğin geldiğini ve senin onu takip ettiğini gördüm.

--BaGka kimseyi görmedin mi?

--Hayır, dedi Ron, --Ben &#65533;

Ama tereddüt etti, birkaç metre ötede beraber büyüyen iki ağaca baktı.

--Orada bir Geyin hareket ettiğini gördüğümü sandım, ama o anda havuza doğru koGuyordum, çünkü içeri girmiGtin ve dıGarı çıkmamıGtın, o yüzden yönümü değiGtirmeyi &#65533; hey!

_Harry, çoktan Ron&#65533;un iGaret ettiği yere doğru koGuyordu. Gki meGe beraber büyümüGtü: gövdelerin arasında göz seviyesinde sadece birkaç santimetrelik bir boGluk vardı ve görmek

ama görülmemek için
ideal bir yerdi. Ama köklerin etrafındaki yer karla kaplı değildi ve Harry ayak izlerine dair bir iGaret
göremiyordu. Ron&#65533;un elinde hala Hortkuluğu ve kılıcı tutarak beklediği yere geri döndü.

--Orada bir Gey var mı? diye sordu Ron.

--Hayır, dedi Harry.

--Peki kılıç havuzun içine nasıl girdi?

--Patronus&#65533;u yaratan kiGi onu oraya koymuG olmalı.

Gkisi de süslü püslü gümüG kılıca baktı, kabzasındaki yakutları Hermione&#65533;nin asasının ıGığında biraz
parıldıyordu.

--Bunun gerçek olduğunu mu düGünüyorsun? diye sordu Ron.

--Bilmenin tek yolu var, değil mi? dedi Harry.

Horktkuluk hala Ron&#65533;un elinde sallanıyordu. Madalyon hafifçe seğiriyordu. Harry içindeki Geyin yine
rahatsızlaGtığını biliyordu. Kılıcın varlığını hissetmiGti ve Harry&#65533;i onu elde etmemesi için öldürmeye
çalıGmıGtı. gimdi uzun tartıGmalar yapmanın zamanı değildi; Gimdi madalyonu sonsuza kadar yok
etmenin zamanıydı. Harry etrafına baktı, Hermione&#65533;nin asasını yukarıda tuttu ve yeri gördü: düz bir
kaya bir amerikançınarı ağacının gölgesinde duruyordu.

--Buraya gel, dedi ve ona yolu gösterdi, kayanın yüzeyinden karı süpürdü ve elini Hortkuluk için uzattı.
Ama Ron kılıcı uzattığında, Harry baGını salladı.

--Hayır, sen yapmalısın.

--Ben mi? dedi Ron, Gok olmuG vaziyette. --Neden?

--Çünkü kılıcı havuzdan sen çıkardın. Senin yapman gerektiğini düGünüyorum.

Nazik veya cömert davranmıyordu. O geyiğin zararsız olduğunu bildiği kadar kesin biliyordu ki, Ron
kılıcı kullanacak kiGi olmalıydı. Dumbledore Harry&#65533;e en azından bazı sihir türlerini öğretmiGti, bazı
davranıGların hesaplanamaz gücünü.

--Ben açacağım, dedi Harry, --ve sen saplayacaksın. Hemen, tamam mı? Çünkü içindeki her neyse
dövüGecek. Günlükteki Riddle parçası beni öldürmeye çalıGtı.

--Nasıl açacaksın? diye sordu Ron. KokmuG görünüyordu.

--Açılmasını isteyeceğim, Çataldilinde, dedi Harry. Cevap dudaklarına o kadar hazır bir Gekilde geldi ki
her zaman içten içe bildiğini düGündü: Belki Nagini&#65533;yle yaGadığı son karGılaGma onun anlamasını
saplamıGtı. Parlayan yeGil taGlarla yazılmıG Yılansı S&#65533;ye baktı: Kaya&#65533;da kıvrılmıG ufak bir yılan olduğunu
gözünde canlandırmak kolaydı.

--Hayır! dedi Ron. --Hayır, açma! Ciddiyim!

--Neden? diye sordu Harry. --Kahrolası Geyden kurtulalım, aylar oldu &#65533;

--Çünkü o Gey benim için kötü! dedi Ron, kayanın üstündeki madalyondan uzaklaGarak. --Onunla baGa çıkamam! Bahane uydurmuyorum, Harry, çünkü ne hale gelmiGtim, ama beni, seni ve Hermione&#65533;yi etkilediğinden daha kötü etkiliyor, bana bazı Geyler düGündürttü &#65533; zaten düGündüğüm Geylerdi, ama o her Geyi daha da kötü hale getirdi. Açıklayamam ve sonra onu çıkartır ve kafamı toparlardım yeniden, ama sonra lanet olası Geyi tekrar takmak zorunda kalırdım &#65533; yapamam Harry!

GerilemiGti, kılıç yanından sarkıyordu, baGını sallıyordu.

--Yapabilirsin, dedi Harry. --Yapabilirsin! Az önce kılıcı aldın, kullanacak kiGinin sen olması gerektiğini biliyorum. Lütfen, sadece kurtul ondan, Ron.

Adını duymak uyarıcı gibi gelmiGti. Ron yutkundu, sonra hala uzun burnundan sertçe nefes alarak, kayaya tekrar yaklaGtı.

--Ne zaman yapacağımı söyle, diye vırakladı.

--Üçe kadar saydığımda, dedi Harry, madalyona tekrar bakarak ve gözlerini kısarak, S harfine yoğunlaGarak, bir yılan hayal ederek, bu arada madalyonun içerikleri kapana kısılmıG bir horoz dövüGü gibi tıngırdadı. Ona acımak kolay olurdu, ama Harry&#65533;nin boynundaki kesik hala yanıyordu.

--Bir&#65533;iki&#65533;üç&#65533;açıl.

Son kelime bir tıslama ve bir hırlama olarak çıkmıGtı ve madalyonun altın kapıları ufak bir çıtırdamayla ardına kadar açıldı.

Gçerideki iki cam pencerenin ardında yaGayann bir çift göz kapanıp açıldı, Tom Riddle&#65533;ın gözlerini onları kırmızı ve dikey gözbebekli hale getirmeden önce olduğu gibi yakıGıklı bir göz.

--Sapla, dedi Harry, madalyonu kayanın üstünde dümdüz tutarak.

Ron kılıcı titreyen elleriyle kaldırdı: Ucu umutsuzca dönen gözlerin üzerine sarktı ve Harry madalyonu sıkıca yakaladı, kendini hazırlayarak, boG pencerelerden kan aktığını Gimdiden hayal ederek.

Sonra Hortkuluğun içinden bir ses tısladı.

--Kalbini gördüm ve o benim.

--Onu dinleme! dedi Harry sert bir sesle. --Sapla!

--Hayallerini gördüm, Ronald Weasley ve korkularını gördüm. Arzuladıklarının hepsi mümkün, ama korktuklarının hepsi de mümkün&#65533;

--Sapla! diye bağırdı Harry; sesi çevredeki ağaçlarda yankılandı, kılıcın ucu titredi ve Ron, Riddle&#65533;ın

gözlerinin içine baktı.

--Her zaman en az sevilen, bir kız arzulayan anne tarafından&#65533; En az sevilen olmak, Gimdi, arkadaGını tercih eden kız tarafından&#65533; Her zaman ikinci en iyi olmak, sonsuza dek gölgede kalmak&#65533;

--Ron, Gimdi sapla! diye böğürdü Harry; elinin altında madalyonun oynadığını hissediyordu ve olacaklardan korkuyordu. Ron kılıcı daha da yukarı kaldırdı ve bunu yaparken, Riddle&#65533;ın gözleri kırmızıyla parladı.

---------------------- Page 188----------------------

Madalyonun iki penceresinden, gözlerinden, iki devasa baloncuk gibi Harry ve Hermione&#65533;nin baGları fırladı, tuhaf bir Gekilde bozuklardı.

Ron Gok içinde bağırdı ve figürler madalyondan açılırken geriledi, önce göğüsler, sonra beller, sonra bacaklar, madalyonun içinde ayakta durana kadar, aynı köke sahip ağaçlar gibi Ron ve bir anda sıcaktan yandığı için ellerini madalyondan çeken gerçek Harry&#65533;nin üzerinde sallanıyorlardı.

--Ron! diye bağırdı, ama Riddle-Harry Voldemort&#65533;un sesiyle konuGuyordu ve Ron yüzüne hipnotize olmuG gibi bakıyordu.

--Neden geri döndün? Biz sensiz daha iyiydik, sensiz daha mutluyduk, yokluğundan memnunduk&#65533; Aptallığına, korkaklığına güldük, cüretine &#65533;

--Cüretine! diye tekrar etti gerçek Hermione&#65533;den daha güzel ama daha korkunç olan Riddle-Hermione. Gevrek gevrek gülerek korkmuG ama bakakalmıG Ron&#65533;un önünde sallandı, kılıç yanında amaçsızca asılı duruyordu. --Sana kim bakabilirdi, kim sana bakardı ki, Harry Potter varken? SeçilmiG KiGi&#65533;ye kıyasla sen ne yaptın ki? Sağ Kalan Çocuk&#65533;un yanında sen nesin ki?

--Ron, sapla ona, SAPLA! diye bağırdı Harry, ama Ron hareket etmedi. Gözleri sonuna kadar açıktı ve Riddle-Harry ile Riddle-Hermione gözlerinde yansıyordu, saçları alevler gibi kıvrılıyordu, gözleri kırmızıyla parlıyordu, sesleri kötücül bir düetle uyanmıGtı.

--Annen itiraf etti, diye kıs kıs güldü Riddle-Harry, Riddle-Hermione alayla güldü, --beni oğlu olarak tercih ettiğini, değiG tokuG yapmaktan memnun olacağını&#65533;

--Kim onu tercih etmez ki, hangi kadın seni alır ki, sen onun yanında hiçbir Gey, hiçbir Gey, hiçbir Geysin, diye alay etti Riddle-Hermione ve bir yılan gibi uzadı ve kendini Riddle-Harry&#65533;nin etrafına sardı, onu yakın bir sarılmayla sararak: Dudakları buluGtu.

Önlerindeki yerde Ron&#65533;un yüzü ıstırapla doldu. Kolları titreyerek kılıcı yukarı kaldırdı.

--Yap Gunu, Ron! diye bağırdı Harry.

Ron ona doğru baktı ve Harry gözlerinde kırmızı izi gördüğünü sandı.

--Ron &#65533;?

Kılıç havayı yardı, daldı; Harry kendini önünden attı, bir metal çatırdaması vardı ve uzun tutulmuG bir
çığlık. Harry karda kayarak kendi etrafında döndü, asayı kendini korumaya hazır tutarak: Ama
savaGacak bir Gey yoktu.

Kendinin ve Hermione&#65533;nin canavarsı versiyonları gitmiGti; Sadece Ron vardı, kılıcı elinde gevGekçe
tutuyordu, düz kayanın üzerindeki madalyonun kalan parçalarına bakıyordu.

YavaGça Harry ona doğru geri yürüdü, ne söyleyeceğini ya da yapacağını neredeyse bilemeyerek.
Ron derin nefes alıp veriyordu: Gözleri artık hiç de kırmızı değildi, ama her zamanki maviydi; aynı
zamanda ıslaktı.

Harry durdu, görmemiG gibi yaptı ve kırılmıG Hortkuluğu aldı. Ron iki penceredeki camı da delmiGti:
Riddle&#65533;ın gözleri gitmiGti ve madalyonun lekelenmiG ipek astarı hafifçe duman tütüyordu. Hortkuluğun
içinde yaGayan Gey yok olmuGtu; Ron&#65533;a iGkence etmek yaptığı son Gey olmuGtu.

Kılıç Ron onu düGürürken ses çıkardı. Dizlerine çöktü, baGı kollarında. Titriyordu, ama Harry fark etti ki,
soğuktan değildi. Harry kırık madalyonu cebine tıktı, Ron&#65533;un yanında diz çöktü ve omzuna dikkatlice
bir elini koydu. Ron onu itmeyince bunu iyiye iGaret olarak gördü.

--Sen gittikten sonra, dedi alçak bir sesle, Ron&#65533;un yüzünün saklı olduğuna Gükrederek, --bir hafta
boyunca ağladı. Muhtemelen daha fazla, ama benim görmemi istemedi. Birbirimizle konuGmayarak
geçirdiğimiz bir sürü gece oldu. Sen gidince&#65533;

Bitiremedi; Ron burada olunca Harry onun yokluğunun onlara nelere mal olduğunu anlamıGtı.

--O benim kız kardeGim gibi, diye devam etti. --Onu bir kardeG gibi seviyorum ve onunda benim için
aynı hissettiğini düGünüyorum. Hep böyle olmuGtu, bildiğini sanıyordum.

Ron cevap vermedi, ama baGını Harry&#65533;den uzağa çevirdi ve burnunu koluna sildi. Harry yine ayağa
kalktı ve Ron&#65533;un devasa sırt çantasının Ron Harry&#65533;i boğulmaktan kurtarmak için havuza doğru
koGarken fırlatılıp atıldığı metreler ötede durduğu yere yürüdü. Onu kendi sırtına aldı ve Harry
yaklaGırken gözleri kan çanağına dönmüG ama onun dıGında sakin ayağa kalkan Ron&#65533;un yanına
döndü.

--Özür dilerim, dedi kalın bir sesle. --Gittiğim için özür dilerim. Biliyorum bir Gey&#65533;dim&#65533;bir&#65533;

Karanlıkta etrafına baktı, yeterince kötü bir söz ona gelir de onu bulur diye umut ediyormuG gibi.

--Onu biraz telafi ettin bu gece, dedi Harry. --Kılıcı alarak. Hortkuluğu

bitirerek. Hayatımı kurtararak.

--Bu kulağa daha harikaymıGım gibi geliyor, diye mırıldandı Ron.

--Böyle Geyler her zaman gerçekte olduklarından kulağa daha harika gelirler, dedi Harry. --Sana yıllardır bunu anlatmaya çalıGıyorum.

Aynı anda birbirlerine doğru yürüdüler ve kucaklaGtılar, Harry Ron&#65533;u sıkarken, Ron&#65533;un ceketini ıslattı.

--Ve Gimdi, dedi Harry birbirlerinden ayrılırlarken, --tek yapmamız gereken çadırı tekrar bulmak.

Fakat bulmak zor olmadı. DiGi ceylan ile karanlık ormanda yürümek fazlasıyla uzun görünmesine rağmen, Ron yanındayken yolculuk GaGırtıcı derecede kısa sürdü. Harry Hermione&#65533;yi uyandırmak için sabırsızlanıyordu ve heyecanlı bir Gekilde hızlanarak çadıra girdi. Ron onun arkasında biraz oyalanıyordu.

Gçerisi havuz ve ormandan sonra fevkalade sıcaktı ve tek aydınlatması yerdeki kavanozun içindeki hala titrek ıGıklar saçan Mavialev Büyüsü&#65533;ydü. Hermione battaniyelerinin altında kıvrılmıG, derin bir uykuya dalmıGtı ve Harry onun adını birkaç kez söylemesine rağmen hareket etmedi.

--Hermione!

Hermione uyandı ve saçlarını yüzünden çekerek, hızlıca doğruldu.

--Sorun ne? Harry? Gyi misin?

--Sorun yok, her Gey yolunda. Hatta yolunda olmanın da ötesinde. Harikayım. Burada birisi daha var.

--Ne demeye çalıGıyorsun? Kim&#65533;?

EğilmiG, kılıcı tutmakta olan ve halıya sular damlatan Ron&#65533;u gördü. Harry, gölgeler içindeki bir köGeye geri çekilip, Ron&#65533;un sırt çantasını kaydırdı ve çadır bezine, bezle bütünleGik olmak istercesine yaslandı.

Hermione ranzasından kayıp indi ve gözlerini solgun yüzüne dikmiG olduğu, Ron&#65533;a doğru uyurgezer gibi gitti. Tam Ron&#65533;un önünde durdu, dudaklarını azıcık aralamıGtı ve gözleri de iyice açıkmıGtı. Ron zayıf, umut dolu bir Gekilde gülümsedi ve kollarını bel hizasında kaldırdı.

Harmione ileri atıldı ve Ron&#65533;un yetiGebildiği her noktasını yumruklamaya baGladı.

--Ah&#65533;uh&#65533;Uza&#65533;dur! Ne yapı&#65533;? Hermine&#65533;OF!

--Sen&#65533;tamamen---iğrenç bir---aptalsın---Ronald---Weasley!

Hermione, her kelimesini yumruklarıyla noktaladı: Hermione ileri atılırken Ron ellerini kafasına siper edip geri çekildi.

--Sen&#65533;buraya&#65533;haftalar&#65533;haftalar&#65533;sonra&#65533;sürüne sürüne&#65533;geliyorsun&#65533;Ah, asam nerede benim?

Asasını Harry&#65533;nin ellerinden almak için boğuGmaya hazıra benziyordu ve Harry&#65533;de içgüdüsel olarak tepki gösterdi.

--Protego!

Ron ve Hermione&#65533;nin arasında görünmez bir kalkan oluGtu. Kalkanın gücü Hermione&#65533;yi zemine fırlattı. Saçlarını ağzından tükürerek, tekrar ileri atıldı.

--Hermione! dedi Harry. --Sakin&#65533;

--SakinleGmeyeceğim! diye bağırdı. Harry onun kontrolünü bu derece kaybettiğini Gimdiye kadar hiç görmemiGti, tamamen delirmiG görünüyordu. --Asamı bana geri ver! Onu bana geri ver!

--Hermione, lütfen sakinleGe&#65533;

--Bana ne yapacağımı söyleme, Harry Potter! diye tiz bir sesle bağırarak. --Sakın buna cesaret etme! Hemen ver Gunu! Ve SEN! Ron&#65533;u korkunç bir Gekilde, suçlar gibi gösteriyordu: Beddua ediyor gibiydi ve Harry, Ron birkaç adım geri çekildiği için suçlayamadı.

--Senin peGinden geldim! Sana seslendim! Geri dönmen için yalvardım!

--Biliyorum, dedi Ron. --Hermione, üzgünüm, gerçekten&#65533;

--Ah demek üzgünsün!

Çok tiz, çığırından çıkmıG bir sesle kahkaha attı; Ron yardım etmesi için Harry&#65533;ye baktı fakat Harry de acizliği yüzünden yüzünü buruGturdu.

--Haftalar&#65533;haftalar&#65533;sonra geri geliyorsun ve eğer geldiğin gibi üzgün olduğunu söylersen her Geyin yoluna gireceğini mi düGünüyorsun?

--Pekâlâ, baGka ne söyleyebilirim? diye bağırdı Ron. Ve Harry, Ron direndiği için mutlu oldu.

--Ah, bilmiyorum! diye bağırdı korkunç, alay ediyormuG gibi gelen sesle. --Beynini zorla biraz, Ron, bu sadece birkaç saniyeni alır&#65533;

--Hermione, diye araya girdi Harry alçak sesle konuGmaya özen göstererek, --Daha demin hayatımı kur&#65533;

--Umurumda değil! diye haykırdı Hermione. --Ne yaptığı umurumda değil! Haftalar, haftalar sonra, tüm öğreneceği ölmüG olduğumuz olabilecekken&#65533;

--Ölmediğinizi biliyordum! diye bağırdı Ron, Hermione&#65533;nin sesini ilk defa bastırarak, aralarındaki Kalkan Büyüsü elverdiğince yaklaGarak. --Harry Gelecek&#65533;in her sayısında ve tüm radyolarda vardı, her yerde seni arıyorlar, tüm bu söylentiler ve kaçık olduğun ile ilgili hikâyeler arasında, biliyordum ki eğer

siz ölseydiniz anında duyardım, bunun nasıl bir Gey olduğunu bilmiyorsunuz&#65533;

--Senin için nasıl bir Geydi?

Sesi o kadar incelmiGti ki biraz daha incelse, ancak yarasalar duyabilecekti, fakat kısa süreliğine nutkunun tutulmasına neden olan, kızgınlığının yeni bir düzeyine gelmiGti ve Ron bu fırsatı kullandı.

--BuharlaGtığım dakika geri gelmek istedim fakat Avcı çetelerinden birine denk gelmiGtim Hermione ve hiçbir yere gidemedim!

---------------------- Page 191----------------------

--Ne çetesi? diye sordu Harry. Hermione, kendi kolları ve bacaklarını, birbirine öyle kenetlemiGti ki alıGılmadık bir Gekilde sanki onları birkaç yıldır öyle tutuyormuG gibi görünüyordu.

--Avcılar, dedi Ron, --Onlar her yerdeler&#65533;çeteler Muggle doğumluları ve kanı bozukları toplayarak altın kazanmaya çalıGıyorlar, Bakanlık tarafından, her yakaladıkları kiGi için ödül veriliyor. Kendi baGımaydım ve okul çağındaymıGım gibi görünüyordum; gizlenen bir Muggle doğumlu olduğumu düGünerek, gerçekten heyecanlandılar. Bakanlığa götürülmeden önce çabucak konuGup kurtulmam gerekiyordu.

--Onlara ne dedin?

--Stan Shunpike olduğumu söyledim. Aklıma gelen ilk kiGi oydu.

--Ve buna inandılar mı?

--Akıllı değillerdi. Onlardan biri kısmen bir ifrite benziyordu, kokusu...

Ron Hermione&#65533;ye bir bakıG attı. Açıkça küçük bir mizah örneğinin onu azda olsa yumuGatacağını ummuGtu, fakat Hermione&#65533;nin yüz ifadesi sıkıca birbirine dolanmıG kol ve bacaklarının üstünde aynı sertliğini sürdürdü.

--Herneyse, benim Stan olup olmadığım ile ilgili bir tartıGma yaGadılar. Dürüst olmak gerekirse biraz acıklıydı fakat onlar hâlâ beG kiGiydiler ve ben bir kiGiydim, asamı da almıGlardı. Sonra onlardan ikisi kavga etmeye baGladı ve diğerlerinin dikkati dağılmıGken, beni tutanın karnına bir tane vurmayı baGardım, asasını aldım, benim asamı tutanı Silahsız bıraktıktan sonra BuharlaGtım. Çok da iyi beceremedim, kendimi yine serpiGtirdim&#65533;Ron sağ elini kaldırıp yerinde olmayan iki tırnağını gösterdi; Hermione soğuk bir ifadeyle kaGlarını kaldırdı&#65533;--ve olduğunuz yerden kilometrelerce uzağa geldim. Kaldığımız nehir kıyısına vardığımda ise&#65533; GitmiGtiniz.

--Hay Allah, ne enteresan bir hikâye, dedi Hermione Ron&#65533;un canını yakmak isterken, benimsemiG olduğu yüksek ses tonuyla. --Tek kelimeyle dehGete düGmüGsündür. O sırada biz Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gittik ve orada ne olduğunu düGünelim mi, Harry? Ah evet, Kim-Olduğunu-Bilirsin-

Sen&#65533;in yılanı ortaya
çıktı, neredeyse ikimizi birden öldürüyordu ve sonra Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in kendisi oraya vardı
ve bizi yaklaGık bir saniye ile kaçırdı.

--Ne? dedi Ron, ondan Harry&#65533;ye bakarak, fakat Hermione onu görmezden geldi.

--Tırnaklarını kaybettiğini düGünsene, Harry! Bu gerçektende çektiklerimizin yerine eG türde bir Gey?

--Hermione, dedi Harry sessizce. -- Ron daha demin hayatımı kurtardı.

Hermione onu duymuyormuG gibi görünüyordu.

--Bilmek istediğim tek Gey, her Geye rağmen, dedi Hermione, gözlerini Ron&#65533;un kafasının otuz santim
yukarısına dikmiGti. --Bu gece bizi tam olarak nasıl buldun? Bu çok önemli. Öğrenir öğrenmez, görmek
istemediğimiz baGka biri tarafından ziyaret edilmeyeceğimize emin olabiliriz.

Ron ona ters bir bakıG attı, sonra da pantolonunun cebinden küçük, gümüG bir nesne çıkardı.

--Bu.

Hermione, onlara ne gösterdiğini görmek için Ron&#65533;a bakmak zorunda kaldı.

--Püfür mü? diye sordu, öyle GaGırmıGtı ki soğuk ve vahGi bir Gekilde bakmayı unuttu.

--Bu sadece ıGıkları açıp kapamaya yaramıyor, dedi Ron. --Nasıl çalıGtığını veya o sırada olup da,
baGka zaman neden olmadığını bilmiyorum, çünkü ayrıldığımdan beri, geri gelmek istiyordum. Fakat
Noel sabahının gerçekten erken saatlerinde Radyo dinliyordum ve ben&#65533; Ben seni duydum.

---------------------- Page 192-----------------------

Hermione&#65533;ye bakıyordu.

--Beni radyodan mı duydun?diye sordu Hermione inanamayarak.

--Hayır. Sesinin cebimden geldiğini duydum. Senin sesin, Püfür&#65533;ü havaya bir daha kaldırdı, --bundan
geliyordu.

--Ve tam olarak ne söyledim? dedi Hermione, sesi Güphecilik ve merak arasında bir tonda geliyordu.

--Benim adımı. _Ron.&#65533; Ve dedin ki&#65533; Bir asa hakkında bir Geyler dedin&#65533;

Hermione biraz, alev gibi bir kırmızıya döndü. Harry hatırladı. O ayrıldığından beri aralarında
konuGurken ilk defa Ron&#65533;un adını yüksek sesle söylemiGlerdi; Hermione Harry&#65533;nin asasını tamir etmek
ile ilgili konuGurlarken onun adını söylemiGti.

--Bu yüzden onu cebimden çıkardım, diye devam etti Püfür&#65533;e bakmakta olan Ron, --ve öncekinden
daha farklı ya da baGka bir Geye dönüGmüGe benzemiyordu, fakat seni duyduğuma emindim. Bu

yüzden Püfür&#65533;e bastım. Ve odamdaki ıGıklar gitti, fakat penceremin dıGında baGka bir ıGık ortaya çıktı.

Ron boG elini kaldırdı ve önünü iGaret etti, gözleri ne Harry&#65533;nin ne de Hermione&#65533;nin göremediği bir Geye odaklanmıGtı.

--Bir çeGit nabız gibi atan ve Anahtar kullandığımız zamanki gibi mavi bir ıGık topuydu, tamam mı?

--Evet? dedi Harry ve Hermione otomatik olarak aynı anda.

--Bunun o fırsat olduğunu biliyordum, dedi Ron. -- EGyalarımı kaptığım gibi, toplanıp, sırt çantamı aldım ve bahçeye çıktım. Küçük ıGık topu orada havada durmuG, beni bekliyordu ve ben çıktığım anda titrek bir Gekilde ilerledi ve bende onu barakanın arkasına kadar takip ettim ve sonra o&#65533; Gey, içime girdi.

--Pardon? dedi Harry, Kesinlikle doğru duymadığını düGünüyordu.

--Daha doğrusu bana doğru yüzdü,dedi Ron boG elinin iGaret parmağıyla ıGık topunun hareketini gösterdi, --doğruca göğsüme girdi ve sonra&#65533;iGte öylece içime girdi. Buradaydı, kalbine yakın bir noktaya dokundu. --Onu hissedebiliyordum, sıcaktı. Ve içime girdiği andan itibaren nerede olmam gerektiğini anlamıGtım, onun beni gitmem gereken yere götüreceğini biliyordum. Bu yüzden BuharlaGtım ve bir yamaçta ortaya çıktım. Her yerde kar vardır&#65533;

--Biz oradaydık, dedi Harry. --Orada iki gece geçirdik ve ikinci gece durmadan birinin karanlıkta etrafımızda dolaGtığını ve seslendiğini duyduğumu düGünüyordum!

--Evet, Gey, o ben olmalıyım, dedi Ron. --Koruma büyüleriniz çalıGıyor, her neyse, çünkü ben sizi ne görebiliyor ne de duyabiliyordum. Etrafta bir yerde olduğunuzu biliyordum, yine de eninde sonunda uyku tulumumda uyuyup, içinizden birinin ortaya çıkmasını bekledim. Çadırı topladıktan sonra sizin kendinizi göstereceğinizi düGünmüGtüm.

--Aslında, hayır, dedi Hermione. --Ekstra bir önlem olarak Görünmezlik Pelerini&#65533;nin altında BuharlaGtık. Ve oradan çok erken ayrılmamız gerekti, çünkü Harry&#65533;nin dediklerine göre, etrafımızda dolanan biri vardı.

--Güzel, tüm gün o tepede kaldım, dedi Ron. --Görüneceğinizi ummaya devam ettim. Fakat hava kararmaya baGladığında, sizi kaçırdığımı anladım, bu yüzden Püfür&#65533;e yeniden bastım, mavi ıGık ortaya çıkıp, içime girdi ve BuharlaGıp, bu ormana vardım. Sizi hâlâ göremiyordum, bu yüzden içinizden birinin, eninde sonunda kendini göstermesini ummak zorundaydım&#65533;ve Harry&#65533;yi gördüm. gey, açıkçası ilkin ceylanı gördüm.

--Neyi gördün? dedi Hermione saldırgan bir Gekilde.

Ne olduğunu anlattılar ve onlar gümüG diGi ceylan ile havuzun içinde

ortaya çıkan kılıcın hikâyesini
anlattıkça Hermione kaGlarını çatarak bir Harry&#65533;ye bir Ron&#65533;a bakıp durdu, öyle dikkatle dinliyordu ki kol
ve bacaklarını birbirine kenetlenmiG bir Gekilde tutmayı unutmuGtu.

--Fakat o bir Patronus olmalı! dedi. --Kimin büyüyü yaptığını göremediniz mi? Kimseyi görmediniz mi?
Ve o seni kılıca götürdü! Buna inanamıyorum! Sonra ne oldu?

Ron, Harry&#65533;i havuza atlarken nasıl izlediğini ve nasıl onun tekrar yüzeye çıkmasını beklediğini; bir
Geylerin ters gittiğini nasıl fark edip, havuza dalarak, Harry&#65533;yi kurtardığını sonra da kılıcı almak için geri
döndüğünü açıkladı. Madalyonun açılıGına kadar devam etti, sonra tereddüt eti ve Harry araya girdi.

--&#65533;ve Ron kılıç ile madalyonun iGini bitirdi.

--Ve&#65533; GGi bitti mi? Öylece? diye fısıldadı Hermione.

--Eh, o&#65533;çığlık attı, dedi Harry Ron&#65533;a yarım bir bakıG atarak. --Burada.

Madalyonu Hermione&#65533;nin kucağına fırlattı; Hermione büyük bir dikkatlice madalyonu eline alıp,
patlamıG camlarını inceledi.

Harry en sonunda kaldırmanın güvenli olduğuna karar vererek, elindeki Hermione&#65533;nin asasının, tek bir
sallamasıyla Kalkan Büyüsü&#65533;nü kaldırıp Ron&#65533;a döndü.

--Demin avcılardan yedek bir asa ile birlikte kaçtığını mı söyledin?

--Ne? dedi Madalyonu incelemekte olan Hermione&#65533;yi izleyen Ron. --Ha&#65533;Ha evet.
Sırt çantasının tokasını çekerek açtı ve gözden, kısa, koyu renkli bir asa çıkardı. --Burada. DüGündüm
ki her zaman yedek bir tane taGımak iyi olur.

--Doğru düGünmüGsün, dedi Harry, elini uzatarak. --Benim ki kırıldı.

--gaka mı yapıyorsun? dedi Ron, fakat tam o sırada Hermione ayağa kalktı ve Ron tekrar endiGeli
göründü.

Hermione icabına bakılmıG olan Hortkuluk&#65533;u boncuklu çantasına koydu, sonra da yatağına tırmanıp
baGka bir kelime söylemeden uzandı.

Ron Harry&#65533;ye yeni asayı uzattı.

--Gkiniz için yapabileceğim en iyi Gey iyisini umut etmek, sanırım, diye mırıldandı Harry.

--Evet, dedi Ron. --Daha kötüsü de olabilirdi. Bana saldırttığı Gu kuGları hatırlasana?

--Hâlâ nasıl yapıldıklarını unutmuG değilim, dedi Hermione&#65533;nin, battaniyelerin altından boğuk gelen
sesi, fakat Harry, Ron&#65533;un sırt çantasından kestane rengi pijamasını çekip, çıkarırken, inceden inceye
gülümsediğini gördü.

YİRMİNCİ BÖLÜM

XENOPHILIUS LOVEGOOD

Harry, Hermione&#65533;nin öfkesinin o gece dinmesini beklemiyordu ve bu yüzden onun pis bakıGları ve
manalı sessizliklerle iletiGim kurmayı ertesi sabaha kadar sürdürmesi, onu GaGırtmadı. Ron vicdan
azabının sürdüğünü göstermek için Hermione oradayken kasvetli ve üzgün bir tutum sergiledi. Aslında
üçü bir aradayken, Harry kendini az katılımı olan ve yas tutulmayan bir cenazede gibi hissediyordu.
Harry ile yalnız kaldıkları nadir zamanlarda, her ne kadar (su aramak ya da orman derinliklerinde
mantar aramakta olsalar da) Ron arsız bir Gekilde mutlu olmaya baGladı.

Biri bize yardım etti, diyordu sürekli. --Biri o ceylanı gönderdi. Biri bizim tarafımızda, bir Hortkuluk gitti,
abi!

Madalyonun yok edilmesiyle cesaretlenenerek, diğer Hortkulukların muhtemel yerlerini daha önceden
sık sık tartıGmalarına rağmen, tartıGmaya devam ettiler. Harry iyimserdi, ani yapılan atakların baGarılı
olduğuna emindi. Hermione&#65533;nin somurtkanlığı kaygısız ruh hallerini bozamazdı; aniden dönen talihleri,
gizemli bir Gekilde ortaya çıkan ceylan, Gryffindor kılıcının bulunması ve bunlardan daha önemlisi
Ron&#65533;un geri dönüGü Harry&#65533;i o kadar mutlu etmiGti ki sırıtmasını engellemesi oldukça güçtü.

O akGamüstü Hermione&#65533;nin uğursuz görünüGünden kaçmak için o ve Ron olmayan karadut arama
bahanesiyle çalılıklarda dolaGmak için kaçtıklarında ellerindeki haberleri birbirlerine aktarmaya devam
ettiler. Harry, en sonunda Hermione ile olan son maceralaının tümünü, Godric&#65533;s Hollow&#65533;ın tüm
hikayesini Ron&#65533;a anlatabildi. Ron ise yokluğunda Büyücü Dünyası hakkında edindiği tüm geliGmeleri
Harry&#65533;e anlattı.

&#65533; ve sen bu yasak hakkında bilgiyi nasıl edindin? diye sordu Harry, Ron, Muggle-doğumluların
Bakanlıktan kaçmak için yaptıkları giriGimi anlattıktan sonra.

--Yasak- ne-?

--Sen ve Hermione Kim-olduğunu-bilirsin-sen&#65533;in ismini kullanmayı bıraktınız!

--Ah, evet, Gey, bırakmamız kötü bir alıGkanlık edinmemize delalet, dedi Harry. _Ama ona bu Gekilde
hitap etmekte problem yok benim için V---

--HAYIR! diye kükredi Ron. Harry o anda çalılılara sıçradı ve çadır giriGinde Hermione onlara kaGlarını
çatarak baktı (burnu kitaplara yapıGmıGtı). --Özür dilerim dedi Ron, Harry&#65533;i böğürtlen çalılarından çekip
çıkarak, -- Ama bu isim lanetli Harry, bu sayede insanların peGine takılıyorlar! Onun ismini kullanarak
koruma büyülerini bozuyoruz. Bir tip büyüsel tetiklenmeye sebep oluyor&#65533; Bizi Tottenham Adliye
Yolu&#65533;nda bulmalarının sebebi buydu!

--Onun _isimini&#65533; kullandık diye mi?

--Tabi ki! Onlara fırsat vermiG olmamız gerekirdi. Mantıklı. Onun ismini kullanmaya cesaret edenler
ancak Dumbledore gibi ona ciddi Gekilde karGı çıkan insanlardır. gimdi üstüne yasak koydular, ismini
kullanan kim kullanırsa takip edilebilir- YoldaGlık üyelerini bulmak için hızlı ve kolay bir çözüm!
Neredeyse Kingsley&#65533;i yakalıyorlardı.

--Dalga geçiyorsun?

--Evet, bir grup Ölüm Yiyen onu kıstırmıG, Bill söyledi, ancak savaGarak kurtulmuG. Kendisi de Gu an
bizim gibi, kaçıyor. Ron asasının ucuyla çenesini düGünceli bir Gekilde kaGıdı. --O ceylanı Kingsley
göndermiG olabilir mi?

--Onun Patronus&#65533;u bir vaGak, düğünde görmüGtük, hatırlıyor musun?

--Ah, evet&#65533;

Çalılar boyunca, Hermione ve çadırdan uzaklaGarak ilerlediler.

--Harry&#65533; Onun Dumbledore olabileceğinimi düGünüyorsun?

--Dumbledore ne?

Ron biraz utanmıG görünüyordu, fakat alçak bir sesle --Dumbledore&#65533; ceylan? Yani, dedi Ron Harry&#65533;i,
göz ucuyla izliyordu, --Gerçek kılıç ondaydı, öyle değil mi?

Harry Ron&#65533;a gülmedi, çünkü sorunun arkasında yatanı çok iyi anlıyordu. Dumbledore&#65533;un onlara geri
dönmüG olma fikri, onları izliyor olması, onlara tarif edilemeyecek kadar güven veriyor olacaktı. Harry
baGını iki yana salladı.

--Dumbledore öldü. dedi Harry. --Ölürken gördüm, cesedini gördüm. O kesinlikle gitti. Herneyse,
Patronus&#65533;u bir anka kuGuydu, bir ceylan değil.

--Ama patronuslar değiGebilirler, değil mi? dedi Ron. --Tonks&#65533;unki değiGti, öyle değil mi?

--Evet ama Dumbledore yaGıyorsa, neden kendini göstermesin ki? Neden sadece kılıcı bize
göndersin?

--Bilsem. dedi Ron. --Sana kılıcı hayattayken vermemesiyle de aynı neden değil mi? Sana Snitch&#65533;i ve
Hermione&#65533;ye o çocuk kitabını bırakmasıyla aynı neden değil mi?

--Hangi neden ne? diye sordu Harry, Ron&#65533;un yüzünde çaresizce cevap arayarak.

--Bilmiyorum dedi Ron. --Kafamın takıldığı bazı zamanlarda bazen onun bize güldüğünü ya da daha
fazla zorlaGtırmak istediğini düGünüyordum. Ama, artık öyle düGünmüyorum. Bana Püfür&#65533;ü verdiği
zaman ne yaptığını biliyordu, öyle değil mi? O- yani, Ron&#65533;un

kulakları parlak kırmızıya döndü ve
birden ayağının yanındaki çim toprağa vurmakla ilgilenir oldu, --Sizin yanınızdan ayrılacağımı biliyor
olmalıydı.

--Hayır diye düzeltti Harry. --O senin her zaman geri dönmek isteyeceğini biliyor olmalıydı.

Ron mutlu ancak utangaç göründü. Muhabbeti bir nebze olsun değiGtirmek için --Dumbledore&#65533;dan bahis
açılmıGken, Skeeter&#65533;ın onun hakkında yazdıklarını duydun mu?

--Ah, evet dedi Ron hemen, --insanlar bunun hakkında oldukça konuGuyorlar. Tabi ki farklı bir Geyler
olsaydı, çok daha farklı haberler olurdu. Dumbledore&#65533;un Grindelwald ile arkadaG olması-bu onu
sevenler için bir tokat gibiyken, onu sevmeyenler için gülünecek bir neden gibi geldi. Bilmiyorum,
aslında çok büyük bir olay. TanıGtıklarında çok gençti-

--Bizim yaGımızdaydı. dedi Harry, Hermione&#65533;ye verdiği sert yanıtta olduğu gibi, yüzündeki ifade Ron&#65533;un
ona aksini iddia edemeyeceğini gösteriyordu

Büyükçe bir örümcek dut çalısına yapıGmıG ağın ortasına oturdu. Harry, ona Ron&#65533;un önceki gece
verdiği ve Hermione&#65533;nin inceleyerek karadikenden yapılma olduğuna karar verdiği asayla örümceğe
niGan aldı.

--Engorgio

Örümcek biraz sarsıldı ve ağın üstünde zıpladı. Harry bir daha denedi. Bu sefer örümcek biraz daha
büyüdü.

--Kes Gunu! dedi Ron sertçe. --Dumbledore gençti dediğim için üzgünüm, tamam mı?

Harry Ron&#65533;un örümceklerden nefret ettiğini unutmuGtu.

--Özür dilerim- Reducio

Örümcek kıpırdamadı. Harry karadikenden yapılmıG olan asaya baktı. Karadiken asasını eline aldığı
günden beridir yaptığı her büyü ankakuGu telli asasına göre çok baGarısız kalıyordu. Yeni olanı çok
garipti. Sanki bir baGkasının eli onunkine yapıGmıG gibi hissediyordu.

--Sadece biraz pratiğe ihtiyacın var dedi Hermione, arkalarından sessizce yaklaGarak, Harry&#65533;nin
örümceği büyütme ve küçültme çalıGmalarını kasvetle izliyordu.

--Sadece kendine güven meselesi, Harry

Harry, Hermione&#65533;nin neden haklı olmak istediğini biliyordu. Harry&#65533;nin asasını kırdığı için kendini suçlu
hissediyordu. Harry, eğer arada bir fark yoksa isterse karadiken asayı kendisinin alabileceğini,
onunkini de kendisine verebileceğini söylememek için dudaklarını ısırdı. Tekrar arkadaGlıklarına geri
dönmeye aç, kabul etti Harry. Fakat, Ron&#65533;un Hermione&#65533;ye gülümsemeye çalıGtığı anda Hermione bir

kez daha kitabının arkasında kayboldu.

Karanlık çökünce üçü de çadıra geri döndü ve Harry ilk nöbeti devraldı. Karadiken asayı da alarak
çadırın giriGine oturdu ve önündeki küçük taGları, kaldırma büyüsüyle yükseltmeye çalıGtı. Fakat
büyüler eskisinden daha güçsüz ve cılız oluyordu. Hermione kendi Giltesine uzanmıG, kitap okuyordu.
O sırada Ron ona gergin bakıGlar fırlatarak çantasındaki büyücü radyosunu çıkardı ve bir frekans
bulmak için çalıGmalara baGladı.

--Bir program var dedi Harry&#65533;e alçak sesle, --Doğru haberleri veriyor. Kim-olduğunu-bilirsin-sen
tarafındakiler Bakanlık kanalını takip ediyor ama bu&#65533; dinleyinceye kadar bekle&#65533; süper bir Gey.
Sadece her gece yapamıyorlar, sürekli yerlerini yakalanma tehlikesiyle değiGtiriyorlar, ve bir Gifreye
ihtiyacın var&#65533; Sorun, ben en son verilen Gifreyi kaçırdım.

Hafifçe radyonun üstüne asasıyla dokunarak bildiği Gifreleri mırıldanmaya baGladı. Ona her an öfkesini
kusmasını beklediği, Hermione&#65533;ye gergin gergin bakıGlar attı, fakat Hermione kesinlikle Ron orada
yokmuG gibi davranıyordu. Geçen on dakikada Ron asasıyla radyoya tıklatıp birGeyler mırıldandı.
Hermione kitabının sayfalarıyla ilgileniyor, Harry ise karadiken asasıyla pratik yapmaya devam
ediyordu.

En sonunda Hermione Giltesinden indi. Ron o anda radyoya vurmayı bıraktı.

--Eğer seni rahatsız ediyorsa, keserim! dedi gergin bir Gekilde.

Hermione cevap vermedi, fakat Harry&#65533;e doğru ilerledi.

--KonuGmamız gerek. dedi.

Harry, Hermione&#65533;nin elindeki kitaba baktı. Albus Dumbledore&#65533;un Hayatı ve Yalanları isimli kitabı elinde
tutuyordu.

--Ne? dedi kaygılı bir Gekilde. Aklından o kitapta kendiyle ilgili bir bölüm olduğu geçti; fakat
Dumbledore ile olan iliGkisini Rita&#65533;nın yorumuyla duymak istedediğinden hiç de emin değildi.
Hermione&#65533;nin cevabı, buna rağmen, tamamen beklenmedikti.

--Xenophilius Lovegood&#65533;u gidip görmek istiyorum.

Harry ona baktı.

--Pardon?

--Xenophilius Lovegood, Luna&#65533;nın babası. Gidip onunla konuGmak istiyorum.

--gey, neden?

Hermione kollarını kenetleyerek derin bir nefes aldı ve, --Bu, oradaki iGaret, --Ozan Beedle&#65533;ın Masalları,
iGaret Guna bak.

Hermione, Albus Dumbledore&#65533;un Hayatı ve Yalanlar&#65533;nı Harry&#65533;nin hiçte hevesli olmayan gözlerine soktu. Harry o anda Dumbledore&#65533;un Grindelwald&#65533;e yazdığı mektuptaki el yazısının birebir aynısı olan eğik el yazısını gördü. Harry Rita&#65533;nın uydurması olmayıp da Dumbledore&#65533;un mektubu kendi yazdığına dair gösterilen bu kanıttan nefret etti.

--Gmza dedi Hermione. --Gmzaya bak, Harry!

Harry uydu. Glk anda Hermione&#65533;nin ne dediği hakkında hiçbir fikri yoktu, fakat, ucu ıGıklı asasının yardımıyla daha yakından bakınca, Albus Dumbledore imzasındaki A&#65533;nın Ozan Breedle&#65533;ın Masalları hikayelerindeki üçgen Geklinde yazıldığını gördü.

--gey- neyden bah- dedi Ron emin olmayan bir Gekilde, fakat Hermione bakıGlarıyla onu ezerek Harry&#65533;e döndü.

--Bu sürekli karGımıza çıkıyor, öyle değil mi? dedi Hermione. --Viktor&#65533;un bunun Grindelwald&#65533;in iGareti olduğunu söylediğini biliyorum, fakat bu kesinlikle Godric Hollow&#65533;sdaki eski mezarın üstünde de vardı ve o mezardaki tarihler Grindelwald ortaya çıkmadan çok uzun süre önceydi! gimdi de bu! Dumbledore ya da Grindelwald&#65533;e soramayacağımıza göre- Gridenwald&#65533;in yaGayıp yaGamadığını bile bilmiyorum- fakat Mr. Lovegood&#65533;a sorabiliriz. Düğündeki kıyafetinde bu sembol vardı! Bunun önemli olduğuna eminimin, Harry!

Harry hemen cevap vermedi. Hermione&#65533;nin heyecanlı ve hevesli yüzüne baktı ve etraflarını saran karanlığa bakarak düGündü. Uzun bir bekleyiGten sonra, --BaGka bir Godric&#65533;s Hollow&#65533;a ihtiyacımız yok Hermione. Oraya gitmek için kendimizi ikna ettik ve-

--Ama bu sürekli karGımıza çıkıyor, Harry! Dumbledore bize Ozan Breedle&#65533;ın Masalları hikayelerini bırakmadı mı? Oradaki iGaret hakkında birGeyler bulmamamız gerektiğini nereden biliyorsun?

--Al iGte yine baGladık! dedi Harry kızmaya baGladığını hissederek. --Sürekli olarak Dumbledore bize gizli ipuçları ve iGaretler bıraktı diye kendimizi ikna etmeye çalıGıyoruz.

--Püfür oldukça iGe yaradı, dedi Ron kendini ortaya atarak, --Bence Hermione haklı, gidip Lovegood&#65533;u görmeliyiz.

Harry Ron&#65533;a karanlık bir bakıG fırlattı. Ron&#65533;un Hermione&#65533;yi sırf desteklemek için onun haklı olduğunu savunduğuna ve kesinlikle o üçgen iGaretle ilgilenmediğine emindi.

--Godric&#65533;s Hollow gibi olmayacak diye ekledi Ron, --Lovegood senin tarafında, Harry, Dırdırcı hep senin tarafındaydı, hep sana yardım edilmesi gerektiğini söylüyordu!

--Bunun önemli olduğuna eminim. dedi Hermione ciddi bir Gekilde.

--Ama, eğer öyle olsaydı Dumbledore bana ölmeden önce bunu söylemez miydi?

--Belki&#65533; Belki de bu senin bulman gereken bir Gey, dedi Hermione umutsuz bir Gekilde.

--Evet, dedi Ron dalkavukluk yaparak, --Gayet mantıklı!

--Hayır, değil! diye yapıGtırdı Hermione, --fakat yine de ben Mr Lovegood ile konuGmamız gerektiğini düGünüyorum. Dumbledore, Grindelwald ve Godric&#65533;s Hollow ile bağlantılı bir sembol. Harry, ben eminim bunun hakkında bir Geyler öğrenmemiz gerekiyor.

--Bence buna oylamalıyız dedi Ron. --Lovegood&#65533;u görmek isteyenler-

Kendi eli Hermione&#65533;nin kinden önce havaya fırladı. Hermione&#65533;nin dudakları elini kaldırırken Güpheli bir Gekilde titredi.

--Oy çoğunluğuyla kaybettin Harry dedi Ron, Harry&#65533;nin sırtına vurarak.

--Gyi! dedi Harry, yarı eğlenmiG, yarı kızmıG bir halde. --Lovegoodla görüGtükten sonra biraz da Hortkuluk arayalım, olur mu? Lovegoodlar nerede yaGıyor? Bileniniz var mı?

--Evet, benim evime uzak değiller, dedi Ron. --Tam olarak nerede olduğunu bilmiyorum ama annem ve babam onlardan bahsederken hep tepelerin arkasını gösterirlerdi. Bulmak zor olmasa gerek&#65533;

Hermione ranzasına döndüğünde, Harry sesini alçalttı.

--Sırf gönlünü almak için katıldın, öyle değil mi?

--AGkta ve savaGta her Gey mübahtır. dedi Ron neGeli bir Gekilde, --Hem ondan hem bundan. NeGelen, Noel tatili ve Luna evde olacak!

Ottery St. Catchpole Köyü&#65533;nün eGsiz manzarası ertesi sabah BuharlaGtıkları yerden muhteGem bir Gekilde gözüküyordu. Köy, bulundukları noktadan, bulutların arasından sızan güneG ıGığı toprağa vururken, eğik gövdeli sütunlarıyla oyuncak ev koleksiyonuna sahip bir yere benziyordu. Bir, iki dakika elleriyle gözlerine gölgelik yaparak Kovuk&#65533;un olduğu tarafa baktılar, fakat yüksek çitler ve orkide ağaçlarının arasından ve Muggle gözlerinden uzakta kurulduğundan göremediler.

--Onun yakınında olup da ziyarete gidememek çok garip, dedi Ron.

--Sanki onları yakın zamanda görmemiGsin gibi konuGma. Noel Tatili için oradaydın, dedi Hermione soğukça.

--Kovuk&#65533;ta değildim! dedi Ron kuGkulu bir gülüGle. --Sizi bırakmıGken onlara gidebileceğimi mi düGündünüz? Tabii, Fred ve George bunu süper karGılarlardı. Tabii ki Ginny&#65533;de oldukça anlayıGlı olurdu.

--Ee, o zaman neredeydin? diye sordu Hermione GaGırmıG bir Gekilde.

--Bill ve Fleur&#65533;un yeni evlerindeydim. Kabuk Kulübe&#65533;de. Bill bana hep çok iyi davrandı. O- o yaptıklarımı duyunca pek hoGnut kalmadı, ama üstünde durmadı da. Çok üzgün olduğumu

biliyordu. Bill anneme
Fleur ile Noel&#65533;i yalnız baGlarına geçirmek istediklerini söyledi.
Bilirsiniz, evlendikten sonraki ilk tatilleri&#65533;
Fleur&#65533;un umurunda olduğunusanmıyorum. Celestina Warbeck&#65533;ten ne kadar nefret ettiğini
biliyorsunuz.

Ron arkasını Kovuk&#65533;a döndü.

--Gelin buradan çıkalım. dedi tepenin en uç noktasına doğru ilerleyerek.

Hermione&#65533;nin ısrarları üzerine Harry, Görünmezlik Pelerinin altında birkaç saat yürüdüler. Küme
halindeki tepelerde, terkedilmiG gibi görünen küçük bir kulübe dıGında hiç bir yaGam izi yoktu.

--Bunun onların olduğunu mu düGünüyor musunuz? Noel için tatile gitmiG olamazlar mı? dedi
Hermione sardunyaların sardığı küçük ve temiz bir mutfak penceresinden içeri dikkatlice bakarak. Ron
homurdandı.

--Dinleyin, içimde Lovegoodların nerede yaGadığını pencerelerinden bakarak anlayabileceğimizi
söyleyen bir his var. Hadi, diğer tepeyi deneyelim.

Birkaç kilometre kuzeye BuharlaGtılar.

--Aha! diye bağırdı Ron, rüzgar elbiselerini ve saçlarını kırbaçlıyordu. Ron daha yukarıyı,
Cisimlendikleri tepenin doruk noktasında bulunan, en garip görünümlü, gökyüzüne dikey bir Gekilde
yükselen, kara bir silindir Geklindeki evi gösteriyordu, üstünde akGamüstü güneGi ve hayalet gibi
yükselen ay asılı duruyodu.

--GGte bu Luna&#65533;ların evi. BaGka kim böyle bir evde yaGar ki? Dev kalesine benziyor!

--Sadece bir kuGa benziyor, dedi Hermione, kulenin tepesine kaGlarını çatmıG bir halde bakarak.

--Satranççtaki kaleye benziyor demek istemiGtim, dedi Ron. --Senin için sadece bir kale.

Bacakları uzun olan Ron, tepeye ilk ulaGan oldu. Harry ve Hermione onu yakaladığında nefes nefese
kalmıGlardı, Ron&#65533;u sırıtırken buldular.

--Burası onların, dedi Ron. --Bakın!

Üç adet, elle yazılmıG iGaretler kırık kapıya çivilenmiGti. Glkinde,

DIRDIRCI EDGTÖRÜ: X. LOVEGOOD

Gkincisinde,

KENDG ÖKSEOTUNUZU SEÇGNGZ

Üçüncüsünde,

UÇAN ERGKLERDEN UZAK DURUN.

Kapı açtıkları gibi gıcırdadı. Zikzak patika yol, içinde Luna&#65533;nın bir zamanlar küpe yaptığı turuncu turpa
benzeyen bitkiyi de içeren, garip bitkilerin büyüdüğü ön kapıya çıkıyordu. Harry bir Kılçırpı farkettiğini
hissetti ve buruGuk odunu geniG bir yere bağladı. Gki yaGlı yaban elması ağacı rüzgarda dövülüyordu.
Rüzgarla dökülmüG yapraklara rağmen kiraz büyüklüğünde kırmızı meyveler ve gür boncuk taneli
beyaz ökseotkarı iki yanda sallanıyordu. gahine benzeyen kafasıyla küçük bir baykuG bir ağaç
dalından onlara doğru uçtu.

--Görünmelik Pelerinini çıkarsan iyi olur Harry, dedi Hermione. --Sana yardım etmek isteyen Mr
Lovegood, biz değiliz.

Hermione&#65533;nin önerdiği gibi yaptı, Görünmezlik Pelerinini Hermione&#65533;ye uzattı ve Hermione çantasına
yerleGtirdi. Hermione bodur ağacından yapılma demirden yapılma, kartala benzeyen tokmağı olan
siyah kapıya kapıya üç kez tıkladı.

On saniye geçmemiGti ki, kapı açıldı. Xenophilus Lovegood orada yalın ayak ve lekeli bir t-shirt ile
duruyordu. Pamukhelvaya benzeyen beyaz saçları kirli ve dağınıktı. Bill ve Fleur&#65533;un düğünününde
oldukça Gık ve hareketli olan Xenophilius Lovegood&#65533;un tam tersiydi.

---------------------- Page 200-----------------------

--Ne? Bu nedir? Siz kimsiniz? Ne istiyorsunuz? dedi tiz yüksek ve yakınan sesiyle. Önce Hermione&#65533;ye
daha sonra Ron&#65533;a en son Harry&#65533;e baktı. Ağzı çok komik bir _O&#65533; Geklinde açıldı.

--Merhaba, Mr Lovegood, dedi Harry elini uzatarak. --Ben Harry, Harry Potter.

Xenophilus Harry&#65533;nin elini sıkmadı, buna rağmen gözü Harry&#65533;nin burnundan alnındaki yara izine kaydı.

--Gçeri girebilir miyiz? diye sordu Harry. --Size sormak istediğimiz bir Gey var.

--Bu&#65533; Bunun uygun olacağını sanmıyorum, diye fısıldadı Xenophilius. Yutkundu ve bahçeye kaçamak
bir bakıG attı. --gok oldum daha doğrusu&#65533; Sözüm&#65533; Ben&#65533; Ben korkarım ki zorunda olduğumu
düGünmüyorum-

--Fazla uzun sürmez dedi Harry, sıcak olmayan hoGgeldinden hayal kırıklığına uğrayarak.

--Ben- ah, pekala. Girin içeri, çabuk. Çabuk.

Kapı eGiğine henüz gelmiGtiler ki Xenophilius kapıyı çarparak kapadı. Harry kendini Gu ana kadar
gördüğü en tuhaf görünüGlü mutfakta buldu. Oda o kadar yuvarlaktı ki Harry kendini, bir çömlekte gibi
hissetti. HerGey duvarlara uygun olarak eğrilmiGti. Fırın, lavobo ve dolaplar; hepsi çiçekler, böcekler ve
renkli kuGlarla boyanmıGtı ve odaya uygun daire Geklindeydi. Harry Luna&#65533;nın stilini gördüğünü
düGündü: KuGatılmıG boGluğun etkisi ezici bir Gekilde kendini gösteriyordu.

Yerin ortasında, GekillendirilmiG demirden yapılma spiral bir merdiven üst katlara çıkarıyordu. Üst katlardan tangırdama ve gümbürtü geliyordu. Harry Luna&#65533;nın ne yapıyor olabileceğini düGündü.

--Yukarı gelseniz iyi olur, dedi Xenophilus, hala oldukça rahatsız görünerek yolu gösterdi.

Üst kattaki oda salon ve çalıGma odası kombinasyonunda bir yerdi. Mutfaktan çok daha dağınıktı. GiriG ne kadar küçük olsa da, burası Ghtiyaç Odası&#65533;nın unutulmaz durumlarda dönüGtüğü devasa labirentlerin içinde saklı olan nesnelerle dolu o yer gibi gözüküyordu. Bir yığın kitap ve kağıt yere yayılmıGtı. Harry&#65533;nin daha önce görmediği kanatları ve diGli çeneleri olan yaratıkların minyatür modelleri tavandan aGağı asılı duruyordu.

Luna orada değildi. O Gey çok fazla gürültü yapıyordu, tahtadan yapılma olan alet büyülü diGliler ve tekerlerlerle kaplıydı. Bir dizi garip eski tezgahla,ufak bir atelye tezgahına benziyordu. Bir dizi raf vardı, bir süre sonra içinden Dırdırcı fırlatan makinayı görünce Harry bunun eski moda bir baskı makinası olduğuna karar verdi.

--Pardon, dedi Xenophilus, makinaya hızlı adımlarla yürüdü, pis bir masa örtüsünü sayısız kitap ve kağıdın altından alarak baskı makinasının üstüne gürültü ve parıttıyı hafifletmek amacıyla örttü.

--Neden buraya geldiniz?

Harry konuGmaya baGlayamadan,her nedense, Hermione küçük bir Gok çığlığı attı.

--Mr Lovegood &#65533; bu nedir?

Kocaman gri boynuzları olan, tek boynuzlu ata benzemeyen, duvara asılmıG ve ayakları dıGarı fırlamıG Geyi gösteriyordu.

--O Hırgür BuruGmuG Boynuz&#65533;u dedi Xenophilius.

--Hayır, değil dedi Hermione.

--Hermione diye mırıldandı Harry utanarak --Gimdi hiç sırası değil-

----------------------- Page 201-----------------------

--Ama Harry, bu bir Patlar Boynuz! B Sınıfı TaGınamaz Sınıfında ve bunu evde tutmak olağanüstü derecede tehlikeli!

--Sen bunun bir Patlar Boyunuz olduğunu nereden biliyorsun? diye sordu Ron, odayı karman çorman hale getiren boynuzdan olabildiğince hızla uzaklaGarak.

--Fantastik Canavarlar Nedir ve Nerede Bulunurlar?&#65533; Kitabında görmüGtüm. Mr Lovegood, bundan hemen kurtulmanız gerek, en ufak bir dokunuGta patlayabileceğini bilmiyor musunuz?

--BuruGuk-boynuzlu Hırgür, dedi Xenophilius net bir Gekilde, inatçı bir tavır

yüzüne büründü, --kendisi oldukça utangaç sihirli bir yaratık, ve boynuzu-

--Mr Lovegood, tabanındaki plağa benzer iGaretlerden tanıdım, bu bir Patlar Boynuz ve akıl almaz derecede tehlikeli- nereden aldığınızı bilmiyorum ama-

--Onu satın aldım dedi inatçı bir Gekilde, --iki hafta önce Hırgürlere olan ilgimi bilen çok nazik, genç bir büyücüden. Luna&#65533;m için Noel Sürprizi. gimdi, dedi Mr Lovegood Harry&#65533;e dönerek --Tam olarak neden buraya geldiniz, Mr Potter?

--Biraz yardıma ihtiyacımız var, dedi Harry, Hermione yine baGlamadan.

--Ah dedi Xenophilius, --Yardım. Hmm.

Gözleri yine Harry&#65533;nin yara izine gitti. Çok GaGırmıG ve dehGete düGmüG gibi gözüküyordu.

--Evet. Bu&#65533;Harry Potter&#65533;a yardım etmek&#65533;oldukça tehlikeli&#65533;

--Siz insanlara herGeyden önce Harry&#65533;e yardım edilmesi gerektiğini söyleyen kiGi değil miydiniz? dedi Ron.

--O sizin derginiz değil miydi?

Xenophilius masa örtüsünün altında patırdayıp gümbürdeyen Ron&#65533;un arkasındaki baskı makinasına bir bakıG attı.

--gey &#65533; evet, Bu görüGü belirtmiGtim. Bununla birlikte-

--Bu herkesin yapması gereken bir Gey, ancak siz değil? dedi Ron.

Xenophilius cevap vermedi. Yutkunup durdu, gözleri üçünün arasında dönüp duruyordu. Harry, sanki adam içten içe kendiyle savaGıyormuG gibi hissetti.

--Luna nerede? dedi Hermione. --Bakalım o bu konu hakkında ne düGünüyor.

Xenophilius aceleyle yutkunuverdi. Kendini yatıGtırmaya çalıGıyormuG gibi görünüyordu. En sonunda baskı makinasından gelen sesler yüzünden hiç duyulmayan titrek sesiyle, --Luna aGağıda derenin yanında Tatlısu Plimperleri tutuyor. O&#65533;o sizi görmekten çok memnun olacak. Ben gidip onu çağırayım- pekala. Size yardım etmeyi denemeliyim.

Spiral merdivenleriden inerek ortadan kayboldu ve giriG kapısının açılıp kapandığını duydular. Herkes birbirine baktı.

--Korkak yaGlı, siğil, dedi Ron. --Luna&#65533;da onun on katı cesaret var.

--Muhtemelen Ölüm Yiyenler benim burada olduğumu duyarlarsa baGına geleceklerden korkuyordur, dedi Harry.

--Eh, ben Ron&#65533;a katılıyorum dedi Hermione. --YaGlı ve ikiyizlü, herkese

sana yardım edilmesini söylüyor
ve kendini baGından atmak istiyor. Ve Tanrı aGkına Gu boynuzdan uzak durun.

Harry odanın yan tarafında bulunan pencereyi kapamaya gitti. Harry dereyi ve parlayan ince bir
kurdaleyi tepenin aGağısından görebiliyordu. Çok yüksekteydiler; bir kuG kanat çırparak pencerenin
önünden geçti. Harry tepenin ardında görünmeyen Kovuk&#65533;un olduğu yöne baktı. Ginny oralarda bir
yerde olmalıydı. Bill ve Fleur&#65533;un düğününde olduğundan beri ilk defa yakınlardı, fakat Ginny&#65533;nin Gu an
onun evine doğru baktığından, onu düGündüğünden haberi bile yoktu. Bu durumdan hoGnut olması
gerekirdi Harry&#65533;nin&#65533; Çünkü yakınındaki insanlar tehlikedeydiler. Xenophilius&#65533;un davranıGı da bunun
kanıtıydı.

Harry pencereye arkasını dönd, eğik bir büfenin üstünde duran bir nesne gözüne çarptı. Garip bir
Gapka giymiG rahatsız görünüGlü bir cadının taG büstüydü. Gki tane altın kulak borazanı gibi kıvrılmıG bir
nesne gördü. Küçücük, çırpınan mavi kanatları deri bir kapana sıkıGmıG, tepesinde uçuyordu, turuncu
turpa benzeyen Geyde ikinci bir kapana kıstırılmıG büstün alın bölgesinde dolaGıyordu.

--guna bakın dedi Harry.

--Glginç dedi Ron, --Düğünde bunları takmamasına GaGırdım.

Ön kapının kapandığını duydular ve bir dakika sonra Xenophilius spiral merdivenlerden geri odaya
tırmandı, ince bacakları, dize kadar çıkan lastik çizmelerle sarılmıGtı. Birbirinden alakasız bardaklar ve
tüten bir çaydanlık olan bir tepsiyle dönmüGtü.

--Evcil hayvan koleksiyonumu bulmuGunuz! dedi çay tepsisini Hermione&#65533;ye ittirerek Harry&#65533;nin yanında
bulunduğü büste geldi. --Rowena Ravenclaw&#65533;un bir modeli. Büyüklüğün ötesinde, büyük adamların
hazinesi vardır.

Kulak borazanına benzeyen nesneleri gösterdi.

--Bunlar Sıvaserpil sifonları- düGünen birinin etrafındaki dikkat dağıtan Geyleri anında yok eder.
Burada, küçücük kanatları göstererek, --kocagaga ittirici, geliGen düGünceyi ikna etmek için. Bu da,
turuncu turpları iGaret ederek, --Uçan Erik, sıradıGılığı kabullenme yeteneğini geliGtirmek için

Xenophilius, Hermione&#65533;nin tehlikeli bir Gekilde yan sehpaların üstünde ancak dengede tutabildiği çay
tepsisine doğru geri yürüdü.

--Size demlenmiG Gurdikökleri ikram edebilir miyim? dedi Xenoliphius. --Kendimiz yapıyoruz.
Gçecekleri, koyu mor renkli pancara benzeyen bir sıvıyı, bardaklara dökmeye baGladı. --Luna alt
köprünün aGağısında. Gelmesi uzun sürmez, hepimize çorba yapabilmek için yeterli Plimper yakaladı.
Oturun ve Gekerle çayınızı için.

--gimdi, dedi bir kağıt yığınını oturmak için koltuktan çekerek,

çizmelerinin üstünde bacak bacak üstüne attı, --size nasıl yardımcı olabilirim, Mr Potter?

--gey dedi Harry, ona destek vermek için kafa sallayan Hermione&#65533;ye bakarak, --Konu, Bill ve Fleur&#65533;un düğünündeki kıyafetinizde bulunan sembolle ilgili, Mr Lovegood. Onun ne anlama geldiğini merak ediyorduk

Xenophilius kaGlarını kaldırdı.

--Ölümcül Kutsallardan mı bahsediyorsunuz?

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

ÜÇ KARDEŞİN HİKAYESİ

Harry, Ron ve Hermione&#65533;ye bakmak için döndü. Hiçbiri Xenophilius Lovegood&#65533;un bahsettiği Geyi anlamamıGtı.

--Ölümcül Kutsallar mı?

--Doğru, dedi Xenophilius. --Onları hiç duymadınız mı? gaGırmadım. Çok, çok az büyücü inanır. KardeGinin düğünündeki o yumruk kafalı arkadaGınız mesela, dedi Ron&#65533;a doğru baGını sallayarak, --Kendisi Karanlık bir büyücünün sembolunu taGıdığımı düGünerek bana saldırdı! Cahillik. Kutsallarda Karanlık bir Gey yok- en azından o kaba tabirle değil. Gnanan biri, diğerleri bu ArayıGta yardımcı olabilsinler diye kendini açığa çıkarmakta kullanır sembolü.

Gurdikökü çayı demine bir sürü küp Geker attı ve biraz içti.

--Kusura bakmayın, dedi Harry. --Gerçekten hala anlamıyorum.

Kabalık etmemek için bardağından o da bir yudum aldı, az daha boğuluyordu: fincanın içindeki Gey bir hayli iğrençti, sanki Her Tattan gekerlemelerin sümük aroması tadını veriyordu.

--Eh, gördüğünüz gibi, inananlar Ölümcül Kutsalları arıyorlar dedi Xenophilius, ağzıyla sanki Gurdikökü demlemesinin tadına bayılıyormuG gibi bir ses çıkardı.

--Fakat bu Ölümcül Kutsallar da ne? diye sordu Hermione.

Xenophilius çay bardağını yana bıraktı.

-- _Üç KardeGin Hikayesi&#65533;ni bildiğinizi varsayıyorum.

Harry, --Hayır dedi ama Ron ve Hermione --Evet, dedi. Xenophilius kafasını ağır ağır salladı.

--Pekala, pekala Mr Potter, herGey --Üç KardeGin Hikayesiyle baGlıyor.. Burada bi yerde bir kopyası olacaktı&#65533;

Xenophilius kağıtların ve kitap kümelerinin üstüne anlaGılmaz bir Gekilde baktı, fakat Hermione --Ben de bir kopya var, Mr Lovegood, tam burada.

Hermione, Ozan Beedle&#65533;ın Masallaır&#65533;nı küçük çantasından çıkardı.

--Orjinali mi? diye üsteledi Xenophilius sertçe ve Hermione baGını sallayınca, --Pekala, neden sen sesli
okumuyorsun? Hepimizin anlaması için en iyisi.

--gey&#65533; Peki dedi Hermione gergince. Kitabı açtı, ve Harry araGtırdıkları sembolü, kitabın üstünde
yerleGmiG haliyle gördü, hafifçe öksürek okumaya baGladı.

--Bir zamanlar, yapayanlız seyahat eden üç kardeG varmıG, alacakaranlıkta yola koyulan-

--Geceyarısı, derdi annem hep bize dedi hikayeyi dinlemek için kollarını kafasının ardına koyan Ron,.
Hermione can sıkıcı bir bakıG attı.

--Özür dilerim, gece yarısı olursa daha korkutucu olur diye düGünmüGtüm, dedi Ron.

--Ah, tabi gerçekten hayatımızda biraz daha korkuya ihtiyacımız var dedi Harry kendini tutamadan.
Xenophilius çok da umursuyor görünmüyordu, pencerenin dıGında gökyüzüne bakıyordu. --Devam et,
Hermione.

--Bir gün, kardeGler geçmek için çok derin, yüzmek için çok tehlikeli bir nehire geldiler.Her nasılsa, bu
kardeGler sihirsel sanatlar konusunda eğitimliydiler ve böylece asalarını salladılar ve bir köprü
oluGturdularki o tehlikeli sulardan geçebilsinler. Yolun yarısındaydılar ki, kukuletalı bir Geklin yollarını
kestiğini gördüler.

--Ve Ölüm onlarla konuGtu&#65533;

--Kusura bakmayın, dedi Harry aniden, --Ölüm onlarla mı konuGtu?

--Bu bir peri masalı, Harry!

--Doğru, özür dilerim. Devam edin.

--Ve Ölüm onlarla konuGtu. Nehirin her zamanki boğulan yolcularının aksine, bu sefer üç yeni kurbanın
onu kandırıp boğulmamasına çok kızmıGtı.Fakat ölüm daha kurnazdı. KardeGleri büyülerinden ötürü
tebrik ediyormuG gibi davrandı ve onlara onu alt etme zekası gösterdikleri için her birinin bir ödülü hak
ettiğini söyledi.

--En büyük, mücadeleci olan kardeG, Gu ana kadar var olmuG asaların en güçlüsünü istedi: öyle bir asa
ki her türlü duelloda kazansın, öyle bir asa olsun ki Ölüm&#65533;ü fethetmiG bir büyücü kadar değerli olsun!
Ölüm nehir kenarındaki ağaçlardan birinin dalından bir asa biçimlendirdi ve onu en büyük kardeGe
verdi.

--Sonra, kibirli olan ortanca kardeG,Ölüm&#65533;ü daha fazla aGağılamaya karar verdi ve diğerlerini Ölüm&#65533;den
döndürmek için güç istedi. Ölüm nehir kenarından bir taG aldı ve onu ortanca kardeGe verdi ve bu taGın

ona, ölümü geri getirecek gücü vereceğini söyledi.

--En sonunda üçüncü, en küçük kardeGe sordu ne istersin? Küçük kardeG en alçak gönüllüsü ve ayrıca kardeGlerden en akıllısıydı, Ölüm&#65533;e güvenmiyordu. Böylece, o da gideceği hiçbir yerde Ölüm tarafından takip edilmemeyi istedi. Ölüm hiç istemeyerek de olsa Görünmezlik Pelerinini küçük kardeGe verdi.

--Ölüm&#65533;ün bir Görünmezlik Pelerini mi var? diye araya girdi Harry yine.

--Böylece milletin arkasından sinsice gidebilecekti, dedi Ron, --Bazen peGlerinden koGup, kollarını çırpmaktan ve çığlık atmaktan sıkılıyordu&#65533; Özür dilerim Hermione

--Ölüm kenara çekildi ve üç kardeGe yollarına devam etmek için izin verdi, onlar da bu büyük maceraları hakkında konuGarak Ölüm&#65533;ün onlara verdiği hediyelere hayran halde yollarına devam ettiler

--Gel zaman git zaman, üç kardeG her biri kendi yolunu çizmek için ayrıldılar.

--Glk kardeG bir hafta ya da ondan daha fazla bir süre seyahat eder ve uzak bir köye ulaGır, orada kendiyle bir derdi olan büyücüyü arar. Doğal olarak, silahı Yüce Asayla duelloyu kaybetmesi imkansızdır.DüGmanını öldürerek yere seren en büyük kardeG, Ölüm&#65533;den kaptığı asasının gücüyle yüksek sesle övündüğü ve onu nasıl yenilmez yaptığını haykırdığı bir mağaraya kaçar.

--O gece, bir büyücü, Garaptan sızmıG gibi yatan büyük kardeGin yanı baGına gelir. Hırsız asayı değerli olduğunu düGünerek alır ve büyük kardeGin boğazını keser.

--Ve böylece Ölüm büyük kardeGi kendisine alır.

--Bu arada, ortanca kardeG yalnız yaGadığı kendi evine doğru yolculuk etmektedir. Orada ölümü çağırmak için taGı eline alır, taGı üç kez elinde çevirir. Hayret ve sevinçle, bir zamanlar evlenmeyi umduğu, zamansız ölen kızın figürü bir kez daha oan görünür.

--Fakat kız mutsuz ve soğuktur, aralarına sanki bir perde girmiGtir. Ölümlü dünyaya dönemesine rağmen, tamamen bu dünyaya ait değildir ve acı çekiyordur. En sonunda ortanca kardeG, çaresiz özlemindenden deliye döner ve gerçekten sevdiğine kavuGmak için kendini öldürür.

--Ve Ölüm ikinci kardeGi yanına alır.

--Fakat Ölüm en küçük kardeGi yıllarca arar ve asla bulamaz. Ölüm onu ancak, en küçük kardeG yaGlanıp Pelerini oğluna devredince bulabilir. Ve o Ölümü eski bir dost gelmiG gibi selamlar, ona memnun olarak gider, böylece ikisi de bu yaGamdan ayrılır.

Hermione kitabı kapadı. Xenophilius&#65533;un Hermione&#65533;nin durduğunu anlaması bir iki saniyeyi aldı. Anladığında pencereden dıGarı bakmayı kesti. --Pekala, iGte hikaye dedi.

--Pardon? dedi Hermione, kafası karıGmıG çıkıyordu sesi.

--Bunlar Ölümcül Kutsallar iGte&#65533; dedi Xenophilius.

Kağıt yığınlarının içinde bir tüy kalem aldı ve yırtılmıG bir paGomen parçasını kitapların arasından çıkardı.

--Yüce Asa dedi dikey düz bir çizgi çizerek. --Diriltme TaGı, dedi çizginin üstüne bir yuvarlak çizerek,
--Görünmezlik Pelerini, dedi ikisini saracak bir üçgen çizerek bu Hermione&#65533;nin bayağı dikkatini çekti.

--Hepsi, dedi --Ölümcül Kutsallar.

--Fakat --Ölümcül Kutsallar kelimesi hikayede geçmiyor, dedi Hermione.

--Tabi ki geçmiyor, dedi Xenophilius çılgınca kendini beğenmiG bir tavıra girerek. --Bu bir çocuk masalı, talimat vermekten öte eğlendirmek için anlatılır. Bu konulardan anlayan bizler yine de bu hikayenin tarihi üç nesneye ya da kutsala iGaret ettiğini biliriz, bu nesneler de birleGtirildiğinde sahibini Ölümün Efendisi kılar..

Xenophilius kısa bir süre durdu ve camdan dıGarı baktı. GüneG gökyüzünde alçalmıG gözüküyordu.

--Luna Pilimperlerle yakında buraya gelir, dedi sakince.

--Ölümün Efendisi dediğinizde- dedi Ron.

--Efendi dedi Xenophilius, elini sallayarak.Fethedici, Yenici hangisini seçerseniz.

--Fakat&#65533;demek istediğiniz&#65533; dedi yavaGça, sesinden Güphe izi süren okunuyordu, --bu nesnelerin olduğuna mı- bu Kutsalların- gerçekten var olduğuna mı inanıyorsunuz?

Xenophilius kaGlarını tekrar kaldırdı.

--Eh tabii ki

--Ama, dedi Hermione ve Harry Hermione&#65533;nin kendini patlamamak için zor tuttuğuna emindi, --Mr Lovegood, buna nasıl inanabilirisiniz?

--Luna bana sizden bahsetmiGti, genç bayan, dedi Xenophilius. --Siz, zannediyorum ki, akılsız değilsiniz, fakat acı verecek derecede hapsolmuGsunuz. Dar görüGlüsünüz.

--Belki de, Gu Gapkayı denemelisin dedi Ron, kafasını gülünç Gapkaya doğru sallayarak. Sesi gülmemek için kendini zor tutuyor gibi geliyordu.

--Mr Lovegood, diye baGladı Hermione, --Hepimiz Görünmezlik Pelerini diye bir Geyin var olduğunu biliyoruz. Çok nadirler, ama varlar. Ama-

--Ah, ama üçüncü Kutsal gerçek bir Görünmezlik Pelerini, Miss Granger! Benim demek istediğim bu bir

Görünmezlik Büyüsü yapılmıG bir seyehat pelerini değil, ya da Hayalbozan taGımıyor, Gizgör kılından
yapılmıG bir Gey değil, ki o Gey bir nesneyi saydam yapar ve yıllar geçtikçe de bu saydamlığını
kaybeder. Öyle bir Pelerinden bahsediyoruz ki, üstüne hangi büyü yapılırsa yapılsın, gerçekten onu
giyeni tamamen Görünmez yapıyor, ve sonsuza dek etkisini sürdürüyor, akıl alınmaz ve daimi bir
gizlilik veriyor. Kaç tane böyle Pelerin gördünüz, Miss Granger?

Hermione cevap vermek için ağzını açtı, sonra yine kapadı, kafası eskisinden daha fazla karıGmıG
gözüküyordu. O, Harry ve Ron birbirine baktı, Harry hepsinin aynı Geyi düGündüğünü biliyordu.
Xenophilius&#65533;un bahsettiği Pelerin odada onlarla bulunan Pelerin&#65533;in ta kendisiydi.

--Aynen, dedi Xenophilius, sanki onları, verdiği tüm nedenlerle yenmiG gibi gözüküyordu. --Hiç biriniz
böyle bir Gey görmediniz öyle değil mi? Ona sahip olan ölçülemeyecek kadar zengin olurdu, değil mi?

Tekrar pencereden dıGarı baktı. Gökyüzü Gimdi incecik pembe bir çizgiden ibaretti.

--Pekala dedi Hermione huzuru kaçmıG bir Gekilde. --Diyelim ki Pelerin var&#65533; TaG&#65533;a ne demeli, Mr
Lovegood. Diriltme TaG&#65533;ı dediğiniz Geye?

--Ne olmuG ona?

--Nasıl gerçek olabilir?

--Olmadığını kanıtla! dedi Xenophilius.

Hermione öfkelenmiG görünüyordu.

--Fakat bu- üzgünüm, ama bu tamamen saçmalık! Bunun var olmadığını nasıl kanıtlayabilirim?
Dünyada ki tüm çakıl taGlarını alıp test etmemi beklemiyorsunuz ya? Demek istediğim, hiç kimse
olmadığını ispatlamadığı sürece herhangi birGeyin gerçek olabileceğini mi düGünüyorsunuz?

--Evet, öyle diyebiliriz, dedi Xenophilius. --GörüGünü biraz da olsa açabildiğini gördüğüme sevindim.

--Peki ya Yüce Asa, dedi Harry, Hermione karGılık vermeden önce, --onun da var olduğuna inanıyor
musunuz?

--Ah, pekala, bu konuda sayısız kanıt var, dedi Xenophilius. --Yüce Asa, elden ele geçtiği için en rahat
izlenen Kutsal.

--Ne nedir? diye sordu Harry.

--Bu, asanın sahibinin o asanın gerçek efendisi olabilmesi için onu gerçekten ele geçirmiG olması
gerektiği demek. dedi Xenophilius. Mutlaka hepiniz Gaddar Emeric katliyamında asanın Egbert&#65533;ten
Egregious&#65533;a nasıl geçtiğini biliyorsunuzdur? Ya da Godelot&#65533;un oğlu Hereward onun asasını aldıktan
sonra nasıl kendi kilerinde öldürdüğünü biliyor musunuz? Ürkünç

Loxias&#65533;ın Barnabas Deverill&#65533;in
asasını alırken onu nasıl öldürdüğünü? Yüce Asa&#65533;in kanlı takibi Büyü Tarihi sayfaları boyunca
saçılmıG.

Harry Hermione&#65533;ye baktı. Hermione, Xenophilius&#65533;a kaGlarını çatıyordu, fakat itiraz etmedi.

--Peki, Gu an Yüce Asa&#65533;in nerede olduğunu biliyor musunuz? diye sordu Ron.

--Kim bilebilir ki? dedi Xenophilius, dıGarı bakarak. --Yüce Asa&#65533;in nerede saklandığını nerede bilebiliriz
ki? Gz Arcus ve Livius&#65533;ta kayboluyor. Kim gerçekten Livius&#65533;u kimin yendiğini ve asayı aldığını
söyleyebilir ki? Tarih, ne yazık ki, bize bunda kılavuzluk edemez.

Bir sessizlik oldu. En sonunda Hermionie sert bir Gekilde sordu, --Mr Lovegood, Peverell ailesinin
Ölümcül Kutsallar ile bir alakası olabilir mi?

Xenepilius GaGırmıG gözüküyordu, o sırada Harry&#65533;nin aklında bir Gey belirdi fakat tam olarak
oturtamıyordu. Peverell&#65533; Bu ismi bir yerde daha önce duymuG olmalıydı&#65533;

--Fakat beni yanıltmaya mı çalıGıyorsunuz genç bayan! dedi Xenophilius, Gimdi sandalyesinde daha
dik durup Hermione&#65533;ye hayretle bakıyordu. --Sizin bu Kutsallar ArayıGında yeni olduğunuzu
düGünüyordum. Biz Arayıcılar Peverellerin Kutsalların hepsini ama hepsine sahip olduğuna
inanıyoruz.

--Kim bu Peverells? diye sordu Ron.

--Godric&#65533;s Hallowda üzerinde iGaretin olduğu mezarın ismiydi dedi Hermione Xenophilius&#65533;u izlemeye
devam ederek. --Ignorious Peverell

--Kesinlikle! dedi Xenophilius iGaret parmağı aniden havaya kalkarak. --Ignatius&#65533;un mezarında ki
Ölümcül Kutsallar&#65533;ın iGareti en kesin kanıt!

--Neyin? diye sordu Ron.

--Nedeni, hikayede bahsedilen üç kardeG aslında Peverell kardeGleri, Antioch, Cadmus, Ignatius
olması! Ki onlar Kusalların orijinal sahipleri!

Pencereye bir bakıG daha atarak ayaklandı.

--Yemeğe kalıyorsunuz dedi merdivenlerde kaybolduğu gibi&#65533; --Herkez her zaman Tatlısu Plimper
çorbamızın tarifini isterler.

--Muhtemelen bize St. Mungo&#65533;da ki Zehirlenme departmanını gösterecek, diye mırıldandı Ron.

Harry Xenophilius&#65533;un mutfakta ses çıkardığını görene kadar konuGmadı.

--Ne düGünüyorsun? diye sordu Hermione.

--Ah, Harry, dedi Hermione bezmiG bir Gekilde. Bu o iGaretin gerçek manası olamaz. Bu Gekilde devam
etmek saçma. Tamamen zaman kaybı.

--BuruGmuG-boynuzlu Hırgürleri bize getiren adam bu öyle değil mi? dedi Ron.

--Buna sen de inanmıyorsun, öyle mi? diye sordu Harry.

--Hayır, bu hikayeler sadece çocukları korkutmak için anlatılan hikayelerden, öyle değil mi? _BaGına
dert açma, kavgalara karıGma, bulaGmaman senin için en iyisi! Kafanı sadece aGağıda tut, kendi iGine
bak, sorun yaGamazsın&#65533; türü bir hikaye. Gelin düGünelim, diye ekledi Ron --belki de bu hikaye yüce
asaların neden kötü olduğu üzerinedir.

--Neyden bahsediyorsun?

--Bunlar batıl inanç öyle değil mi? _Mayısta doğan Cadılar Mugglelarla evlenir.&#65533; _Alacakaranlıkta yapılan
lanet geceyarısına kadar sana döner.&#65533; _En eski asa, en baGarılı olandır&#65533; Mutlaka duymuG olmalısınız.
Benim annem bunlarla dolu. Dedi Ron.

---------------------- Page 208-----------------------

--Harry ve ben Mugglelar tarafından büyütüldük, diye hatırlattı Hermione. --Biz değiGik batıl inançlarla
büyütüldük. Mutfaktan keskin bir koku geliyormuG gibi Hermione iç çekti. Xenophilius&#65533;un onun canını
sıkmasının iyi yanı, Ronla arasındaki soğukluğu unutmasına sebep olmasıydı. --Doğru söylüyorsun
sanırım dedi Hermione Ron&#65533;a. --Bu sadece bir ölümlü hikayesi, hangi hediyenin en iyi olduğu gayet
açık, yani hangisini seçeceğin-

Üçü de bir anda; Hermione, --Pelerin, Ron, --Asa, Harry, --TaG dedi.

Biribirlerine yarı GaGırmıG, yarı eğlenmiG bir Gekilde baktılar.

--Pelerin&#65533;i söylemeni beklerdim dedi Ron, Hermione&#65533;ye, --ama o asa sende varsa görünmez olmana
gerek yok. Yenilmez Asa, Hermione, Hadi ama!

--Zaten Görünmezlik Pelerini bizde var, dedi Harry.

--Ve bize oldukça yardım etti, fark ettiyseniz! dedi Hermione. --Asa sendeyken dikkat çekebilir ve bu da
baGına bela olabilir-

--Eğer onun sende olduğunu bas bas bağırırsan tabii&#65533; diye itiraz etti Ron, --Eğer sen _Elimde yenilmez
bir asa var, eğer yiyorsa gelin de bir deneyin&#65533; diye etrafta bağırıp Garkı söyleyip dans edecek kadar
salaksan tabii. Önlemini aldığın süre---

--Evet, ama önlemini alabilir misin? dedi Hermione, Güpheyle bakarak. --Bilirsin, bize söylediği tek Gey,
yüyıllardır etrafta çok güçlü asalar olduğuna dair hikayelerden biri

--Öyle mi? diye sordu Harry.

Hermione kızmıG görünüyordu.Yüz ifadesi o kadar tatlıydı ki Ron ve

Harry birbirlerine bakıp gülümsemekten kendilerini alamadılar.

--Ölüm Değneği, Kaderin Asası, yüzyıllardır genelde onlarala övünen Karanlık Büyücülerin elinde, değiGik isimler altında ortaya çıkmıGlar. Profesör Binns bazılarından bahsetmiGti, fakat-ah, bunların hepsi saçmalık. Asalar sadece onları kullanan büyücüler kadar güçlü olabilirler. Bazı büyücüler kendilerinin asalarının daha büyük ve güçlü olduğu konusunda böbürlenip dururlar.

--O asaların -Ölüm Değneği ve Kaderin Asasının aynı asa olup, farklı isimlerle yüzyıllardır dolaGmadığını nereden bilebilirsin ki? dedi Harry.

--Ne? Onların hepsi Ölüm tarafından yapılmıG Yüce Asa mi? diye sordu Ron.

Harry güldü. Aklına gelen garip fikir, tamamen, saçmalıktı. Kendi asası geldi aklına&#65533; kutsal olandı, yüce değil ve Ollivander tarafından yapılmıGtı, Voldemort&#65533;un onu kovaladığı gece her ne yapmıG olursa olsun yenilmez değildi, yoksa nasıl kırılırdı ki?

--Neden TaG&#65533;ı alırdın? diye sordu Ron.

--Eh eğer insanları geri getirebiliyorsa, Sirius&#65533;u&#65533; Deli-göz&#65533;ü&#65533; Dumbledore&#65533;u&#65533; ailemi hepsini geri getirebilirdik.

--Ama Ozan Beedle&#65533;a göre onlar geri gelmek istemiyorlar, öyle değil mi? dedi Harry, az önce duyduğu hikayeyi düGünerek. Ölüm&#65533;ü geri getiren bir TaG hakkında fazla hikaye olduğunu sanmıyorum, öyle değil mi? diye sordu Hermione&#65533;ye.

--Hayır, dedi üzgünce. --Ben Mr Lovegood haricinde hiçkimsenin bunun mümkün olacağını kabul edeceğini düGünemiyorum. Beedle bu fikri Felsefe TaG&#65533;ından almıG olabilir, biliyorsunuz, seni ölümsüz yapan bir taG yerine, ölümden geri getiren bir taG.

----------------------- Page 209-----------------------

Mutfaktaki koku gittikçe ağırlaGıyordu. Yanan iç çamaGırı gibi kokuyordu. Xenophilius&#65533;u kırmamak için piGirdiği yemeği yemek zorundaydılar. Acaba yenebilcek durumda mıydı?

--Pelerine ne demeli? dedi Ron yavaGça. --Onun haklı olduğunu görmüyor musun? Ben Harry&#65533;nin Pelerin&#65533;ine ve ne kadar kaliteli olduğuna alıGtım. Bunu hep düGündüm. Harry&#65533;ninkisi gibi olanını hiç duymadım. Pelerin kusursız. Onun altında hiçbir zaman fark edilmedik-

--Tabi ki hayır Altındayken görünmeziz Ron!

--Ama diğer pelerinler hakkıında söylediği Gey, on Knut bile etmedikleri, bunun doğru olduğunu siz de biliyorsunuz! Daha önce eskidiklerinde üstlerinde deklikler açılan ya da etkisi kalkan sıradan pelerinler duymuGtum ancak hiçbiri bunun gibi değildi. Harry&#65533;nin ki ona babasından geçti, yani yeni olamaz, öyle değil mi? Ama gerçekten mükemmel&#65533;

--Evet, pekala, fakat, taG&#65533;

Onlar fısıldaGarak tartıGırken, Harry onları yarı dinleyerek odanın etrafında gezdi. Spiral merdivene geldiğinde gözlerini dalgınca üst kata doğru bi an kaldırdı. Kendi yüzü üstündeki odadan ona bakıyordu.

Bir anlık GaGkınlıktan sonra, onun bir ayna olmadığını sadece bir resim olduğunu farketti. Merakla merdivenleri tırmandı.

--Harry, ne yapıyorsun? O burada değilken etrafa bakmamızın doğru olduğunu düGünmüyorum!

Fakat Harry çoktan üst kata gitmiGti.

Luna kendi odasını beG çok güzel resimle dekore etmiGti: Harry, Ron, Hermione, Ginny ve Neville. Hogwarts&#65533;taki resimler gibi hareket etmiyorlardı, fakat onları bir dakika kadar inceleyince, Harry hepisinin birbirine tek kelimeden oluGan bir zincirle bağlanmıG ve bin kez altın bir mürekkeple yazıldığını fark etti: arkadaGlar&#65533; arkadaGlar&#65533; arkadaGlar&#65533;

Harry o anda Luna&#65533;ya derin bir sevgi duydu. Odanın etrafına baktı. Yatağının yanında Luna&#65533;nın küçüklük hali ve ona çok benzeyen genç bir kadınla büyük bir resimleri vardı. SarılmıGlardı. Kapısı aralık olan gardolapta hiç kıyafet yoktu. Yatağın sanki haftalardır kimse üstünde uyumamıG gibi soğuk ve nahoG bir havası vardı. Kankırmızısı gökyüzünü gösteren pencere pervazında örümcek ağları vardı.

--Sorun ne? diye sordu Hermione, Harry merdivenlerden inerken, fakat o cevap vermeden Xenophilius mutfaktan, elinde çorba kaseleriyle, yukarıya merdivenlerin en üst basamağına eriGmiGti.

--Mr Lovegood, dedi Harry. --Luna nerede?

--Pardon?

--Luna nerede?

Xenophilius merdivenin son basamağında durdu.

--Size- size söyledim ya. Bortons Köprüsünde Plimper tutuyor.

--Peki neden o tepside dört kiGilik çorba var?

Xenophilius konuGmaya çalıGtı, fakat ses çıkmadı. Gelen ses baskı makinasının teklemesi ve Xenophilius&#65533;un titreyen elleri yüzünden sallanan tepsininkiydi.

--Luna&#65533;nın haftalardır burada olduğunu düGünmüyorum, dedi Harry. --Giysileri gitmiG ve yatağında uyumamıG. O nerede? Ve neden sürekli pencereden dıGarı bakıp duruyorsunuz?

Xenophilius elindeki tepsiyi düGürdü. Porselenler yerde sıçradı ve parçalandı. Harry, Ron ve Hermione asalarını çektiler. Xenophilius kaGlarını çattı, eli cebine dalmak üzereydi. O

anda baskı makinası koca bir gümleme sesi çıkardı birkaç tane Dırdırcı masaörtüsünün altından fırladı, en sonunda susmuGtu.

Hermione dergileri almak için asasını Mr Lovegood&#65533;tan çekmeyecek Gekilde yere eğildi.

--Harry, Guna bak.

Harry o karmaGanın içinde uzun adımlarla Hermione&#65533;ye doğru ilerlemeye çalıGtı. Dırdırcı&#65533;nın ön kapağında kendi resmi, ıGıklandırılmıG harflerle,&#65533; Bir Numaralı Gstenilmeyen _ yazılarak baGına ödül konduğunu gösteren bir manGet atılmıGtı.

--Dırdırcı yeni bir görüG yaklamıG, demek ki? diye sordu Harry soğukça. Aklı deli gibi çalıGıyordu.

--Bahçeye çıktığınızda yaptığınız bu muydu Mr Lovegood? Bakanlığa bir baykuG göndermek mi?

Xenophilius dudaklarını yaladı.

--Benim Lunamı aldılar diye fısıldadı. --Yazdığım Geyler yüzünden. Lunamı aldılar ve nerede olduğunu bilmiyorum, ona ne yaptıklarını bilmiyorum. Ama belki onu bana geri verirler, eğer ben- ben-

--Harry&#65533;i teslim ederseniz? Hermione onun yerine cümlesini tamamladı.

--AnlaGma yok, dedi Ron kesin bir Gekilde. --Çekil yolumuzdan, burayı terk ediyoruz!

Xenophilius korkunç gözüküyordu, bir yüzyıl yaGlanmıG gibiydi, dudakları korkunç bir Gekilde geri çekilmiGti.

--Her an burada olabilirler. Luna&#65533;yı kurtarmalıyım. Luna&#65533;yı kaybedemem. Gidemezsiniz.

Kollarını merdivenin önünde açtı, Harry aniden annesinin beGiğinin önünde kollarını açmasını görür gibi oldu.

--Seni incitmemize izin verme! dedi Harry. --Yoldan çekilin, Mr Lovegood.

--HARRY diye bağırdı Hermione.

Süpürgenin üzerindeki figürler pencereyi geçtiler. Bir an ona bakmaktan vazgeçince Xenophilius asasını çekti. Harry hatalarını o anda anladı. Kendini Xenophilius&#65533;un kol mesafesinden uzaklaGmak için Ron ve Hermione&#65533;yi ittirerek odanın diğer tarafına attı. Xenophilius&#65533;un Sersemletme Büyüsü Patlar Boynuz&#65533;a süzüldü.

Devasa bir patlama oldu. Ses, tüm oda yerle bir olmuG gibi geliyordu. Tahta, kağıt ve taG yığınları yoğun bir duman bulutuyla birlikte yer çökmüGtü. Harry kapıya doğru uçtu ve kapıya çarparak yere serildi. O anda enkaz parçası kafasına düGtü ve elleriyle kafasını tuttu. Hermione&#65533;nin çığlığını, Ron&#65533;un çığlığını duydu, metalimsiz gümbürtüden de Lovegood&#65533;un merdivenden aGağı uçtuğunu anladı.

Yarı enkaza gömülmüG bir Gekilde, Harry ayağa kalkmaya çalıGtı. Tozdan ne nefes alabiliyor ne de önünü görebiliyordu. Tavanın yarısı uçmuGtu, Luna&#65533;nın yatağı delikten aGağı sallanıyordu. Yüzünün yarısı gitmiG olan Rowena Ravenclaw&#65533;un büstü yanında yatıyordu, parçalanmıG parGomen parçaları havada uçuGuyordu ve baskı makinası yan yatarak merdivenlerden mutfağa inen yolu kapamıGtı. Soluk bir Gekil yaklaGtı, ikinci bir büst gibi duran tozla kaplanmıG Hermione parmağını dudağına bastırdı.

AGağı kattaki kapı gümbürtüyle açıldı.

----------------------- Page 211-----------------------

--Sana acaleye gerek yok demedim mi, Travers? dedi kaba bir ses. -- Sana bu manyağın her zamanki gibi saçmaladığını söylemedim mi?

Büyük bir gümbürtü oldu ve Xenophilius&#65533;un acı haykırıGı duyuldu.

--Hayır.. Hayır.. Yukarıda&#65533; Potter!

--Sana geçen hafta söyledim Lovegood, sağlam bir bilgi olmadığı sürece gelmeyeceğiz! Geçen haftayı hatırla! Kızını aptal kanayan bir baGlıkla değiGtirmek istemiGtin. Ve ondan önceki hafta --- baGka bir gümbürtü ve baGka bir ciyaklama oldu --- -- Eğer BuruGuk &#65533; pat --- Boynuzlu&#65533; pat -- Hırgürlerden sende var olduğunu gösterirsen kızını geri vereceğimizi düGündüğün zamanı&#65533;

--Hayır- hayır- yalvarırım! diye hıçkırdı Xenophilius. --Bu gerçekten Potter! Gerçekten!

--Ve Gimdi de bizi buraya hepimizi patlatmak için çağırtığın ortaya çıkıyor! diye kükredi Ölüm Yiyen, yaylım ateGi gibi gümbürtüler ve aynı dizide Xenophiliusten gelen acı dolu feryatlar yükseldi.

--Burası çökecekmiG gibi gözüküyor, Selwyn, dedi merdivenlerden yanlıGanan ikinci sakin bir ses.

--Merdivenler tamamiyle kapanmıG. Açmayı deneyeyim mi? Bütün yer yıkılabilir.

--Seni yalan söyleyen pislik diye bağırdı Selwyn isimli kiGi. --Potter&#65533;ı hayatın boyunca hiç görmedin, öyle değil mi? Bize tuzak hazırlayıp birini öldüreceğini mi sandın? Ve sonra da kızını böyle geri alacağını mı düGünüyordun?

--Yemin ederim&#65533; Yemin ederim&#65533; Potter yukarıda!

--Homenum revelio, dedi merdivenin ayağındaki bir kiGi.

Harry, Hermione&#65533;nin güçlükle nefes aldığını duydu ve içinde garip bir duygu bir Geyin vücudunu yavaGça alıp gölgeye götürdüğünü söylüyordu.

--O Potter&#65533; Size söylüyotrum, O Potter! hıçkırdı Xenophilius. --Lütfen, lütfen bana Luna&#65533;yı verin, sadece bana Luna&#65533;yı verin&#65533;

--Kızını alabilirsin Lovegood, dedi Selwyn, --eğer Gu merdivenden kalkıp bana Harry Potter&#65533;ı getirirsen.
Ama bu da bir hikaye filansa, eğer bu bir tuzaksa, eğer yukarda bizi bekleyen bir yardakçın varsa,
kızının gömecek bir parçasını bulamazsın.

Xenophilius korku ve umutsuzluk içinde feryat etti. Küfürler ve kapıGma sesleri geliyordu. Xenophilius
enkazın altından merdivenleri aGmaya çalıGıyordu.

--Hadi, diye fısıldadı Harry, --Buradan çıkmamız lazım.

Xenophilius&#65533;un merdivenlerde ses çıkarırken, Harry kendini gizlediği yerden çıkardı. Ron en dibe
gömüGmüGtü. Harry ve Hermione olabildiğince sessizce tırmandılar, yattığı yerin üstündeki enkazı ve
ayaklarının üstüne düGen ağır çekmece enkazını çekmeye çalıGtılar. Xenophilius gürültü patırtı çıkarıp
yakınlaGtıkça yakınlaGırken, Hermione Ron&#65533;u bir Hover Büyüsü iGe çıkarmayı baGardı.

--Pekala dedi Hermione derin bir nefes alarak. KırılmıG baskı makinası titremeye baGladı. Xenophilius
birkaç adım ötelerindeydi. Hermione hala tozla bembeyaz duruyordu. --Bana güveniyor musun, Harry?

Harry baGını salladı.

--Tamam o zaman, fısıldadı Hermione, --bana Görünmezlik Pelerinini ver. Ron bunu giymen gerek.

--Ben mi? Ama Harry-

--Lütfen Ron! Harry, elime iyice tut; Ron, omzumu sarıl.

Harry sol elini çıkardı. Ron Pelerinin altında kayboldu. Merdivenlerin önünü tıkayan baskı makinası
Giddetle gümbürdedi. Xenophilius bir Kaldırma Büyüsüyle makinayı çekmeye çalıGıyordu. Harry
Hermione&#65533;nin neden beklediğini bilmiyordu.

--Sıkı tutun&#65533; diye fısıldadı Hermione. --Sıkı tut, her an&#65533;

Xenophilius&#65533;un beyaz yüzü büfenin üstünde gözüktü.

--Obliviate! diye bağırdı Hermione asayı yüzüne doğrultarak. Daha sonra asayı yanındakilere
doğrultarak, --Deprimo! diye bağırdı.

Hermione oturma odasında koca bir delik açtı. Koca kayalarmıGçasına düGtüler, Harry değerli
hayatının hatırına eli sıkıca tutuyordu; aGağıda bir çığlık duyuldu, muazzam büyüklükteki moloz ve
kırık mobilyalar yağmuru altında titreyen tavana rağmen yollarını bulmaya çalıGan iki adamı gördü.

Hermione havada kıvrıldı ve büyük bir gümbürtüyle yıkılan evden onları bir kez daha karanlığa çekti.

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

ÖLÜMCÜL KUTSALLAR

Harry hızlı hızlı nefes alarak çimlerin üzerine düGtü ve hemen ayağa kalktı. GörünüGe göre akGam karanlığında bir çayırın köGesine inmiGlerdi; Hermione çoktan asasını sallayarak etraflarında daire Geklinde koGmaya baGlamıGtı.

--Protego Totalum&#65533; Salvio Hexia&#65533;

--YaGlı dönek herif. diye soludu Ron, Görünmezlik Pelerininin altından ortaya çıkıp onu Harry&#65533;e fırlatırken.

--Hermione, sen bir dahisin, kesinlikle dahi. Bundan kurtulduğumuza inanamıyorum.

--Cave Inimicum&#65533; Onun bir Patlar Boynuz olduğunu söylememiG miydim, ona söylemedim mi? Ve Gimdi bütün evi havaya uçtu!

--Hakettiği cezayı buldu, dedi Ron yırtık kotunu ve kesilmiG bacaklarını incelerken, --Ona ne yaparlar sizce?

--Ah, umarım öldürmezler! diye inledi Hermione, --Biz ayrılmadan Ölüm Yiyenlerin bir anlığına Harry&#65533;i görmelerini istememin sebebi de buydu, böylece Xenophilius&#65533;un yalan söylemediğini anlarlar!

--Gyi de beni neden sakladınız? diye sordu Ron.

--Senin Sıvaserpil&#65533;le birlikte yatakta kalman gerekiyordu Ron! Sırf babası Harry&#65533;i desteklediği için Luna&#65533;yı kaçırdılar! Senin de onun yanında olduğunu bilseler ailene ne yaparlardı?

--Ya senin anne baban?

--Avustralya&#65533;dalar, dedi Hermione, --Gyi olmalılar. Hiçbir Geyden haberleri yok.

--Sen bir dahisin, dedi Ron korku ve merakla karıGık bir saygıyla.

--Evet, öylesin, Hermione, diye onayladı Harry ateGli bir Gekilde. --Sen olmasan ne yapardık bilmem.

Bır an ıGıldadı fakat aynı anda da ağırbaGlı görünüyordu.

--Peki ya Luna?

--Eğer doğru söylüyor ve o gerçekten hayattaysa---diye baGladı Ron.

--Böyle söyleme, böyle söyleme!diye ciyakladı Hermione. --Hayatta olmalı, olmak zorunda!

--Öyleyse Azkaban&#65533;a gönderilecek sanırım, dedi Ron. --Ancak, o yerde yaGamaya devam eder mi&#65533;Pek çokları yapamıyor&#65533;

--O yapacak, dedi Harry. Diğer alternatifin üzerinde düGünmeye bile dayanamıyordu.

--O güçlüdür, Luna yani, sandığınızdan daha güçlüdür. Muhtemelen hücre arkadaGlarına MahfıGtları ve
Hımhımları anlatıyordur.

--Umarım haklısındır, dedi Hermione. Bir elini gözlerine götürdü. --Xenophilius için çok üzüleceğim,
eğer---

-----eğer bizi Ölüm Yiyenlere satmamıG olsaydı, evet, dedi Ron. Çadırı kurdular ve içine çekildiler, Ron
onlara çay yaptı. Zar zor kaçıGlarının ardından, bu soğuk, küf kokulu yer sanki evleri gibiydi: güvenli,
tanıdık ve arkadaGcıl.

--Ah, neden oraya gittik? diye inledi Hermione birkaç dakikalık sessizlikten sonra.

--Haklıydın, Harry, yine aynı Godric&#65533;s Hollow&#65533;du, tam bir zaman kaybı! Ölümcül Kutsallar&#65533; tamamen
saçmalık&#65533;aslına bakarsan, aklına aniden bir fikir gelmiG gibi görünüyordu, --o zaten kararını vermiGtir,
değil mi? Bence Ölümcül Kutsallara inanmıyordur, sadece Ölüm Yiyenler gelene kadar bizi
konuGturmak istedi!

--Ben öyle düGünmüyorum, dedi Ron. --Stres altındayken lanet olası kararları vermek çok daha zordur.
Tamamen yeni bir insan olmaktansa, Stan rolü yapmak çok daha kolaydı, çünkü onun hakkında biraz
da olsa biliyordum. Ghtiyar Lovegood çok fazla baskı altındaydı, bizim hareketsiz kaldığımızdan emin
olmaya çalıGıyordu. Tahminimce bize gerçeği söylüyordu, ya da gerçek olduğunu düGündüklerini, sırf
bu yüzden konuGturdu.

--Pekala, bunun bir önemi olduğunu sanmıyorum, diye iç çekti Hermione. --Dürüst davrandıysa bile
hayatım boyunca bu kadar saçmalığı bir arada görmedim.

--Olsun, devam et, dedi Ron. --Sırlar Odası da bir efsaneydi, değil mi?

--Ama Ölümcül Kutsallar gerçek olamaz,Ron!

--Bunu sürekli tekrarlıyorsun ama içlerinden biri gerçek olabilir, dedi Ron. --Harry&#65533;nin Görünmezlik
Pelerini---

--Üç kardeGin hikayesi bir martaval, dedi Hermione ciddi bir Gekilde. --Gnsanların nasıl ölümden
korkutulduğunu anlatan bir masal. Eğer yaGamak Görünmezlik Pelerininin altına saklanmak kadar
kolay olsaydı, ihtiyacımız olan herGeyi almıG olurduk zaten!

--Bilmiyorum. Bunu bir yenilmez asayla yapabilirdik, dedi Harry, parmakları arasındaki nefret ettiği
siyahdiken asaya bakarken.

--Öyle bir Gey yok Harry!

--Sen demiGtin ki pek çok çeGit asa vardır---Ölüm değneği ya da her neyse---

--Pekala, madem Yüce Asa&#65533;nın gerçek olduğu konusunda kendini kandırmak istiyorsun, peki ya
Diriltme TaGı? Parmaklarıyla kelimenin etrafına tırnak iGaretleri koyarmıG gibi yaptı, sesi küçümseme
havasına bürünmüGtü. --Hiçbir büyü ölüyü diriltemez, o kadar!

--Benim asam Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;inkiyle bağlantı kurduğunda, annemi ve babamı yeniden
ortaya çıkardı&#65533;ve Cedric&#65533;i&#65533;

--Ancak gerçekten canlanmadılar, değil mi?dedi Hermione.

--Bir çeGit---soluk kopyalar, bir insanı gerçekten diriltmekle aynı Gey değildir.

--Ama o kız, hikayedeki, gerçekten geri gelmedi, değil mi? Hikayeye göre insanlar bir kez öldüler mi,
ölüler arasına aittirler. Ancak ikinci erkek kardeG onu görüyor ve onunla konuGuyordu, değil mi? Hatta
bir süreliğine onunla yaGadı bile&#65533;

Hermione&#65533;nin ifadesinde endiGe ve daha az tarif edilebilir bir Geyler gördü. Sonra kız Ron&#65533;a bir bakıG
attı, Harry bunun korku olduğunu fark etti: Onu ölü insanlarla yaGamaktan bahsederek korkutmuGtu.

--Yani Godric&#65533;s Hollow&#65533;da gömülü olan Peverell denen herif, dedi aceleyle, güçlü ve aklı baGında
görünmeye çalıGarak, --onun hakkında hiçbir Gey bilmiyorsun, değil mi?

--Hayır, diye cevap verdi, konunun değiGmesiyle rahatlamıG görünen Hermione. --Mezarındaki iGareti
gördükten sonra onu araGtırdım; eğer ünlü biri olsaydı ya da önemli iGler yapmıG olsaydı, eminim
kitaplarımızdan birinde yer alırdı. _Peverell&#65533; adını bulabildiğim tek yer Doğanın Asaleti: Bir Büyücülük
Seceresi oldu. Onu Kreacher&#65533;dan ödünç aldım, diye açıkladı Ron kaGlarını kaldırınca. --Soyunu daha
fazla devam ettiremeyen safkan aileleri listeliyor. Aslında Peverelller en erken kaybolan ailelerden biri.

--Soyunu daha fazla devam ettiremeyen? diye tekrarladı Ron.

--Bu aile ortadan kayboldu demek, dedi Hermione. --yüzyıllar önce, Peverellerde olduğu gibi. Hala
soylarından gelen birileri olabilir, ancak farklı Gekilde adlandırılıyorlardır.

Ve sonra aniden o parlayan parça, o anı, --Peverell ismiyle Harry&#65533;nin aklında çaktı: Bakanlık
görevlisinin yüzüne çirkin bir yüzüğü sallayan pis yaGlı adam, yüksek sesle haykırdı, --Marvolo Gaunt!

--Pardon dedi Ron ve Hermione birlikte.

--Marvolo Gaunt! Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in büyük babası! DüGünselinde! Dumbledore&#65533;la! Marvolo
Gaunt Peverellerden geldiğini söylemiGti!

Ron ve Hermione sersemlemiG görünüyordu.

--Yüzük, Hortkuluk olan yüzük, Marvolo Gaunt onun üzerinde Peverelle hanedan arması iGlemesi

olduğunu söylemiGti! Onu Bakanlık görevlisinin yüzüne salladığını gördüm, neredeyse burnuna
sokacaktı!

--Peverell hanedan arması mı? dedi Hermione keskin bir Gekilde. --Neye benzediğini görebildin mi?
--Pek sayılmaz, --dedi Harry hatırlamaya çalıGarak. --Görebildiğim kadarıyla öyle süslü bir Gey yoktu,
belki birkaç çizik. Onu gerçekten yakından ancak kırıldıktan sonra görebildim.

Harry Hermione&#65533;nin kavrayıGını kocaman açılan gözlerinden anlayabiliyordu.

Ron GaGırmıG bir Gekilde birinden diğerine bakıyordu.

--Vay canına&#65533;Onun aynı iGaret olduğunu düGünüyorsunuz? Kutsalların iGareti?

--Neden olmasın, dedi Harry heyecanla. --Marvolo Gaunt bir domuz gibi yaGayan ve tek umursadığı
Gey ataları olan, cahil yaGlı bir budalaydı. Eğer bu yüzük yüzyıllar boyunca korunduysa o bunun ne
anlama geldiğinibilmezdi. O evde kitap yoktu ve bana güvenin ki o çocuklarına peri masalları
okuyacak bir tip de değil. O yüzüğün üzerindeki çiziklerin bir hanedanlık arması falan olduğunu
sanmıGtır, çünkü ilgilendiği tek Gey safkana sahip olmanın seni kraliyete mensup yaptığını
sanmasıydı.

--Evet&#65533;ve bunların hepsi de oldukça ilginç.dedi Hermione dikkatli bir Gekilde, --ama Harry, ne
düGündüğünü düGündüğümü mü düGünüyorsun---

--Neden olmasın? Neden olmasın? dedi Harry dikkati elden bırakarak. --o bir taGtı, öyle değil mi?
Destek ararcasına Ron&#65533;a baktı. --Ya o Diriltme TaGıysa?

Ron&#65533;un ağzı açık kaldı.

--Vay canına---ama kırıldıysa hala Dumbledore için iGe yarayabilir mi---?

--GGe yaramak? GGe yaramak? Ron, hiçbir zaman iGe yaramadı! Diriltme TaGı diye bir Gey yok!

Hermione canı sıkılmıG ve kızgın bir Gekilde ayağa fırladı. --Harry herGeyi Kutsalların hikayesine
uydurmaya çalıGıyorsun---

--Uydurmak?diye tekrarladı. --Hermione, herGeyin kendisi yerli yerine uyuyor! Ölümcül Kutsalların
iGaretinin o yüzüğün üzerinde olduğunu biliyorum! Gaunt Peverellerin soyundan geldiğini söyledi!

--Bir dakika önce bize yüzüğün üzerindeki iGareti hiçbir zaman tam olarak göremediğini söyledin!

--Sence yüzük Gimdi nerededir? diye sordu Ron Harry&#65533;e. --Dumbledore onu kırıp açtıktan sonra ne
yapmıGtır?

Ancak Harry&#65533;nin hayal gücü Ron ve Hermione&#65533;den çok

uzaklarda geziniyordu&#65533; Üç nesne, ya da
Kutsallar... biraraya getirildiklerinde sahibiniölümün
efendisiyapan&#65533; Ölüm&#65533;
Efendi&#65533;Fethedici&#65533;Mağlup eden&#65533;Yok edilmesi gereken son
düGman ölüm&#65533;

Ve kendisini, Kutsalların sahibi olarak gördü, artık Hortkulukları boy
ölçüGemeyecek olan Voldemort&#65533;la
yüzleGirken&#65533; Biri hayatta kalırken diğeri
yaGayamaz&#65533;Cevap bu muydu? Hortkuluklara karGı
Kutsallar? HerGeyden sonra onu zafere eriGtirecek bir yol var mıydı? Eğer
Ölümcül Kutsalların efendisi
olursa güvende olur muydu?

--Harry?

Hermione&#65533;yi güç bela duydu: Görünmezlik Pelerinini çıkarmıGtı ve onun su
kadar esnek, hava kadar
hafif kumaGını parmakları arasında gezdiriyordu. Neredeyse yedi yılını geçirdiği
büyücü dünyasında
ona denk baGka hiçbirGey görmemiGti. Pelerin kesinlikle tam
Xenophilius&#65533;un tarif ettiği gibi birGeydi:
Giyeni tamamıyla görünmez yapan, sonsuza kadar dayanabilecek, sabit ve içinden
geçilmez bir gizlilik
sağlayacak ve hiçbir büyünün etki etmeyeceği bir pelerin&#65533;

Ve sonra, güçlükle soluyarak hatırladı---

--Annemle babamın öldüğü o gece Dumbledore pelerinimi almıGtı!

Sesi titredi, yüzünün aldığı rengi hissedebiliyordu ancak umursamadı.

--Annem Sirius&#65533;a pelerini Dumbledore&#65533;un ödünç aldığını
söylemiGti! GGte bu yüzden! Onu incelemek
istiyordu, çünkü onun üçüncü Kutsal olduğunu düGünüyordu! Ignitus
Peverell, Godric&#65533;s Hollow&#65533;da
gömülü&#65533;Harry boG bol çadırın içinde geziniyordu, sanki gerçeğin
uzaktaki manzaraları birer birer
önünde açılıyormuG gibiydi.

--O benim atam. Ben üçüncü erkek kardeGin soyundan geliyorum! Hepsi mantıklı
geliyor!

O kadar emindi ki savaGa hazır hissediyordu, Kutsallara olan inancında onlardan
birine sahip olmak
sanki ona koruma sağlıyordu, ve diğer ikisine döndüğünde oldukça sevinçliydi.

--Harry, dedi Hermione tekrar, ancak o titreyen parmaklarıyla boynunun
etrafındaki ipleri çözmekle
fazlasıyla meGguldü.

--Oku, dedi ona annesinin mektubunu uzatarak. --Oku! Dumbledore pelerini almıGtı
Hermione! Yoksa
onu neden istesin ki? Onun bir pelerine ihtiyacı yoktu, Hayal bozan büyüsünü
öyle güçlü uygulardı ki o
olmadan da kendisini tamamen görünmez yapabilirdi!

Bir Gey yere düGtü ve parlayarak bir sandalyenin altına yuvarlandı:
Mektubu çıkartırken Snitch&#65533;i de
yerinden çıkartmıGtı. Onu almak için öne doğru eğildi ve sonra inanılmaz
keGiflerin yeni ortaya çıkan
dokunuGu ona yeni bir armağan verdi, Gok ve hayret patlamasıyla haykırdı.

--O BURADA! Bana yüzüğü bıraktı---o Snitch&#65533;in içinde!

--Sen---diyorsun?

Ron&#65533;un neden GaGırmıG gözüktüğüne anlam veremiyordu. Bu Harry&#65533;e göre o kadar açık ve netti ki.
HerGey yerli yerine oturuyordu, herGey&#65533;Pelerini üçüncü Kutsaldı ve Snitch&#65533;in nasıl açılacağını
bulduğunda ikincisine de sahip olacaktı ve sonra yapması gereken tek Gey ilk Kutsal&#65533;ı, Yüce Asayı
bulmaktı ve böylece---

---------------------- Page 217-----------------------

Ancak sanki aydınlatılmıG bir sahneye bir perde inmesi gibiydi: Bütün heyecanı, bütün umutları ve
mutluluğu bir darbede uçup gitmiGti ve karanlıkta tek baGına ayağa kalktığında görkemli büyü
bozulmuGtu.

--O da bunun peGinde.

Sesindeki değiGiklik Ron ve Hermione&#65533;yi daha da korkutmuGtu.

--Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen de Yüce Asanın peGinde.

Onların gergin ve kuGkulu suratlarına sırtını döndü. Gerçeğin bu olduğunu biliyordu. Hepsi bir anlam
ifade ediyordu, Voldemort yeni bir asa aramıyordu; o eski bir asa arıyordu, aslında çok çok eski. Harry
çadırın giriGine doğru yürüdü, düGünceler içinde geceye doğru bakarken Ron ve Hermione&#65533;yi
unutmuGtu&#65533;

Voldemort bir Muggle yetimhanesinde olarak büyütülmüGtü. Kimse ona çocukken Ozan Beedle&#65533;ın
Masallarını anlatmamıGtı,Harry&#65533;nin duyduğundan fazlasını. Neredeyse hiçbir Ölümcül Kutsallara
inanmıyordu. Voldemort&#65533;un da onları bilme ihtimali var mıydı?

Harry karanlığa boG boG baktı&#65533; Eğer Voldemort Ölümcül Kutsalları biliyor olsaydı, kesin onları arardı
ve onlara sahip olmak için herGeyi yapardı: sahibini Ölümün efendisi yapan üç nesne? Eğer Ölümcül
Kutsalları bilseydi, en baGta Hortkuluklara ihtiyaç duymazdı. Bir Kutsalı alıp onu bir Hortkuluka
çevirmek bu büyük Büyücülük sırrını bilmediğini göstermez miydi?

Bu da Voldemort&#65533;un Yüce Asayı neye yaradığını bilmeden, onun üçünden biri olduğunu fark etmeden
aradığı anlamına geliyordu&#65533; bir Kutsal olan asa saklanamazdı, varlığı en iyi bilinendi&#65533;

Yüce Asanın lanet olası izleri Büyücülük tarihinin sayfalarına saçılmıGtı&#65533;

Harry duman-grisi ve gümüGü kıvrımlarla ayın beyaz yüzünü saran bulutların kapladığı gözyüzünü
seyretti. KeGfettiği Geylerin yarattığı GaGkınlık karGısında sersemlemiG hissediyordu.

Çadıra geri döndü. Ron ve Hermione&#65533;yi tam olarak bıraktığı yerde dikilirken görmek oldukça
GaGırtıcıydı, Hermione hala Lily&#65533;nin mektubunu tutuyordu, Ron onun hemen yanında hafif gergin

görünüyordu. Son birkaç dakikadır ne kadar ilerilere yol aldıklarını ikisi de fark etmemiG miydi?

--Budur? dedi Harry onları da eminliğinin getirdiği GaGkınlık ateGi içine dahil etmeye çalıGarak, --Bu herGeyi açıklıyor. Ölümcül Kutsallar gerçek ve ben onlardan birine sahibim&#65533;ya da ikisine---

Snitch&#65533;i kaldırdı.

-----ve Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen üçüncüyü arıyor, ancak fark etmemiG&#65533;o sadece onun güçlü bir asa olduğunu düGünüyor---

--Harry, dedi Hermione, onun yanına doğru gidip Lily&#65533;nin mektubunu geri vererek, --Üzgünüm, ancak bence yanılıyorsun, tamamıyla yanılıyorsun.

--Ama görmüyor musun? HerGey oturuyor---

--Hayır, oturmuyor, dedi. --Oturmuyor. Harry, sadece fazla kapılıyorsun. Lütfen, dedi konuGmaya baGlarken, --lütfen sadece Gu soruma cevap ver: Eğer Ölümcül Kutsallar gerçekten varsa ve Dumbledore onları biliyorsa, sahibini ölümün efendisi yapan nesnelerin kimde olduğunu biliyorsa---
Harry, sana neden söylememiG olsun ki?
Neden?

Cevabı hazırdı.

--Ama bunu kendin söyledin Hermione! Onları kendin için kendi kendine bulmalısın! Bu bir arayıG!

---------------------- Page 218----------------------

--Ama bunu sana sadece seni ikna edip Lovegoodlara götürmek için söyledim! diye bağırdı Hermione canı sıkılmıG bir Gekilde. --Buna gerçekten inanmıyorum!

Harry anlam veremiyordu.

--Dumbledore genelde herGeyi kendi bulmama izin verirdi. Gücümü denememe, riskler almama izin verirdi. Bu onun yapabileceği tarzda birGeye benziyor.

--Harry, bu bir oyun değil, bu bir alıGtırma değil! Bu gerçekler ve Dumbledore sana son derece kesin talimatlar bıraktı: Hortkulukları bul ve yok et! Bu sembol hiçbir anlama gelmiyor, Ölümcül Takdisleri unut, planlarımızı değiGtirecek halimiz yok---

Harry onu dinlemiyordu. Snitchi ellerinde döndürüp duruyor ve biraz da onun kırılıp açılmasını ve Diriltme TaGı ortaya çıkartarak Hermione&#65533;ye haklı olduğunu, Ölümcül Takdislerin gerçek olduğunu kanıtlamayı istiyordu.

Kız Ron&#65533;a yalvardı.

--Buna inanmıyorsun, değil mi?

Harry kafasını kaldırdı, Ron tereddüt etti.

--Bilmiyorum&#65533;Yani&#65533;bir kısmı yerine oturuyor, dedi Ron beceriksizce, --Ama olayın tamamına
bakınca&#65533; derin bir nefes aldı. --Bence Hortkuluklardan kurtulmamız gerekiyor, Harry. Dumbledore&#65533;un
bize söylediği Gey bu. Belki&#65533; belki de bu Kutsal iGini unutmalıyız.

--TeGekkürler, Ron, dedi Hermione. --Glk nöbeti ben alacağım.

Harry&#65533;nin yanından hızla geçti ve çadırın giriGine oturarak bütün aksiyonu acımasız bir sonla bitirdi.

Ancak Harry o gece uyuyamadı. Ölümcül Kutsallar düGüncesi onu ele geçirmiGti, heyecanlı düGünceler
beyninde fırıl fırıl dönüyordu: asa, taG ve pelerin, keGke hepsine sahip olabilseydi&#65533;

KapanıGta açılırım&#65533; Peki ama kapanıG neydi? Neden taGa Gimdi sahip olamıyordu? Eğer taGa sahip
olabilse, bu soruları Dumbledore&#65533;a kiGisel olarak da sorabilirdi&#65533; ve Harry karanlıkta Snitche sözcükler
mırıldandı, herGeyi deniyordu, hatta Çataldilini bile, ancak altın top açılmadı&#65533;

Ve asa, Yüce Asa, nerede saklıydı? Voldemort nerelerde arıyordu Gimdi? Harry yara izinin yanmasını
ve ona Voldemort&#65533;un düGüncelerini göstermesini diledi, çünkü hayatında ilk defa Voldemort&#65533;la
tamamıyla aynı Geyi istiyordu&#65533; Hermione bu fikirden hoGlanmazdı tabi ki&#65533; Ancak, inanmıyordu&#65533;
Xenophilius bir yönden haklıydı&#65533; Kısıtlı, Dar, Sığ fikirli. Gerçek onun Ölümcül Kutsallar fikrinden
korkuyor olmasıydı, özellikle de Diriltme TaGından&#65533; ve Harry tekrar ağzını Snitche yasladı, onu öptü
ve neredeyse çiğneyecekti,ancak soğuk metal ödün vermedi&#65533;

Azkaban&#65533;da yalnız baGına bir hücrede, ruh emicilerle çevrili olarak Luna&#65533;yı hatırladığında neredeyse
Gafaktı ve bir anda kendinden utandı. Kutsallar hakkındaki hararetli düGüncelere daldığından onu
tamamıyla unutmuGtu. KeGke onu kurtarabilselerdi, ancak o sayıda ruh emici zaptedilemezdi. gimdi
onu düGünmeye baGlamıGtı, karadiken asayla Patronus yapmayı denememiGti&#65533; Sabah bunu
denemeliydi&#65533;KeGke daha iyi bir asa bulmanın bir yolu olsaydı&#65533;

Yüce Asaya duyduğu arzu, Ölüm değneği, yenilmez, yıkılmaz, bir kez daha yutkundu&#65533;

Ertesi gün çadırı topladılar ve can sıkıcı bir yağmur seli altında yola koyuldular. Sağanak onları kıyıya
doğru yönlendirdi ve gece orada çadır kurdular, bir hafta boyunca Harry&#65533;nin nahoG ve bunaltıcı
bulduğu bu sırılsıklam arazilerde devam ettiler. Sadece Ölümcül Kutsalları düGünüyordu. Sanki içinde
bir yerlerde bir ateG yakılmıGtı ve hiç bir Gey, ne Hermione&#65533;nin tekdüze inanmamazlığı ve de Ron&#65533;un
ısrarlı ikilemleri onu söndüremezdi. Ve hala Kutsallara duyduğu istek giderek alevleniyor, onu daha az
neGeli bir hale getiriyordu. Ron ve Hermione&#65533;yi suçladı: onların ısrarlı kayıtsızlıkları tıpkı amansız
yağmur gibi ruhunu ıslatıyordu, ancak onun katıksız kesinliğini aGındıramıyordu. Harry&#65533;nin Kutsallara

olan inancı ve arzusu onu o kadar tüketiyordu ki kendisini diğer ikisinden ve onların Hortkuluklara olan
saplantılarından izole edilmiG hissettiriyordu.

--Saplantı? dedi Hermione alçak, yakıcı bir sesle, Harry&#65533;nin o kelimeyi kullanacak kadar dikkatsiz
olduğu bir akGamüzeri, Hermione ona daha fazla Hortkuluk bulma konusundaki ilgisizliğinden
bahsetmiGti. --Saplantısı olan biz değiliz,Harry! Biz Dumbledore&#65533;un bize yapmamızı söylediklerini
yapıyoruz!

Ancak o bu üstü kapalı eleGtirlerden etkilenmiyor gibiydi. Dumbledore Kutsalların iGaretini Hermione&#65533;ye
Gifrelerini çözmesi için bırakmıGtı ve ayrıca, ki Harry bundan son derece emindi, Diriltme TaGı altın
Snitch&#65533;in içinde bırakmıGtı. Biri yaGarken diğeri hayatta kalamaz&#65533; ölümün efendisi&#65533; Ron ve Hermione
neden anlamıyorlardı?

-- _Yok edilmesi gereken son düGman ölümdür&#65533; diye andı Harry sakince.

--Ben de savaGanın Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen olduğunu sanıyordum?diye sertçe yanıtladı Hermione
ve Harry onla uğraGmaktan vazgeçti.

Artık diğer ikisinin tartıGmaya devam ettiği gümüG ceylanın gizemi bile ona daha az önemli
görünüyordu, belirsizce ilginç bir ek gösteri gibi.

gu an umrunda olan tek Gey yeniden karıncalanmaya baGlayan yara iziydi, ancak bu gerçeği diğer
ikisinden saklayabilmek için elinden geleni yapıyordu. Bu ne zaman olsa yalnız kalmak istiyordu,
ancak gördüğü Geyden hayal kırıklığına uğradı. Voldemort&#65533;la ortak olarak gördüğü Geylerin kalitesi
değiGmiGti, bulanıklaGmıGlardı ve odaktan girip çıkıyormuG gibi kayıyorlardı. Harry kafatasına benzeyen
bir Geyi zar zor fark etmiGti ve gerçeğinden ziyade bir gölgeye benzeyen bir dağı. GerçekmiG kadar
keskin görüntülerden sonra Harry bu değiGimle telaGlandı.

Kendisiyle Voldemort arasındaki bağın zayıfladığından endiGeleniyordu, hem korktuğu hem de,
Hermione ne derse desin, onun için bir ödül gibi olan bu bağdan. Hermione bu tatmin edici olmayan
belirsiz görüntüleri asasının parçalanmasıyla bağdaGtırıyordu, sanki Voldemort&#65533;un zihnine eskisi gibi
girememesinin sebebi bu karadiken asaydı.

Haftalar sürüp giderken, Harry elinde olmadan fark etti ki onun yeni kendisini geri çekiGi Ron&#65533;un rolleri
üstlenmesine sebep olmuGtu. Belki onunla yürüyor olmaktan dolayı duyduğu hırstan, belki de Harry&#65533;nin
atalarının listenemezliği onda uyumakta olan liderlik duygularını ortaya çıkarmasından, diğer ikisini
cesaretlendiren ve teGvik etmeye çalıGan Ron&#65533;du.

--Üç Hortkuluk kaldı, deyip duruyordu, --Harekete geçmek için bir plana ihtiyacımız var, hadi ama!
Nerelere bakmadık? Hadi tekrar edelim. Yetimhane&#65533;

Diagon Yolu, Hogwarts, Riddleların Evi, Borgin ve Burkes, Arnavutluk ve Tom

Riddle&#65533;ın yaGamıG ya da
çalıGmıG, ziyaret etmiG ya da cinayet iGlemiG olabileceği her yeri Ron ve Hermione tekrar taradılar,
Harry onlara, yalnızca Hermione onun baGının etini yediği zamanlarda katıldı. Sessizlik içinde yalnız
baGına otururken Voldemort&#65533;un düGüncelerini okumaya ve Yüce Asa hakkında daha çok Gey
öğrenmeye çalıGmaktan daha mutluydu ancak Ron basit olarak daha az tanıdık yerlere ziyaret
etmeleri konusunda ısrar etmeye baGlayınca Harry onları harekete geçirdi.

--Bilemezsiniz, Ron&#65533;un her zamanki kaçınmasıydı. --Yukarı Flagley bir büyücü köyü, o orada yaGamak
istemiG olabilir. Gidelim ve bir bakınalım.

Büyücü bölgelerine yapılan düzenli baskınlar onları Avcıların görüG alanına itiyordu.

--Bazıları en az Ölüm Yiyenler kadar kötü, dedi Ron. --Beni yakalayan beG para etmezdi, ancak Bill
bazılarının gerçekten tehlikeli olduğunu söylüyor. Dedi ki Potter&#65533;ın PeGinde&#65533;de---

--Neyde? dedi Harry.

--Potter&#65533;ın PeGinde, ona böyle denildiğini sana söylemedim mi? Radyoda yakalamaya çalıGtığım
program, neler olduğu hakkında gerçeği söyleyen tek program! Neredeyse bütün programlar Kim-

Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in çizgisini takip ediyor, sadece Potter&#65533;ın PeGinde hariç, gerçekten duymanı
isterdim, ancak ona ayarlayabilmek zahmetli&#65533;

Ron her akGamını kabloların fırıl fırıl döndüğü yere asasıyla dokunarak ritim yakalamakla geçirdi.
Bazen, ejderha frengilerinden nasıl kurtulunacağına dair bir tavsiyeden parçalar duyabiliyorlardı, bir
keresinde de --AteGli ve Güçlü AGkla Dolu Bir Kazandan birkaç mısra.

O banda kaydettikçe Ron da doğru parolayı girmeye uğraGarak nefesi altından rastgele dizeler
mırıldanıyordu.

--Normalde YoldaGlıkla ilgili bir Gey olmalı, dedi onlara. --Bill&#65533;in onları tahmin etmekte gerçek bir ustalığı
var. Ben de sonunda bir tanesini bulmaya azimliyim&#65533;

Ancak Ron&#65533;un Gansının dönmesi Mart&#65533;ı bulmuGtu. Harry çadırın giriGinde oturuyordu, nöbet
görevindeydi ve Ron heyecanla çadırın içinden bağırdı.

--Yaptım, yaptım! gifre _Albus!&#65533; Gçeri gel, Harry.

Ölümcül Kutsallar hakkındaki derin düGüncelerinden ilk defa canlanan Harry, Ron ve Hermione&#65533;nin
önünde diz çökmüG bir halde durdukları radyonun yanına içeri fırladı. Sırf birGeyler yapmıG olmak için
Gryffindor kılıcını parlatmakta olan Hermione ağzı yarım açık olarak fazlaca tanıdık bir ses yayan
minicik konuGmacıya bakıyordu.
--&#65533;dalgadaki geçici yokluğumuz için özür dileriz, bu durum

Gu sevgi dolui Ölüm Yiyenlerin
bulunduğumuz bölgedeki evlere yaptıkları baskından kaynaklanmıGtır.

--Ama bu Lee Jordan!dedi Hermione.

--Biliyorum! dedi Ron, gülümseyerek. --Çok iyi, ha?

--&#65533;ve Gimdi de kendimizi baGka bir güvenlik olayında bulduk. diyordu Lee, --Size her zamanki
yardımcılarımızdan ikisinin bu akGam burada bana katıldıklarını söylemekten mutluluk duyarım. Gyi
akGamlar çocuklar!

--Merhaba.

--Gyi akGamlar, River.

-- _River&#65533; bu Lee, diye açıkladı Ron. --Hepsinin kod adları var, ama sen ona genelde---

--giGGtt!dedi Hermione.

--Ancak Royal ve Romulus&#65533;u duymadan önce,diye devam etti Lee. --Büyücü Radyo Ağı Haberlerinin ve
Gelecek Postası&#65533;nın değinecek kadar önemli bulmadığı ölümlerden bahsetmek için birkaç dakikamızı
ayıralım. Büyük bir üzüntüyle dinleyicilerimize Ted Tonks ve Dirk Cresswell&#65533;in cinayetlerini bildiririz.
Harry aniden karnına çullanan bir ağrı hissetti. O, Ron ve Hermione dehGet içinde bakıyorlardı.

--Ayrıca Gornuk adında bir cincüce de öldürüldü. Tons, Cresswell ve Gornuk&#65533;la seyahat etmekte
olduğuna inanılan muggle doğumlu Dean Thomas&#65533;ın ve diğer bir cincücenin kaçtığı düGünülüyor. Eğer
Dean dinliyorsa ya da onun nerede olduğunu bilne herhangi biri varsa, anne babası ve kız kardeGleri
haberlere açlar.

--Bu arada, Gaddley&#65533;de beG kiGilik bir muggle ailesi evlerinde ölü bulundu. Muggle yetkililer ölümlerini
gaz sızıntısıyla iliGkilendirdi ancak Zümrüdü Anka YoldaGlığı bunu Öldüren Lanet olduğunu bana
bildirdi---daha fazla kanıt, sanki gerekiyormuG gibi, Muggle katliamları, yeni rejimde bir eğlence
sporundan daha fazlası olmaya baGladı.

--Son olarak, Bathilda Bagshot&#65533;un kalıntılarının Godric&#65533;s Hollow&#65533;da bulunduğunu bildirmekten üzüntü
duyarız. Kanıtlar onun birkaç ay önce öldüğünü gösteriyor. Zümrüdü Anka YoldaGlığı&#65533;nın bildirdiğine
göre vücudunda aGikar olaran Kara Büyü izleri varmıG.

--Sayın dinleyiciler, sizden birkaç dakikanızı Ölüm Yiyenler tarafından öldürülen Ted Tonks, Dirk
Cresswell, Bathilda Bagshot, Gornuk ve adı bilinmese üzüntüyle hatırlanan nice kiGinin anısına
sessizliğe davet ediyorum.
Sessizlik yayıldı, Harry, Ron ve Hermione konuGmadılar. Harry&#65533;nin yarısı biraz daha duymak için can
atıyordu, diğer yarısıysa daha ne gelebileceğinden korkuyordu. Bu uzun bir sürenin ardından dıG

dünyayla tamamen temasa girdiği ilk andı.

--TeGekkürler, dedi Lee&#65533;nin sesi. --Ve Gimdi her yeni büyücü yoldaGlığının muggle dünyasını nasıl
etkilediğine dair son geliGmeleri almak üzere zamanki yardımcılarımızdan Royal&#65533;a dönüyoruz.

--TeGekkürler, River, dedi aGikar, derin, ölçülü ve güven veren bir ses.

--Kingsley!diye bağırdı Ron.

--Biliyorduk! dedi Hermione onu susturarak.

--Ağır kayıplar vermeye devam etseler de Mugglelar bu acılarının asıl kaynağı konusunda bilgisiz.
Dedi Kingsley. --Ancak, büyücü ve cadıların kendi güvenliklerini onların haberi olmaksızın muggle
arkadaGlarını ve komGularını korumak için riske attıklarına dair telkin edici hikayeler duyuyoruz.
Buradan tüm dinleyicilerimizden rica ediyorum, lütfen bu örneklerdeki gibi davranmaya çalıGın, hiç
değilse sokağınızda ikamet eden mugglelara koruyucu büyüler yapmayı deneyin. Bu tip önlemler
alınırsa, pek çok hayat kurtarılabilir.

--Yani diyorsun ki Royal, yanıt verecek dinleyicilerden bu tip zor zamanlarda _önce büyücüler&#65533; mi demek
istiyorsun? diye sordu Lee.
--Ben diyorum ki, bu _önce büyücüler&#65533;den _önce safkanlar&#65533;a ve sonra da _Ölüm Yiyenler&#65533;e kısa bir basamaktır.

Diye yanıtladı Kingsley. --Hepimiz insanız değil mi? Her insan hayatı aynı değerdedir, ve kurtarılmaya
değerdir.

--Kusursuzca lafı gediğine koydun Royal, ve bu zor durumdan kurtulursak eğer Sihir Bakanlığı için
oyum sana, dedi Lee. --Ve Gimdi, sevilen kısım _Potter&#65533;ın ArkadaGları&#65533; için Romulus&#65533;a dönüyoruz.

--TeGekkürler, River. Dedi bir baGka tanıdık ses. Ron konuGmaya baGlayacaktı ancak Hermione önce
davranıp fısıltıyla onu susturdu.

--Biliyoruz Lupin!

--Romulus, programımıza her katıldığında olduğu gibi yine Harry Potter&#65533;ın hala hayatta olduğu
konusunda ısrarlı mısın?

--Evet, dedi Lupin ciddi bir Gekilde. --Hiç Güphem yok ki eğer öyle bir Gey olsaydı, ölümü Ölüm Yiyenler
tarafından mümkün olduğunca geniG çapta ilan edilirdi, çünkü bu yeni rejime karGı koyanların
maneviyatına büyük bir bomba gibi düGerdi. _Hayatta kalan çocuk&#65533; bizim savaGtığımız Geyin bir
sembolu haline geldi: iyiliğin zaferi, masumiyetin gücü, direnmeye devam etmek için duyulan ihtiyaç.

Minnettarlık ve utanç karıGımı bir duygu Harry&#65533;nin içinden taGtı. Son karGılaGmalarında ona söylediği
korkunç Geylerden sonra Lupin onu affetmiG miydi?

--Peki Harry&#65533;nin seni dinlediğini bilseydin ona ne söylemek isterdin Romulus?

--Ona yürekten onunla olduğumuzu söylemek isterdim, dedi Lupin, sonra hafifçe duraksadı,

--Ve ona iyi ve neredeyse her zaman haklı çıkan içgüdülerini dinlemesini söylerdim.

Harry gözleri yaGlarla dolu olan Hermione&#65533;ye baktı.

--Neredeyse her zaman haklı çıkan, diye tekrarladı kız.

---------------------- Page 222-----------------------

--Ah, sana söylemedim mi? dedi Ron GaGkınlıkla. --Bill bana Lupin&#65533;in tekrar Tonks&#65533;la yaGamaya baGladığını söyledi! Ve onun karnı belirgin bir Gekilde büyüyor&#65533;

--&#65533;ve ona olan bağlılıklarından dolayı acı çekmekte olan Harry Potter&#65533;ın arkadaGları için her zamanki güncelleGtirmelerimiz?diyordu Lee.

--Pekala, sürekli dinleyicilerimiz bileceklerdir, Harry Potter&#65533;ın destekçisi olduğunu açıkça belirtilenler hapse gönderilmeye devam ediliyor, tıpkı Dırdırcı&#65533;ın eski editörü Xenophilius Lovegood gibi. dedi Lupin.

--En azından hayatta! diye mırıldandı Ron.

--Ve son birkaç saat içinde aldığımız bir habere göre Rubeus Hagrid---üçü de hızla nefesini içeri çekti, az daha cümlenindevamını kaçırıyorlardı----- Hogwarts&#65533;ıntanınmıGarazi bekçisi, Hogwarts topraklarındaki evinde düzenlediği _Harry Potter&#65533;ı Destekleyin&#65533; partisinde tutuklanmaktan son anda kurtuldu. Ancak, Hagrid göz altına alınamadı ve sanıyoruz ki kaçtı.

--Sanırım, Ölüm Yiyenlerden kaçarken dört buçuk metre boyunda üvey kardeGinin yanında olması ona yardımcı oluyordur?diye sordu Lee.

--Bu bir ilerleme sağlayabilir diye ona katıldı Lupin derin bir yasla. --Eklemeliyim ki biz Potter&#65533;ın PeGinde&#65533;ciler Hagrid&#65533;in ruhunu destekliyoruz, Harry&#65533;nin destekçilerini Hagrid&#65533;i kendilerine rehber almamak konusunda teGvik ediyoruz. _Harry Potter&#65533;ı Destekle&#65533; partileri Gu anki havada akılsızcadır.

Gerçekten de öyle, Romulus, dedi Lee. --bu nedenle sizlere alnında yara izi olan bu adama bağlılığınızı göstermeniz için Potter&#65533;ın PeGinde&#65533;yi dinlemenizi öneriyoruz! Ve Gimdi de en az Harry Potter kadar yakalanması zor olduklarını ispat eden diğer büyücü hakkındaki haberlere dönelim. Ona gef Ölüm Yiyen demek istiyoruz, ve Gimdi de kendisi hakkında çıkan çılgın dedikodular hakkındaki görüGlerini vermek üzere yeni muhabirimizi taktim ederim. Rodent?

-- _Rodent&#65533;? dedi bir baGka tanıdık ses ve Harry, Ron ve Hermione birlikte haykırdı:

--Fred!

--Hayır---bu George mu?

--Fred, bence, dedi Ron daha yakına eğilirken, ikiz o anda diyordu ki;

--Ben _Rodent&#65533; değilim, hayır, sana _Rapier&#65533; olmak istediğimi söylemiGtim!

--Ah, pekala o zaman _Rapier&#65533;, lütfen bize gef Ölüm Yiyen hakkında duyduğumuz çeGitli hikayelerinden
birini anlatır mısın?

--Evet, River, anlatırım, dedi Fred. --Dinleyicilerimizin bileceği gibi, eğer bahçe havuzunun dibinde ya
da benzer bir yerde bir sığınak almadıysanız, Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in gölgelerde kalma stratejisi
hoG küçük bir panik dalgası yaratacaktır. Gnanır mısınız, eğer onun görülmeleri gerçek olsaydı, etrafta
koGturan en iyi ihtimalle ondokuz tane Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;imiz olurdu.

--Bu da ona yakıGırdı, tabi ki, dedi Kingsley. --Gizemli havası gerçekten kendini göstermekten daha
fazla dehGet yaratıyor.

--Katılıyorum, dedi Fred. --Yani, millet, biraz sakinleGmeyi deneyin. Bir Geyler uydurmadan da iGler
zaten yeterince kötü. Örneğin, Gu Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in bir bakıGıyla insanları öldürebildiğine
dair yeni fikir. O bir basilisk,millet. Basit bir test: size gözünü dikip bakan Geyin ayakları olup olmadığını
kontrol edin. Eğer varsa, gözlerine bakmanızda bir sakınca yok, ancak eğer o gerçekten Kim-
Olduğunu-Bilirsin-Sense, bu yine de yapacağınız son Gey olabilir.

Haftalar,haftalar sonra Harry ilk defa kahkahalara boğuldu:Üzerindekigerginliğin gittiğini
hissedebiliyordu.
--Peki ya onun yolculukta görüldüğüne dair son dedikodular?diye sordu Lee.

--Pekala, o kadar yorucu iGten sonra kim hoG bir tatil istemez ki?diye sordu Fred. --Asıl önemli olan Gu
ki, millet, onun ülke dıGında olduğunu düGünerek güvenlik konusunda yanlıG fikirlere kapılmayın. Belki
öyledir, belki de değildir, ama gerçek Gu ki o istediğinde Gampuanla yüzleGen bir Severus Snape&#65533;ten
daha hızlı hareket edebilir, bu nedenle risk alacaksanız onu çok uzaklardaymıG gibi düGünmeyin. Bunu
söyleyebileceğime hayatta inanmazdım ama, önce güvenlik!

--Bu akıllıca sözler için çok teGekkürler Rapier, dedi Lee. --Sayın dinleyiciler, bir baGka Potter&#65533;ın
PeGinde&#65533;nin daha sonuna geldik. Bir daha yayın yapmak ne zaman mümkün olur bilmiyoruz ama geri
geleceğimizden emin olabilirsiniz. O tellerle oynamaya devam edin: Bir sonraki parolanız _Deli-Göz&#65533;.
--Birbirinizi güvende tutun: Güvende kalın. Gyi geceler.

Radyonun antenleri kıvrıldı ve tuG panelinin arkasındaki ıGıklar gitti.

Harry, Ron ve Hermione hala eğilmiG vaziyetteydiler. Tanıdık, arkadaGça sesleri duymak olağanüstü

güçlendirici bir merham gibiydi; Harry onlardan soyutlanmıG olmaya o kadar alıGmıGtı ki neredeyse
diğer insanların hala Voldemort&#65533;a direnmekte olduğunu unutmuGtu. Çok uzun bir uykudan uyanmak
gibiydi.

--Güzel, ha? dedi Ron mutlu bir Gekilde.

--Harika, dedi Harry.

--Ne kadar cesurlar, diye iç çekti Herminone takdir edercesine. --Ya yakalansalar&#65533;

--Eh, kaçmaya devam ediyorlar, değil mi?dedi Ron. --Bizim gibi.

--Ama Fred&#65533;in ne dediğini duymadın mı? diye sordu Harry heyecanla; artık yayın sona ermiGti,
düGünceleri tekrar onu tüketen takıntısı etrafına dönmüGtü.

--O seyahatte! Hala Asayı arıyor, biliyorum!

--Harry---

--Hadi ama, Hermione, neden bunu kabul etmemekte bu kadar kararlısın? Vold---

--HARRY,HAYIR!

-----demort Yüce Asa&#65533;nın peGinde!

--O isim tabu!diye böğürdü Ron, tam çadırın önünde yüksek bir ses Gaklarken ayağa fırladı. --Sana
söyledim, Harry, sana söyledim, o ismi artık söyleyemiyoruz---korumayı üzerimize tekrar koymalıyız---
çabucak---onlar böyle buluyor---
Ancak Ron konuGmayı kesti, Harry nedenini biliyordu. Masanın üzerindeki Sinsineskop aydınlanmıGtı
ve dönmeye baGlamıGtı; seslerin giderek yaklaGtığını duyabiliyorlardı: kaba, heyecanlı sesler. Ron
Püfürü cebinden çıkardı ve yaktı: IGıklar kesildi.

--Elleriniz yukarda dıGarı çıkın! kulak tırmalayıcı ses karanlığın içinden geldi. --Orada olduğunuzu
biliyoruz! Yarım düzüne kadar asa size dönük ve kimi lanetlediğimizi umursamayız!

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MALFOY MALİKÂNESİ

Harry, karanlıkta, Gimdi sadece ana hatları belli olan diğer ikisine bakındı. Hermione&#65533;nin asasının
dıGarıya doğru değil ama kendi yüzüne doğru doğrultmuG olduğunu gördü; bir gürültü ve beyaz ıGık
patlaması oldu ve göremez halde, can havliyle eğildi. Ağır ayak sesleri etrafını sardığında yüzünün
ellerinin arasında hızla GiGtiğini hissediyordu.

--Kalkın, ayaktakımı,

Meçhul eller kabaca Harry&#65533;yi yerden çekti, onları durduramadan önce, birisi ceplerini altüst etti ve
karaçalıdan yapılma asasını aldı. Harry çok kötü acıyan ve

parmaklarının ardında tanınamayan
yüzünü kavradı, sanki Giddetli derecede alerjik reaksiyon vuku bulmuGcasına
sıkı, GiGmiG ve kabarıktı.
Gözleri güçbelâ gördüğü yarıklara döndü; gözlükleri çadırdan paldır küldür
uzaklaGtırıldığında düGtü:
Bütün bir araya toplayabildiği, dört ya da beG kiGinin bulanık gölgelerinin
dıGarıda Ron ve Hermione ile
güreGtiğiydi.

--Ondan&#65533;uzak&#65533;dur! diye bağırdı Ron. Besbelli eti yumruklayan
darbe sesleri oldu: Ron acı içinde
böğürdü ve Hermione çığlık attı, --Hayır! Onu bırak, onu bırak!

--Erkek arkadaGın eğer benim listemdeyse ona yapılan muameleden çok
daha fazlasına maruz
kalacak, dedi korkunç tanıdık, çatlak bir ses. --Lezzetli bir kız...
ne tatlı... cildin yumuGaklığından
hoGlanırım...

Harry&#65533;nin midesi altüst oldu. Bunun kim olduğunu biliyordu:
Fenrir Greyback, kiralık vahGetinin
karGılığında Ölüm Yiyen cübbesi giymesine izin verilen kurtadam.

--Çadırı arayın! dedi bir baGka ses.

Harry&#65533;nin yüzükoyun yere fırlatılmıGtı. Ağır bir düGme sesi
Harry&#65533;ye Ron&#65533;un da yanına fırlatıldığını
söylüyordu. Ayak sesleri ve çarpmalar duyabiliyorlardı; adamlar çadırı ararken
içerideki sandalyeleri
fırlatıyorlardı.

--gimdi, kimi yakaladığımızı görelim, dedi Greyback&#65533;ın Geytani bir zevke
hakim olan sesi kafalarının
üzerinden ve Harry tekrar ona doğru ittirilmiGti. Bir demet asa ıGığı yüzüne
vurdu ve Greyback güldü.

--Bunu yıkayıp paklamam için Kaymak Birası&#65533;na ihtiyacım olacak. Sana ne
oldu böyle, çirkin Gey?

Harry hemen cevap vermedi.

--Sana, diye tekrarladı Greyback, ve Harry diaframına, onu acıdan iki büklüm
yapacak bir darbe aldı.
--ne oldu dedim?

--Arı saldırısı. diye mırıldandı Harry. --Arı saldırısına uğradım.

--Evet, ona benziyor. dedi ikinci bir ses.

--Adın ne senin? diye hırladı Greyback.

--Dudley. dedi Harry.

--Ve ilk adın?

--Ben&#65533;Vernon. Vernon Dudley

--Listeyi kontrol et, Scabior. dedi Greyback ve Harry, Ron&#65533;a bakmak için
yana doğru hareket ettiğini
duydu. --Ve peki ya sen, zencefil?

--Stan Shunpike. dedi Ron.

--Hadi oradan. dedi ismi Scabior olan adam. --Stan Shunpike&#65533;ı tanıyoruz, bizim davamız adına görev
yaptı.

Bir baGka darbe daha oldu.

--Ben Bardy&#65533;yim, dedi Ron, ve Harry onun ağzının kanla dolu olduğunu söyleyebilirdi. --Bardy
Weasley.

--Bir Weasley? diye gıcırdadı Greyback. --Demek Bulanık olmasan bile kanı bozuklarla akrabasın. Ve
son olarak, senin ufak güzel arkadaGın&#65533; Sesindeki zevk Harry&#65533;nin tüylerinin ürpermesine neden oldu.

--YavaG, Greyback. dedi Scabior diğerlerinin alaylarının üzerinden.

--Oh, henüz ısırmayacağım. Gsmini Barny&#65533;den biraz daha hızlı hatırlayıp hatırlamayacağını göreceğiz.
Sen kimsin, küçük kız?

--Penelope Clearwater. dedi Hermione. DehGete kapılmıGtı ama inandırıcıydı.

--Kan durumun nedir?

--Melez. dedi Hermione.

--Kontrol etmesi oldukça kolay, dedi Scabior. --Ama kahrolasıcaların hepsi Hogwarts yaGlarındaymıG
gibi gözüküyorlar&#65533;--

--Bid bırattıg, dedi Ron.

--Bıraktınız ha, zencefil? dedi Scabior. --Ve kamp yapmaya karar verdiniz? Ve sadece espri olsun diye
Karanlık Lord&#65533;un adını söylemeye mi kalkıGtınız?

--Esbri oldun dide değil, dedi Ron. --Kadaydı.

--Kaza ha? Daha çok alay sesleri yükseldi.

--Kimlerin Karanlık Lord&#65533;un ismini kullanmaktan hoGlandığını biliyor musun, Weasley? diye hırıldadı
Greyback. --Zümrüdüanka YoldaGlığı. Bunun sana bir Gey anlatıyor mu?

--Dayır.

--Eh, Karanlık Lord&#65533;a gereken saygıyı göstermiyorlar, bu yüzden isim Yasaklandı. Bu yolla birçok
YoldaGlık üyesinin izi bulundu. Göreceğiz. Öteki iki mahkûmlarla birlikte bağlayın!

Birisi Harry&#65533;yi saçından tutup çekti, kısa bir mesafe sürükledi, ittirerek oturma pozisyonuna getirtti,
ardından öteki insanlarla birlikte sırt sırta bağlamaya baGladı. Harry hala yarı kördü, GiGmiG gözleriyle
bir Gey görmesi çok güçtü. Onları bağlayan adam nihayet uzaklaGtığında, Harry öteki mahkûmlara
fısıldadı.

--Hala asası olan var mı?

--Hayır. dedi Ron ve Hermione onların öteki tarafından.

--Bu benim hatam. Gsmi ben söyledim. Özür dilerim &#65533;--

--Harry?

Yeni ama tanıdık bir sesti ve Harry&#65533;nin tam arkasından, Hermione&#65533;nin soluna bağlı olan kiGiden geliyordu.

--Dean?

--Sensin! Eğer kimi yakaladıklarını fark ederlerse&#65533;! Onlar Avcılar, sadece altın uğruna satabilecekleri kaçaklar arıyorlar&#65533;--

--Bir gece için sağlam parti. diyordu Greyback, bir çift kabaralı potin Harry&#65533;nin yakınından geçtiğinde ve çadırın içinden daha çok patlama duyduklarında. --Bir Bulanık, kaçak bir Cincüce ve bu okul kaçakları. Scabior, isimlerini listeden kontrol etmedin mi daha? diye gürledi.

--Ettim. Burada Vernon Dudley yok, Greyback.

--Glginç, dedi Greyback. --Bu ilginç.

giGmiG gözlerinin kalan ufacık aralığından keçeleGmiG gri saçın ve sakalın örttüğü bir yüz ve sivri kahverengi diGler ile ağzının köGelerinde yaralar gören Harry&#65533;nin yanından sinsi sinsi geçti. Greyback Dumbledore&#65533;un öldüğü kulenin tepesinde olduğu gibi kokuyordu: kir, ter ve kan.

--Demek aranmıyorsun, ha, Vernon? Ya da o listede baGka bir isim altındasın? Hogwarts&#65533;ta hangi binadaydın?

--Slytherin, dedi otomatik olarak.

--Bunu duymak istediğimizi düGünmeleri eğlenceli. diye pis pis baktı Scabior gölgelerin arasından. --Ama hiç biri ortak salonun nerede olduğunu anlatamaz.

--Zindanlarda. dedi Harry açık ve net. --Duvarın içinden geçerek giriliyor. Kafatası ve bir dolu malzemeyle dolu ve gölün altında ve bütün ıGık da yeGil,

Ufak bir duraklama oldu.

--Bak sen, gerçek küçük bir Slytherin tutmuGa görünüyoruz. dedi Scabior. --Aferin, Vernon, çünkü fazla Bulanık Slytherin&#65533;li yok. Baban kim?

--Bakanlıkta çalıGıyor, diye yalan söyledi Harry. Bütün bu hikayenin ufak bir soruGturmayla çökeceğini biliyordu, ama bir yandan da, en azından yüzü eski halini alana kadar oyun sürmeliydi. --Büyü Kazalarını Düzeltme Servisi.

--Biliyor musun, Greyback, dedi Scabior, --orada bir Dudley olduğunu sanıyorum.

Harry güçbelâ nefes alabiliyordu: gans, tümüye Gans, onları buradan sağ salim çıkarabilir miydi?

--Gyi, iyi. dedi Greyback ve Harry, o duygusuz sesteki en ufak korku belirtisini duyabiliyordu ve
Greyback&#65533;in az önce hakikaten de neredeyse bir Bakanlık ÇalıGanı&#65533;nın oğluna mı saldırmakta
olduğunu ve bağladığını merak ettiğini biliyordu. Harry&#65533;nin kalbi kaburgalarındaki halatlara çarpıyordu;
Greyback&#65533;in bunu görebilseydi GaGırmazdı. --Eğer gerçeği anlatıyorsan, çirkin Gey, Bakanlık&#65533;a bir
geziden de korkmazsın. Babanın bizi, sadece seni alıp götürdüğümüz için mükâfatlandıracağını
umuyorum.

--Ama, dedi Harry, ağız içi kuru halde. --bizi bırakabilirseniz&#65533;--

----------------------- Page 227-----------------------

--Hey! diye bir bağırıG geldi çadırın içinden. --guna bak. Greyback!

Karanlık bir vücut telaGla onlara doğru geliyordu ve Harry, gümüGün asalarının ıGığında parıldayıGını
gördü. Gryffindor&#65533;un kılıcını ele geçirmiGlerdi.

--Ço&#65533;o&#65533;ok güzel, dedi Greyback onu arkadaGından alıp, değerlendirerek.

--Oh, gerçekten de çok güzel. Cincüce yapımına benziyor. Böyle bir Geyi nerden buldun?

--Babamın, diye yalan söyledi Harry, kabzanın üzerine oyulmuG ismi Greyback&#65533;ın görebilmesi için fazla
karanlık olması umuduyla. --Yakacak odun kesmek için ödünç aldık&#65533;--

--Dur bi dakka, Greyback! guna bak, Posta&#65533;da!

Scabior söylediğinde, Harry&#65533;nin GiGmiG alnına sımsıkı yerleGmiG yara izi, öldüresiye yandı. Etrafındaki
herhangi bir Geyden daha net bir Gekilde, merhametsiz bir kale gibi, simsiyah ve ürkütücü olan kule
Geklinde bir bina gördü: Birdenbire Voldemort&#65533;un düGünceleri yeniden çok net olmuGtu; Sakince ve
kendini aGan nitelikte zinde bir merhametsizlikle dev gibi bir binaya doğru kayıyordu...

Öylesine yakın... Öylesine yakın...

Kendini oturduğu yere ittirip, Ron, Hermione, Dean ve Griphook&#65533;a bağlı Gekilde ve karanlıkta,
Greyback ve Scabior&#65533;u dinleyerek, muazzam bir çabayla ve istekle Harry, zihnini Voldemort&#65533;un
düGüncelerine kapadı. --&#65533;ermione Granger, diyordu Scabior, --Harry Potter&#65533;la seyahat ettiği bilinen
Bulanık.

Harry&#65533;nin yara izi sessizlikte yandı, ama kendini bulunduğu mevcut durumda tutarak Voldemort&#65533;un
zihnine girmemek için yüksek mertebeli bir çaba harcadı. Hermione&#65533;nin önünde çömeldiğinde
Greyback&#65533;in potinlerinin gıcırtısını duydu.

--Biliyor musun,küçük kız? Bu resim sana öyle benziyor ki.

--Ben değilim! Ben değilim!

Hermione&#65533;nin korku dolu ciyaklaması kabul etmesi kadar iyiydi.

--... Harry Potter&#65533;la seyahat ettiği biliniyor, diye tekrarladı Greyback sessizce.

Olay yerinde bir sessizlik hakimdi. Harry&#65533;nin yara izi çok Giddetli acıyordu, ama bütün gücüyle Voldemort&#65533;un düGüncelerine girmemeye çaba gösteriyordu. Kendi zihninde kalması hiç bu kadar önem teGkil etmemiGti.

--O zaman bu bazı Geyleri değiGtirdi, değil mi? diye fısıldadı Greyback. Kimse konuGmadı: Harry Avcılar çetesinin donmuG halde izlediğini ve Hermione&#65533;nin kolunun onunkine dayanmıG titrediğini hissetti. Greybak kalktı ve Harry&#65533;nin oturduğu yere bir kaç adım attı, bozulmuG yüzüne daha yakından bakabilmek için tekrar çömeldi.

--Alnındaki nedir, Vernon? diye sordu yumuGakça, iğrenç elini bilinen yara izine bastırdığında pis nefesi Harry&#65533;nin burun deliklerine giriyordu.

--Dokunma! diye bağırdı Harry; kendine hâkim olamıyor, acısından hasta olabileceğini düGünüyordu.

--Gözlüğün olduğunu zannediyordum, Potter? diye soludu Greyback.

--Gözlüğü buldum! diye bağırdı Avcılardan bir tanesi arka plana gizlenmiG halde.

--Çadırda gözlük vardı, Greyback, bekle&#65533;--

---------------------- Page 228-----------------------

Ve saniyeler sonra Harry&#65533;nin gözlüğü yüzüne tekrar koyulmuGtu. Avcılar ona dikkatle bakarak, gittikçe yaklaGıyorlardı.

--O! diye gıcırdadı Greyback. --Potter&#65533;ı yakaladık!

Hepsi baGardıkları Geyden sersemlemiG halde bir kaç adım geriledi. Hala kendi parçalanmıG kafasında kalmak için savaGan Harry, bir Gey söylememeyi düGünüyordu. Zihninin yüzeyinde fragmanlar halinde görüntüler dolaGıyordu&#65533;

&#65533;Siyah bir kalenin yüksek duvarlarında kayıyordu&#65533;

Hayır, o Harry&#65533;ydi, bağlanmıG ve asasız, vahim tehlike içinde&#65533;

&#65533;yukarı bakıyor, yukarı en tepedeki pencereye, en yüksek kuleye&#65533;

Harry&#65533;ydi ve kısık sesle onun akıbeti tartıGılıyordu&#65533;

&#65533;Uçma zamanı...

--...Bakanlık&#65533;a mı?

--Bakanlık&#65533;ın canı cehenneme. diye gürledi Greyback. --Üstleneceklerdir ve bizim karıGmamıza izin vermeyeceklerdir. Söylüyorum onu doğruca Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;e götüreceğiz.

--Onu çağıracak mısın? Buraya? dedi Scabior ürkmüG gibi, dehGete kapılmıG gibi

ses çıkararak.

--Hayır, diye hırıldadı Greyback. --Benim henüz&#65533;Malfoy&#65533;un yerini üs olarak kullandığı söyleniyor.
Oğlanı oraya götüreceğiz.

Harry, Greyback&#65533;in neden Voldemort&#65533;u çağırmadığını bildiğini düGündü. Kurtadam, onu kullanmak
istedikleri zaman Ölüm Yiyen cüppesi giymesine izin verilebilirdi, ama sadece Voldemort&#65533;un dâhili
çemberi içinde olanlar Karanlık GGaret&#65533;le damgalanıyorlardı: Greyback&#65533;e bu yüksek dereceli Geref
bahGedilmemiGti.

Harry&#65533;nin yara izi tekrar yandı&#65533;

&#65533;ve gecenin derinliklerinde yükseliyordu, dosdoğru kulenin en yükseğindeki pencerelere uçuyordu&#65533;

--&#65533;tam olarak emin miyiz o olduğuna? Çünkü eğer değilse, Greyback, biteriz biz.

--Burada sorumlu kim? diye kükredi Greyback, yetersizlik durumunu örterek.

--O Potter diyorum ve o artı onun asası, iki yüz bin Galleon tam orada! Ama eğer benimle gelmek için
fazla korkaksanız, herhangi biriniz, bütün hepsi bana kalır ve biraz Gansla, kızı da ilave ederim!

&#65533;Pencere siyah kayadaki tek yarıktı, ama bir adamın girmesi için yeterince büyük değildi&#65533; Gskeletimsi
bir cisim az önce görünmez olarak girmiGti, ince tabakadan kıvrılmıGtı&#65533; Ölü müydü yoksa uyuyor
muydu?

--Tamam o zaman! dedi Scabior. --Tamam, biz varız! Ve geri kalanı n&#65533;olacak, Greyback, onlarla ne
yapacaz?

--Onları da götürsek iyi olur. Gki Bulanık yakaladık, bu bir on Galleon daha eder. Kılıcı da ver. Eğer onlar
yakutsa, bir baGka ufak servet daha eder.

Mahkûmlar ayağa kaldırılmıGtı. Harry Hermione&#65533;nin hızlı ve korkmuG nefesini duyabiliyordu.

---------------------- Page 229-----------------------

--Sıkı tut ve gerginleGtir. Ben Potter&#65533;ı hallederim! dedi Greyback, Harry&#65533;yi bir avuç dolusu saçından
kaldırarak; Harry onun uzun sarı tırnaklarının kafa derisini tırmaladığını hissedebiliyordu. --Üç deyince!
Bir&#65533;iki&#65533;üç&#65533;--

Mahkumlar beraberlerinde BuharlaGtılar. Harry, Greyback&#65533;in elini bırakmak için çabaladı, ama
umutsuzdu: Ron ve Hermione iki taraftan da ona sıkıca bağlanmıGlardı; gruptan ayrılamıyordu ve
soluk almak zorlaGtığında yara izi daha da acıyarak yanarken&#65533;

&#65533;bir pencerenin yarığından yılan misali kendini içeri attığında ve buhar gibi, hücreye benzeyen odaya
ayak bastığında&#65533;

Mahkûmlar, kırsaldaki dar bir sokağa adım attıklarında birer birer yalpaladılar. Harry&#65533;nin gözleri hala
GiG halde, çevreye alıGmak için kısa bir zaman geçirdi, ardından uzun bir yolun giriGine benzeyen
iGlenmiG demirden bir çift kapı gördü. En kötüsü daha gerçekleGmemiGti: Voldemort burada değildi.
Harry onun, görüntüsüyle savaGtığı kadarıyla, kaleye benzeyen tuhaf bir yerde, kulenin en tepesinde
olduğunu biliyordu. Harry&#65533;nin burada olduğunu öğrenmesinden sonra Voldemort&#65533;un bu yere gelmesinin
ne kadar süreceği bir baGka tartıGma konusuydu...

Avcılardan biri kapıya gitti ve silkeledi.

--Nasıl gireceğiz? Kilitli, Greyback, inana&#65533;vay anasını!&#65533;

Korkuyla ellerini hızlı bir Gekilde geri çekti. Demir, sarmallarından ve halkalarından kendisini ayırarak
kıvrım kıvrım bükülüp Gakırdayarak, yankılanan bir sesle konuGan korkunç bir yüze dönüGtü,
--Maksadını belirt!

--Potter&#65533;ı yakaladık! diye gürledi Greyback muzafferane bir tavırla. --Harry Potter&#65533;ı ele geçirdik!

Kapı sallanarak açıldı.

--Hadi! dedi Greyback adamlarına, ve mahkumlar kapılardan geçip yüksek çalıların ayak seslerini
boğduğu yola çıktılar. Harry yukarısında hayalet beyazı bir siluet gördü ve onun albino bir tavuskuGu
olduğunun farkına vardı. Tökezledi ve Greyback tarafından ayağa kaldırılmıGtı; Gimdi diğer dört
mahkuma sırt sırta bağlı halde yan yan sekiyordu.

giG gözlerini kapatarak, acının bir anlığına yara izini alt etmesine izin verdi, Voldemort&#65533;un ne yaptığını,
Harry&#65533;nin yakalandığını bilip bilmediğini bilmek istiyordu.

Bir deri bir kemik kalmıG Gekil, ince örtüsünden kurtuldu ve gözlerini yüzünün kemiklerinin içinde
açarak ona doğru yuvarlandı... Zayıf adam oturdu, yuvasına çökmüG iri gözleri onun üzerinde
odaklandı, Voldemort&#65533;un üzerinde ve ardından gülümsedi. DiGlerinin büyük kısmı yoktu...

--Demek geldin. Geleceğini biliyordum&#65533; bir gün. Ama seyahatin anlamsızdı. Ona hiç bir zaman sahip
olmadım.

--Yalan söylüyorsun!

Voldemort&#65533;un öfkesi onun içinde zonkladığında, Harry&#65533;nin yara izi acıdan yarılacakmıG gibi korkuttu ve
mahkumlar çakıl taGının üzerine ittirildiğinde kendinde kalmaya savaGarak zihnini kendi vücuduna geri
getirdi.

IGık onların hepsinin üzerine vurdu.

--Bu ne? dedi kadının soğuk sesi.

--Adı-Anılmaması-Gereken-KiGi&#65533;yi görmek için buradayız! diye gıcırdadı Greyback.

--Kimsin?

--Beni tanıyorsun! Kurtadamın sesinde gücenme belirtisi vardı. --Fenrir Greyback! Harry Potter&#65533;ı yakaladık!

Greyback Harry&#65533;yi tuttu ve diğer mahkumları da sürüklemeye mecbur bırakarak, onu ıGığa doğru taGıdı.

--Onun GiGtiğini biliyorum, madam, ama bu o! diye konuGmaya baGladı Scabior. --Biraz daha yakından bakabilirsen, yara izini görebilirsiniz. Ve buradaki kızı görüyor musunuz? Onunla gezerken görülen Bulanık, madam. Onun olduğuna Güphe yok ve onun asasını da ele geçirdik! Burada, madam&#65533;--

giGmiG göz kapaklarının arasından Harry, GiGmiG yüzünü inceleyen Narcissa Malfoy&#65533;u gördü. Scabior, karaçalıdan yapılma asayı ona iletti. KaGlarını kaldırdı.

--Onları içeri götürün, dedi.

Harry ve diğerleri geniG taG merdivenlerden, portrelerle kaplı salona doğru itildi ve tekmelendi.

"Beni izleyin," dedi Narcissa, salona yönlendirerek. "Oğlum, Draco Paskalya tatili için evde. Eğer bu Harry Potter'sa, anlayacaktır."

DıGarıdaki karanlıktan sonra çizim odası göz kamaGtırıyordu: Harry, gözleri neredeyse kapalı olmasına rağmen odanın geniGliğini seçebiliyordu. Kristal bir avize tavandan sallanıyor, daha fazla portre duvarda yer kaplıyordu. Tutsaklar Avcılar tarafından içeri girmeye zorlanırken süslü mermer Göminenin önündeki sandalyeden iki Gekil yükseldi.

--Bu da ne?

Lucius Malfoy'un kötü bir Gekilde tanıdık gelen bezgin sesi Harry'nin kulaklarına geldi. gimdi korkuya kapılmıGtı. Hiç çıkıG göremiyordu, yara izinin yanmasına rağmen Voldemort'un düGüncelerini engellemek korku duyarken daha kolay geliyordu.

"Potter'ı ele geçirdiklerini söylüyorlar," dedi Narcissa'nın soğuk sesi. "Draco, buraya gel."

Harry doğrudan Draco'ya bakmaya cüret edemedi, ama dolaylı yoldan onu gördü: ondan daha uzun bir Gekil, koltuktan yükseliyordu, yüzü solgundu ve açık sarı saçının altında hülyalı görünüyordu.

Greyback Harry'nin tam avizenin altında kalması için tutsakları dönmeye zorladı.

"Ee, çocuk?" dedi kurtadam kulak tırmalayan bir sesle.

Harry Göminenin üstündeki bir aynayla karGı karGıyaydı, büyük, yaldızlı Geyin içinde karmakarıGık bir belge çerçevelenmiGti.

Yüzü büyük, parlak ve pembeydi, kim olduğunu belli edecek her Geyin Hermione'nin lanetiyle biçimi
bozulmuGtu. Saçları omzuna ulaGmıGtı ve çenesinde karanlık bir gölge bulunuyordu. Orada dikilenin
kendisi olduğunu bilemezdi, gözlüğünü de kimin taktığını merak ediyordu. Sesi onu ele vermesin diye
konuGmaması gerektiğini fark etti; sonraki yakınlaGmada dahi hala Draco ile göz temasından
kaçınıyordu.

"Evet, Draco?" dedi Lucius Malfoy. Sesi hırslı çıkmıGtı. "O mu? Harry Potter mı?--

"Emin-emin olamam," dedi Draco. Greyback ile mesafesini koruyor ve Harry'ye bakmaktan, Harry
kadar korkmuG görünüyordu.

"Ama ona dikkatli bak, bak! Yakına gel!"

Harry, Lucius Malfoy'u hiç bu kadar heyecanlı duymamıGtı.

"Draco, eğer Potter'ı Karanlık Lord'a teslim edenler biz olursak, her Gey affe-"

"Ah Gimdi, kimin onu gerçekten yakaladığını unutmuyoruzdur, umarım Mr Malfoy?" dedi Greyback
gözdağı verircesine.

"Elbette hayır, elbette!" dedi Lucius sabırsızca. Harry'ye kendi yakınlaGtı, öyle ki Harry uyuGuk
yüzünün keskin detaylarını hatta kibirli gözlerini dahi görebiliyordu. Yüzündeki yumuGak maskeyle
Harry kendini bir hücrenin parmaklıkları arasından bakıyormuG gibi hissetti.

Lucius "Ona ne yaptınız?" diye sordu Greyback'e. "Bu hale nasıl geldi?"

"Biz değildik."

"Bana bir Sokma Laneti gibi göründü," dedi Lucius gri gözleriyle Harry'nin alnını tarayarak.

"Burada bir Gey var," diye fısıldadı. "Yara izi olabilir, gerilmiG, Draco, buraya gel, dikkatli bak! Ne
düGünüyorsun?"

Harry Draco'nun yüzünün babasının yanında yaklaGtığını gördü. Olağanüstü bir Gekilde benziyorlardı,
yalnız babası heyecanla bakarken Draco'nun yüz ifadesinin tamamen isteksiz, hatta korku dolu olması
hariç.

"Bilemiyorum," dedi ve annesinin durup seyrettiği Gömineye doğru yürüdü.

Narcissa kocasına soğuk, net sesiyle "Emin olmalıyız, Lucius," diye seslendi. "Karanlık Lord'u
çağırmadan önce bunun Potter olduğundan tamamen emin ol. Bunun onun olduğunu söylediler"-
blackthornasaya yakından bakarak &#65533; "ama Ollivander'ın tarifine uymuyor... Eğer yanılıyorsak,
Karanlık Lord'u bir hiç için çağırmıG oluruz... Rowle ve Dolohov'a ne yaptığını hatırla?--

"Bulanık'tan ne haber, o zaman?"diye hırıldadı Greyback.Harry Avcılar tutsakları tekrar
döndürdüğünde adamın ayaklarının yanına düGmüGtü, ıGık onun yerine Hermione'ye vuruyordu.

"Bekle," dedi Narcissa sertçe. "Evet &#65533; evet, Madam Malkin'in yerindeydi, Potter'la! Posta'da resmini
görmüGtüm, Bak, Draco, Granger kızı değil mi bu?"

"Ben... belki... evet."

"Ama o zaman, bu da Weasley çocuğu!" diye bağırdı Lucius, Ron ile yüzleGmek için bağlı
mahkumların etrafında gezerek. "Bunlar onlar, Potter'ın arkadaGları &#65533; Draco, ona bak, Arthur
Weasley'in oğlu değil mi, adı neydi-?

"Evet," dedi Draco tekrar, arkası mahkumlara dönük. "Olabilir.--

Harry'nin arkasında çizim odasının kapısı açıldı. Bir kadın konuGuyordu ve sesi Harry'nin korkusunu
çok yükseklere çıkarmıGtı.

"Bu ne? Neler oluyor, Cissy?"

Bellatrix Lestrange yavaGça tutsakların etrafında dolaGtı ve Harry'nin sağında durup GiG göz kapaklı
gözlerini Hermione'ye dikti.

"Ama kesinlikle," dedi sessizce, "Bu Bulanık kız? Bu Granger?"

"Evet, evet, bu Granger!" diye haykırdı Lucius, "Ve yanındaki, sanırız, Potter! Potter ve arkadaGları,
sonunda yakalandı!"

"Potter?" diye feryat etti Bellatrix, ve Harry'ye daha iyi bakmak için geriledi. "Emin misiniz? O halde,
Karanlık Lord bilgilendirilmeli!"

Sol kolunu sıyırdı: Harry Karanlık GGaret'in kolundaki deride yandığını gördü ve biliyordu ki ait olduğu

----------------------- Page 232-----------------------

efendisini çağırmak için dokunmak üzereydi&#65533;

"Ben çağırmak üzereydim!" dedi Lucius ve elini GGaret'e dokunmasını engellemek için Bellatrix'in
bileğinin üstüne kapattı. "Onu ben çağıracağım, Bella. Potter benim evime getirildi ve burada benim
sözüm &#65533;"

"Senin sözün!" diye küçümsedi kadın onu elini kavrayıGından kurtarmaya çabalayarak. "Asanı
kaybetttiğinde, söz hakkını kaybettin, Lucius! Bu ne cüret! Ellerini üzerimden çek!"

"Senin bir iGin yok, çocuğu sen yakalamadın &#65533;"

"Özür dilerim, Mr Malfoy," diye araya girdi Greyback, "ama Potter'ı yakalayan bizdik ve altını hak eden
de biziz-"

"Altın!" diye güldü Bellatrix, hala cebinden asasını çıkarmak için

elini eniGtesinden kurtarmaya
çalıGarak. "Altınını al, pis leGçi, altını neden isteyeyim ki? Ben onun onurunun-"

BoğuGmayı bıraktı, kara gözleri Harry'nin göremediği bir Geye kitlendi. Memnuniyetle teslim oldu,
Lucius kadının kolunu fırlattı ve kendi kolunu yırttı&#65533;

"DUR!" diye feryat etti Bellatrix, "Ona dokunma, eğer Karanlık Lord Gimdi gelirse, yok oluruz!"

Lucius dondu, iGaret parmağı GGaret'i üzerinde asılı kalmıGtı. Bellatrix Harry'nin kısıtlı görüG açısının
dıGına ilerledi.

Kadının "Bu nedir?" dediğini duydu.

"Kılıç," diye hırladı görüG alanı dıGından bir Avcı.

"Onu bana ver."

"Bu sizin değil, bayan, bu benim, sanırım onu ben buldum."

Bir patlama oldu ve kızıl bir ıGık parladı; Harry Avcı'nın Sersemlediğini biliyordu. Ahbaplarından öfke
dolu bir kükreme geldi: Scabior asasını çekmiGti.

"Neyle dans ettiğini sanıyorsun, kadın?"

"Sersemlet!" diye bağırdı kadın, "Sersemlet!"

Dörde karGı bir olsa bile ona denk değillerdi: Harry'nin bildiği kadarıyla o, muazzam yetenekleri olan
acımasız bir cadıydı. Zorla diz çöktürülen ve kolları uzatılan Greyback hariç hepsi dikildikleri yerde
yere yığıldı. Harry, gözlerinin kenarından Bellatrix'in kurtadamın üzerine eğildiğini gördü, Gryffindor'un
kılıcını sıkı sıkı tutuyordu, yüzüyse solgundu.

Greyback'in asasını dirençsiz elinden çekerken "Bu kılıcı nereden aldınız?" diye fısıldadı.

"Ne cüret?" diye hırladı, ağzı oynatabildiği tek Geydi ve kadına bakmaya zorlandı. GGaretli diGini açığa
çıkardı. "Bırak beni, kadın!"

Kadın "Bu kılıcı nereden buldun?" diye tekrarladı adamın yüzünü sağa sola savurarak. "Snape bunu
Gringotts'taki kasama yollamıGtı."

"Çadırlarındaydı," dedi Greyback kulak tırmalayan bir sesle. "Bırak, bırak beni, diyorum!"

Kadın asasını salladı ve kurtadam ayakları üzerine dikildi, ama kadına yönelmek için oldukça ihtiyatlı
görünüyordu. Bir koltuğun arkasına geçti ve pis, kavisli tırnaklarıyla arkasını kavradı.

"Draco, Gu pislikleri dıGarı taGı," dedi Bellatrix, bilinçsiz adamları göstererek. "Eğer onları öldürmek
yemezse, benim için onları avluda bırak."

"Draco ile böyle konuGmaya cüret-" dedi Narcissa öfkeyle ama Bellatrix haykırdı.

"Sessiz ol! Durum hayal edebileceğinden daha ciddi, Cissy! Çok ciddi bir problemimiz var!"

Durdu, hafifçe nefes aldı, kılıca baktı ve kabzasını incelemeye baGladı. Ve ardından sessiz tutsaklara dönüp baktı.

"Eğer bu gerçekten Potter ise, zarar görmemeli," diye diğerlerinden çok kendisine mırıldandı. "Karanlık Lord Potter'dan kendisi kurtulmak isteyecektir... Ama eğer bulursa... Bilmeliyim... Bilmeliyim..." Kız kardeGine döndü tekrar.

"Tutsaklar ben ne yapmam gerektiğini düGünürken, mahzene kapatılmalı!"

"Burası benim evim, Bella, evimde emir&#65533;"

"Yap Gunu! Nasıl bir tehlikede olduğumuzu bilmiyorsun!" diye haykırdı Bellatrix. KorkmuG, delirmiG gözüküyordu; asasından zayıf bir ateG çıktı ve halıda ufak bir değil açtı.

Narcissa bir an tereddür etti ve sonra kurtadama döndü.

"Tutsakları mahzene götür, Greyback."

"Bekle," dedi Bellatrix aniden. "Hepsini... Bulanık hariç."

Greyback memnuniyetle homurdandı.

"Hayır!" diye bağırdı Ron. "Beni alın, beni tutun!"

Bellatrix suratına bir tane patlattı ve ses odada yankılandı.

"Eğer sorgulamada ölürse, sonra seni alacağım," dedi "Kitabımda Kanı bozuklar Bulanık'lardan sonra gelir. AGağı kata götür onları Greyback ve sıkı sıkı tutulduklarından emin ol, ama daha fazlası yok-- henüz"

Asasını Greyback'e geri attı, sonra cüppesinden küçük gümüG bir bıçak çıkardı. Hermione'yi diğer tutsaklardan ayırdı ve Greyback önünde asası, görünmez ve dayanılmaz bir güç oluGturarak kalanları baGka bir kapıya, karanlık bir geçide sürerken, o da kızı saçlarından tutup salonun ortasına sürükledi.

Greyback onları koridor boyunca sürüklerken bir yandan da yumuGak sesle "Kızdan küçük bir ısırık almama izin verecektir, daha fazlasına acaba müsaade etmez midir?" diye Garkı söylüyordu.

Harry Ron'un titrediğini hissedebiliyordu. Dik bir merdivenden inmeye zorlandılar, hala sırt sırta bağlı oldukları için kayabilir ve boyunlarını kırabilirlerdi. En sonda büyük bir kapı vardı. Greyback asasının hafif vuruGuyla kilidini açtı, onları nemli ve küf kokan odaya tıktı ve tamamen karanlıkta bıraktı. Hızla kapanan mahzen kapısının yankısı geçmeden doğrudan tepelerinden korkunç, insanın kanını donduran bir çığlık geldi.

Ron --HERMIONE! diye haykırdı ve onları bağlayan iplerden kurtulmak için

debelenmeye, kıvranmaya
baGladı, Harry de dolayısıyla sendeledi. --HERMIONE!

"Sessiz ol!" dedi Harry. "Kes sesini. Ron, buradan kurtulmak için-"

--HERMIONE! HERMIONE!

"Bir plana ihtiyacımız var, bağırmayı kes &#65533; bu iplerden kurtulmamız lazım &#65533;"

"Harry?" karanlıktan bir fısıltı geldi. "Ron? Bu sen misin?"

Ron bağırmayı kesti. Yakından hareket eden bir Geyin sesi geldi, Harry yaklaGan bir gölge gördü.

--Harry? Ron?

--Luna?

"Evet, benim! Ah hayır, yakalanmanızı istemezdim!"

"Luna, bu iplerden kurtulmamıza yardım edebilir misin?" dedi Harry.

"Ah evet, sanırım... Bir Geyi kırmak gerektiğinde kullandığımız eski bir çivimiz vardı... Bir saniye...

Hermione tepelerinde tekrar haykırdı, Bellatrix'in de haykırdığını duyabiliyorlardı, ama sözleri
anlaGılmazdı, Ron tekrar bağırmaya baGladı, --HERMIONE!
HERMIONE!

Harry Luna'nın --Mr Ollivander? dediğini duyabiliyordu. "Mr Ollivander, çivi sizde mi? Biraz daha
kayabilirseniz... sanırım su testisinin yanında.

Kız saniyeler içinde geri geldi.

"Biraz sabretmeniz gerekecek" dedi.

Harry düğümler açılsın diye kızın ipin ipliklerini deGtiğini hissedebiliyordu. Üst kattan Bellatrix'in sesini
duydular.

"Tekrar soracağım! Bu kılıcı nereden aldınız? Nereden?"

"Bulduk&#65533;bulduk&#65533;LÜTFEN!" Hermione tekrar haykırdı; Ron her zamankinden fazla debeleniyordu ve
paslı çivi Harry'nin bileğine kaydı.

Ron, lütfen sabit kal!" diye fısıldadı Luna. "Ne yaptığımı göremiyorum---

"Cebimde!" dedi Ron, "Cebimde bir Püfür var ve tamamen ıGıkla dolu!"

Birkaç saniye sonra bir tıklama duyuldu ve Püfür'ün çadırdaki lambalardan emdiği ıGıklar mahzeni
doldurdu: Büyük bir istek duymalarına rağmen kaynaklarına dönemiyorlar ve küçük güneGler gibi
yeraltındaki odayı ıGıkla dolduruyorlardı. Harry Luna'yı gördü, beyaz yüzü nazarlarla kaplıydı ve asa
yapımcısı Ollivander'ın Gekli hareketsiz bir Gekilde zeminde iki büklüm duruyordu. Kafasını döndürünce
dost tutsakları gördü: Dean ile neredeyse bilinçsiz görünen ve onu insanlara

bağlayan ipler sayesinde
ayakta duran cincüce Griphook.

"Ah, bu iGleri kolaylaGtırır, teGekkürler, Ron," dedi Luna ve tekrar onları bağlayan Geyi kesmeye
baGladı. "Selam, Dean!"

Tepelerinden Bellatrix'in sesi geldi.

"Yalan söylüyorsun, pis bulanık ve ben bunu biliyorum! Gringotts'taki kasamdaydınız! Gerçeği söyle,
gerçeği söyle!"

BaGka bir korkunç çığlık--

--HERMIONE!

"BaGka ne aldınız? BaGka ne var? Bana gerçeği söyle yoksa yemin ederim bu bıçakla seni deGerim!--

--GGte!

Harry iplerin düGtüğünü hissetti, bileklerini ovuGturarak döndü ve Ron'un mahzende koGuGunu, alçak
tavana bakıGını, bir kapak arayıGını seyretti. Dean, kanlı ve çürük suratıyla Luna'ya "TeGekkürler," dedi
ve orada titreyerek durdu ancak Griphook mahzenin zeminine yığıldı, bitkin ve GaGkın görünüyordu,

yüzünde bir sürü kırbaç izi mevcuttu.

Ron Gimdi asasız BuharlaGmaya çalıGıyordu.

"GGe yaramaz, Ron," dedi Luna kısır çabalarını izlerken. "Bu mahzen kesinlikle kaçıGa karGı dayanıklı.
Ben de denedim, ilk baGta. Mr Ollivander uzun zamandır burada, o her Geyi denemiGtir.--

Hermione tekrar çığlık atıyordu: Ses Harry'ye fiziksel acı yüzündenmiG gibi geldi. Yara izinin aGırı
derecede karıncalandığını hissediyordu ve o da kalbinde bunun yararsız olduğunu bilerek mahzende
koGmaya, duvarlara dokunmaya baGladı.

"BaGka ne aldınız, baGka? CEVAP VER! CRUCIO!

Hermione'nin çığlığı üst katın duvarlarında yankılandı, Ron duvarları yumruklarken hıçkırıyordu, Harry
tamamen umutsuzca Hagrid'in kesesine uzandı ve elini daldırdı: Dumbledore'un Snitch'ini aldı ve ne
umduğunu bilmeden salladı &#65533; hiçbir Gey olmadı &#65533; anka asasının kırık parçalarını salladı, ama
cansızdılar &#65533; ayna parçası gürültüyle yere düGtü ve parlak mavi bir ıGık gördü &#65533;

Dumbledore'un gözü aynadan ona bakıyordu.

"Bize yardım et!" diye umutsuz bir çılgınlıkla haykırdı. Malfoyların Malikânesi&#65533;nin mahzenindeyiz,
yardım et!--

Göz kırpıldı ve gitti.

Harry onun gerçekten orada olduğundan dahi emin değildi. Ayna parçasını yana yatırdı ancak mahzenin duvarlarının yansımasından baGa bir Gey göremedi, Hermione yukarıda her zamankinden kötü haykırıyor ve yanında Ron bağırıyordu, --HERMIONE! HERMIONE!

Bellatrix'in "Kasama nasıl girdiniz?" diye bağırdığını duydular. "Mahzendeki o pis küçük cincüce mi yardım etti?"

"Onunla henüz bu gece karGılaGtık!" dedi Hermione hıçkırarak. "Asla kasana girmedik... Bu gerçek kılıç değil! Sahtesi, sadece sahtesi!"

"Sahte?" diye çığlık attı Bellatrix. "Ah, martaval gibi!"

"Ama bunu kolayca öğrenebiliriz!" dedi Lucius'un sesi. "Draco, gidip cincüceyi getir, o bize kılıcın gerçek olup olmadığını söyleyebilir!"

Harry doğrudan Griphook'un yayıldığı yere atıldı.

Cincücenin kulağına --Griphook, diye fısıldadı, onlara kılıcın sahte olduğunu söylemelisin, gerçek olduğunu bilmemeliler, Griphook, lütfen &#65533;"

Birinin mahzenin merdivenlerine seğirttiğini duydu ve ardından Draco'nun titreyen sesi kapının arkasından konuGmaya baGladı.

"Geride durun, Duvara yapıGın. Bir Geye kalkıGmayın yoksa sizi öldürürüm!"

Emir verilmiG gibi yaptılar; anahtar döndüğünde Ron Püfür'ü çaktı ve ıGıklar mahzeni karanlıkta bırakarak hemen cebine döndü. Kapı savrularak açıldı, Draco içeri girdi, asasını önünde tutuyordu, solgun ve kararlıydı. Küçük cincüce'nin kolundan kavradı, Griphook'u sürükleyerek geri gitti. Kapı hızla kapandı ve bir kırılma sesi mahzende yankılandı.

Ron Püfür'ü tekrar çaktı. Üç ıGık topu az önce ortalarında Cisimlenen ev cini Dobby'yi ortaya çıkararak cebinden çıktı.

--DOB&#65533;!

----------------------- Page 236-----------------------

Harry bağırmasını engellemek için Ron'un koluna vurdu ve Ron hatasını dehGetle fark etti. Tepelerinde tavanda ayak sesleri geçti: Draco Griphook'u Bellatrix'e götürüyordu.

Dobby'nin kocaman, tenis topu büyüklüğündeki gözleri geniGledi; tependen tırnağa ürperiyordu. Eski efendilerinin evine dönmüGtü ve besbelli bu onu Gok ediyordu.

--Harry Potter, diye cıvıldadı sesinde ufacık bir titremeyle, "Dobby sizi kurtarmaya geldi."

--Ama sen nasıl&#65533;?"

Ama çok kötü bir çığlık Harry&#65533;nin kelimelerini bastırdı. Hermione tekrar iGkenceye maruz kalıyordu.

--Bu kilerden buharlaGabilirsin değil mi? diye sordu kulakları sallanan ve baGıyla onaylayan Dobby'e.

--Ve baGka insanları da birlikte götürebilirsin?

Dobby tekrar baGıyla onayladı.

--Tamam, o zaman Dobby. Senin Luna, Dean ve Bay Ollivander&#65533;i Geye götürmeni istiyorum. geye&#65533;--

--Bill ve Fleur&#65533;lara dedi Ron. --Tinworth civarındaki Kabuk Ev&#65533;e

Ev cini üçüncü kez baGını öne eğdi.

--Ve sonra geri gel, dedi Harry. -- Dobby, bunu yapabilir misin?

--Tabii ki, Harry Potter diye fısıldadı küçük ev cini. O zar zor ayakta durabilen Olivander&#65533;e doğru aceleyle koGtu. Bir eliyle asa ustasının elini tuttu, diğer elini de Luna ve Dean&#65533;a uzattı. Ama ikisi de kesinlikle hareket etmedi.

--Harry, sana yardım etmek istiyoruz! diye fısıldadı Luna.

--Seni burada bırakamayız, dedi Dean.

--Gkiniz de gidin! Sizle Bill ve Fleur&#65533;un evinde görüGürüz.

Harry konuGtuğu anda yara izi hiç acımadığı kadar acımaya baGladı ve birkaç saniyeliğine Bay Olivander&#65533;e değil de onun kadar yaGlı ve ince ama delicesine gülen baGka bir adama bakıyordu.

--Madem öyle, öldür beni Voldemort, ölümü memnuniyetle karGılıyorum. Ama benim ölümüm sana aradığın Geyi getirmeyecek&#65533; Anlamadığın o kadar çok Gey var ki&#65533;

Harry, Voldemort&#65533;un korkunç öfkesini Hermione bağırana kadar hissetti ve kilere geri döndü.

--Hadi gidin! diye yalvardı Harry, Dean ve Luna&#65533;ya. --Gidin! Biz sizi takip ederiz.

Ev cininin onlara uzanan elini tuttular ve tiz bir çatırdamayla yok oldular.

--O da neydi? diye üst kattan bağırdı Lucius Malfoy. --Siz de duydunuz mu kilerden gelen sesi?

Harry ve Ron birbirlerine korku ve heyecanla baktılar.

--Draco&#65533;hayır, Kılkuyruk&#65533;u çağır! AGağıya insin ve onları kontrol etsin!

Odayı boydan boya geçen ayak sesleri duyuldu ve bir sessizlik. Harry farkına vardı ki üst kattakiler daha fazla ses duyabilmek için kileri dinliyorlardı.

--Onu yere yapıGtırmaya çalıGacağız diye fısıldadı Ron&#65533;a. BaGka Gansları yoktu: Herhangi biri kilere girip de üç tane mahkûmun yok olduğunu gördüğü anda iGleri bitmiGti. --IGıkları açık bırak, diye Harry

ekledi. AGağıya doğru inen birinin ayak seslerini duydukları anda kiler kapısının iki tarafına doğru çekildiler.

--Geri çekilin! dedi Kılkuyruk kapının dıGından. --Kapıdan uzak durun, içeri geliyorum. Kapı bir anda açıldı. Kılkuyruk bir anlığına kimsenin olmadığını zannettiği ve üç tane minyatür güneGin olduğu kilere bakakaldı. Harry ve Ron kendilerini Kılkuyruk&#65533;un üstüne attılar. Ron, elini yakaladı ve yukarı doğru itti. Harry de ses çıkarmaması için elleriyle ağzını kapattı. Sessizce kavgaya devam ettiler. Kılkuyruk&#65533;un ıGık saçan eli Harry&#65533;nin boğazını sıkmaya baGladı.

--Ne oluyor Kılkuyruk? diye sordu Lucius Malfoy.

--Hiçbir Gey! diye cevap verdi Kılkuyruk&#65533;un cırtlak sesini çok güzel bir Gekilde taklit eden Ron. --Her Gey yolunda!

Harry neredeyse nefes alamıyordu.

--Beni öldürecek misin? dedi Harry, Kılkuyruk&#65533;un parmaklarını açmaya çalıGırken. --Hem de hayatını kurtardıktan sonra? Bana borçlusun Kılkuyruk!

GümüG parmakları gevGedi. Harry bunu hiç de beklemiyordu. Kılkuyruk&#65533;un ağzından elini çekmedi, ama ona hayretler içinde bakıyordu. Tam o sırada gözlerinin içine baktı. Korku ve GaGkınlık gözlerinden okunabiliyordu: O da aynı Harry gibi GaGkındı, elinin yaptıklarına. Elinin bu yaptığına karGı savaGıyordu, ama hiçbir Gey değiGmedi.

--Bunu alalım biz, dedi Ron usulca, Kılkuyruk&#65533;un asasını diğer elinden alırken.

Asasız ve çaresiz bir Gekilde kalan Pettigrew&#65533;un gözleri korkudan daha da açıldı ve o gözleri Harry&#65533;nin suratından baGka bir yere kaydı. Kendi gümüG parmakları acımasızca kendi boğazına doğru yöneldi.

--Hayır &#65533;--

Hiç durmadan ve düGünmeden Kılkuyruk&#65533;un elini durdurmaya çalıGtı Harry. Voldemort&#65533;un en korkak kölesine armağan ettiği gümüG el çaresiz sahibine saldırıyordu. Pettigrew bir anlık tereddüdünün cezasını çekiyordu

--Hayır! Ron da Kılkuyruk&#65533;u bırakmıG, Harry&#65533;e yardım ediyordu. Gkisi birlikte onu öldüren parmakları durdurmaya çalıGıyorlardı, ama hiçbir Gey iGe yaramıyordu. Pettigrew&#65533;un suratı maviye dönmeye baGlamıGtı.

--Relashio! diye bağırdı Ron asasını Pettigrew&#65533;un eline doğrultarak ama iGe yaramadı; Pettigrew dizlerinin üstüne çöktü ve aynı anda Hermione&#65533;nin çığlığı duyuldu. Kılkuyruk&#65533;un gözlerini devirdi, son bir kez hareket etti ve durgunlaGtı.

Harry ve Ron birbirlerine baktılar ve Kılkuyruk&#65533;un ölü bedenini

arkalarında bırakarak üst kata doğru
koGtular. Sessizce ve dikkatlice oturma odasına gittiler. gimdi, açık bir Gekilde Griphook&#65533;a bakan
Bellatrix&#65533;i görebiliyorlardı. Griphook uzun parmaklarıyla Griffindor&#65533;un kılıcını inceliyordu. Hermione de
Bellatrix&#65533;in ayaklarının dibindeydi.

--Ee? dedi Bellatrix Griphook&#65533;a. --Gerçek kılıç mı bu?

Harry nefesini tutmuG, yara izinin acısına katlanan bir Gekilde bekliyordu.

--Hayır dedi Griphook. --Bu sahte.

--Emin misin diye sordu Bellatrix. --Kesinlikle emin misin?

--Evet dedi cin.

Bir anda Bellatrix&#65533;in yüzünü mutluluk ve rahatlık kapladı.

--Çok iyi dedi ve asasının küçük bir hareketiyle cinin yüzünde derin bir kesik daha açtı. Cin acı içinde
Bellatrix&#65533;in ayaklarına kapandı, ama o cine bir tekme attı. --Ve Gimdi, dedi zafer edasıyla. --Karanlık
Lord&#65533;u çağıracağız.

Ve giysi kolunu kıvırıp parmağıyla karanlık iGarete bastı.

Tam o anda Harry&#65533;nin yara izi sanki tekrar açılmıGçasına acımaya baGladı. Etrafındaki her Gey
kayboldu: Tekrar Voldemort olmuGtu ve önündeki bir deri bir kemik kalmıG adam ona gülüyordu;
hissettiği çağrı onu son derece fazla kızdırmıGtı&#65533;onları uyarmıGtı, onları sadece Potter&#65533;ı yakaladıkları
takdirde onu çağırmaları konuGunda uyarmıGtı. Eğer hata yapmıGtılarsa&#65533;

--Öldür beni o zaman! dedi yaGlı adam. --Kazanmayacaksın, kazanamayacaksın! O asa asla senin
olmayacak !

Ve Voldemort&#65533;un korkunç öfkesi konuGtu: Bir yeGil ıGık patlaması hapishane odasını doldurdu ve o
yaGlı beden sert yatağından düGüp cansız bir Gekilde yere yuvarlandı. Voldemort cama geri döndü,
kızgınlığını zar zor kontrol edebiliyordu. Eğer onu sebepsiz bir yere çağırdılarsa intikamı çok acı
olacaktı&#65533;

--Ve Gimdi, dedi Bellatrix. -- Bulanıktan kurtulabiliriz. Greyback, istiyorsan onu alabilirsin.

--HAYIIIIRRRRR

Ron bir anda oturma odasına girdi; Bellatrix ona doğru baktı ve asasını ona doğrulttu.

--Expelliarmus! diye bağırdı Ron, Kılkuyruk&#65533;un asasını
Bellatrix&#65533;e karGı kullanırken. Bellatrix&#65533;in asası
havaya uçtu ve Harry onu yakaladı. Lucius, Narcissa, Draco ve Greyback ikisine de bakarken Harry
--Sersemlet! diye bağırdı ve Lucius Malfoy yere yığıldı. Kocaman ıGık huzmeleri Draco, Narcissa ve
Greyback&#65533;in asalarından çıkarken Harry bir kanepenin arkasına kendini

attı.

--DURUN YOKSA KIZ ÖLÜR!

Harry kanepenin köGesinden Bellatrix&#65533;e baktı. O, elindeki gümüG bıçağı Hermione&#65533;nin boğazına dayanmıGtı.

--Asalarınızı atın, yoksa kanının ne kadar bulanık olduğunu anlarız!

Ron elinde Kılkuyruk&#65533;un asasıyla kaskatı kesilmiGti, Harry de saklandığı kanepenin arkasından ayağa kalktı.

--Asalarınızı indirin dedim! diye bağırdı elindeki bıçağı Hermione&#65533;nin boğazına sıkıca bastıran Bellatrix.
Harry, Hermione&#65533;nin boğazında birkaç damla kan görebiliyordu.

--Tamam diye bağırdı Harry, Bellatrix&#65533;in asasını yere atarken. Ron da aynısını yaptı ve ikisi de ellerini kaldırdılar.

--Çok iyi! dedi Bellatrix pis pis sırıtırken. -- Draco, al Gu asaları! Karanlık Lord geliyor, Harry Potter. Ölümün yaklaGıyor.

Harry bu gerçeği zaten biliyordu. Yara izi çok acırken Voldemort&#65533;un karanlık ve rüzgârlı bir denizin üzerinde uçtuğunu ve birazdan cisimlenebilecek kadar yakına geleceğini hissetti.

--gimdi dedi Bellatrix sakince, Draco asalarla geri dönerken. -- Cissy, bence, Greyback Bayan Bulanık&#65533;la ilgilenirken biz de Gu küçük kahramanları bağlamalıyız. Eminim ki Karanlık Lord bugün yaptıklarından sonra kıza ne yaparsan yap kızamaz.

----------------------- Page 239-----------------------

Bellatrix&#65533;in son kelimesinden sonra yukarıdan bir gıcırdama sesi geldi. Hepsi birden yukarıdaki sallanan kristal avizeye bakıyorlardı. Sonra, sert bir kırılma sesiyle avize düGmeye baGladı. Avizenin tam altında olan Bellatrix, Hermione&#65533;yi bırakarak kenara atladı. Avize, Hermione ve Griphook&#65533;un üstüne düGtü ve kristal parçaları her yere dağıldı: Draco kanayan suratını elleriyle kapamaya çalıGtı.

Ron, Hermione&#65533;yi enkazın altından çekerken Harry bu kargaGa ortamından yararlandı ve üç tane asayı da Draco&#65533;dan almayı baGardı. Hepsini Greyback&#65533;e doğru tutarken --Sersemlet diye bağırdı ve göğsüne üç tane büyü birden çarpan kurt adamın ayakları yerden kesildi. Önce duvara, sonra da yere çarptı.

Narcissa biricik oğlu Draco&#65533;yu daha fazla zarar görmesin diye kenara çekerken kardeGi elinde gümüG bıçakla ayağı kalktı, ama Narcissa asasını kapıya doğru tutuyordu.

--Dobby! diye bağırdı. Bellatrix bile Goktan hareketsiz kaldı. -- Sen! Sen mi düGürdün o &#65533;?

Minik ev cini parmağını eski sahibesine doğrultarak Harry&#65533;nin yanına yürüdü.

--Harry Potter&#65533;a zarar veremezsin diye ciyakladı ev cini.

--Öldür onu Cissy! diye bağırdı Bellatrix, ama yüksek bir çatırdamayla Narcissa&#65533;nın asası da havaya uçtu.

--Seni pis maymun! diye haykırdı Bellatrix. --Nasıl bir cadının asasına saldırırsın, nasıl da efendilerine karGı gelirsin!

--Dobby&#65533;nin efendisi yoktur diye ciyakladı elf. -- Dobby hür bir ev cini ve Dobby Harry Potter ve arkadaGlarını kurtarmaya geldi.

Harry&#65533;nin yara izi acıdan onu neredeyse kör ediyordu ve farkına vardı ki Voldemort&#65533;un gelmesine çok az kalmıGtı.

--Ron, yakala Gunu ve git! diye bağırdı Harry, asalardan bir tanesini ona doğru fırlatırken. Ondan sonra, enkazın altındaki Griphook&#65533;u kurtarmak için eğildi. Harry, neredeyse baygın olmasına rağmen Gryffindor&#65533;un kılıcını sıkıca kavramıG olan cini hızlıca taGıdıktan sonra Dobby&#65533;nin enini tuttu ve birlikte cisimlendiler.

Harry, tam Sisimlendikleri anda ardında bıraktıkları odaya son bir kez daha göz attı. Narcissa ve Draco&#65533;nun suratları Ron&#65533;un saçı kadar kırmızıydı ve Bellatrix de elinde tuttuğu bıçağı cisimlendikleri yere doğru fırlatmıGtı.

Bill ve Fleur&#65533;un evi&#65533; Kabuk Ev&#65533; Bill ve Fleur&#65533;un evi&#65533;.

Harry sadece bilinmezliğe doğru CisimlenmiGti. Tek yapabildiği Gey gitmek istediği yeri tekrar etmek ve oraya gideceklerini ummaktı. Yara izindeki acı onu kıvrandırırken Dobby&#65533;nin elinin onun elini aniden çektiğini hissetti.

Yere düGtüler ve tuzlu havayı içlerine çektiler. Harry dizlerinin üstüne düGmüGtü. Dobby&#65533;nin elini bıraktı ve Griphook&#65533;u yavaGça ve nazikçe yere bıraktı.

--Gyi misin? diye sordu zar zor hareket eden cine.

Harry karanlığa gözlerini kısarak baktı. Birden, az ilersinde küçük bir kır evi ve evin çevresinde bir hareket gördüğünü sandı.

--Dobby, burası Kabuk Ev mi? diye fısıldadı, Malfoylardan aldığı iki asayı da hazır tutarak. --Doğru yere mi geldik? Dobby?

Etrafına baktı. Küçük ev cini ondan biraz uzakta duruyordu.

--DOBBY!

Ev cini kafasını biraz oynattı. Yıldızlar onun kocaman gözlerinden yansıyordu. O ve Harry göğsünden kanların çıkmasına neden olan gümüG bıçağa bakakaldılar.

--Dobby&#65533;HAYIR&#65533;YARDIM EDGN! diye bağırdı Harry kır evine ve etrafındaki insanlara doğru.
--YARDIM EDGN!

Harry gelen kiGilerin büyücü mü değil mi, dost mu düGman mı olduklarına dikkat etmiyordu. Dikkat ettiği tek Gey Dobby&#65533;nin göğsündeki siyah lekeydi. Dobby kollarını yalvarırcasına açtı ve Harry onu yakalayıp onu yerine yatırdı.

--Dobby ölme, lütfen ölme &#65533;

Ev cininin gözleri Harry&#65533;e doğru baktı ve dudakları titremeye baGladı.

--Harry&#65533; Potter&#65533;

Ve küçük bir titremeyle ev cininin hareketsizleGti ve o büyük gözleri birer cam küreden baGka bir Gey değildi.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

ASA YAPIMCISI

Eski bir kabusa tekrardan batmak gibiydi; bir an Harry, Hogwarts&#65533;ın en yüksek kulesinde Dumbledore&#65533;un cesedinin yanı baGında diz çökmüGtü, ancak gerçekte Bellatrix tarafından bıçaklanan, çimin üzerine kıvrılmıG küçük vücuda bakıyordu. Her ne kadar gittiği yerde ona geri seslenemeyeceğini biliyor olsa da, Harry, hala --Dobby... Dobby... diye sayıklıyordu.

Bir dakika sonra, evcininin yanına diz çökmüG Harry, Bill ve Fleur, Dean ve Luna&#65533;nın etrafında toplanmalarıyla, her Geyden sonra doğru yere gelmiG olduklarını anladı.
--Hermione, dedi birden.
--Nerede o? --Ron onu içeri götürdü, dedi Bill. --GyileGecek. Harry, geri Dobby&#65533;e baktı. Elini uzattı ve evcinin cesedinden keskin bıçağı aldı sonra kendi montunu çıkartıp bir battaniyeymiGçesine Dobby&#65533;i sardı.

Yakında bir yerlerde deniz kayalıklara çarpıyordu, Harry diğerleri konuGup kararlar alırken bu sese kulak verdi; Dean yaralı Griphook&#65533;u eve taGıdı, Fleur onlarla birlikte acele ediyordu; Bill ne söylediğini gerçekten biliyordu. O sırada Harry, yerde yatan küçük bedene baktı, ve yara izi iğnelenip yandı ve aklının bir köGesinde sanki bir teleskopun yanlıG ucundan bakıyormuGçasına Voldemort&#65533;un Malfoy Malikanesi&#65533;nde geride bıraktıklarını cezalandırırken gördü. Öfkesi korkunç dereceydi ama sessiz geniG bir okyanusta fırtına kopmuG gibi Dobby&#65533;e duyduğu keder neredeyse öfkesini gölgelemiGti.

--Normal yoldan yapmak istiyorum, bu kelimeler Harry&#65533;nin bilinçli olarak söylediği ilk kelimelerdi.
--Sihirle değil. Küreğiniz var mı? ve kısa bir süre sonra, tek baGına, çalılıkların arasında bahçenin sonlarında bir yerde Bill&#65533;in göstermiG olduğu alanda mezarı kazmaya koyuldu. El ile iG yapmanın

zevkine vararak, içinde sihirsizlik olmasının tadını çıkararak öfkeyle kazıyordu; toplanan her bir
damlacık, yere düGen her bir ter damlası hayatlarını kurtaran ev cinine armağanmıG gibiydi.

Yara izi yandı, ama o acının efendisiydi, uzaktan bir kez daha hissetti. Sonunda öğrenmiGti,
Dumbledore&#65533;un onu Snape&#65533;den öğrenmesini istediği Geyi, aklını Voldemort&#65533;a kapamayı öğrenmiGti.
Tıpkı Harry, Sirius için kederlere boğulmuGken ona sahip olamadığı gibi Gimdi de Dobby&#65533;nin yasını
tutarken onun düGünceleri Harry&#65533;e ulaGamazdı. Matem, görünüGe göre Voldemort&#65533;u dıGarı etmiGti... Her
ne kadar Dumbledore, bunun tabii ki sevgiden kaynaklandığını söyleyecekti.

Harry, soğuk toprakta derine ve daha derine kazarken, üzüntüsünü teriyle akıtırken, yara izindeki acıyı
görmezden geliyordu. Karanlıkta, kendi nefesinden ve ona eGlik eden deniz sesinden baGka bir ses
olmaksızın Malfoy Malikanesi&#65533;nde olanlar geri döndü, duyduğu Geyler geri döndü ve karanlıkta o ıGık
aklında yandı.

Kollarının tuttuğu devamlı ritim, düGüncelerle birlikte zamanı yeniyordu. Kutsallar... Hortkuluklar...
Kutsallar... artık bu garip, takıntılı istek yoktu. Kaybetmek ve korku onu ortaya çıkarmıGtı. Harry,
tokatlanarak uyandırılmıG gibi hissetti.

Mezarda derine ve daha derine kazarken, Voldemort&#65533;un bu gece nerede olduğunu biliyordu ve
Nurmengard&#65533;ın en yüksekteki hücresinde kimi ve ne için öldürdüğünü de...

Ve bilinçsizce yapılan bir küçük merhametin bedeliyle ölen Kılkuyruk&#65533;u düGündü... Dumbledore bunu
öngörmüGtü... Daha ne kadarını biliyordu?

Harry saatin kaç olduğunu unuttu. Sadece Ron ve Dean&#65533;in ona katıldığında karanlığın birkaç derece
daha aydınlandığını biliyordu. --Hermione nasıl?

--Daha iyi, dedi Ron. --Fleur onunla ilgileniyor. Harry, ona asasıyla neden daha düzgün bir mezar
yaratmadığını ve neden buna ihtiyaç duymadığını sorduklarında cevabını hazır tutuyordu. Diğerleri
Harry&#65533;nin açtığı çukura atladılar ve çukur yeterince derinleGene kadar beraberce sessizce çalıGtılar.

Harry, evcinini montuyla iyice sardı. Ron mezarın kenarına oturup evcininin çoraplarını ve
ayakkabısını çıkardı ve evcininin çıplak ayaklarının üstüne yerleGtirdi. Dean, Harry&#65533;nin, yarasa gibi
kulaklarını örterek Dobby&#65533;nin kafasına dikkatlice geçirdiği yünden bir Gapka yarattı. --Gözlerini
kapatmalıyız.

Harry karanlıktan gelen diğerlerini duymadı. Bill bir seyahat pelerini giyiyordu, Fleur cebinde Harry&#65533;nin
iskele-büyü olduğunu sandığı bir GiGe ve koca bir önlük içindeydi. Hermione, ödünç alınan gecelikler
içinde solgundu ve ayakları üstünde zor duruyordu; yaklaGtığında, Ron kolunu omzuna doladı.

Fleur&#65533;un paltolarından biriyle ortaya çıkan Luna eğildi ve ellerini nazikçe evcinin gözkapaklarına koydu, sonra onları onun donuk bakıGının üstünde kaydırdı. --Tamamdır, dedi yavaGça. --gimdi uyuyabilir.

Harry, evcininin kollarını düzelterek onu mezara koydu, böylece huzur içinde yatabilirdi, sonra dıGarı çıkıp son kez o küçük bedene baktı. Dumbledore&#65533;un cenazesini, dizi dizi altından sandalyeleri, ön taraftaki Sihir Bakanı&#65533;nın Dumbledore&#65533;un baGarılarını andığını ve beyaz mermer mezarın durgunluğunu hatırladığında kendini patlamamak için zor tuttu. Dobby&#65533;nin tam bir cenaze törenini hak ettiğini düGündü ama evcini, burada, çalılıkların arasında kabaca açılmıG bir çukurun içinde yatıyordu.
--Sanırım bir Geyler söylemeliyiz, diye konuGmaya baGladı Luna. --Glk ben, olur mu?

Ve herkes ona bakarken, o mezarın tabanında yatan evcinine döndü. --Beni o hücreden kurtardığın için çok teGekkür ederim Dobby. Çok iyi ve cesurken bu Gekilde ölmek zorunda olman hiç adil değil. Bizim için ne yaptığını her zaman hatırlayacağım. Umarım Gimdi mutlusundur.

Döndü ve beklentiyle Ron&#65533;a baktı, Ron boğazını temizledi ve kalın bir sesle, --evet... teGekkürler Dobby. dedi. --TeGekkürler, diye mırıldandı Dean. Harry yutkundu. --Güle güle, Dobby, dedi bu tüm becerebildiğiydi, ama Luna onun için her Geyi söylemiGti. Bill asasını kaldırdı ve mezarın yanı sıra bir sürü toprak havaya yükseldi ve nazikçe ev cininin üzerine döküldü, küçük kızıl bir tümsek. --Burada bir dakika kalmama izin verir misiniz? diye sordu diğerlerine.

Anlayamadığı kelimeler mırıldandılar; sırtına nazikçe vuruGlarını hissetti ve sonra hepsi, Harry&#65533;i geride evciniyle yalnız bırakarak eve gitti.

Çevresine bakındı: çiçek tarhının sınırlarını belirleyen, denizin bilediği birkaç büyük beyaz taGlar vardı. En büyüklerinden birini aldı ve Gimdi Doby&#65533;nin baGının dinlendiği yere yastıkmıG gibi yerleGtirdi. Sonra bir asa için cebini hissetti. Orada iki tane vardı. UnutmuGtu, izlerini kaybetmiGti; hangi asa kimindi Gimdi hatırlayamıyordu; kendini onları birinin elinden kaparken hatırladı. Eline daha hoG geleni, ikisinden kısa olanı seçti ve kayaya yöneltti.

YavaGça, mırıldadığı Gekliyle, kayanın yüzeyinde derin kesikler belirdi. Hermione&#65533;nin bunu daha düzeli ve muhtemelen daha çabuk yapabileceğini biliyordu ama mezarı kendi kazarken, noktayı da kendi belirlemek istemiGti. Harry geri kalktığında taGta Göyle yazılıydı.

BURADA, ÖZGÜR EVCGNG DOBBY YATIYOR.

El çalıGmasına birkaç saniye daha baktı sonra uzaklaGtı, yara izi hafiften iğneleniyordu ve aklı mezarda hatırladığı Geylerle, karanlıkta Gekillenen hem etkileyici hem de korkunç fikirlerle doluydu.

Küçük hole girdiğinde hepsi oturma odasında oturuyorlardı, dikkatleri konuGmakta olan Bill üzerindeydi. Oda, Göminede canlı bir Gekilde yanan çalı çırpının küçük aleviyle,

hoG bir ateG rengiydi.
Harry halının üzerine çamur akıtmak istemediğinden kapı eGiğinde dinleyerek durdu.

--...Ginny tatilde olduğu için Ganslıyız. Eğer Hogwarts&#65533;da olsaydı daha biz ona ulaGamadan onu almıG
olacaklardı. gimdi onun da güvende olduğunu biliyoruz. Etrafa baktı ve orada duran Harry&#65533;i gördü.
--Onları kovuktan alıyordum, diye açıkladı. --Onları Muriel&#65533;in evine taGıdık. Ölüm Yiyenler, Ron&#65533;un
seninle olduğunu biliyorlar ve aileyi hedef almıG durumda &#65533;özür dileme, diye ekledi Harry&#65533;nin
ifadesinin görünüGü nedeniyle. --Her zaman bu söz konusu olmuGtu, babam da aylardır söylüyordu. Biz
etraftaki en kanı bozuk aileyiz.

--Nasıl korunuyorlar? diye sordu Harry. --Fidelius Büyüsü. Babam sır tutucu. Ve aynısını bu ev için de
yaptık. Ben sır tutucuyum. Hiçbirimiz iGe gidemiyoruz ama Gimdi en önemli Geyimiz bu değil. Ollivander
ve Griphook yeterince iyileGtiklerinde onları da Muriel&#65533;e taGıyacağız. Burada fazla oda yok ama onda
oda çok. Griphook&#65533;un bacakları iyileGmekte. Fleur ona iskele-büyü verdi, muhtemelen onları bir saat
içinde çıkaracağız yoksa---

--Hayır, dedi Harry ve Bill korkmuG göründü. --Her ikisine de burada ihtiyacım var. Onlarla konuGmam
gerek. Önemli. Sesindeki otoriter havayı sezinledi, inanç, amaca dair o ses Dobby&#65533;nin mezarını
kazarken gelmiGti. Bütün yüzler ona döndü, hepsi GaGkın görünüyordu.

--Yıkayacağım, dedi Harry Bill&#65533;e, hala Dobby&#65533;nin kanı ve çamurla kaplı ellerine bakıyordu. --Sonra,
onları görmem gerekecek, hemen sonra. Mutfağa girdi ve denize nazır pencerenin altındaki lavaboya
yöneldi. gafak yatay çizgide söküyordu, koyu pembe ve altınsı, ellerini yıkarken karanlık bahçede
aklına gelen düGüncenin izine bir kez daha düGtü.

Dobby, onu hücreye yollayanın kim olduğunu asla söyleyemeyecekti ama Harry ne gördüğünü
biliyordu. Cam parçacığından, delici bakıGlı mavi bir göz ona bakmıGtı ve sonra yardım gelmiGti.
Hogwarts&#65533;da onu dileyen herkese her zaman yardım edilecektir.

Harry, oturma odasındaki mırıltılara ve pencereden dıGarıdaki manzaranın güzelliğine vurdum duymaz
bir halde ellerini kuruladı. Okyanus boyunca baktı ve hiç olmadığı kadar kendini bu Gafağa, her Geyin
merkezine daha yakın hissetti.

Ve yara izi hala batıyordu ve Voldemort&#65533;un da oraya gitmekte olduğunu biliyordu. Harry anlıyordu ve
anlamıyordu. Gç benliği ayrı bir Geyi, beyni ise bambaGka bir Geyi söylüyordu. Harry&#65533;nin aklındaki
Dumbledore gülümsedi, dua edermiG gibi birleGmiG ellerinin üstünden Harry&#65533;i izliyordu.

Ron&#65533;a püfürü verdin... Onu anlamıGtın... Geri dönmesi için bir yol verdin...

Kılkuyruk&#65533;u da anlamıGtın... Küçük bir piGmanlığın orada olduğunu, bir yerlerde olduğunu biliyordun...

Ve eğer onları anladıysan... Bende neyi anladın Dumbledore?

Aramamam ama bilmem mi gerekiyordu? Ne kadar zor durumda kalacağımı biliyor muydun? Bu
yüzden mi bunu bu derece zor kılmıGtın? Böylece bunu açığa çıkarmak için zaman ayıracaktım?

Harry, gözleri donuk, hala orada duruyor, göz kamaGtırıcı güneGin altın ıGınlarının ufuktan yükseliGini
seyrediyordu. Sonra temiz ellerine baktı ve hala havluyu tuttuğuna bir an GaGırdı. Gidip yerine koydu
ve hole geri döndü, dönmesiyle birlikte yara izinin kızgın bir Gekilde attığını hissetti ve suda bir ejderha
uçuGunun yansıması ve çok iyi bildiği bir binanın hatları aklında parladı.

Bill ve Fleur, merdivenlerin baGında bekliyorlardı.

--Griphook ve Ollivander ile konuGmam lazım, dedi Harry.

--Hayır, dedi Fleur. --Beklemen gerekecek, Harry. Her ikisi de çok yorgunlar---

--Üzgünüm, dedi kızmadan, --ama bekleyemez. gimdi onlarla konuGmam gerek. Özel bir Gekilde &#65533;ve
ayrı ayrı. Acil.

--Harry, neler dönüyor? diye sordu Bill. --Burada ölü bir evcini ve yarı kendinde bir cincüce ile
beliriyorsun, Hermione iGkence edilmiG gibi görünüyor ve Ron bana bir Gey anlatmayı reddediyor---

--Ne yaptığımızı söyleyemeyiz, dedi Harry tek düze. --YoldaGlıktasın, Bill, Dumbledore&#65533;un bize bir görev
bıraktığını biliyorsun. Bu konuda baGkasıyla konuGmamız gerekiyor.

Fleur sabırsız bir ses çıkardı, ama Bill ona bakmadı; Harry&#65533;e gözlerini dikmiGti. Yara izli yüzünden bir
Gey okumak güçtü. Sonunda Bill, --Tamam o zaman, ilk kiminle görüGmek istiyorsun? dedi.

Harry Tereddüt etti. Karar vermesi gerektiği Geyin ne olduğunu biliyordu. Neredeyse zaman
kalmamıGtı, Gimdi ise karar verme zamanıydı: Hortkuluklar mı yoksa Kutsallar mı?

--Griphook, dedi Harry. --Önce Griphook ile görüGeceğim.

Kalbi sanki büyük bir engeli aGmıG da koGuyormuGçasına deli gibi çarpıyordu.

--Yukarıda, o zaman, dedi Bill, ona eGlik ederek.

Harry durup geriye bakmadan önce birkaç adım yukarı tırmandı.

--Siz ikinize de ihtiyacım var! diye seslendi Ron ve Hermione&#65533;ye, oturma odasının kapısına sıvıGmıG
yarı gizli orada bekliyorlardı.

Gkisi de aydınlığa çıktılar, garip bir Gekilde rahatlamıGlardı.

--Nasılsın? dedi Harry, Hermione&#65533;ye. --MuhteGemdin- o hikayeyi uydurmak, tam da sana eziyet ederken

tıpkı Gey gibi---

Hermione cılız bir Gekilde gülümsedi, Ron onu tek koluyla sıvazladı.

--gimdi ne yapıyoruz, Harry? diye sordu Ron.

--Göreceksiniz. Gelin.

Harry, Ron ve Hermione Bill&#65533;i dik merdivenlerden küçük bir alana kadar takip etti. Üç kapı o alana açılıyordu.

--Burada, dedi Bill, onun ve Fleur&#65533;un odasının kapısını açarak. O da deniz manzaralıydı ve Gimdi doğan güneG nedeniyle bir parça altın sarısıyla gölgelenmiGti. Harry pencereye doğru gitti, sırtını muhteGem manzaraya döndü ve yara izi batar halde ellerini kenetleyip bekledi. Hermione, makyaj masasının yanındaki sandalyeye, Ron da sandalye koluna oturdu.

Ufak cincüceyi taGıyarak tekrar görünen Bill, onu yatağın üzerine yerleGtirdi. Griphook teGekkürlerini homurdandı ve Bill hepsinin arkasından kapıyı kapayarak çıktı.

--Seni yataktan çıkarttığım için özür dilerim, dedi Harry. --Ayakların nasıl?

--Acı dolu, diye cevapladı cincüce. --Ama geliGmekte.

Hala Gryffindor&#65533;un kılıcını taGıyordu ve garip bir görünüm takınmıGtı: yarı meraklı, yarı saldırgan. Harry, cincücenin solgun yüzünü fark etti, uzun ince parmaklarını, siyah gözlerini. Fleur ayakkabılarını çıkartmıGtı: uzun ayakları kirliydi. Bir evcininkinden daha büyüktü, ama çok da değildi. Kel, sivri kafası bir insanınkinden çok daha büyüktü.

--Muhtemelen hatırlamıyorsunuzdur--- diye baGladı Harry.

---benim size sizin kasanızı gösteren cincüce olduğumu, Gringotts&#65533;u ilk ziyaret ettiğinizde? dedi Griphook. --Hatırlıyorum, Harry Potter. Cincüceler arasında bile çok ünlüsünüz.

Harry ve cincüce birbirlerini ölçerek bakıGtılar. Harry&#65533;nin yara izi hala batıyordu. Griphook ile bu konuGmasından çabuk sıyrılmak istiyordu ama aynı zamanda yanlıG bir hareket yapmaktan korkuyordu. Gsteğini dile getirmenin en uygun yolunu aramaya çalıGırken, cincüce sessizliği bozdu.

--Cini gömdün, dedi, beklenmedik Gekilde kinli çıkıyordu sesi. --Seni yan taraftaki yatak odasının penceresinden izledim.

--Evet, dedi Harry.

Griphook ona eğik gözlerinin ucundan baktı.

--Sen sıra dıGı bir büyücüsün, Harry Potter.

--Ne açıdan? diye sordu Harry, bilinçsizce yara izini ovuGturuyordu.

--Mezarı kazdın.

--Ve?

Griphook cevap vermedi. Harry daha çok bir Muggle gibi davranmakla alay edildiğini düGündü ama
Griphook&#65533;un mezarını onaylayıp onaylamadığı çok da umurunda değildi. Atak için kendini topladı.

--Griphook, sormam gerek---

--Ayrıca bir cincüceyi kurtardın.

--Ne?

--Beni buraya getirdin. Beni kurtardın.

--Ee, bunu halinden memnunsun diye algılıyorum? dedi Harry biraz sabırsızca.

--Hayır, Harry Potter, dedi Griphook ve bir parmağıyla yanağının üstündeki sakalını kıvırarak, --ama
çok garip bir büyücüsün.

--Tamam, dedi Harry. --Ee, biraz yardıma ihtiyacım var, Griphook ve bunu bana sen verebilirsin.

Cincüce destek çıkarcasına bir Gey yapmadı, ama daha önce onun gibi bir Gey görmemiG gibi kaGlarını
çatarak Harry&#65533;e bakmaya devam etti.

--Bir Gringotts kasasına girmem gerek.

Harry bunu çok kötü söylememeye çalıGmıGtı: yıldırım Geklindeki yara izinde ağrı sancıdığında ve bir
kez daha Hogwarts&#65533;ın dıGını gördüğünde kelimeler ağzından fırlamıGtı.

Aklını iyice mühürledi. Önce Griphook ile anlaGmadı gerekiyordu. Ron ve Hermione, Harry&#65533;e sanki
delirmiGçesine bakıyorlardı.

--Harry--- dedi Hermione, ama sözü Griphook tarafından kesilmiGti.

--Bir Gringotts kasasına girmek? diye tekrar etti cincüce, yatakta pozisyonunu düzelterek, ürkmüGtü.
--Bu imkansız.

--Hayır, değil, dedi Ron onu yalanlayarak. --Daha önce oldu.

--Evet, dedi Harry. --Seninle ilk tanıGtığımızda Griphook. Doğum günümde, yedi yıl önce.

--Söz konusu kasa o zamanda boGtu, diye Gakladı cincüce, Harry her ne kadar Griphook&#65533;un,
Gringotts&#65533;dan ayrılsa da onun korumalarının aGılması fikrine alındığını anlamıGtı. --Koruması en az
seviyedeydi.

--Peki, bizim girmek istediğimiz kasa boG değil ve zannediyorum koruması oldukça güçlü olacak, dedi
Harry. --Lestrangelara ait.

Hermione ve Ron&#65533;un GaGkın birbirlerine baktığını gördü ama Griphook cevap verdikten sonra

açıklamak için yeterince zaman olacaktı.

--Hiç Gansınız yok, dedi Griphook keskin bir Gekilde. --Hiçbir Gansınız yok. Senin olmayan bir Gey
yürüteceksen unut. Aklını baGına al---

--Sonra da kendini tut, hırsızlığa kalkarsan, bir daha düGün yine, baGka Geyler bulursun çin altınlar
yerine.-evet hatırlıyorum,dedi Harry. --Ama kendime bir Gey yürütmeyeceğim, kendi kazancım için
hiçbir Gey almayacağım. Gnanıyor musun?

Cincüce Harry&#65533;e pek inanmıG görünmedi ve Harry&#65533;nin alnındaki yara izi battı, ama davetini ve acısını
kabul etmeyi reddederek görmezden geldi.

--Eğer kiGisel amaçlar uğruna bir Gey aramayan bir büyücü olsaydı, dedi Griphook sonunda, --o sen
olurdun, Harry Potter. Cincüceler ve evcinleri bu gece gösterdiğin korumaya ve saygıya alıGık değiller.
Asa taGıyıcılardan değil.

--Asa-taGıyıcılar, diye tekrar etti Harry: yara izi yandığında bu deyim ona yabancı gelmiGti, Voldemort
düGüncelerini kuzeye yönlendirmiGti ve Harry yan kapıdaki Ollivander&#65533;ı sorgulamak için yanıp
tutuGuyordu.

--Asa taGıma hakkı, dedi cincüce sükunetle, --uzun süre büyücüler ve cincüceler arasında rekabete
neden oldu.

--Ama, cincüceler asasız da büyü yapabilirler, dedi Ron.

--Bir anlamı yok. Büyücüler diğer sihir varlıklarıyla asa ilminin sırlarını paylaGmayı reddediyor.
Güçlerimizi geliGtirebileceğimiz olasılığına karGı çıkıyorlar.

--Öyle, cincüceler de kendi büyülerini paylaGmıyorlar, dedi Ron. --Kılıçları ve zırhları bu Gekilde nasıl
yaptığınızı anlatmıyorsunuz. Cincüeler büyücülerin daha önce hiç yapamadığı gibi metalleri iGlemeyi
biliyorlar---

--Fark etmez, dedi Harry, Griphook&#65533;un değiGen rengini fark ederek. --Bu büyücülere karGı cincücülere
veya diğer sihirli yaratıklara karGı durumu değil---

Griphook gevrek bir kahkaha attı.

--Ama öyle, tamamen öyle! Karanlık Lord her zamankinden daha fazla güçlenirken, senin ırkın
benimkinden daha üstte. Gringotts büyücülük kuralları altında, evcinlerinin kanları dökülüyor ve asa-
taGıyıcılarından kim tepki gösterdi ki?

--Biz gösteriyoruz! dedi Hermione. Dik oturmuGtu, gözleri parlıyordu. --Biz karGı çıkıyoruz! En az
cincüceler, evcinleri kadar ben de avlanıyorum, Griphook! Bir Bulanığım!

--Kendine öyle hitap etme--- diye mırıldandı Ron.

--Neden etmeyim? dedi Hermione. --Bulanık ve bundan gurur duyuyorum! Bu yeni düzende senden

daha iyi bir pozisyonda değilim, Griphook! GGkence edilmek için seçilen bendim, Malfoyların evinde!

---------------------- Page 247----------------------

KonuGtuğu sırada geceliğinin yakasını açarak Bellatrix&#65533;in yaptığı kesiği, boğazındaki kırmızılığı gösterdi.

--Dobby&#65533;i özgür bırakanın Harry olduğunu biliyor muydunuz? diye sordu. --Yıllarca cinlerin özgür bırakılmalarını istediğimizi biliyor muydunuz? (Ron bu sırada Hermione&#65533;nin sandalyesinin kolunda huzursuzca kıpırdandı.) Kim-olduğunu-bilirsin-sen&#65533;in yok edilmesini bizden daha çok isteyemezsin Griphook!

Cincüce Harry&#65533;e gösterdiği aynı merakla Hermione&#65533;ye baktı.

--Lestrange&#65533;lerin kasasında ne arıyorsunuz? diye sordu aniden. --Gçerde yatan kılıç sahte. Gerçek olanı bu. Bir diğerinden bir diğerine baktı. --Sanırım bunu siz de biliyorsunuz. Orada sizin için yalan söylememi istediniz.

--Ama kasada duran tek Gey sahte kılıç değil, öyle değil mi? diye sordu Harry. --Muhtemelen orada baGka Geyler de gördünüz?

Kalbi her zamankinden de hızlı çarpıyordu. Yanan yara izini dikkate almamak için iki kadı çaba sarf etti.

--Gringotts&#65533;un sırları hakkında konuGmamız kurallarımıza karGı. Bizler ünlü hazinelerin gardiyanlarıyız. Sorumluluğumuzdaki eGyalara karGı bir sorumluluğumuz her ne kadar bunlar bizim elimizden çıkma olsa da.

Cincüce kılıca hafiften vurdu ve siyah gözleri tekrar Harry&#65533;den Hermione&#65533;ye, oradan da Ron&#65533;a kaydı.

--Çok gençsiniz, dedi sonunda, --bu kadar savaG için.

--Bize yardım edecek misin? dedi Harry. --Bir cincücenin yardımı olmadan içeri girebilme gibi bir umudumuz tok. Sen bizim tek Gansımızsın.

--Ben... düGünmem gerek bu konuda, dedi Griphook sinir bozucu bir Gekilde.

--Ama--- dedi Ron sinirlenmeye baGlamıGtı, Hermione kaburgalarına bir tane indirdi.

--TeGekkürler, dedi Harry.

Cincüce büyük kel baGını onaylarcasına salladı ve sonra kısa bacaklarını esnetti.

--Sanırım, dedi gösteriGli bir Gekilde kendine Bill ve Fleur&#65533;un yatağında yer ederek, --Gu iskele-büyü iGini bitirdi. Sonunda uyuyabileceğim. Kusura bakmayın...

--Evet, tabii dedi Harry ama odadan çıkmadan önce ileri uzandı ve cincücenin yanından Gryffindor&#65533;un

kılıcını aldı. Griphook karGı çıkmadı ama Harry odanın kapısını arkasından kaparken gözlerinde kızgınlık gördüğünü düGündü.

--Küçük kaçık, diye fısıldandı Ron. --Bizi bekletmekten zevk alıyor.

--Harry, diye fısıldadı Hermione, her ikisini de kapıdan hala karanlık aranın ortasına doğru uzaklaGtırarak. --DüGündüğüm Geyi mi söylüyorsun? Lestrangelerin kasasında bir Hortkuluk olduğunu mu söylüyorsun?

--Evet, dedi Harry. --Bellatrix oraya gittiğimizi düGündüğünde kokmuGtu, kendi derdindeydi. Neden? Neyi görmüG olabileceğimizi veya baGka ne almıG olabileceğimizi düGünmüGtü? Kim-olduğunu-bilirsin-sen&#65533;in fark etmesinden korkacağı bir Geyi.

---------------------- Page 248----------------------

--Ama Kim-olduğunu-bilirsin-sen&#65533;in bulunduğu, önemli iGler yaptığı yerleri arıyoruz sanmıGtım? dedi Ron, afallamıGtı. Hiç Lestrangelerin kasasına girmiG miydi ki?

--Hiç Gringotts&#65533;a girdi mi bilmiyorum, dedi Harry. --Küçükken orada hiç altını almadı çünkü ona kimse bir Gey bırakmamıGtı. Yine&#65533;de Diagon Yolu&#65533;na ilk gittiğinde bankayı dıGarıdan görmüG olmalı.

Harry&#65533;nin yara izi atmaya baGladı ama görmezden geldi, Ron ve Hermione&#65533;nin Ollivander ile konuGmadan önce Gringotts konusunu anlamalarını istiyordu.

--Sanırım Gringotts&#65533;a anahtarı olan herkese imrenmiGtir. Galiba orayı büyücülük dünyasına ait gerçek bir sembol olarak görmüGtür. Ve unutma ki Bellatrix ve kocasına güvenmiGti. DüGüGünden önce onlar en sadık hizmetkarlarıydı ve ortadan kaybolduktan sonra onu aramaya koyuldular. Geri döndüğü gece söylemiGti bunu, onu duydum.

Harry yara izini ovuGturdu.

--Yine de Bellatrix&#65533;e onun bir Hortkuluk olduğunu anlatmıG olacağını sanmıyorum. Lucis Malfoy&#65533;a günlük gerçeğini hiçbir zaman anlatmadı. Muhtemelen ona bunun değerli bir eGya olduğunu ve kasasında saklamasını emretmiGti. Saklamak istediğin bir Gey için dünyadaki en güvenli yer, diye demiGti Hagrid... Hogwarts hariç.

Harry konuGmayı bitirdiğinde Ron kafasını salladı.

--Onu gerçekten anlıyorsun.

--Sadece küçük bir parçasını, dedi Harry. --Küçük parçasını... Dumbledore&#65533;u da bu kadar anlayabilmeyi arzulardım. Ama göreceğiz. Hadi- Ollivander Gimdi.

Ron ve Hermione sersemlemiG gibiydiler ama küçük ara boyunca onu takip ederken oldukça etkilenmiGlerdi ve Bill ile Fleur&#65533;un odasının karGısındaki kapıyı çaldılar. Zayıf bir --Gçeri girin onlara cevap verdi.

Asa yapımcısı pencerenin en uzağında, ikiz bir yatakta yatıyordu. Hücrede bir yıldan fazla tutulmuG ve iGkence edilmiGti, Harry bir olaydan ötürü hepsini biliyordu. ZayıflamıGtı, yüzünün kemikleri solgun sarı teninden dıGarı fırlamıGtı. Büyük gümüGi gözleri yerlerinde çökmüGler gibiydi. Battaniyenin üstünde duran eller bir iskelete ait olabilirdi. Harry, Ron ve Hermione&#65533;nin yanına boG bir yatağa oturdu. Doğan güneG buradan görünmüyordu. Oda uçurumun tepesindeki bahçe ve yeni kazılmıG mezarla karGı karGıyaydı.

--Mr Ollivander, sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim, dedi Harry.

--Sevgili çocuğum, Ollivander&#65533;ın sesi zayıftı. --Bizi kurtardın, o yerde öleceğiz sanmıGtım, sana asla ama asla yeterince teGekkür edemem...

--Yapabildiğimiz için çok muyluyuz.

Harry&#65533;nin yara izi küt küt atıyordu. Biliyordu, emindi, Voldemort&#65533;u amacı peGindeyken yenmek veya çabalarını engellemek için çok az zaman kalmıGtı. Glk önce Griphook&#65533;la konuGmayı seçmekle kararını vermiGti. Yalandan bir memnuniyet takınarak el yordamıyla boynuna asılı keseden asanın ikiye ayrılmıG parçalarını çıkardı.

--Mr Ollivander, biraz yardıma ihtiyacım var.

--Ne istersen. Ne istersen. dedi asa-yapımcısı.

--Bunu tamir edebilir misin? Mümkün mü?

----------------------- Page 249-----------------------

Ollivander titreyen elini uzattı ve Harry birbirine bağlı parçaları avucuna koydu.

--Çobanpüskülü ve ankakuGu teli, dedi Ollivander titrek bir sesle. Yirmi üç santim. Nazik ve kırılgan.

--Evet, dedi Harry. --Tami-?

--Hayır, diye fısıldadı Ollivander. Üzgünüm, çok üzgünüm ama bu derecede bir hasar alan asa bildiğim hiçbir yolla tamir edilemez.

Harry bunu duymaya hazırlıklıydı ama yine de bomba etkisi yapmıGtı. Asa parçalarını geri aldı ve boynundaki keseye koydu. Ollivander parçalanmıG asanın kaybolduğu noktaya gözlerini dikti ve Harry, Malfoy&#65533;lardan aldığı iki asayı cebinden çıkarana kadar baGka yere bakmadı.

--Bunları tanımlayabilir misiniz? diye sordu.

Asa yapımcısı asalardan birincisini aldı ve küçük yumru ellerinde çevirip doğrulttu, çökmüG gözlerine doğru yaklaGtırdı.

--Ceviz ağacı ve ejderha teli, dedi. --kırk iki nokta üç santim. Asi. Bu asa Bellatrix Lestrage&#65533;in.

--Ya bu?

Ollivander aynı incelemeyi yaptı.

--Alıç ağacı ve tek boynuzlu at kılı. Tam olarak Yirmi bir santim. Önemli ölçüde esnek. Bu Draco Malfoy&#65533;un asasıydı.

---sıydı? diye tekrar etti. --Hala onun değil mi?

--Muhtemelen değil. Eğer onu al---

---Öyle oldu---

---o zaman senin olabilir. Tabii ki alma Gekline göre değiGir. Çoğunluk asanın kendisine göre değiGir. Genelde yine de asanın kazanıldığı durumda asanın bağlılığı değiGecektir.

Uzaktaki denizin sesi dıGında odadan çıt çıkmıyordu.

--Asaların hisleri varmıG gibi konuGuyorsunuz, dedi Harry, --sanki kendi baGlarına düGünebilirlermiG gibi.

--Asa büyücüsünü seçer, dedi Ollivander. --bizim gibi asa ilmi üzerinde çalıGanlar için bu her zaman oldukça açıktır.

--Ama yine de, kendisini seçmediği bir asa hala bir kiGi tarafından kullanılabilir, değil mi?diye sordu Harry.

--Ah evet, her Geyden önce bir büyücüysen sihrini herhangi bir alet aracılığıyla aktarabilirsin. Ancak en iyi sonuçlar her zaman asa ile büyücü arasında güçlü bir bağın olduğu o noktadan alındı. Bu bağlar karıGıktır. Glk etkileGim ve sonra karGılıklı değerlendirme, asa büyücüden öğrenir &#65533; büyücü asadan.

Deniz Giddetle ileri geri geldi gitti, ses keder doluydu.

--Bu asayı Draco Malfoy&#65533;dan zorla aldım, dedi Harry. --Bunu güvenle kullanabilir miyim?

--Sanırım. Önemli yasalar asa sahipliğini korur ama kazanılmıG asa genellikle yeni efendisine boyun eğecektir.

--O zaman bunu kullanabilir miyim? dedi Ron, Kılkuyruk&#65533;un asasını cebinden çıkarıp Ollivander&#65533;a uzatarak.

--Kestane ağacı ve ejderha teli. On sekiz santim. Kırılgan. Kaçırılmamamın hemen ardından bu asayı yapmak için zorlanmıGtım, Peter Pettigrew için. Evet, eğer onu kazandıysan iGini görecektir ve bunu baGka bir asadan daha iyi yapacaktır.

--Ve bu bütün asalar için geçerli, değil mi? diye sordu Harry.

--Sanırım, dedi Ollivander, dıGarı fırlamıG gözleri Harry&#65533;nin yüzündeydi.

--Derin sorular soruyorsunuz,
Mr. Potter. Asa ilmi sihrin karıGık ve gizemli bir dalıdır.

--O zaman bir asanın sahipliğini yapabilmek için bir önceki sahibini öldürmeye gerek yok? dedi Harry.

Ollivander yutkundu.

--Gereklilik? Hayır, öldürmek gerektiğini söyleyemem.

--Yine de efsaneler var, dedi Harry ve kalbi hızlandı, yara izindeki acı daha da hassaslaGtı,
Voldemort&#65533;un fikrini gerçekleGtirmek üzere olduğundan emindi. --Bir asa hakkında efsaneler- veya
asalar &#65533; cinayetle el değiGtirenlerinden.

Olivander&#65533;ın rengi attı. Kar beyazı yastığa karGın açık griydi ve gözleri kocaman, kanlıydı ve korkuya
benzer bir nedenden ötürü irileGmiGti.

--Sadece tek bir asa, sanırım, dedi fısıltıyla.

--Ve kim-olduğunu-bilirsin-sen onunla ilgileniyor, değil mi? diye sordu Harry.

--Ben-Nasıl? dedi Ollivander vıraklar gibi bir sesle ve yardım umarcasına Ron ve Hermione&#65533;ye baktı.
--Bunu nasıl biliyorsun?

--Sizden asalarımız arasındaki bağı nasıl yenebileceğini anlatmanızı istedi, dedi Harry.

Ollivander korkmuG görünüyordu.

--Bana iGkence ediyordu, anlaman lazım! Cruciatus Laneti, Ben-benim bildiklerimi ona anlatmaktan
baGka çarem yoktu!

--Anladım, dedi Harry. --Ona ikiz telleri anlattınız? Ona baGka bir büyücünün asasını ödünç almasını
söylediniz?

Olivander Harry&#65533;nin bildikleri nedeniyle dehGete düGmüGtü, donup kalmıGtı. YavaGça baGını salladı.

--Ama iGe yaramadı, diye devam etti Harry. --Benimki hala ödünç alınmıG asayı yeniyordu. Neden
olduğunu biliyor musunuz?

BaGıyla onaylarken aynı zamanda yavaGça baGını salladı.

--Ben... hiç böyle bir Gey duymamıGtım. Asanız o gece emsalsiz bir Gey sergiledi. Gkiz asaların
bağlantıları oldukça nadir, ancak asanız ödünç alınanı neden püskürttü, bilmiyorum...

--Diğer asa hakkında konuGuyorduk. Cinayetle el değiGtiren. Kim-olduğunu-bilirsin-sen asamın garip bir
Gey yaptığını fark ettiğinde geri döndü ve bu baGka asayı sordu,değil mi?

--Bunu nasıl biliyorsun?

Harry cevap vermedi.

--Evet, sordu, diye fısıldadı Ollivander. --Diğer adıyla Öldürücü Değnek, Kaderin Asası veya Yüce Asa
diye bilinen asa hakkında ona anlatabileceğim her Geyi öğrenmek istedi...

Harry yan yan Hermione&#65533;ye baktı. Hayrete düGmüG görünüyordu.

--Karanlık Lord, dedi Ollivander derin ve korkmuG bir ses tonuyla, --onun için yaptığım asadan her
zaman memnun olmuGtur-evet ve anka kılı, yirmi dört santim- ta ki ikiz asaların bağlantısını keGfedene
dek. gimdi bir diğerini, daha güçlü olan asayı, seninkini yenilgiye uğratacak tek asayı arıyor.

--Ama yakında öğrenecek, eğer hala bilmiyorsa, asamın tamir edilemeyecek Gekilde kırıldığını, dedi
Harry sükunetle.

--Hayır! dedi Hemrione, korkmuG bir sesle. --Bunu bilemez Harry, nasıl bil-?

--Priori Incantatem, dedi Harry. --Asanı ve karadiken asayı Malfoy&#65533;larda bıraktık, Hermione. Eğer
dikkatlice incelerlerse en son yapılan büyüleri tekrardan yaratmalarını sağlayabilirler ve seninkinin
benimkini kırdığını göreceklerdir, tamir etmeyi deneyip baGarısız olduğunu görecekler ve fark
edecekler ki baGtan beri karadiken asayı kullanıyorum.

Geldiklerinden beri yüzüne gelen küçük miktardaki renk de yüzünden gitmiGti. Ron, Harry&#65533;e sitem dolu
bir bakıG attı ve --Gimdi bunun hakkında endiGelenmemeliyiz--- dedi.

Ancak Mr Ollivander araya girdi.

--Karanlık Lord Yüce Asa&#65533;yı sadece seni yok etmek için aramıyor Mr Potter. Ona sahip olmaya kararlı
çünkü bunun onu tamamen yenilmez yapacağına inanıyor. --ama Öldürücü Değnek&#65533;e sahip bir Karanlık
Lord fikri de bana, kabul etmeliyim ki... ürkütücü geliyor.

Harry birden ilk tanıGtıklarında Ollivander&#65533;ı ne kadar çok sevdiğini hatırladı. gimdi bile, Voldemort
tarafından hapsedilip iGkence yapılsa dahi Karanlık Lord&#65533;un bu asaya sahip oluGunu hayal etmekten
ürktüğü kadar etkilenmiGti de...

--Gerçekten bu- bu asanın var olduğunu mu düGünüyorsunuz, Mr Ollivander? diye sordu Hermione.

--Ah evet, dedi Ollivander. --Asanın izini tarih boyunca sürmeniz mümkün. Tabii ki arada uzun boGluklar
var, görünürden kaybolduğu anlar, geçici olarak kaybolduğu ya da saklandığı ama her zaman geri
ortaya çıktı. Asa ilminde öğrenenler için asanın kesin tanımlayıcı karakteristik özellikleri var. Yazılıp
çizilenler var ama hala hepsi açık değil, ben ve diğer asa yapımcılar bu konuda çalıGmayı görevimiz
haline getirdik. Güvenilir olduklarına dair yüzük taGıyan asa yapımcıları.

--öyleyse- bir efsane ya da peri masalı olduğuna inanmıyorsunuz? diye sordu Hermione umutluca.

--Hayır, dedi Ollivander. --Gsterse cinayetle el değiGtirir olsun, bilmiyorum. Tarihi kanlıdır ama belki de

bu derece arzulanan bir nesne olmasından veya büyücüler arasında tutkuya neden olduğundan
kaynaklanıyordur. YanlıG ellerde oldukça güçlü ve tehlikeli ve asaların güçleri hakkında çalıGan bizler
için büyü dolu bir nesne.

--Mr Ollivander, dedi Harry, --Kim-olduğunu-bilirsin-sen&#65533;e, Gregorovitch&#65533;in the Yüce Asa&#65533;ya sahip
olduğunu söylediniz değil mi?

Eğer mümkünse, Ollivander&#65533;ın benzi daha da atmıGtı. Yutkunduğunda bir hayalet gibi görünüyordu.

--Ama siz &#65533;nasıl-?

--Önemi yok, biliyorum, dedi Harry, yara izi yandığında bir anlığına gözlerini kapamıG ve birkaç
saniyeliğine Hogsmeade&#65533;de hala karanlık olan bir sokak görmüGtü, kuzeyden çok uzaktaydı. --Kim-
olduğunu-bilirsin-sen&#65533;e, asanın Gregorovitch&#65533;de olduğunu söylediniz mi?

--Bir söylenti, dedi Ollivander fısıldayarak. --Siz doğmadan yıllar, yıllar önce, çok öncesine dair bir
söylenti, inanıyorum ki Gregorovitch&#65533;in kendisi bunu baGlattı. Yüce Asa&#65533;nın üzerinde çalıGıp güçlerini
kopyaladığına dair bir Geyin iGi için ne kadar iyi olabileceğini düGünün!

--Evet, anlıyorum bunu, dedi Harry. Ayağa kalktı. --Mr Ollivander, son bir Gey sonra dinlenmenize izin
vereceğim. Ölümcül Kutsallar hakkında ne biliyorsunuz?

--Öl- ne? diye sordu asa yapımcısı, oldukça GaGırmıG görünüyordu.

--Ölümcül Kutsallar.

--Korkarım ki neyden bahsettiğinizi bilmiyorum. Hala asalarla alakalı bir Gey mi?

Harry çökmüG yüze baktı ve Ollivander&#65533;ın numara yapmadığına inandı. Kutsallar hakkında bir Gey
bilmiyordu.

--TeGekkür ederim, dedi Harry. --Çok teGekkür ederim. gimdi dinlenmenize izin vereceğiz.

Ollivander bitkin düGmüGtü.

--Bana iGkence ediyordu dedi, güçlükle soluyarak. --Cruciatus Laneti... Hiç bir fikriniz yok...

--Var, dedi Harry. --Gerçekten var. gimdi lütfen biraz dinlenin. Bana bütün bunları anlattığınız için
teGekkür ederim.

Ron ve Hermione&#65533;ye merdiven boyunca eGlik etti. Bill, Fleur, Luna ve Dean&#65533;in önlerinde çay bardakları
mutfakta masada oturdukları gözüne iliGti. Kapı eGiğinde belirdiğinde hepsi Harry&#65533;e baktılar ama Harry
onlara zayıf bir Gekilde selam verdi ve Ron ile Hermione arkasında bahçeye doğru yoluna devam etti.
Dobby&#65533;i sarmalayan kırmızı toprak birikintisi ilerde yatıyordu ve Harry

oraya geri gitti, kafasındaki acı
daha ve daha fazla güçleniyordu. Üstüne çöken sahnelere kendini kapaması Gimdi oldukça güçtü ama
biliyordu ki sadece biraz daha dayanmalıydı. Çok yakında izin verecekti çünkü varsayımının doğru
olup olmadığını bilmesi gerekecekti. Sadece küçük bir çaba daha göstermesi gerekiyordu böylece Ron
ve Hermione&#65533;ye açıklayabilirdi.

--Gregorovitch, Yüce Asa&#65533;yı çok uzun süre önce aldı, dedi. --Kim-olduğunu-bilirsin-sen&#65533;in onu bulmaya
çalıGırken gördüm. Onun izini sürdüğünde Gregorovitch&#65533;in artık ona sahip olmadığını buldu:
Grindelwald onu ondan çalmıGtı. Grindelwald&#65533;ın Gregorovitch&#65533;in ona sahip olduğunu nasıl bulduğunu
bilmiyorum &#65533;ama eğer Gregorovitch söylentiyi yayacak kadar aptalsa çok da zor olmamalı.

Voldemort, Hogwarts kapılarındaydı; Harry onun orada durduğunu görebiliyordu veGafak öncesi
gittikçe daha yakına, sallana sallana gelen lambayı da.

--ve Grindelwald Yüce Asa&#65533;yı daha güçlü olmak için kullandı. Ve gücünün doruğundayken,
Dumbledore onu durdurabilecek tek kiGi olduğunu bildiğinde Grindelwald ile düeolloya girdi ve
kazandı, sonra Yüce Asa&#65533;yı aldı.

--Dumbledore, Yüce Asa&#65533;yı mı aldı? dedi Ron. --Ama, öyleyse Gimdi nerede?

--Hogwarts&#65533;da, dedi Harry, uçurumun üstündeki bahçede onlarla birlikte kalmak için savaGarak.

--Öyleyse, gidelim! dedi Ron aceleyle. --Harry, gidelim ve o almadan biz alalım!

--Artık bunun için çok geç, dedi Harry. Kendine engel olamıyordu, direnmesine yardımcı olması için
baGını kavradı. --Nerede olduğunu biliyor. gimdi orada.

--Harry! dedi Ron sinirlice. --Bunu ne zamandır biliyordun-neden zaman harcıyorduk ki? Neden önce
Griphook&#65533;la konuGtun? Çoktan gitmiG olabilirdik- hala da gidebiliriz---

---------------------- Page 253-----------------------

--Hayır, dedi Harry ve çimlerin üstünde dizlerinin üzerine çöktü. --Hermione haklı, Dumbledore ona
sahip olmamı istemedi. Onu almamı istemedi. O benden Hortkulukları almamı istedi.

--Yenilmez asa, Harry! diye inledi Ron.

--Gstenilen bu değil... Gstenilen Hortkulukları almam...

Ve Gimdi her Gey karanlık ve soğuktu: Snape&#65533;e göle doğru arazi üstünde doğru süzüldüğünde güneG
ancak ufuktan beliriyordu.

--Kısa bir süre sonra sana Gatoda katılacağım, dedi soğuk ve yüksek sesiyle. --gimdi beni yalnız bırak.

Snape baGıyla selam vererek geri patikada yola koyuldu, siyah pelerini arkasından dalgalanıyordu.
Harry yavaGça yürüdü ve Snape&#65533;in figürünün kaybolmasını

bekliyordu. Nereye gittiğini görmesi Snape&#65533;in ya da bir baGkasının iGi değildi. Ama Gimdi Gatoda hiç ıGık yoktu ve kendini gizleyebilirdi... ve bir saniye içinde kendini kendi gözlerinden bile sakıyan Hayalbozan Büyüsü&#65533;nü yaptı.

Ve gölün kenarında, ilk krallığının, ilk göz ağrısının olduğu sevgili Gatosunun izinden yürümeye devam etti.

--Ve iGte oradaydı, gölün tanında, karanlık sulara yansıyan. Beyaz mermer mezar, bildik arazide gerek olmayan bir kirlilik. Tekrar içinde akan mutluluğu ve bir Geyleri yok etme arzusunu hissetti. Eski porsuk ağacından yapılma asasını kaldırdı: bu, onun sergilediği ne kadar uyumlu son büyük iGti.

Mezar baGtan ayağa birden açıldı. Kefene sarılı cisim hayatta olduğu kadar uzun ve inceydi. Asasını tekrar kaldırdı.

Sarmallar düGtü. Yüz yarı saydam, solgun, çökmüG ama yine de mükemmel korunmuGtu. Gözlüklerini kancalı burnunun üstünde bırakmıGlardı: eğlenceli bir hor görme hissetti içinde. Dumbledore&#65533;un elleri göğsünün üstünde katlanmıGtı ve orada, onların altında tutturulmuG Gey yatıyordu, beraber gömülmüGlerdi.

YaGlı aptal mermerin veya ölümün asayı koruyacağını mı hayal etmiGti? Karanlık Lord&#65533;un kabrini rahatsız etmekten korkacağını mı düGünmüGtü? Örümcekvari bir el uzandı ve Dumbledore&#65533;un kavradığı asayı ondan aldı ve aldığında ucundan kıvılcım yağmuru boGaldı, son efendisinin üstünden kıvılcımlar boGalıyordu, sonunda yeni efendisine hizmet etmeye hazırdı.

----------------------- Page 254-----------------------

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

KABUK KULÜBE

Bill ve Fleur&#65533;un evi bir uçurumun tepesinde yalnız baGına denize nazır duruyordu, duvarları deniz kabukları ve beyaz badanayla kaplanmıGtı. Issız ve güzel bir yerdi. Harry ne zaman ufak eve ya da bahçesine girse büyük, uyuyan bir yaratığın nefes alıGları gibi dalgaların kıyıya vuruGunu ve denizin akımını duyabiliyordu. Sonraki birkaç günün çoğunu kalabalık evden kaçmak için bahane uydurarak geçirdi, uçurumun tepesindeki alabildiğince açık gökyüzünü, boG deniz manzarasını görmek ve soğuk, tuzlu rüzgârı suratında hissetmek için can atıyordu.

Voldemort&#65533;la asa için savaGmama yolundaki büyük kararı hala Harry&#65533;i korkutuyordu. Daha önce tepkisiz kalmayı seçtiğini hatırlamıyordu. KuGkularla doluydu, ne zaman bir araya gelseler Ron&#65533;un dile getirmeden duramadığı kuGkular&#65533;

--Peki ya Dumbledore asaya ulaGıldığı sırada sembolü çözmemizi istediyse? --Ya sembolün ne anlama geldiğini çözmek seni Kutsallar&#65533;a ulaGtıracaksa? --Harry, eğer o

gerçekten Yüce Asa&#65533;ysa, nasıl olacak da Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;in iGini bitireceğiz?

Harry&#65533;nin verecek cevabı yoktu: Voldemort&#65533;u, mezarı açmaktan alıkoymaya çalıGmamanın delilik olup olmadığını merak ettiği bazı anlar oluyordu. Neden böyle bir karar aldığını tatmin edici bir Gekilde açıklayamıyordu bile: Onu bu kararı almaya yönlendiren iç tartıGmaları su yüzüne çıkarmaya çalıGtığı her defasında, ona saçma geliyorlardı.

Tuhaf olan Gey, Hermione&#65533;nin desteği, kendisini, Ron&#65533;un kuGkuları kadar kafası karıGmıG hissetmesine neden oluyordu. Hermione, Gimdi zoraki olarak Yüce Asa&#65533;nın gerçek olduğunu kabullenmesine karGın, onun Geytani bir proje olduğunu öne sürüyor ve Voldemort&#65533;un onu ele geçirme yolunun iğrenç ve asla göz önüne alınmayacak bir yol olduğunu söylüyordu.

--Bunu asla yapamazdın Harry, dedi tekrar tekrar. --Dumbledore&#65533;un mezarına izinsiz giremezdin.

Ama Dumbledore&#65533;un ölüsü fikri, Harry&#65533;i, yaGayan Dumbledore&#65533;un niyetlerini yanlıG anlama olasılığından daha az korkutuyordu. Hala karanlıkta el yordamıyla hareket ediyormuG gibi hissetti; yolunu seçmiGti ama, ya iGaretleri yanlıG okumuG olmasından korkarak ya da diğer yolu seçmemesi gerektiğini düGünerek, geriye dönüp bakmaya devam ediyordu. Zaman zaman dalgaların kendilerini kulübenin altındaki uçuruma vurdukları kadar Giddetli bir Gekilde Dumbledore&#65533;a olan öfkesi yeniden alevleniyordu, ölmeden önce bütün bunları açıklamadı diye duyduğu öfke.

--Ama o ölü mü? dedi Ron, eve ulaGmalarının üçüncü günü. Harry Ron ve Hermione onu bulduğunda evin bahçesini uçurumdan ayıran duvara boG boG bakıyordu; onu bulmamıG olmalarını diledi, tartıGmalarına katılmak istemiyordu.

--Evet, ölü, Ron, lütfen yeniden baGlama!

--Olgulara bak Hermione, dedi Ron, ufka doğru bakmaya devam eden Harry&#65533;ye doğru. GümüG ceylan. Kılıç. Harry&#65533;nin aynada gördüğü göz&#65533;--

--Harry gözü hayal etmiG olabileceğini kabul ediyor! Değil mi, Harry?

--Hayal etmiG olabilirim, dedi Harry kıza bakmaksızın.

--Ama hayal ettiğini düGünmüyorsun, değil mi? diye sordu Ron.

--Hayır, düGünmüyorum, dedi Harry.

--GGte, gördün mü! dedi Ron hızlıca, Hermione devam edemeden. --Eğer Dumbledore söylemediyse, Dobby&#65533;nin mahzende olduğumuzu nasıl bildiğini açıkla, Hermione?

---------------------- Page 255-----------------------

--Açıklayamam&#65533;ama sen Dumbledore&#65533;un, eğer Hogwarts&#65533;ta bir mezarda yatıyorsa Dobby&#65533;i bize nasıl göndermiG olabileceğini açıklayabilir misin? --Bilmiyorum, belki hayaleti göndermiGti!

--Dumbledore hayalet olarak geri dönmezdi, dedi Harry, Dumbledore hakkında emin olduğu az Gey vardı, ama bu kadarını biliyordu. --O ardına devam ederdi.

--&#65533;Devam ederdi&#65533;den kastın ne? diye sordu Ron, ama Harry cevap veremeden, arkalarından bir ses --Harry? dedi.

Fleur evden çıkmıGtı, uzun gümüGi saçları esintiyle dalgalanıyordu.

--Harry Griphook seninle konuGmak istiyor. gu anda en küçük odada, konuGmalarınızı kimsenin duymasını istemediğini söylüyor.

Cincücenin ona mesaj taGıyıcılık yaptırmasından kaynaklanan hoGnutsuzluğu açıkça belli oluyordu; evin arkasına doğru dönerken kırılgan görünüyordu.

Fleur&#65533;un söylediği gibi, Hermione ve Luna&#65533;nın geceyi geçirdiği, üç yatak odalı evin en küçüğünde Griphook onları bekliyordu. Parlak, bulutlu gökyüzüne karGı kırmızı pamuklu perdeleri çekmiGti, ateG kırmızısı olan oda kulübenin diğer aydınlık ve havadar kısımlarına karGın garip görünüyordu.

--Kararımı verdim, Harry Potter, dedi cincüce, bağlaç kurmuG bir Gekilde, alçak bir sandalyenin üzerinde oturup, ince ve uzun parmaklarıyla kollarına ritimle vuruyordu. --Gringotts cincücelerinin onu ana ihanet olarak değerlendirecek olmalarına rağmen, sana yardım etmeye karar verdim&#65533;--

--Bu harika! dedi Harry bir rahatlama dalgasıyla. --Griphook, teGekkürler, gerçekten&#65533;--

--&#65533;karGılığında, dedi cincüce sert bir Gekilde, --bir ödeme karGılığında.

Harry hafifçe geri adım atarak tereddüt etti.

--Ne kadar istiyorsun? Altınım var.

--Altın değil, dedi Griphook. --Benim altınım var.

Siyah gözleri parladı; gözlerinde hiçbir beyazlık yoktu.

--Kılıcı istiyorum. Godric Gryffindor&#65533;un kılıcını.

Harry&#65533;nin hevesi kırıldı.

--Onu alamazsın, dedi. --Üzgünüm.

--Öyleyse, dedi cin uysalca, --bir problemimiz var demektir.

--Sana baGka bir Gey verebiliriz, dedi Ron sabırsızca. --Eminim ki Lestrangelerin bir ton eGyası vardır, istediğini seçersin ve biz de kasaya gireriz.

YanlıG bir Gey söylemiGti. Griphook&#65533;un sinirden suratı kızardı.

--Ben hırsız değilim, çocuk! Hakkım olmayan hazineleri elde etmeye çalıGmıyorum!

--Kılıç bizim&#65533;--

--değil, dedi cincüce.

--Biz Gryffindorlarız ve o Godric Gryffindor&#65533;undu&#65533;--

--Ve Gryffindorların olmadan önce kimindi? diye sordu cincüce yerinde dik oturarak.

--Kimsenindi, dedi Ron. --Onun için yapıldı, değil mi?

--Hayır! diye bağırdı cincüce, sinirden saçları diken diken olmuGtu, uzunca bir parmağını Ron&#65533;a doğrulttu. --Büyücülük kibiri yine! O kılıç Birinci Ragnuk&#65533;undu. Godric Gryffindor ondan aldı! O kılıç kayıp bir hazinedir, cincüce iGçiliğinin bir baGyapıtıdır! Cincücelere ait. Bana katılın ya da katılmayın, kiralamanın bedeli o kılıç!

Griphook hepsine öfkeyle baktı. Harry ters ters diğer ikisine baktı ve, --Bunu tartıGmamız lazım Griphook, eğer sakıncası yoksa. Bize birkaç dakika verebilir misin?

Cincüce huysuz görünerek onaylarcasına kafa salladı.

Alt kattaki boG oturma odasında, Harry Gömineye yürüdü, kaGlarını kırıGtırarak ne yapması gerektiğine karar vermeye çalıGtı. Arkasında, Ron --Bizimle eğleniyor. Kılıcı almasına izin veremeyiz, dedi.

--Doğru mu? diye sordu Harry Hermione&#65533;ye. --Kılıç Gryffindor tarafından çalınmıG mıydı?

--Bilmiyorum, dedi kız umutsuzca. --Büyücülük tarihi büyücülerin diğer türlere neler yaptıklarını ifade etmekten sıkça kaçınır, ama Gryffindor&#65533;un kılıcı çaldığını söyleyen bildiğim bir hikâye yok.

--Bu da o cincüce hikayelerinden biri olmalı, dedi Ron, --hani Gu büyücülerin nasıl da sürekli onlara ait olanı aldıklarını anlatan. Sanırım üçümüzden birinin asasını istemedi diye kendimizi Ganslı saymamız gerekiyor.

--Cincücelerin büyücülerden hoGlanmamak için iyi nedenleri var Ron, dedi Hermione. --GeçmiGte acımasızca bir muamele gördüler.

--Yine de cincüceler ponpon küçük tavGanlar sayılmazlar, değil mi? dedi Ron. --Bizden oldukça fazla insanı öldürdüler. Onlar da alçakça savaGıyor.

--Ama Griphook&#65533;la kimin ırkının daha hileli ve vahGi olduğunu tartıGmak bize daha fazla yardım etmesini sağlamayacak, değil mi?

Problemi çözmenin bir yolunu aradıkları sırada bir duraksama oldu. Harry pencereden dıGarı, Dobby&#65533;nin mezarına baktı. Luna mezar taGının yanına bir kavanoz içinde deniz lavantası koyuyordu.

--Tamam, dedi Ron, Harry onun suratına bakmak için döndü, --Guna ne dersiniz? Griphook&#65533;a kasanın içine girene kadar kılıca ihtiyacımız olduğunu ve onu sonra alabileceğini

söyleriz. Bunların arasında bir
tane sahte olan var, değil mi? Onları değiGtirir ve ona sahte olanını veririz.

--Ron, aralarındaki farkı bizim bildiğimizden daha iyi biliyordur! dedi Hermione. --Bir değiG tokuG
olduğunun ilk farkına varan oydu!

--Evet, ama o farkına varmadan toz olabiliriz&#65533;--

Hermione&#65533;nin ona attığı bakıGtan ötürü korkuyla titredi.

--Bu, dedi kız kısık sesle, --adilik olur. Yardımını iste ve sonra onu üçkağıda getir? Ve sonra cincüceler
neden büyücüleri sevmiyor diye merak ediyorsun Ron?

Ron&#65533;un kulakları kızardı.

--Pekala, pekala! DüGünebildiğim tek Gey oydu! Senin çözümün ne o zaman?

--Ona baGka bir Gey teklif etmeliyiz, en az diğeri kadar değerli bir Gey.

--Harika, ben gidip antika cincüce yapımı kılıçlarımızdan birini getireyim ve siz de hediye paketi yapın.

Aralarında tekrar sessizlik oldu. Harry, cincücenin ona teklif edecek kadar değerli bir Geyleri olsa bile
kılıç haricinde hiçbir Geyi kabul etmeyeceğinden emindi. Ama kılıç onların Hortkuluklar&#65533;a karGı tek,
vazgeçilmez silahıydı.

Gözlerini bir veya iki dakikalığın kapadı ve denizin telaGlı sesini dinledi. Gryffindor&#65533;un kılıcı çalmıG
olması fikri hiç hoGuna gitmiyordu: Bir Gryffindor olmaktan dolayı hep gurur duymuGtu; Gryffindor
Muggle-doğumluların Gampiyonuydu, safkan sevicisi Slytherin&#65533;le çarpıGan büyücüydü&#65533;

--Belki yalan söylüyordur, dedi Harry gözlerini yeniden açarak. --Griphook. Belki Gryffindor, kılıcı
almadı. Tarihin cincüce versiyonunun doğru olup olmadığını nasıl bilebiliriz ki?

--Bu bir Geyi değiGtirir mi? diye sordu Hermione. --Hakkında nasıl hissedeceğimi değiGtirir, dedi Harry.

Derin bir nefes aldı.

--Kasaya girmemize yardım ettikten sonra kılıcı alabileceğini söyleyeceğiz&#65533;ama onu tam olarak ne
zaman alacağını söylemekten kaçınacağız.

Ron&#65533;un suratına yavaGça bir sırıtma yerleGti. Hermione, her nedense, dehGete düGtü.

--Harry, yapamayız&#65533;--

--Onu alabilir, diye devam etti Harry, --biz bütün Hortkuluklar&#65533;ın iGini bitirince. O zaman almasını
sağlayacağım, sözümü tutacağım.

--Ama bu seneler sürebilir! dedi Hermione. --Ona ihtiyacı olmadığınıbiliyorum.Yalan
söylemeyeceğim&#65533; gerçekten.

Harry&#65533;nin gözleri kızın meydan okuma ve utanç karıGımı bakıGıyla kesiGti. Nurmengard&#65533;ın giriGine
oyulmuGkelimeleri hatırladı: DAHA ÜSTÜN BGR DOĞRULUK GÇGN. DüGünceyikafasından
uzaklaGtırdı. BaGka ne seçenekleri vardı ki?

--Bu hoGuma gitmiyor, dedi Hermione.

--Benim de, diye kabul etti Harry.

--Eh, bence çok zekice, dedi Ron tekrar ayağa kalkarak. --Hadi gidelim ve ona söyleyelim.

En küçük oturma odasına döndüler, kılıcın veriliGi için belirli bir zaman vermemek için dikkatlice
ilerleyerek, Harry teklifi yaptı. O teklifi yaparken, Hermione kaGlarını çatarak zemine baktı; oyunu
bozacağından korkarak, kıza sinirlendiğini hissetti. Her nasılsa, Griphook&#65533;un gözleri Harry&#65533;den
baGkasını görmüyordu.

--Eğer sana yardım edersem Gryffindor&#65533;un kılıcını bana vereceğine dair söz verdin Harry Potter?

--Evet, dedi Harry.

--Öyleyse el sıkıGalım, dedi cincüce elini uzatarak.

Harry elini tutup sıktı. Acaba o siyah gözler, kendi gözlerinde bir kuGku gördüler mi diye merak etti.

Sonra Griphook elini çekti, el çırparak, --Öyleyse, baGlayalım! dedi.

Bakanlığa giriG planını baGtan sonra tekrar yapmak gibiydi. ÇalıGmak için, Griphook&#65533;un tercihine göre
yarı karanlıkta tutulan en küçük yatak odasına yerleGtiler.

--Lestragelerin kasasını yalnızca bir kez ziyaret ettim, dedi Griphook, --içeri sahte kılıcı koymam
söylendiği zaman. En eski odalardan biriydi. Köklü büyücü aileleri hazinelerini en derin seviyede,
kasaların en büyük ve en iyi korumalı olduğu yerlerde saklıyorlar&#65533;

Dolap gibi olan odada saatlerce kalıyorlardı. YavaGça günler haftalara dönüGtü. Bir problemi çözünce
diğeri patlak veriyordu, koca bir Çok Özlü Gksir stokları tükenmek üzereydi.

--Yalnızca birimize yetecek kadar kaldı, dedi Hermione, çamur yoğunluğunda olan sıvıyı lamba
ıGığında eğerek.

--O kadarı yeterli olur, dedi Harry Griphook&#65533;un el yapımı, en derin geçiG yollarını gösteren haritasını
inceleyerek.

Kabuk evin diğer sakinleri bir Geylerin olduğunu fark etmekte güçlük çekmemiGlerdi, çünkü artık Harry,
Ron ve Hermione yalnızca yemek zamanlarında ortaya çıkıyorlardı. Kimse soru sormadı, ama Harry
yemek masasında Bill&#65533;in düGünceli ve endiGeli bakıGlarını sıklıkla hissediyordu.

Birlikte ne kadar fazla vakit geçirdilerse, Harry cincüceden hiç hoGlanmadığını o kadar fazla anladı.
Griphook beklenmedik bir Gekilde kana susamıGtı, daha aGağı yaratıklara acı çektirme düGüncesine
gülüyor ve Lestrangeler&#65533;in kasasına ulaGmak için diğer büyücülere zarar verme olasılığından haz alıyor
görünüyordu. Harry nefretinin diğer ikisi tarafından paylaGıldığını söyleyebilirdi, ama bu konu hakkında
tartıGmadılar. Griphook&#65533;a ihtiyaçları vardı.

Cincüce diğerleriyle birlikte isteksizce yiyordu. Bacakları iyileGtikten sonra bile odasına tepsiyle yemek
gelmesini talep etti, hala zayıf olan Olivander gibi, ta ki Bill (Fleur&#65533;un kızgınca patlak vermesinden
sonra) üst kata çıkıp bu Gekilde devam edemeyeceğini söyleyene dek. Ondan sonra, Griphook aynı
yemekleri yemeyi reddetmesine rağmen aGırı kalabalık olan sofrada onlara katıldı, onun yerine çiğ et
parçası, kökler ve çok sayıda mantar yemekte ısrar ediyordu.

Harry kendini sorumlu hissetti: Ne de olsa, cincücenin Kabuk Ev&#65533;de kalması için ısrar eden oydu,
böylelikle onu sorgulayabilecekti; tüm Weasley ailesinin saklanma yerlerine kaçmıG olması, Bill&#65533;in,
Fred&#65533;in, George&#65533;un ve Mr Weasley&#65533;in artık iGsiz olması onun suçuydu.

--Üzgünüm, dedi Fleur&#65533;a, rüzgarlı bir Nisan akGamı yemeği hazırlamasına yardımcı olurken. --Bu tarz
Geylerle uğraGmanı hiç istememiGtim.

Kız Griphook&#65533;a ve Greyback tarafından saldırıya uğradığından beri etini kanlı tercih eden Bill&#65533;e et
doğramaları için birkaç bıçağın iGe koyulmasını sağlamıGtı. Bıçaklar arkasında doğrama iGlemine
devam ederken, oldukça kırgın olan ifadesi yumuGadı.

--Harry, sen benim kız kardeGimin hayatını kurtardın, bunu unutamam.

Bu, dürüst olmak gerekirse tam anlamıyla doğru değildi, ama Harry ona Gabrielle&#65533;in hiç gerçek bir
tehlike içinde olmadığını hatırlatmamaya karar verdi.

--Her neyse, diye devam etti Fleur asasını ocağın üzerindeki sos kabına doğrulttu, sos bir anda
kaynamaya baGladı, --Mr Olivander bu akGam Murieller&#65533;e gidiyor. Bu iGleri kolaylaGtıracak. Cincüce,
ondan bahsederken kaGlarını çattı, --alt kata taGınabilir ve sen, Ron ve Dean o odayı alabilirsiniz.

--Oturma odasında uyumaya aldırmıyoruz, dedi Harry, Griphook&#65533;un kanepede yatmaktan rahatsız
olacağını biliyordu; Griphook&#65533;u hoG tutmak planları için zorunluydu. --Bizi merak etme. Kız itiraz
etmeye çalıGtığında Harry devam etti, --Yakında biz de buradan ayrılacağız, Ron, Hermione ve ben.
Burada daha fazla kalmamıza gerek yok.

--Ama ne demek istiyorsun? dedi kaGlarını çatarak, asası Gimdi havada asılı olan güveç tabağına
doğrultulmuGtu. --Tabii ki de ayrılmamalısınız, burada güvendesiniz!

Bunu söylerken oldukça Mrs Weasley&#65533;e benzemiGti, Harry o sırada

arka kapının açılmıG olmasına memnun oldu. Luna ve Dean içeri girdiler, dıGarıdaki yağmur yüzünden saçları ıslanmıGtı, elleri sürükledikleri odun parçalarıyla doluydu.

--&#65533;ve minik küçük kulaklar, diyordu Luna, --biraz su aygırınınkilere benziyor diyor babam, yalnızca mor ve tüylü. Ve eğer onları çağırmak istersen, vızıldamak zorundasın; vals yapmanı tercih ediyorlar, çok hızlı olmayan bir Gey&#65533;

---------------------- Page 259----------------------

Dean, rahatsız görünüyordu, geçerken Harry&#65533;e omuz silkti, oturma ve yemek odası olarak kullanılan, Ron ve Hermione&#65533;nin akGam yemeği masasını hazırladığı odaya doğru Luna&#65533;yı takip etti. Fleur&#65533;un sorularından kaçma fırsatı yakalayan Harry iki sürahi balkabağı suyu alarak onları takip etti.

--&#65533;ve eğer evimize gelirsen sana babamın bana mektubunda bahsettiği ama henüz göremediğim boynuzu da gösterebilirim, göremedim çünkü Ölüm Yiyenler beni Hogwarts Ekspresinden aldılar ve Noel için eve asla dönemedim, diyordu Luna, o ve Dean ateGi tekrar yakarlarken.

--Luna, sana söyledik, dedi Hermione kızı çağırarak. --O boynuz patladı. Patlar&#65533;dan gelmiGti BuruGuk Boynuzlu Hır Gül&#65533;den değil&#65533;--

--Hayır, o kesinlikle bir Hır Gül boynuzuydu, dedi Luna huzurla, --Babam bana söyledi. Büyük ihtimalle Gimdiye dek düzelmiGtir, kendilerini iyileGtiriyorlar, biliyorsun.

Hermione kafasını iki yana salladı ve Mr Ollivander&#65533;a alt kata doğru eGlik eden Bill göründüğünde çatalları masaya yerleGtirmeye devam etti. Asa yapımcısı hala aGırı derecede zayıf görünüyordu, büyük bir bavul taGıyan diğer kolu onu desteklerken Bill&#65533;in koluna sıkıca tutunmuGtu.

--Sizi özleyeceğim Mr Olivander, dedi Luna ihtiyar adama yaklaGarak.

--Ben de seni, sevgili kızım, dedi Olivander kızın omzuna hafifçe vurarak. --Bu korkunç yerde sözcüklerle anlatılamayacak denli destek oldun bana.

--Öyleyse, görüGmek üzere, Mr Olivander, dedi Fleur onu iki yanağından da öperek. --Ve merak ediyorum acaba Bill&#65533;in Teyzesi Muriel&#65533;e bir paket ulaGtırma lütfünde bulunur musunuz? Tacını geri götüremedim.

--Benim için bir Geref olur, dedi Olivander hafifçe eğilim selam vererek, --cömert misafirperverliğiniz karGısında azıcık da olsa bir Gey yapmıG olurum.

Fleur yıpranmıG kadife bir sandık çıkarıp, asa yapımcısına göstermek için açtı. Taç alçak lambanın ıGığında parıldayıp ıGıldıyordu.

--Ay taGları ve elmaslar, dedi Griphook, odaya Harry farkına varmadan yanaGmıGtı. --Benim cincücelerim tarafından yapılmıG sanırım?

--Ve büyücüler tarafından satın alınmıG, dedi Bill yavaGça ve cincüce ona hem sinsi hem de meydan okuyan bir bakıG attı.

Bill ve Olivander kararlı bir Gekilde geceye karıGırken güçlü bir rüzgar aniden esip evin pencerelerini sarstı. Diğerleri masanın etrafına sıkıGtılar; dirsek dirseğe ve neredeyse hareket edecek yer yokken yemeğe baGladılar. Yanlarındaki ızgaradaki ateG çatırdıyordu. Harry Fleur&#65533;un yemeğiyle sadece oynadığını gördü; her birkaç dakikada bir pencereye bakıyordu, her nasılsa, Bill yemeklerinin ilk partisini bitirdiklerinde geldi, uzun saçları rüzgardan karmakarıGık olmuGtu.

--Her Gey yolunda, dedi Fleur&#65533;a. --Olivander rahat bir Gekilde yerleGti, annem ve babam selam söylüyorlar. Ginny sevgilerini yolladı, Fred ve George Muriel&#65533;i deliye çeviriyorlar, hala arka odasında BaykuG SipariGi alıyorlar. Yine de tacını geri almak neGesini yerine getirdi. Onu çaldığımızı sandığını söyledi.

--Ah, senin Gu teyzen ne sevimli, dedi Fleur huysuzca, asasını salladı ve kirli tabaklar yükselip havada bir yığın oluGturdular. Onları yakaladı ve odadan çıktı.

--Babam bir taç yapmıGtı, diye baGladı Luna, --Eh, daha çok kral tacına benziyordu, gerçekten.

Ron Harry&#65533;nin bakıGlarını yakaladı ve sırıttı; Harry onun Xenophilius&#65533;a olan ziyaretleri sırasında gördükleri aptalca baGlığı hatırladığını biliyordu.

---------------------- Page 260-----------------------

--Evet, Ravenclaw&#65533;un kayıp tacını yeniden yaratmaya çalıGıyor. Çoğu ana elementi belirlediğini düGünüyor. Cızkıpır kanatları eklemek gerçekten büyük bir değiGiklik yarattı&#65533;--

Ön kapı vuruldu. Herkesin kafası o yöne çevrildi. Fleur mutfaktan koGarcasına çıktı, korkmuG görünüyordu; Bill ayağa sıçrayarak asasını kapıya doğrulttu; Harry, Ron ve Hermione de aynısını yaptılar. Griphook masanın altına girerek görünürden kayboldu.

--Kim o? diye seslendi Bill.

--Benim, Remus John Lupin! dedi bir ses uğuldayan rüzgarın üzerinden. Harry güçlü bir korku hissetti; ne olmuGtu? --Bir kurt adamım, Nymphadora Tonks&#65533;la evliyim ve sen, Kabuk Evin sır tutucusu, adresi bana verip acil bir durumda gelmemi söyledin!

--Lupin, diye mırıldandı Bill, koGup kapıyı açtı.

Lupin eGikte yere yığıldı. Beyaz suratı seyahat pelerine sarılı, saçları dağınıktı. Ayağı kalktı, odada kimlerin olduğunu görmek için etrafa bakındı, sonra yüksek sesle bağırdı, --Erkek oldu! Ona Dora&#65533;nın babasının ismini verdik, Ted!

Hermione çığlık attı

--Ne-? Tonks- Tonks&#65533;un bebeği mi oldu?

--Evet, evet bir bebeği oldu! diye bağırdı Lupin. Masanın etrafındaki herkes sevinç çığlıkları, rahatlama
belirtileri gösterdi: Hermione ve Fleur ikisi de çığlıklar attılar, --Tebrikler! ve Ron --Vay canına bir bebek
dedi sanki böyle bir kelimeyi hayatında ilk defa duymuG gibi.

--Evet-evet-bir erkek, dedi Lupin tekrardan, kendi mutluluğuyla kendinden geçmiGti. Masanın
etrafından dolanarak Harry&#65533;e sarıldı, bu sahne Grimmauld Meydanı&#65533;nın bodrumunda daha önce hiç
olmamıG olmalıydı.

--Vaftiz babası olur musun? dedi Harry&#65533;i bırakırken. --B-Ben? diye kekeledi Harry.

--Evet, sen, tabii ki- Dora da kesinlikle katılıyor- kimse daha iyi---

--Ben-evet-vay

Harry etkilenmiG, GaGırmıG ve memnun olmuGtu; Gimdi Bill Garap almaya gidiyordu aceleyle ve Fleur da
Lupin&#65533;in içmek için onlara katılmasına ikna ediyordu.

--Uzun kalamam, geri dönmeliyim, dedi Lupin, herkese gülümseyerek: Harry onu gördüğünden beri
yıllar kadar daha genç görünüyordu. --TeGekkür ederim, teGekkür ederim Bill.

Bill sonunda herkesin kadehlerini doldurmuGtu, ayağa kalktılar ve kadehlerini havaya kaldırıp
tokuGturdular.

--Teddy Remus Lupin&#65533;e, dedi Lupin, --gelecek en büyük büyücüye!

--Kime benziyor, diye sordu Fleur.

--Sanırım Dora&#65533;ya benziyor, ancak o bana benzediğini düGünüyor. Saç olarak pek değil. Doğduğunda
siyah gibiydi ama bir saat içinde kızıla döndüğüne yemin edebilirim. Muhtemelen döndüğümde sarıGın
olacak. Andromeda, Tonks doğduğunda saçının değiGmeye baGladığını söylerdi. Kadehini bitirdi. --Ah,
devam o zaman, bir tane daha, diye ekledi, gülümseyerek, Bill bir kez daha doldurdu.

Rüzgar küçük evi dövdü ve Gömine çıtırdadı, Bill baGka bir GiGe Garap açıyordu. Lupin&#65533;in verdiği haber
onları kendielrinden almıGtı, bir süreliğine hallerinden sıyrıldılar: Yeni bir hayat heyecan vericiydi. Ani
festival havasından sadece cincüce etkilenmemiGe benziyordu ve bir süre sonra iGgal ettiği yatak
odasına sıvıGtı. Harry bunu fark edenin sadece kendisi olduğunu düGündü, ta ki Bill&#65533;in gözleri cincüceyi
merdivenlere kadar izlerken.

--Hayır... Hayır... Gerçekten geri dönmeliyim, dedi Lupin en sonunda, baGka bir kadeh Garabı
reddederek. Ayağa kalktı ve seyahat pelerinini üstüne geçirdi.

--Güle güle, güle güle-Birkaç gün birkaç resim getirmeye

çalıGacğaım- sizi gördüğüme çok
sevinecekler--- Pelerinini bağladı ve veda etti, kadınlara sarılıp, erkeklerin ellerini sıkarak ve sonra hala
gülümser vaziyette çılgın geceye geri döndü.

--Vaftiz babası, Harry! dedi Bill beraber mutfaktan içeri girerlerken, masanın temizlenmesine yardım
ediyorlardı. --Gerçek bir gurur! Tebrikler!

Harry taGıdığı boG kadehleri yere koyduğunda, Bill, Lupin&#65533;in yokluğunda bile kutlamaya devam eden
diğerlerinin gürültüsünü keserek kapıyı arkasından kapadı.

--Aslında seninle özel olarak konuGmak istiyordum, Harry. Ev bu derece insanlarla doluyken bu Gansı
yakalamak pek de kolay olmadı.

Bill tereddüt etti.

--Harry, Griphook ile birGeyler planlıyorsun.

Bu bir sprudan çok durum değerlendirmesiydi ve Harry itiraz etmeye tenezzül etmedi. Sadece Bill&#65533;e
bakıp beklemekle yetindi.

--Cüncüceleri tanırım, dedi Bill. --Hogwarts&#65533;ı bıraktığımdan beri Gringotts&#65533;da çalıGıyorum. Tabii
büyücüler ve cincüceler arasında da arkadaGlık olabilir, cincüce arkadaGlarım var- veya en azından iyi
tanıdığım cincüceler diyelim. Tekrar, Bill tereddüt etti.

--Harry, Griphook&#65533;dan ne istiyorsun ve karGılığında ona ne söz verdin?

--Sana bunu söyleyemem, dedi Harry. --Üzgünüm, Bill.

Mutfak kapısı arkalarından açıldı, Fleur daha fazla boG kadeh getiriyordu.

--Bekle, dedi ona, --Bir dakika sadece.

Geri gitti ve arkalarından kapıyı bir daha kapadı.

--O zaman Gunu söylemeliyim, diye devam etti Bill. --Eğer Griphook ile herhangi bir konuda pazarlık
ettiysen ve eğer özellikle bu pazarlık bir tür hazine içeriyorsa oldukça dikkatli olmalısın. Cincücelerin
sahiplikleri, ödeme Gekilleri ve iade Gekilleri insanlarınkiyle aynı değildir.

Harry sanki içinde küçük bir yılan kıvrılıyormuGçasına bir rahatsızlık hissetti.

--Ne demek istiyorsun? diye sordu.
--BaGka türlerden bahsediyoruz, dedi Bill. --Büyücüler ve cincüceler arasındaki anlaGmazlıklar yüzyıllar
boyu çok tehlikeli oldu &#65533; ama bunların hepsini Sihir Tarihi&#65533;nden biliyorsun. Her iki tarafında hataları
oldu, asla büyücülerin masum olduğunu söyleyemem. Ancak, bazı cincüceler arasında bir inanıG
vardır ve Gringotts&#65533;takiler buna en bağlı olanlarıdır, büyücülerin altın ve hazine benzeri konularda
güvenilmemesi gerektiği ve cincücelerin sahipliğini hiçe saymaları konusunda.

--Ben hiçe saym--- diye baGladı Harry ancak Bill baGını salladı.

--Anlamıyorsun, Harry, birisi cincücelerle yaGamadıysa asla bilemez. Bir cincüce için bir nesnenin en

haklı ve gerçek sahibi onu yapan kiGidir, alıcısı değil. Bütün cincüce yapımı nesneler, onların gözlerinde, haklı bir Gekilde onlarındır.

--Ancak o satın alın---

---ve parasını ödeyen kiGinin onu kiraladığı düGünülür. Ancak cincüce yapımı eGyaların büyücüden büyücüye geçiGi konusunda büyük problemler yaGıyorlar. Gelin tacı gözleri önünde el değiGirken

---------------------- Page 262----------------------

Griphook&#65533;un yüz ifadesini gördün. Onaylamıyor. Gnanıyorum ki kendi türünün öfkesi, gerçek alıcının ölmesiyle eGyanın cincücelere geri iade edilmesi gerektiğini düGünüyor. Cincüce yapımı eGyaları tutmamızı, büyücüden büyücüye ekstradan bir ödeme yapmadan devretmemizi, hırsızlıktan daha fazlası olarak görüyorlar.

Harry Gimdi bir huzursuzluk hissediyordu, Bill&#65533;in, belli ettiğinden daha fazlasını tahmin edebilir mi merak ediyordu.

--Tüm söyleyeceğim, dedi Bill, geri oturma odasının kapısına elini koyarak, --cincücelere ne söz verdiysen çok dikkatli olman gerektiği Harry. Bir cincüceye verilen bir sözden geri dönmektense Gringotts&#65533;a girmek daha az tehlikeli olurdu.

--Doğru, dedi Harry, Bill kapıyı açarken, --evet. TeGekkürler. Bunu aklımda tutacağım. Bill ile diğerlerinin yanına dönerken içtiği Garaptan olmayan garip bir düGünce aklına geldi. Sirius Black&#65533;in ona olduğu gibi o da Teddy Lupin&#65533;e düGüncesiz bir vaftiz baba olmak üzereydi.

---------------------- Page 263----------------------

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

GRINGOTTS

Planları yapılmıGtı, hazırlıkları tamamdı; en küçük odada bir tek uzun, kalın siyah saç (Hermione&#65533;nin Malfoy Malikanesi&#65533;nde giydiği kazaktan alınmıGtı) Göminenin üzerindeki ufak cam GiGede kıvrılmıG halde duruyordu.

--Ve sen onun mevcut asasını kullanıyor olacaksın, kafasını ceviz ağacından yapılma asaya sallayarak, --böylece oldukça inandırıcı olacağını zannediyorum.

Hermione, asayı aldığında sanki canını yakmıG gibi korkar bir bakıG attı.

--Bu Geyden nefret ediyorum, dedi alçak bir sesle. --Gerçekten nefret ediyorum. Kötü hissediyor, gerektiği gibi iGlemiyor... Sanki ondan bir parça.

Harry, kendisinin karaçalı yapımı asadan nefret etmesini Hermione&#65533;nin nasıl bertaraf ettiğine, kendi asası gibi çalıGmadığı zaman hayaller gördüğünde ona sadece alıGtırma yapması gerektiğini söylediği düGüncesine engel olamıyordu. Gringotts&#65533;a saldırı teGebbüsünün arifesi,

husumet yaratmak için yanlıG
bir zaman gibi geliyordu bu yüzden ona kendi tavsiyesini tekrar etmemeyi tercih etti.

--Muhtemelen kiGiliğine girmene yardımcı olacaktır, yine de, dedi Ron, --bu asanın ne yaptığını düGün!

--Sorun da bu zaten! dedi Hermione. --Bu Neville&#65533;in anne ve babasına iGkence eden asa, ve kim bilir
baGka kaç insana! Ve bu, Sirius&#65533;u öldüren asa!

Harry bunu düGünememiGti: Asaya doğru baktı ve onu kırmak gibi gaddar bir dürtü belirdi, onu
yanındaki duvara dayanmıG Gryffindor&#65533;un kılıcıyla ikiye bölmek istedi.

--Asamı özlüyorum, dedi Hermione mutsuzca. --Mr Ollivander&#65533;ın bana baGka bir tane yapmasını
isterdim.

Mr Ollivander o sabah Luna&#65533;ya yeni bir asa yollamıGtı. DıGarıda arkada bahçede, akGamüstü
güneGinde gücünü test etmekteydi. Asasını Avcılar&#65533;a kaptıran Dean bir hayli sıkıntılı halde izliyordu.
Harry, Draco Malfoy&#65533;a ait olan alıçtan yapılmıG asaya göz gezdirdi. Hayrete düGmüGtü, ama
Hermione&#65533;ninki kadar kendininkinin de çalıGtığını keGfetmekten zevk almıGtı. Ollivander&#65533;in asaların
sırları hakkında anlattıklarını hatırlayarak, Harry, Hermione&#65533;nin problemini çözdüğünü düGündü:
Cevizden yapılma asayı, Bellatrix&#65533;in asasını bizzat kendisinden alarak sadakatini kazanamamıGtı.

Yatak odasının kapısı açıldı ve Griphook girdi. Harry, içgüdüsel olarak kılcın kabzasına eriGti ve ona
doğru uzattı ama birden bu hareketinden esef duydu. Cin cücenin farkına vardığını söyleyebilirdi.
Ayıbını örtmeye çalıGarak geçen güç andan sonra, --Az önce son dakika kontrolünü yaptık, Griphook.
Bill ve Fleur&#65533;e yarın gideceğimizi ve bizi görmek için kalkmamaları gerektiğini söyledik.

Bu noktanın üzerinde durmuGlardı, çünkü Hermione&#65533;nin, gitmeden önce Bellatrix olarak biçim
değiGtirmesi gerekiyordu ve Bill ve Fleur onların ne iGler çevirdiğini ne kadar az bilirlerse o kadar iyiydi.
Aynı zamanda geri dönmeyeceklerini açıklamıGlardı. Perkin&#65533;in eski çadırını Avcılar&#65533;ın onları yakaladığı
gece kaptırdıklarından Bill onlara baGka bir tane ödünç vermiGti. gimdi Harry&#65533;nin, Hermione&#65533;nin nasıl
çorabının içine sokmak gibi kolayca bir çareyle Avcılar&#65533;dan koruduğunu merak ettiği boncuklu çantanın
içindeydi

Her ne kadar Bill, Fleur, Luna ve Dean&#65533;i, anlatılmaz yuva sıcaklığını özleyecek olsa da, Kabuk Ev&#65533;in
hapisliğinden kaçmayabakıyordu. Dinlenmediklerindenemin olmayı denemektenyorulmuGtu,
yorulmuGtu minicik, karanlık odaya kapanmaktan.

En önemlisi Griphook&#65533;u baGından savmaya bakıyordu. Aslında, Gryffindor&#65533;un kılcını pazarlamadan cin
cüceden tam olarak nasıl ayrılacakları Harry&#65533;nin cevabını bulamadığı bir soru olarak kalmıGtı. Nasıl
yapacaklarına karar vermeleri imkânsız olmuGtu çünkü cin cüce, Harry, Ron ve

Hermione&#65533;yi sadece bir

----------------------- Page 264-----------------------

kere beG dakikadan fazla baG baGa bırakmıGtı: --Anneme ders verebilir, diye hırladı Ron, cin cüce uzun parmaklarını kapının kenarlarında gösterip durdukça. Harry, Bill&#65533;in uyarısı aklının bir köGesinde, Griphook&#65533;un meydana gelebilecek bir dalavereyi kolladığından Güphelenmekten kendini alamıyordu.

Hermione, Harry&#65533;nin ona, dikkatini en temiz nasıl halledeceklerine vermesi gerektiğini söylediği planlanan dalavereyi fazlasıyla tenkit ediyordu: Ron, nadir fırsatlarda yakalayabildikleri Griphook&#65533;suz anlarda _Sadece yaralamamız gerekecek&#65533;ten daha iyi bir fikirle gelmemiGti.

Harry o gece kötü uyudu. Erken saatlerde uyanık halde yatarak Sihir Bakanlığı&#65533;na sızdıklarından önceki gece hissettiği duyguları tekrar düGündü ve kararı ve neredeyse aynı heyecanı hatırladı. EndiGeyle baGının etini yiyen kuGkunun sarsıntılarını yaGıyordu: Zaten kötü giden gidiGatın korkusundan titreyemiyordu. Kendi kendine planlarının iyi olduğunu, Griphook&#65533;un ne ile karGı karGıya olduklarını bildiğini, muhtemel mücadelelerin bütün zorluklarına karGı hazır olduklarını söylüyordu, ama hala tedirgin hissediyordu.

Bir ya da iki kez Ron&#65533;un kımıldadığını duydu ve onun da uyanık olduğundan emindi, ama oturma odasını Dean ile paylaGıyorlardı bu yüzden Harry konuGmadı.

Saat altıya gelmesi bir derman oldu ve uyku tulumlarından çıkabildiler, yarı karanlıkta giyindiler, ardından Hermione ve Griphook&#65533;la buluGacakları bahçeye hareket ettiler. Gündoğumu serindi ama mayıs olduğundan hafif rüzgâr vardı. Harry, karanlık gökyüzünde hala bembeyaz parlayan yıldızlara baktı ve ileri geri sarp kayalığa vuran dalgaları dinledi: Bu sesi özleyecekti.

Küçük yeGil filizler Dobby&#65533;nin mezarındaki kızıl toprağa doğru giden yollarını engelliyordu, bir yıl içinde tepesi çiçeklerle kaplanırdı.

Cinin adını barındıran beyaz taG havanın etkisine uğramıG bir görüntü kazanmıGtı. Dobby&#65533;yi daha güzel bir yere güç bela yatırabileceklerini fark etti, ama Harry, onu arkada bırakmanın düGüncesiyle üzüntü dolu bir kırıklık hissetti. Mezara bakarak, bir kez daha cinin gelip onları kurtarmak için nerde olduklarını nasıl bildiğini merak etti. Parmakları dalgın halde boynundaki küçük keseciğe gitti, orada, içinde Dumbledore&#65533;un gözlerini gördüğünden emin olduğu sivri uçlu ayna parçasını hissedebiliyordu. Ardından kapı açılması sesi etrafına bakmasına sebep oldu.

Bellatrix Lestrange, Griphook&#65533;un eGliğinde bahçe boyunca uzun adımlarla onlara doğru yürüyordu. Yürürken, boncuklu çantayı, Grimmauld Meydanı&#65533;ndan aldıkları bir baGka eski cüppe takımının iç cebine tıkıGtırıyordu. Harry, onun gerçekten Hermione olduğunu çok iyi bilmesine rağmen nefret

nöbetini bastıramıyordu. Ondan biraz daha uzundu, uzun siyah saçı
sırtında dalgalanıyordu, ağır
gözkapaklı gözleri de onun üzerinde durduğunda kibirliydi, ama ardından
konuGtu ve Bellatrix&#65533;in tiz
sesinde Hermione&#65533;yi duydu.

--Gğrenç bir tat verdi, Gurdyroots&#65533;dan daha kötü! Tamam, Ron, buraya gel
ki ben de seni&#65533;

--Tamam, ama unutma, çok uzun sakalı sevmiyorum.

--Oh, Allah aGkına, bu yakıGıklı görünme meselesi değil.

--O değil, kalabalık yapıyor! Ama burnum biraz daha kısa olmasını sevdim, dene
ve son kez yaptığın
gibi yap.

Hermione iç çekti ve iGe koyuldu, nefesinin altında mırıldanarak Ron&#65533;un
görünümünü çeGitli Gekillerde
değiGtirdi. Tamamıyla sahte bir kimliğe büründürülmüGtü ve onu koruması için
Bellatrix&#65533;in saçtığı sadist
atmosfere güveniyorlardı. Bu arada Harry ve Griphook Görünmezlik
Pelerini&#65533;nin altında gizlenmiGlerdi.

--GGte, dedi Hermione, --nasıl görünüyor, Harry?

Ron&#65533;u sahte görünüGünün altında ayırt etmek neredeyse imkânsızdı, ama
yine de diye düGündü Harry
onu çok iyi tanıdığı için. Ron&#65533;un saçı uzun ve dalgalıydı; kalın
kahverengi sakalı ve bıyığı vardı, çilleri
yoktu, kısa, geniG burnu ve kalın kaGları vardı.

--Güzel, benim tipim değil ama idare eder, dedi Harry. --Gidelim mi, o zaman?

Üçü de solan yıldızların altında karanlık ve sessiz Gekilde yatan
Kabuk Ev&#65533;e göz attılar, sonra
döndüler, Fidelius Büyüsü&#65533;nin bittiği ve BuharlaGabilecekleri, sınır
duvarının ötesindeki noktaya doğru
yürümeye baGladılar. Hemen kapıdan geçmiGlerdi ki Griphook konuGtu.

--DüGünüyorum da, Harry Potter, tırmanayım mı?

Harry eğildi ve cin cüce elleri gırtlağının önünde bağlanmıG halde onun sırtına
çıktı. Ağır değildi ama
Harry cin cücenin dokunuGundan ve hayret verici tutunma kuvvetinden
hoGlanmadı. Hermione
Görünmezlik Pelerini&#65533;ni boncuklu çantadan çıkarttı ve ikisinin üzerine
attı.

--Çok güzel, dedi, Harry&#65533;nin ayağını kontrol etmek için eğildiğinde. --
Hiç bir Gey göremiyorum. Gidelim.

Harry, Grhiphook omuzlarında var kuvvetiyle Diagon Yolu&#65533;nun giriGi
olan Çatlak Kazan hanına
konsantre olarak döndü. Cin cüce, tazikli karanlığa girerlerken daha da sıkı
sarıldı ve saniyeler sonra
Harry yolu hissetti ve Charing Cross Road&#65533;da gözlerini açmıGtı.
Muggle&#65533;lar sabahın mahmurluğu
üzerlerinde talaGla geçiyorlardı, hala küçük hanın varlığından bihaberlerdi.

Çatlak Kazan&#65533;ın barı neredeyse terkedilmiGti. Kambur ve diGsiz
pansiyoncu Tom bardakları bar

tezgâhının ardında parlatıyordu; bir çift büyücü uzak bir köGeden Hermione&#65533;ye bakarak fısıltılı bir
tartıGmaya koyuldular ve karanlığa çekildiler.

--Madam Lestrange, diye mırıldandı Tom, ve Hermione durduğunda ona boynunu eğdi.

--Günaydın, dedi Hermione, ve Harry hala Pelerinin altında sırtında Griphook&#65533;u taGıyarak sürünüp
geçtiğinde, Tom&#65533;un hayret içinde baktığını gördü.

--Çok nazik, diye fısıldadı Hermione&#65533;nin kulağına, Han&#65533;dan çıkıp arka bahçeye yöneldiklerinde.
--Gnsanları o ayaktakımının yaptığı gibi korkutmalısın!

--Tamam, Tamam!

Hermione Bellatrix&#65533;in asasını çıkardı ve önlerindeki sıradan duvardaki tuğlaya hafifçe vurdu. Birden
tuğlalar fırıl fırıl dönmeye ve çevrilmeye baGladı: Ortalarında enlemesine gittikçe büyüyen bir delik
açıldı, sonunda dar, parke taGı döGeli sokak olan Diagon Yolu&#65533;na kemer altı bir yol oluGtu.

Ancak dükkânların açılması için hala zaman vardı ve tek tük yabancı esnaf vardı. Eğri büğrü, parke
taGı döGeli sokak, Harry&#65533;nin yıllar önce Hogwarts&#65533;a ilk gittiği zamanki hareketli yere kıyasla çok
değiGmiGti. Her zaman olduğundan daha çok dükkâna ilan tahtası asılmıGtı, buna rağmen buraya son
geliGinden bu yana Karanlık Sanatlar adına bir kaç yeni müessese açılmıGtı. Harry&#65533;nin kendi yüzü
birçok pencerenin üzerine yapıGtırılmıG posterlerden kendisine ters ters baktı, Bir Numaralı Gstenmeyen
KiGi kelimeleri manGetteydi.

Bir takım kılıksız kiGiler kapı aralıklarında çömelmiGlerdi. Gelip geçen çoğu insana zırlıyorlar, gerçek
büyücü olduklarını iddia ederek altın dileniyorlardı. Bir adamın gözünde kanlı bir sargı vardı.

Sokak boyunca ilerlediklerinde, dilenciler Hermione&#65533;ye bakıG attılar, kapüGonlarını yüzlerine çekerek ve
olabildiğince hızlı kaçarak ortadan kayboldular. Hermione meraklı bir Gekilde arkalarından baktı, ta ki
kanlı sargılı adam tam yolun karGısından sendeleyerek gelene kadar.

--Evlatlarım, diye böğürdü, ona doğru iGaret ederek. Sesi çatallaGmıG, çok tizdi, sesi periGan gibiydi.
--Evlatlarım nerede? Onlara ne yaptı. Sen biliyorsun, sen biliyorsun!

--Ben-ben gerçekten&#65533;-- diye kekeledi Hermione.

Adam, gırtlağına yapıGmak için ona doğru hamle etti. Sonra, bir patlama ve kırmızı ıGık püskürmesiyle
geriye yere fırlatılmıGtı, bilinçsizdi. Ron orada duruyordu, asası hala çekik ve Gok etkisi sakalının
ardında belliydi. Bir kaç talihli yoldan geçen merakla olayı incelemek için cüppelerini toplayarak hafif
koGar adım gelirken sokağın her iki tarafındaki dükkânlardan yüzler belirdi.

Diagon Yolu&#65533;na giriGleri bundan dikkat çekici olamazdı; bir an için Harry, en iyisi Gimdi gidebileceklerini

ve baGka bir plan yapabileceklerini düGündü. Ama hareket edemeden ya da baGka birine soramadan
her nasılsa arkalarında bir çığlık duydular.

--Neden Madam Lestrange!

Harry hızla döndü ve Griphook Harry&#65533;nin boynuna sarılıGını sağlama aldı: Uzun, ince gür gri saç
kümesi olan büyücü, sivri burnu onunla birlikte onlara doğru geliyordu.

--Bu Travers, diye tısladı cin cüce Harry&#65533;nin kulağına, ama o anda Harry Travers&#65533;ın kim olduğunu
düGünemiyordu. Hermione kendini tüm uzunluğuna eriGtirdi ve olabildiğince küstahlaGarak: --ve sen ne
istiyorsun? dedi.

Travers yürümeyi bıraktı, besbelli hakarete uğramıGtı.

--BaGka bir Ölüm Yiyen! diye soludu Griphook, ve Harry bilgiyi Hermione&#65533;nin kulağına tekrarlamak için
yana doğru yanaGtı.

--Yalnızca seni selamlamak istemiGtim, dedi Travers serinkanlı, --ama benim varlığım hoG
karGılanmıyorsa&#65533;

Harry onun sesini tanımıGtı: Travers, Xenophilius&#65533;un evine gelen Ölüm Yiyenler&#65533;den biriydi.

--Hayır, hayır, önemli değil, Travers, dedi Hermione hemen, hatasını düzeltmeye çalıGarak. --Nasılsın?

--Aslında, itiraf etmeliyim ki seni iyi gördüğüme GaGırdım, Bellatrix.

--Gerçekten mi? Neden? diye sordu Hermione.

--Aslında, diye öksürür gibi ses çıkardı, --Malfoy Malikanesi&#65533;nin Sakinleri&#65533;nin ev hapsi aldığını duydum,
ee... kaçıGtan sonra.

Harry Hermione&#65533;nin uyanık kalmasını arzuluyordu. Eğer bu doğruysa ve Bellatrix&#65533;in ortada gezmesi
yasaksa&#65533;

--Karanlık Lord, ona geçmiGte en sadık hizmet edeni affeder, dedi Hermione, Bellatrix&#65533;in en
küçümseyici tavrının müthiG bir taklidiyle. --Belki senin kredin benimki kadar iyi değildir, Travers

Ölüm Yiyen her ne kadar kızmıG görünse de, aynı zamanda biraz Güpheli görünüyordu. Ron&#65533;un az
önce Sersemlettiği adama baktı.

--Seni neden kızdırdı?

--Önemli değil, bir daha olmayacak, dedi Hermione serinkanlı halde.

--Bu asasızların bazıları baG belası olabiliyor, dedi Travers. --DilenmektenbaGka bir Gey
yapmadıklarında sakıncası olmuyor ama bir tanesi geçtiğimiz hafta Sihir Bakanlığı&#65533;nda davasını
savunmamı istedi. --&#65533;Ben cadıyım, efendim, ben cadıyım, size kanıtlamama izin verin!&#65533; dedi tiz bir
taklitle. --Sanki ona asamı verecekmiGimgibi&#65533;Gu anda dedi

meraklıca --sen kimin asasını
kullanıyorsun, Bellatrix? Duydum ki kendikini&#65533;--

--Kendi asam var, dedi Hermione soğuk bir Gekilde, Bellatrix&#65533;in asasını
tutarak.

--Hangi dedikodulara kulak veriyorsun bilmiyorum ama, Travers,
maalesef yanlıG bilgi almıG
görünüyorsun.

Travers buna biraz GaGırmıG göründü ve onun yerine Ron&#65533;a döndü.

--ArkadaGın kim? Onu tanımıyorum.

---------------------- Page 267----------------------

--Bu Dragomir Despard, dedi Hermione; hayali bir yabancının Ron&#65533;a
en iyi koruma olacağına karar
vermiGlerdi. --Çok az Gngilizce konuGabiliyor, ama Karanlık
Lord&#65533;un amaçlarıyla ilgileniyor. Yeni
rejimimizi görmek için Transilvanya&#65533;dan buraya seyahat etti.

--Öyle mi? Nasılsın, Dragomir?

--Sen nasil? dedi Ron, elini uzatarak.

Travers iki parmağını uzattı ve Ron&#65533;un elini sanki kirleneceğinden
korkarmıGçasına sıktı.

--Peki, seni ve ah&#65533;sempatik arkadaGını sabahın köründe Diagon
Yolu&#65533;na getiren nedir? diye sordu
Travers.

--Gringotts&#65533;u ziyatet etmem gerek, dedi Hermione.

--Maalesef, ben de, dedi Travers. --Altın, kirli altın! Onsuz
yaGayamayız, itiraf etmeliyim ki uzun
parmaklı arkadaGlarımızla ahenk içinde yaGamamızın ehemmiyetini onaylıyorum.

Harry, Griphook&#65533;un ellerinin boynunu sımsıkı kavradığını hissetti.

--Gidelim mi? dedi Travers, Hermione&#65533;ye buyur ederek.

Hermione&#65533;nin onu takip etmekten ve öteki küçük dükkânların
üzerinden kar beyazı Gringotts&#65533;un
yükseldiği eğri büğrü, parke taGı döGeli sokakta ilerlemekten baGka
seçeneği yoktu. Ron da onlarla
birlikte bayır aGağı yürüdü ve Harry ile Griphook onları takip ettiler.

Uyanık bir Ölüm Yiyen ihtiyaçları olabilecek son Geydi ve en kötüsü,
Travers, Bellatrix&#65533;in yanında
yürüdüğünü zannettikçe, Harry&#65533;nin Hermione ve Ron&#65533;la iletiGim
kurması da imkânsızdı. Çok geçmeden
büyük bronz kapılara giden mermer basamakların baGına geldiler.
Griphook&#65533;un onları uyardığı gibi,
normalde üniformalı cin cücelerin yer aldığı giriGe iki büyücü yerleGtirilmiGti,
ikisinin de uzun ince altın
değnekleri vardı.

--Ah, Dürüstlük AraGtırıcıları, diye iGaret etti Travers pek yapmacık, --Öyle
nezaketsiz&#65533;ama öyle etkili!

Ve merdivenleri çıktı, altın değnekleri vücudunun etrafında dolaGtıran
sağ ve solundaki büyücülere

baGını salladı. AraGtırıcılar, Harry&#65533;nin bildiği kadarıyla, gizli büyüleri ve saklı sihirli nesneleri saptıyordu.
Sadecebir kaç saniyesi kaldığını bilerek, Harry, Draco&#65533;nun asasını her iki koruma görevlisine doğrultarak iki kez, _Kafa KarıGtır,&#65533; diye mırıldandı. Bronz kapılardan içerideki giriGe bakan Travers fark etmezken, korumaların her biri büyü onları vurduğunda irkildiler.

Hermione&#65533;nin uzun siyah saçı, merdivenlerden çıktığında dalgalandı.

--Bir saniye, madam, dedi koruma, AraGtırıcısını doğrultarak.

--Ama az önce yapmıGtınız! dedi Hermione, Bellatrix&#65533;in otoritesiyle, küstah bir sesle. Travers kaGları kalkık etrafına baktı. Koruma GaGırmıGtı.

Uzun ince altın değneğe ardından arkadaGına baktı. O da biraz GaGkın bir ifadeyle, --Evet, onları kontrol ettin, Marius. dedi.

Hermione, Ron yanında öne doğru ilerledi, Harry ile Griphook görünmez halde koGar adım arkalarından gittiler. EGiği geçtiklerinde Harry, arkasına baktı. Büyücüler hala kafalarını kaGıyorlardı.

Gçerideki kapıların önünde gümüGten yapılmıG ve olası hırsızlığın korkunç cezasının Giirsel bir uyarısını taGıyan iki cin cüce duruyordu. Harry ona baktı ve birdenbire bıçak gibi keskin bir anıyı hatırladı: tam bu yerde, on bir yaGına girdiği gün, hayatının en güzel doğum gününde, yanında Hagrid demiGti ki _Bana sorarsan, soymayı denemek için deli olmalısın.&#65533; O gün Gringotts mucize bir yer gibi gelmiGti, sahip olduğunu hiç bilmediği altınla dolu büyülü bir depo, buraya hırsızlık için döneceğini rüyasında bile göremezdi&#65533;

----------------------- Page 268-----------------------

Ama saniyeler sonra bankanın geniG mermer giriGinde duruyorlardı.

Uzun giGeler yüksek sandalyelerde oturan ve günün ilk müGterilerine hizmet eden cin cücelerle doluydu. Hermione, Ron ve Travers kalın bir altın parayı büyüteçle inceleyen yaGlı bir cin cüceye doğru ilerlediler. Hermione, Ron&#65533;a salonun özelliklerinden bahsetme bahanesiyle Travers&#65533;ı öne sürdü.

Cin cüce, tuttuğu parayı bir kenara attı, kimseye kiGisel olmayarak, _Leprechaun,&#65533; dedi ve ardından altın bir anahtar uzatan Travers&#65533;ı selamladı, anahtar incelenip ona geri uzatıldı.

Hermione ilerledi.

--Madam Lestrange! dedi cin cüce, besbelli ürkmüGtü. --Azizim benim! Nasıl yardımcı olabilirim sana bugün?

--Kasama gitmek istiyorum, dedi Hermione.

Cin cüce biraz irkilmiG görünüyordu. Harry etrafına baktı. Sadece Travers değil diğer cin cüceler de tereddüt etmiGlerdi, iGlerinin üzerinden Hermione&#65533;yi izliyorlardı.

--Kimliğiniz... var mı? diye sordu cin cüce.

--Kimlik? Daha-daha önce hiç kimlik sorulmamıGtı! dedi Hermione.

--Biliyorlar! diye fısıldadı Griphook Harry&#65533;nin kulağına, --Sahtekâr olabileceğine dair uyarılmıG olmalılar!

--Asanız yeterli, madam, dedi cin cüce. Hafif titreyen elini uzattı ve dehGet verici idrak gücüyle Harry,
Gringotts&#65533;un cin cücelerinin Bellatrix&#65533;in asasının çalındığının farkında olduklarını biliyordu.

--Harekete geç, harekete geç, diye fısıldadı Griphook, Harry&#65533;nin kulağına, --Gmpreius Laneti!

Harry alıçtan yapılma asasını pelerinin altında kaldırdı, yaGlı cin cüceye doğrulttu ve hayatında ilk defa,
--Gmperio! diye fısıldadı.

Tuhaf bir his Harry&#65533;nin kolunu sarmıGtı, karıncalanma hissi, zihninden akıp geliyormuG gibi gözüken
sıcaklık. Sinirleri ve damarları onu asaya ve az önce vuku bulan laneti asaya bağlıyordu. Cin cüce
Bellatrix&#65533;in asasını aldı, daha yakından inceledi ve ardından, --Ah, yeni bir asa yaptırmıGsınız, Madam
Lestrange! dedi.

--Yeni bir asa mı? dedi Travers, tekrar giGeye yaklaGarak; etraftaki cin cüceler hala bakıyorlardı. --Ama
nasıl yaptırırsın, hangi asa ustasını kullandın?

Harry düGünmeden hareket etti. Asasını Travers&#65533;a doğrultarak, bir kez daha --Gmprerio! diye fısıldadı.

--Ah, anlıyorum, dedi Travers, Bellatrix&#65533;in asasına bakarak, --evet, çok kullanıGlı, iyi çalıGıyor mu bari?
Her zaman asaların biraz dinlenmeye ihtiyaçları olduğunu düGünmüGümdür, öyle değil mi?

Hermione tamamen GaGırmıG halde bakakaldı, ama Harry&#65533;yi muazzam derecede rahatlatarak olayların
yüz seksen derece dönüGünü yorumsuz kabul etti.

GiGedeki yaGlı cin cüce el çırptı ve daha genç bir cin cüce geldi.

--Çangırtı&#65533;lara ihtiyacım var; diye anlattı, cin cüce koGar adım uzaklaGtı ve bir saniye sonra çıngırdayan
metalle dolu gibi gözüken deri bir çantayla döndü ve amirine verdi. --Güzel, güzel! Eğer beni takip
ederseniz Madam Lestrange, dedi yaGlı cin cüce, sandalyesinden atladı ve gözden kayboldu. --Sizi
kasanıza götüreceğim.

GiGenin sonunda tekrar belirdi, sevinçle hoplayarak, deri çantanın içeriği hala çıngırdıyordu. Travers
ağzı bir karıG açık halde duruyordu. Ron, Travers&#65533;la aynı fikirde bu garip ve olağanüstü olaya dikkat
kesilmiGti.

--Bekle&#65533;Bogrod!

BaGka bir cin cüce aceleyle giGenin arkasından çıkageldi.

--Talimatlar var, dedi Hermione&#65533;yi baGıyla selamlayarak. --Beni affedin, Madam, ama Lestrange&#65533;lerin kasasına girmek için özel talimatlar var.

Israrlıca Bogrod&#65533;un kulağına fısıldadı, ama Gmperius Laneti&#65533;nin etkisi altındaki cin cüce onu baGından savdı.

--Talimatlardan haberdarım, Madam Lestrange kasasını ziyaret etmek istiyor&#65533; Çok eski sülale&#65533; eski müGteriler&#65533; Bu taraftan lütfen&#65533;

Ve, hala çıngırdayarak giriG salonunun çıkıGına giden bir çok kapıdan birine doğru hızlandı. Harry, gerideki olduğu yerde kalakalmıG hala anormal bir Gekilde boG bakan Travers&#65533;a baktı ve kararını verdi. Asasının bir hareketiyle Travers&#65533;ın kapı boyunca ve ateGli meGaleler tarafından aydınlatılan tırtıklı, taGtan geçit boyunca uysalca yürüyerek onlarla gelmesini sağladı.

--BaGımız belada; bizden Güpheleniyorlar, dedi Harry, arkalarındaki kapı çarparak kapandığında ve Görünmezlik Pelerini&#65533;ni çıkardı. Griphook omuzlarından atladı: Ne Travers ne de Bogrod, Harry Potter&#65533;ın ani ortaya çıkıGına en hafif bir hayret belirtisi göstermedi. --Gmprerius Lanet&#65533;i altındalar, diye ekledi, Hermione ve Ron&#65533;un, ikisi de orada hala anlamsızca bakarak duran Travers ve Bogrod hakkındaki GaGırmıG kuGkularını yanıtlarcasına. --Gerektiği kadar iyi yaptığımı düGünmüyorum, bilmiyorum&#65533;

Ve gerçek Bellatrix Lestrange&#65533;in olduğu bir baGka hatıra zihnine ok gibi saplandı, ilk kez bir Affedilmez Lanet denediğinde ona bağırmıGtı: --Kastetmelisin, Potter!

--Ne yapalım? diye sordu Ron. --Çıkalım mı, henüz imkânımız varken?

--Eğer imkânımız varsa, dedi Hermione, arkadaki ana salona açılan kapıya bakarak, arkasında ne yaGandığını bildiği.

--Gittiği yere kadar, devam ediyoruz,

--Güzel! dedi Griphook. --O zaman Bogrod&#65533;un vagonu kontrol etmesi lazım; benim artık yetkim yok. Ama büyücü için yer olmayacak.

Harry, asasını Travers&#65533;a yöneltti.

--Gmperio!

Büyücü döndü ve karanlık bir ray yolu boyunca düzgün adım yürüdü.

--Ne yaptırıyorsun ona?

--Saklanıyor, dedi Harry asasını Bogrod&#65533;a doğrulttu, o da küçük bir vagonu ıslıkla çağırdı, arkalarındaki raylardan karanlığın içinden yuvarlanarak geldi. Bogrod Griphook&#65533;un önünde, Harry, Ron, Hermione beraber olmak üzere arkaya tıkıGtıklarında, Harry, arkadaki ana salondan bağrıGlar duyduğuna emindi.

Sarsıntıyla araba hareket etti, hız kazanıyordu: TelaGla duvardaki bir yarığın içine kıvrılmaya çalıGan
Travers&#65533;ın yanından geçtiler, ardından vagon, labirentvari koridorlar boyunca kıvrılmaya ve dönmeye
baGladı, devamlı yokuG aGağı iniyordu.

Harry, raylardaki vagonun tangırtısından bir Gey duyamıyordu: Sarkıtların arasına doğru saptıklarında
saçı arkaya uçuyordu, yeryüzünün daha derinlerine iniyorlardı, ama arkasına bakmayı sürdürdü.
Arkalarında çok büyük ayak izleri bırakmıG olmalıydılar; hakkında ne kadar çok düGünürse,
Hermione&#65533;yi Bellatrix kılığına sokmak, Bellatrix&#65533;in asasını, Ölüm Yiyenler&#65533;in kimin çaldığını bildiği halde
yanlarında getirmiG olmak, o kadar aptalca geliyordu&#65533;

Gringotts&#65533;da, Harry&#65533;nin idrak edebileceğinden daha derinlerdeydiler; U Geklinde bir kıvrıma tüm hızla
girdiler ve saniyelerle yarıGan, rayın üzerinden bir Gelale hızla onlara çarptı. Harry, Griphook&#65533;un
--Hayır! diye bağırdığını duydu ama onu dinlemedi. Suyun içine daldılar. Su, Harry&#65533;nin gözlerine ve
ağzına doldu: Göremiyor ve nefes alamıyordu. Sonra, müthiG bir sarsıntıyla vagon devrildi ve hepsi
atladı. Harry, vagonun geçit duvarına çarpıp parçalara ayrıldığını ve Hermione&#65533;nin bir Geyler
bağırdığını duyabiliyordu ve kendinin ağırlıksızmıG gibi yere doğru kaydığını, acısızca kayalık koridor
tabanına indiğini hissetti.

--T-Tamponlama Tılsımı, diye haykırdı Hermione, Ron ayaklarına temas ettiğinde, ama Harry, dehGet
içinde onun artık Bellatrix olmadığını gördü; onun yerine kocaman cüppenin içinde, iyice ıslanmıG ve
bizzat kendisi olarak duruyordu; Ron da tekrar kızıl saçlı ve sakalsızdı. Birbirlerine bakıp, kendi
yüzlerini gördüklerini hisseciklerinde anladılar.

--Hırsızın SağanaklanıGı! dedi Griphook, ayağa kalkarak ve rayların üzerindeki su baskınına bakarak,
Harry, Gimdi bunların sudan daha çok anlamı olduğunu biliyordu. --Bütün sihri ve sihirli gizlilikleri
yıkayıp ortaya çıkarır!Gringotts&#65533;a hilekârların girdiğini biliyorlar, bize karGı bütün savunmayı
kurmuGlar!

Harry, Hermione&#65533;yi boncuklu çantayı hala duruyor mu diye kontrol ederken gördü ve aceleyle kendi
elini Görünmezlik Pelerini&#65533;ni kaybetmediğinden emin olmak için ceketinin cebine götürdü. Ardından
Bogrod&#65533;u hayretler içinde kafasını sallarken görmek için döndü: Hırsızın Sağanaklanması, Gmpreius
Laneti&#65533;ni kaldırmıG gözüküyordu.

--Ona ihtiyacımız var, dedi Griphook, --Gringotts&#65533;un cin cücesi olmadan kasaya giremeyiz. Ve
Çangırtı&#65533;lara ihtiyacımız var!

--Gmperio! dedi Harry tekrar; beyninden asasına geçen baG döndürücü kontrolü hissederken, sesi taG
geçitte yankılandı. Bogrod bir kez daha istemeyerek boyun eğdi, sersem ifadesi

Ron metal aletlerin
olduğu deri çantayı teslim alırken nazik bir aldırıGsızlığa dönüGtü.

--Harry, insanların geldiğini duyabiliyorum! dedi Hermione ve Bellatrix&#65533;in asasını Gelaleye yöneltti ve,
--Protego! diye bağırdı. Kalkan Büyüsü&#65533;nün, koridora yöneldiğinde büyülü su akıntısını kestiğini
gördüler.

--Gyi fikir, dedi Harry. --Yolu göster, Griphook!

--Burdan geri nasıl çıkacağız? diye sordu Roncin cücenin arkasındantelaGla karanlığa
yürüdüklerinde. Bogrod onların himayesinde yaGlı bir köpek gibi soluyordu.

--Bunu yapacağımız zaman kaygılanırız, dedi Harry. Dinlemeye çalıGıyordu: Bir Geyin yakınlarda
Gıngırdadığını ve hareket ettiğini düGündü.

--Griphook, ne kadar uzakta?

--Çok değil, Harry Potter, çok değil...

Bir köGeyi döndüler ve Harry&#65533;nin hazırlandığı Geyi gördüler, ama hala onları durduruyordu.

Muazzam büyüklükte bir ejderha önlerinde zincirle yere bağlanmıG, dört ya da beG en derin kasaya
eriGimi engelliyordu. Hayvanın pulları yeraltındaki uzun süreli hapisliği sırasınca solmuG ve kat kat
olmuG, gözleri bulanık pembeydi; her iki arka ayağı da zincirlerini muazzam büyüklükteki çiviler
tarafından kayalık tabana çakılmıG olan ağır kelepçeler taGıyordu. Eğer açılacak olsa odayı dolduracak
kadar büyük dikenli kanatları, vücuduna doğru kıvrılmıGtı ve çirkin kafasını onlara çevirdiğinde kayayı
titreten bir gürleme estirdi, ağzını açtı ve püskürttüğü ateG onları koridora geri gönderdi.

--Kısmen kör, dedi Griphook nefesi kesilerek, --ama saldırganlığı aynı. Aslında onu kontrol etmemiz
gerekiyor. Çangırtılar gelince yapması gereken öğretilmiG. Bana ver onları.

Ron çantayı Griphook&#65533;a verdi ve cin cüce, sallandıklarında örse vuran ufak çekiçler gibi uzun çınlar bir
ses çıkartan bir dolu küçük metal alet çıkarttı. Griphook onları dağıttı: Bogrod uysalca kabul etti.

--Ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuz, diye anlattı Griphook, Harry, Ron ve Hermione&#65533;ye. --Sesi
duyduğunda acı çekecektir. Geri çekilecektir ve Bogrod&#65533;un avucunu kasanın kapısının üzerine
koyması gerekiyor.

Çangırtı&#65533;ları sallayarak köGeden tekrar ilerlediler ve ses kayalık duvarlarda fena halde büyüyerek
yankılandı, Harry&#65533;nin kafatasının içi mağarayla birlikte titriyor gibiydi. Ejderha bir kez daha boğukça
gürledi, ardından geri çekildi. Harry onun titrediğini görebiliyordu, onlar yaklaGtıkça yüzünde
acımasızca kesikler oluGtu ve Çangırtı&#65533;ların sesini duyunca sıcak kılıçlardan korkmanın öğretisinin

tahmini belirdi.

--Elini kapıya bastırmasını sağla! diye teGvik etti Griphook, asasını tekrar Bogrod&#65533;a döndüren Harry&#65533;yi.
YaGlı cin cüce itaat etti, avucunu ahGaba bastırdı ve kasanın kapısı, yerden tavana kadar altın sikkelerle ve kadehlerle, gümüG zırhlarla, garip yaratıkların postlarıyla&#65533;bazısı uzun dikenlerle kaplı, bir baGkası sarkık kanatlarla&#65533; kıymetli taGlarla süslenmiG GiGelerdeki iksirlerle, ve hala bir taç takan kafatasıyla dolu olan mağaramsı giriGi açığa çıkarmak için kayboldu.

--Hızlı arayın! dedi Harry aceleyle kasanın içine girdiklerine. Hufflepuff&#65533;un kupasını Ron ve Hermione&#65533;ye tarif etmiGti, ama eğer kasanın içinde bulunan baGka bilinmeyen bir Hortkuluk ise, neye benzediğini bilmiyordu. Arkalarından boğuk bir Gakırtı gelene kadar etrafa bakınmak için zamanları vardı: Kapı, onları kasanın içine kilitleyerek yeniden belirdi ve büsbütün karanlığa gömülmüGlerdi.
--TelaGlanmayın, Bogrod bizi serbest bırakacaktır! dedi Griphook Ron hayretle bağırınca. --Asalarınızı aydınlatın, tamam mı? Ve çabuk olun, çok az zamanımız var!

--Lumos!

Harry, ıGık saçan asasını kasanın içinde gezdirdi: IGık demeti parlayan mücevherlerin üzerine düGtü; Sahte Gryffindor kılıcını karmakarıGık zincirlerin arasındaki yüksek bir rafın üzerinde durduğunu gördü.
Ron ve Hermione&#65533;de asalarını gezdiriyorlardı ve etraflarındaki nesne yığınlarını incelemekle meGguldüler.

--Harry, bu olabilir mi&#65533;? Aaah!

Hermione acıyla çığlık attı ve Harry, taGlı bir kadehin onun elinden düGmesini görebilmek için asasını vaktinde ona yöneltti. Ama düGtüğünde parçalanmıGtı, bir dolu kadeh olmuGtu, yer değiGik yönlere giden birbirinin aynı bardaklarla dolmuGtu, orijinalini aralarından ayırt etmek çok güçtü.

--Beni yaktı! diye sızladı Hermione, kabarmıG parmaklarını emerek.

--Germino ve Flagrante Lanet&#65533;i de yapmıGlar! dedi Grihpook.

--Dokunduğunuz her Gey yanacak ve çoğalacaktır, ama kopyalar daha bir Gey değil&#65533;eğer hazineyle uğraGmaya devam ederseniz, sonunda geniGlettiğiniz altınların ağırlığının altında ezilip öleceksiniz!

--Tamam, bir Geye ellemeyin! dedi Harry hayal kırıklığıyla, ama söylemesiyle Ron&#65533;un kazara düGen kadehlerden birine ayağını çarpması bir oldu. Ron oracıkta sıcak metalle temasa geçmiG ayakkabısının bir bölümü yanmıG halde tek ayak üstünde sekerken, yirmi tane kadeh daha patlayarak var oldu.

--Dur, hareket etme! dedi Hermione, Ron&#65533;u sıkıca kavrayarak.

--Sadece etrafa bakın! dedi Harry. --Hatırlayın, kupa küçük ve altın, üzerinde porsuk kabartması var, iki

kulpu&#65533;bunun dıGında Rawenclaw&#65533;ın iGaretine de bakının, kartal&#65533;--

Asalarını, oldukları yerde ihtiyatla dönerek her köGeye ve yarığa tuttular. Hiç bir Geye dokunmamak imkansızdı; Harry büyük miktarda sahte galyonu kadehlere katıldıkları yere gönderdi, vezaten neredeyse hiç hareket alanları yoktu, ve kızaran altın hararetle kızgınlaGtı ve kasa fırına döndü. Harry&#65533;nin asasının ıGığı rafların üzerinde tavana değen zırhların ve cin cüce yapımı miğferlerin üzerinde gezdi; ıGığı yükseğe ve daha da yükseklere tuttu, ta ki aniden kalp çarpıntısına sebep olan ve ellerini titreten bir nesne bulana dek.

--Orada, tam orada!

Ron&#65533;la Hermione de asalarını oraya doğrulttular, böylece küçük altın kupa üç taraftan gelen spot ıGığı altında parıldadı: Helga Hufflepuff&#65533;a ait olan ve sonradan Hepzibah Smith&#65533;e geçen ve Tom Riddle tarafından ondan çalınan kupa.

--Peki, kahrolası yerden nasıl hiç bir Geye dokunmadan çıkaracağız? diye sordu Ron.

--Accio Kupa! diye bağırdı, hayal kırıklığı içinde, planlama seansları sırasında cin cücenin anlattıklarını besbelli unutmuG olan Hermione.

--GGe yaramaz, iGe yaramaz! diye hırladı cin cüce.

--Ne yapacağız o zaman? dedi Harry, cin cüceye kızgın bir bakıG atarak. --Eğer kılıcı istiyorsan, Griphook, o zaman bize daha çok yardım etmen gereke&#65533;bekle Nesnelere kılıçla dokunabilir miyim? Hermione, buraya ver!

Hermione cüppesini yokladı, boncuklu bir çanta çıkarttı, bir kaç saniye altını üstüne getirerek aradı, sonra parlak kılıcı çıkarttı. Harry, pürüzlü kabzasından tuttu ve kılıcın ucunu yanındaki gümüG bir sürahiye deydirdi, sürahi bölünmedi.

--Eğer kılıcı kulpa sokabilirsem&#65533;ama buraya nasıl getireceğim?

Kupanın bulunduğu raf hepsine eriGilmez uzaklıktaydı. En uzunları olan Ron&#65533;a bile. Büyülü hazinenin ısısı dalga dalga yükseliyordu, kupaya ulaGmak için bir yol bulmaya çalıGırken Harry&#65533;nin yüzünden sırtından terler boGalıyordu; ve ardından kasa kapısının öteki tarafındaki ejderhanın gürlediğini duydu, ve Gakırtı sesi de gittikçe yükseliyordu.

Gerçekten kapana kıstırılmıGlardı: Kapıdan baGka yol yoktu ve bir sürü cin cüce öteki tarafta yaklaGıyor gibiydi. Harry, Ron&#65533;a ve Hermione&#65533;ye baktı ve yüzlerindeki dehGeti gördü.

--Hermione, dedi Harry, Gakırtı sesleri yükseldiğinde, --Oraya çıkmam lazım, onu kurtarıp almamız&#65533;--

Asasını Harry&#65533;ye doğrulttu ve, --Levicorpus, diye fısıldadı.

Ayak bileklerinden tavana asılı halde, Harry, bir zırh takımına çarptı ve kopyaları beyaz sıcak bedenler
misali ortalığa yayıldılar ve zaten dar olan alanı doldurdular. Acı çığlıklarıyla Ron, Hermione ve diğer
iki cin cüce yandaki öteki nesnelere çarptılar, onlar da kopyalanmaya baGladı. Kızıl kor halini almıG
hazinenin akınının arasında yarı yanmıG halde, can havliyle çabalayıp, çığlık atarlarken Harry kılıcı
Hufflepuff&#65533;un kupasının kulpuna geçirip, kılıcın ucuyla çengelledi.

--Gmpervius! diye feryat etti Hermione kendini, Ron&#65533;u ve cin cüceleri yanan metalden koruma
teGebbüsü içinde.

En kötü çığlık Harry&#65533;nin de bakmasına sebep oldu: Ron ve Hermione hazinenin derinliklerindeydiler,
Bogrod&#65533;u artan gelgitin içine kaymasını engelliyorlardı ama Griphook gömülmüGtü ve bir kaç uzun
parmağın ucu dıGında bir Geyi gözükmüyordu.

Harry, Griphook&#65533;un parmaklarını tuttu ve çekti. KabarmıG cin cüce uluyarak su yüzüne çıktı.

--Liberatocorpus! diye haykırdı Harry ve patlamayla o ve Griphook kabarmıG hazinenin yüzeyine
çıktılar ve kılıç Harry&#65533;nin elinden uçtu.

--Al onu! diye haykırdı Harry, yüzündeki sıcak metalin acısıyla kıvranarak. Griphook tekrar omuzlarına
tırmandığında kabaran kızgın nesneler kitlesinden kaçmaya karar verdi. --Kılıç nerede? Üzerinde kupa
vardı!

Kapının öteki tarafındaki Gakırtılar kulağını sağır edecek düzeye geliyordu&#65533;artık çok geçti&#65533;

--Orada!

Onu gören Griphook&#65533;tu ve hamle eden de Griphook&#65533;tu. Bu dakika Harry, cin cücenin, sözlerini
tutacaklarını ummamıG olduğunu anlamıGtı. Bir eli Harry&#65533;nin avuç dolusu saçını tutarak ve yanan altın
denizine düGmemeyi garantileyerek, Griphook kılıcın kabzasını kaldırdı ve Harry&#65533;nin uzanabileceği
noktanın çok üstüne savurdu. Minicik altın kupa, kılıç tarafından kulpundan tutulmuG halde havada
uçtu. Cin cüce bacaklarını iki yana açtı ve Harry atlayıp yakaladı. Etinin haGlandığını hissedebiliyordu
ama bırakmadı. Avucundan sayısız Hufflepuff kupası fırlayıp kasanın kapısı tekrar açıldığında dalga
dalga yağsa bile. Ve kendini onu delik deGik eden ve oldukça kontrolsüz bir Gekilde geniGleyen alevli
altın ve gümüG çığının üzerinde odanın dıGındaki zemine kayarken buldu.

Vücudunu saran yanıkların acısının güçbelâ farkına vararak ve hala kendi kendini kopyalayan
hazinenin kabarıklığında sürüklenerek, Harry kupayı cebine attı ve kılıcı bulmak için uzandı ama
Griphook gitmiGti. Harry&#65533;nin omzundan atlayabileceği bir anda kaymıG, gizlenmek için etraflarını

kuGatan cin cücelerin arasına dalmıG, kılıcı savuruyor ve --Hırsızlar! Hırsızlar! Yardım edin! Hırsızlar!
diye bağırıyordu. Giderek artan, hepsi birer kama taGıyan ve sorgusuz sualsiz onu aralarına alan
kalabalığın ortasında kayboldu.

Harry, sıcak metalin üzerinde kayarak, ayağa kalkmaya uğraGtı ve dıGarıya çıkan tek yolun aralarından
geçmek olduğunu anladı.

--Sersemlet! diye böğürdü ve Ron ile Hermione de ona katıldılar: Kırmızı ıGık kümeleri cin cüce
kalabalığını vurdu, ve bir kaç tanesi sendeledi, ama diğerleri ilerlediler, ve Harry bir kaç büyücü
korumalarının da köGeyi döndüğünü gördü.

Zincire bağlanmıG olan ejderha gürledi ve bir alev seli cin cücelerin üzerine yağdı; Büyücüler iki
büklüm halde geldikleri yoldan geri giderek gözden kayboldular ve Harry&#65533;nin aklında parlak bir fikir ya
da çılgınlık geldi. Asasını hayvanı yere zincirleyen kalın çivilere yöneltti ve --Relashio! diye bağırdı.

Çiviler büyük bir patlamayla kırıldı.

--Bu taraftan! diye haykırdı Harry ve toplanan cin cücelere Sersemletme Büyüleri yollayarak kör
ejderhaya doğru koGtu.

--Harry&#65533;Harry&#65533;ne yapıyorsun? diye çığlık attı Hermione.

--Hadi, tırmanın, çabuk&#65533;--

Ejderha özgür olduğunu fark etmedi: Harry&#65533;nin ayağı ön ayağındaki kıvrımı buldu ve asılıp sırtına çıktı.
Pulları çelik gibi sertti; hayvan onları hissetmemiG gibiydi. Elini uzattı; Hermione kendini yukarı kaldırdı;
Ron onun arkasından tırmandı ve bir saniye sonra ejderha zincirsiz olduğunun farkına vardı.

Gürlemeyle Gahlandı: Harry, kanatları feryat içindeki cin cüceleri kukla gibi devirerek açıldığında sivri
pullarını olabildiğince sıkı kavrayarak dizlerini yerleGtirdi ve hayvan havaya yükseldi. Koridor giriGine
dalınca, Harry, Ron ve Hermione, sırtında yassı bir biçimde, tavana sürttüler, peGlerine düGen cin
cüceler kamalarını fırlatıyorlardı ama hayvanın kanatlarını sıyırıyordu.

--Hiç bir Gekilde çıkamayız, o çok büyük! diye çığlık attı Hermione, ama ejderha ağzını açtı ve yine
alev püskürttü. Tünelin tavanı ve tabanında çatlaklar oluGarak tahrip oldu. Ejderha güçle karGılık
vererek pençeledi ve geri savaGtı. Harry gözlerini ısıya ve toza karGı kapattı: Ejderhanın kayalara
çarpmasından ve gürlemelerinden sağır olarak ve her an sarsılmayı bekleyerek sadece sırtına
sarılabiliyordu; ardından Hermione&#65533;nin --Defodio! diye bağırdığını duydu.

Çığlık atan ve Gakırdayan cin cücelerden uzaklaGarak oksijeni bol havaya doğru gitmek için çabalarken
tavanı oyan ejderhaya, koridoru geniGletmede yardımcı oluyordu: Harry ve Ron da tavanı oyma
büyüleriyle tahrip ederek onu taklit ettiler, Yeraltı gölünü geçtiler. Büyük, sürünen, hırlayan hayvan,

özgürlüğü ve getirdiği rahatlığı hissetmiG gibi görünüyordu ve arkalarındaki koridor ejderhanın tahrip
gücü yüksek çivili kuyruğuyla, büyük kaya kümeleriyle, dev yarıklar oluGmuG sarkıtlarla kaplanmıGtı ve
Gakırdıyan cin cüce kümesinin de sesi daha boğuktu, yani ejderhanın ateGi onların yola devam
etmesini sağlamıGtı&#65533;

Ve sonunda, büyülerinin gücüyle ejderha&#65533;nın zalim kuvveti karıGtı, koridordan, mermer salona çıkan
yolu tahrip etmiGlerdi.

Cin cüceler ve büyücüler feryat ediyor ve kendilerini korumak için kaçıyorlardı ve sonunda ejderhanın
kanatlarını açabilmesi için imkan doğmuGtu: boynuzlu kafasını giriG salonunun dıGındaki kokusunu
aldığı serin havaya döndürerek, kalkıGa geçti ve Harry, Ron ve Hermione hala sımsıkı sırtına yapıGık
halde, Diagon Yolu&#65533;na sendelerken metal kapıları yamulmuG halde ve menteGelerine asılı halde bıraktı
ve havalandı.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

SON SAKLANMA YERİ

Yönlendirme diye bir Gey yoktu, ejderha nereye gittiğini göremiyordu ve Harry eğer havada aniden
dönerse ya da yuvalanırsa geniG sırtına tutunmaları imkansız olurdu. Yine de daha da yükseğe
tırmandılar, Londra altlarında gri yeGil bir haritaymıG gibi uzanıyordu, Harry&#65533;nin kurtulduklarına iliGkin
duyduğu minnettarlık Gimdi yok olmuG gibiydi. Yaratığın boynunda iyice eğilerek, metalik pullarına iyice
yapıGtı, soğuk esinti kabarmıG ve yanmıG tenini okGuyordu, ejderhanın kanatları bir yel değirmeninin
uzantılarıymıGçasına havayı dövüyordu. Ardında ya mutluluktan ya da korkudan bilmediği neden Ron
yüksek sesiyle küfretmeyi sürdürüyordu, Hermione ise hıçkırıyor gibiydi.

YaklaGık beG dakika sonra Harry, ejderhanın onları atacağı yönündeki ani korkusundan sıyrılmıGtı,
sanki yeraltı hapishanesinden olabildiğine uzağa kaçmaktan baGka derdi yoktu; ancak ne zaman ve
nasıl inecekleri konusundaki soru daha korkutucuydu. Ejderhaların konmadan ne kadarsüre
uçabilecekleri konusunda bir fikri yoktu veya bu durumdaki bir ejderhanın inmek için iyi bir yer
bulabileceği konusunda. Oturduğu yerin hafifçe battığını düGünerek, sürekli etrafına bakınıyordu.

Lestrange&#65533;ların kasasın girdiklerini Voldemort&#65533;un öğrenmesi ne kadar sürecekti? Ne kadar sürede
Gringotts cincüceleri Bellatrix&#65533;i bilgilendirecekti? Ne alındığını anlamaları ne kadar kısa sürecekti? Ve
sonra altın kupanın gittiğini keGfettiklerinde Voldemort en sonunda Hortkulukları avladıklarını bilecekti.

Ejderha soğuk ve taze havaya aç gibiydi. Tutam tutam soğuk bulutlar arasından uçana kadar devamlı

yükseldi ve Harry baGkentte girip çıkan arabaların renkli noktalarını artık seçemiyordu. YeGil ve
kahverengi yeryüzünün mat ve parlak Geritleri üstünde uçtular ve uçtular.

--Ne arıyor sanıyorsun? diye bağırdı Ron daha ve daha fazla kuzeye doğru uçarlarken.

--Fikrim yok, diye bağırdı Harry gerisine. Elleri soğuktan hissizleGmiGti ancak elini kaydırmaya cesaret
edemiyordu. Altlarındaki sahili gördüklerinde ne zamandır ne yapacaklarını düGünüyordu Harry,
üGümüG ve hissizleGmiGti susuz ve oldukça aç olduğundan bahsetmeye bile gerek yoktu. Sonra diye
düGündü en son ne zaman yaratık yemek yemiGti? güphesiz çok yakında beslenmeye ihtiyacı olacaktı
değil mi? Ve o zaman sırtlarında gayet leziz üç insan olduğunu fark ettiğinde ne olacaktı?

GüneG havada aGağı süzülmüGtü Gimdi çivit rengine dönüyordu ve ejderha hala uçuyordu, Gehirler ve
kasabalar görüGlerinin altında kayıp geçiyordu, devasa gölgesi toprakta büyük bir bulutmuG gibi
süzülüyordu. Harry&#65533;nin her bir yanı ejderhanın sırtına tutunmaktan ağrıdı.

--Hayal mi ediyorum? diye bağırdı Ron belli bir sessizlikten sonra, --yoksa irtifa mı kaybediyoruz?

Harry aGağı baktı ve koyu yeGil dağları ve gölleri gördü, güneGin batıGıyla bakırımsı görünüyorlardı.
Ejderhanın kenarından gözlerini kısarak baktığında yeryüzü daha ve daha da büyüdü, güneG ıGığının
taze sudaki yansımasıyla kutsanıp kutsanmadığını merak etti.

Ejderha büyük sarmallar halinde aGağı ve daha aGağı, küçük göllerden birinin üzerinde doğru uçtular.

--Yeterince aGağı indiğinde atlayacağımızı söyleyeceğim! diye seslendi Harry diğerlerine.

--Burada olduğumuzu fark etmeden direk suya!

Hermione biraz isteksizce kabul etti ve Gimdi Harry ejderhanın geniG sarı karnının su yüzeyinde
dalgacıklar oluGturduğunu görebiliyordu.

--gGMDG!

Ejderhanın yanından kayarak gölün yüzeyine doğru ayak üstü düGtü; düGüG umduğundan da büyüktü
ve suya sanki yeGil, dondurucu bir dünyaya düGen taG gibi daldı. Hızla soluyarak su yüzeyine çıktı ve
Ron ile Hermione&#65533;nin düGtüğü noktalardaki halkalı dalgalanmaları gördü. Ejderha hiçbir Gey fark
etmemiG gibiydi; çoktan elli metre uzaklıktaydı, çizik burnuna su toplamak için alçaktan uçuyordu. Ron
ve Hermione gölün derinliklerinden zoraki soluyarak ve sular Gapırdatarak çıkarken ejderha uçmaya
devam etti, kanatlarını döverek boG bir araziye kondu.

Harry, Ron ve Hermione karGı kıyıya çıktılar. Göl çok derin değil gibiydi. Daha çok kamıGlar ve

çamurlar arasında ilerlemeye dönüGmüGtü iG ve sonunda debelenerek sırılsıklam ve zor solur halde
oldukça yorgun çimlerin üzerine ulaGtılar.

Hermione yere çöktü, öksürüyor ve titriyordu. Harry her ne kadar mutlu bir Gekilde uzanıp
uyuyabilecekken ayağa kalktı ve asasını çıkardı sonra etraflarına bilindik koruma büyülerini yapmaya
baGladı.Hepsi de yüzlerinde ve kollarının her yanında kırmızı yanıklarla doluydular ve elbiseleri yer yer
yırtılmıGtı. Yaralarına geyikotu esansı sürerlerken irkilerek geri çekildiler. Hermione GiGeyi Harry&#65533;e
uzattı ve hepsi için Kabuk Evden getirdiği kuru ve temiz cüppeler ile üç GiGe balkabağı suyunu çıkarttı.
Üstlerini değiGtiler ve meyve suyunu yudumladılar.

--Ee, bir taraftan, dedi Ron sonunda, ellerinin üstündeki iyileGen deriyi izleyerek, --Hortkuluku aldık.
Diğer taraftan---

---kılıç yok, dedi Harry diGlerini gıcırdatarak, kotunda açılmıG deliğin altındaki derin yaraya geyikotu
döküyordu.

--Kılıç yok, diye tekrarladı Ron. --gu üç kağıtçı pislik...

Harry çıkardığı ıslak montundan Hortkuluku aldı ve önlerine çimin üstüne koydu. giGelerini bitirirlerken
güneG altında parlayarak gözlerini aldı.

--En azından bu sefer bunu takamayız, boyunlarımızdan sallansa biraz garip görünürdü, dedi Ron
ağzını elinin tersiyle silerek.

Hermione, ejderhanın hala su içtiği göl boyunca açıklıktaki araziye baktı.

--Ona ne olacak diye düGünüyorsun? diye sordu. --GyileGecek mi?

--Hagrid gibisin, dedi Ron, --O bir ejderha Hermione, kendi kendine bakabilir. EndiGelenilmesi gereken
bizleriz.

Üçü de gülmeye baGladı ve bir baGladılar mı durmaları zor oldu. Harry&#65533;nin kaburgaları ağrıyordu,
açlıktan baGının döndüğünü hissetti ancak kızarmıG gökyüzünün altında çimenlere uzandı boğazı
kuruyana kadar güldü.

--Ne yapacağız o zaman? dedi Hermione sonunda kendini ciddiyete döndürerek. --Öğrenecek değil
mi? Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen Hortkuluklarını bildiğimizi öğrenecek!

--Belki ona anlatmak için çok korkmuG olurlar! dedi Ron ümitle, --Belki üstünü örterler---

Gökyüzü, göl suyunun kokusu ve Ron&#65533;un sesi kaybolmuGtu. Acı sanki bir kılıç saplanmasıymıG gibi
Harry&#65533;nin kafasını yardı. Yarı aydınlatılmıG bir odada duruyordu ve yarı daire büyücüler ona dönüktü ve
yerde ayaklarının dibinde diz çökmüG küçük titrek bir figür vardı.

--Bana ne dedin? Sesi yüksek ve soğuktu ancak korku ve öfke içini yakıyordu. Sahip olduğu tek Gey
gitmiGti-ama doğru olamazdı, anlayamıyordu nasıl olur da...

Cincüce titriyordu, üstündeki kırmızı gözlere bakamıyordu.

--Tekrar söyle! diye mırıldandı Voldemort. --Tekrar söyle!

--L-Lordum, diye kekeledi cincüce, siyah gözleri korkuyla açılmıGtı, --L-Lordum&#65533; onları d-durdurmaya ç-çalıGtık&#65533; s-sahtekarlar, Lordum&#65533; Lestrangelerin kasasına&#65533;kasasına girmiGler&#65533;

--Sahtekarlar? Hangi sahtekarlar? Gringotts&#65533;un sahtekarları açığa vurmak için kullandığı yöntemler var sanıyordum? KimmiG onlar?

--Onlar&#65533; onlar&#65533; P-Potter çocuğu ve iki yardakçısı&#65533;

--Ve ne aldılar? dedi, sesi yükseliyor, korkunç bir korku sarıyordu benliğini, --Söyle bana! Ne aldılar?

--Küçük bir&#65533; küçük bir k-kupa L-Lordum&#65533;

Öfkeden ve kabullenememekten attığı çığlık sanki bir baGkasınınmıG gibi onu terk etti. Çılgına dönmüGtü, deliriyordu, doğru olamazdı, imkansızdı, kimse bilmiyordu. Çocuğun, sırrını keGfetmiG olması nasıl olurdu da mümkün olurdu?

Yüce Asa havayı yardı ve yeGil bir ıGık odayı doldurdu; dizleri üzerindeki cincüce ölü olarak yuvarlandı; izleyen büyücüler dehGete düGmüG bir Gekilde dağıldılar. Bellatrix ve Lucius Malfoy kapıya koGmaya çalıGırken diğerlerini geriye doğru fırlattılar, tekrar ve tekrar asası iniyordu, geride kalanların hepsi ona kötü haberler getirmiG oldukları ve altın kupayı duyduklarından dolayı katledildiler&#65533;

Ölülerin arasında yalnız baGına ağır ağır yürüdü, ve imgeleminde hepsi gözünün önünden geçti; hazinesi, muhafızları, ölümsüzlüğüne olan güveni&#65533;günce yok edilmiGti ve kupa çalınmıGtı. Peki ya, peki ya çocuk diğerlerini de biliyorsa? Acaba biliyor muydu, harekete geçip daha fazlasının izini sürmüG olabilir miydi? Bunun arkasında Dumbledore mu vardı? Sürekli ondan kuGkulanan Dumbledore; emri sonucunda öldürülen Dumbledore; asası Gimdi onun olan, ama yine de ölümün rezilliğinden ona çocuk yoluyla ulaGan Dumbledore, çocuk yoluyla&#65533;

Ama tabii ki eğer çocuk onun Hortkuluklar&#65533;ından birini yok etmiG olsaydı, O, Lord Voldemort bunu bilirdi, bunu hissederdi, değil mi? O ki, aralarındaki en büyük büyücüydü; O ki Dumbledore&#65533;un ve daha bir çok değersiz, isimsiz adamın katiliydi. Nasıl olur da eğer kendisi, en önemli ve değerli olan kendisi, saldırıya uğrayıp sakat bırakılırsa Lord Voldemort bilmezdi.

Doğruydu, günce yok edildiğinde hissetmemiGti, ama bunun nedeninin o zamanlar hissedecek bir bedeni olmamasından kaynaklandığını düGünüyordu, o zamanlar bir hayaletten farksızdı&#65533; Hayır, kesinlikle geri kalanlar güvendeydi&#65533; Diğer Hortkuluklar bozulmamıG bir Gekilde duruyor olmalılardı.

Ama bilmeliydi, emin olmalıydı&#65533; Odanın içinde yürümeye baGladı, geçerken cincücenin cesedine bir tekme savurdu ve kaynayan beynindeki resimler bulanıklaGtı ve yandı: göl, kulübe ve Hogwarts&#65533;

Bir parça sakinlik öfkesini yatıGtırdı. Yüzüğü Gaunt kulübesine sakladığını çocuk nereden bilecekti ki? Kimse onun Gauntlar&#65533;la akraba olduğunu bilmiyordu, bağlantıyı saklamıGtı, cinayetlerin izi asla ona kadar gelmemiGti. Yüzük, kesinlikle güvendeydi.

Ve çocuk yada baGka biri mağarayı ve içindeki güvenliği geçmeyi nasıl bilecekti ki? Madalyonun çalınmıG olması fikri saçmaydı&#65533;

Okul içinse: Hortkuluk&#65533;u Hogwarts içinde nereye yerleGtirdiğini yalnızca o biliyordu, çünkü o yerin en saklı sırlarını öğrenme Gerefine tek baGına eriGmiGti&#65533;

Ve hala, artık yanından ayrılmaması gereken Nagini vardı, daha fazla dıGarı göndermeler yoktu, yanında koruması altında kalmalıydı.

----------------------- Page 278-----------------------

Ama emin olmak için, tamamen emin olmak için, her bir saklama yerine geri dönmeliydi, her bir Hortkuluk&#65533;un güvenlik önlemlerini iki katına artırmalıydı&#65533; Bu, tıpkı Yüce Asa arayıGında olduğu gibi, tek baGına halletmesi gereken bir iGti.

Önce hangisini ziyaret etmeliydi, en tehlikede olanı hangisiydi? Eski bir tedirginlik kapladı içini. Dumbledore onun diğer ismini biliyordu&#65533; Dumbledore Gauntlar&#65533;la bağlantıya geçmiG olabilirdi&#65533; TerkedilmiG evleri, belki de saklama yerleri içinde en az koruma altında olanıydı, ilk önce gitmesi gereken yer orasıydı&#65533;

Göl, kesinlikle imkansızdı&#65533; yine de yetimhanede kaldığı sıradaki yaptığı yanlıGlıkları ufak bir olasılıkla Dumbledore biliyor olabilirdi.

Ve Hogwarts&#65533; amaoradakiHortkuluk&#65533;unun güvende olduğunu biliyordu;fark ettirmeden Hogsmeade&#65533;e gitmek Potter için olanaksızdı, o yüzden okulu atlamalıydı. Bununla birlikte, çocuğun kaleye girmeyi tekrar deneyebileceği konusunda Snape&#65533;i alarma geçirmek mantıklı olurdu&#65533; Çocuğun kaleye neden dönmek isteyeceğini Snape&#65533;e söylemek aptallık olurdu, tabii ki; Bellatrix ve Malfoy&#65533;a güvenip söylemek büyük bir hata olmuGtu. Aptallıkları ve dikkatsizlikleri birilerine güvenmenin ne kadar mantıksız olduğunu kanıtlamamıG mıydı?

Glk önce Gaunt kulübesini ziyaret edecekti ve Nagini&#65533;yi de yanına alacaktı. Artık yılandan ayrı kalmak istemiyordu&#65533; uzun adımlarla odadan hole ve çeGmenin aktığı karanlık bahçeye çıktı; Çatal dilinde yılana seslendi ve yılan uzun bir gölgeymiGçesine süzülerek ona doğru geldi&#65533;

Kendini Gimdiki zamana çektiği sırada Harry&#65533;nin gözleri açıldı.

Batan güneGin altında, göl kıyısında
uzanıyordu, Ron ve Hermione gözlerini ona dikmiGlerdi. EndiGeli bakıGları ve yara izinin yanmasından
yola çıkarak Voldemort&#65533;un zihnine olan kısa gezintisinin fark edildiğini anladı. Titreyerek ve ıslak
olduğuna hafifçe GaGırarak ayağa kalkmaya çabaladı ve kupanın, önündeki çimende masumca
durduğunu gördü, batan güneGin altın sarısı gölün koyu mavisi üzerine düGüyordu.

--Biliyor.

Voldemort&#65533;un yüksek sesli çığlıklarından sonra kendi sesi tuhaf ve kısık geldi. --Biliyor ve diğerlerinin
olduğu yerleri kontrol edecek ve sonuncusu, Gimdi ayağa kalkmıGtı,Hogwarts&#65533;ta. Biliyordum.
Biliyordum.

--Ne?

Ron ona ağzı açık bakıyordu; Hermione endiGeli görünerek dik oturdu.

--Ama ne gördün? Nasıl biliyorsun?

--Onun kupayı öğrendiğini gördüm, kafasının içindeydim, o,&#65533;cinayetleri hatırladı&#65533;--ciddi Gekilde sinirli
ve korktu da, nasıl bildiğimizi anlayamıyor ve Gimdi gidip diğerlerinin güvende olup olmadığını kontrol
edecek, önce yüzüğü. Hogwarts&#65533;takinin en güvende olduğunu düGünüyor, çünkü Snape orada, çünkü
görünmeden içeri girmek çok zor olacak. Sanırım onu en son kontrol edecek, ama birkaç saat içinde
orada olabilir&#65533;--

--Hogwarts&#65533;ta nerede olduğunu gördün mü? diye sordu Ron, Gimdi o da ayağa kalkmıGtı.

--Hayır, Snape&#65533;i uyarmaya konsantre olmuGtu, tam olarak nerede olduğunu düGünmedi&#65533;--

--Bekle, bekle! diye bağırdı Hermione Ron Hortkuluk&#65533;u kapıp Harry görünmezlik pelerinini çıkardığı
sırada. --Öyle hemen gidemeyiz, bir planımız yok, ihtiyacımız olan&#65533;--

--Yola koyulmamız lazım, dedi Harry sertçe. Uyumayı umuyor, yeni çadıra gitmeyi dört gözle
bekliyordu, ama bu artık imkansızdı, --Yüzük ve madalyonun kaybolduğunu anlayınca ne yapacağını

hayal edebiliyor musun? Ya yeterince güvende olmadığını düGünüp Hogwarts&#65533;taki Hortkuluk&#65533;u baGka
yere taGırsa?

--Ama içeri nasıl gireceğiz?

--Hogsmeade&#65533;e gideceğiz, dedi Harry, --ve okulun etrafındaki korumanın nasıl bir Gey olduğunu
öğrenince bir Geyler düGüneceğiz. Pelerinin altına gir Hermione, bu sefer ayrılmamızı istemiyorum.

--Ama gerçekten sığmayız&#65533;--

--Karanlık olacak, kimse ayaklarımızı fark etmez.

Çırpınan kocaman kanatlar siyah su üzerinde yankılandı. Ejderha doymuGtu ve havaya yükseldi.
Hazırlıklarını durdurdular ve onun gittikçe yükseliGini ve süratle kararan gökyüzüne doğru uçmasını ta
ki yakındaki dağlardan birinin yanında kayboluncaya dek izlediler. Sonra Hermione öne doğru yürüdü
ve diğer ikisinin arasındaki yerini aldı, Harry pelerini üstlerine geçirdi ve birlikte karanlığa karıGtılar.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

KAYIP AYNA

Harry&#65533;nin ayakları sokağa değdi. Acı içinde tanıdık Hogsmeade High Street&#65533;in karanlık mağaza
vitrinlerini, köyün arkasında kalan dağların sis içindeki siyah görüntüsünü, sokağın Hogwarts&#65533;a doğru
kıvrılıGını, Üç Süpürge&#65533;nin camlarından süzülen ıGığı gördü; ve bir anlık bir duyu kaybıyla yaklaGık bir
yıl önce çok ciddi Gekilde zayıf düGmüG Dumbledore&#65533;a destek olarak nasıl buraya indiğini içine iGleyen
bir netlikle hatırladı, yalnızca birkaç saniye içinde, hemen yere inmelerinin ardından &#65533; ve hatta Ron ve
Hermione&#65533;nin kollarını sımsıkı tutan elini yeni gevGetmiGken oldu.

Kupanın çalınmıG olduğunu fark ettiğinde, hava Voldemort&#65533;unkine benzeyen bir çığlıkla yırtıldı:
Harry&#65533;nin vücudundaki her bir sinir yırtılıyordu ve buna onların ortaya çıkmalarının sebep olduğunu
biliyordu. Tam Pelerin&#65533;in ardından diğer ikisine bakmıGtı ki Üç Süpürge&#65533;nin kapısı ardına kadar açıldı
ve bir düzine pelerinli ve kukuletalı Ölüm Yiyen asaları yukarıda sokaklara doğru hızla dağıldı.

Harry Ron&#65533;un asasını kaldıran bileğini yakaladı; koGan çok fazla kiGi vardı. Buna kalkıGmak bile
yerlerini ele verirdi. Ölüm Yiyenlerden biri asasını kaldırdı ve hala uzaktaki dağlarda yankılanan çığlık
durdu.

--Accio Pelerin! diye kükredi Ölüm Yiyenlerden biri. Harry kumaGın kıvrımlarını yakaladı ancak
Pelerin&#65533;in elinden kaçma gibi bir niyeti yoktu. Çağırma Büyüsü onun üzerinde iGe yaramamıGtı.

--Paketinde değilsin demek Potter? diye haykırdı büyüyü deneyen Ölüm Yiyen ve sonra arkadaGlarına
döndü: --Dağılın, O burada.

Altı tane Ölüm Yiyen tam üzerlerine doğru koGmaya baGladı: Harry, Ron ve Hermione mümkün
olduğunca çabuk bir Gekilde en yakın sokağa doğru geriledi ve Ölüm Yiyenler onları yalnızca birkaç
santimle ıskaladı. Etrafı arayan Ölüm Yiyenlerin asalarından çıkan ıGıkların gezindiği sokaktaki yukarı
aGağı koGturan ayak seslerini dinleyerek karanlıkta beklediler.

--Hadi gidelim! diye fısıldadı Hermione. --BuharlaGalım!

--Harika fikir dedi Ron ancak daha Harry cevap veremeden bir Ölüm Yiyen bağırdı,
--Burada olduğunu biliyoruz Potter, ve buradan kaçıG yok! Seni bulacağız!

--Bizim için hazır bekliyorlardı,diye fısıldadı Harry. --O büyüyü geldiğimizi söylemek için yapmıGlardı.
Eminim bizi burada tutmak için de bir Geyler yapmıGlardır, tuzağa düGürmek için-

--Ruh Emicilere ne oldu? dedi diğer bir Ölüm Yiyen. --Onların dizginlerini çözelim, onu yeterince çabuk
bulurlar!

--Karanlık Lord Potter&#65533;ın kendi ellerinde ölmesini istiyor, baGkasının değil-

--Ama Ruh Emiciler onu öldürmez! Karanlık Lord Potter&#65533;ın hayatını istiyor, ruhunu değil. Eğer önce
öpülürse onu öldürmesi daha kolay olur!

Onaylama sesleri yükseldi. DehGet Harry&#65533;i sardı: Ruh Emicileri püskürtmek için Patronus yapmaları
gerekirdi bu da yerlerini hemen belli ederdi.

--BuharlaGmayı denemek zorundayız, Harry!diye fısıldadı Hermione.

O bunu söyler söylemez Harry sokağa yayılan anormal soğuğu hissetmeye baGladı. IGıklar
etraflarından yukarıdaki yıldızlara kadar emilip kaybolmuGtu. Zifiri karanlıkta Hermione&#65533;nin onun kolunu
tuttuğunu ve birlikte noktaya döndüklerini hissetti.

Gçinden geçmeleri gereken hava katılaGmıG gibi görünüyordu: BuharlaGamıyorlardı; Ölüm Yiyenler
büyülerini iyi yapmıGlardı. Soğuk hava Harry&#65533;nin vücudunun giderek derinlerine iGliyordu. O, Ron ve
Hermione el yordamıyla duvardan yollarını bularak ve ses yapmamaya çalıGarak sokağın aGağısına
doğru gerilediler.

Sonra köGenin ilerisinde sessizce kayan on ya da daha fazla Ruh Emici belirdi, kara cüppeleri, yanmıG
ve kararmıG gibi görünen elleriyle etraflarındaki her Geyden daha koyu olduklarından karanlıkta bile
görülebiliyorlardı. Onların korkularını hissedebilirler miydi? Harry bundan emindi: gimdi daha hızlı
geliyorlarmıG gibi görünüyorlardı, Harry havada onların her Geyi emermiG gibi hırıltılı nefeslerini
hissetmenin umutsuzluğunu yaGıyordu, yaklaGıyorlardı-

Asasını kaldırdı: Sonrasında ne olursa olsun, Ruh Emici&#65533;lerin öpücüğüne katlanamazdı, bunu
yapamazdı.

Fısıldarken tek düGündüğü Ron ve Hermione&#65533;ydi. --Expecto Patronum!

GümüG bir geyik asasından fırladı ve hücuma geçti: Ruh Emiciler dağıldı ve görüntüde olmayan bir
yerden bir zafer çığlığı koptu.

--Bu o, Gurada aGağıda, aGağıda,onun Patronusunu gördüm, bir geyikti!

Ruh Emiciler geri çekilmiGti, yıldızlar yeniden beliriyordu ve Ölüm Yiyenlerin ayak sesleri giderek
yaklaGıyordu; ancak daha Harry panikten ne yapacağınakarar verememiGken menteGelerin

gıcırdaması duyuldu ve dar sokağın sol tarafında bir kapı açılarak sert bir ses duyuldu: --Potter, buraya,
çabuk!

Tereddüt etmeden denileni yaptı, üçü de aceleyle açık kapı eGiğinden içeri girdi.

--Yukarı, Pelerini üzerinizde tutun, sessiz olun! diye mırıldandı uzun boylu figür ve onları yolundan
çekip sokağa fırladı ve kapıyı arkasından çarparak kapattı.

Harry&#65533;nin nerede olduklarına dair en ufak bir fikri yoktu, ancak tek bir mumun cılız ıGığında Domuz
Burnu&#65533;nun pis, talaGlı barını gördü. Tezgahın arkasına doğru koGtular ve gizli bir tahta merdivene
açılan ikinci bir kapıdan geçip mümkün olduğunca çabuk yukarı tırmandılar. Merdivenler içinde çok
eski bir halı ve üzerinde odaya boG bir tatlılıkla gözünü dikip bakan sarıGın bir kızın yağlıboya resmi
duran küçük bir Gömine olan bir oturma odasına açılıyordu. BağırıGlar alttaki sokağa kadar ulaGtı. Hala
Görünmezlik Pelerinini altında kirle kaplı pencereye koGup aGağıya baktılar. Harry&#65533;nin Domuz
Kafası&#65533;nın barmeni olduğunu anladığı kurtarıcıları kukuleta giymemiG olan tek kiGiydi.

--Ne yani? diye kukuletalı yüzlerden birine böğürüyordu. --Ne yani? Benim sokağımdan aGağı Ruh
Emicileri yolladınız, tabi ki onlara bir Patronus yollayacağım! Onları yakınımda istemiyorum, bunu size
söylemiGtim. Onları istemiyorum

--O senin Patronusun değildi,dedi bir Ölüm Yiyen. --Bir geyikti. Potter&#65533;ınkiydi!

--Geyik! diye kükredi barmen ve asasını çıkardı. --Geyik! Seni aptal- Expecto Patronum!

Kocaman ve boynuzlu bir Gey asanın ucundan fırladı. AGağı doğru yol alıp High Street&#65533;e doğru hücum
etti ve gözden kayboldu.

--Bu benim gördüğüm değildi dedi Ölüm Yiyen, yine de daha az emin görünerek.

--Sokağa çıkma yasağı bozuldu, sesleri duydun. arkadaGlarından biri barmene. --Birileri kuralları
bozarak sokağa çıktı-

--Eğer kedimi dıGarı çıkarmak istersem, ben bozarım, sokağa çıkma yasağınıza lanet olsun!

--Gğneleme Büyüsünü sen mi yaptın?

--Ben yaptıysam ne olmuG? Beni Azkaban&#65533;a mı yollayacaksınız? Burnumu kendi ön kapımdan dıGarı
çıkarttım diye öldürecek misiniz? Yapın o zaman, madem istiyorsunuz! Ama kendi hayrınıza
umuyorum ki küçük Karanlık GGaretlerinize basmamıG ve onu buraya çağırmamıG olun. Buraya benim
ve yaGlı kedin için çağırıldığını öğrenince bundan hiç hoGlanmayacak, öyle değil mi?

--Bizim için endiGelenme.dedi Ölüm Yiyenlerden biri. --sokağa çıkma yasağını bozduğun için kendin
için endiGelen!

--Peki barım kapandığında iksirleri ve zehirleri nerede alıp satacaksınız? Ek iGlerinize ne olacak o
zaman?

--Tehdit mi ediyorsun-?

--Ben ağzımı kapalı tutuyorum, bu nedenle buradasınız değil mi?

--Hala bir geyik Patronus gördüğümü söylüyorum! diye bağırdı ilk Ölüm Yiyen.

--Geyik? diye kükredi barmen. --O bir keçi, ahmak!

--Pekala, yanılmıGız. dedi ikinci Ölüm Yiyen. --Bir kez daha sokağa çıkma yasağını bozarsan bu kadar
yumuGak olmayacağız!

Ölüm Yiyenler uzun adımlarla High Street&#65533;e doğru yola koyuldular. Hermione rahatlayarak inleyerek
Pelerin&#65533;in altından çıktı ve sallanan ayakları olan bir sandalyeye oturdu. Harry perdeleri kapatarak
Pelerini Ron&#65533;la ikisinin üzerinden çekti. Barmenin aGağıda kapıyı yeniden sürgülemesini ve
merdivenleri çıkmasını duyabiliyorlardı. Harry&#65533;nin dikkati birden Gömine rafından duran bir Geye takıldı:
kızın portresinin hemen altında, küçük, dikdörtgen Geklinde üstünden desteklenmiG bir ayna.

Barmen odaya girdi.

--Sizi lanet olası aptallar, dedi kaba bir Gekilde birinden diğerine bakarken. --Buraya gelirken ne
düGünüyordunuz?

--TeGekkür ederiz. dedi Harry. --Ne kadar teGekkür etsek azdır. Hayatımızı kurtardınız!

Barmen homurdandı. Harry ona yaklaGarak yüzüne baktı: uzun, cılız, metal grisi saç ve sakaldan
geçmiGi görmeye çalıGıyordu. Gözlük takıyordu. Kirli camların arkasında gözleri delici, pırıl pırıl bir
maviydi.

--Aynada gördüğüm gözler senin gözlerindi.

Odada sessizlik hakimdi. Harry ve barmen birbirlerine baktılar.

--Dobby&#65533;i sen gönderdin.

Barmen baGıyla onayladı ve etrafta ev cinine bakındı.

--Seninle kalabileceğini düGünmüGtüm. Onu nerede bıraktın?

--O öldü. dedi Harry. --Bellatrix Lestrange öldürdü.

Barmenin yüzü umursamazdı. Birkaç dakika sonra konuGtu, --Üzgünüm, o cini seviyordum.

Diğer tarafa döndü ve hiçbirine bakmadan asasıyla dürterek lambaları yaktı.

--Sen Aberforth&#65533;sun,dedi Harry adamın sırtına bakarak.

Bunu ne onayladı ne de reddetti, sadece Gömineyi yapmak için eğildi.

--Bunu nereden buldun?diye sordu Harry, kendisinde bulunan eGini iki yıl önce kırdığı Sirius&#65533;un aynasına doğru yürürken.

--YaklaGık bir yıl önce Dung&#65533;dan aldım dedi Aberforth. --Albus bana onun ne olduğunu söylemiGti. Sana göz kulak olmaya çalıGıyordum.

Ron güçlükle soludu.

--Ceylan, dedi heyecanla, --O da sen miydin?

--Sen neden bahsediyorsun? diye sordu Aberforth.

--Birisi bize bir ceylan patronusu gönderdi!

--Böyle beyinlerle birer Ölüm Yiyen olabilirdiniz, oğlum. Daha az önce Patronusumun bir keçi olduğunu kanıtlamadım mı?

--Oh, dedi Ron, --Evet&#65533;pekala, ben açım! diye ekledi kendini savunurmuG gibi, midesinin yüksek sesle guruldamasının ardından.

--Yiyecek aldım, dedi Aberforth, ve odadan dıGarı çıktı, dakikalar sonra ellerinde kocaman bir somun ekmek, biraz peynir, ve metal bir sürahi dolusu içki ile yeniden belirip elindekileri ateGin önündeki küçük bir masaya yerleGtirdi. Kurt gibi aç olarak yiyip içtiler, bir süre sadece çiğneme sesleri duyuldu.

--Madem öyle, dedi Aberfdorth hepsi tıka basa doymuG ve Harry ile Ron yığıldıkları sandalyelerde uyuklarlarken.

--Sizi buradan çıkarmanın en iyi yolunu düGünmeliyiz. Bunu gece yapamayız, karanlıkta birileri dıGarı çıkarsa neler olduğunu duydunuz: Gğneleme Büyüsü yapıldı, köpek gibi izinizi sürerler. Bir dahaki sefere bir keçiyi bir geyik olarak yutturabileceğimi sanmıyorum. Sokağa çıkma yasağının kalktığı gün doğumuna kadar bekleyelim, sonra da Pelerininizi üzerinize geçirir yola koyulursunuz. Çıkıp doğruca Hogsmeade&#65533;e gidin ve dağlara kadar devam edin, orada BuharlaGabileceksiniz. Belki Hagrid&#65533;i görürsünüz. --Onu tutuklamaya çalıGtıklarından beri Grawp&#65533;la birlikte bir mağarada saklanıyor.

--Gitmiyoruz, dedi Harry. --Hogwarts&#65533;a girmek zorundayız.

--Aptal olma, oğlum, dedi Aberforth.

--Yapmak zorundayız, diye yanıtladı Harry.

--Yapmanız gereken Gey,dedi Aberforth öne eğilerek, --yapabildiğinizce hızlı bir Gekilde buradan uzaklaGmak.

--Anlamıyorsun. Fazla zamanımız yok. gatoya gitmeliyiz. Dumbledore-yani

kardeGin-bizi istedi-

göminenin ıGığı Aberforth&#65533;un gözlüğünün pis camlarını bir anda opak gibi bembeyaz ve ıGık geçirmez yaptı ve Harry&#65533;nin aklına dev örümcek Aragog&#65533;un kör gözleri geldi.

--Abim Albus pek çok Gey isterdi. dedi Aberforth, --insanların o ulu planlarını gerçekleGtirirken ölme gibi bir alıGkanlıkları var. Bu okuldan gideceksin Potter, hatta yapabiliyorsan ülkeden de. Abimi ve onun zekice entrikalarını unut. O bunların hiç birinin onu incitemeyeceği bir yere gitti ve ona hiçbir Gey borçlu değiliz.

--Anlamıyorsun. dedi Harry tekrar.

--Ah, öyle mi?d edi Aberforth alçak sesle. --Kendi abimi anlamadığımı mı düGünüyorsun? Albus&#65533;u benden daha iyi tanıdığını mı düGünüyorsun?

--Bunu demek istemedim, dedi aGırı yorgunluk ve çok miktarda yiyecek ve Garaptan beyni uyuGan Harry.

---------------------- Page 284-----------------------

--O&#65533; o bana bir görev bıraktı.

--Öyle mi?dedi Aberforth. --Gyi bir iGtir umarım? HoG? Kolay? Yetersiz küçük bir büyücüden kendilerini aGırı germelerine gerek duymadan bekleyebileceğin tipte bir Gey?

Ron neGesizce güldü. Hermione gergin görünüyordu.

--Ben-kolay bir Gey değil, hayır dedi Harry. --Ancak yapmam lazım-

--Lazım? Neden lazım? O öldü, değil mi? dedi Aberforth kabaca. --Bırak gitsin, oğlum, onu takıp etmeden önce kendini kurtar!

--Yapamam.

--NedenmiG?

--Ben- Harry yenilmiG hissediyordu, açıklayamıyordu, bu nedenle bunun yerine saldırıya geçti. Ama sen de savaGıyorsun, Zümrüdü Anka YoldaGlığı&#65533;ndasın-

--Ordaydım, dedi Aberforth. --Zümrüdü Anka YoldaGlığı bitti. Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen kazandı, bitti artık, ve bu olmamıG gibi davrananlar kendilerini kandırıyorlar. Burası senin için asla güvenli olmayacak Potter, seni çok fena istiyor. Bu nedenle uzaklara git, git saklan, kendini kurtar. En iyisi bu ikisini de yanında götür. Parmağını Ron ve Hermione&#65533;ye salladı.

--YaGadıkları sürece tehlikede olacaklar, herkes onların seninle birlikte çalıGtığını biliyor.

--Kaçamam. dedi Harry. --Bir görevim var-

--Onu baGkasına ver!

--Yapamam. Ben yapmalıyım, Dumbledore hepsini açıkladı-

--Ah, o biliyor muydu? Sana her Geyi söyledi mi, sana karGı dürüst müydü?

Harry onun --Eveti bütün kalbiyle söylediğini düGünmesini istemiGti ama bir Gekilde bu basit sözcük dudaklarından dökülemedi, Aberforth ne düGündüğünü biliyormuG gibi görünüyordu.

--KardeGimi tanıyorum, Potter. Sır saklamayı daha annemizin dizlerinin dibindeyken öğrenmiGti. Sırlar ve yalanlar, bu Gekilde büyüdü, ve Albus... o doğuGtan yetenekliydi.

YaGlı adamın gözleri Gömine rafının üzerinde duran kız çizimine takıldı. O anda Harry de etrafa ve odadaki tek resme iyice bir baktı. Albus Dumbledore&#65533;un hiç resmi yoktu, baGka herhangi birinin de.

--Mr. Dumbledore, dedi Hermione ürkekçe. --Bu sizin kız kardeGiniz mi? Ariana?

--Evet,dedi Aberforth kısa ve öz bir Gekilde. --Rita Skeeter okuyorsunuz, değil mi, Bayan?

AteGin kızılımsı ıGığına rağmen Hermione&#65533;nin kızardığı belliydi.

--Elphias Doge ondan bahsetmiGti, dedi Harry Hermione&#65533;yi kurtarmaya çalıGarak.

--O yaGlı aptal, diye mırıldandı Aberforth içkisinden koca bir yudum almadan önce. --Herkes gibi o da güneGin abimin ofisinden doğduğunu düGünürdü. Çok fazla insan gibi, bakıGlarınızdan anlaGıldığı kadarıyla siz üçünüz de buna dahil.

Harry sessiz kaldı. Dumbledore&#65533;la ilgili birkaç aydır kafasını kurcalayan kuGku ve kararsızlıklarından bahsetmek istemiyordu. Dobby&#65533;nin mezarını kazarken kararını vermiGti, Albus Dumbledore tarafından gösterilen bu tehlikeli ve dolambaçlı yolda devam edecek ve bilmesi gereken her Geyin söylenmediği ancak sadece güvenilmesinin istendiği gerçeğini kabul edecekti. Tekrar Güphe etme gibi bir isteği

yoktu; onu amacından saptıracak herhangi bir Gey duymak istemiyordu. Aberforth&#65533;un çarpıcı bir Gekilde kardeGininkilere benzeyen gözleriyle karGılaGtı: Parlak mavi gözler aynı Gekilde araGtırdığı nesneyi x-ray ıGınlarıyla tarıyormuG izlenimi veriyordu ve Harry Aberforth&#65533;un ne düGündüğünü bildiğini anladı ve onu küçümsedi.

--Profesör Dumbledore Harry&#65533;e çok önem verirdi, dedi Hermione alçak sesle.

--gimdi de mi? dedi Aberforth. --Abimin önem verdiği pek çok kiGinin onları yalnız bıraktığı anda çok kötü durumlara düGtüğünü bilmek komik Gey.

--Ne demek istiyorsunuz? diye sordu Hermione nefesi kesilircesine.
--BoG ver,dedi Aberforth.

--Ancak bu gerçekten oldukça ciddi bir Gey! dedi Hermione. --Siz-siz kız kardeGinizden mi bahsediyorsunuz?

Aberforth ona ters ters baktı: Dudakları ağzında tutmaya çalıGtığı sözcükleri çiğniyormuG gibi görünüyordu. Ve sonra konuGmaya baGladı.

--Kız kardeGim altı yaGındayken, üç tane Muggle oğlan tarafından saldırıya uğramıGtı. Onu çitlerin oradan gözetleyip sihir yaptığını görmüGlerdi: o sadece bir çocuktu, gücünü kontrol edemiyordu, hiçbir cadı ve büyücü o yaGta bunu yapamaz. Sanıyorum gördükleri Gey onları korkutmuGtu. Çitin diğer tarafına zorla geçmiGler ve o da onlara numarasını tekrarlayamayınca, küçük kaçığın böyle Geyler yapmasını engellemek için onu biraz uzağa götürmüGlerdi.

Hermione&#65533;nin gözleri ateGin ıGığında kocaman görünüyordu, Ron biraz midesi bulanmıG gibiydi. Aberforth ayağa kalktı, Albus kadar uzun ve birden öfkesinden ve acısının yoğunluğundan dolayı berbat göründü.

--Bu onu mahvetti, yaptıkları Gey: Bir daha hiç düzelmedi. Sihir kullanmadı ancak ondan tam da kurtulamadı, yolundan çıktı ve onu çıldırttı, kontrol edemediği zamanlarda onu patlattı ve bazı zamanlar oldukça garip ve tehlikeli oluyordu. Ancak çoğu zaman tatlı, korkmuG ve zararsızdı.

--Ve babam bunu yapan piçlerin ardından gitti, dedi Aberforth, --ve onlara saldırdı. Bu nedenle onu Azkaban&#65533;a tıktılar. Bunu neden yaptığını asla söylemedi, çünkü Bakanlık Ariana&#65533;nın ne hale geldiğini bilseydi, onu iyiliği için St. Mungo&#65533;ya kilitlerlerdi. Onun dengesiz olduğunu ve daha fazla içinde tutamadığı zamanlarda ondan fıGkıran sihrin Uluslararası Gizlilik Nizamnamesi için bir tehdit oluGturduğunu düGünürlerdi.

--Onu güvende ve huzurlu tutmalıydık. Evimizden taGındık ve onun hasta olduğunu söyledik, annem ona bakıyor, onun sakin ve mutlu olmasını sağlıyordu.

--Ben onun favorisiydim, dedi, bunu derken bir an için kırıGıklıkları ve yaGlı sakalının ardından pis bir okul çocuğu bakıyormuG gibi oldu. --Albus değildi, evde olduğu zaman içinde hep odasında olurdu, kitaplarını okur ve _günün en dikkate değer sihirli isimleri&#65533; gibi Geylere benzeyen ödüllerini sayardı. dedi Aberforth kendisini haklı çıkarmak istercesine. --Onunla uğraGmak istemiyordu. En çok beni severdi. Annemin yedirmesini istemediğinde ona ben yemek yedirirdim, öfke nöbetlerinde ben sakinleGtirirdim, ve huzurlu olduğu zamanlarda keçileri beslememe yardım ederdi.

--Sonra, on dört yaGına geldiğinde&#65533; Anlıyorsunuz ya, orada değildim. dedi Aberforth. --Eğer orada olsaydım, onu sakinleGtirebilirdim. Öfke nöbetlerinden birindeydi ve annem onun kadar genç değildi, ve&#65533;bir kaza oldu. Ariana bunu kontrol edemedi. Ancak annem ölmüGtü.

Harry acıma ve nefret karıGımı korkunç bir Gey hissetti; daha fazlasını duymak istemiyordu, ancak Aberforth konuGmaya devam etti, ve Harry onun bu konudan en son ne kadar zaman önce bahsetmiG

olduğunu düGündü, ancak aslında bundan daha önce hiç bahsetmemiGti.

--Bunun faturası da Albus&#65533;un küçük Doge ile dünyayı dolaGmasına kesildi. Gkisi annemin cenazesi için
eve döndü ve Doge kendisi devam etti, Albus da ailenin reisi olarak yerleGti. Hah!

---------------------- Page 286-----------------------

Aberforth ateGe tükürdü.

--Ona ben bakmalıydım, bunu ona söyledim, okulu umursamadığımı, evde kalıp bunu yapabileceğimi.
Bana eğitimimi bitirmem gerektiğini ve annemin yerine geçebileceğini söyledi. Bay dahi için küçük bir
hayal kırıklığı, yarı-deri kız kardeGine bakmak, onun her gün evi havaya uçurmasını engellemek için
ödül falan yoktur. Ancak yine de birkaç hafta iyi idare etti&#65533; ta ki o gelene kadar. Ve o anda gerçekten
tehlikeli bir ifade Aberforth&#65533;un yüzüne yerleGti. --Grindelwald. Ve sonunda, abimin konuGabileceği kendi
kadar zeki ve yetenekli bir eGiti oldu. Böylece onlar yeni bir Büyücü YoldaGlığı kurmak için planlarını
tasarlarlarken ve kutsalları ararlarken, bu her neyse herGeyden daha fazla ilgi gösteriyorlardı,
Ariana&#65533;ya bakmak ona bir yük haline geldi. Büyücü dünyası için yüce planlar, ve eğer genç bir kız göz
ardı edilirse bunun ne önemi olurdu ki, özellikle de Albus çok daha iyi Geyler için çalıGırken?

--Ancak haftalar sonra, burama kadar geldi. Benim için Hogwarts&#65533;a geri gitme vaktiydi, ve onların ikisine
de, yüzlerine karGı, dedim ki artık sizin karGınızdayım.Ve Aberforth aGağıya Harry&#65533;e baktı, onu adaleli,
ince ve kızgın bir genç olarak abisine karGı gelirken hayal etmek için biraz hayal gücü yeterliydi. --Ona
dedim ki, bunu artık bırakman daha iyi olur. Onu bir yere taGıyamazsın, o sağlıklı değil, o zeki
konuGmalarını yaparken, kendine bir takipçi ararken her nereye gitmek istiyorsan onu yanında
götüremezsin. Bundan hiç hoGlanmadı. dedi Aberforth, gözleri gözlük camları nedeniyle Gömine
ateGini emiyormuG gibi görünürken: bir kez daha beyaz ve kör olmuGlardı.

--Grindelwald da bundan hoGlanmamıGtı. Sinirlendi. Benim onun ve dahi abisinin önüne geçmeye
çalıGarak ne kadar aptal bir çocuk olduğumu söyledi&#65533; Anlamıyor muydum, dünyayı değiGtirdiklerinde
zavallı kız kardeGim saklanmak zorunda kalmayacaktı, ve büyücülerin saklandıkları yerden çıkmasına
izin verecek Mugglelara yerlerimizi öğreteceklerdi?

--Ve bir tartıGma oldu&#65533; ben asamı çektim, o da kendininkini, ve abimin en yakın arkadaGı bana
Cruciatus Lanetini yaptı&#65533;abim onu durdurmaya çalıGıyordu, ve sonunda üçümüz de düelloya giriGtik,
uçuGan ıGıklar ve patlamalar onu da çığırından çıkardı, o buna dayanamadı--

Sanki ölümcül bir yara yüzünden ıstırap çekiyormuG gibi Aberforth&#65533;un yüzündeki renk çekilmiGti.

----sanırım yardım etmeye çalıGtı, ama tam olarak ne yaptığını bilmiyordu, ve bunu hangimiz yaptık
bilmiyorum, herhangi birimiz olabilirdi&#65533;o ölmüGtü.

Sesi son kelimede çatallaGtı ve en yakın sandalyeye kendini attı. Hermione&#65533;nin yüzü yaGlardan ıslanmıGtı ve Ron neredeyse Aberforth kadar solgun görünüyordu. Harry tiksinme dıGında hiçbir Gey hissetmiyordu: bunu duymamıG olmayı dilerdi, bunları zihninden silebilmeyi.

--Çok&#65533;çok üzgünüm, diye fısıldadı Hermione.

--Gitti, dedi Aberforth çatlak bir sesle. --Sonsuza kadar gitti.

Burnunu koluna sildi ve gırtlağını temizledi.

--Elbette Grindelwald toz oldu. Kendi ülkesinde zaten birkaç müzik albümü vardı, Ariana&#65533;nın kendi hesabına kesilmesini de istemiyordu. Ve Albus da özgürdü, değil mi? Kız kardeGinin yükünden kurtulmuGtu, en iyi büyücü olmak için özgür--

--Hiçbir zaman özgür değildi, dedi Harry.

--Ne dedin? dedi Aberforth.

--Hiçbir zaman,dedi Harry. --Abinin öldüğü gece, o aklını kaçırmasına sebep olan bir iksir içti. Çığlık atmaya baGladı, orada olmayan birilerine yalvarıyordu. _Lütfen onları incitmeyin&#65533; onların yerine bana zarar verin.&#65533;

Ron ve Hermione Harry&#65533;e bakıyordu. O gece göldeki adada neler olduğunun ayrıntısına hiçbir zaman girmemiGti: o ve Dumbledore o gece Hogwarts&#65533;a döndükten sonra gerçekleGen olaylar baGka her Geyi gölgede bırakmıGtı.

----------------------- Page 287-----------------------

--Orada sen ve Grindelwald&#65533;la olduğunu sanıyordu, bunu biliyorum,dedi Harry, Dumbledore&#65533;un fısıltıyla yalvardığını hatırlayarak. --Grindelwald&#65533;ın sana ve Ariana&#65533;ya zarar verdiğini gördüğünü sanıyordu&#65533;Bu onun için tam bir iGkenceydi, eğer onu görmüG olsaydın, onun özgür olduğunu söylemezdin.

Aberforth kendi düğümlenmiG ve damarlı ellerinin derin düGüncelerine dalmıG gibi görünüyordu.

Uzun bir duraklamadan sonra konuGtu: --Abimin senden ziyade en iyiyle ilgilenmediğinden nasıl emin olabiliyorsun, Potter? Kendinin de kız kardeGim gibi vazgeçilmez olmadığındannasıl emin olabiliyorsun?

Keskin bir buz Harry&#65533;nin kalbini deliyor gibiydi.

--Buna inanmıyorum. Dumbledore Harry&#65533;i severdi, dedi Hermione.

--Öyleyse neden ona saklanmasını söylemedi? diye cevabı yapıGtırdı Aberforth. --Neden ona _Kendine dikkat et, iGte böyle hayatta kalacaksın&#65533; demedi?

--Çünkü, dedi Harry daha Hermione cevap veremeden, --bazen kendi emniyetinden çok daha fazlasını

düGünmelisin! Bazen daha iyisini düGünmek zorundasındır! Bu bir savaG!

--Sen daha on yedindesin, evlat!

--Ben reGidim ve sen bıraksan da ben savaGmaya devam edeceğim!

--Bırakacağımı da kim söyledi?

--Zümrüdü Anka YoldaGlığı bitti, diye tekrarladı Harry, --Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen kazandı, bitti, ve bu olmamıG gibi davranan herkes kendini kandırıyordur.

--Bundan hoGlandığımı söylemedim ama gerçek bu!

--Hayır değil. dedi Harry. --Abin Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;i bitirmenin yolunu biliyordu ve bunu bana da söyledi. Bunu baGarana kadar devam edeceğim--ya da ölene kadar. Bunun nasıl bitebileceğini bilmiyorum sanma. Bunu yıllardır biliyorum.

Aberforth&#65533;un alay etmesini ya da tartıGmasını bekliyordu, ama yapmadı. Kıpırdamadı bile.

--Hogwarts&#65533;a girmeliyiz, dedi Harry tekrar. --Eğer bize yardım edemezsen, gün doğumuna kadar bekler, seni huzur içinde bırakıp bunu kendi baGımıza yapmanın bir yolunu buluruz. Eğer bize yardım edebilirsen--bunu söylemek için Gimdi çok uygun bir zaman.

Aberforth sandalyesinde sabit kalarak anormal derecede kardeGininkilere benzeyen gözlerini Harry&#65533;e dikip baktı. Sonunda boğazını temizleyip ayağa kalktı, masanın yanından geçip Ariana&#65533;nın portresinin yanına gitti.
--Ne yapacağını biliyorsun, dedi.

Kız gülümsedi, döndü ve yürüdü, diğer portrelerdeki insanların genelde yaptıkları gibi çerçevenin bir kenarından kaybolmak yerine arkasında resmedilmiG uzun bir tünele benzeyen yola doğru yürüdü.
Onun narin siluetinin sonunda karanlıkta kaybolana kadar uzaklaGmasını izlediler.

--Ee--ne?diye baGladı Ron.

--gimdi içeriye girmek için tek bir yol var, dedi Aberforth. --Bilmelisiniz ki içeriden aldığım bilgilere göre bütün eski gizli geçitlerin iki ucunu da kapattılar, sınır duvarlarının her yerinde Ruh Emiciler var ve okulun içinde de sürekli devriyeler geziyor. Bu yer daha önce hiç bu kadar fazla korunmamıGtı. Gçeri girdiğinizde bulacağınız Gey baGta Snape ve onun vekilleri Carrowlar. .. zaten aradığınız da bu, değil mi? Ölmeye hazır olduğunuzu söylediniz.

--Ama nasıl&#65533;? diye sordu Hermione, Ariana&#65533;nın resmine çatık kaGlarla bakarken.

Küçük beyaz bir nokta tünelin ucunda belirdi, ve Gimdi Ariana yeniden onlara doğru yürüyor, yaklaGtıkça giderek büyüyordu. Ancak yanında baGka biri daha vardı, ondan daha uzun, toparlayarak

gelirken heyecanlı görünen biri. Adamın saçları Harry&#65533;nin daha önce hiç kimsede görmediği kadar
uzundu. Giderek büyüyen iki figür sonunda sadece kafaları ve omuzları portreyi dolduracak Gekilde
yakına geldi. Ve sonra bütün obje sanki küçük bir kapıymıG gibi öne savruldu ve gerçek bir tünelin
giriGi ortaya çıktı. Ve sonunda saçı aGırı uzamıG, yüzü kesilmiG, cüppesi yırtılmıG gerçek bir Neville
Longbottom tırmanıp hazdan kükreyerek Gömine rafından atladı ve haykırdı.

--Geleceğini biliyordum! Biliyordum, Harry!

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

KAYIP TAÇ

--Neville &#65533;na &#65533;nasıl--?

Fakat Neville, Ron ve Hermione&#65533;yi fark etmiGti ve sevinç çığlıklarıyla onları da kucaklıyordu. Harry,
Neville&#65533;e daha dikkatli bakınca, Neville&#65533;in durumu ona daha kötü göründü: Gözlerinden biri sararmıG ve
morarmıG bir Gekilde GiGmiGti, yüzünde derin oyuk izleri vardı ve dağınık üst-baGı, zor bir yaGantısı
olduğu izlenimi veriyordu. Yine de, Hermione&#65533;yi bırakıp, tekrar konuGmaya baGlayınca çok kötü dayak
yemiGe benzeyen yüzü mutlulukla parıldadı, --Geleceğinizi biliyordum! Seamus&#65533;a an meselesi olduğunu
söylemiGtim!

--Neville, sana ne oldu?

--Ne? Bunlar mı? Neville yaralarının önemsiz olduğunu belirtir bir Gekilde kafasını salladı. --Bu bir Gey
değil, Seamus daha kötü. Göreceksiniz. Ne dersiniz, gidelim mi? Ah, Aberforth&#65533;a döndü, --Ab, birkaç
kiGi daha yolda olabilir.
--Birkaç kiGi mi? diye tekrar etti Aberforth. --Ne demeye çalıGıyorsun birkaç kiGi diyerek, Longbottom?
Tüm köyde sokağa çıkma yasağı ve DıG-Kapan Büyüsü var!

--Biliyorum, onların direk bara Cisimlenecek olmalarının sebebi de bu zaten,dedi Neville.
--Geldiklerinde, sadece onları geçitten yolla, tamam mı? Çok teGekkürler.

Neville Hermione&#65533;ye elini uzatıp, Gömine rafına tırmanmasına ve tünele girmesine yardım etti, Ron onu
izledi, peGinden de Neville gitti. Harry Aberforth&#65533;a yöneldi.

--Sana nasıl teGekkür edeceğimi bilemiyorum. Hayatlarımızı iki kere kurtardın.

--Öyleyse, onlara göz kulak ol, dedi Aberforthhuysuzca.--Hayatlarınızı üçüncü kez
kurtaramayabilirim.

Harry Gömine rafına güç bela tırmandı ve Ariana&#65533;nın portresinin arkasındaki geçide geçti. Diğer tarafta
düzgün taG basamaklar vardı: Geçit sanki yıllardır oradaymıG gibi görünüyordu. Duvarlarda pirinç
lambalar asılıydı, toprağımsı zemin aGınıp, düzgünleGmiGti; onlar yürüdükçe gölgeleri de duvara
yelpazelenmiG gibi dalgalanarak yansıdı.

--Bu geçit ne zamandır burada? diye sordu Ron yola çıktıklarında. --Çapulcu Haritası&#65533;nda yer almıyor,
değil mi, Harry? Okula giden sadece yedi tane geçit olduğunu sanıyordum?
--Bu yıl okul baGlamadan önce onların hepsini mühürlediler. dedi Neville. guan, giriGlerinde lanet,
çıkıGlarda da Ölüm Yiyen ve Ruh Emiciler varken, onların hiçbirinden okula girme Gansınız yok. Geri
geri yürümeye baGlayıp, gülümseyerek, onlara, kendilerini anladığını hoGnut bir Gekilde hissettirdi. --Bu
meseleleri boG verin&#65533; Doğru mu? Hırsızlık yapmak için Gringotts&#65533;a girdiniz mi? Bir ejderha ile mi
kaçtınız? Her yerde konuGuluyor, herkes sizin hakkınızda konuGuyor, Teddy Boot Büyük Salon&#65533;da
kaçıGınız hakkında naralar attığı için, Carrow tarafından dövüldü!

--Evet, doğru. dedi Harry.

Neville neGeli bir Gekilde güldü.

--Ejderha&#65533;ya ne yaptınız?

--Onu vahGi doğaya bıraktık, dedi Ron. --Hermione onu evcil bir hayvan olarak yanımızda tutmaya
kararlıydı ama&#65533;

--Abartma, Ron&#65533;

--Fakat siz ne yapıyordunuz? Gnsanlar diyorlar ki, siz birilerinden kaçmaktaymıGsınız, Harry, fakat
bence öyle değil. Bence siz bir Geylerin peGindeydiniz.

--Doğru, dedi Harry. --Sadece bize Hogwarts&#65533;ı anlat, Neville, hiçbir Gey duymadık.

--Burası... gey, burası artık gerçekten de Hogwarts&#65533;a benzemiyor, dedi Neville, konuGmaya baGladığı
anda yüzündeki gülümseme silindi. --Carrowlar&#65533;ı biliyor musunuz?

--Burada ders veren iki Ölüm Yiyeni mi?

--Ders vermekten daha fazlasını yapıyorlar, dedi Neville. --Tüm disiplin onların yetkisi altında. Onlar,
Carrowlar, cezalandırmayı seviyorlar.

--Umbridge gibi mi?

--I-ıh, onların yanında, Umbridge uysal kalır. Diğer öğretmenler, biz yanlıG bir Gey yaparsak Carrowlar&#65533;a
bildirmekle yükümlüler. Tabi bildirmiyorlar, onlardan gizlemeyi baGarabilirlerse bildirmiyorlar. Diğer
öğretmenlerin, onlardan bizim ettiğimiz kadar nefret ettiğini söyleyebilirim.

--Amycus adlı herif, bir zamanlar Karanlık Sanatlara KarGı Savunma olan, Gimdilerde sadece Karanlık
Sanatlar olan dersi veriyor. Biz, gözaltına alınan kiGiler üzerinde, Cruciatus Laneti çalıGmakla
yükümlüyüz&#65533;

--Ne?

Harry, Ron ve Hermione&#65533;nin birleGmiG sesleri geçidin yukarısı tarafında

ve aGağı tarafında yankılandı.

--Evet, dedi Neville. --Bu, bu yüzden oldu, Özellikle yanağındaki depderin bir yarayı iGaret ederek.
--Yapmayı reddettim. Bazıları oldukça meraklıydı, sanırım; Crabbe ve Goyle bu iGi sevdiler.
Yanılmıyorsam, Gimdiye kadar ilk defa herhangi bir derste sınıf birincileri oldular.&#65533;&#65533;

--Alecto, Amycus&#65533;un kız kardeGi, Gimdi herkes için zorunlu olan Muggle AraGtırmaları dersini veriyor.
Onun, Muggle&#65533;ların hayvanlar gibi aptal ve kirli olduklarını ve büyücülere karGı saldırgan davranarak,
onları nasıl gizlenmeye zorladıklarını, doğal düzenin nasıl yeniden kurulmaya baGlandığını anlatmasını
dinlemek zorundayız. Ben bu yarayı, yüzündeki baGka bir kesiği gösterdi, --onun ve kardeGinin
kanlarında, ne kadar Muggle kanı olduğunu sorduğum için aldım.

--Vay canına, Neville, dedi Ron, --BoG boğazlık yapmanın bir yeri ve zamanı vardır.

--Onu duymadın sen, dedi Neville. --Siz de buna katlanamazdınız. Olay Gu ki, insanlar onlara karGı
çıktığı zaman çok yardımı dokunuyor, bu herkese umut veriyor. Sen yaptığın zamanlarda, bunu fark
ederdim, Harry.

--Fakat seni bıçak bileyici bir alet gibi kullanmıGlar, dedi Ron. Tam bir lambayı geçtiklerinde, Neville&#65533;in
yaralarını normalden daha muazzam kabartılar Geklinde görünce irkildi.

--Sorun değil. Çok fazla saf kan dökmek istemiyorlar; bu yüzden boGboğazlık yaparsak, bize bir parça
iGkence uyguluyorlar, fakat gerçekten bizi öldürecekleri yok.

Harry, Neville&#65533;in söylediklerinin mi yoksa onlarla konuGken ki gerçekçi ses tonunun mu, hangisinin,
daha kötü olduğunu bilemiyordu.

--Gerçekten tehlikede olan insanlar, sadece dıGarıdaki arkadaGları ya da yakınları sorun çıkaran kiGiler.
Rehin alındılar. YaGlı Xeno Lovegood Dırdırcı&#65533;da biraz fazla açık sözlü olmaya baGlamıGtı, bu yüzden
Noel dönüG yolunda, Luna&#65533;yı zorla trenden alıp götürdüler.

--Neville, durumu iyi, onu gördük&#65533;

--Evet, biliyorum, bana bir mesaj göndermeyi baGarabildi.

Cebinden altın bir madeni para çıkardı ve Harry, onun, bir aralar Dumbledore&#65533;un Ordusu&#65533;ndayken
birinin baGkasına mesaj göndermek için kullandıkları sahte Galleonlardan biri olduğunu anladı.

--Bunlar harika oldular, dedi Neville, Hermione&#65533;ye gülümseyerek. --Carrowlar, nasıl iletiGim
kurduğumuzu anlayamadılar, bu da onları çılgına çevirdi. Önceden geceleri gizlice çıkar ve duvarlara
yazılar yazardık: _Dumbledore&#65533;un Ordusu, Hâlâ asker topluyor&#65533; ve bu tarz Geyler. Snape bundan nefret
etti.

--Yazar mıydınız? dedi Harry, geçmiG zamanı fark ettiği için.

--Pekâlâ, zaman geçtikçe daha da zorlaGtı, dedi Neville. --Noel&#65533;de Luna&#65533;yı kaybettik, Ginny, Paskalya yortusundan sonra geri dönmedi ve biz üçümüz bir çeGit lider gibiydik. Carrowlar yapılanların birçoğunun ardında benim olduğumu biliyormuG gibi gözüküyorlardı, bu yüzden beni sert bir Gekilde cezalandırdılar ve sonra Michael Corner gidip, onların zincirlediği birinci sınıflardan birini serbest bırakırken yakalandı ve ona hayli kötü bir Gekilde iGkence ettiler. Bu da insanları korkuttu.

--Bunun Gakasını yapmayacağım, diye mırıldandı Ron, geçit yukarı doğru meyletmeye baGladığı sırada.

--Evet, Gey, insanlardan, Michael&#65533;ın yaptığı Geyleri yapmaya gitmelerini isteyemedim, bu yüzden bu tarz tehlikeli iGleri bıraktık. Fakat biz hâlâ savaGıyor, el altından yapılacak tarzda iGler yapıyorduk, tam olarak birkaç hafta öncesine kadar. O vakitlerde beni durdurmanın tek bir yolu olduğuna karar verdiler, zannedersem, ve ninemi ele geçirmeye çalıGtılar.

--Onlar ne yaptılar? dedi Harry, Ron ve Hermione hep birlikte.

--Evet, dedi Neville, Gimdi biraz nefes nefese kalmıGtı, çünkü geçit çok dikleGmiGti, --Gey, düGüncelerini görebilirsiniz. Çocukları kaçırıp akrabalarını istedikleri gibi davranmaya zorlamaları, gerçekten iyi iGe yaradı, sanırım bunun tam tersini yapmaları da an meselesiydi. Mesele Gu ki, Onlarla yüz yüze geldi ve Harry onun sırıttığını görünce hayrete düGtü, --Ninemden çiğneyebileceklerinden biraz daha fazla ısırık aldılar. Yalnız baGına yaGayan küçük yaGlı bir cadı, büyük olasılıkla, çok güçlü birini göndermeye gerek olmayacağını düGündüler. Herneyse,Neville kahkaha attı, --Dawlish hâlâ St. Mungo&#65533;da ve Ninem de kaçak durumda. Bana bir mektup gönderdi, cüppesinin göğüs cebine bir elini vurdu, --benle gurur duyduğunu, anne ve babamın oğlu olduğumu ve buna devam etmemi söylüyordu.

--Harika, dedi Ron.

--Evet, dedi Neville mutlu bir Gekilde. --Tek mesele Gu ki, beni durdurmanın bir yolu olmadığını fark ettikleri zaman, Hogwarts&#65533;ın bensiz de ayakta kalabileceğine karar verdiler. Beni öldürmeyi mi yoksa Azkaban&#65533;a göndermeyi mi planlıyorlardı, bilmiyorum, her iki Gekilde de, o anın ortadan kaybolmanın zamanı olduğunu anlamıGtım.

--Fakat, dedi Ron, tamamen kafası karıGmıG görünüyordu, --biz&#65533;biz doğruca Hogwarts&#65533;a gitmiyor muyuz?

--Elbette, dedi Neville. --Göreceksiniz. Vardık.

Bir köGeyi döndüler ve hemen karGılarında geçidin sonu duruyordu. BaGka bir kısa merdiven, tıpkı Ariana&#65533;nın portresinin arkasında olduğu gibi, bir kapıya gidiyordu. Neville kapıyı iterek açtı ve diğer

tarafa geçti. Harry onu takip ettiği sırada, Neville&#65533;in göze görünmeyen insanları çağırdığını duydu:

--Bakın bu kim! Size söylemedim mi?

Harry geçitten çıkıp, odanın içinde göründüğü sırada, çeGitli çığlık ve bağırıGlar yükseldi: --HARRY!
--Bu Potter, bu POTTER! --Ron! --Hermione!

Renkli flamaların, lambaların ve bir sürü yüzün, kafa karıGtırıcı etkilerini hissetti. Sonraki anda,
yirmiden daha fazla gibi görünen insan tarafından o, Ron ve Hermione kalabalığın ortasına çekilmiGti,

herkes onlara sarılmıG, sırtlarına vurmuG, saçlarını karıGtırmıG, el sıkıGmıGtı: Sanki daha az önce
Quidditch finalinde Gampiyon olmuGlardı.

--Tamam, tamam, sakinleGin! diye seslendi Neville ve kalabalık geri çekildiği sırada, Harry ortamı yeni
yeni kavramayı baGarabilmiGti.

Bu odayı hiç tanımıyordu. Kocaman ve daha çok, son derece görkemli bir ağaç evinin içindelermiG
veya belki de dev gibi bir geminin kamarasındaymıGlar gibi görünüyordu. Çok renkli hamaklar,
tavandan ve koyu renkli ağaçlarla kaplanmıG penceresiz duvarlar boyunca ilerleyen, parlak goblen
flamalar ile örtülmüG balkondan sarkıyordu: Harry kırmızı renkle süslenmiG altın sarısı Gryffindor
aslanını; sarı arka plan ile tezatlık oluGturan, Hufflepuff&#65533;ın siyah porsuğunu ve mavi rengin üstündeki
Rawenclaw&#65533;ın bronz renkli kartalını gördü. Yalnız Slytherin&#65533;in gri ve yeGili yoktu. giGkin kitaplıklar,
duvara yaslanmıG birkaç süpürge ve köGede de, geniG ahGap kasalı bir radyo vardı.

--Biz neredeyiz?

--Ghtiyaç odası&#65533;ndayız, tabii ki! dedi Neville. --Yapabildiğinin daha iyisini yaptı, değil mi? Carrowlar beni
kovalıyorlardı ve gizlenebileceğim bir yer için sadece tek bir Gansım olduğunu biliyordum: Kapıdan
geçmeyi baGardım ve bulduğum yer burası oldu! Pekâlâ, ilk vardığım da tam olarak böyle
görünmüyordu, son derece küçüktü, sadece bir tane hamak ve sadece Gryffindor flamaları vardı, fakat
gitgide, daha çok D.O. üyesi geldikçe kendiliğinden geniGledi.

--Ve Carrowlar içeri giremedi mi? diye sordu Harry, etrafına kapıyı bulmak için bakındı.

--Hayır, dedi Harry&#65533;nin, o konuGana kadar tanıyamadığı Seamus Finnigan: Seamus&#65533;un yüzü yara bere
içindeydi ve GiGmiGti. --Burası uygun bir gizlenme yeri, içimizdenbiri burada kaldığı sürece, bize
ulaGamazlar, kapılar açılmayacaktır. Bunların hepsi Neville&#65533;in sayesinde. Bu odayı gerçekten iyi
anlıyor. Tamolarak neye ihtiyacın varsa onu istemek zorundasın&#65533;Gunun gibi, _Hiçbir Carrow
destekçisinin içeri girmeyi baGarmasını istemiyorum&#65533;_ ve oda bunu senin için yapıyor! Sadece

kaçamak noktaları kapattığından emin olmak zorundasın! Neville bu iGin adamı!

--Bu oldukça açık, gerçekten, dedi Neville alçakgönüllü bir edayla. --Bir buçuk gün kadar buradaydım
ve gerçekten acıkmaya baGlamıGtım ve yiyecek bir Geyler bulmayı diliyordum ve iGte o zaman Domuz
Kafası&#65533;na giden geçit açıldı. Geçit boyunca gittim ve Aberforth ile tanıGtım. Bize yiyecek temin
ediyordu, çünkü bazı sebeplerden ötürü, odanın gerçekten yapamadığı tek Gey bu.

--Evet, Gey, yiyecek, Gamp&#65533;ın Temel Biçim DeğiGtirme Yasası&#65533;nın beG istisnasından biridir, dedi Ron
genel bir GaGkınlıkla.

--Bu yüzden biz burada neredeyse iki haftadır saklanıyoruz, dedi Seamus, --ve oldukça iyi bir banyo
bile ortaya çıktı, kızlar sayıca artmaya baGlayıp da&#65533;

--&#65533;yıkanmayı istediklerini düGününce, evet, diye cevapladı Harry&#65533;nin o noktaya kadar fark etmediği
Lavender Brown. gimdi tam anlamıyla etrafına bakındı, bir sürü tanıdık yüzün farkına vardı. Patil
ikizleri, ayrıca Terry Boot, Ernie Macmillan, Anthony Goldstein ve Michael Corner da oradaydı.

--Ne iGler peGinde olduğunuzu bize söylesenize, her ne kadar, dedi Ernie. --Etrafta pek çok söylenti
dolaGıyor, Potter&#65533;ın PeGinde programında size ayak uydurmaya çalıGıyor, Radyoyu iGaret etti.
--Hırsızlık yapmak için Gringotts&#65533;a girmediniz ya?

--GirmiGler! dedi Neville. --Ve ejderha olayı da doğru!

Azıcık bir alkıG ve birkaç haykırıG ortama hâkim oldu; Ron öne doğru eğilip, reverans yaptı.

--Neyin peGindeydiniz? diye sordu Seamus istekli bir Gekilde.

Gçlerinden herhangi biri daha soruya kaçamak bir yanıt veremeden, Harry GimGek Geklindeki yara
izinde korkunç, yakıcı bir acı hissetti. Meraklı ve mutlu yüzlere aceleyle sırtını dönerken, Ghtiyaç Odası
gözlerinin önünden silindi. Ve bir barakanın içinde ayakta duruyordu, ayaklarının altındaki çürümüG
döGeme tahtaları parçalanıp etrafa dağılmıGtı. Toprağın altından çıkarılmıG bir altın kutu, yerdeki

deliğin yanında ağzı açık ve içi boG bir Gekilde duruyordu, Voldemort&#65533;un öfke çığlıkları kafasının içinde
titreGti.

Muazzam bir çabayla Voldemort&#65533;un zihninden bir kez daha çıkıp, ayakta durduğu, sallanan, Ghtiyaç
Odası&#65533;na geri döndü, yüzünden terler akıyordu ve Ron onu ayakta tutuyordu.

--Gyi misin, Harry? KonuGan Neville&#65533;di. --Oturmak ister misin? Sanırsam yorgunsunuzdur, siz--?

--Hayır, dedi Harry. Voldemort&#65533;un diğer Hortkuluklarından birinin kaybını az önce fark ettiğini kelimeler
olmadan anlatmaya çalıGarak, Ron ve Hermione&#65533;ye baktı. Zamanları hızla

tükeniyordu: Voldemort bir
sonraki yer olarak Hogwarts&#65533;ı ziyaret etmeyi seçerse, Ganslarını kaybedeceklerdi.

--BaGlamamız gerek, dedi, onların yüz ifadeleri ona anladıklarını söylüyordu.

--Ne yapacağız, öyleyse, Harry? diye sordu Seamus. --Plan nedir?

--Plan mı? diye tekrar etti Harry. Harry tüm iradesini, kendini Voldemort&#65533;un öfkesine teslim etmemek
için kullanıyordu: Yara izi hala yanmaktaydı. --gey, bizim&#65533;Ron, Hermione vebenim&#65533;yapmamız
gereken bir Geyler var ve bu durumda bizim buradan çıkmamız gerek.

Hiç kimse artık ne gülüyordu ne de haykırıyordu. Neville kafası karıGmıG bir Gekilde ona baktı.

--Ne demeye çalıGıyorsun _buradan çıkmak&#65533; ile?

--Biz buraya kalmak için gelmedik, dedi Harry, yara izini ovalayıp, acıyı hafifletmeye çalıGarak.
--Yapmamız gereken bazı önemli Geyler var&#65533;

--Ne yapacaksınız?

--Ben&#65533;Ben, size söyleyemem.

O anda bir mırıldanma dalgası olmuGtu. Neville&#65533;in kaGları büzüldü.

--Niye bize söyleyemiyorsun? Kim-Olduğunu-Bilirsin&#65533;e karGı savaG ile ilgili bir Gey, değil mi?

--gey, evet&#65533;

--Öyleyse size yardım edeceğiz.

Diğer Dumbledore&#65533;un Ordusu üyelerinin bazıları hevesle, geriye kalanlar da ciddi bir Gekilde kafalarını
sallıyorlardı, Bir kaçı doğrudan doğruya yapılacak hareketlere karGı isteklililiklerini sandalyelerinden
kalkarak kanıtladılar.

--Anlamıyorsunuz, Harry&#65533;ye son birkaç saatte bunları çok fazla söylemiG gibi göründü. --Biz&#65533;biz size
söyleyemeyiz. Bunu biz yapmak zorundayız&#65533;yalnız baGımıza.

--Neden? diye sordu Neville.

--Çünkü&#65533; Kayıp Hortkuluk&#65533;u aramaya baGlamaktaki ya da en azından Ron ve Hermione ile aramaya
nereden baGlayabilecekleri hakkında özel olarak tartıGmaktaki umutsuzluğu arasından, Harry
düGüncelerini toplamanın zorlaGtığını olduğunu fark etti; Yara izi hâlâ yanmaktaydı. --Dumbledore, bize,
üçümüze bir görev bıraktı, dedi dikkatli bir Gekilde, --ve biz baGkalarına söylememekle yükümlüyüz&#65533;
demek istediğim, bizim yapmamızı istedi, sadece üçümüzün.

--Biz onun ordusuyuz, dedi Neville. --Dumbledore&#65533;un Ordusu. Biz hep birlikte bunun içindeydik, siz
üçünüz dıGarıda kendi baGınızayken, biz bunun devam etmesini sağladık&#65533;

--Tam olarak bir piknik olmadı, dostum, dedi Ron.

--Öyle bir Gey olduğunu hiç söylemedim, fakat bize niye güvenemediğini anlamıyorum. Bu odadaki herkes savaGıyordu ve Carrowlar yakalamak amacıyla, peGlerine düGtüğü için burada kalıyorlar. Buradaki herkes Dumbledore&#65533;a sadık olduklarını&#65533;sana sadık olduklarını kanıtladılar.

--Bak, diye baGladı Harry, ne söyleyeceğini bilmeden, fakat mesele bu değildi: tünel kapısı az önce arkasında açılmıGtı.

--Mesajını aldık, Neville! Merhaba, siz üçünüz, sizin de kesinlikle burada olduğunuzu düGünmüGtüm!

Gelenler Luna ve Dean&#65533;di. Seamus son derece büyük bir sevinç kükreyiGi koyuverdi ve koGup, en iyi arkadaGına sarıldı.

--Herkese merhaba! dedi Luna mutlu bir Gekilde. --Ah, geri dönmüG olmak harika!

--Luna,&#65533;&#65533; dedi Harry dikkatleri üstüne toplayarak, --burada ne yapıyorsun? Sen nasıl&#65533;?

--Gönderdim, dedi Neville, elinde sahte Galleon&#65533;u tutuyordu. --Ona ve Ginny&#65533;ye, siz eğer ortaya çıkarsanız, onları haberdar edeceğime dair söz verdim. Biz hepimiz, eğer geri dönerseniz, bunun devrim olacağını düGünüyorduk. Bu, Snape&#65533;i ve Carrowlar devireceğiz demek.

--Tabii ki bu anlama geliyor, dedi Luna berrak bir sesle, --değil mi, Harry? Onlarla savaGıp, onları Hogwarts&#65533;tan atacağız?

--Dinleyin, dedi Harry panikleme hissini arttıracak bir Gekilde, --Üzgünüm, fakat bizim dönmemizin sebebi bu değil. Bizim yapmamız gereken bir Gey var ve sonra&#65533;

--Bizi bu karıGıklıkta bırakacak mısın? diye ısrar etti Michael Corner.

--Hayır! dedi Ron. --Bizim yaptığımız Gey sonunda herkesin yararına olacak, tüm bunlar Kim-Bilirsin-Sen&#65533;den kurtulmak ile alakalı&#65533;

--Öyleyse yardım etmemize izin verin! dedi Neville kızgın bir Gekilde. --Bunu bir parçası olmak istiyoruz!

Arkalarında baGka bir gürültü çıktı ve Harry döndü. Kafası yerinden çıkıp düGmüG gibiydi: gimdi duvardaki delikten Ginny tırmanıyordu, hemen arkasından da Fred, George ve Lee Jordan onu izliyordu. Ginny Harry&#65533;ye son derece mutlu bir Gekilde gülümsedi: Harry, onun ne kadar güzel olduğunu, değerini Gimdiye kadar neden hiç tamamıyla anlamadığını unutmuGtu, fakat Gimdiye kadar onu gördüğü için, hiç bu kadar az hoGnut olmamıGtı.

--Aberforth biraz sinirlenmeye baGlamıGtı, dedi Fred, birkaç selamlama çığlığını yanıtlamak için elini kaldırdı. --Biraz uyuklamak istiyor ve barı, tren istasyonuna dönmüGtü.

Harry&#65533;nin ağzı açık kaldı. Lee Jordan&#65533;ın hemen arkasından Harry&#65533;nin eski kız arkadaGı, Cho Chang gelmiGti. Cho, ona gülümsedi.

--Mesajı aldım, dedi, kendi sahte Galleonunu tutuyordu ve Michael Corner&#65533;a doğru yürüyüp, yanına oturdu.

--Öyleyse, plan nedir, Harry? dedi George.

--Plan diye bir Gey yok, dedi Harry, tüm bu insanların aniden ortaya çıkıGı yüzünden aklı hâlâ karıGıktı, yara izi hâlâ o kadar Giddetli yanıyordu ki, her Geyi anlamak elinden gelmiyordu.

--Sadece elimizden geldiğince hayatta kalacağız, değil mi? En sevdiğim tarz, dedi Fred.

--Bunu durdurmak zorundasın! dedi Harry Neville&#65533;e. --Onların hepsini buraya ne için çağırdın? Bu delilik&#65533;

---------------------- Page 295-----------------------

--SavaGıyoruz, değil mi? dedi Dean, kendi sahte Galleon&#65533;unu çıkarırken. --Mesaj diyor ki Harry geri döndü ve biz de savaGacağız! Bir asaya ihtiyacım olacak, herhalde&#65533;

--Asan yok mu&#65533;? diye baGladı Seamus.

Ron aniden Harry&#65533;ye döndü.

--Onlar niye yardım edemiyorlar?

--Ne?

--Yardım edebilirler. Sesini öyle alçaltıp konuGtu ki, aralarında duran Hermione&#65533;den baGka kimse onu duyamadı, --Nerede olduğunu bilmiyoruz, Onu çabucak bulmak zorundayız. Aradığımız Geyin, bir Hortkuluk olduğunu söylemek zorunda değiliz.

Harry, Ron&#65533;dan, mırıldanmaya baGlayan Hermione&#65533;ye baktı, --Sanırım Ron haklı. Daha ne aradığımızı bile bilmiyoruz, onlara ihtiyacımız var. Ve Harry ikna olmamıG bir Gekilde görününce, --her Geyi tek baGına yapmak zorunda değilsin, Harry.

Harry hızlı bir Gekilde düGündü, yara izi hâlâ karıncalanmaktaydı, baGı yarılacak gibi sancılandı. Dumbledore, Hortkuluklar hakkında Ron ve Hermione&#65533;den baGka kimseye hiçbirGey söylememesi konusunda onu uyarmıGtı. Sırlar ve yalanlar, biz böyle büyüdük ve Albus&#65533; O doğuGtan yetenekliydi&#65533; Onun gibi güvenmeye korkarak, sırlarını göğsünün içine sımsıkı bir Gekilde muhafaza ederek, Dumbledore&#65533;a mı benzemeye baGlıyordu? Fakat Dumbledore Snape&#65533;e güvenmiGti ve bu onu nereye götürmüGtü? Onu en yüksek kulenin tepesinde öldürülmeye götürmüGtü&#65533;

--Çok iyi, dedi sessizce diğer ikisine. --Tamam, diye seslendi odaya serbestçe ve tüm gürültü kesildi: Yakındakilerin Gans eseri duydukları, espriler patlatan Fred ve George, sustular, herkes tetikte ve

heyecanlanmıG görünüyordu.

--Bulmamız gereken bir Gey var, dedi Harry. --Bu Gey&#65533;bu Gey Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;i yenmekte bize yardım edecek. Burada, Hogwarts&#65533;ta, fakat nerede olduğunu bilmiyoruz. Rawenclaw&#65533;a ait olabilir. Böyle bir nesne duyanınız var mı? Örneğin, hiç üstünde Rawenclaw&#65533;ın kartalının olduğu bir Geye rast geldiniz mi?

Ravenclawlar&#65533;dan oluGan küçük gruba; Padma, Michael, Terry ve Cho'ya ümitle baktı ama Ginny'nin koltuğunun koluna tünemiG olan Luna cevapladı.

"Pekala, Gu kayıp taç. Sana söylemiGtim, hatırlıyor musun Harry? Ravenclaw'ın kayıp tacı? Babam onun kopyalamaya çalıGıyor."

"Evet, kayıp taç," dedi Michael Corner gözlerini devirerek, "Kayıp, Luna. Bu önemli bir nokta."

"Ne zaman kayboldu?" diye sordu Harry.

"Söylendiğine göre yüzyıllarca önce," dedi Cho ve Harry'nin ümitleri yıkıldı. "Profesör Flitwick tacın Ravenclaw'ın kendisiyle birlikte kaybolduğunu söylemiGti. Gnsanlar aramıGtı ama," Ravenclawlara hitap etti. "Hiç kimse ona dair bir iz bulamadı, değil mi?"

Hepsi baGlarını salladı.

"Özür dilerim ama taç nedir? diye sordu Ron.

"Bir çeGit baGlık, dedi Terry Boot. "Ravenclaw'unki giyenin bilgeliğini arttıran sihirli özelliklere sahip olmalı.

"Evet, babamın MahfıGt-"

---------------------- Page 296----------------------

Ama Harry Luna'yı böldü.

"Ve hiçbiriniz buna benzer birGey gördünüz mü?"

Yine baGlarını salladılar. Harry, kendi hissettiği hayal kırıklığının aynısını yüzlerinde gördüğü Ron ve Hermione'ye baktı. AnlaGılan hiç izi olmayan ve bu kadar uzun zamandır kayıp bir nesne Gatoda gizli bir Hortkuluk için uygun bir aday gibi görünmüyordu... Harry yeni bir soru soramadan, ne yazık ki, Cho tekrar konuGtu.

"Eğer tacın neye benzediğini görmek isterseniz sizi ortak salona götürüp gösterebilirim, Harry. Ravenclaw, heykelinde onu takıyor."

Harry'nin yara izi yeniden yandı.: Bir anlığına Ghtiyaç Odası hızla döndü ve orası yerine kanalık yerin altında süzüldüğünü gördü ve omuzlarına dolanmıG büyük yılanı hissetti. Voldemort yeniden uçuyordu, yeraltındaki göle ya da buraya, Gatoya, bilmiyordu; ama hangisi olursa olsun, çok az zamanları kalmıGtı.

"Yolda," dedi Ron ve Hermione'ye sessizce. Cho'ya sonra da onlara bir bakıG attı. "Dinleyin, bunun pek yol gösterici olmadığını biliyorum ama gideceğim ve Gu heykele bakacağım, en azından neye benzediğini bulalım. Beni burada bekleyin ve bilirsiniz- diğerini- güvende tutun."

Cho ayağa fırladı ama Ginny Giddetle, "Hayır, Luna Harry'i götürecek, değil mi Luna?" dedi.

"Ah, evet, memnuniyetle," dedi Luna mutlulukla ve Cho hayal kırıklığıyla yerine oturdu.

"Nasıl çıkacağız?" diye sordu Harry Neville'e.

"Buradan."

Harry ve Luna'ya küçük gardırobun merdivene açıldığı köGeye kadar eGlik etti.

"Her gün farklı yerlerde ortaya çıkıyor, böylece bulmaları imkansızlaGıyor," dedi. "Tek sorunumuz çıktığımızda kendimizi nerede bulacağımızı bilmiyor oluGumuz. Dikkatli ol, Harry, geceleri hep devriye geziyorlar."

"Önemli değil," dedi Harry. "En kısa zamanda görüGürüz."

Harry ve Luna; uzun, meGalelerle aydınlatılmıG ve beklenmeyen yerlerden köGeler çıkan merdivenlere doğru aceleyle gitti. Sonunda bütün duvara benzer bir yere ulaGtılar.

"Altına gir," dedi Harry Luna'ya Görünmezlik Pelirini'ni çıkarıp üstlerine örterek. Duvarı hafifçe itti. Onun dokunuGuyla duvar eridi ve dıGarı çıktılar: Harry arkasına göz attı ve kendisini derhal mühürlediğini gördü. Karanlık bir koridorda duruyorlardı: Harry Luna'yı gölgelere çekti, boğazındaki keseyi arandı ve içinden Çapulcu Haritası'nı çıkardı. Burnuna yakın tutarak aramaya baGladı ve kendisinin ve Luna'nın yerini saptadı.

"BeGinci kattayız," diye fısıldadı, Filch'in koridor boyunca onlardan uzaklaGmasını izleyerek. "Hadi, bu taraftan."

Sürünmeye baGladılar.

Harry daha önce geceleri Hogwarts'ta çok dolanmıGtı ama kalbi hiç bu kadar hızlı çarpmamıGtı ve hiç bir yerden geçerken kendi güvenliğine bu kadar bağlı olmamıGtı. Ay ıGığının aydınlattığı taGlardan, yavaG adımları arasında miğferleri gıcırdayan zırhların yanından geçtiler, köGelerin ilerisinde kim bilir neler pusuda bekliyor diye, iki kez onlara dikkat etmeden devam eden hayalatlere izin vermek için durdular, Harry ve Luna Çapulcu Haritası'nı ıGık el verdikçe kontrol ederek yürüdüler. Harry bir engelle karGılaGacaklarını düGündü; en kötüsü Peeves'ti ve her adımı ilk önce duymak için kulaklarını açtı, hortlağın sahte iGaretleri yaklaGtı.

"Bu taraftan, Harry." diye soludu Luna yenini kavrayıp sarmal merdivene çekti.

Dar, baG döndürücü merdivenleri tırmadılar; Harry daha önce buraya hiç çıkmamıGtı. Sonunda bir kapıya ulaGtılar. Bir kapı kolu ya da anahtar deliği yoktu; yalnızca gösteriGsiz geniG yaGlı ahGap ve kartal Geklinde bronz kapı tokmağı vardı. Luna, bir kola ya da vücuda bağlı değilmiG, havada yüzüyormuG gibi tüyler ürpertici soluk renkli ellerinin birini öne uzattı. Bir kez tıklattı ve sessizliğin içinde Harry'e top atıGı gibi geldi. Kartalın gagası açıldı ama kuGun sesi yerine yumuGak müzikal bir ses "Hangisi önce gelir, anka mı yoksa alev mi?" dedi.

"Hmm... Ne düGünüyorsun, Harry?" dedi Luna düGünceli gözükerek.

"Ne? Yalnızca parola yok mu?"

"Ah, hayır, soruyu yanıtlaman gerekiyor," dedi Luna.

"Ya yanlıG olursa?"

"Bunu düzeltecek birini beklemen gerekir," dedi Luna. "Böyle öğrenebilirsin, anladın mı?"

"Evet... Sorun Gu ki, kimseyi bekleyecek vaktimiz yok, Luna."

"Evet, ne demek istediğini anlıyorum," dedi Luna ciddiyetle. "Pekala öyleyse, bence cevap bir döngünün baGlangıcı yoktur."

"Mantıklı," dedi ses ve kapı savrularak açıldı.

Ravenclawlar&#65533;ın bomboG ortak salonu geniG bir daireydi ve Harry&#65533;nin Hogwarts&#65533;ta gördüğü her yerden daha gösteriGliydi. Zarif pencere kalıpları mavi-bronz ipeklerle duvarda noktalanıyordu; ayrıca Ravenclawlar dağın harika manzarasına da sahipti. Tavanları kubbeli ve gece mavisi halıya da yansıdığı gibi yıldızlarla bezeliydi. Masalar, sandalyeler ve kitaplıklar ve kapının karGısına uzun beyaz mermerden bir heykel yerleGtirilmiGti.

Harry, Luna&#65533;nın evinde gördüğü Rowena Ravenclaw&#65533;un heykelini fark etti. IGıklandırılmıG bir kapının yanındaydı, Harry yatakhanenin üst katta olduğunu tahmin etti. Uzun adımlarla mermer kadına doğru ilerledi ve o da ona güzel ama korkutucu yüzüyle alaycı bir Gekilde karGılık veriyor gibiydi. Narin görünüGlü mermer bir taç baGının tepesinde gerçeğini temsil ediyordu. Fleur&#65533;un düğünde taktığı taca hiç benzemiyordu. Gçine minik harfler kazınmıGtı. Harry Görünmezlik Pelerini&#65533;nin altından dıGarı adım attı ve heykelin kaidesine doğru ne yazdığını okumak için tırmandı.

--Büyüklüğün ötesinde büyük adamların hazinesi vardır.

--Seni bir aptal gibi beG parasız yapar, dedi kesik kesik konuGan bir ses.

Harry etrafında döndü, kaideyi çıkardı ve yere bıraktı. Alecto Carrow&#65533;un düGük-omuzlu bedeni arkasında duruyordu ve Harry daha asasını kaldırırken, o güdük iGaret parmağını kafatasına bastırdı ve alnına yılan damgalandı.

OTUZUNCU BÖLÜM

SEVERUS SNAPE&#65533;İN KOVULUŞU

Parmakları GGaret&#65533;e değdiği an, Harry&#65533;nin yara izi öldüresiye yandı, yıldızlı oda görüG alanından kayboldu ve sarp bir kayalığın altındaki bir sürü kayanın üzerinde duruyordu ve dalgalar kıyıya vuruyordu ve kalbinde bir zafer vardı &#65533; Çocuğu ele geçirdiler.

Yüksek sesli bir patlama Harry&#65533;yi bulunduğu yere geri getirdi: Ne yaptığını GaGırmıG halde, asasını kaldırdı, ama önündeki cadı öne düGüyordu bile; yere öyle çarptı ki kitap dolabının camı çınladı.

--D.O. dersleri dıGında birini hiç SersemletmemiGtim, dedi Luna, biraz ilgili tonda. --Ama düGündüğümden daha gürültülüydü.

Ve beklendiği gibi tavan titremeye baGladı. Yatakhanelere açılan kapının arkasından koGuGturan ayak sesleri giderek yükseliyordu: Luna&#65533;nın büyüsü yukarıda uyuyan Rawenclaw&#65533;lıları uyandırmıGtı.

--Luna, nerdesin? Pelerin&#65533;in altına girmem gerek!

Luna&#65533;nın ayakları yoktan var oldu; o da hemen onun tarafına geçti ve kapı açılıp bütün Rawenclaw&#65533;lar gece kıyafetleriyle içeri akarken kız Pelerin&#65533;i üstlerine çekti. Soluk soluğa kalmalar ve Alecto&#65533;yu baygın halde görmenin verdiği hayretin etkisiyle bağırıGlar oldu.

Her an uyanıp saldırabilecek vahGi bir hayvanmıGçasına yavaGça onun etrafında ilerlediler. Ufak tefek cesur bir Birinci Sınıf öne doğru sıçradı ve koca ayak parmağıyla sırtını dürttü.

--Bence ölmüG olabilir! diye bağırdı keyifle.

--A, bak, diye fısıldadı Luna neGeyle, Rawenclaw&#65533;lar Alecto&#65533;nun etrafında toplanınca. --Memnun oldular! Harry gözlerini kapattı ve yara izi zonklayıp tekrar Voldemort&#65533;un zihnine sızmayı seçti... Birinci mağaranın içindeki tünele doğru hareket ediyordu... Gelmeden önce madalyondan emin olmayı seçmiGti... ama bu uzun sürmezdi...

Ortak salonun kapısı tıkladı ve tüm Rawenclaw dondu kaldı. Öteki taraftan kartal Gekli kapı tokmağının çıkardığı müzikal bir ses duyuldu: --Kaybolan nesneler nereye gider?

--Ne bileyim? Kapa çeneni! diye hırladı Harry&#65533;nin Carrow kardeG, Amycus&#65533;a ait olduğunu bildiği görgüsüz bir ses. --Alecto? Alecto? Orda mısın? Onu yakaladın mı? Aç kapıyı!

Rawenclaw&#65533;lar dehGete düGmüGler, birbirlerine fısıldıyorlardı. Ardından ikaz etmeden, sanki biri kapıya silahla ateG ediyormuGcasına bir tomar gürültülü patlama oldu.

--ALECTO! Eğer o gelir de biz Potter&#65533;ı yakalamamıGsak&#65533; Malfoy&#65533;larla aynı hale mi düGmek istiyorsun?

CEVAP VER BANA! diye feryat etti Amycus, kapıyı tüm gücüyle sallayarak, ama hala açılmıyordu.
Rawenclaw&#65533;ların hepsi geri kaçıyorlardı ve bazı bir hayli ürkmüGlerdi diğerleri ise yukarıya yataklara
koGuyordu. Ardından, tam Harry, O, patlatamadan kapıyı açıp Ölüm Yiyen bir Gey yapamadan
Amycus&#65533;u Sersemletmeyi düGündükten bir saniye sonra en aGina olduğu ses kapının ardından
yükseldi.

--Size ne yaptığınızı sorabilir miyim, Profesör Carrow?

--Kahrolası &#65533; kapıdan &#65533; geçmeye &#65533; çalıGıyorum! diye bağırdı Amycus. --Git ve Flitwick&#65533;i getir! Getir ve
aç Gunu, hemen!

--Ama sizin kız kardeGiniz orada değil mi? diye sordu Profesör McGonagall. --Profesör Flitwick onu
sizin acil isteğiniz üzerine bu akGam içeri bırakmadı mı? Belki o sizin için kapıyı açabilir? O zaman
Gatonun yarısını uyandırmak zorunda olmazsınız.

----------------------- Page 299-----------------------

--Cevap vermiyor, seni yaGlı süpürge! Sen aç! Kahretsin! Yap, hadi!

--Elbette, arzu ettiğiniz gibi, dedi Profesör McGonagall, müthiG bir soğuklukla. Tokmağa nazikçe
dokundu ve müzikal ses tekrar sordu.

--Kaybolan nesneler nereye gider?

&#65533;Hiçliğe ya da her yere! diye yanıtladı Profesör McGonagall.

--Güzel anlattın, diye cevapladı kartal Geklindeki kapı tokmağı ve kapı sallanarak açıldı.

Amycus asasını savurarak eGikten fırlarken geride kalan bir kaç Rawenclaw da süratle merdivenlere
koGtular. Kız kardeGi gibi kamburdu, solgun, yumuGak yüzü ve ufak gözleri tepkisizce yere uzanmıG
Alecto&#65533;ya çevrildi. Kızgınlık ve korkuyla çığlık attı.

--Ne yaptılar, küçük itler? diye bağırdı. --Kimin yaptığını bana söyleyene kadar hepsine Cruciatus laneti
uygulayacağım &#65533; ve Karanlık Lord ne der? diye feryat etti, kız kardeGinin yanında duruyor ve iGaret
parmağıyla alnını Gamarlıyordu. --Onu yakalayamadık ve gittiler ve onu öldürdüler!

--Sadece Sersemletildi, dedi Alecto&#65533;yu incelemek için öne eğilen Profesör McGonagall sabırsızlıkla.
--Mükemmel derecede iyi olacak.

--Bludger olasıca, olmayacak! diye böğürdü Amycus, --Karanlık Lord onu bulduktan sonra olmayacak!
O gitti ve onun için gönderildi, GGaret&#65533;in yandığını hissediyorum ve o Potter&#65533;ı yakaladığımızı düGünüyor.

--Potterı yakaladığınızı mı? dedi Profesör McGonagall keskince. --Ne demek istiyorsunuz, Potter&#65533;ı
yakalamakla?

--Bize Potter&#65533;ın Rawenclaw Kulesi&#65533;ne girmeyi

deneyebileceğini ve eğer onu yakalarsak haber göndermemizi söyledi!

--Harry Potter Rawenclaw Kulesi&#65533;ne girmeyi neden denesin? Potter benim Bina&#65533;mda!

Gnanamazlığın ve korkunun ardında, Harry onun sesinde hafif bir gurur nağmesi duydu ve Minerva McGonagall&#65533;a olan Gefkat duygusu kabardı.

--Bize buraya gelebileceği söylendi! dedi Carrow. --Neden olduğunu biliyor muyum?

Profesör McGonagall kalktı ve boncuk boncuk gözleri odayı taradı.

Gkinci kez Harry ve Luna&#65533;nın durduğu yerden geçtiler.

--Çocukların üzerine atabiliriz, dedi Amycus, domuza benzeyen suratı aniden Geytanca bir hal alarak.
--Tabi, yapacağımız Gey bu. Alecto&#65533;nun çocuklar tarafından pusuya düGürüldüğünü söyleyeceğiz ve ardından yukarıdaki çocuklar &#65533;yatakhanenin yönüne yıldızlı tavana baktı &#65533;--ve onların GGaret&#65533;e zorladıklarını ve bu nedenle yanlıG alarm aldığını&#65533; Onları cezalandırabilir. Birkaç çocuk fazla ya da az ne fark eder?

--Sadece doğru ile yalan, cesaret ile ödleklik arasındaki fark, dedi bembeyaz kesilen Profesör McGonagall, --kısaca sen ve kız kardeGinin değerini bilemeyeceği fark. Ama bir Geyi açığa kavuGturmama izin ver. Bir sürü beceriksizliklerini Hogwarts&#65533;ın öğrencilerinin üstüne atmayacaksın.
Buna izin vermeyeceğim.

--Efendim?

Amycus, Profesör McGonagall&#65533;a tiksindirici Gekilde yaklaGana dek öne yürüdü, yüzü onunkinden santim ötedeydi. Profesör McGonagall ise vazgeçmiG halde geri gitti, ama ona tuvalet oturağına yapıGmıG iğrenç bir GeymiG gibi bakıyordu.

---------------------- Page 300-----------------------

--Bu izin verme meselesi değil Minerva McGonagall. Senin vaktin doldu. Burada iktidarda olan biziz ve ya beni desteklersin ya da bedelini ödersin.

Ve suratına tükürdü.

Harry Pelerini üzerinden attı, asasını kaldırdı ve --Bunu yapmayacaktın. dedi.

Amycus etrafına baktığında ise Harry --Crucio! diye bağırdı.

Ölüm Yiyen yerden kesildi. BoğuluyormuG gibi çırpınarak ve acıdan inleyerek havada kıvrandı ve ardından çatırtıyla ve cam çatırtısıyla bir kitaplığın içine girdi ve baygın halde yere çöktü.

--Bellatrix&#65533;in ne demek istediğini anlıyorum, dedi Harry, kan beynine sıçramıGtı, --gerçekten kastetmen lazım.

--Potter! diye fısıldadı Profesör McGonagall, kalbini tutarak. --Potter buradasın! Ne &#65533;? Nasıl &#65533;? Kendini toparlamaya çalıGtı. --Potter, bu aptalcaydı!

--Size tükürdü, dedi Harry.

--Potter &#65533; ben &#65533; bu çok &#65533; çok yiğitçeydi &#65533; ama farkında değil misin &#65533;?

--Evet, farkındayım, diye temin etti onu. Nedense onun telaGı Harry&#65533;I ciddileGtirdi. --Profesör McGonagall, Voldemort yolda.

--Oh, artık adını söylememize izin var mı? diye sordu Luna ilgilenir tavırla, Görünmezlik Pelerini&#65533;ni çekip çıkartarak. Bu saniyelik yasak ihlalinin meydana geliGi, geriye sendeleyip ekose geceliğinin yakasını kavrayarak en yakın sandalyeye çöken Profesör McGonagall&#65533;ı bunaltmıG görünüyordu.

--Ona ne dediğimizin bir farkı yok, diye anlattı Harry Luna&#65533;ya. --Zaten benim nerede olduğumu biliyor.

Harry, hiddetle birleGen beyninin uzak bir köGesinde, yara izi yanar halde, hayaletimsi yeGil geminin içindeki Voldemort&#65533;un karanlık gölün üzerinde seyrettiğini görebiliyordu... Neredeyse taGtan tasın olduğu adacığa eriGmiGti.

--Kaçmalısın, diye fısıldadı Profesör McGonagall, --Hemen Potter, olabildiğince hızlı!

--Olmaz, dedi Harry. --Yapmam gereken bir Gey var. Profesör, Rawenclaw&#65533;ın tacının nerede olduğunu biliyor musunuz?

--Rawenclaw&#65533;ın t&#65533;tacı mı? Tabii ki hayır &#65533; yüzyıllardır kayıp değil miydi?

Biraz daha dik oturdu. --Potter, çılgınlıktı, bu Gatoya girmen gerçekten çılgınlıktı &#65533;--

--Yapmalıydım, dedi Harry. --Profesör, burada benim bulmam gereken bir Gey saklı ve bu taç olabilir &#65533; Profesör Flitwick ile konuGabilirsem &#65533;--

gıkırdayan cam parçaları, hareketlenme sesi duyuldu: Amycus kendine geliyordu. Harry ya da Luna harekete geçmeden Profesör McGonagall, asasını sersemlemiG Ölüm Yiyene doğrultarak ayağa kalktı ve, --Imperio. dedi.

Amycus ayağa kalktı kız kardeGine doğru yürüdü, onun asasını aldı, ardından itaatkârca Profesör McGonagall&#65533;a yürüdü ve kendi asası ile birlikte ona verdi.

Ardından Alecto&#65533;nun yanında yere yattı. Profesör McGonagall asasını tekrar salladı ve bir boy parıltılı ip yoktan var oldu ve Carrowları sımsıkı birbirlerine bağlayarak sarmaladı.

--Potter, dedi Profesör McGonagall, Carrowlar&#65533;ın vaziyetine son derece aldırmayıp tekrar ona doğru dönerek. --Eğer Adı&#65533;Anılmaması&#65533;Gereken&#65533;KiGi burada olduğunu gerçekten biliyorsa &#65533;--

Bunu söylediğinde, Harry&#65533;de yara izini ateGe veren bedensel acıya benzer bir öfke alevlendi ve bir anlığına iksiri boGaltılmıG bir tasın içine doğru baktı ve yüzeyde bir altın madalyonun güvenli bir Gekilde yatmadığını gördü &#65533;

--Potter, iyi misin? dedi bir ses ve Harry kendine geldi. Ayakta durabilmek için Luna&#65533;nın omzunu kavramıGtı.

--Süre daralıyor, Voldemort yaklaGıyor, Profesör, Dumbledore&#65533;un emirleri ile hareket ediyorum, bulmamı istediği Geyi bulmam lazım! Ama ben Gatoyu ararken öğrencileri uzaklaGtırmamız gerek &#65533; Voldemort&#65533;un istediği benim ama bir kaç tane az ya da fazla öldürmeye aldırıG etmez&#65533;-- hem de Hortkuluk&#65533;lara saldırdığımı öğrenmiGken. Harry cümleyi kafasında bitirdi.

--Dumbledore&#65533;un emirleriyle mi hareket ediyorsun? diye tekrarladı bir mucize seziyormuGçasına. Sonra kendini tam ağırlığına kavuGturdu.

--Sen bu&#65533;bu nesneyi ararken biz okulu Adı&#65533;Anılmaması&#65533;Gereken&#65533;KiGi&#65533;ye karGı güvenceye alacağız.

--Bu mümkün mü?

--Evet, ben öyle düGünüyorum, dedi McGonagall kuru kuru, --biz öğretmenler sihirde epey iyiyiz, bilirsin. Eğer bütün gayretimizi gösterirsek onu bir süreliğine uzak tutabileceğimize eminim. Tabii ki, Profesör Snape&#65533;in de çaresine bakılması gerekiyor&#65533;--

--Bana bırak&#65533;--

--Ve eğer Hogwarts, Karanlık Lord kapılarında, bir kuGatmaya sahne olacaksa, olabildiğince çok masum insanı yoldan çekmek makul olacaktır. Uçuç Gebekesi gözetim altındayken ve Hogwarts alanı içinde Cisimlenme mümkün&#65533;--

--Bir yol var, dedi Harry hemen ve Domuz Kafası&#65533;na giden pasajdan bahsetti.

--Potter, yüzlerce öğrenciden bahsediyoruz&#65533;--

--Biliyorum, Profesör, ama eğer Voldemort ve Ölüm Yiyenler okul sınırlarına odaklanıyorlarsa Domuz Kafası&#65533;ndan kimin BuharlaGtığı ile ilgilenmeyeceklerdir.

--Orada bir Gey var, diye onayladı. Asasını Carrow&#65533;lara doğrulttu ve gümüG bir ağ vücutlarını kapladı, kendi kendini etrafında düğümledi ve onları havaya kaldırdı. Orada mavi ve altın sarısı tavanda iki büyük, çirkin deniz yaratığı gibi asılı kaldılar. --Gel. Diğer bina baGkanlarını uyarmalıyız. O Pelerini giysen iyi olur.

Kapıyı geçti ve geçtikten sonra asasını kaldırdı. Ucundan gözlerinin etrafında gözlük izi olan üç tane

kedi fırladı. Patronuslar; Profesör McGonagall, Harry ve Luna takrar aGağıya indiklerinde Gık bir Gekilde öne fırlayarak spiral merdivenleri ıGıkla doldurdular.

Koridorlar boyunca yarıGtılar ve birer birer onlardan ayrıldılar; Profesör McGonagall&#65533;ın ekose geceliği zeminde hıGırdıyordu ve Harry ve Luna Pelerin&#65533;in altında onun arkasından hızlı hızlı yürüdüler.

BaGka ayak sesleri onlarınkine katıldığında iki kat daha aGağı inmiGlerdi, yara izi hala karıncalanan Harry onları ilk duyan oldu. Boynundaki kesede bulunan Çapulcu Haritası&#65533;na dokundu, ama çıkartamadan McGonagall da misafirlerinin farkına varmıG gibi gözüküyordu. Durdu, düelloya hazır halde asasını kaldırdı ve --Kim var orada? dedi.

--Benim, dedi alçak bir ses.

Zırhtan bir takımın ardından Severus Snape adım attı.

----------------------- Page 302-----------------------

Onun yanındayken nefret Harry&#65533;nin içinde kaynadı: Suçlarının önemliliğinin ardında Snape&#65533;in görünüGünün detaylarını unutmuGtu, yağlı siyah saçının ince yüzünün etrafında nasıl perdelendiğini, siyah gözlerinin nasıl ölü, soğuk görünüme sahip olduğunu unutmuGtu.

--Carrow&#65533;lar nerede? diye sordu sessizce.

--Onlara nerede olmalarını söylediysen orada, tahminimce, Severus, dedi Profesör McGonagall.

Snape daha da yakında durdu ve gözleri sanki Harry&#65533;nin orada olduğunu biliyormuGçasına Profesör McGonagall&#65533;ın üzerinden etrafındaki boGluğa kaydı. Harry de asasını saldırıya hazır Gekilde kaldırdı.

--Kanımca, dedi Snape, --Alecto bir davetsiz misafir yakalamıG.

--Gerçekten mi dedi Profesör McGonagall. --Ve bu kanıya nerden vardınız?

Snape derisine Karanlık GGaret kazınmıG olan sol koluyla narin, esnek bir hareket bir hareket yaptı.

--Oh, ama doğal olarak, dedi Profesör McGonagall. --Siz Ölüm Yiyenler&#65533;in kendine has haberleGme metotları vardır, unutmuGum.

Snape onu duymamıG gibi davrandı. Gözleri hala etrafındaki havayı araGtırıyordu ve ne yaptığını dikkat ediyormuG edasıyla gitgide yakına geliyordu.

--Koridorları gezme devriyenin bu gece olduğunu bilmiyordum, Minerva.

--Bir itirazın mı var?

--Bu saatte seni yataktan neyin kaldırmıG olacağını merak ediyorum?

--Bir kargaGa duyduğumu düGündüm, dedi Profesör McGonagall.

--Gerçekten mi? Ama her Gey sakin görünüyor.

Snape onun gözlerinin içine baktı.

--Harry Potter&#65533;ı gördün mü Minerva? Çünkü eğer öyleyse, ısrar etmeliyim&#65533;--

Profesör McGonagall Harry&#65533;nin inanabileceğinden daha hızlı hareket etti: Asası havayı yardı ve bir an
Harry, Snape&#65533;in bilinçsizce büzüGmüG olacağını düGündü, ama Kalkan Büyüsü&#65533;nün çabukluğu
öylesineydi ki McGonagall dengeden yoksun kaldı. Asasını duvardaki bir meGaleye savurdu ve meGale
dirseğinden ayrıldı. Snape&#65533;i lanetlemenin eGiğinde olan Harry, Luna&#65533;yı çullanan alevlerin yolundan
çekmek zorunda kaldı. Alevler çember halinde koridoru doldurmuG ve bir kement gibi Snape&#65533;in üzerine
uçmuGtu&#65533;

Ve daha fazla alev değil, McGonagall&#65533;ın dumana çevirip patlattığı büyük siyah bir yılan saniyeler içinde
yeniden Gekil alıp kuvvetlenen ve yol alan bir hançer yığını olmuGtu. Snape onları ancak önündeki zırh
takımla engelledi ve yankılanan bir sesle hançer teker teker göğsüne tesir etti&#65533;

--Minerva! dedi tiz bir ses ve Luna&#65533;yı hala uçan büyülerden koruyarak arkasına baktığında, Harry,
Profesör Flitwick&#65533;i ve Sprout&#65533;un gece kıyafetleriyle onlara karGı duran koridordan geldiklerini gördü.
Muazzam geniGlikteki Profesör Slughorn da arkada nefes nefese kalmıGtı.

--Hayır! diye ciyakladı Flitwick asasını kaldırarak. --Hogwarts&#65533;ta baGka cinayet iGleyemeyeceksin!

Flitwick&#65533;in büyüsü Snape&#65533;in arkasına sığındığı zırhtan takımı vurdu: Takım tangırtıyla canlandı. Snape
kendini sıkıGtıran kollardan çabalayıp kurtardı ve saldırganlarına geri gönderdi; Harry ve Luna, duvara
çarpıp paramparça olurken bunları engellemek için yana doğru atladı. Harry tekrar baktığında, Snape
büsbütün kaçıyordu, McGonagall, Flitwick ve Sprout arkasından koGuyordu. Bir sınıfın kapısına atıldı
ve saniyeler sonra McGonagall çığlık atarken duyuldu, --Korkak! KORKAK!

--Ne oldu, ne oldu? diye sordu Luna.

Harry onu ayağa kaldırdı ve Görünmezlik Pelerini&#65533;ni de peGlerinden sürükleyerek koridor boyunca
koGtular, Profesörler McGonagall, Flitwick ve Sprout&#65533;un kırık bir pencerenin önünde durduğu
terkedilmiG bir sınıfa girdiler.

--Atladı, dedi Profesör McGonagall, Harry ve Luna odaya koGtuklarında.

--Öldü mü yani? diye pencereye koGtu Harry, onun ani ortaya çıkıGının verdiği Gokun etkisiyle bağrıGan
Flitwick ve Sprout&#65533;u duymazdan gelerek.

--Hayır, ölmedi, dedi McGonagall acı bir Gekilde. --Dumbledore&#65533;un aksine hala asa taGıyordu&#65533; ve öyle
görünüyor ki ustasından bir sürü numara öğrenmiG.

DehGetin ürpertisiyle, Harry, uzakta yüzeyi çevreleyen duvarda karanlığa uçan

dev gibi yarasavari bir
suret gördü.

Artlarında ağır ayak vuruGları ve bir dolu üfleme vardı: Slughorn anca yakalayabilmiGti.

--Harry, dedi nefes nefese zümrüt yeGili ipek pijamasının altındaki geniG göğsüne masaj yaparak.
--Oğlum... ne sürpriz... Minerva, lütfen açıkla... Severus... ne?

--Müdürümüz kısa bir ara veriyor, dedi Profesör McGonagall, pencerelerdeki Snape biçimli Gekli iGaret
ederek.

--Profesör! diye bağırdı Harry, elleri alnında. Inferi ile dolu gölün yanından kaydığını görebiliyordu ve
hayalet gibi yeGil kayığın gizli sahile çarptığını hissetti ve Voldemort kalbindeki ölümle atlayıp öte
tarafa geçti&#65533;

--Profesör, okulu müdafaa etmemiz gerekiyor, o Gimdi gelir!

--Tamam. Adı&#65533;Anılmaması&#65533;Gereken&#65533;KiGi geliyor. diye anlattı diğer öğretmenlere. Sprout ve
Flitwick soludu; Slughorn bir inilti çıkardı. --Potter&#65533;ın Gatoda Dumbledore&#65533;un emirleriyle bir iGi halletmesi
gerek. Potter yapması gerekeni yaparken elimizden gelen bütün korumayı bu yere koymamız
gerekiyor.

--Tabii, bizim yapacağımız hiç bir Gey Kim&#65533;Olduğunu&#65533;Bilirsin&#65533;Sen&#65533;i uzak tutmaya yeterli olmaz
farkında mısınız? dedi Profesör Sprout.

--TeGekkürler, Pomona, dedi Profesör McGonagall, iki cadı arasında zalim bir anlayıG bakıGı yaGandı.
--Bana sorarsanız önce etrafa temel koruma kuracağız ve ardından öğrencileri toplayacağız ve Büyük
Salon&#65533;da buluGacağız. Büyük bölümü tahliye edilmeli, buna rağmen eğer bunlardan reGit olanlar ve
kalıp savaGmak isteyenlere olursa bir Gans verilmeli.

--Kabul, dedi Profesör Sprout, çoktan kapıya doğru acele ederek. --Yirmi dakika içinde Binamla birlikte
sizinle Büyük Salon&#65533;da buluGacağım.

Ve gözden kaybolunca, onun mırıldanmalarını duyabiliyorlardı. --Tentakula, geytan Kapanı. Ve
Snargaluf fasulyesi... evet, Ölüm Yiyen&#65533;lerin bunlarla savaGtığını görmek isterim.

--Ben buradan harekete geçebilirim, dedi Flitwick ve böylece yalın bir Gekilde görebiliyordu, asasını
kırılan pencereye doğru yöneltti ve aGırı karmaGık büyüler mırıldanmaya baGladı. Harry, tuhaf bir
püskürme sesi duydu, sanki Flitwick rüzgârın gücünü araziye salıvermiGti.

--Profesör, dedi Harry, küçük Tılsım öğretmenine yaklaGarak, --Profesör, sözünüzü kestiğim için özür
dilerim ama bu önemli. Rawenclaw&#65533;ın tacının nerde olduğu hakkında bir fikriniz var mı?

--Protego Horribilis&#65533;Rawenclaw&#65533;ın tacı mı? diye ciyakladı

Flitwick. --Biraz fazla irfan göz çıkarmaz,
Potter, ama bu durumda kullanıGlı olacağını zorlukla düGünüyorum!

---------------------- Page 304----------------------

--Ben sadece&#65533;nerde olduğunu biliyor musunuz demek istedim? Gördünüz mü?

--Görmek mi? YaGayan hafızası olan kimse görmedi! Uzun süre kaybolduğundan beri, evlat!

Harry umutsuz bir hayal kırıklığı ve panik karıGımı bir duygu hissetti. O zaman Hortkuluk neydi?

--Seninle ve senin Rawenclaw&#65533;larla Büyük Salon&#65533;da buluGalım, Filius! dedi Profesör McGonagall Harry
ve Luna&#65533;ya takip etmeleri için iGaret ederek.

Slughorn konuGmak için gürüldediğinde kapıyı anca geçmiGlerdi.

--Aman Allah&#65533;ım, diye soludu, solgun ve terli halde, fok bıyığı titriyordu. --Ne telaG! Bütün bunların
mantıklıca olup olmadığından emin değilim, Minerva. Gçeriye bir yol bulmaya kararlı, biliyorsun ve onu
geciktirmeyi deneyen herkes en acı tehlikenin içinde ola&#65533;--

--Seni ve Slytherin&#65533;leri de yirmi dakika içinde Büyük Salon&#65533;a bekliyorum, dedi Profesör McGonagall.
--Eğer öğrencilerinle gitmek istiyorsan, sizi durdurmayız. Ama eğer biriniz bizim direncimizi sabote
teGebbüsünde bulunursanız ya da bu Gatoda bize karGı tavır takınırsanız, o zaman, Horace, öldürmek
için savaGırız.

--Minerva, dedi donakalmıG vaziyette.

--Slytherin Binası&#65533;nın sadakatinin doğrultusunda karar verme vaktidir, diye sözünü kesti Profesör
McGonagall. --Git ve öğrencilerini uyandır, Horace.

Harry, Slughorn&#65533;un GaGkınlıktan karmakarıGık Geyler söylemesini izlemek için beklemedi: O ve Luna,
koridorun ortasında pozisyon almıG ve asasını kaldırmıG olan Profesör McGonagall&#65533;ın arkasından
koGtular.

--Piertotum&#65533;oh, Allah aGkına, Flich, Gimdi değil&#65533;--

YaGlı hademe topallaya topallaya görüG alanına girmiGti, bağırıyordu. --Yataktan çıkan öğrenciler!
Öğrenciler koridorda!

--Burada olmaları gerekiyor, seni saçmalayan dangalak! diye bağırdı McGonagall.

--gimdi git ve yararlı bir Gey yap! Peeves&#65533;i bul!

--Peeves? diye kekeledi Filch sanki bu adı daha önce hiç duymamıG gibi.

--Evet, Peeves, seni aptal, Peeves! Çeyrek yüzyıl boyunca onu Gikâyet etmedin mi? Bir kere olsun, git
ve onu yakala!

Filch besbelli, Profesör McGonagall&#65533;ın aklını yitirdiğini düGündü, ama topallayarak, kambur omuzla,
soluğunun bastırdığı mırıltıyla gitti.

--Ve Gimdi&#65533;Piertotum Lokomotor! diye haykırdı Profesör McGonagall.

Ve tüm koridor boyunca heykeller ve zırh takımları kaidelerinden ve yankılanan sesle birlikte yukarı ve aGağıdaki duvarlarından zıpladılar, Harry, Gatonun baGından sonundaki eGlerinin de aynını yaptığını biliyordu.

--Hogwarts tehdit ediliyor! diye bağırdı Profesör McGonagall. --Sınırlarımız olun, bizi koruyun, okula vefanızı gösterin!

Tangırdayarak ve çığlık çığlığa hareketlenen heykeller sürüsü uygun adım Harry&#65533;yi geçtiler, bazıları küçük bazıları büyük, dahası canlı. Hayvanlar da vardı ve tangırdayan zırh takımları sağa sola kılıçlar savurdular ve kayıGlarına toplar çivilediler.

--Ve Gimdi Potter, dedi Profesör McGonagall, --iyisi mi sen ve Miss Lovegood arkadaGlarnıza geri dönebilirsiniz ve onları Büyük Salon&#65533;a getirebilirsiniz&#65533;Ben de diğer Gryffindor&#65533;ları uyandıracağım.

Bir sonraki merdivenin tepesinde ayrıldılar, Harry ve Luna geri Ghtiyaç Odası&#65533;nın gizli kapısına doğru ilerlediler. KoGarken, çoğunluğu pijamalarının üzerine seyahat pelerini çekmiG, öğretmenler ve Sınıf BaGkanları tarafından Büyük Salon&#65533;a doğru yönlendirilen öğrenci kalabalıklarıyla karGılaGtılar.

--Potter&#65533;dı!

--Harry Potter!

--Oydu, yemin ederim, onu gördüm!

Ama Harry arkasına bakmadı ve en sonunda Ghtiyaç Odası&#65533;nın giriGine ulaGtılar. Harry büyülü duvara dayandı, onları içeriye almak için açılmıGtı ve o ve Luna süratle geri sarp merdivene ilerlediler.

--Ne&#65533;?

Oda görüG alanlarına girdiğinde, Harry bir kaç merdiveni Goka girmiG halde indi. SıkıG tepiGti, burada son bulunduğundan çok daha dolu.

Kingsley ve Lupin ona bakıyorlardı ve Oliver Wood, Katie Bell, Angelina Johnson ve Alicia Spinnet, Bill ve Fleur, ve Mr ve Mrs Weasley de öyle.

--Harry neler oluyor? dedi Lupin, onu merdivenlerin baGında karGılayarak.

--Voldemort yolda, okulu müdafaa ediyorlar&#65533;Snape tabanları yağladı&#65533;Siz ne yapıyorsunuz burada? Nasıl öğrendiniz?

--Dumbledore&#65533;un Ordusu&#65533;nun geri kalanına haber gönderdik, diye açıkladı Fred. --Herkesin eğlenceyi kaçırmasını bekleyemezdin, Harry ve D.O. Zümrüdüanka YoldaGlığı&#65533;na bildirdi ve bütün hepsi kartopu

gibi çoğaldılar.

--Glk olarak ne, Harry? diye seslendi George. --Neler oluyor?

--Küçük çocukları tahliye ediyorlar ve herkes organize olmak için Büyük Salon&#65533;da buluGuyor, dedi
Harry. --

--SavaGıyoruz.

Büyük bir gürültü koptu ve merdivenin ucuna doğru bir dalgalanma, karıGmıG Zümrüdüanka
YoldaGlığı&#65533;nın üyeleri, Dumbledore&#65533;un Ordusu ve Harry&#65533;nin eski Quidditch takımı, hepsi asaları
yukarda, Gato yönüne koGup onun yanından geçerken o, arkada duvara doğru sıkıGtırılmıGtı,

Sürü inceliyordu: Ghtiyaç Odası&#65533;nda sadece bir küme insan arkada kalmıGtı ve Harry de onlara katıldı.
Mrs Weasley, Ginny ile kavga ediyordu. Etraflarında Lupin, Fred, George, Bill, ve Fleur vardı.

--ReGit değilsin! diye bağırdı Mrs Weasley kızına Harry yaklaGtığında. --Gzin veremem! Oğlanlar tamam,
ama seni sen eve gitmelisin!

--Gitmeyeceğim!

Ginny&#65533;nın saçı, kolunu annesinin hamlesinden kurtarınca savruldu.

--Ben Dumbledore&#65533;un Ordusu&#65533;ndayım&#65533;--

--Gençlerin çetesi!

--Onu alt edecek bir gençlik çetesi, kimsenin onun yaptığını yapmaya cesaret edemeyeceği! dedi Fred.

----------------------- Page 306-----------------------

--O, on altı! diye bağırdı Mrs Weasley. --Yeterince büyük değil! Siz ikiniz ne düGünüyordunuz, onu
sizinle beraber götürmek&#65533;--

Fred ve George kendilerinden biraz utanmıG baktılar.

--Annem haklı, Ginny, dedi Bill kibarca. --Bunu yapamazsın. ReGit olmayan herkes gidecek, sadece
adaletli.

--Eve gidemem! diye bağırdı Ginny, kızgınlık gözyaGları gözlerini parlatıyordu. --Bütün ailem burada,
orada yalnız durup bekleyemem ve bilmeden ve&#65533;--

Gözleri ilk kez Harry&#65533;yle buluGtu. Ona yalvarırcasına baktı, ama kafasını salladı ve o da sinirle geri
döndü.

--Tamam, dedi, Domuz Kafası&#65533;na geri giden tünelin giriGine bakarak --HoGçakal diyeceğim, sonra ve&#65533;--

KargaGa ve muazzam bir dövüG oldu: Tünelden bir baGkası tırmandı, hafif dengesini kaybetti ve düGtü.
Kendini en yakın sandalyeye sürükledi, yamuk boynuz&#65533;kenarlı gözlükleriyle etrafa göz gezdirdi ve,

--Çok mu geç kaldım? BaGladı mı? Ben sadece daha yeni buldum ve ben&#65533;ben&#65533;-- dedi.

Percy ipe sapa gelmez laflardan sessizliğe büründü. Besbelli ailesinin çoğuyla burun buruna gelmeyi beklememiGti. Fleur&#65533;ün Bill&#65533;e dönmesi ve çok belli Gekilde gerilimi kırmak için, --Peki, &#65533; küçük Teddy nasıl? deyiGinin bozduğu uzun bir donakalma anı yaGandı.

Lupin ona GaGırarak göz kırptı. Weasley&#65533;ler arasındaki sessizlik buz misali kuvvetlenmiG görünüyordu.

--Ben&#65533;ah evet&#65533;o iyi! dedi Lupin yüksek sesle. --Evet, Tonks onunla&#65533;annesinde&#65533;--

Percy ve diğer Weasley&#65533;ler hala donmuG halde birbirlerine bakıyorlardı.

--GGte, resmi var! diye bağırdı Lupin, ceketinin cebinden bir fotoğraf çıkararak ve Fleur ve Harry&#65533;ye göstererek, bir perçem parlak türkuaz saçı olan minicik bir bebek fotoğraf makinesine yumruklar sallıyordu.

--Aptalın tekiydim! diye gürledi Percy, o kadar yüksek ki Lupin neredeyse fotoğrafı düGürüyordu.
--Ahmaktım, kendini beğenmiG aptalın tekiydim, ben bir&#65533;bir

--Bakanlık sevdalısı, aile retçisi, güce aç gerzek. dedi Fred.

Percy yutkundu.

--Evet, öyleydim!

--HoG, bundan daha açık sözlü söyleyemezsin, dedi Fred, elini Percy&#65533;ye uzatarak.

Mrs Weasley gözyaGlarına boğuldu. Gleri koGtu, Fred&#65533;i kenara ittirdi ve Percy&#65533;yi boğarcasına kucağına çekerken o da gözleri babasında onun sırtını okGadı.

--Özür dilerim, baba. dedi Percy.

Mr Weasley biraz hızlı göz kırptı ardından oğlunu kucaklamak için telaGla koGtu.

--Muhakeme etmeni ne sağladı? diye sordu George.

--Uzun bir zamandır vardı, dedi Percy seyahat pelerininin köGesiyle gözlerini silerek. --Ama bir çıkıG yolu bulmam lazımdı ve Bakanlık&#65533;ta o kadar kolay değil, uzun zamandır hainleri tutukluyorlar. Aberforth&#65533;la temasa geçmek istedim ve o beni on dakika önce Hogwarts&#65533;ın savaGacağına dair uyardı bu yüzden buradayım.

--Aslında, sınıf baGkanını bu gibi zamanlarda liderlik yapması için ararız, dedi George Percy&#65533;nin en kendini beğenmiG davranıGının iyi bir taklidini yaparak. --gimdi yukarı çıkalım ve savaGalım yoksa bütün iyi Ölüm Yiyenler kapılacak.

--Sen de benim yengem misin Gimdi? dedi Percy, Bill, Fred ve George ile aceleyle merdivenden

çıkarlarken Fleur ile el sıkıGarak.

--Ginny! diye bağırdı Mrs Weasley havlarcasına.

Ginny barıGmadan istifade gizlice yukarı sıvıGma teGebbüsünde bulundu.

--Molly, buna ne dersin, dedi Lupin. --Neden Ginny burada kalmıyor, böylece en azından olayın içinde olur ve neler olduğunu bilir ama savaGın ortasında olmayacaktır?

--Bu iyi bir fikir, dedi Mr Weasley kesinkes. --Ginny, bu odada kalıyorsun, duydun mu beni?

Ginny bu fikri çok beğenmiG gibi gözükmedi, ama babasının olağandıGı katı bakıGının etkisinde baGını salladı. Mr ve Mrs Weasley ve Lupin bununla birlikte baGı çektiler.

--Ron nerede? diye sordu Harry. --Hermione nerede?

--Çoktan Büyük Salon&#65533;a gitmiG olmalılar, diye seslendi Mr. Weasley omzunun üzerinden.

--Yanımdan geçtiklerini görmedim, dedi Harry.

--Tuvalet hakkında bir Gey söylediler, dedi Ginny, --sen gittikten çok sonra değil.

--Tuvalet mi?

Odadan geçerek, Ghtiyaç Odası&#65533;ndan çıkıGa götüren açık bir kapıya doğru uzun adımlarla ilerledi ve arkasındaki lavaboyu kontrol etti. BoGtu.

--Emin misin tuvalet dedikleri&#65533;?

Ama ardından yara izi kavruldu ve Ghtiyaç Odası yok oldu: Her iki yanda sütunların üzerinde kıvrılmıG yabandomuzlarının olduğu, ıGıklarla alevlenmiG Gatonun karanlık arazisine bakan, iGlenmiG demirden yapılmıG yüksek kapılara doğru bakıyordu. Nagini, omuzlarının üzerinde sarkıyordu. Cinayetten önceki o soğuk acımasız maksadın hissine sahipti.

---------------------- Page 308-----------------------

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

HOGWARTS SAVAŞI

Büyük Salon&#65533;un büyülü tavanı karanlıktı ve yıldızlar serpiGtirilmiGti ve altında dört uzun Bina masası darmadağın öğrencilerle sıralanmıGtı, bazıları yolculuk pelerinleri giymiGti, diğerleri ise sabahlık. Kimi yerde okul hayaletlerinin incimsi beyaz figürleri parlıyordu. Her göz, yaGayan ve ölü, Salonun tepesindeki yükseltilmiG platformda konuGan Profesör McGonagall üzerinde sabitlenmiGti. Onun arkasında altın sarısı at-adam Firenze ve savaGmak için gelmiG olan YoldaGlık üyeleri dahil geri kalan öğretmenler duruyordu.

--&#65533;boGaltmayaMr. Filch ve MadamPomfreynezaret edecek, ben söylediğimde Binanızı ayarlayacaksınız ve sorumluluğunuz altındakileri çıkıG noktasına düzenli bir

Gekilde götüreceksiniz.

Öğrencilerden çoğu donakalmıGa benziyordu. Fakat Harry duvarın etrafından dolanıp Gryffindor masasında Ron ve Hermione&#65533;yi ararken Ernie McMillan Hufflepuff masasında ayağa kalktı ve bağırdı,
--Ve ya kalıp savaGmak istiyorsak?

Azıcık bir alkıG oldu.

--Eğer yaGınız tutuyorsa, kalabilirsiniz, dedi Profesör McGonagall.

--Peki ya eGyalarımız? diye bağırdı Ravenclaw masasındaki bir kız. --Sandıklarımız, baykuGlarımız?

--EGyaları alacak vaktimiz yok, dedi Profesör McGonagall. --Önemli olan Gey sizi buradan güvenle çıkarabilmek.

--Profesör Snape nerede? diye bağırdı Slytherin masasından bir kız.

--Sık kullanılan bir deyim kullanmak gerekirse, tabanları yağladı, diye cevapladı Profesör McGonagall ve daha büyük bir tezahürat Gryffindor, Hufflepuff ve Ravenclaw&#65533;lardan patladı.

Harry Salon boyunca Gryffindor masasının yanından yürüdü, hala Ron ve Hermione&#65533;yi arıyordu.
Geçerken, yüzler onun yönüne çevrildi ve peGinden epeyce bir fısıldama yükseldi.

--gatonunetrafına zatenkorumayerleGtirdik, diyorduProfesörMcGonagall, --ama kuvvetlendirmediğimiz sürece fazla uzun dayanması olası değil. Bu yüzden sizden hızla ve sakinlikle hareket etmenizi istemeliyim ve sınıf baGkanlarınızın &#65533;--

Ama son kelimeleri Salon boyunca baGka bir ses yankılanırken boğuldu. Yüksek, soğuk ve açıktı:
Nereden geldiğine dair bir Gey söylenmemiGti; Duvarlardan çıkıyor gibiydi. Bir zamanlar emir verdiği yaratık gibi, orada yüzyıllardır uykuya yatmıG olabilirdi.

--SavaGmaya hazırlandığınızı biliyorum. Öğrencilerin arasında çığlık atanlar oldu, bazıları birbirine sarıldı, sesin kaynağı için dehGetle etraflarına bakındılar. --Çabalarınız nafile. Benimle savaGamazsınız.
Sizi öldürmek istemiyorum. Hogwarts öğretmenleri için büyük saygım var. Sihirli kan dökmek istemiyorum.

gimdi Salonda sessizlik hakimdi, kulak zarlarına baskı yapan bir sessizlik, duvarların içeriği olmak için çok büyük gibi görünen bir sessizlik.

--Bana Harry Potter&#65533;ı verin, dedi Voldemort&#65533;un sesi, --ve kimseye zarar verilmeyecek. Bana Harry Potter&#65533;ı verin ve okulu dokunmadan terk edeceğim. Bana Harry Potter&#65533;ı verin ve ödüllendirileceksiniz.

--Gece yarısına kadar vaktiniz var.

----------------------- Page 309-----------------------

Sessizlik onlar bir kez daha yuttu. Oradaki her kafa, her göz binlerce görünmez

gülümsemenin bakıGı altında donuk tutmak için Harry&#65533;i bulmuG gibiydi. Sonra bir figür Slytherin masasında ayağa kalktı ve titreyen kolunu kaldırıp bağırdığında onun Pansy Parkinson olduğunu anladı, --Ama o orada! Potter orada! Biri onu yakalasın!

Harry konuGamadan devasa bir hareket oldu. Önündeki Gryffindor&#65533;lar ayağa kalkmıGtı ve Harry&#65533;e doğru değil Slytherin&#65533;lere doğru dönmüGlerdi. Sonra Hufflepuff&#65533;lar kalktı ve neredeyse aynı anda Ravenclaw&#65533;lar kalktı, hepsinin arkası Harry&#65533;e dönük hepsi onun yerine Pansy&#65533;e bakıyordu ve huGu içinde ve GaGkına dönmüG Harry her yerden pelerinlerin ve kolların içinden çekilerek çıkan asaları gördü.

--TeGekkürler, Miss Parkinson, dedi Profesör McGonagall kırpılmıG bir sesle. --Salonu Mr. Filch ile ilk siz terk edeceksiniz. Eğer Binanızın gerisi sizi takip edebilirse.

Harry sıraların sürtünmesini duydu ve sonra Slytherin&#65533;lerin Salonun öbür ucundan sıra sıra çıkıGının sesini.

--Ravenclawlar, takip edin! diye bağırdı Profesör McGonagall.

YavaGça dört masa boGaldı. Slytherin masası tamamen boGtu, ama birkaç yaGı büyük Ravenclaw arkadaGları sırayla dıGarı çıkarken oturmaya devam etti; daha fazla Hufflepuff geride kaldı ve Gryffindor&#65533;un yarısı oturdukları yerde kaldılar, Profesör McGonnagall&#65533;ın öğretmenler platformundan yaGı tutmayanları yola kıGkıGlama gereksinimini verdiler.

--Kesinlikle hayır, Creevy, git! Ve sen de, Peakes!

Harry hepsi Gryffindor masasında oturan Weasley&#65533;lerin yanına aceleyle gitti.

--Ron ve Hermione nerede?

--Onları bulmadın &#65533; ? diye baGladı Mr. Weasley, endiGeli görünüyordu.

Ama Kingsley geri kalanlara seslenmek için yükseltilmiG platformda ileri adım atınca lafını kesti.

--Gece yarısına kadar sadece yarım saatimiz var, bu yüzden hızlı davranmamız gerek! Hogwarts öğretmenleri ve Zümrüdüanka YoldaGlığı arasında bir savaG planı kabul edildi. Profesörler Flitwick, Sprout ve McGonagall savaGçı gruplarını üç en yüksek kuleye götürecek &#65533; Ravenclaw, Astronomi ve Gryffindor &#65533; orada güzelce üstünden geçecekler, büyüleri kullanmak için harika pozisyonlar. Bu arada Remus &#65533; Lupin&#65533;i iGaret etti &#65533; --Arthur &#65533; Gryffindor masasında oturan Mr Weasley&#65533;i parmağıyla iGaret etti &#65533; --ve ben grupları bahçeye çıkaracağım. Birisinin okula giren yolların giriGinin korumasını organize etmesine ihtiyacımız &#65533;--

--Kulağa bize göre bir iG gibi geliyor, diye bağırdı Fred, kendini ve George&#65533;u iGaret ederek ve Kingsley baGıyla onayladı.

--Pekala, liderler buraya çıksın ve insanları birliklere bölelim!

--Potter, dedi Profesör McGonagall, ona doğru aceleyle gelerek, öğrenciler pozisyon için itip kakarak
platforma sel gibi akarken ve talimat alırken. --Bir Geyi araman gerekmiyor muydu?

--Ne? Ha, dedi Harry, --ha evet!

Hortkuluğu neredeyse unutmuGtu, savaGın onu arayabilmesi için savaGıldığını neredeyse unutmuGtu:
Ron ve Hermione&#65533;nin açıklanamaz yokluğu bir anlığına aklından baGka her düGünceyi uzaklaGtırmıGtı.

--Öyleyse yürü, Potter, yürü!

--Doğru &#65533; evet &#65533; --

Büyük Salon&#65533;dan hala binayı boGaltmakta olan öğrencilerin doldurduğu giriG salonuna tekrar koGarak
çıkarken gözlerin onu takip ettiğini hissetti. Kendisini onlarla birlikte mermer merdivenlerin yukarısına
sürüklenmeye bıraktı, ama tepede boG bir koridora aceleyle gitti. Korku ve panik düGünme aGamalarını
bulutlandırıyordu. Kendisini sakinleGtirmeye çalıGtı, Hortkuluğu bulmaya yoğunlaGmaya çalıGtı, ama
düGünceleri bir camın altında kapalı kalmıG bir eGek arısı gibi çılgıncasına ve faydasızca vızıldadı. Ona
yardım edecek Ron ve Hermione olmadan fikirlerini dizemiyor gibiydi. BoG bir yolun ortasında durarak
yavaGladı ve terk etmiG heykelin tümseğine oturdu ve boynundaki keseden Çapulcu Haritası&#65533;nı çıkardı.
Ron&#65533;un ya da Hermione&#65533;nin adını hiçbir yerinde göremiyordu, ama Ghtiyaç Odası&#65533;na yol alan
kalabalığın yoğunluğu onları kapatıyor olabileceğini düGündü. Haritayı kaldırdı, ellerini yüzüne bastırdı
ve gözlerini kapadı, konsantre olmaya çalıGtı&#65533;

Voldemort Ravenclaw Kulesi&#65533;ne gideceğimi düGündü.

GGte buradaydı: somut bir gerçek, bir baGlangıç yeri. Voldemort Alecto Carrow&#65533;u Ravenclaw ortak
salonuna yerleGtirmiGti ve yalnızca bir açıklaması olabilirdi: Voldemort Harry&#65533;nin çoktan Hortkuluğun o
Bina&#65533;yla iliGkili olduğundan korkmuGtu.

Ama herkesin Ravenclaw&#65533;la iliGkilendirebileceği tek obje kayıp taçtı&#65533; peki Hortkuluk nasıl taç
olabilirdi? Slytherin olan Voldemort&#65533;un jenerasyonlar boyu Ravenclaw&#65533;lardan kaçmıG olan tacı bulması
nasıl mümkündü? YaGayan hafızası olan hiçbir kimse tacı görmemiGken kim ona nereye bakması
gerektiğini söyleyebilmiGti?

YaGayan hafızası olan&#65533;

Parmaklarının altında Harry&#65533;nin gözleri tekrar açılıverdi. Tümsekten zıpladı ve geldiği yönde yara yırta
koGtu, artık tek ve son umudunun peGindeydi. Yüzlerce insanın Ghtiyaç Odası&#65533;na doğru yürümesinin
sesi mermer merdivenlere geri dönerken gitgide yükseldi. Sınıf

BaGkanları talimatları bağırıyordu,
kendi Binalarındaki öğrencileri kontrol etmeye çalıGıyorlardı; pek çok iteleme ve dürtükleme vardı;
Harry Zacharias Smith&#65533;in sıranın önüne geçmek için birinci sınıfların üstünden yuvarlandığını gördü;
orada burada daha genç öğrenciler ağlıyordu, daha büyükler ise arkadaGları veya kardeGlerini
umutsuzca çağırıyorlardı&#65533;

AGağıdaki giriG salonunda uzaklaGan Gncimsi beyaz bir figür Harry&#65533;nin gözüne çarptı ve kargaGanın
üzerinden elinden geldiğince yüksek sesle bağırdı.

--Nick! NICK! Seninle konuGmam gerek!

Öğrenci dalgasının içinden zorlukla geçti, sonunda Neredeyse Kafasız Nick, Gryffindor Kulesi&#65533;nin
hayaletinin onu beklediği merdivenlerin altına ulaGtı.

--Harry! Sevgili evladım!

Nick Harry&#65533;nin ellerini kendi iki eliyle yakalamaya giriGti: Harry buzumsu suya sokulmuGlar gibi hissetti.

--Nick, bana yardım etmek zorundasın. Ravenclaw Kulesi&#65533;nin hayaleti kim?

Neredeyse Kafasız Nick GaGırmıG e biraz gücenmiG göründü.

--Gri Leydi, elbette; ama ihtiyacın olan hayalet hizmetiyse &#65533; ?

--O olmak zorunda &#65533; nerede olduğunu biliyor musun?

--Bakalım&#65533;

Nick&#65533;in kafası öteki yana dönerken boyunluğunun üstünde biraz sallandı, akan öğrencilerin kafalarının
üstünden baktı.

--GGte oradaki o, Harry, Uzun saçlı genç kadın.

Harry Nick&#65533;in transparan iGaret eden parmağının gösterdiği yöne baktı ve Harry&#65533;nin ona baktığını
gören, tek kaGını kaldırıp katı duvardan geçen uzun boylu hayaleti gördü.

Harry peGinden koGtu. Yok olduğu koridorun kapısından geçince onu yolun en sonunda gördü, hala
ondan uzağa doğru kayarak ilerliyordu.

--Hey &#65533; bekle &#65533; geri dön!

Durmaya razı oldu, yerden birkaç santimetre yukarda süzüldü. Harry beline gelen saçları ve yere
kadar uzanan peleriniyle güzel olduğunu düGündü, ama aynı zamanda kendini beğenmiG ve gururlu
görünüyordu. Yakından, koridorda birkaç kez yanından geçtiği ama hiç konuGmadığı hayalet olarak
tanıdı.

--Sen Gri Leydi misin?

BaGıyla onayladı, ama konuGmadı.

--Ravenclaw Kulesi&#65533;nin hayaleti?

--Doğru.

Ses tonu cesaretlendirici değildi.

--Lütfen: Yardıma ihtiyacım var. Kayıp taç hakkında söyleyebileceğin her Geyi bilmem gerekiyor.

Soğuk bir gülümseme dudaklarında büküldü.

--Korkarım, dedi gitmek için dönerek, --sana yardım edemem.

--BEKLE!

Bağırmak istememiGti, ama öfke ve panik onu dehGete düGürmeye tehdit ediyordu. Önünde süzülürken
saatine bakıverdi gece yarısına çeyrek vardı.

--Bu acil, dedi sertçe. --Eğer taç Hogwarts&#65533;taysa, Onu çabuk bulmalıyım.

--Tacın peGine düGen ilk öğrenci sayılmazsın, dedi küçümseyerek. --Jenerasyonlar boyu öğrenciler beni
rahatsız etti &#65533; --

--Gyi not almaya çalıGmak konusunda değil bu! diye bağırdı ona. --Bu Voldemort hakkında &#65533;
Voldemort&#65533;u yenmek &#65533; yoksa bu ilgini çekmiyor mu?

Kızaramazdı, ama transparan yanakları saydamlığını biraz yitirdi ve sesi cevap verirken ateGli çıktı,
--Elbette ben &#65533; ne cüretle böyle bir Gey &#65533; ?

--Eh, bana yardım et, o zaman!

Soğukkanlılığı gidiyordu.

--Bu &#65533; sorun yardım etmek &#65533; -- diye kekeledi. --Annemin tacı &#65533;--

--Annenin mi?

Kendine sinirlenmiG gibi göründü.

--YaGadığım zaman, dedi sertçe, --Helena Ravenclaw&#65533;dum.

--Onun kızı mısın? Pek o zaman, ona ne olduğunu biliyor olmalısın!

---------------------- Page 312----------------------

--Taç bilgelik bahGetmesine rağmen, dedi kendini toparlamak için besbelli çaba sarf ederek, --güphe
ederim ki o kendisine Gey diyen büyücüyü yenme Gansını artıracaktır, Lord &#65533;--

--Sana az önce söylemedim mi, onu takmakla ilgilenmiyorum! dedi Harry sertçe. --Açıklayacak vakit
yok &#65533; ama eğer Hogwarts&#65533;ı düGünüyorsan, eğer Voldemort&#65533;un bitiGini görmek istiyorsan, bana taç
hakkında bildiğin her Geyi söylemen gerekiyor!

Hareketsiz kaldı, havanın ortasında süzülerek ona baktı ve bir umutsuzluk hissi Harry&#65533;i sard. Elbette,
eğer bir Gey biliyorduysa, elbette ki ona aynı soruyu sormuG olan Flitwick veya

Dumbledore&#65533;a söylerdi.
Alçak bir sesle konuGtuğunda baGını iki yana sallayıp arkasını dönme hareketinde bulunmuGtu.

--Tacı annemden çaldım.

--Sen &#65533; sen ne yaptın?

--Tacı çaldım, diye tekrar etti Helena Ravenclaw fısıltıyla. --Kendimi daha zeki yapmak istedim, annemden daha önemli yapmak. Onunla kaçtım.

Onun güvenini nasıl kazandığını bilmiyordu ve sormadı da; sadece o devam ederken dikkatle dinledi.

--Annem, diyorlar ki, tacın gittiğini hiçbir zaman kabul etmedi, ama hala ondaymıG gibi davrandı. Kaybını, benim korkunç ihanetimi sakladı, Hogwarts&#65533;ın öteki kurucularından bile.

--Sonra annem ölümcül bir hastalığa yakalandı. Güvenini korkunç bir Gekilde boGa çıkarmama rağmen, beni umutsuzca bir kez daha görmek istiyordu. Beni uzun süre sevmiG olan fakat benim onun beni baGtan çıkarmaya çalıGmasını sertçe reddettiğim bir adamı beni bulması için gönderdi. Beni bulana dek durmayacağın biliyordu.

Harry durdu. Derin bir nefes aldı ve baGını arkaya attı.

--Saklandığım ormanda izimi sürdü. Onunla dönmeyi reddettiğimde, vahGileGti. Baron her zaman sinirleri hemen oynayan bir adamdı. Geri çevirmeme öfkelenerek, özgürlüğümü kıskanarak, beni bıçakladı.

--Baron mu? Yani &#65533;?

--Kanlı Baron, evet, dedi Gri Leydi ve beyaz göğsündeki tek bir karanlık iGareti ortaya çıkarmak için giydiği pelerini kenara çekti. --Ne yaptığını gördüğünde, piGmanlıkla dolmuGtu. Hayatımı alan silahı aldı ve kendisini öldürmek için kullandı. Bütün bu yüz yılar sonra, zincirlerini piGmanlık göstergesi olarak giyiyor&#65533;ve giymeli de, diye ekledi kinle.

--Ve&#65533;ve taç?

--Baron orman boyunca bana doğru kendini ele vererek gelirken duyduğumda sakladığım yerde kaldı. Bir oyuk bir ağacın içinde saklı.

--Oyuk bir ağaç mı? diye tekrarladı Harry. --Hangi ağaç? Nerede bu?

--Arnavutluk&#65533;ta bir ağaç. Annem&#65533;in ulaGabileceğinin ötesinde olduğunu düGündüğüm yalnız bir yer.

--Arnavutluk, diye tekrarladı Harry. Kafa karıGıklığının arasından mucizevi Gekilde anlam çıkıyordu ve Gimdi Dumbledore ve Flitwick&#65533;e anlatmayı geri çevirdiğini neden ona anlattığını anlıyordu. --Bu hikayeyi zaten birine anlattın, değil mi? BaGka bir öğrenciye?

Gözlerini kapadı ve baGıyla onayladı.

--Hiçbir fikrim&#65533;yoktu&#65533;o&#65533;baGtan çıkarıcıydı. Anlıyor gibi&#65533;sempati duyuyor gibi&#65533;görünüyordu&#65533;

Evet, diye düGündü Harry, Tom Riddle Helena Ravenclaw&#65533;un üzerinde çok az hakkı olan harikulade objelere sahip olma tutkusunu kesinlikle anlardı.

---------------------- Page 313-----------------------

--Eh, Riddle&#65533;ın laf aldığı ilk kiGi sen değildin, diye mırıldandı Harry. --Gstediği zaman büyüleyici olabiliyordu&#65533;

Böylece Voldemort kayıp tacın yerini Gri Leydi&#65533;den çıkarmayı baGarmıGtı. O uzaklardaki ormana yolculuk etmiGti ve tacı saklandığı yerden almıGtı, belki Hogwarts&#65533;ı bırakır bırakmaz, Borgin ve Burkes&#65533;te çalıGmaya bile baGlamadan.

Ve o gizli Arnavutluk ormanları çok sonraları Voldemort&#65533;un bir uzun on yıl rahatsız edilmeyeceği sineye çekilmesi gerektiğinde harika bir saklanma yeri gibi görünmüGtür?

Ama taç, onun değerli Hortkuluğu olduktan sonra, o alçak ağacın içinde bırakılmamıGtı&#65533; Hayır, taç gizlice gerçek evine geri götürülmüGtü ve Voldemort onu oraya koymuGtu &#65533;

--&#65533;iG istemeye geldiği gece! dedi Harry düGüncesini tamamlayarak.

--Pardon?

--Tacı Gatoya sakladı, Dumbledore&#65533;dan ona öğretmesine izin vermesini istediği gece! dedi Harry. Yüksek sesle söylemek her Geyin aklına yatmasına yardımcı oldu. --Tacı Dumbledore&#65533;un ofisinden yukarı veya aGağı giderken saklamıG olmalı! Ama iGi almayı denemeye değerdi &#65533; böylece Gryffindor&#65533;un kılıcını da yürütme Gansı elde edebilirdi&#65533;teGekkür ederim, teGekkürler!

Harry onu orda gerçekten GaGkına dönmüG vaziyette süzülürken bıraktı. GiriG salonuna giden köGeyi dönerken saatini kontrol etti. Gece yarısına beG vardı ve son Hortkuluğun ne olduğunu artık bilmesine rağmen, nerede olduğunu keGfetmeye hiç de yakın değildi.

Çaresiz spekülasyon yapmaya dalarak, Harry bir köGeyi döndü, ama solundaki pencere sağır edici gürültü çıkararak kırılarak açıldığında yeni koridorda yalnızca birkaç adım atmıGtı. Yana sıçradığında devasa bir beden pencereden içeri uçtu ve karGı duvara çarptı. Büyük ve kürklü bir Gey sızlanarak kendini yeni gelenden ayırdı ve Harry&#65533;e fırlattı.

--Hagrid! diye böğürdü Harry, devasa sakallı figür ayağa süklüm püklüm kalkarken Zağar Fang&#65533;in dikkatiyle savaGarak. --Neler &#65533;?

--Harry, buradasın! Buradasın!

Hagrid çömeldi, Harry&#65533;e geliGigüzel ve kaburga çatlatıcı bir kucaklama verdi sonra parçalanmıG pencereye geri koGtu.

--Gyi çocuk, Grapy! diye böğürdü penceredeki delikten. --Seni biraz sonra görürüm, aferin sana!

Hagrid&#65533;in ötesinde karanlık gecenin içinde, Harry uzakta ıGık patlamaları gördü ve tuhaf merak uyandırıcı bir çığlık duydu. Saatine baktı. Gece yarısıydı. SavaG baGlamıGtı.

--Vay anasını, Harry, dedi Hagrid soluk soluğa --zaman bu, ha? SavaGma zamanı?

--Hagrid, sen nereden geldin?

--Mağaramızdan Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;i duydum, dedi Hagrid asık suratla. --Ses güçlüydü, di mi? _Bana Potter&#65533;ı vermeniz için gece yarısına kadar vaktiniz var.&#65533; Burada olduğunu biliyordu, ne olduğunu biliyordu. AGağı Fang. O yüzden katılmaya geldik, ben ve Grapy ve Fang. Ormandaki sınırı parçalayarak aGtık, bizi, Fang ve beni Grawpy taGıyordu. Ona beni Gatoda bırakmasını söyledim, o yüzden beni pencereden içeri sokuGturdu, Tanrı onu korusun. Tam olarak demek istediğim bu değildi, ama &#65533; Ron ve Hermione nerde?

--Bu, dedi Harry, --gerçekten iyi bir soru. Hadi.

---------------------- Page 314----------------------

Koridor boyunca aceleyle yürüdüler, Fang yanlarında dörtnala gidiyordu. Harry her yanında koridorlar boyunca hareketleri duyabiliyordu: koGan ayak sesleri, bağırıGlar; pencerelerden, karanlık bahçede daha fazla ıGık parlamaları.

--Nereye gidiyoruz? diye pofladı Hagrid, Harry&#65533;nin topuklarında gümbür gümbür koGarak ve yerdeki tahtaları sarsarak.

--Tam olarak bilmiyorum, dedi Harry, baGka bir rasgele dönüG yaparak, --ama Ron ve Hermione buralarda bir yerlerde olmalılar&#65533;

Önlerindeki geçit boyunca savaGın ilk zayiatları çoktan serpilmiGti: genellikle öğretmenler odasının giriGini koruyan iki taG çirkin heykel baGka bir kırık pencereden gelen bir lanetle parçalanmıGtı. Kalıntıları halsizce yerde kıpırdadı ve Harry vücutsuz kalan kafalardan birinin üzerinden sıçrarken hafifçe inledi. --Ah, siz bana bakmayın&#65533; Ben sadece burada yatıp parçalara ayrılırım&#65533;

Çirkin taG suratı bir anda Harry&#65533;e Xenophilus&#65533;un evindeki Rowena Ravenclaw&#65533;un o deli kafa kıyafetini giyen mermer büstünü hatırlattı &#65533; ve sonra Ravenclaw Kulesi&#65533;ndeki beyaz buklelerinin üstünde taGtan taç olan heykeli&#65533;

Ve geçitin sonuna ulaGtığında, üçüncü bir taG modelin hatırası aklına geldi: çirkin yaGlı bir büyücünün, baGına Harry&#65533;nin kendisinin bir peruk ve paralanmıG eski bir süs tacı taktığı. gok Harry&#65533;i ateG viskisi gibi çarptı ve neredeyse tökezliyordu.

Sonunda Hortkuluğun onu nerede beklediğini biliyordu&#65533;

Kimseye açılmayan ve kendi baGına yol alan Tom Riddle, o ve yalnızca onun
Hogwarts gatosu&#65533;nun en
derin gizemlerine ulaGtığını düGünecek kadar kibirli olmuG olabilirdi. Elbette,
Dumbledore ve Flitwick, o
örnek öğrenciler, o özel yere ayak basamamıG olabilirlerdi, ama o, Harry,
okuldaki zamanında o yoldan
geçmiGti &#65533; sonunda o ve Voldemort&#65533;un bildiği bir sır vardı,
Dumbledore&#65533;un hiçbir zaman keGfetmediği &#65533;

Ardında Neville ve hepsi kulaklık takan ve büyük saksıya konmuG bitkiler gibi
görünen Geyleri taGıyan
bir düzine yarısı öğrenciyle yanından Giddete geçen Profesör Sprout tarafından
uyandırıldı.

--Adamotları! diye böğürdü Neville Harry&#65533;e omzunun üstünden
koGarken. --Onları duvarın üzerinden
atacağız &#65533; bundan hoGlanmayacaklar!

Harry artık nereye gideceğini biliyordu. Hagrid ve Fang arkasında
dörtnala koGarken hızla ilerledi.
Birbiri ardına portre geçtiler ve boyalı figürler boyunluk ve topuzlar, zırh ve
pelerin içindeki büyücüler
ve cadılar kendilerini birbirlerinin tuvaline sıkıGtırarak, Gatonun öbür
ucundan haberleri bağırarak
yanlarında koGtu. Koridorun sonuna ulaGtıklarında, bütün Gato sallandı ve
devasa bir vazo tümseğinde
patlayıcı bir güçle havaya uçarken Harry biliyordu ki o öğretmenlerin ve
YoldaGlık&#65533;ın büyülerinden daha
sinsi büyülerin avucu altındaydı.

--Sorun yok, Fang &#65533; Sorun yok! diye bağırdı Hagrid, ama büyük
Zağar porselen parçaları havada
Garapnel gibi uçarken kaçmaya baGlamıGtı ve Hagrid Harry&#65533;i yalnız
bırakarak dehGete düGmüG köpeğin
ardından paldır küldür koGtu.

Sallanan geçitler boyunca asasını hazırda tutarak yavaG yavaG ilerledi
ve bir koridor boyunca,
resmedilmiG ufak Gövalye Sir Cadogan bir resimden ötekine zırhında
Gangırdayarak, yüreklendirici bir
Geyler bağırarak, arkasında GiGman küçük midillisi tırıs giderken onun yanında
aceleyle ilerledi.

"Palavracılar ve hilekarlar, hainler ve aGağılıklar, püskürt onları, Harry
Potter, gönder onları!"

Harry bir köGeyi hızla döndü ve Fred ile birlikte heykeli gizli bir geçidi
saklayan baGka boG bir kaidenin
yanında duran, içlerinde Lee Jordan ile Hannah Abbott'un da bulunduğu küçük bir
grup öğrenci buldu.
Asalarını çekmiG gizli deliği dinliyorlardı.

"Bunun için hoG bir gece!" diye bağırdı Fred kale tekrar sallanırken ve Harry
eGit ölçüde hem gurur
hem de korku duyarak hızla fırladı. BaGka bir koridora koGtu, her yer baykuG
doluydu ve Mrs Norris
onlara tıslıyor ve Güphe götürmez bir Gekilde onları ait oldukları
yere geri götürmek için patileriyle

----------------------- Page 315-----------------------

vurmaya çalıGıyordu...

"Potter!"

Aberforth Dumbledore koridoru tutuyordu, asası elinde hazırdı.

"Barımda yüzlerde yıldırım çakıyordu, Potter."

"Biliyorum, tahliye ediyoruz," dedi Harry, "Voldemort-"

"saldırıyor çünkü seni daha ele geçiremediler, evet," dedi Aberforth. "Sağır değilim, tüm Hogsmeade duydu onu. Hiçbirinizin aklına Slytherin'den birkaç rehine almak gelmedi mi? Güvenli bir Gekilde gönderdiklerinizin arasında Ölüm-Yiyenler'in çocukları var. Biraz daha onları burada tutacak kadar kurnaz olunamaz mıydı?"

"Bu Voldemort'u durdurmazdı." dedi Harry, "ve kardeGin asla böyle bir Gey yapmazdı."

Aberforth homurdandı ve aksi yönde bir koGu kopardı.

KardeGin asla yapmazdı...Eh, bu bir gerçekti, Harry koGarken tekrar düGünüyordu: Snape'i uzun zaman koruyan Dumbledore, asla öğrencileri rehin olarak tutmazdı...

Ve son bir köGeyi kayarak geçti, hiddet ve ferahlamayla karıGık bir çığlıkla onları gördü: Ron ve Hermione, ikisi de kollarının altında kocaman, kavisli ve kirli sarı nesneler tutuyordu, Ron'da bir de süpürge vardı.

"Hangi cehennemdeydiniz?" diye bağırdı Harry.

"Sırlar Odası'nda," dedi Ron.

"Sırlar-ne?" dedi Harry, onlardan önce dengesizce durarak.

"Ron'du, hepsi Ron'un fikriydi!" dedi Hermione nefes almadan. "Kesinlikle mükemmel, değil mi? Oradaydık, sen gittikten sonra, Ron'a eğer baGka bir tane ele geçirirsek, ondan nasıl kurtulacağız? Hala kupadan kurtulamadık! Ve sonra buldu! Basilisk!"

"Ne-?"

"Hortkuluklardan kurtulmak için bir Gey," dedi Ron basitçe.

Harry'nin gözleri Ron'un ve Hermione'nin kollarındaki nesnelere kaydı: kavisli diGler, boynuz, Gimdi fark etmiGti, bunlar ölü basiliskin kafatasındandı.

"Ama oraya nasıl girdiniz?" diye sordu gözlerini diGlerden Ron'a çevirerek. "Çataldili konuGman lazım."

Ron boğazlanır gibi korkunç bir tıslama çıkardı.

"Bu senin madalyonu açtığın Gekilde," dedi Harry'ye özür dilercesine. "Birkaç kere denemem gerekti, ama," alçak gönüllülükle omuz silkti, "sonunda içerdeydik."

"O harikaydı! dedi Hermione, "Harika!"

"Yani..." Harry devam etmeye çabalayarak. "Yani..."

"Yani bir Hortkuluk'u daha indirdik," dedi Ron, ceketinin altından Hufflepuff'un

Kupası'nın kalanlarını
çıkararak. "Hermione sapladı. DüGününce o yapmalıydı. Bu zevki daha tadamamıGtı henüz."

"Dahice!" diye bağırdı Harry.

"Önemli bir Gey değildi," dedi Ron, yine de kendinden memnun görünerek. "Senden ne haber?"

Tam cevap verecekken tepelerinde bir patlama oldu: Tavandan tozlar dökülürken yukarı baktılar ve
uzaklardan bir çığlık duydular.

"Tacın nasıl göründüğünü ve nerede olduğunu biliyorum," dedi Harry, hızlı hızlı. --Benim eski Gksirler
kitabımı sakladığım yere, insanların yüzyıllardır bir Geylerini sakladıkları yere saklamıG. Onu bulacak
tek kiGi olduğunu düGünmüG. Gelin."

Duvarlar titrerken diğer ikisini saklı giriGe götürdü ve Ghtiyaç Odası'nın merdivenlerinden indiler. Üç
kadın haricinde boGtu: Ginny, Tonks ve güve-yemiG bir Gapka takan ve Harry'nin hemen Neville'in
büyükannesi olduğunu fark ettiği yaGlıca bir cadı.

"Ah, Potter," dedi gevrek gevrek, onu bekliyormuG gibi. "Neler olduğunu bize anlatabilirsin."

"Herkes iyi mi?" dedi Ginny ve Tonks aynı anda.

"Bildiğimiz kadarıyla öyle," dedi Harry. --Domuz Kafası'na giden geçitte hala insan var mı?"

Hala içinde insanlar varken odanın dönüGemeyeceğini biliyordu.

"Son geçen bendim," dedi Mrs Longbottom. "Mühürledim, düGündüm ki, Gimdi Aberforth barından
ayrıldığına göre, onu açık bırakmak akılsızlık olur. Torunumu gördün mü?"

"DövüGüyordu," dedi Harry.

"Doğal olarak," dedi yaGlı hanım gururla. "Pardon, gidip ona yardım etmeliyim."

TaG basamaklardan GaGırtıcı bir hızla geçerek gitti.

Harry Tonks'a baktı.

"Teddi ile birlikte annenlerde olacağını sanmıGtım?"

"Bir Gey bilmeden durmaya dayanamadım-" dedi Tonks kederle. "O ona bakar-Remus'u gördün mü?"

"Zeminde bir grup savaGçıyı yönlendirmeyi planlıyordu-"

BaGka söze bakmadan, Tonks hızla çıktı.

"Ginny," dedi Harry, "Üzgünüm ama senin de gitmen lazım. Kısa bir süre. Sonra içeri dönebilirsin."

Ginny sığınağından ayrılmaktan memnun görünüyordu.

"Bir saniye bekle!" dedi Ron aniden. "Birini unuttuk!"

"Kim?" diye sordu Hermione.

"Ev cinleri, hepsi aGağıda, mutfakta, değil mi?"

"Yani onları da dövüGtürmemiz gerektiğini kastediyorsun?" diye sordu Harry.

"Hayır," dedi Ron ciddi ciddi, "Gitmeleri gerektiğini söylemeliyiz, bunu kastediyorum. BaGka Dobby'ler olsun istemeyiz, değil mi? Onlara bizim için ölmeleri emrini veremeyiz-"

Hermione'nin kollarından taGan basilisk diGleri tangırdadı. Ron'a koGup boynuna dolandı ve dudaklarından öptü. Ron da tuttuğu diGleri ve süpürgeyi fırlatarak Hermione'yi karGıladı ve büyük bir istekle havaya kaldırdı.

"gimdi sırası mı?" diye sordu Harry haffiçe ve Ron ile Hermione'nin birbirini daha sıkı sarmaları ve sallanmaları dıGında bir Gey olmayınca, sesini yükseltti. "Hey! Orada bir savaG var!"

----------------------- Page 317-----------------------

Ron ve Hermione ayrıldılar, kolları hala birbirine dolanmıGtı.

"Biliyorum, dostum," dedi kafasının arkasından bir Bludger yemiG gibi görünen Ron, "ama Gimdi ya da asla, değil mi?"

"BoG ver, Hortkuluktan ne haber?" diye bağırdı Harry. "Biz tacı alana kadar öylece-öylece durmayı mı düGünüyordunuz?"

"Evet-haklısın-özür dilerim-"dedi Ron, o ve Hermione pembeleGmiG suratlarla diGleri toplamaya baGladılar.

Üst kattaki koridora döndüler, boGtu, Ghtiyaç Odası'nda geçirdikleri dakikalar içinde kalenin durumu daha kötüye gitmiGti: Duvarlar ve tavan her zamankinden kötü sallanıyordu; hava toz toprak dolmuGtu, Harry pencereden kalenin zemininin çok yakınlarından gelen yeGil ve kızıl ıGıkları gördü, Ölüm-Yiyenler'in alana girmek için çok yakında olması gerektiğini biliyordu. AGağı bakarken, sallanarak geçen dev Grawp'ı gördü, tavanda çirkin yüzlü heykele benzeyen bir Gey sallanıyordu ve o da memnuniyetsizliğini kükrüyordu.

Yakında daha fazla çığlık yankılanırken "Umalım da birilerinin üstüne bassın!" dedi Ron.

"Bizden biri olmadığı sürece!" dedi bir ses: Harry dönüp Ginny ile Tonks'u gördü, ikisinin de asası birkaç camı eksik pencereye dönüktü. Gzlerken, Ginny kalabalık bir savaGçı grubuna iyi-niGanlanmıG bir nazar gönderdi.

"Gyi kız!" diye kükredi tozların içinden koGarak onlara gelen bir Gekil ve Harry Aberforth'u tekrar gördü, küçük bir grup öğrenciyi idare ederken gri saçları dalgalanıyordu. "Kuzey mazgallarını kırmıG gibi görünüyorlar, devleri de yanlarında getirmiGler."

"Remus'u gördün mü?" diye seslendi Tonks onun ardından.

"Dolohov ile düello ediyordu," diye bağırdı Aberforth, "o zamandan beri görmedim!"

"Tonks," dedi Ginny, "Tonks, eminim iyidir-"

Ama Tonks Aberforth'un peGinden toz bulutuna koGtu.

Ginny elinden bir Gey gelmez bir Gekilde Harry, Ron ve Hermione'ye döndü.

"Hepsi iyi olacak," dedi Harry, boG sözler olduğunu bildiği halde. "Ginny, hemen geri döneceğiz, sadece uzak dur, kendine dikkat et-gelin!" dedi Ron ve Hermione'ye ve arkasında Ghtiyaç Odası'nın yeni kiGiyi beklediği uzayan duvar boyunca geri koGtular.

Her Geyin saklandığı bir yere ihtiyacım var. Harry içinden bunu yalvardı ve oda oluGunca üçü de içeri koGtu.

EGikten geçip arkalarından kapıyı kapattıkları anda savaGın gazabı sona ermiGti: Her Gey sessizdi. Katedral büyüklüğünde ve Gehir görünümünde bir yerdi, kule duvarları uzun zaman önce gitmiG öğrenciler tarafından saklanan nesnelerdendi.

"Ve kimsenin içeri gireceğini fark edememiG mi?" dedi Ron, sesi dinginlikte yankılanırken.

"Tek olduğunu düGünüyordu," dedi Harry. "Zamanında benim de eGyamı saklamıG olmam onun için çok kötü... bu taraftan," diye ekledi. "Sanırım burada, aGağıda."

DoldurulmuG Trol'ü ve Draco Malfoy'un geçen sene korkunç sonuçlarla onardığı Kaybolan Dolap'ı geçti, sonra tereddüt etti, ıvır zıvır yığınlarını Göyle bir süzdü; bir sonraki adımı hatırlamıyordu...

"Accio Taç!" diye bağırdı Hermione umutsuzca, ama onlara doğru uçan hiçbir Gey yoktu. Oda, Gringotts'taki kasalar gibi, saklı nesneleri kolaylıkla teslim etmiyor gibi görünüyordu.

"Ayrılalım." dedi Harry diğer ikisine. "Peruk ve sarık giyen yaGlı bir adamın taG büstünü arayın! Bir dolabın üzerinde ve kesinlikle burada bir yerde."

BitiGik yollarda bir koGu kopardılar; Harry ıvır zıvır yığınlarının ki -GiGeler, Gapkalar, kutular, sandalyeler, kitaplar, silahlar, süpürgeler,sopalar vardı- arasındandiğerlerinin adımlarının yankılarını duyabiliyordu.

"Buralarda bir yerde," diye mırıldandı Harry kendine. "Buralarda... buralarda..."

Labirentin derinliklerine indikçe, önceki ziyaretinden tanıdık gelen nesnelere bakıyordu. Nefesi kulaklarına gürültülü geliyordu ve sonra ruhunun titrediğini hissetti. Oradaydı, sağda, içinde eski

Gksirler kitabını sakladığı büfe ve üstünde o vardı, tozlu, eski bir peruk ve çok eski, renksiz görünen bir
sarık giyen izli taGtan büyücü.

Tam elini uzatmıGtı ki, arkasından gelen "Dur, Potter." sesiyle birkaç adımda kalakaldı.

Yana kaydı ve döndü. Arkasında omuz omuza asaları Harry'ye çevrilmiG bir halde Crabbe ve Goyle
duruyordu. Gülen yüzlerinin arasındaki küçük boGluktan Draco Malfoy'u gördü.

"Tuttuğun asa benim, Potter" dedi Malfoy kendininkini Crabbe ve Goyle arasındaki boGluktan tutarak.

"Artık değil," dedi Harry tek solukta, asayı daha sıkı tutarak.

--Galipler, ellerinde tutar, Malfoy. Onları size kim ödünç verdi?

"Annem, dedi Draco.

Bu durumda komik bir Gey olmamasına rağmen Harry güldü. Ron ile Hermione'yi artık duyamıyordu.
Tacı arayarak duyacakları mesafeden çıkmıG görünüyorlardı.

"Siz üçünüz buraya Voldemort'suz nasıl geldiniz?" diye sordu Harry.

"Ödüllendirileceğiz," dedi Crabbe. Sesi o cüssedeki bir insan için GaGırtıcı Gekilde inceydi: Harry onu
konuGurken nadiren duymuGtu.

Crabbe büyük bir Geker torbası sözü verilen küçük bir çocuk gibi konuGuyordu. "Geri döndük, Potter.
Gitmemeye karar verdik. Seni ona götürmeye karar verdik"

"Gyi plan," dedi Harry küçümseyen bir takdirle. Bu kadar yakınken Malfoy, Crabbe ve Goyle tarafından
engelleneceğine inanamıyordu. YavaGça kenardan Hortkuluk'un durduğu büstün bulunduğu yere
hareket etti. Kavga kopmadan onu bir alabilseydi..."

--Buraya nasıl girdiniz?" diye sordu onları oyalamak için.

"Geçen sene neredeyse Saklı geyler Odası'nda yaGadım," dedi Malfoy nazikçe. "Nasıl girildiğini
biliyorum."

"DıGarıdaki koridorda saklanıyorduk," diye hırladı Goyle. "gimdi Hayalbozan Büyüsü yapabiliyoruz! Ve
sonra," yüzü aptal bir sırıtıGla çarpıldı, Sen önümüze kadar geldin ve sacı aradığını söyledin! Saç da
nedir?"

"Harry?" Ron'un sesi birden Harry'nin sağındaki duvarın öteki yanından yankılandı. "Biriyle mi
konuGuyorsun?"

Kamçılar gibi bir hareketle, Crabbe asasını eski mobilyaların, kırık kutuların, eski kitapların, cübbelerin
ve tanımlanamaz ıvır zıvırın elli ayaklık yükseltisine çevirdi ve bağırdı, --Descendo!

Duvar sallandı ve sonra tepeden kopan parçalar Ron'un durduğu yandaki koridora doğru ufalandı.

--Ron! diye böğürdü Harry, görünürde olmayan Hermione çığlık attı ve Harry dengesiz duvarın öteki
tarafında sayısız nesnenin yere çarptığını duydu. Asasını sura çevirdi ve "Finite!" diye haykırdı, sur
sabitlendi.

"Hayır!" diye bağırdı Malfoy, büyüyü tekrarlaması için Crabbe'in kolunu tutarak, "Eğer odayı harabeye
çevirirsen bu taç gibi Geyi gömebilirsin!"

"Ne var?" dedi Crabbe, Giddetle kendini kurtararak. "Karanlık Lord'un istediği Potter, sacı kim takar?"

--Potter onu almaya geldi, dedi Malfoy saklamadığı bir sabırsızlıkla zor algılayan meslektaGına. --bu
demek oluyor ki&#65533;--

"Demek oluyor?" Crabbe de saklamadığı bir vahGilikle Malfoy'a döndü. "Ne düGündüğünü kim takar ki?
Artık senden emir almıyorum, Draco. Sen ve baban bittiniz."

"Harry?" diye bağırdı Ron tekrar, ıvır zıvır yığınının öteki tarafından. "Neler oluyor?"

--Harry? diye taklit etti Crabbe. --Neler oluyo&#65533;Hayır, Potter! Crucio!

Harry sarığa uzanmıGtı; Crabbe'in laneti onu ıskaladı ama taG büste çarptı ve havaya fırlattı, taç da
havaya süzüldü ve nesne yığının tepesine, büstün indiği yere indi.

"DUR!" diye Crabbe'e bağırdı Malfoy, sesi muazzam odada yankılanıyordu. "Karanlık Lord onu canlı
istiyor-"

"Yani? Onu öldürmüyorum, değil mi?" diye kükredi Crabbe, Malfoy'un engelleyen elini savurarak.
"Ama yapabilirsem, yaparım, Karanlık Lord onu ölü de istiyor, fark n-?"

Hızla gelen kızıl bir ıGın Harry'nin santimlerce yanından geçti, Hermione arkasından köGeyi döndü ve
doğrudan Crabbe'in kafasına bir Sersemletme Büyüsü gönderdi. Malfoy'un onu kenara çekmesiyle
ıskaladı.

--Bu, bulanık! Avada Kedavra!

Harry Hermione'nin kenara eğildiğini gördü ve Crabbe'e yönelen öfkesi kafasındaki diğer her Geyi sildi.
Yalpalayan Crabbe'e bir Sersemletme daha gönderdi, Malfoy'un elindeki asayı vurarak onu düGürdü,
asa kırık mobilya ve kemiklerden oluGan dağın altına yuvarlandı.

"Onu öldürmeyin! ONU ÖLDÜRMEYGN!" diye haykırdı Malfoy ikisi de Harry'ye niGan almıG Crabbe ve
Goyle'a: Birkaç saniyelik tereddüt Harry'nin ihtiyacı olan her Geydi.

--Expelliarmus!

Goyle'ın asası elinden uçtu ve yanında nesnelerden oluGan siperin arkasında kayboldu; Goyle aptalca
sıçradı ve geri almaya çalıGtı; Malfoy, Hermione'nin ikinci Sersemletme Büyüsü'nün menzilinden kaçtı

ve aniden ortaya çıkan Ron Crabbe'e tam bir Beden-Kilitleme Laneti yolladı, ve az farkla kaçırdı.

Crabbe döndü ve tekrar haykırdı, "Avada Kedavra!" Ron yeGil ıGıktan kaçmak için görüG alanının dıGına sıçradı. Asasız Malfoy üç bacaklı bir gardırobun arkasında saklanırken Hermione saldırdı ve Goyle'u bir sersemletme laneti ile vurmayı baGardı.

"Buralarda bir yerde!" diye bağırdı Harry kıza, eski sarığın düGtüğü eGya yığınını iGaret ederek. "Sen ararken ben yardıma gideceğim, R-"

--HARRY! diye çığlık attı.

Arkasında kükreyen ve kabaran bir gürültü ona uyarıda bulunmuGtu. Döndü ve Ron ile Crabbe'in koridor boyunca koGabildikleri kadar hızlı koGtuklarını gördü.

"Sıcak, değil mi?" diye kükredi Crabbe koGarken.

----------------------- Page 320-----------------------

Ama yaptığı Gey üzerinde bir hakimiyeti yok gibiydi. Anormal büyüklükteki alevler onları takip ediyor, eGya siperlerini yalıyor ve dokunmasıyla un ufak küle dönüGtürüyordu.

--Aguamenti! diye bağırdı Harry, ama asasından çıkan su fıskiyesi havada buharlaGıverdi.

--KOgUN!

Malfoy SersemlemiG Goyle'u kaptı ve sürüklemeye baGladı; Crabbe hepsinden geride kalmıGtı ve Gimdi korkmuG görünüyordu; Harry, Ron ve Hermione deli gibi koGuyordu ve ateG onları takip ediyordu. Normal bir ateG değildi. Crabbe Harry'nin bilmediği bir lanet kullanmıGtı. KöGeyi dönerken alevler onların sanki canlı olduklarını seziyormuG ve öldürmeye hevesliymiG gibi takip ediyordu. gimdi Gekil değiGtiriyor ve dev ateG canavarlarına dönüGüyordu: Alev yılanları, kimeralar, ejderhalar büyüdü ve küçüldüler yine, ve yüzyılların tortusu havada uçuGup diGlerine, ağızlarına doldu, inferno tarafından yok edilmeden önce pençeli ayaklarını savurdular.

Malfoy, Crabbe ve Goyle görünürden kaybolmuGlardı: Harry, Ron ve Hermione sonlarına durdular, ateGten canavarlar etraflarını sarıyor, gitgide yaklaGıyor, pençe, boynuz ve kuyruk savuruyordu, ve sıcak etraflarını katı bir madde gibi sarmıGtı.

"Ne yapabiliriz?" diye bağırdı Hermione alevlerin sağır eden gürültüsü bastırarak. "Ne yapabiliriz?"

--Buradan!

Harry yandaki yığından ağır görünen iki süpürgeyi kavradı ve birini arkasına Hermione'yi çeken Ron'a fırlattı. Kendi de ayağını ikinci süpürgeye attı ve zemine sertçe vurarak havalandılar ve boynuz gagalı bir raptorun kapanan çenesini ıskalayarak yukarıya süzüldüler. Duman ve sıcak bastırıyordu: altlarındaki lanetli ateG nesiller boyunca aranan öğrencilerin kaçak

eGyalarını yakarken, binlerce
yasaklı deneyin suçluluk duygusu, odayı araGtıran sayısız ruhun sırları, hepsi yanıyordu. Harry Malfoy,
Crabbe ve Goyle'dan hiçbir yerde iz göremiyordu. Bir an çapulcu ateG canavarların arasına dalıp onları
bulmayı denedi ama ateGten baGka hiçbir Gey yoktu: Ölmek için ne korkunç bir yol... Bunu asla
istemezdi...

"Harry, hadi çıkalım, çıkalım!" diye böğürdü Ron, kara dumanlar kapıyı görmeyi imkansız kılarken.

Ve sonra Harry korkunç kargaGanın, yıkan alev patlamalarının arasından zayıf, zavallı bir insan çığlığı
duydu.

"Bu-çok-tehlikeli!" diye haykırdı Ron ama Harry havada döndü. Gözlükleri dumandan ufak bir koruma
sağlıyordu, bir yaGam belirtisi, henüz odun gibi kömürleGmemiG bir uzuv arayarak ateG fırtınasının içine
daldı...

Ve onları gördü: Kollarında bilinçsiz Goyle ile Malfoy, ikisi de kömürleGen sıralardan oluGan kırılgan
kuleye tünemiGlerdi ve Harry dalıGa geçti. Malfoy geliGini gördü ve bir kolunu kaldırdı, ama Harry onu
kavradığında dahi durumun iyi olmadığını biliyordu. Goyle çok ağırdı ve Malfoy'un kolu kazağı ile
kaplıydı, Harry'nin elinden kayıyordu-

"EĞER ONLAR GÇGN ÖLÜRSEK, SENG ÖLDÜRECEĞGM, HARRY!" diye kükredi Ron'un sesi ve büyük
ateGten bir kimera altlarında atılırken, o ve Hermione Goyle'u süpürgelerine aldılar ve yükseldiler,
yuvarlanarak atıldılar, Malfoy da Harry'nin arkasına tırmandı ve onlar da tekrar havalandılar.

"Kapıya, kapıya yönel, kapıya!" Malfoy'un çığlığı Harry'nin kulaklarında çınlıyordu, ve Harry hızlandı
Ron, Hermione ve Goyle'u takip ederek, duman kabarıyordu ve nefes almak çok zorlaGmıGtı:
etraflarındaki her Gey lanetli ateGten canavarların kutlama yapar gibi, yanmamıG ve etrafı silip süpüren
alevlerce havaya fırlatmıG olduğu nesnelerdi: kupalar ve kalkanlar, parlayan bir madalyon ve eski,
renksiz bir sarık-"

"Ne halt ediyorsun, ne halt ediyorsun, kapı bu tarafta!" diye bağırdı Malfoy ama Harry aniden yana
saptı ve dalıGa geçti. Taç yavaG çekimde düGüyor gibiydi, dönüyor ve parlıyordu, esneyen bir yılanın
boğazına düGerken onu aldı, bileğinin orada yakaladı-

Harry yılan ona uzanırken aniden tekrar saptı; yukarı süzüldü ve doğruca; Gükürler olsun ki; açık duran
kapıya yöneldi; Ron, Hermione ve Goyle kaybolmuGtu, Malfoy çığlık atıyor ve acıtarak Harry'yi sıkıca
tutuyordu. Sonra dumanın arasından Harry duvarda dikdörtgen bir açıklık gördü ve o tarafa kırdı,
saniyeler sonra ciğerleri temiz havayla dolmuGtu ve koridorun duvarına çarptılar.

Malfoy süpürgeden düGtü ve yüz üstü yattı, güçlükle nefes alıyordu, öksürüyor ve öğürüyordu, Harry
yuvarlandı ve ayağa kalktı. Ghtiyaç Odası'nın kapısı kayboldu ve Ron ile Hermione de hala bilinçsiz
olan Goyle'un yanında nefes nefese oturuyorlardı.

--C-Crabbe, dedi Malfoy boğulurcasına, konuGabildiği anda. --C-Crabbe . . .

--O öldü." dedi Ron sertçe.

Öksürük ve nefeslerle bölünen bir sessizlik oldu. Ardından büyük bir patlama kaleyi sarstı ve büyük,
Geffaf bir süvari alayı dört nala geçti, kollarının altındaki kana susamıG kafaları çığlık atıyordu. Harry
Kafasız Avı geçince etrafına baktı ve ayakları üzerinde sendeledi. Hala savaG devam ediyordu. Geri
çekilen hayaletlerinkinden daha fazla çığlık duydu. Birden içinde bir panik patlak verdi.

"Ginny nerede?" dedi sertçe. "Buradaydı. Ghtiyaç Odası'na geri gideceğini sanıyordum."

--Vay canına, o yangından sonra hala böyle olacağını sanıyor musun? diye sordu Ron, ama o da
kalktı, göğsünü ovaladı ve sağına soluna bakındı. "Ayrılıp arayalım-?"

"Hayır" dedi Hermione ayağa kalkarken. Malfoy ve Goyle umutsuzca zemine yığılıp kaldılar, asasız bir
halde.

--Ne? Ah evet&#65533;--

Tacı bileğinin hareketiyle çekti ve kaldırdı. Hala sıcaktı, isten siyah bir hal almıGtı, ama daha yakından
baktığında üzerine dağlanmıG minik kelimeleri çözebildi: BÜYÜKLÜĞÜN ÖTESGNDE BÜYÜK
ADAMLARIN HAZGNESG VARDIR.

Taçtan kana benzeyen, karanlık ve donmuG bir madde sızıyordu.

Harry, cismin öfkeyle titrediğini hissetti ve ardından ellerinde parçalara ayrıldı, ve parçalandığında, en
soluk kesici, en mesafeli acı çığlığını duyduğunu zannetti, Gatonun arazisinden değil de az önce
ellerinde parçalanan cisimden yankılanan ses.

--GblisateGi olmalı! diye inledi Hermione, gözleri kırılan parçanın üzerinde.

--Pardon?

--GblisateGi&#65533;lanetli ateG&#65533;Hortkuluk&#65533;ları yok eden öğelerden biri, ama ben hayatta, kullanmaya cesaret
edemezdim&#65533;Crabbe nasıl bildi de&#65533;--

--Carrowlar&#65533;dan öğrenmiG olmalı, dedi Harry merhametsizce.

--Nasıl durduracaklarından bahsederken konsantre olmamıG olması yazık, gerçekten de, dedi saçları
Hermione&#65533;ninki gibi yanık ve yüzü de kararmıG olan Ron.

--Ama farkında mısınız? diye fısıldadı Hermione. --Bu da Gu anlama geliyor ki eğer sadece yılanı
yakalarsak&#65533;--

Ama çığlıklar ve feryatlar ve besbelli düello sesleri koridoru doldurduğunda kesmek zorunda kaldı.
Harry etrafına baktı ve kalbi baGarısızlığa uğramıG gibi oldu; Ölüm Yiyenler Hogwarts&#65533;a girmiGlerdi.
Fred ve Percy az önce görüG alanına geri girmiGlerdi, ikisi de maskeli ve kukuletalı adamlarla düello
ediyorlardı.

Harry, Ron ve Hermione yardım için ileri atıldılar: IGık kümeleri her yöne doğru uçuyordu ve Percy ile
düello eden adam hızla gerileme düGtü.: Ardından kukuletası kaydı ve uzun alnı ile yol yol kırlaGmıG
saçlarını gördüler&#65533;

--Merhaba, Bakanım! diye bağırdı, Percy, asasını düGüren ve, korkunç rahatsızlık verici bir Gekilde
cüppesine takılan Thicknesse&#65533;ye muntazam bir uğursuzluk büyüsü göndererek. --Gstifa ettiğimden
bahsetmiG miydim?

--gaka yapıyorsun, Perce! diye bağırdı Fred, Ölüm Yiyen üç ayrı Sersemletme Büyüsü&#65533;nün ağırlığının
altında çöktüğünde. Thicknesse, üzerine küçük çiviler saçılarak yere düGtü; bir denizkestanesinin
Geklini almıG gibi görünüyordu. Fred, sevinçle Percy&#65533;ye baktı.

--Gerçekten Gaka yapıyorsun, Perce... Senin Gaka yaptığını uzun zamandır duymamıGtım&#65533;--

Hava yarıldı. GruplaGmıGlardı, Harry, Ron, Hermione, Fred ve Percy, bir tanesi SersemlemiG, ötekisi
Biçim DeğiGtirmiG iki Ölüm Yiyen ayaklarının altındaydı; ve bu kısa sürenin bir parçasında, tehlike
çanları bir anlığına çalıyor gibi görünürken, dünya tersine dönmüGtü, Harry havada uçtuğunu
hissediyordu, ve bütün yapabildiği, tek silahı olan ince ahGap değneği olabildiğince sıkı tutmak, ve
baGını kollarıyla korumaktı: Onlara ne olduklarını bilemeyerek, arkadaGlarının çığlıkları ve feryatlarını
duydu&#65533;

Nihayet ıstırap ve yarı karanlık bütün her Geyin yerini almıGtı: Korkunç bir saldırıya maruz kalmıG
koridorun enkazının altında yarı yanmıG haldeydi. Soğuk hava ona Gatonun bir tarafının patladığını ve
sıcak yapıGkanlık da yanağının bolca kanadığını söylüyordu. Ardından içine iGleyen korkunç bir feryat
duydu, ne alevin ne de lanetin sebep olacağı Giddetli bir ıstırabın ifadesi olan, ve kalktı, sallanarak ve o
günün en büyük korkusuyla, belki, hayatının en büyük korkusuyla...

Ve Hermione enkazın altından sallanarak kalkıyordu ve üç kızıl saçlı adam duvarın parçalandığı yerde
beraberlerdi.

Harry, taGın ve tahtanın üzerinden sendelediklerinde Hermione&#65533;nin elinden tuttu.

--Hayır&#65533;hayır---hayır! diye bağırıyordu birisi.Hayır! Fred! Hayır! Ve Percy kardeGini sallıyordu, Ron
ise onların yanında diz çökmüGtü, ve Fred&#65533;in gözleri, son gülüGünün hayaleti hala yüzünde bomboG

bakıyordu.

----------------------- Page 323-----------------------

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

YÜCE ASA

Dünya sona ermiGti, neden o zaman savaG hala sona ermiyordu, neden Gato korkunç bir sessizliğe
bürünmüGtü ve her savaGçı kollarını savaGmamak üzere indirmiGti.
Harry&#65533;nin zihni kontrolden çıkmıG, boGlukta düGüyordu, imkânsızlığı yakalamaktan acizdi, çünkü Fred
Weasley ölmüG olamazdı, bütün hisleri yalan söylüyor olmalıydı&#65533;
Ve ardından bir vücut, okulun yan kısmında patlamada oluGan delikten yere düGtü ve lanetler
karanlıkta, arkalarındaki duvara çarparak ona doğru uçuGtu.
--Yere yatın! diye bağırdı Harry, daha çok lanet geceyi yarıp uçuGtuğunda: O ve Ron, Hermione&#65533;yi
yakalamıGlardı ve onu yere çekmiGlerdi, ama Percy Fred&#65533;in cesedinin yanında yatıyor, onu daha fazla
zarardan koruyordu ve Harry --Percy, hadi, gitmeliyiz! diye bağırdığında kafasını salladı.--Percy!
Harry, abisinin omuzlarından tuttup çektiğinde gözyaGı izlerinin Ron&#65533;un yüzünü yol yol örterek
kirlettiğini gördü, ama Percy kımıldamıyordu.
--Percy, onun için bir Gey yapamazsın! Gitmeli&#65533;--
Hermione çığlık attı ve Harry, sorma gereksiniminde bile bulunmayarak döndü. Küçük bir araba
büyüklüğünde devasa bir örümcek duvardaki kocaman delikten tırmanmaya çalıGıyordu. Aragog&#65533;un
torunlarından biri savaGa katılmıGtı.
Ron ve Harry aynı anda bağırdılar; büyüler çarptı ve canavar geriye uçtu, ayakları korkunç derecede
seğirdi ve karanlığa gömüldü.
--ArkadaGlarını getirdi! diye seslendi Harry diğerlerine, lanetlerin patlattığı duvardaki delikten Gatonun
kıyısına bakarak. Ölüm Yiyen&#65533;lerin ele geçirmiG olacağı, Yasak Orman&#65533;dan salıverilmiG daha çok dev
örümcek, binaya tırmanıyorlardı. Harry, geriye yuvarlanıp görünürden kaybolsunlar diye öndeki
canavarı takipçilerinin üzerine itmek için onlara Sersemletme Büyüleri yolladı. Ardından daha çok lanet
Harry&#65533;nin üzerinden süzüldü, o kadar yakınlardı ki güçlerinin saçını sıyırdığını hissetti.
--Gidelim, gGMDG!
Hermione&#65533;yi Ron&#65533;la beraber ittirek, Harry, Fred&#65533;in cesedini koltuk altına almak için öne doğru eğildi.
Percy, Harry&#65533;nin ne yapmak istediğinin farkında, cesede sarılmayı bıraktı ve yardım etti: birlikte,
araziden üzerlerine uçan lanetlerden sakınmak için çömelerek, Fred&#65533;i yoldan çektiler.
--Buraya, dedi Harry ve onu daha önce bir zırh takımının durduğu oyuğa yerleGtirdiler. Fred&#65533;e olması
gerektiğinden bir saniye bile daha fazla bakmaya dayanamıyordu ve vücudun iyice saklı olduğundan
emin olduktan sonra, Ron ve Hermione&#65533;nin arkasından, Malfoy ve Goyle&#65533;un kayboldukları, Gimdi ise
tozla ve düGen taGlarla dolu, pencerelerdeki camların çoktan yok olduğu koridorun sonuna foğru yol
aldı. Dost mu düGman mı olduklarını bilemediği birçok insanın sağa ve sola koGuGturduklarını gördü.
Percy, köGeyi dönerek boğa gibi bir gürlemeyle: --ROOKWOOD! diye bağırdı ve bir grup öğrenciyi

kovalayan uzun bir adamın istikametine doğru koGtu.
--Harry, buraya! diye çığlık attı Hermione.
Ron&#65533;u bir goblenin arkasına çekmiGti. GüreGiyorlarmıG gibi görünüyorlardı ve bir anlığına Harry onların
tekrar seviGtiklerini düGündü;ardından Hermione&#65533;nin,Ron&#65533;un Percy&#65533;nin peGindenkoGmasını
engellediğini gördü,
--Beni dinle&#65533;BENG DGNLE RON!
--Yardım etmek istiyorum&#65533;Ölüm Yiyen&#65533;leri gebertmek istiyorum&#65533;--
Yüzü buruGmuG, toz ve ise bulanmıGtı, öfkeden ve üzüntüden titriyordu.
--Ron, bunu sona erdirecek olan yegâne kiGiler bizleriz! Lütfen&#65533;Ron&#65533;yılana ihtiyacımız var, yılanı
öldürmeliyiz! dedi Hermione.
Ama Harry, Ron&#65533;un nasıl hissetiğini biliyordu: Bir baGka Hortkuluk&#65533;u elde etmeye çalıGmak onun
intikam açısından tatmin etmeyecekti; o da savaGmak istiyordu, onları cezalandırmak, Fred&#65533;i
öldürenleri cezalandırmak ve diğer Weasley&#65533;leri bulmak istiyordu ve herGeyin ötesinde, emin olmak,
Ginny&#65533;nin hala hayatta&#65533;ama bu fikrin zihninde oluGmasına izin vermemeliydi&#65533;
--SavaGacağız! dedi Hermione. --Yılana ulaGmamız lazım! Ama yapmamız gereken G-Geyden
kopmayalım! Biz bunu bitirecek tek kiGileriz!
O da ağlıyordu ve konuGtuğunda yüzünü yırtık, alazlanmıG giysinin yeniyle sildi, ama hala Ron&#65533;u
sımsıkı tutarak ve kendini sakinleGtirmek için derin nefesler alarak Harry&#65533;ye döndü. --Voldemort&#65533;un
nerede olduğunu öğrenmelisin, çünkü yılanı da yanında tutuyordur, değil mi? Hadi, Harry&#65533;onun içine
bak!
Neden bu kadar kolaydı? Yara izi saatlerdir yandığı ve Voldemort&#65533;un zihnini göstermek için yanıp
tutuGtuğu için mi? Onun emriyle gözlerini kapattı ve birden çığlıklar ve patlamalar ve savaGın bütün
ahenksiz sesleri boğuldu, ta ki mesafeleri uzaklaGana dek, sanki uzaktaydı, onlardan çok uzakta...

Duvarlarda soyulmuG duvar kağıtlarının olduğu ve bir tanesinin dıGında bütün camların tahtayla
kapatılmıG olduğu virane ama tanıdık bir odanın ortasında duruyordu.
gatoya yapılan saldırının sesleri boğuk ve uzaktı. Kapatılmayan tek pencere, uzaktaki Gatonun
bulunduğu yerden gelen patlamaların ıGığını açığa vuruyordu, ama odanın içi, tek bir yağ lambasının
ıGığının dıGında karanlıktı.
Asasını parmaklarının arasında döndürerek izliyordu, düGünceleri Gatodaki odaya odaklanmıGtı, onun
bir zamanlar bulduğu gizli oda, Sırlar Odası gibi, bulmak için akıllı ve kurnaz ve de meraklı olman
gereken oda.
...Oğlanın tacı bulamayacağından emindi... Aslında Dumbledore&#65533;un kuklası onun beklediğinden daha
ileri gitmiGti... çok ileri...
--Lord&#65533;um, dedi hayal kırıklığına uğramıG ve çatlak bir ses. Döndü: Lucius Malfoy, en karanlık köGede
oturuyordu, pejmürde ve oğlanın son kaçıGından sonra maruz kaldığı cezaların izlerini hala taGıyordu.
Bir gözü kapalı ve GiGikti. --Lord&#65533;um&#65533; lütfen&#65533; oğlum&#65533;
--Eğer oğlun öldüyse, Lucius, bu benim suçum değil. Gelip bana katılmadı,

Slytherin&#65533;lerin geri kalanı
gibi. Belki Harry Potter&#65533;la arkadaG olmaya karar vermiGtir?
--Hayır&#65533;asla, diye fısıldadı Malfoy.
--Öyle olmadığını ummalısın.
--Potter&#65533;ın sizin değil de baGka birinin elinde öleceğinden
kork&#65533;korkmuyor musunuz? diye sordu
Malfoy, sesi titreyerek. --Bu savaGı durdursanız, Gatoya girseniz ve
onu k-kendiniz arasanız&#65533; beni
affedin&#65533; daha tutumlu&#65533; olmaz mı?
--Numara yapma Lucius. SavaGı kendi oğlunun nerede olduğunu araGtırmak için
durdurmak istiyorsun.
Gece bitmeden, Potter beni aramak için gelecek.
Voldemort bakıGlarını bir kez daha parmaklarındaki asaya çevirdi. Ona
sıkıntı veriyordu&#65533; ve Lord
Voldemort&#65533;a sıkıntı veren bütün Geylerigözden geçirilmeliydi&#65533;
--Git ve Snape&#65533;i getir.
--Snape mi, L-Lordum?
--Snape. Hemen. Ona ihtiyacım var. Ondan isteyeceğim bir ---hizmet&#65533;var.
Hadi.
KorkmuG halde, karanlığa doğru biraz tökezleyerek, Lucius odayı terketti.
Voldemort parmaklarının arasında asayı döndürüp, dik dik bakarak orada durmaya
devam etti.
--Bu tek çare, Nagini, diye fısıldadı ve etrafına baktı ve muazzam
yılan orada, Gimdi havada asılı
halde, zarafetle kıvrılıyor, parlayan bir kafes ile depor arasında görünmez bir
alanın olduğu ona ayrılan
büyülü mekanda korunuyordu.
Güçlükle soluyarak, Harry geri geldi ve kulağına savaGın çığlıklarının ve
feryatlarının, çarpmalarının ve
patlamalarının nüfuz ettiği anda gözlerini açtı.
--Bağıran Baraka&#65533;da. Yılan onunla, etrafında bir tür büyülü
koruma var. Lucius Malfoy&#65533;u Snape&#65533;i
bulması için yolladı.
--Voldemort Bağıran Baraka&#65533;da oturuyor mu? dedi Hermione, nefretle. --
SavaGmıyor bile?
--SavaGması gerektiğini düGünmüyor, dedi Harry. --Benim ona gideceğimi
düGünüyor.
--Ama neden?
--Hortkuluk&#65533;ların peGinde olduğumu biliyor&#65533;Nagini&#65533;yi
yakınında tutuyor&#65533; belli ki o Geye yaklaGmak için
onun yanına gitmem gerektiğini biliyor&#65533;--
--Evet, dedi Ron, omuzlarını dikleGtirerek. --Sen gidemezsin, onun
istediği bu, onun beklediği bu.
Burada kalıyorsun ve Hermione&#65533;ye göz kulak oluyorsun, ben gidiyorum
ve&#65533;--
Harry, Ron&#65533;un sözünü kesti.
--Siz burada kalıyorsunuz, ben Pelerin&#65533;in altında gideceğim ve en kısa
sürede&#65533;--
--Hayır, dedi Hermione. --eğer ben Pelerini alıp gidersem mantıklı olur
ve&#65533;--
--Bunu düGünme bile, diye hırladı Ron ona.
Hermione, --Ron, benim bunu yapacak kabiliyetim en az&#65533;-- cümlesinden
öteye gidemeden üzerinde
durdukları merdivenin ucundaki goblen açıldı.
--Gki maskeli Ölüm Yiyen orada duruyorlardı, ama asalarını tam olarak
doğrultamadan Hermione
--Glisseo! diye bağırdı.
Ayaklarının altındaki merdivenler yassılaGıp kaydırak halini aldı ve o,
Harry ve Ron hızla atıldılar,
hızlarını kontrol altına alamıyorlardı, Ölüm Yiyenlerin Sersemletme Büyüleri ise
kafalarının üzerinden
uçacak kadar hızlıydılar. Dipteki gizli goblenden hızla geçtiler ve
karGıdaki duvara çarparak yere
düGtüler.

--Duro! diye bağırdı Hermione asasını goblene yönelterek ve goblen taGa dönüGtüğünde ve Ölüm
Yiyenlerin çarptığına dair iki yüksek çirkin ses yükseldi.
--Geri çekilin! diye bağırdı Ron; beraberinde o, Harryry ve Hermione, Profesör McGonagall&#65533;ın önünde
bir sürü dört nala koGan masa yanlarından geçebilsin diye kendilerini bir kapıya yasladılar. Onları

----------------------- Page 325-----------------------

görmemiG gibiydi. Saçı açılmıGtı ve yanağında bir kesik vardı. KöGeyi döndüğünde onun çığlığını
duydular, --HÜCUM!
--Harry, Pelerin&#65533;i giymelisin, dedi Hermione. --Bizi boG ver&#65533;--
Harry, üçünün üstünü örttü, ancak havaya asılı toz yığını, düGen taGlar ve uçuGan lanetler arasında
gizlenmemiG ayaklarının görülüp görülmeyeceğini merak etti.
Bir sonraki merdivenden koGarak geçtiler ve kendilerini düello edenlerle dolu bir koridorda buldular.
Maskeli ve maskesiz Ölüm Yiyenler, öğrenci ve öğretmenlerle düello ederken savaGçıların her iki
yanındaki portreler nasihat ve cesaret veren sakinlerle dolup taGmıGtı, Dean kendine yeni bir asa
bulmuGtu, o Dolohov&#65533;la, Parvati Travers&#65533;la yüz yüzelerdi. Harry, Ron ve Hermione bir anda asalarını
kaldırdılar, çarpıGmaya hazırlardı ama düellocular o kadar çok zikzak yapıyorlar ve etraflarına
bakmadan koGuyorlardı ki, lanet kullansalar masumları yaralama ihtimali çok fazlaydı. Ayrı durup fırsat
kolladıklarında büyük bir --Vınnnnnnnnnn! sesi duyuldu ve Harry, Peeves&#65533;in üzerlerinden uçtuğunu
gördü.Ölüm Yiyen&#65533;lerin üzerine Kılçırpı tohumları atıyordu, onların da kafaları GiGman kurtlara
benzeyen solucan gibi kıvrılan yeGil yumrular tarafından içine çekiliyordu.
--Aaah!
Bir avuç dolusu yumru Ron&#65533;un kafasındaki Pelerin&#65533;i vurmuGtu; Ron onların gitmesi için sallandığında
yeGil tohumların isi normal olmayan bir Gekilde havada asılı kaldı.
--Orada görünmez biri var! diye bağırdı maskeli Ölüm Yiyen, asasını doğrultarak.
Dean, Ölüm Yiyen&#65533;in dikkatini nerdeyse onu Sersemletme Büyüsü ile devirerek dağıttı; Dolohov
intikamını almaya kalkıGtı ve Parvati ona bir Vücut Bağlama Laneti gönderdi.
--GGDELGM! diye bağırdı Harry ve o, Ron ve Hermione Pelerin&#65533;i sıkıca etraflarında sarmalayarak
kafaları aGağıda Kılçırpı suyunun oluGturduğu küçük havuzda kayarak, süratle savaGanların arasından
uzaklaGıp, mermer merdivenin tepesinden giriG salonuna girdiler.
--Ben Draco Malfoy&#65533;um. Ben Draco, sizin tarafınızdayım!
Draco üst kattaydı ve bir baGka maskeli Ölüm Yiyen&#65533;e yalvarıyordu.
Harry, geçerlerken Ölüm Yiyen&#65533;i Sersemletti. Malfoy etrafına bakındı, sevinçle kurtarıcısını arıyordu ve
Ron Pelerin&#65533;in altından ona bir yumruk attı. Malfoy sırtüstü Ölüm Yiyen&#65533;in ayakucuna düGtü, ağzı
kanıyordu ve son derece aklı karıGmıGtı.
--Bu geceyle birlikte hayatını ikinci kez kurtarıGımız, seni iki&#65533;yüzlü piç kurusu! diye bağırdı.
Merdivenlerde ve giriGte daha çok düellocu vardı. Ölüm Yiyenler her yerdeydi. Harry bakındı: Yaxley,
ön kapıya yakındı, Flitwick&#65533;le mücadele ediyordu, maskeli bir Ölüm Yiyen hemen yanında Kingsley&#65533;le
düello ediyordu. Öğrenciler her yöne koGuGturuyorlardı; bazıları yaralanmıG arkadaGlarını taGıyor ya da
sürüklüyordu. Harry maskeli Ölüm Yiyen&#65533;e bir Sersemletme Büyüsü gönderdi; ıskaladı neredeyse az

daha kucak dolusu geytan Kapanı taGıyan Neville&#65533;i vuruyordu, Tentakula neGeyle en yakın Ölüm Yiyen&#65533;e ilerledi ve onu sarmalamaya baGladı.
Harry, Ron ve Hermione mermer merdiveni hızla geçtiler: sol taraflarındaki cam kase paramparça oldu ve Slytherin&#65533;in Bina puanlarını gösteren kum saatinin zümrütleri her yana saçıldı ve koGan insanlar kayıp sendelediler. Gki vücut kafalarının üstündeki balkondan yere düGtü, Harry dört ayaklı bir hayvan olarak algıladığı gri bir lekenin ona koGtuğunu gördü, diGleriyle ısırıyordu.
--HAYIR! diye bağırdı Hermione ve asasından çıkan sağırlaGtırıcı bir patlamayla, Fenrir Greyback, Lavender Brown&#65533;un can çekiGen vücudundan geriye sıçradı. Mermer tırabzanlara çarptı ve ayağa kalkmaya çabaladı. Ardından parlak beyaz bir parıltı, kristal bir top çatırtıyla kafasının üstüne düGtü ve yere kıvrılıp bir daha hareket edemedi.
--Daha çok var bende! diye bağırdı Profesör Trelawney tırabzanların üzerinden. --Onları isteyen baGka biri varsa! Burada çok&#65533;--
Tenis raketininkine benzeyen bir hareketle, çantasından baGka bir devasa kristal küre kaldırdı, asasını havada salladı ve kürenin hızla salondan geçip bir pencereye çarpmasını sağladı. Aynı anda ağır ahGap giriG kapısı açıldı ve daha fazla devasa örümcek giriG salonuna daldı.
DehGet çığlıkları havayı sardı: savaGanlar; Ölüm Yiyenler ve Hogwarts sakinleri aynı anda ürktüler, kırmızı ve yeGil ıGık kümeleri, daha ürpertici ve GahlanmıG halde gelen canavarların üzerine uçtu.
--DıGarı nasıl çıkacağız? diye bağırdı Ron çığlıkların üzerinden, ama ne Harry ne Hermione cevap veremeden kenara yuvarlanmıGlardı: Hagrid çiçekli pembe Gemsiyesini savurarak merdivenlerden aGağı paldır küldür gelmiGti.

--Onları incitmeyin, onları incitmeyin! diye bağırdı.

--HAGRID, HAYIR!

Harry diğer her Geyi unuttu: Pelerinin altından fırladı, bütün salonu aydınlatan lanetlerden sakınmak için eğilerek koGtu.

---------------------- Page 326----------------------

--HAGRID, GERG DÖN!

Ama olanları gördüğünde Hagrid&#65533;e yarı yarıya yakınlaGmıG bile değildi: Hagrid örümceklerin arasında yok oldu ve büyük bir koGuGturmayla, sürü halinde iğrenç bir hareketle, büyülerin birbiriyle karGılaGtığı yerin ardına gerilediler, Hagrid ortalarında gömülmüGtü.

--HAGRID!

Harry birinin kendi adını çağırdığını duydu, arkadaG mı düGman mı umursamadı: Ön merdivenlerden karanlık bahçeye koGarak iniyordu, örümcekler avlarıyla sürü halinde uzaklaGıyordu ve Hagrid&#65533;i hiçbir Gekilde göremiyordu.

--HAGRID!

Örümcek sürüsünün ortasından devasa bir kolun sallandığını

görebiliyormuG gibi geldi, ama
artlarından koGmaya giriGtiğinde, yolu, karanlıkta aGağı doğru savrulan ve üzerinde durduğu yeri
titreten muazzam bir ayak tarafından kapatıldı. Yukarı baktı: Bir dev onun önünde duruyordu, on metre
yüksekliğinde, kafası gölgelerin arasında saklı, Gato kapılarından gelen ıGıkla aydınlanan ağaç
büyüklüğündeki incik kemikleri dıGında hiçbir yeri görünmüyordu. Hızlı vahGi bir hareketle, yukarıdaki
bir pencereyi devasa bir yumrukla parçaladı ve cam Harry&#65533;nin üzerine yağarak onu kapının koruması
altına dönmeye zorladı.

--Aman &#65533; ! diye bağırdı Hermione, Ron ve o Harry&#65533;e yetiGtiğinde ve Gimdi yukarıdaki pencereden
insanları yakalamaya çalıGan deve baktı.

--YAPMA! diye bağırdı Ron, asasını kaldırırken Hermione&#65533;nin elini yakalayarak. --Onu sersemletirsen
Gatonun yarısını devirir &#65533;--

--HAGGER?

Grawp, Gatonun köGesinden yalpalayarak döndü; Harry Gimdi ilk defa anlıyordu ki Grawp gerçekten de
ufak bir devdi. Üst katlardaki insanları ezmeye çalıGan kocaman canavar diğer tarafa baktı ve gürledi.
Dev daha küçük türüne pat küt ilerlerken taG basamaklar titredi ve Grawp&#65533;ın orantısız ağzı açık kalarak
sarı, yarı tuğla büyüklüğünde diGlerini gösterdi; ve birbirlerinin üstlerine aslan vahGiliğiyle kendilerini
attılar.

--KAÇIN! diye gürledi Harry; devler güreGirken gece çirkin çığlıklarla ve solumalarla doldu,
Hermione&#65533;nin elini yakaladı ve Ron arkalarında bahçeye inen basamaklardan uçarak indiler. Harry
Hagrid&#65533;i bulup kurtarma umudunu yitirmemiGti; o kadar hızlı koGtular ki yolları tekrar kesildiğinde
ormana giden yolu yarılamıGlardı.

Etraflarındaki hava donmuGtu: Harry&#65533;nin nefesi göğsünd tıkanıpe katılaGmıGtı. gekiller karanlıkta
hareket etti, yoğun siyahlık içindeki dönen figürler, Gatoya doğru büyük bir dalgayla hareket ediyordu,
yüzleri kukuletalı ve nefesleri hırıltılıydı.

Ron ve Hermione arkalarındaki dövüG sesleri bir anda kesilirken, Harry&#65533;nin yanına yaklaGtı, yalnız Ruh
Emicilerin getirebileceği bir sessizlik gecenin üzerine kalın bir perde Geklinde düGüyordu, Fred gitmiGti
ve Hagrid kesinlikle ölüyordu ya da çoktan ölmüGtü&#65533;

--Hadi, Harry! dedi Hermione&#65533;nin sesi çok uzaklardan. --Patronuslar, Harry, Hadi!

Asasını kaldırdı, ama yavan umutsuzluk her tarafına yayılıyordu: Bilmediği daha kaç kiGi ölü yatıyordu;
ruhu çoktan vücudunu terk etmiG gibi hissediyordu&#65533;

--HARRY, HADG! diye bağırdı Hermione.

Yüzlerce ruh eminci yaklaGıyordu, onlara doğru süzülüyordu, bir ziyafet vaadi gibi olan Harry&#65533;nin

umudunu daha da yaklaGarak emiyorlardı&#65533;

Ron&#65533;un gümüG teriyerinin havaya fırladığını gördü, solukça parladığını ve yok olfuğunu gördü;
Hermione&#65533;nin su samurunun havada döndüğünü ve solduğunu fark etti ve kendi asası elinde titredi,
neredeyse gelmekte olan hiçliği, hissizliği karGılamıGtı

Ve sonra gümüG bir yabani tavGan, yaban domuzu ve bir tilki Harry, Ron ve Hermione&#65533;nin baGlarının
yanından süzüldü: Ruh emiciler yaratıkların yaklaGmasına fırsat vermeden geri çekildi. Üç kiGi daha
karanlıktan çıkagelmiG ve yanlarında durmuGtu.

--GGte böyle, dedi Luna.

Karanlıkta yanlarında üç kişi daha katıldı, uzanmış asalarıyla Patronus yapmaya devam eden: Luna,
Ernie ve Seamus.

"Doğru," dedi Luna cesaretlendirircesine, sanki İhityaç Odası'na dönmüşlerdi de D.O. için alıştırma
yapıyorlardu. "Doğru, Harry... Hadi, mutlu bir şey düşün.

"Mutlu bir şey?" dedi, sesi çatlak çıkmıştı.&#65533;

"Hala buradayız," diye fısıldadı kız, "hala savaşıyoruz. Hadi ama, şimdi..."

Gümüşi bir kıvılcım çaktı, ardından zayıf bir ışık ve sonra var gücüyle harcadığı muazzam bir efor
sonucu, Hary'nin asasından çatak boynuzlu bir geyik fışkırdı. İleriye savruldu ve ruh emiciler sağa sola
dağıldılar, birden gece tekrar sakinleşti ancak etraftaki savaşın sesleri kulaklarda yükseliyordu.

"Ne kadar teşekkür etsem azdır," Luna, Ernie ve Seamus'a dönen Ron sallanarak.

Kükreme ve deprem gibi bir sarsıntıyla orman yönünde karanlıklar içinde başka bir dev çıkageldi,
hepsinden daha uzun bir sopayı sallıyordu.

"KOŞUN!" diye bağırdı Harry ama onlara bunu söylemeye gerek yoktu; hepsi dağıldı ve sadece bir
saniye sonra az önce bulundukları noktaya geniş bir ayak indi. Harry etrafına baktı: Ron ve Hermione
onu takip ediyordu ancak diğer üçü savaşın içinde kaybolmuştu.

"Menzilinden çıkalım!" diye haykırdı Ron, dev gecede yankılanan sopasını tekrar sallarken, karşıda
kızıl ve yeşil ışık patlamaları karanlığı aydınlatmaya devam ediyordu

"Şamarcı Söğüt," dedi Harry, "hadi!"

Her nasılsa bir anda her şeyi zihninden çıkardı, şu anda bir daha bakmayacağı bir köşeye tıktı: Fred
ve Hagrid'in düşüncesi, sevdiği insanlara saldığı dehşet, kalenin içinde ve dışındaki koşturmalar yılana
ve Voldemort'a ulaşmak için beklemeliydi, çünkü Hermione'nin de dediği gibi bunu bitirmenin tek yolu
buydu-"

Ölümün kendisini geride bıraktığına yarı inanır bir halde koştu,

karanlıkta etrafında fışkırıp uçuşan ışıkları, denize çarparmış gibi gelen sesleri, hava rüzgarsız olmasına rağmen Yasak Orman'dan gelen hışırtıları yok sayarak: baş kaldırır gibi yükselen arazide, hayatında her zamankinden daha hızlı koştu, büyük ağacı gören ilk o oldu, bir sırrı koruyan, kökleriyle ve kırbaç gibi savrulan dallarıyla Söğüt'ü.

Sık sık ve zorlukla nefes alan Harry Söğüt'ün sallanan dallarının yakınında yavaşladı, karanlığın içinden düz gövdesine bakıp ağaç kabuğundaki ağacı hareketsiz kılacak yumruyu görmeye çalıştı. Ron ve Hermione ona yetişti, Hermione nefes nefeseydi ve konuşamıyordu.

"İçeri-içeri nasıl gireceğiz?" diye nefes nefese konuştu Ron. "Onu-görebiliyorum-keşke-Crookshanks tekrar-"

&#65533;Crookshanks?&#65533; diye hırıltıyla soludu Hermione, iki büklüm olmuş göğsünü tutuyordu. &#65533;Sen bir büyücü müsün, yoksa nesin?&#65533;

&#65533;Ah&#65533;doğru&#65533;evet&#65533;&#65533;

Ron etrafına bakındı, yerde duran bir dala asasını dorultup "Wingardium Leviosa!" dedi. Dal yerden yükseldi, bir hortuma yakanamış gibi havada döndü ve Söğüt'ün savrulan uğursuz dalları arasından gövdesine yaklaştı. Köklerin yanında bir yere saplandı ve o anda kıvranan ağaç hareketsiz kaldı.

"Mükemmel!" dedi Hermione tek nefeste.

"Bekle."

Savaşın gürültü ve patırtısının havayı doldurduğu bir saniye boyunca, Harry tereddüt etti. Voldemort ondan bunu yapmasını istiyordu, gelmesini istiyordu. Acaba Ron ile Hermione'yi bir tuzağa mı yönlendiriyordu?

Ama gerçek acımasız ve net bir şekilde üzerine kapandı: ilerlemenin tek yolu yılanı öldürmekti, yılan Voldemort neredeyse oradaydı ve Voldemort bu tünelin ucundaydı.

"Harry, biz geliyoruz, gir şuraya!" dedi Ron onu iterek.&#65533;

Harry ağacın kökleri arasındaki gizli toprak geçide geçti. Son girdiklerinden beri çok daha daralmıştı. Tünelin tavanı çok alçaktı; öyle ki dört sene önce tünelden geçmek için eğilmeleri yeterliyken, şimdi emeklemekten başka çareleri yoktu. Harry önce girdi, asası aydınlanmıştı, engellerle karşılaşmayı bekliyordu ama karşılaşmadı. Sessizce ilerlerdiler, Harry'nin gözleri yumruğuyla tuttuğu asasından çıkan sallanan ışıktaydı.

Sonunda tünel yukarı doğru eğim kazandı ve Harry ileride gümüşi bir ışık gördü. Hermione ayağından şiddetle çekiştirdi.

"Pelerin!" diye fısıldadı. "Pelerin'i geçir!"

El yordamıyla arkasına uzandı ve kız kaygan bir kumaş bohçasını boş eline tutuşturdu. Sürünmenin
verdiği zorlukla "Nox," diye mırıldanıp asasının ışığını söndürdü ve soğuk bir ses ve parlayan yeşil bir
ışık görmeyi bekler ve bütün duyuları tetikte, her saniye bulunmayı bekleyerek elleri ve dizleri üstünde
devam etti.

Doğrudan,karşılarında bulunan odadan, tünelin açıklığını kapatan kutunun var olması sebebiyle
boğuk boğuk seslerin geldiğini duydu. Nefes almaya cesaret dahi edemeyen Harry, kenarda yavaş
yavaş girişe ilerledi ve duvar ile kutu arasındaki küçük yarıktan dikkatle bakmaya başladı.

İlerideki oda loştu, ama havada destek olmadan asılı duran, yaldızlı parlayan büyülü alanı içinde
dönüp kıvrılan, Nagini'yi görebiliyordu. Masanın kenarını ve bir asayla oynayan uzun, beyaz
parmakları da görebiliyordu. Sonra Snape'in konuşmasıyla Harry'nin kalbi birden titredi: Snape sinip
saklandığı yerden santimetrelerce uzaktaydı.

"Efendim, direnişleri kırılıyor...-&#65533;

"-ve senin yardımların olmadan gerçekleşiyor," dedi Voldemort yüksek, net sesiyle. "Yetenekli bir
büyücü olmana rağmen, Severus, şimdi çok fark yaratacağını sanmıyorum, Neredeyse sona ulaştık...
neredeyse."

"Çocuğu bulmama izin verin. Potter'ı getirmeme izin verin. Biliyorum, onu bulabilirim, Efendim. Lütfen.&#65533;

Snape yarığın önünden geçti ve Harry gözlerini Nagini'den ayırmayarak biraz geriledi, onu saran
korumayı aşabilecek bir büyü olup olmadığını merak ediyordu ama böyle bir büyü olduğundan
şüpheliydi. Başarısız bir hamle, yerini ele verirdi...

Voldemort ayağa kalktı. Harry şimdi onu, kızıl gözlerini, yassı, yılansı yüzünü, karanlıkta hafifçe
parlayan solgun benzini görebiliyordu.

"Bir sorunum var, Severus," dedi Voldemort yumuşakça.

"Efendim?" dedi Snape.

"Voldemort Yüce Asa'yı kaldırdı, orkestra şefi havasıyla, nazik ve olabildiğince dikkatli tutuyordu.

"Bu neden bende çalışmıyor, Severus?"

Sessizlik anında Harry yılanın dolanıp çözülüyormuş gibi hafifçe tısladığını duyabildiği sandı-yoksa
havayı yaran Voldemort'un ıslıksı nefes alışı mıydı?

"Efen-efendim?" dedi Snape boş boş. "Anlamıyorum. Siz-siz o asayla olağan üstü büyüler yaptınız."

Hayır," dedi Voldemort. "Olağan büyülerimi yaptım. Olağanüstü olan

benim, asadan ziyade... hayır.
Söylendiği gibi mucizelerini açığa çıkarmadı. O kadar yıl önce Ollivander'dan aldığım asa ile arasında
hiçbir fark hissedemiyorum.&#65533;

Voldemort'un ses tonu derin, sakindi, ama Harry'nin yara izi zonklamaya, atmaya başladı: alnında bir
acı şekilleniyor, Voldemort'un içinde de kontrollü bir öfkenin şekillendiğini hissedebiliyordu.

"Fark yok," dedi Voldemort yeniden.

Snape bir şey söylemedi. Harry yüzünü göremiyordu. Adamın tehlikeyi farkedip farkedemediğini,
efendisini sakinleştirmek için doğru sözleri bulmaya uğraşıp uğraşmadığını merak etti.

Voldermot odada dolaşmaya başladı: saniyeler içinde sessizce Harry'nin görüş alanından çıkmıştı, acı
ve öfke Harry'yi sararken aynı ölçülü sesle konuşuyordu.

"Uzun ve detaylı olarak düşündüm, Severus... seni savaştan buraya neden çağırdığımı biliyor
musun?"

Ve bir saniyeliğine Harry, Snape'in yüzünü gördü. Gözleri büyülenmiş kafesinde duran Nagini&#65533;ye
kaymıştı.

--Hayır, Lordum, yalvarırım dönmeme izin verin. Gzin verin Potter&#65533;ı bulayım.

--Lucius gibi konuGuyorsun. Gkinizde Potter&#65533;ı, benim anladığım gibi anlamıyorsunuz. Onun bulmaya
gerek yok. Potter&#65533;ın kendisi bana gelecek. Onun zayıflığını biliyorum, anlıyorsun ya, büyük
hatalarından biri. Etrafındaki diğer kiGilerin, zarar görmesini izlemekten nefret edecektir, çünkü
olanların kendisi yüzünden olduğunu o da biliyor. Ne pahasına olursa olsun, bunu durdurmak
isteyecektir. O gelecek.

--Fakat Lordum, sizden baGka biri tarafından, yanlıGlıkla öldürülebilir&#65533;

--Ölüm Yiyenler&#65533;e talimatlarım tamamıyla açık. Potter&#65533;ı yakalayın. ArkadaGlarını öldürün&#65533;ne kadar
çoğunu öldürürseniz, o kadar iyi&#65533;fakat onu öldürmeyin.

--Ancak benim konuGmak istediğim kiGi sensin, Severus, Harry Potter değil. Benim için çok değerli
oldun. Çok değerli.

--Lordum sadece ona hizmet etmeye çabaladığımı biliyor. Fakat&#65533;gidip, çocuğu bulmama izin verin,
Lordum. Onu size getirmeme izin verin. Getirebileceğimi biliyorum&#65533;

--Sana söyledim, hayır! dedi Voldemort ve pelerininin yerde kayan bir yılan gibi hıGırtı çıkarmasına
sebep olarak, bir kez daha dönerken, Harry onun gözlerindeki kırmızı parıltıyı gördü ve yanan yara
izinin içinde Voldemort&#65533;un sabırsızlığını hissetti. --guanda beni ilgilendiren Gey, Severus, en sonunda
çocukla karGılaGtığımda ne olacağı!

--Lordum, gayet aGikâr, değil mi?

--Fakat bir sorun var, Severus. Var.

----------------------- Page 330-----------------------

Voldemort durakladı ve Harry onu tekrar net bir Gekilde, Snape&#65533;e gözlerini dikmiG, beyaz parmakları boyunca Yüce Asa&#65533;yı kaydırırken görebiliyordu.

--Neden ben Harry Potter&#65533;a yönelttiğim zaman, iki asa da baGarısız oldu?

--Ben&#65533;ben bunu cevaplayamam, Lordum.

--Cevaplayamaz mısın?

Harry&#65533;nin kafasına, sanki büyük bir çivi batmıG gibi hissettiren bir öfke saplandı: Acı yüzünden çığlık atmamak için, yumruğunu zorla ağzına tıktı. Gözlerini kapadı ve ansızın Voldemort olup, Snape&#65533;in solgun yüzüne baktı.

--Porsukağacından yapılma asam istediğim her Geyi yaptı, Severus, Harry Potter&#65533;ı öldürmek dıGında. Gki kere baGarısız oldu. Olivander iGkence altında, ikiz çekirdeği anlattı, baGka birinin asasını almamı söyledi. Dediği gibi yaptım, fakat Lucius&#65533;un asası Potter&#65533;ın asasıyla karGılaGınca paramparça oldu.

--Be&#65533;Benim buna bir açıklamam yok, Lordum.

Snape Gimdi Voldemort&#65533;a bakmıyordu. Kara gözleri hâlâ koruyucu küresinde kıvrılmakta olan yılana sabitlenmiGti.

--Üçüncü bir asa aradım, Severus. Yüce Asa, Kader Asası, Ölüm Değneği. Bir önceki efendisinden aldım. Albus Dumbledore&#65533;un mezarından aldım.

Ve Gimdi Snape Voldemort&#65533;a bakıyordu ve Snape&#65533;in yüzü alçıyla kaplıymıG gibi görünüyordu. Rengi mermer beyazı ve öyle katıydı ki, konuGtuğunda o boG gözlerin arkasında birinin yaGadığını görmek Gok ediciydi.

--Lordum&#65533;çocuğa gitmeme izin verin&#65533;

--Zaferin benim olmasına ramak kaldığı bu uzun gece boyunca, burada oturdum, dedi Voldemort, sesi bir fısıltıdan çok az daha yüksekti, --merak ederek, Yüce Asa&#65533;nın olması gerektiği gibi olmayı; efsanenin de dediği gibi, gerçek sahibi için iGlemesi gerektiği gibi iGlemeyi, neden reddettiğini merak ederek&#65533; ve sanırım cevabını da biliyorum.

Snape konuGmadı.

--Belki de sende zaten biliyorsundur? Sen akıllı bir adamsın, her Geye rağmen, Severus. Sen iyi ve sadık bir hizmetkâr oldun ve bu olması gereken Geye üzülüyorum.

--Lordum&#65533;

--Yüce Asa bana tam anlamıyla hizmet edemedi, Severus, çünkü ben onu

gerçek efendisi değilim.
Yüce Asa son sahibini öldüren büyücüye aittir. Albus Dumbledore&#65533;u sen öldürdün. Sen yaGadığın
sürece, Severus, Yüce Asa gerçekten benim olamayacak.

--Lordum! diye karGı çıktı Snape, asasını kaldırırken.

--BaGka bir yolu olamaz, dedi Voldemort. --Asaya hükmetmeliyim, Severus. Asaya hükmetmeli ve en
sonunda da Potter&#65533;a hükmetmeliyim.

Ve Voldemort Yüce Asa&#65533;yı havada savurdu. Asa, Snape&#65533;e hiçbir Gey yapmadı. Snape, bir anlığına,
ölümünün ertelendiğini sanmıG gibi göründü: fakat az sonra Voldemort&#65533;un niyeti açığa çıkmıGtı. Yılanın
kafesi havada yuvarlanıyordu ve daha Snape, bağırmaktan baGka bir Gey yapmaya fırsat bulamadan,
kafes onun kafası ve omuzlarını tamamıyla kapladı. Ve Voldemort Çataldilinde konuGtu.

--Öldür.

Korkunç bir çığlık geldi. Harry Snape&#65533;in yüzünde kalan azıcık renginde, çekildiğini gördü; gözleri
kocaman açılıp, yılanın zehirli diGleri boynunu delerken, büyülü kafesi üstünden atmayı baGaramamıG,
ardından da dizleri çözülerek, yere düGmüGtü. Ve bunlar olurken yüzü daha da beyazlaGmıGtı.

--Bu olan için üzgünüm. Dedi Voldemort soğuk bir Gekilde.

Geri döndü; HüzünlüymüG ya da piGmanlık duyuyormuG gibi görünmüyordu. Bu barakayı terk edip,
artık tamamen komutası altında olan bir asayla idareyi eline alabilirdi. Asasını, yukarı doğru kayan,
yılanı muhafaza eden yıldızlı kafese doğrultup, yere yan yatar bir Gekilde düGmüG, boynundaki
yaralardan kan fıGkıran Snape&#65533;ten uzaklaGtırdı. Voldemort odadan, arkasına bir bakıG bile atmadan
kendinden emin adımlarla çıktı ve kocaman koruyucu küresinin içinde ki dev gibi yılanı da havada
yüzerek onun peGinden gitti.

Tünele, kendi zihnine geri dönen Harry, gözlerini açtı; bağırmamak için çabalarken ısırdığı, kanayan
parmak boğumlarını ağzından çekti. gimdi tahta kutu ile duvar arasındaki ufacık yarıktan bakıp, siyah
bir çizmenin içindeki ayağın yeri sarsıGını izliyordu.

--Harry! diye nefes alır gibi seslendi Hermione arkasından, fakat Harry çoktan görüGünü kapatan tahta
kutuya asasını doğrultmuGtu. Kutuyu Gki üç santim kadar havaya kaldırdı ve sessiz bir Gekilde yana itti.
Yapabildiği kadar sessizce, kendi baGına odaya çıktı.

Bunu neden yaptığını, neden ölen adama yaklaGtığını bilmiyordu: Snape&#65533;in beyaz yüzünü ve
boynundaki kanlı yaranın kanamasını durdurmaya çalıGan parmaklarını görünce ne hissettiğini de
bilmiyordu. Harry Görünmezlik Pelerini&#65533;ni çıkarıp, kocaman olmuG siyah gözleri Harry&#65533;yi görünce
çığlıklar içinde konuGmaya çalıGan, bu nefret ettiği adama yukarıdan baktı.

Harry diz çöküp, ona doğru
eğildi ve Snape onu cübbesinin önünden yakalayıp, onu daha da yakına çekti.

Snape&#65533;in boğazından korkunç, kulak tırmalayıcı, çağıltı sesi gibi bir ses çıktı.

--Al&#65533;bunu&#65533; Al&#65533;bunu&#65533;

Snape&#65533;ten kandan daha baGka bir Gey daha akmaktaydı. GümüGi mavi renkte, ne gaz ne de sıvı olan,
Snape&#65533;in gözleri, kulakları ve ağzından akıyordu ve Harry de bunun ne olduğunu anladı, fakat ne
yapması gerektiğini bilmiyordu&#65533;

Hermione, yoktan sihirle var ettiği bir cam kabı Harry&#65533;nin titreyen eline tutuGturdu. Harry, gümüG renkli
maddeyi asasıyla kaldırıp onun içine koydu. Cam GiGe ağzına kadar dolduğu ve Snape akacak kanı
kalmamıG gibi göründüğü zaman, Harry&#65533;nin cübbesini tuttuğu eli gevGedi.

--Bana&#65533;bak&#65533; diye fısıldadı.

YeGil gözler siyah gözleri buldu, fakat bir saniye sonra, karanlık gözlerin derinliklerindeki Gey, onları
sabit, anlamsız ve boG bırakarak, görünürden kayboldu. Harry&#65533;yi tutan el yüksek sesle yere çarptı ve
Snape bir daha hareket etmedi.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

PRENSİN HİKAYESİ

Harry, Snape&#65533;in yanında dizleri üzerine eğilmiG halde ona bakarak duruyordu, ta ki aniden ona yakın
bir yerden yüksek, soğuk bir ses konuGuncaya kadar, Voldemort&#65533;un yeniden odaya girdiğini
düGününce elindeki küçük GiGeyi sımsıkı tutarak ayağa fırladı.

Voldemort&#65533;un sesi duvarlardan yere kadar yankılanıyordu ve Harry onun Hogwarts&#65533;a ve tüm çevre
araziye konuGtuğunu, Hogsmeade sakinlerine ve savaGanlara sanki arkalarında duruyor da nefesi
enselerindeymiG gibi duyabildiklerini anladı.

--SavaGtınız, dedi yüksek ve soğuk bir ses, --kahramanca. Lord Voldemort cesaretin önemini bilir.

--Ancak ağır kayıplarınızı sürdürüyorsunuz. Bana direnmeye devam ederseniz, hepiniz teker teker
öleceksiniz. Bunun olmasını istemem. Dökülen her damla sihirli kan bir kayıp ve israftır.

--Lord Voldemort bağıGlayıcıdır. Kuvvetlerime hemen geri çekilmeyi emrediyorum.

--Bir saatiniz var. Ölümünüzü saygınlıkla baGınızdan atın. Yaralarınızı sardırın.

--gimdi direk olarak Harry Potter, sana konuGuyorum. Benimle kendin yüzleGmek yerine arkadaGlarının
ölmesine izin verdin. Yasak Orman&#65533;da bir saat bekleyeceğim, bir saatin sonunda, eğer bana
gelmemiGsen, eğer teslim olmamıGsan, savaG yeniden baGlayacak. Bu sefer kavgaya

bizzat ben de
gireceğim, Harry Potter, seni bulacağım ve seni benden saklamaya çalıGan her adam, kadın ve
çocuğu cezalandıracağım. Bir saat.

Hem Ron hem de Hermione, Harry&#65533;e bakarken kafalarını çılgınca iki yana sallıyorlardı.

--Onu dinleme,dedi Ron.

--Her Gey yoluna girecek,dedi Hermione çılgın gibi. --Hadi--hadi Gatoya dönelim, eğer o ormana gittiyse
yeni bir plan yapmak zorunda kalacağız--

Snape&#65533;in vücuduna bir göz attı ve aceleyle tünel giriGine yöneldi. Ron da onu takip etti. Harry
Görünmezlik Pelerinini toparladı ve Snape&#65533;e baktı. Ne hissedeceğini bilemiyordu, sadece Snape&#65533;in
nasıl öldürüldüğüne ve bunun sebebine karGı duyduğu Goktan baGka&#65533;

Tünel boyunca hiç konuGmadan emeklediler; Harry, Ron ve Hermione&#65533;nin kafalarının içinde de
kendisininkinde olduğu gibi Voldemort&#65533;un sesinin çınlayıp çınlamadığını merak ediyordu.

Benimle yüzleGmek yerine arkadaGlarının ölmesine izin verdin. Bir saat boyunca Yasak Orman&#65533;da
bekleyeceğim&#65533;Bir saat&#65533;

Küçük çatıGmalar Gatonun önündeki çimleri karmakarıGık etmiGti. GüneGin doğmasına sadece bir
saate yakın zaman olmasına rağmen hala etraf zifiri karanlıktı. Küçük kayık büyüklüğünde yalnız bir
köpek, terkedilmiG bir Gekilde önlerinde yatıyordu. Bunun dıGında ne Grawp&#65533;dan ne de ona
saldırandan bir iz yoktu.

gato garip bir Gekilde sessizdi. Artık çakan ıGıklar, patlamalar, çığlıklar ya da bağırıGlar yoktu.
TerkedilmiG giriG salonunda bayraklar kana bulanmıGtı. Zümrütler yerdeki mermer parçaları ve odun
kıymıkları arasına saçılmıGtı.

Tırabzanların bir bölümü havaya uçmuGtu.

--Herkes nerede?diye fısıldadı Hermione.

Ron, Büyük Salon&#65533;a giden tarafa yöneldi. Harry giriG kapısında durdu. Bina masaları kaldırılmıGtı ve
oda tıklım tıklımdı. Hayatta kalanlar gruplar halinde kollarını birbirlerinin omuzlarına atmıG olarak
dikiliyorlardı. Yaralılar Madam Pomfrey ve bir grup yardımcı tarafından yükseltilmiG bir platformda
tedavi ediliyorlardı.

Firenze de yaralılar arasındaydı; göğsünden kan akıyordu ve ayakta duramaz halde uzandığı yerde
titriyordu.

Ölüler salonun ortasında bir sıra halinde uzatılmıGtı. Harry, Fred&#65533;in vücudunu göremiyordu çünkü etrafı
ailesi tarafından sarılmıGtı. George baGının yanına, diz üstü çökmüGtü, Mrs

Weasley, Fred&#65533;in göğsüne
yaslanmıGtı ve vücudu titriyordu. Mr Weasley gözyaGları yanaklarından aGağı boGalırken karısının
saçlarını okGuyordu.

Hiçbir Gey demeden Harry, Ron ve Hermione yürüdüler. Harry, Hermione&#65533;nin yüzü GiGmiG ve leke leke
olan Ginny&#65533;e yaklaGtığını ve ona sarıldığını gördü. Ron, Bill ve Fleur&#65533;a yaklaGtı, Percy de Ron&#65533;un
omzuna bir kolunu sardı. Ginny ve Hermione birlikte ailenin geri kalanına doğru yürüdüler, Harry
Fred&#65533;in yanında uzanan ölü vücutları net olarak görebildi. Remus ve Tonks, solgun ancak huzurlu
görünüyordu ve büyülü karanlık tavanın altında sanki uyuyorlardı. Harry kapıya doğru yalpalayarak
yürürken Büyük Salon sanki uçmuG gitmiG, küçülmüG ve büzülmüG gibiydi. Nefes alamıyordu. Diğer
vücutlara bakmak, baGka kimlerin onun için öldüğünü görmek istemiyordu. Weasleylere katılmaya
cesaret edememiGti, mermer merdivenlerden koGarak yukarı çıktı. Lupin, Tonks&#65533; Hiçbir Gey
hissedemiyor olmak için yanıp tutuGuyordu&#65533; Kalbini, iç organlarını, içinde çığlıklar atan her Geyi söküp
atabilmeyi isterdi&#65533;

gato tamamıyla boGtu; hayaletler bile Büyük Salon&#65533;da yas tutan topluluğa katılmıG gibi görünüyordu.
Harry Snape&#65533;in son düGüncelerinin olduğu GiGeyi sımsıkı tutarak hiç durmadan koGmaya devam etti,
müdürün odasını koruyan taG oluk ağzına gelene kadar yavaGlamadı.

--Parola?

--Dumbeldore!dedi Harry düGünmeksizin, çünkü görmek istediği kiGi oydu ve taG oluk kenara kayıp
arkasındaki helezon Geklindeki merdiveni açığa çıkardığında GaGırıp kaldı.

Ancak Harry yuvarlak ofise girdiğinde bir değiGiklik olduğunu gördü. Bütün duvarları kaplayan
portrelerin tamamı boGtu. Hiçbir okul müdürü ya da müdiresi onu görmek için kalmamıGtı; görünüGe
göre hepsi neler olup bittiğini daha iyi görebilmek için Gatonun içindeki diğer resimlere akın etmiGti.
Harry çaresizce müdür koltuğunun tam arkasında duran Dumbedledore&#65533;un boG portesine göz attı ve
sonra ona arkasını döndü. TaG DüGünseli her zaman olduğu gibi camlı ve raflı dolapta duruyordu.
Harry onu masaya yerleGtirdi ve Snape&#65533;in hatıralarını kenarlarında antık iGaretler olan bu sığ çanağa
döktü. BaGkasının zihnine kaçmak kutsal bir rahatlama olacaktı&#65533; Snape&#65533;in ona bıraktığı hiçbir Gey
kendi düGüncelerinden daha kötü olamazdı. GümüGi beyaz hatıralar girdap yaparak dönmeye baGladı,
ve Harry tereddüt etmeksizin, pervasız bir vazgeçmiGlikle sanki bu yaptığı ona iGkence eden acılarını
hafifletebilecekmiG gibi içine daldı.

Paldır küldür günıGığına düGtü ve ayakları ılık zemine değdi. Doğrulduğunda neredeyse ıssız bir oyun
alanında olduğunu gördü. Tek bir büyük çit çok uzaktaki ufuk çizgisine hükmediyordu. Gki kız ileri geri
sallanıyorlardı ve sıska bir oğlan da onları bir çalı kümesinin ardından gözetliyordu. Siyah saçları
oldukça uzundu ve giysileri o kadar uyumsuzdu ki kasti olarak giyildiği

düGünülürdü: oldukça kısalmıG kot, yetiGkin bir adama ait olması gereken eski püskü devasa bir ceket ve iGçi gömleğine benzeyen bir gömlek.

Harry oğlana yaklaGtı. Snape en fazla on yaGında, soluk, minik ve sıska görünüyordu. Ablasından çok daha yükseğe sallanmakta olan küçük kızı izlerken suratında gizlenmemiG bir açgözlülük vardı.

--Lily yapma!diye çığlık attı iki kızdan büyüğü.

Ancak kız salıncağın en yüksek anında kendini havaya bıraktı, havaya yükseldi, kelimesi kelimesine havaya yükseldi, gülmekten kırılarak kendini havaya fırlattı ve oyun alanının asfaltına yapıGmak yerine bir trapezci gibi havada süzüldü, fazladan uzun bir süre havada kaldı ve yumuGak bir Gekilde sonunda yere indi.

---------------------- Page 334-----------------------

--Annem sana yapmamanı söyledi!

Petunia terliklerinin topuklarını yerde sürükleyerek salıncağı çatırdama ve gıcırdama sesleri içinde durdurdu ve atlayıp ellerini kalçalarına koydu.

--Annem sana izin vermediğini söyledi Lily!

--Ama iyiyim,dedi Lily hala kıkırdarken. --Tuney, Guna bak. Ne yaptığıma bir bak.

Petunia etrafa bir göz attı. Oyun alanı onlar ve iki kız bilmese de Snape dıGında ıssız görünüyordu. Lily, Snape&#65533;in gizlendiği çalıdan solmuG bir çiçek kopardı. Petunia ilerledi, belli ki hem merak hem de onaylamamazlık içinde bölünüp kalmıGtı. Lily, Petunia onu tam olarak görebilecek kadar yakına gelene kadar bekledi ve avucunu uzattı. Çiçek, taç yapraklarını açıp kapayarak, sanki garip, çok kabuklu bir istiridye gibi orada duruyordu.

--Kes Gunu! diye haykırdı Petunia.

--Sana bir zararı yok ki,dedi Lily, ama yine de elini çiçeğin üzerine kapattı ve onu tekrar yere fırlattı.

--Bu doğru değil,dedi gözleriyle çiçeğin yere doğru süzülüGünü ve toprağa düGmesini seyrederken.

--Bunu nasıl yapıyorsun?diye ekledi, sesinde bariz bir istek vardı.

--Bu gayet açık, değil mi? Snape kendisini daha fazla tutamayarak çalının arkasından fırladı. Petunia çığlık attı ve salıncaklara doğru koGtu, ancak Lily, gerçekten GaGırmıG olmasına rağmen olduğu yerde kaldı.

Snape görünümünden piGmanlık duyuyor gibiydi. Lily&#65533;e bakarken soluk kırmızı bir renk yanaklarını çerçeveledi.

--Açık olan ne?diye sordu Lily.

Snape gergin bir heyecan havasındaydı. Artık salıncakların arkasında durmakta olan uzaktaki Petunia&#65533;ya bir göz attıktan sonra sesini alçalttı ve dedi ki, --Senin ne olduğunu biliyorum.

--Ne demek istiyorsun?

--Sen&#65533;sen bir cadısın,diye fısıldadı Snape.

Kız kendisine hakaret edilmiG gibi görünüyordu.

--Bu birine söylemek için hoG bir Gey değil!

Döndü ve burnu havada kardeGine doğru yöneldi.

--Hayır!dedi Snape. gimdi daha da koyu bir renk görünüyordu ve Harry neden o gülünç derecede büyük ceketi çıkarmadığını merak etti, bu yalnızca içindeki gömleği belli etmemek için olabilirdi. Kızların ardından aceleyle giderken tıpkı yetiGkin halindeki kadar komik derecede bir yarasaya benziyordu. Sanki takılmak için en güvenli yermiG gibi duran salıncağın iki yanındaki demirlerinden birine biri, diğerine diğeri tutunmuG bir Gekilde, iki kız bariz bir onaylamamazlıkla ona bakıyorlardı.

--Sen,dedi Snape Lily&#65533;e. --Sen bir cadısın. Seni bir süredir izliyorum. Ama bunda yanlıG bir Gey yok. Benim annem de öyle ve ben de bir büyücüyüm. Petunia&#65533;nın kahkahası soğuk su gibiydi.

--Büyücü! diye haykırdı, onun ani ortaya çıkıGının getirdiği Gokun ardından cesareti geri gelmiG gibiydi.
--Senin kim olduğunu biliyorum. Sen Gu Snape denilen çocuksun! Nehrin oradaki Spinner&#65533;s End denilen yerde yaGıyorsunuz, dedi Lily, ancak sesinin tonundan anlaGıldığına göre bu adres onun için zavallı bir referanstı.

---------------------- Page 335-----------------------

--Neden bizi gözetliyordun?

--Sizi gözetlemiyordum,dedi Snape, gün ıGığında terlemiG, rahatsız ve kirli saçlı haliyle. --Seni gözetlemezdim,diye ekledi kindar bir Gekilde, --sen bir Muggle&#65533;sın.

Petunia kelimeyi anlamamıG olsa da bu tonu yanlıG anlamaması imkansız gibiydi.

--Lily, hadi, gidiyoruz! dedi cırtlak bir sesle. Lily hemen ablasının dediğini dinledi ve Snape&#65533;e ters ters bakarak oradan ayrıldı. Orada durup onların, oyun alanının çitlerine doğru gitmelerini seyrederken onu inceleyebilecek tek kiGi olan Harry, Snape&#65533;deki acı hayalkırıklığını gördü ve Snape&#65533;in bu anı bir süredir planladığını ancak herGeyin tamamıyla ters gittiğini anladı&#65533;

Sahne eridi ve daha Harry farkına varmadan etrafında yeniden belirdi. gimdi küçük bir ağaçlığın ordaydı. Ağaçların gövdeleri arasından gün ıGığındaki nehrin parlamasını görebiliyordu. Ağaçların oluGturduğu gölgeler açık yeGil gölgeler bırakıyordu. Gki çocuk yüzleri birbirine dönük olarak bağdaG

kurup oturmuGlardı. Snape sonunda ceketini çıkarmıGtı; garip gömleği yarı güneGte daha az tuhaf
görünüyordu.

--&#65533;ve Bakanlık okul dıGında sihir yaparsan seni cezalandırabilir, mektup alırsın.

--Ama ben daha önce okul dıGında sihir yaptım!

--Bizim için sorun yok. Henüz asalarımızı almadık. Çocukken ve buna karGı koyamazken izin veriyorlar.
Ancak onbir yaGına geldiğinde, önemle baGını salladı, --seni eğitmeye baGlıyorlar, sonra çok dikkatli
olmalısın.

Kısa bir sessizlik oldu. Lily yere düGmüG ince bir dalı aldı ve onu havada çevirdi, Harry onun ucundan
kıvılcımlar saçtığını hayal ettiğini biliyordu. Sonra dalı fırlattı, oğlana doğru eğildi ve dedi ki, --Bu doğru,
değil mi? Bu bir Gaka değil? Petunia senin bana yalan söylediği söyledi. Petunia Hogwarts diye bir yer
olmadığını da söyledi. Bunlar gerçek, değil mi?

--Bunlar bizim için gerçek,dedi Snape. --Onun için değil. Ama biz mektuplarımızı alacağız, sen ve ben.

--Gerçekten mi? diye fısıldadı Lily.

--Kesinlikle,dedi Snape, berbat kesimli saçına ve garip kıyafetlerine rağmen, kızın önünde kaderine
duyduğu aGırı güvenle dolup taGan, yayılarak oturan figüründe garip bir etkileyicilik vardı.

--Peki, gerçekten baykuGlarla mı gelecekler?diye fısıldadı Lily.

--Normalde evet,dedi Snape. --Ancak sen bir Muggle-doğumlusun, bu nedenle okuldan birileri gelip
ailene durumu açıklamak zorunda kalabilir.

--Bunun bir farkı var mıdır, yani Muggle-doğumlu olmanın?

Snape tereddüt etti. Siyah gözleri hevesle, hüzünle bakan yeGil gözlerden soluk yüze dolaGtı, ordan da
koyu kırmızı saçlara kaydı.

--Hayır,dedi. --Hiçbir farkı yok.

--Gyi,dedi Lily rahatlayarak. Belli ki endiGeleniyordu.

--Bir sürü sihir yapabiliyorsun,dedi Snape. --Bunu gördüm. Seni izlediğim zamanlarda&#65533;

Sesi zayıfladı, kız dinlemiyordu ancak yere uzanmıG bir Gekilde ona bakmadan yukarıdaki yaprakların
oluGturduğu gölgeyi seyrediyordu. Snape, onu tıpkı daha önce oyun alanında olduğu gibi aç gözlü bir
ifadeyle seyrediyordu.

--Sizin evde iGler nasıl?diye sordu Lily.

Snape&#65533;in gözlerinde hafif bir kırıGıklık belirdi.

--Gyi,dedi.

--Artık tartıGmıyorlar mı?

--Ah, evet, tartıGıyorlar,dedi Snape. Bir avuç dolusu yaprak kopartıp ne yaptığının farkında olmadan onları tek tek ayırmaya baGladı. --Ancak uzun sürmeyecek, ben gitmiG olacağım.

--Baban sihirden hoGlanmıyor mu?

--O hiçbir Geyden fazla hoGlanmaz,dedi Snape.

--Severus?

Kız onun adını söylediğinde Snape&#65533;in dudakları hafif bir gülümseyiGle kıvrıldı.

--Evet?

--Bana yine Ruh Emicilerden bahset.

--Onlar hakkında neden bir Geyler bilmek istiyorsun?

--Eğer okul dıGında büyü yaparsam--

--Seni bunun için Ruh Emicilere vermezler! Ruh Emiciler gerçekten çok kötü Geyler yapan insanlar içindir. Büyücü hapishanesi Azkaban&#65533;ı korurlar. Sen Azkaban&#65533;a hiç gitmeyeceksin, sen fazlasıyla--

Yine kırmızıya döndü ve biraz daha yaprak yoldu. Sonra Harry arkasından gelen hafif bir hıGırtı üzerine döndü: bir ağacın arkasına saklanmakta olan Petunia, bastığı yeri unutmuGtu.

--Tuney! dedi Lily sesinde GaGkınlık ve sevinçle, ancak Snape ayağa fırladı.

--gimdi gözetleyen kimmiG?diye bağırdı. --Ne istiyorsun?

Petunia yakalanmanın paniğiyle nefessiz kalmıGtı. Harry onun incitecek bir Geyler bulabilmek için savaGtığını görebiliyordu.

--Bu giydiğin Gey de ne?dedi, Snape&#65533;in göğsüne iGaret ederek.

--Annenin bluzu mu?

Bir Gaklama oldu. Petunia&#65533;nın kafasının üzerine bir dal düGmüGtü. Lily çığlık attı. Dal Petunia&#65533;nın omzuna çarptı ve kız geri doğru sendeleyerek gözyaGlarına boğuldu.

--Tuney!

Ancak Petunia koGarak uzaklaGıyordu. Lily Snape&#65533;e döndü.

--Bunu sen mi yaptın?

--Hayır. Hem meydan okuyormuG hem de korkuyormuG gibi görünüyordu.

--Sen yaptın! gimdi o da Snape&#65533;ten geriye doğru gidiyordu. --Sen yaptın! Ona zarar verdin!

--Hayır--hayır, ben yapmadım!

Ancak bu yalan Lily&#65533;i ikna etmedi. Son bir yakıcı bakıGın ardından, kız kardeGinin peGinden koGmaya baGladı ve Snape periGan ve kafası karıGmıG bir halde geride kaldı&#65533;

Ve sahne yeniden oluGtu. Harry etrafına bakındı. Platform Dokuz Üç Çeyrek&#65533;teydi ve Snape yanında ona aGırı Gekilde benzeyen cılız, sıska yüzlü, huysuz bakıGlı bir kadına doğru hafifçe eğilmiG olarak duruyordu. Snape biraz ilerlerinde duran dört kiGilik aileye bakıyordu. Gki kız anne babalarından biraz uzakta duruyorlardı. Lily kardeGine yalvarıyor gibiydi. Harry dinleyebilmek için yakınlarına gitti.

--&#65533;Üzgünüm, Tuney, üzgünüm! Dinle-- KardeGinin elini yakaladı ve Petunia her ne kadar itmeye çalıGsa da sımsıkı tuttu. Belki de bir kez oraya gittiğimde--hayır, dinle, Tuney! Belki de oraya gittiğimde, Profesör Dumbledore&#65533;a uğrama ve onun fikrini değiGtirmeye ikna etme Gansım olur!

--Ben--gitmek--falan--istemiyorum! dedi Petunia ve elini sımsıkı tutan kız kardeGinden kurtardı. --Benim aptal bir Gatoya gitmeyi istediğimi mi sanıyorsun ve orada bir--bir&#65533;

Solgun gözleri platformda, sahiplerinin kollarında miyavlayan kedilerde, kanat çırpıp kafesleri içinden birbirlerine öten baykuGlarda, çoktan uzun siyah cüppelerini giymiG olan ve bavullarını kırmızı vagonlara yüklerken bir yandan yazın boyunca ayrı kalmanın ardından birbirlerini görmenin mutluluğuyla çığlıklar atan öğrencilerde dolandı.

----sen benim, bir--bir ucube olmak istediğimi mi sanıyorsun?

Petunia sonunda kendini ondan kurtarmayı baGardığında, Lily&#65533;nin gözleri yaGlarla doldu.

--Ben bir ucube değilim,dedi Lily. --Bu söylediğin korkunç bir Gey.

--Sonunda olacağın o, dedi Petunia büyük bir iGtahla. --Ucubeler için özel bir okul. Sen ve Gu Snape denilen çocuk&#65533; tuhafsınız, siz ikiniz böylesiniz iGte. Sizin normal insanlardan ayrılmanız iyi bir Gey. Bizim güvenliğimiz için.

Petunia içtenlik dolu bir zevkle platformu inceleyip bu sahneleri içlerine çeken ailesine bir göz attı. Sonra yeniden ablasına döndü, sesi alçak ve ateGliydi.

--Müdüre yazıp onun seni alması için yalvarırken oranın bir ucube okulu olduğunu düGünmüyordun ama.

Petunia kırmızıya döndü.

--Yalvarmak? Ben yalvarmadım!

--Onun cevabını gördüm. Çok kibarcaydı.

--Onu okumamalıydın--diye fısıldadı Petunia, --o özel birGeydi--nasıl yapabilirsin--?

Lily, Snape&#65533;in durduğu yere kaçamak bir bakıG atarak kendisini ele verdi.

Petunia nefesini hızla içine çekti.

--O çocuk buldu onu! Sen ve o, sinsi sinsi odamda dolaGıyordunuz!

--Hayır--dolaGmıyorduk--Bu kez de Lily savunmaya geçmiGti. --Zarfı Severus gördü, bir Muggle&#65533;ın Hogwarts&#65533;la temasa geçebileceğine inanmadı, hepsi bu! Diyor ki, postanede gizlice çalıGan büyücüler olmalıymıG, böyle Geylere göz kulak--

--Belli ki büyücüler burunlarını her Geye sokuyorlar! dedi artık yüzünün rengi uçup gittiğinden solgun görünen Petunia. --Ucube!diye parladı kardeGine ve öfkeyle anne babasının dikildiği yere doğru yürüdü&#65533;

Sahne yeniden eridi. Hogwarts Ekspresi çayırlardan tangırdayarak geçerken Snape koridor boyunca aceleyle ilerliyordu. Çoktan okul cüppesini giymiGti, bu belki de korkunç Muggle giysilerinden kurtulmak için ilk fırsatıydı. Sonunda bir grup oğlanın gürültülü bir Gekilde konuGtukları bir kompartımanın önünde durdu. Camın kenarındaki köGede bir koltukta kamburlaGmıG bir halde Lily oturuyordu, yüzünü pencere kenarına yaslamıGtı.

----------------------- Page 338-----------------------

Snape kompartıman kapısını iterek açtı ve Lily&#65533;nin karGısına oturdu. Lily ona Göyle bir baktı ve sonra tekrar pencereden dıGarı bakmaya baGladı. Ağlıyordu.

--Seninle konuGmak istemiyorum,dedi sıkkın bir sesle.

--Neden?

--Tuney benden n-nefret ediyor. Çünkü Dumbledore&#65533;dan gelen mektubu gördük.

--Ne olmuG?

Ona derin bir memnuniyetsizlik bakıGı fırlattı.

--O benim kızkardeGim!

--O sadece bir-- Son anda kendine hakim oldu; gözlerini kurulamakla fazlasıyla meGgul olan Lily farkında değildi ve onu duymadı.

--Ama biz gidiyoruz! dedi Snape, sesindeki heyecanı gizlemeyi baGaramayarak.

--Hepsi bu! Hogwarts&#65533;a gidiyoruz!

Kız baGıyla onayladı, gözlerini kurulayıp herGeye rağmen yarım bir tebessüm etti.

--Muhtemelen Slytherinli olacaksın,dedi Snape, onun birazcık da olsa neGelendiğini görünce cesaretlenerek.

--Slytherin?

O noktaya kadar Lily&#65533;e de Snape&#65533;e de herhangi bir ilgi belirtisi göstermemesine rağmen duyduğu
kelime karGısında etrafına bakan, kompartımanı paylaGtıkları oğlanlardan birini, tamamıyla pencere
önündeki ikiliye odaklanmıG olan kiGiyi, babasını gördü: ince, Snape gibi siyah saçlı, ancak
tanımlanamaz bir Gekilde iyi bakıldığı ve çok sevildiği belli olan anlatılamaz bir havası vardı, ki bu
aGikar bir Gekilde Snape&#65533;in sahip olmadığı bir Geydi.

--Kim Slytherin&#65533;de olmak isterdi ki? Sanırım ben ayrılırdım, sen ayrılmaz mıydın? diye sordu James
karGısındaki koltukta hayret içinde yayılarak oturan oğlana, Harry Sirius&#65533;u hemen tanıdı. Sirius
gülmüyordu.

--Benim bütün ailem Slytherin&#65533;di, dedi.

--Bak Gu iGe,dedi James, --ben de senin fena görünmediğini düGünmüGtüm!

Sirius sırıttı.

--Belki ben geleneği bozarım. Elinde seçenek olsa sen nereye girerdin?

James görünmez bir kılıcı çekiyormuG gibi yaptı.

--Gryffindor, cesaretin kalplerde yaGatıldığı yer! Tıpkı babam gibi.

Snape kısık, küçümseyen bir ses çıkardı. James ona döndü.

--Bununla ilgili bir sorunun mu var?

--Hayır, dedi Snape, ancak hafif dudak bükmesi tam tersini söylüyordu. --Eğer zeki olmaktansa kaslı
olmayı--

--Peki sen nereye gitmeyi umuyorsun, görünüGe göre sende her ikisi de yokken?diye araya girdi
Sirius. James kükreyerek güldü. Lily oldukça kızarmıG bir Gekilde ayağa kalktı ve hoGnutsuzluk içinde
bir James&#65533;e bir Sirius&#65533;a baktı.

--Hadi Severus, gidip baGka bir kompartıman bulalım.

--Oooooo&#65533;

James ve Sirius onun alçak sesini taklit ettiler; James önünden geçen Snape&#65533;e çelme takmaya çalıGtı.
Kompartıman kapısı çarpılıp kapanırken --GörüGürüz, Sümsükus!diye sesi yükseldi.

Ve sahne bir kez daha eriyip kayboldu&#65533;

Harry bu kez kendini vermiG yüzlerin sıralandığı mumla aydınlatılmıG Bina masalarına doğru bakan
Snape&#65533;in hemen yanında duruyordu. Ve Profesör McGonagall dedi ki, --Evans, Lily!

Annesinintitreyen bacaklarla yürüyüpzayıf görünüGlütabureye oturmasınıizledi. Profesör
McGonagall Seçmen gapkayı onun baGına yerleGtirdi ve Gapka koyu kırmızı kafaya dokunduktan daha
bir saniye geçti ki haykırdı,

--Gryffindor!

Harry Snape&#65533;in hafifçe inlediğini duydu. Lily Gapkayı çıkarttı, Profesör McGonagall&#65533;a verdi ve alkıGlayan Griffindor&#65533;lara doğru aceleyle yürüdü, ancak geçerken Snape&#65533;e bir bakıG attığında yüzünde hafif üzgün bir gülümseyiG vardı.

Harry Sirius&#65533;un ona yer açmak için kenara kaydığını gördü. Kız ona bir bakıG attı, onu trenden tanımıG gibi göründü ve kollarını kavuGturup ona sırtını döndü.

Listenin okunması devam etti. Harry Lupin, Pettigrew ve babasının da Griffindor masasındaki Lily ve Sirius&#65533;a katıldıklarını gördü. Sonunda seçilmek için sadece bir düzine kadar öğrenci kaldığında Profesör McGonagall Snape&#65533;i çağırdı.

Harry onunla tabureye kadar yürüdü ve Gapkanın baGına yerleGtirilmesini izledi. --Slytherin! diye haykırdı Seçmen gapka.

Ve Severus Snape Lily&#65533;den uzağa, Salon&#65533;un diğer tarafınına doğru yürüdü, orda aralarında göğsünde bir Öğrenci BaGkanı rozetinin parlamakta olduğu ve Snape yanına otururken sırtına hafifçe vuran Lucius Malfoy&#65533;un da bulunduğu bir kalabalık neGeyle alkıGlıyordu&#65533;

Ve sahne değiGti&#65533;

Lily ve Snape Gatonun çimenlerinde yürüyor, belli ki tartıGıyorlardı. Harry onları yakalayıp dinleyebilmek için acele etti. Onlara ulaGtığında ikisinin de ne kadar uzamıG olduklarını fark etti. Seçmelerden sonra birkaç yıl geçmiG gibiydi.

--&#65533;arkadaG olduğumuzu düGünmüGtüm?diyordu Snape, --Yakın arkadaG?

--Öyleyiz, Sev, ama etrafta birlikte takıldığın insanların bazılarını sevmiyorum! Üzgünüm ama Avery ve Mulciber&#65533;den nefret ediyorum! Mulciber! Onda ne buluyorsun Sev, o tüyler ürpertici! Mary McDonald&#65533;a geçen gün ne yapmaya kalkıGtı biliyor musun?

Lily bir sütuna uzanıp ona sırtını dayadı ve onun zayıf, solgun yüzüne baktı.

--O bir Gey değildi, dedi Snape. --Bir eğlenceydi, hepsi bu--

--Kara büyüydü ve bunun komik olduğunu düGünüyorsan--

--Peki, Potter ve arkadaGlarının yaptıklarına ne demeli? diye sordu Snape.

----------------------- Page 340-----------------------

Bunu söylerken rengi tekrar uçup gitti, görünüGe göre içerlediğini ört bas edememiGti.

--Potter ne yapmıG? dedi Lily.

--Geceleri sinsi sinsi dolaGıyorlar. O Lupin&#65533;de garip birGeyler var. Nereye gidip duruyor?

--O hasta,dedi Lily, --Onun rahatsız olduğunu söylüyorlar--

--Her ay dolunayda mı?dedi Snape.

--Teorini biliyorum, dedi Lily, sesi soğuk çıkmıGtı. --Bu arada onlara neden bu kadar takmıG durumdasın? Geceleri ne yaptıklarını neden umursuyorsun?

--Sadece sana onların herkesin sandığı kadar muhteGem olmadıklarını göstermeye çalıGıyorum.

BakıGlarındaki yoğunluk karGısında kız kızardı.

--En azından karanlık büyü kullanmıyorlar. Sesini alçalttı. --Gerçekten nankör davranıyorsun. O gece ne olduğunu duydum. Sinsice Bağıran Baraka&#65533;daki tünele gitmiGsin ve aGağıdaki her neyse James Potter seni kurtarmıG--

Snape&#65533;in bütün yüzü buruGtu ve GaGkınlık ve öfkeyle karmakarıGık oldu, --KurtarmıG? KurtarmıG? Kahramanı oynadığını falan mı düGünüyorsun? Kendi postunu ve arkadaGlarınınkini kurtarıyordu! Sen hiç&#65533;sana, sana müsaade etmeyeceğim --

--Müsaade etmek? Müsaade?

Lily&#65533;nin parlak yeGil gözleri keskindi. Snape aynı yere geri dönmüGtü.

--Bunu demek istemedim--sadece seni kandırmalarını istemiyorum&#65533;o seni arzuluyor, James Potter seni arzuluyor! Kelimeler içinden isteği dıGında çekiliyormuG gibiydi. --Ve o&#65533;herkes onun&#65533; yüce Quidditch kahramanı olduğunu düGünüor&#65533; ama değil--

Snape&#65533;in sertliği ve hoGnutsuzluğu onu tutarsız gösteriyordu ve Lily&#65533;nin kaGları alnında doğru daha havaya kalkıyordu.

--James Potter&#65533;ın kendini beğenmiG bir gıcık olduğunu biliyorum, dedi Snape&#65533;in sözünü keserek.

--Bunu bana söylemene gerek yok. Ama Mulciber ve Avery&#65533;nin mizaçları kötü. Kötü, Sev. Onlarla nasıl arkadaG olduğunu anlayamıyorum. Harry Snape&#65533;in Mulciber hakkındaki kınamaları duyduğundan Güpheliydi. Onun James Potter&#65533;a hakaret ettiğini duyduğu anda bütün vüdunu rahatlamıGtı ve birlikte ileri yürürlerken Snape&#65533;in adımlarında yeni bir gevGeklik vardı&#65533;

Ve sahne eridi&#65533;

Harry Snape&#65533;in Karanlık Sanatlara KarGı Savunma S.B.D.&#65533;sinin ardından Büyük Salon&#65533;u terk etmesini izledi, dolaGarak Gatodan uzaklara ve yanlıGlıkla James, Sirius, Lupin ve Petttigrew&#65533;un bir kayın ağacının altında oturdukları noktaya yakın bir yerlere varmasını izledi. Ancak Harry bu kez mesafesini korudu, çünkü James&#65533;in Severus&#65533;ı havaya kaldırıp alay edeceğini biliyordu; ne olduğunu ve söylediğini biliyordu ve bunları duymak ona zevk vermiyordu&#65533; Lily&#65533;nin de gruba katılıp Snape&#65533;i savunduğunu gördü. Uzaktan Snape&#65533;in küçük düGmüGlük ve öfkeyle o affedilmez kelimeyi bağırdığını duydu:
--Bulanık.

Sahne eridi&#65533;

--Üzgünüm.

--Glgilenmiyorum.

--Üzgünüm!

--Nefesini boGa harcama.

Gece vaktiydi.

Lily üzerinde geceliğiyle Griffindor Kulesi&#65533;nin giriGindeki giGman Hanım&#65533;ın portesi önünde kollarını önünde kavuGturarak duruyordu.

--Sırf Mary bana burada uyuyacağın konusunda tehditler savurduğunu söylediği için geldim.

--Uyuyacaktım. Yapardım. Sana asla Bulanık demek istemedim, sadece ağzımdan kaç--

--Ağzından kaçtı? Lily&#65533;nin sesinde en ufak bir acıma yoktu. --Artık çok geç. Seni yıllardır defalarca bağıGladım. ArkadaGlarımın hiçbiri seninle konuGmama anlam bile vermiyor. Senle ve senin Gu değerli küçük Ölüm Yiyen arkadaGlarınla--görüyorsun ya, bunu kendin bile inkâr etmiyorsun! Kendinin de ne olmaya doğru gittiğini inkar etmiyorsun! Kim-Olduğunu-Bilirsin-Sen&#65533;e katılmak için sabırsızlanıyorsun, değil mi?

Snape, ağzını açtı ancak hiçbir Gey demeden kapattı.

--Artık daha fazla rol yapamam. Sen yolunu seçtin, ben de kendiminkini.

--Hayır--dinle, ben istememiGtim--

--&#65533;bana Bulanık demeyimi? Ama sen bütün Muggle doğumluları böyle çağırıyorsun Severus. Benim neden farkım olsun ki?

O konuGmanın eGiğinde mücadele ediyormuG gibi göründü ancak Lily yüzünde hor gören bir ifadeyle döndü ve portre deliğinden tırmandı&#65533;

Koridor eridi ve sahne yeniden oluGmadan önce biraz daha fazla zaman geçti: Harry&#65533;ninetrafındankiler katılaGana kadar değiGen Gekiller ve renkler arasında havada uçuyormuG gibi oldu ve sonunda ayakları karanlıkta soğuk ve terk edilmiG gibi görünen, rüzgarın birkaç yapraksız ağacın dalları arasında ıslık çaldığı bir tepeye değdi. YetiGkin Snape sık sık nefes alarak elinde asasını sıkıca tutmuG bir Gekilde birini ya da birGeyleri bekliyormuG gibi döndü&#65533; Korkusu Harry&#65533;e de bulaGmıG gibiydi, kendisinin zarar göremeyeceğini bilmesine rağmen o da Snape&#65533;in neyi beklediğini görmek istercesine omzunun üzerinden bir göz attı&#65533;

Sonra nedensiz, çentikli bir beyaz ıGık havada uçarak belirdi. Harry GimGek

çaktığını düGündü ancak Snape&#65533;in asası fırlamıGtı ve o dizlerinin üzerine düGmüGtü.

--Beni öldürme!

--Amacım bu değildi.

Dumbledore&#65533;un cisimlenmesinin çıkardığı ses dalların arasındaki rüzgar tarafından bastırılmıGtı. Snape&#65533;in cüppesi bir kırbaç gibi sallanıyordu ve asadan çıkan ıGıkta yüzü aydınlanmıGken onun önünde dikildi.

--Pekala Severus? Lord Voldemort&#65533;un bana mesajı ne?

--Hayır--mesaj yok--ben kendi isteğimle buraya geldim!

Snape ellerini büküyordu. Düzensiz bir biçimde yayılan saçları, etrafında uçuGurken biraz deli gibi görünüyordu.

--Ben--ben buraya bir uyarı--hayır, bir rica için geldim--lütfen--

Dumbledore asasını Gaklattı. Yapraklar ve otlar gece içinde etraflarında uçuGsa da artık tepenin o noktasında, Snape&#65533;le yüzyüze durdukları o yerde, baGka hiçbir ses çıkmadı.

----------------------- Page 342-----------------------

--Bir Ölüm Yiyen&#65533;in benden ne gibi bir isteği olabilir ki?

--Ke--Kehanet&#65533; tahminler&#65533;Trelawney&#65533;

--Ah, evet, dedi Dumbledore. --Lord Voldemort&#65533;a ne kadarını yetiGtirdin?

--HerGeyi--duyduğum herGeyi! dedi Snape. --Bu nedenle--bu yüzden-- kehanetin Lily Evans anlamına geldiğini düGündü!

--Kehanet bir kadından bahsetmiyordu, dedi Dumbledore. --Temmuz&#65533;un sonlarında doğan bir erkek çocuğundan bahsediyordu--

--Ne demek istediğimi biliyorsun! O bunun onun oğlu demek olduğunu düGünüyor, onu avlayacak-- hepsini öldürecek--

--Eğer o senin için bu kadar değerliyse, dedi Dumbeldore, --eminim Lord Voldemort onun canını, senin için bağıGlayacaktır? Oğluna karGılık annesi merhamet dileyemez misin?

--Ona--ona sordum--

--Beni iğrendiriyorsun, dedi Dumbledore, Harry onun sesinde daha önce hiç bu kadar saygısız bir ton görmemiGti. Snape, biraz büzülmüG gibi görünüyordu. --Öyleyse senin umrunda değil demek, kocasının ve oğlunun öldürülmesi? Sen istediğini aldıktan sonra onlar ölse de olur?

Snape hiçbir Gey demeden sadece Dumbledore&#65533;a baktı.

--Hepsini gizle, o zaman, dedi çatlak sesle. --Onu--hepsini--koru. Lütfen.

--Peki sen karGılığından ne vereceksin Severus?

--Kar-karGılığında? Snape Dumbledore&#65533;a ağzı açık bakakaldı, Harry bir an için onun protesto
edeceğini düGündü ama uzun bir anın ardından --HiçbirGey. dedi.

Tepe soluklaGtı ve Harry bir Geyin yaralı bir hayvan kadar korkunç bir ses çıkarmakta olduğu
Dumbledore&#65533;un odasında ayağa kalktı. Snape bir sandalyeye yığılmıG gibi görünüyordu ve
Dumbledore acımasız bir ifadeyle tepesinde dikiliyordu. Birkaç dakika sonra Snape yüzünü kaldırdı,
sanki o tepedenbu zamana yüz yıllar boyunca ıstırap içinde yaGamıG bir adam gibi görünüyordu.

--Ben&#65533; DüGünmüGtüm ki&#65533; Onları&#65533; Koruyacağını&#65533;

--O ve James yanlıG kiGiye güvendiler, dedi Dumbledore.

--Tıpkı senin gibi Severus. Lord Voldemort&#65533;un onun canını bağıGlayacağını ummuyor muydun?

Snape hafifce nefes alıyordu.

--Oğlu yaGıyor, dedi Dumbledore.

Snape bıktırıcı bir sineği kovmak ister gibi baGını hafifçe silkeledi.

--Oğlu hayatta. Kesinlikle onun gözlerini almıG, kesinlikle. Lily Evans&#65533;ın gözlerinin Geklini ve rengini
hatırlıyorsundur, eminimki?

--YAPMA!diye böğürdü Snape. --O gitti&#65533;öldü&#65533;

--Bu vicdan azabı mı Severus?

--KeGke&#65533;keGke ben ölmüG olsaydım&#65533;

--Bunun kime ne faydası olurdu? dedi Dumbledore soğuk soğuk. --Eğer Lily Evans&#65533;ı seviyorduysan,
onu gerçekten sevmiGtiysen, önündeki yol gayet açık.

Snape bir acı sisinin içinden bakıyormuG gibiydi, sanki Dumbeldore&#65533;un sözlerinin ona ulaGması zaman
alıyordu.

--Ne--ne demek istiyorsun?

--Onun neden ve nasıl öldüğünü biliyorsun. Bunun boG yere olmadığından emin ol. Lily&#65533;nin oğlunu
korumama yardımcı ol.

--Onun korumaya ihtiyacı yok. Karanlık Lord gitti--

--Karanlık Lord geri dönecek ve Harry Potter o zaman korkunç bir tehlikenin içinde olacak.

Uzun bir duraklama oldu ve Snape yavaGça kontrolünü geri kazanıp nefesini topladi. Sonunda
konuGtu, --Pekala. Pekala. Ancak asla--asla Dumbledore, söylemeyeceksin! Bu ikimizin arasında
olmalı! Yemin et! Bunu kaldıramam&#65533; özellikle de Potter&#65533;ın

oğlunu&#65533; Sözünü istiyorum!

--Söz, Severus, senin iyiliğini asla çıkarmayacağım diye iç çekti Dumbledore, Snape&#65533;in haGin ve kederli yüzüne bakarak. --Eğer ısrar ediyorsan&#65533;

Ofis kayboldu ancak anında tekrar belirdi. Snape Dumbledore&#65533;un önünde bir aGağı bir yukarı odayı turluyordu.

----babası kadar vasat ve kendini beğenmiG, ısrarlı bir kural yıkıcı, kendisinin ünlü bulmaktan hoGnut, ilgi meraklısı ve küstah--

--Sen görmek istediğin Geyi görüyorsun, Severus, dedi Dumbledore gözlerini Bugünkü Biçim DeğiGtirme&#65533;nin bir kopyasından kaldırmadan. --Diğer öğretmenler oğlanın alçak gönüllü, cana yakın ve makul derecede yetenekli olduğunu söylüyor. Ben de kiGisel olarak onun cazip bir çocuk olduğunu düGünüyorum.

Dumbledore sayfayı çevirdi ve yine bakmaksızın konuGtu, --Quirrell&#65533;a göz kulak oluyorsun, değil mi?

Renkler fırıl fırıl döndü ve herGey karardı, Snape ve Dumbledore fonda Noel Balosu&#65533;nun son katılımcıları da yürüyerek yataklarına giderken aralarında kısa bir mesafeyle giriG salonun duruyordu.

--Ee?diye mırıldandı Dumbledore.

--Karkaroff&#65533;un iGareti de karardı. Panikliyor, hak ettiği cezadan korkuyor; Karanlık Lord&#65533;un düGüGünden sonra Bakanlığa ne kadar yardımcı olduğunu biliyorsun. Snape Dumbeldore&#65533;un eğri burnunun profiline doğru baktı. --Karkaroff iGaret yanarsa kaçmaya niyetleniyor.

--Öyle mi? dedi Dumbledore hafif bir sesle, Fleur Delacour ve Roger Daviers kıkırdayarak araziden geliyordu. --Ve sen de ona katılmaya imreniyorsun?

--Hayır, dedi Snape,kara gözleri Fleur ve Roger&#65533;ın uzaklaGan figürleri üzerinde. --Ben öyle korkak değilim.

--Hayır, diye katıldı Dumbledore. --Igor Karkaroff&#65533;tan daha cesur bir adamsın. Bilirsin, bazen düGünüyorum da fazka erken yargıya varıyoruz&#65533;

Ve ıstırap çekiyormuG gibi görünen Snape&#65533;i bırakarak yürüyüp gitti&#65533;

Ve Harry bir kez daha Dumbledore&#65533;un ofisindeydi. Gece yarısıydı, masasının arkasındaki taht gibi sandalyede hafifçe eğilmiG olan Dumbledore yarı uykulu görünüyordu. Sağ eli yana sarkmıGtı, kararmıG ve yanmıG görünüyordu. Snape sol eliyle yoğun altın bir iksir olan kadehi Dumbledore&#65533;un ağzına devirirken diğeriyle asasını bileğe değdirerek büyüler mırıldanıyordu. Bir ya da iki dakika sonra, Dumbledore&#65533;un gözkapakları titreyerek açıldı.

--Neden, dedi Snape giriG yapmaksızın. --neden o yüzüğü taktın? Üzerinde bir lanet varmıG, eminim
sen de fark etmiGsindir. Neden ona dokundun?

Marvolo Gaunt&#65533;un yüzünü Dumbledore&#65533;un önünde masanın üzerinde duruyordu. ÇatlamıGtı ve onun
da önünde Griffindor&#65533;un kılıcı duruyordu.

Dumbledore yüzünü buruGturdu.

--Ben&#65533;aptallık ettim. Fazlasıyla ayartıldım &#65533;

--Ne tarafından ayartıldın?

Dumbledore cevap vermedi.

--Buraya dönmeyi baGarman bile bir mucize! Snape&#65533;in sesi öfkeliydi. Bu yüzükte anormal derecede
güçlü bir lanet var, ki içerdiği Geyin sadece bu olduğunu umalım; elindeki laneti bir süreliğine
yakaladım ta ki--

Dumbledore ararmıG ve iGe yaramaz elini kaldırdı, ve bir antikaya bakıyormuG gibi bir ilgiyle onu
inceledi.

--Gyi iG çıkardın, Severus. Sence ne kadar zamanım var?

Dumbledore&#65533;un sesi sohbet ediyormuG gibiydi; sanki hava tahminlerini sormuGtu. Snape duraksadı ve
sonra konuGtu, --Bunu söyleyemem. Belki bir yıl. Bu tip bir büyü sonsuza kadar durdurulamaz. Aslına
bakarsan yayılacaktır, bu zamanla güçlenecek bir tür büyü.

Dumbledore gülümsedi. Bir yıldan daha kısa bir süre yaGayacağı haberi onu ne rahatsız etmiG ne de
endiGelendirmiGti.

--Ben çok GanGlıyım, sen yanımda olduğun için son derece Ganslıyım, Severus.

--Beni biraz daha erken çağırsaydın, sana daha fazla zaman kazandırabilirdim! dedi Snape öfkeyle.
KırılmıG yüzüğe ve kılıca baktı. --Yüzüğü kırmanın laneti kaldıracağını mı düGündün?

--Onun gibi bir Gey&#65533;Güphe yok ki,çıldırmıG olmalıydım&#65533;dedi Dumbledore. Biraz çabayla
sandalyesinde dikleGti. --Aslında, bu hatalar ileride daha fazla sorun yaratacak.

Snape tamamıyla kafası karıGmıG görünüyordu. Dumbledore gülümsedi.

--Ben Lord Voldemort&#65533;un çevremde oluGturduğu plana göre hareket ediyorum. Zavallı oğlan Malfoy&#65533;a
beni öldürtme planlarında.

Snape, Harry&#65533;nin sık sık yaptığı gibi Dumbledore&#65533;un karGısındaki sandalyeye oturdu. Harry onun
Dumbledore&#65533;un lanetli eli hakkında daha fazla konuGmak istediğini görebiliyordu ancak diğeri konuyu
daha fazla uzatmayı nazikçe reddetti. Snape kaGlarını çatarak konuGtu, Karanlık Lord, Draco&#65533;nun
baGarmasını beklemiyor. Bu Lucius&#65533;un son zamanlardaki

çuvallamalarının bariz bir cezası. Onun
baGarısız olarak faturasını ödemesini seyretmek Draco&#65533;nun ailesine yavaG
yavaG yapılan bir iGkence.

--Kısacası, oğlana tıpkı bana olduğu gibi bir ölüm cezası bildirildi.dedi
Dumbledore. --gimdi, iGin doğal
halefini düGünmeliyim, Draco baGarısız olursa sen yapar mısın?

Kısa bir duraklama oldu.

--Ki bence, bu da Karanlık Lord&#65533;un planladığı Gey.

--Lord Voldemort, yakın gelecekte Hogwarts&#65533;ta bir ajana
ihtiyacının kalmayacağı bir zamanın
geleceğini mi öngörüyor?

--Okulun eninde sonunda kendi elinde olacağına inanıyor, evet.

--Peki ya onun eline düGerse,dedi Dumbledore neredeyse bir fısıltıyla,
--Hogwarts&#65533;taki öğrencileri
korumak için bütün gücünle mücadele edeceğine dair bana söz veriyorsun?

Snape sertçe baGıyla onayladı.

--Güzel. Öyleyse. Önceliğin Draco&#65533;nun neyin peGinde olduğunu
bulman. KorkmuG genç bir çocuk
etrafındakilere olduğu kadar kendisine de zararlıdır. Ona yardım ve akıl teklif
et, kabul edecektir, seni
seviyor--

--&#65533;babası iltimasını kaybettiğinden beri daha az. Draco beni
suçluyor, benim zorla Lucius&#65533;un yerini
almam gerektiğini düGünüyor.

--Her neyse, sen dene. Ben kendimden ziyade oğlanın döndüreceği dolapların
tesadüfî kurbanları için
endiGeleniyorum. Sonunda, tabi ki, onu Lord Voldemort&#65533;un
gazabından kurtarmak için yapacak tek
birGeyimiz olacak.

Snape&#65533;in kaGları havaya kalktı, sorarken sesi alaylıydı. --Ne
yani sen öldürmesine izin vermeye mi
niyetlisin?

--Tam olarak değil. Beni sen öldürmelisin.

Sadece garip bir tıkırtıyla bozulan uzun bir sessizlik oldu. Anka kuGu bir
miktar kemiği kemiriyordu.

--Bunu Gimdi yapmamı ister misin?diye sordu Snape, sesinde derin bir ironi
vardı.

--Yoksa mezar taGı yazısını yazdırmak için birkaç dakika ister misin?

--Ah, hemen Gimdi değil, dedi Dumbledore gülümseyerek. --Sanırım o an
gelecek, kendiliğinden
geliGecektir. Bu gece olanlara bakılırsa, diye kurumuG elini iGaret etti, --bir
sene içinde gerçekleGecek.

--Eğer ölmeyi umursamıyorsan, dedi Snape sert sert, --neden Draco&#65533;nun
yapmasına izin vermiyorsun?

--O oğlanın ruhu henüz o kadar hasar almadı, dedi Dumbledore. --Buna ben sebep olamam.

--Peki ya benim ruhum Dumbledore? Benimki?

--YaGlı bir adamı acı ve küçük düGmekten kurtarmanın ruhuna zarar verip vermeyeceğini yalnızca sen bilebilirsin, dedi Dumbledore. --Bu büyük iyiliği senden rica ediyorum, Severus, çünkü Chudley Cannon&#65533;ların bu yılki ligde sonuncu bitireceklerini bildiğim kadar ölümün yaklaGmakta olduğundan da eminim. Gtiraf etmeliyim ki, çabuk ve acısız olmasını tercih ederim, uzatmalı ve karmakarıGık bir hale gelmesindense, mesela Greyback&#65533;in de dahil olduğu bir tane gibi- Voldemort _un onu yeniden çalıGtırmaya baGladığını duydum. Ya da yemeden önce yiyeceğiyle oynamayı seven sevgili Bellatrix.

Ses tonu yumuGaktı, ancak gözleri Snape&#65533;inkileri deliyordu tıpkı Harry&#65533;ninkileri de deldikleri gibi, sanki bahsettikleri ruh ona görülebiliyormuG gibiydi. Sonunda Snape yine sertçe baGıyla onayladı.

Dumbledore tatmin olmuG görünüyordu.

--TeGekkürler, Severus&#65533;

Ofis kayboldu, bu kez Snapeve Dumbledore alacakaranlıktaGatonun ıssız topraklarında geziniyorlardı.

--Birlikte odaya kapandığınız bütün o akGamlar boyunca Potter&#65533;la ne yapıyorsunuz? diye sordu Snape kabaca.

Dumbledore bezmiG görünüyordu.

----------------------- Page 346-----------------------

--Neden? Ona daha fazla ceza vermeye çalıGmayacaksın değil mi Severus? Oğlan sonunda ceza olmadığı zamandan daha fazlasını cezada geçirecek.

--Yine babası--

--BakıGları belki ama en derin mizacı daha çok annesi gibi. Harry ile zaman geçiriyorum çünkü onunla tartıGmam gereken Geyler, çok geç olmadan ona aktarmam gereken bilgiler var.

--Bilgiler, diye tekrarladı Snape. --Ona güveniyorsun&#65533; Bana güvenmiyorsun.

--Bu güven meselesi değil. Benim, ikimizin de bildiği gibi, kısıtlı zamanım var. Oğlana yapması gereken Geyi yapabilmesi için yeterli bilgiyi vermek zorundayım.

--Peki ben neden aynı bilgiye sahip olamıyorum?

--Bütün sırlarımı tek bir sepete koymamayı tercih ederim, özellikle de o sepet Lord Voldemort&#65533;un sağ kolu olarak onunla fazlaca zaman geçiriyorsa.

--Bunu senin emirlerin yüzünden yapıyorum!

--Ve çok da iyi beceriyorsun. Sakın senin kendini attığın tehlikeyi azımsadığımı düGünme, Severus.
Voldemort&#65533;a önemli bilgiymiG gibi görünen Geyleri verip asıl gerekenleri saklamayı becerebildiğin için
hiç kimseye değil, sana güvenirim.

--Yine de Zihinbendi beceremeyen, sihir gücü vasat olan, ve Karanlık Lord&#65533;un zihnine direk bir
bağlantısı bulunan bir çocuğa açık veriyorsun!

--Voldemort o bağlantıdan korkuyor,dedi Dumbledore. --Harry&#65533;nin zihnini paylaGmanın gerçekte nasıl
bir Gey olduğuna dair ufak bir tat alalı daha çok uzun zaman olmadı. Bu onun daha önce tatmadığı
kadar büyük bir acıydı. Bir daha Harry&#65533;e hükmetmeye çalıGamayacak, bundan eminim. En azından bu
Gekilde.

--Anlamıyorum.

--Lord Voldemort&#65533;un ruhu, sakatlanmıG haliyle, Harry&#65533;ninki gibi ruhla yakın teması kaldıramaz. DonmuG
çelikteki dil, ateGteki bir beden--

--Ruhlar? Bahsettiğimiz Gey zihinlerdi!

--Harry ve Voldemort&#65533;un olayında, birinden konuGmak diğerinden bahsetmekle aynı Geydir.

Dumbledore yalnız olduklarından emin olmak için etrafına bir göz attı. Artık Yasak Orman
yakınlarındaydılar, ancak çevrede kimseye ait en ufak bir iz yoktu.

--Sen beni öldürdükten sonra, Severus--

--Bana herGeyi anlatmayı reddediyorsun, ancak yine de bu küçük hizmeti benden bekliyorsun! diye
hırladı Snape, Gimdi sıska yüzde gerçek bir öfke patlak vermiGti. --Sanki anlaGma olmuG gibi kabul
ediyorsun Dumbledore! Belki ben fikrimi değiGtirdim!

--Bana söz verdin, Severus. Ve bana borçlu olduğun hizmetlerden bahsederken, genç Slytherin
arkadaGına göz kulak olmayı kabul ettiğini düGünüyordum?

Snape kızgın ve isyankar görünüyordu. Dumbledore iç çekti.

--Bu gece ofisime gel, Severus, saat onbirde, böylece sana hiç güvenmediğimden bir daha Gikâyet
etmezsin&#65533;

Tekrar Dumbledore&#65533;un ofisindelerdi, Dumbledore sessizce oturan Snape&#65533;in etrafında konuGarak
yürürken pencereler karanlık, Fawkes sessizdi.

--Harry son ana kadar, gerçekten gerekli olana kadar bilmemeli, yoksa yapması gereken Geyi yapacak
gücü nasıl bulabilir?

--Ne yapması gerekiyor?

--Bu Harry ile benim aramda. gimdi iyi dinle, Severus. Bir an gelecek

ki-benim ölümümden sonra-
tartıGma benimle, sözümü kesme! Lord Voldemort&#65533;un yılanının hayatından endiGe duyduğu bir zaman
gelecek.

--Nagini&#65533;nin mi? Snape GaGırmıG görünüyordu.

--Kesinlikle. Eğer Lord Voldemort bir gün onu emirlerini yerine getirmek üzere salmayı bırakırsa ve onu
sihirli bir korumanın altında güvende bekletmeye baGlarsa, sanırım ancak o zaman Harry&#65533;e
söylemenin vakti gelmiGtir.

--Ne söylemenin?

Dumbledore derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı.

--Ona de ki, Lord Voldemort&#65533;un onu öldürmeye çalıGtığı akGam, Lily kendi hayatını ikisi arasına bir
kalkan gibi koyduğunda, Öldüren Lanet Lord Voldemort&#65533;a geri tepti ve Voldemort&#65533;un ruhunun bir kısmı
kalanından ayrılarak kendisini yıkılan binada hayatta kalan tek kiGinin ruhunun bir yerlerine kilitledi.
Lord Voldemort&#65533;un bir kısmı Harry&#65533;nin içinde yaGıyor ki bu da ona yılanlarla konuGabilme yeteneği
veriyor ve de Lord Voldemort&#65533;un zihniyle onun nasıl olduğunu hiç anlayamadığı bir bağlantı sağlıyor.
Ve Voldemort&#65533;un fark edemediği bu ruh parçası Harry&#65533;nin içinde güvende olduğu sürece Lord
Voldemort ölemez.

Harry iki adamı çok uzun bir tünelin sonundan izliyormuG gibiydi, sesleri garip bir Gekilde kulaklarında
çınlıyordu.

--Yani oğlan&#65533; oğlan ölmeli mi? diye sordu Snape sükunetle.

--Ve bunu Voldemort&#65533;un kendisi yapmak zorunda, Severus. Bu zorunlu.

Yine uzun bir sessizlik. Sonunda Snape konuGtu: --DüGünmüGtüm ki&#65533;bunca yıl boyunca&#65533;onu sırf
onun için koruduğumuzu düGünmüGtüm. Lily için.

--Onu koruduk çünkü ona öğretmemiz, onu yetiGtirmemiz ve gücünü kazanmasına yardım etmemiz
gerekiyordu. dedi Dumbledore, gözleri hala sımsıkı kapalıydı.

--Bu arada, aralarındaki bağlantı parazitli de olsa giderek güçleniyor. Bazen bundan kendisinin bile
Güphelendiğini düGünüyorum. Eğer onu tanıyorsam, iGleri öyle bir ayarlardı ki kendi ölümüyle
karGılaGmayı göze aldığında, bu Voldemort&#65533;un da sonu demek olurdu.

Dumbledore gözlerini açtı. Snape dehGete düGmüG görünüyordu.

--Onu sırf doğru zamanda ölebilsin diye mi hayatta tuttun?

--gaGırma Severus. Bu zamana kadar kaç adam ve kadının ölümünü seyrettin?

--Son zamanlarda, sadece hayatını kurtaramadıklarımın, dedi Snape. Ayağa kalktı.
--Beni kullandın.

--Ne gibi?

--Senin için ajanlık yaptım, yalan söyledim, kendimi hayati tehlikelere attım. HerGey Lily Potter&#65533;ın
oğlunu korumak içindi. gimdi bana onu kurbanlık koyun gibi büyüttüğünü söylüyorsun--

--Bu insana dokunuyor, Severus, dedi Dumbledore ciddi bir ifadeyle. --Tüm bunlardan sonra Harry&#65533;i
önemsediğin için mi değiGtin?

--Onu mu? diye bağırdı Snape. --Expecto Patronum!

Ve asasının ucundan gümüG bir ceylan fırladı. Ofisin zeminine düGtü, ofisi sekerek geçti ve
pencereden dıGarı süzüldü. Dumbledore onun uçarak uzaklaGmasını izledi, gümüGü ıGıltı solup
kaybolduğunda gözleri yaGlarla dolu olarak Snape&#65533;e döndü.

--Bunca zaman sonra bile mi?

--Her zaman, dedi Snape.

Ve sahne değiGti. Bu kez Harry Snape&#65533;in masasının arkasındaki Dumbledore portresiyle konuGtuğunu
gördü.

--Voldemort&#65533;a Harry&#65533;nin teyzesi ve eniGtesinin evinden ayrılıGının kesin tarihini vereceksin, dedi
Dumbeldore. Bunu yapmamak Güphe uyandırır, Voldemort sana inanıyorken onu iyi bilgilendir. Ancak,
bence Harry&#65533;nin güvenliğini sağlayacak olan kopyaları da doğru olarak kullanmalısın. Munmak
zorunda kalırsan üstüne düGeni iyi oynadığından emin ol&#65533; Senin mümkün olduğunca uzun bir süre
daha Lord Voldemort&#65533;un favorileri arasında kalacağını umuyorum, yoksa Hogwarts Carrowların
merhametine kalır&#65533;

gimdi de Snape tanıdık olmayan bir tavernada Mundungus&#65533;la kafa kafaya vermiGti, Mundungus&#65533;un
yüzü tuhaf Gekilde boG görünüyordu, Snape konsantrasyonla kaGlarını çatmıGtı.

--Zümrüdü Anka YoldaGlığına, diye mırıldandı Snape, --kopyaları kullanmalarını önereceksin. Çok Özlü
Gksir. Birbirinin aynısı Potterlar. Bu iGe yarayabilecek tek Gey. Bunları sana söylediğimi unut. Sanki
kendi fikrinmiG gibi söyle. Anlıyor musun?

--Anladım, dedi Mundungus, gözleri odaksız bir Gekilde bakıyordu&#65533;

Ve Harry berrak, karanlık bir gecede süpürgesinde uçmakta olan Snape&#65533;in yanı baGındaydı: Ona diğer
kukuletalı Ölüm Yiyenler eGlik ediyordu, önlerinde de Lupin ve aslında George olan bir Harry&#65533; Bir
Ölüm Yiyen Snape&#65533;in önüne doğru hareketlendi ve asasını çekerek tam Lupin&#65533;in sırtına niGan aldı.

--Sectumsempra!diye bağırdı Snape.

Ancak Ölüm Yiyen&#65533;in asa tutan eli hedeflenerek gönderilen büyü onu ıskaladı ve George&#65533;un kulağına
vurdu---

Bir sonrakinde, Snape Sirius&#65533;un eski yatak odasında diz çökmüGtü. Elindeki Lily&#65533;nin eski bir mektubunu okurken kanca burnundan aGağıya yaGlar süzülüyordu. Gkinci sayfada yalnızca birkaç satır yazıyordu:

ile arkadaG olabilirlermiG. Bence Gellert Grindelwald aklını kaçırmıG!
Sevgilerimle,
Lily.

Snape, Lily&#65533;nin imzasını taGıyan sayfayı ve onun aGkını alıp cüppesinin içine tıktı. Elinde tutmakta olduğu fotoğrafı da yırttı ve James ile Harry&#65533;nin olduğu parçayı çekmecelerin altına doğru atarak Lily&#65533;nin gülmekte olduğu kısmı aldı&#65533;

Bu kez Phineas Nigellus aceleyle portresine geldiğinde Snape yeniden müdürün çalıGma odasındaydı.
--Müdürüm! Dean Ormanı&#65533;nda kamp yapıyorlar! Bulanık---

--O kelimeyi kullanma!

----Granger denilen kız efendim, çantasını açarken söyledi, ben de onu duydum!

--Güzel. Çok güzel! diye haykırdı Dumbledore&#65533;un müdür sandalyesinin arkasında durmakta olan portresi. --gimdi, Severus, kılıç! Unutma ki o sadece ihtiyaç ve büyük kahramanlık anlarında alınmalıdır--ve onu senin verdiğini bilmemeli! Eğer Voldemort Harry&#65533;nin zihinin okur da ona yardım ettiğini görürse--

--Biliyorum, dedi Snape kısaca. Dumbledore&#65533;un portesine yaklaGtı ve onu kenara itti. Tablonun savrulup öne açılmasıyla ortaya çıkan oyukta saklanmıG olan Gryffindor kılıcını aldı.

--Ve bana hala bu kılıcı Potter&#65533;a vermenin neden bu kadar önemli olduğunu söylemeyecek misin? dedi Snape cüppesinin üzerine seyahat pelerinini atarken.

--Hayır, sanmıyorum, dedi Dumbledore&#65533;un portresi. --O onunla ne yapacağını bilir. Ve Severus, dikkatli ol, George Weasley&#65533;in kazasından sonra sana o kadar da nazik davranmayabilirler--

Snape kapıda döndü.

--Merak etme Dumbledore, dedi soğuk soğuk. --Bir planım var&#65533;

Ve Snape odayı terk etti. Harry DüGünseli&#65533;nden dıGarı çıktı, dakikalar sonra aynı halıyle döGenmiG yerde uzanıyordu; Snape sanki az önce o kapıyı kapatmıG gibiydi.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

TEKRAR ORMAN

En sonunda, gerçek. Bir zamanlar zaferin sırlarını öğrendiğini sandığı ofisin tozlu halısında yüzü koyun bir Gekilde yatan Harry artık kurtulmasına ümit verilmediğini anlamıGtı. Onun

iGi Ölüm&#65533;ün memnuniyet dolu kollarına sakince yürümekti. Yol boyunca, Voldemort'u hayata bağlayan bağlardan geriye kalanları yok edecek, böylece en sonunda kendisiniVoldemort'unyoluna atabilecek ve kendini korumak için asasını bile kaldırmayacaktı, son temiz bir Gekilde gelecekti, ve Godric's Hollow'da bitirilmesi gereken iG tamamlanmıG olacaktı. Gkisi de yaGamayacak, ikisi de kurtulamayacaktı.

Harry göğsünde kalbinin Giddetle attığını hissediyordu. Gçindeki ölüm korkusuna rağmen daha hızlı atması ve Harry'i yiğitçe hayatta tutması ne kadar da garipti. Ama kalbi durmalıydı, ve yakında duracaktı da. Onun atıG sayısı sınırlandırılmıGtı. Harry'nin ayağa kalkıp son kez Gatoda yürüyerek bahçeye çıkması, oradan da ormana girmesine kadar geçen süre içerisinde kalbi daha kaç kere atacaktı?

Harry yerde yatarken içinde haykıran cenaze davulu eGliğinde bir dehGet hissi üstünden akıp geçti. Ölmek acı verecek miydi? Böyle zamanlarda Harry'nin tek düGündüğü ölümün oluG anı ve ondan kaçıG olmuGtu, ölümün kendisini ise hiç düGünmemiGti: YaGama isteği her zaman ölüm korkusundan çok daha baskın olmuGtu. Ama artık ölüm Harry'nin karGısına ondan kaçmayı deneyebileceği bir Gekilde değil Voldemort'u alt etmesi için tek çözüm yolu Geklinde çıkmıGtı. BitmiGti, Harry bunu biliyordu, ve geriye kalan tek Gey onun kendisiydi: ölüm.

KeGke Dört Numara Privet Drive&#65533;ı son kez terk ettiği gece, asil anka tüyüne sahip asası onu kurtardığı zaman ölmüG olsaydı! KeGke Hedwig gibi ne olduğunu bile anlayamayacak kadar çabucak ölmüG olsaydı! Ya da keGke sevdiği birini kurtarmak için kendini o kiGiye doğrultulan asanın önüne atsaydı... Artık anne-babasının ölümlerine bile imreniyordu. Kendi yok oluGuna giden bu soğukkanlı yürüyüGü yapmak için cesaretin farklı bir çeGidi gerekecekti. Harry parmaklarının hafifçe titrediğini hissetti ve onları kontrol etmek için çaba sarf etti, onu kimsenin görme ihtimali olmamasına rağmen; duvarlardaki portrelerin hepsi boGtu.

YavaGça, çok yavaGça, ayağa kalktı ve kalktığı gibi kendini daha canlı, yaGayan bedenini ise hiç olmadığı kadar tetikte hissetti. Akıl, cesaret ve bağlılık dolu bir kalp, neden daha önce hiç kendisini nasıl bir mucize olduğu konusunda takdir etmemiGti? Ama hepsi gidecekti... ya da en azından o, bedeninden ayrılacaktı. Nefesi yavaGça ve derinden geldi, ve ağzı ile boğazı tamamıyla kurudu, ama gözleri de öyleydi.

Dumbledore'un ihaneti hemen hemen hiçbir Geydi. Tabii ki de daha büyük bir plan vardı: Harry bunu göremeyerek budalaca davranmıGtı, her Geyi Gimdi anlıyordu. Dumbledore'un onu canlı görmek istemesi konusundaki tahminlerini hiç sorgulamamıGtı. Artık yaGam süresinin Hortkuluklar&#65533;ın ne kadar sürede yok edildiğiyle bağlantılı olduğunu görebiliyordu. Dumbledore onları yok etme iGini Harry'e

bırakmıGtı, ve o itaatkar bir Gekilde sadece Voldemort'u değil, kendisini de hayata bağlayan bağları
söküp atmaya devam etmiGti. Bu tehlikeli görevi, daha fazla hayatı harcamadan, zaten öldürülmek için
iGaretlenmiG olan ve ölümü bir felaket değil de Voldemort'a karGı bir baGka hamle olan bir çocuğa
vermek ne kadar da yalın, ne kadar da basitti.

Ve Dumbledore Harry'nin vazgeçmeyeceğini, sona doğru gitmeye devam edeceğini biliyordu, bu son
kendi sonu olsa bile, çünkü Harry kendisinin aslında ne olduğunu öğrenmek için baGını belaya
sokmuGtu, değil mi? Onu durdurmak için gereken gücün kendinde olduğunu keGfeden Harry'nin artık
baGka kimseninkendisinin yüzündenölmesineizin vermeyeceğini Voldemort'unbildiği gibi
Dumbledore da biliyordu. Büyük Salon'da ölü bir Gekilde yatan Fred'in, Lupin'in ve Tonks'un
görüntüleri tekrardan Harry'nin zihnine doluGtular, ve Harry bir anlığına zorlukla nefes alabildi. Ölüm
sabırsızdı...

Ama Dumbledore Harry'i fazla abartmıGtı. O baGarısız olmuGtu: Yılan yaGıyordu. Harry öldürüldükten
sonra bile Voldemort'u dünyaya bağlayan Hortkuluklardan biri kalmıGtı. Doğru, bu bir baGkası için daha

kolay bir iG olacaktı. Harry bu iGi kimin yapacağını merak etti... Ron ve Hermione ne yapılması
gerektiğini biliyorlardı tabii ki de... Dumbledore'un, Harry'nin sırlarını diğer ikisine açmasını istemesinin
nedeni de buydu... böylece eğer Harry yaGam ömrünü biraz daha erkenden tamamlarsa Ron ve
Hermione bayrağı devralabilirlerdi...

Soğuk bir pencereye düGen yağmur damlaları gibi, bu düGünceler de ölmesi gerektiğiyle ilgili su
götürmez gerçeğin katı yüzeyine pat pat diye çarptılar. Ben ölmeliyim. Bu, sona ermeli.

Ron ve Hermione ile aralarında sanki çok uzak bir ülkedeymiGler gibi uzun bir mesafe vardı; Harry
ikisinden çok uzun zaman önce ayrılmıG gibi hissediyordu. Karar vermiGti, hiçbir hoGça kal ve hiçbir
açıklama olmayacaktı. Bu, beraber çıkamayacakları bir yolculuktu, ve ikisinin onu durdurma giriGimleri
değerli zamanı harcamaktan baGka bir iGe yaramayacaktı. Harry on yedinci yaG gününde aldığı
yıpranmıG altın kol saatine baktı. Voldemort'un çocuğun teslim olması için verdiği bir saatin yaklaGık
yarısı geçmiGti.

Harry ayağa kalktı. Kalbi, çılgına dönmüG bir kuG gibi kaburga kemiklerine doğru atıyordu. Belki geriye
az bir zamanının kaldığını biliyordu, belki de sondan önce bir yaGam süresi boyunca atması gereken
atıG sayısını tamamlama kararı almıGtı. Harry ofis kapısını kapatırken arkasına bakmadı.

gato bomboGtu. Harry birden kendisini, sanki çoktan ölmüG de Gatoyu hayaletimsi bir süzülüGle
geçiyormuG gibi hissetti. Portredeki insanlar hala çerçevelerinde

değillerdi; tüm mekan ürkütücü bir
sessizlikteydi, sanki hepsinin can damarı ölülerin ve yas tutanların tıka basa doldurduğu Büyük
Salon'da yoğunlaGmıGtı.

Harry Görünmezlik Pelerini'ni üstüne çekti, aGağı katlara indi ve en sonunda giriG salonundaki mermer
basamaklara vardı. Belki içindeki küçücük bir parça fark edilmeyi, görülmeyi, durdurulmayı umuyordu,
ama Pelerin her zamanki gibi, aGılamazdı, kusursuzdu, ve Harry giriG kapısına kolaylıkla ulaGtı.

O anda Neville Harry'nin yanından geçti. Bahçeden içeriye bir ceset taGıyan iki kiGiden biriydi. Harry
cesede bir bakıG attı ve karnında bir baGka donuk patlama daha hissetti: Collin Creevey, reGit
olmamasına rağmen Malfoy, Crabbe ve Goyle'un yaptığı gibi peGlerinden gizlice gelmiG olmalıydı.
Ölmek için henüz çok küçüktü.

"Biliyor musun? Onu kendim taGıyabilirim, Neville," dedi Oliver Wood, ve Collin'i itfaiyeci kavrayıGı ile
omzuna kaldırarak Büyük Salon'a taGıdı.

Neville bir süreliğine kapının gövdesine yaslandı ve elinin tersiyle alnını sildi. YaGlı bir adam gibi
gözüküyordu. Ardından daha fazla cesedi geri almak için basamaklardan aGağı inerek karanlığa
karıGtı.

Harry Büyük Salon'un giriGine bir bakıG attı. Gnsanlar etrafta dolaGıyor, birbirlerini teselli etmeye
çalıGıyor, içiyor, ölülerin önünde diz çöküyordu, ama Harry sevdiği insanlardan hiçbirini göremedi,
Hermione'den, Ron'dan, Ginny'den, Weasley'lerin herhangi birinden, ya da Luna'dan bir iz yoktu.
Harry onlara bir bakıG atmak için geriye kalan tüm zamanını verebileceğini düGündü; fakat daha sonra,
gözlerini onlardan ayırmaya gücü yetecek miydi? Böylesi daha iyiydi.

Harry basamaklardan aGağı indi ve karanlığa karıGtı. YaklaGık sabahın dördüydü, ve bahçedeki
ölümcül sessizlik Harry'e sanki herkes nefesini tutuyormuG, ve onun yapması gerektiği Geyi yapıp
yapmayacağını görmek için bekliyorlarmıG gibi hissettiriyordu.

Harry, bir baGka cesedin üzerine eğilmiG olan Neville'a doğru yürüdü.

"Neville."

"Vay canına, Harry, nerdeyse kalp krizi geçirmeme neden olacaktın!"

Harry Pelerin'i üstünden çekmiGti: GGi Gansa bırakmama isteğinden doğan bu fikir ona durup dururken
gelmiG.

"Tek baGına nereye gidiyorsun?" diye sordu Neville Güpheyle.

"Planın bir parçası," dedi Harry. "Yapmam gereken bir Gey var. Dinle --- Neville ---"

"Harry!" Neville aniden korkmuG bir Gekilde baktı. "Harry, kendini teslim etmeyi

düGünmüyorsun değil
mi?"

"Hayır," diye yalan söyledi Harry kolaylıkla. "Tabii ki de hayır... bu baGka bir Gey. Ama bir süreliğine gözden uzak olabilirim. Voldemot'un yılanını biliyorsun değil mi Neville? Kocaman bir yılanı var... Nagini diye çağırır..."

"DuymuGtum, evet... Eee?"

"O öldürülmeli. Ron ve Hermione bunu biliyor, ama bu Gartlar altında onlar..."

Bu ihtimalin korkunçluğu Harry'i bir süre boğdu, konuGmayı imkansız kıldı. Ama Harry kendine tekrar çeki düzen verdi: Bu çok önemliydi, Dumbledore gibi olmalıydı, soğukkanlılığını korumalı, görevi devam ettirecek yedeklerin olduğundan emin olmalıydı. Dumbledore Hortkuluklardan hala üç kiGinin haberdar olduğu bilerek ölmüGtü; Gimdi Neville Harry'nin yerini alacaktı: Bu sırrı bilen yine üç kiGi olacaktı.

"Bu Gartlar altında onlar --- meGguller --- ve sen bu riski göze alarak ---"

"Yılanı mı öldüreceğim?"

"Yılanı öldüreceksin," diye tekrarladı Harry.

"Tamam Harry. Sen iyisin, değil mi?"

"Ben iyiyim. TeGekkürler, Neville."

Ama Neville Harry hareket etmeye yeltendiği anda çocuğun bileğini kavradı.

"Biz hepimiz savaGmaya devam edeceğiz, Harry. Bunu biliyorsun değil mi?"

"Evet, ben ---"

Boğucu his cümlenin sonunu yok etti; Harry devam edemedi. Neville ise bu durumu garip bulmuG gibi gözükmüyordu. Harry'nin omzuna hafifçe vurdu, ve onu serbest bıraktıktan sonra daha fazla ceset aramak için gözden kayboldu.

Harry Pelerin'i tekrar üstüne örttü ve yürümeye devam etti. Birisi az ilerde, bahçe zemininde yüzükoyun yatmıG bir Gekilde duran bir baGka kiGinin üstüne eğilmiGti. O kiGinin Ginny olduğunu anladığında ondan sadece bir adım uzaklıktaydı.

Harry son anda durabildi. Ginny annesini isteyen bir kızın önünde diz çökmüGtü.

"Her Gey yolunda," diyordu Ginny. "Sorun yok. Seni içeriye götüreceğiz."

"Ama ben eve gitmek istiyorum," diye fısıldadı kız. "Artık savaGmak istemiyorum!"

"Biliyorum," dedi Ginny, ve sesi çatladı. "Her Gey yoluna girecek."

Soğuk dalgacıklar Harry'nin derisi üzerinde dalgalandı. Geceye doğru bağırmak, Ginny'nin onun orda bir yerde olduğunu ve nereye gittiğini bilmesini istiyordu. Durdurulmak, sürüklene sürüklene geri

götürülmek, evine yollanmak istiyordu...

Ginny Gimdi yaralı kızın yanında diz çökmüG bir Gekilde kızın elini tutuyordu. Harry muazzam bir çabayla kendine hakim oldu. Yanlarından geçip giderken Ginny'nin etrafına bakındığını gördüğünü düGündü, ve kızın yakınlarda birisinin yürüdüğünü görüp görmemiG olduğunu merak etti, ama Harry konuGmadı, ve arkasına bakmadı.

----------------------- Page 353-----------------------

Hagrid'in kulübesi karanlığın içinde kocaman bir Gekilde belirdi. Hiçbir ıGık yoktu, Fang'in kapıyı tırmalama sesi ya da hoGnutlukla gürleyen havlaması yoktu. Hagrid'e yapılan tüm o ziyaretler, ateGin üstündeki bakır çaydanlıktan gelen ıGıltı, kaya gibi sert kekler ve kocaman yiyecekler, Hagrid'in sakallı devasa suratı, Ron'un sümüklüböcek kusuGu, ve Hermione'nin Hagrid'e Norbert'i kurtarması için yardım etmesi...

Harry yürümeye devam etti, en sonunda ormanın kıyısına vardı ve durdu.

Bir ruh emici sürüsü ağaçların arasından süzülüyordu; Harry onların yaydığı soğuğu hissedebiliyordu, ve onların arasından güvenli bir Gekilde geçebileceğinden emin değildi. Bir Patronus yaratmak için gücü kalmamıGtı. Harry titremesine daha fazla engel olamadı. Bu kadar Geyden sonra ölmek bu kadar kolay olmamalıydı. Nefes aldığı her saniye, çimenin kokusu, yüzüne çarpan serin hava onun için çok kıymetliydi: Gnsanların yılları ve yılları olduğunu, boGa harcamak, geride bırakmak için birçok zamanlarının olduğunu ama Gu an kendisinin her saniyeye sıkı sıkı tutunmak zorunda olduğunu düGünmek. Aynı anda Harry devam edemeyeceğini de düGünüyor ama etmesi gerektiğini de biliyordu.
Uzun soluklu oyun sona ermiGti, Snitch yakalanmıGtı, göğü terk etmenin tam zamanıydı...

Snitch. Harry'nin zayıf parmakları bir anlığına boynundaki keseyle oynadı ve içindeki Snitch'i çekip aldı.

KapanıGta açılırım.

Harry hızla ve zorla nefes alarak Snitch'e baktı. gu an zamanın mümkün olduğunca yavaG akmasını istemesine rağmen zaman daha da hızlanmıG gibi gözüküyordu ve kavrama yetisi o kadar hızlanmıGtı ki sanki düGünceleri atlaya atlaya ilerliyordu. Yakın olan buydu. O an bu andı.

Harry altından metali dudaklarına bastırdı ve fısıldadı, "Ölmek üzereyim."

Metal kabuk kırılarak açıldı. Harry titreyen elini indirdi, Draco'nun asasını Pelerin'in altından kaldırdı ve mırıldadı, "Lumos."

Siyah taG, üstündeki çentikli çatlağıyla beraber Snitch'in iki yarısının tam merkezine oturdu. Diriltme TaGı, Yüce Asa'yı temsil eden dikey çizgiyle çatallaGmıGtı. Pelerin'i ve taGı temsil eden üçgen ile çember ise hala ayırt edilebilir nitelikteydi.

Ve tekrar Harry düGünmeye gerek duymadan anladı. Kendisi onlara katıldığı için onları geri getirmenin bir anlamı yoktu. Gerçek manada Harry onları çağırmıyordu: Onlar onu çağırıyorlardı.

Harry gözlerini kapattı ve taGı elinde üç kez çevirdi.

Olayın gerçekleGmiG olduğunu biliyordu, çünkü etrafından gelen ve kendisinde, narin bedenlerin, ayaklarını ormanın dıGtaki kenarını temsil eden, üstü küçük dallarla örtülü, dünyevi toprağa sürtüyormuG izlenimi uyandıran hareketleri duyabiliyordu. Harry gözlerini açtı ve etrafına baktı.

Görebildiği kadarıyla, onlar ne hayalettiler ne de tam anlamıyla canlıydılar. Uzun zaman önce günlükten kaçmıG olan ve anılar sayesinde nerdeyse katı bir cisim gibi gözüken Riddle'ı anımsatıyorlardı. YaGayan insanlardan daha az, hayaletlerden ise daha çok katıydılar. Hepsi Harry'e doğru yürüdü, ve her yüzde sevgi dolu bir gülümseyiG vardı.

James Harry'le aynı boynaydı. Öldüğü zaman üstünde ne varsa yine onları giyiyordu, saçı kirliydi ve karıGıktı, gözlükleri ise Mr Weasley'ninkiler gibi hafif yamuktu.

Sirius uzun boylu ve yakıGıklıydı, ve Harry'nin onu hayattayken gördüğünden çok daha gençti. Elleri ceplerinde olan Sirius yüzündeki sırıtıGla ve doğal bir zerafetle Harry'e doğru esnek ve uzun adımlar attı.
Lupin de genç gözüküyordu, ve daha az pejmürdeydi, saçları daha gür ve daha koyuydu. Gençlik gezintilerinden parçalar taGıyan bu tanıdık yere geri geldiği için yüzünde mutlu bir ifade vardı.

Lily'nin gülümseyiGi hepsininkinden daha geniGti. Harry'e yaklaGırken uzun saçlarını arkaya doğru attı,

ve aynı Harry'ninki gibi olan yeGil gözleriyle sanki bir daha ona yeterince bakma fırsatı bulamayacakmıG gibi oğlunun yüzüne doyasıya baktı.

"Çok cesurdun."

Harry konuGamadı. Gözleri annesinin üstündeydi, ve böyle ayakta dikilerek ona sonsuza dek bakmayı istediğini düGündü, ve bu ona yeterdi.

"Nerdeyse ordasın," dedi James. "Çok yakın. Biz... seninle çok gurur duyuyoruz."

"Acıtıyor mu?"

Bu çocukça soru Harry durduramadan dudaklarından dökülmüGtü.

"Ölmek mi? Tam olarak değil," dedi Sirius. "Uykuya dalmaktan daha çabuk ve daha kolay."

"Ve o, elini çabuk tutacak. GGin bitmesini istiyor," dedi Lupin.

"Ölmeni istememiGtim," dedi Harry. Bu sözler ağzından istemsizce çıkmıGtı.

"Hiçbirinizin. Üzgünüm..."

Harry bu sözleriyle diğerlerinden çok Lupin'i hedef almıG, ondan özür dilemiGti.

"... tam da bir oğlun olduktan sonra... Remus, ben çok üzgünüm..."

"Ben de üzgünüm," dedi Lupin. "Oğlumu hiçbir zaman tanıyamayacak olduğum için üzgünüm... ama o niçin öldüğümü bilecek ve umarım beni anlayacak. Onun daha mutlu bir hayat sürebileceği bir dünya yaratmak için uğraGtım."

Ormanın kalbinden çıkmıG gibi gözüken dondurucu bir rüzgar Harry'nin saçlarını alnından kaldırdı. Harry onların, kendisine gitmesi gerektiğini söylemeyeceklerini biliyordu, çünkü bu onun kararı olmalıydı.

"Yanımda olacak mısınız?"

"Sonuna kadar," dedi James.

"Sizleri göremeyecekler mi?" diye sordu Harry.

"Biz senin bir parçanız," dedi Sirius. "Diğer herkes için görünmeziz."

Harry annesine baktı.

"Bana yakın dur," dedi sessizce.

Ve Harry kendini tamamıyla gözden çıkardı. Ruh emicilerin yaydığı soğuk ona üstün gelemedi; yol arkadaGlarıyla beraber hepsinin arasından geçti, ve yol arkadaGları onun için bir Patronus görevi gördüler, hep beraber gittikçe sıklaGan yaGlı ağaçların arasından yollarını açarak ilerlediler. Ağaçların dalları yollarını kapattı, kökleri yumru oldu ve ayaklarına dolandı. Harry karanlığın içinde Pelerin'ini sımsıkı tuttu ve Voldemort'un nerede olduğu hakkında bir fikri olmadan ama onu bulacağından emin bir Gekilde ormanın derinliklerine doğru ilerledi. Onun arkasından pek az ses çıkaran James, Sirius, Lupin ve Lily geliyordu, onların varlığı Harry'nin cesaretinin ve bir ayağını diğerinin önüne atmaya devam etmesinin nedeniydi.

Harry'nin bedeni ve zihni artık garip bir Gekilde birbirleriyle bağlantıyı kesmiGti, uzuvları bilinçli bir yönlendirmeden yoksun çalıGıyordu, sanki onlar sürücü değillerdi de yolcuydular, ve bedeni terk etmelerine az kalmıGtı. Arkasından onla beraber ormanda yürüyen ölüler onun için artık arkasında kalan Gatoda yaGayanlardan daha gerçektiler: Ron, Hermione, Ginny ve diğer hepsi o tökezleye tökezleye, hayatının sonuna doğru, Voldemort'a doğru ilerlerken onun için hayalet gibiydiler...

Bir patırtı ve bir fısıltı. Diğer bazı yaGayan varlıklar annesi, babası ve Lupin ile Sirius'un da yaptığı gibi

Pelerin'i altında durmuG olan, etrafı dikkatle izleyen ve dinleyen Harry'e doğru harekete geçmiGti.

"Orda biri mi var?" diye bir fısıltı geldi yakından. "Onun bir Görünmezlik Pelerini vardı. Acaba...?"

Gki siluet yakındaki bir ağacın arkasından belirdi; Asalarından ıGık çıkıyordu ve Harry karanlığın içinde
tam da kendisinin, annesinin, babasının, Lupin'in ve Sirius'un durduğu yere dikkatle bakan Yaxley ile
Dolohov'u gördü. Ama anlaGıldığı kadarıyla onlar hiçbir Gey görememiGlerdi.

"Kesinlikle bir Gey duydum," dedi Yaxley. "Hayvan mı sence?"

"O kafadan sakat Hagrid buraya bir kucak dolusu malzeme saklamıGtı," dedi Dolohov omzunun
üstünden bakarak.

Yaxley saatine baktı.

"Zaman nerdeyse doldu. Potter bir saatini tüketti. Gelmiyor."

"Ve o, Potter'ın geleceğinden emindi! Mutlu olmayacak."

"Gidelim en iyisi," dedi Yaxley, "gimdiki planın ne olduğuna bakalım."

O ve Dolohov döndüler ve ormanın derinliklerine doğru ilerlediler. Harry onların kendisini tam olarak
istediği yere götüreceklerini bildiğinden onları takip etti. Gki yanına da göz attı ve annesi ona
gülümsedi, babası ise cesaret verircesine baGını salladı.

Sadece birkaç dakika daha yürümüGlerdi ki Harry ıGığı gördü. Yaxley ile Dolohov Harry'nin devasa
Aragog'un bir zamanlar yaGamıG olduğunu bildiği bir açıklığa adımlarını attılar. GeniG ağının kalıntıları
orda hala duruyordu, ama onun yumurtladığı çocukları Ölüm Yiyenler tarafından kendi amaçları
uğruna savaGmak için kovulmuGlardı.

Açıklığın ortasında bir ateG yandı, ve onun titreGen parıltısı tamamıyla sessiz ve dikkatli bir Ölüm Yiyen
kalabalığının üstüne düGtü. Bazıları hala maskeli ve kukuletalıydı; diğerleri ise yüzlerini göstermiGlerdi.
Gki dev onların yakınlarında bir yerde oturmuGtu, sahneye devasa gölgeler düGürüyorlardı, yüzleri
acımasız ve bir kaya gibi pürüzlüydü. Harry sinsi sinsi dolaGan ve uzun tırnaklarını kemiren Fenrir'i
gördü; koca sarıGın Rowle kanayan dudağına hafifçe dokunuyordu. Bozguna uğramıG ve dehGete
düGmüG Lucius Malfoy'u, ve içe göçmüG gözlerinde endiGe dolu olan Narcissa'yı gördü.

Her göz, beyaz elleri önündeki Yüce Asa'nın üstünde gezinen ve baGı eğik bir Gekilde ayakta dikilen
Voldemort'a kilitlenmiGti. Dua ediyor ya da içinden sessizce sayıyor olabilirdi ve hala bu sahnenin
kenarında duran Harry ise anlamsız bir Gekilde saklambaç oyunundaki bir çocuğun sayıGını aklına
getiriyordu. Voldemort'unkafasının arkasında, hala kıvrılan ve dolanan koca yılan Nagini
bulunmaktaydı, devasa bir ıGık halkasını andıran, parıltılı ve gösteriGli kafesinin içinde dolaGıyordu.

Dolohov ve Yaxley gruba katıldıklarında Voldemort onlara baktı.

"Ondan hiçbir iz yok Lordum," dedi Dolohov.

Voldemort'un yüz ifadesi değiGmedi. Kırmızı gözleri adeta bir ateG ıGığında yanıyordu. YavaGça Yüce Asa&#65533;yı uzun parmakları arasında gezdirdi.

"Lordum..."

Bellatrix konuGmuGtu; Voldemort'a en yakın oturan oydu, periGan bir hali vardı, yüzü biraz kanlıydı fakat diğer yandan zarar görmemiGti.

Voldemort kadını susturmak için elini kaldırdı, ve kadın daha baGka bir söz söylemedi ama gözleri huGu dolu bir hayranlıkla onun üstündeydi.

"Geleceğini düGünmüGtüm," dedi Voldemort, yüksek, berrak sesiyle, gözlerinden alevler yükseliyordu. "Geleceğini ummuGtum."

Kimse konuGmadı. Onlar da, sanki bir kenara fırlatılıp atılmasına az kalmıG olan bedeninden kaçma kararı almıG olan kalbinin kendisini kaburga kemiklerine doğru attığı hisseden Harry kadar korkmuGlardı. Görünmezlik Pelerini'ni üstünden çekerken elleri sayıp sövdü. Harry Pelerin'i asasıyla beraber cübbesinin içine yerleGtirdi. SavaGmak için teGvik edilmeyi istemiyordu.

"Görünen o ki...yanılmıGım," dedi Voldemort.

"Hayır yanılmadın."

Harry bunu toplayabildiği tüm gücüyle, çıkarabildiği kadarıyla yüksek sesle söyledi. Sesinin korkmuG gibi çıkmasını istemiyordu. Diriltme TaGı uyuGmuG parmaklarının arasından kayıp gitti, ve Harry göz ucuyla ailesinin, Sirius ile Lupin'in o ateG ıGığına adım atar atmaz kaybolduklarını gördü. O anda Harry'nin gözleri Voldemort'tan baGka kimseyi görmüyordu. Sadece o ikisi vardı.

Gllüzyon onu sarmıG olduğu hızla kayboldu. Devler Ölüm Yiyenler bir araya toplanırken gürledi, ve birçok haykırıG, hayret nidası, hatta kahkaha meydanı sardı. Voldemort dikildiği yerde donup kalmıGtı, ama kırmızı gözleri Harry'i bulmuGtu ve ona yaklaGan Harry'e dikilmiGti.

Derken bir ses haykırdı, "HARRY! HAYIR!"

Harry döndü: Hagrid yakınlardaki bir ağaca sıkıca bağlanmıGtı. Ümitsizce çırpındıkça devasa bedeni kafasının üstündeki dalları sallıyordu.

"HAYIR! HAYIR! HARRY, NE YAPTIĞINI...?"

"SESSGZ OL!" diye bağırdı Rowle, ve asasının bir hareketiyle Hagrid'i susturdu.

Ayağa sıçramıG olan Bellatrix sabırsızlıkla bir Harry'e bir Voldemort'a bakıyor, göğsü inip kalkıyordu. Hareket eden tek Gey alevler ve Voldemort'un kafasının arkasındaki parıltılı kafeste bir dolanıp bir çözülen yılandı.

Harry göğsüne değen asasını hissedebiliyordu, ama onu çekmek için bir giriGimde bulunmadı. Yılanın
çok iyi korunduğunu, ve eğer asasını Nagini'ye doğrultursa elli tane lanetin onu daha önce vuracağını
biliyordu. Voldemort ile Harry birbirlerine bakmaya devam ettiler ve Voldemort en sonunda kafasını
yana eğerek karGısında duran çocuğu ölçüp biçmeye baGladı, ve tek bir neGesiz gülümseyiG dudaksız
ağzında kıvrıldı.

"Harry Potter," dedi çok yumuGak bir ses tonuyla. Sesi aralarında duran ateGin bir parçası olabilirdi.
"Sağ Kalan Çocuk."

Ölüm Yiyenler'in hiçbiri hareket etmedi. Hepsi bekliyordu: Her Gey bekliyordu. Hagrid çırpınıyor,
Bellatrix hızlı hızlı soluyor, ve Harry ise açıklanamaz bir Gekilde Ginny'i, onun parlayan bakıGlarını, ve
dudaklarının onun...

Voldemort asasını kaldırdı. BaGı meraklı bir çocuk gibi hala bir yana eğikti, devam ederse ne olacağını
merak ediyordu. Harry kırmızı gözlere baktı ve bu iGin Gimdi, çabucak, hala ayakta durabiliyorken,
kontrolünü kaybetmemiGken, korkusuna yenik düGmemiGken bitmesini istiyordu...

Harry ağzın oynayıGını ve yeGil bir ıGığın parlayıGını gördü ve ardından her Gey yok oldu.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

KING&#65533;S CROSS

Sessizliği dinleyerek yüzüstü uzandı. Tamamen yalnızdı. Hiç kimse onu izlemiyordu ve orda baGka
hiç kimse yoktu. Kendisinin bile orda olduğundan tam olarak emin değildi.

Uzunca bir süre sonra-ya da belki hiç zaman geçmemiGti-sandığı gibi bedeninden kopmamıG olması
gerektiğini, hala yaGıyor olması gerektiğini fark etti çünkü bir yerde uzanıyordu-kesinlikle
uzanıyordu-Bir Geye dokunduğunu hissetti, üzerinde uzandığı Gey de gerçekti.

Neredeyse bu sonuca vardığı anda Harry çırılçıplak olduğunun farkına vardı. gimdi bu yalnızlığına
ikna olmuG olması onu hiç mi hiç endiGelendirmiyordu fakat az da olsa GaGırmıGtı. Hissedebilmesinin
yanı sıra görüp göremeyeceğini de merak etti. Gözlerinin var olduğunu onları açtığında anlamıGtı.

Parlak bir sisin içinde yatıyordu, bu daha önce görmediği türden bir sisti. Etrafındaki hiçbir Gey bu
bulanıklık tarafından gizlenmiyordu daha doğrusu sis onların üzerinde GekillenmemiGti. Uzandığı
zemin beyaz gibi görülüyordu, sıcak ya da soğuk değil, fakat yalın bir halde boG ve düzdü.

Harry doğruldu, vücudu oldukça sağlam görünüyordu. Yüzüne dokunduğunda ise artık gözlük
takmadığını fark etti.

Ardından onu saran Gekilsiz yokluktan bir ses belirdi: hafifçe

debelenen ya da çırpınan, sağı solu döven, boğuGan bir Gey vardı. Zavallı bir sesti, üstelik uygunsuzdu. Gizli, utanç verici bir Gey dinliyormuG gibi rahatsız bir hisse kapıldı.

Glk kez giyinik olmayı diledi.

Ancak bu istek aklında belirmiGti ki hemen yanında giysiler beliriverdi. Onlara uzandı ve çabucak giyindi. YumuGak, temiz ve sıcacıktılar. Birden ortaya çıkmaları olağanüstü bir Geydi, tam da istediği anda&#65533;

Harry ayağa kalktı ve etrafına göz gezdirdi. Acaba bir çeGit Ghtiyaç Odası&#65533;nda mıydı? Baktıkça görülecek daha çok Gey olduğunu fark etti. Oldukça yüksekte büyük kubbeli camdan bir çatıdan gün ıGığı parıldıyordu. Belki de burası bir saraydı. Yakınlardan bir yerden, sisin içinden gelen bu tuhaf gümleme ve inleme sesleri dıGında her Gey sessiz ve hareketsizdi.

Olduğu yerde yavaGça döndü sanki etrafındaki her Gey gözlerinin önünde kendiliğinden oluGuyordu.
Uçsuz bucaksız bir alan, Büyük Salon&#65533;dan çok daha büyük, camdan kubbeli tavanıyla parlak ve temiz bir salondu. Tamamen boGtu, Harry odadaki tek insandı, tabii oradaki o Gey dıGında&#65533;

Harry birden geri çekildi. Sesi çıkaran Geyi seçebiliyordu. Yerde çömelmiG küçük, çıplak bir çocuktu.
Derisi soyulmuGtu ve vücudu yara içindeydi. UnutulmuG, istenmeyen bir koltuğun altında duruyordu titreyerek ve nefes almaya çabalıyordu.

KorkmuGtu. O küçük, narin ve yaralı Geye yaklaGmak bile istemedi. Yine de her an geri çekilmeye hazır bir Gekilde yavaG yavaG yaklaGıyordu. Sonunda ona dokunabilecek kadar yakındı fakat bunu yapmaya eli varmıyordu. Kendini bir ödlek gibi hissetti. Onu rahatlatmalıydı ancak o Gey bunu reddetti.

--Ona yardım edemezsin,

Harry arkasına döndü. Albus Dumbledore dimdik ve neGeli bir Gekilde gece mavisi cüppesiyle ona doğru yürüyordu.

--Harry, Kollarını açtı, elleri -her ikisi de- beyaz ve sapasağlamdı. --Seni muhteGem çocuk. Seni

---------------------- Page 358----------------------

cesur, cesur adam. Hadi biraz yürüyelim.

Harry afallamıG bir Gekilde yerde sızlayan çocuğu geçip giden Dumbledore&#65533;u takip etti, adam ise onları parıldayan yüksek tavanın altında duran, Harry&#65533;nin daha önce fark etmediği iki koltuğa götürdü. Dumbledore birine oturdu ve Harry de eski okul müdürünün yüzüne bakarak diğerine yığıldı.
Dumbledore&#65533;un uzun gümüGi saçları ve sakalı, yarım ay gözlüklerinin arkasındaki keskin mavi gözleri, kemerli burnu: Her Gey hatırladığı gibiydi. Ve nihayet&#65533;

--Ama sen öldün. dedi Harry.

--Ah evet. dedi Dumledore bariz bir Geyden bahsediyormuG gibi.

--O halde&#65533; Ben de mi?

--Ah, dedi Dumbledore, hala biraz geniGçe gülümseyerek.Soru bu, değil mi? Tam olarak, sevgili oğlum, öyle düGünmüyorum.

Bir süre birbirlerine baktılar, yaGlı adam hala gülümsüyordu.

--DüGünmüyor musun? dedi Harry.

--Hayır, dedi Dumbledore.

--Ama&#65533; Harry&#65533;nin eli içgüdüsel olarak yara izine gitti. OradaymıG gibi görünmüyordu. Ama ben ölmüG olmalıyım-kendimi savunmadım! Yani beni öldürmesine izin verdim.

--Ve bence, dedi Dumbledore, iGte her Geyin sebebi bu.

Sanki bir ıGık ya da ateG gibi, mutluluk Dumbledore&#65533;dan yayılıyor gibiydi: Harry bu adamı hiç bu denli mutlu görmemiGti.

--Açıkla. dedi Harry.

--Ama sen zaten bunu biliyorsun. dedi Dumbledore.

--Beni öldürmesine izin verdim, dedi Harry. Değil mi?

--Evet, öyle, dedi Dumbledore baGını sallayarak. Devam et.

--O halde benim içimde olan ruhunun parçası&#65533;

Dumbledore baGını daha istekli bir Gekilde salladı, yüzünde Harry&#65533;yi devam etmeye teGvik eden cesaret verici bir gülümsemeyle.

--&#65533;gitti mi?

--Ah evet! dedi Dumbledore. --Evet, ona zarar verdi. Senin ruhun artık bir bütün ve tamamen sana ait, Harry&#65533;

--Ama o zaman&#65533;

Harry endiGeyle omzunun üstünden yerdeki küçük titreyen yaratığa doğru baktı.

--O Gey nedir, Profesör?

--Yardımlarımızın ötesinde bir Gey. dedi Dumbledore.

--Ama eğer Voldemort, Öldüren Lanet&#65533;i kullandıysa, Harry tekrar baGladı ve bu kez hiç kimse benim için ölmediyse-nasıl oldu da hala canlı kaldım?

--Sanırım biliyorsun, dedi Dumbledore. Tekrar düGün. Onun ne yaptığını hatırla, zulüm, cehalet ve açgözlülükle.

Harry düGündü. BakıGlarının etrafındakilere kaymasına izin verdi. Eğer burası bir saraysa ki
sandalyeler ve Gurada burada demir parçalarıyla eski bir saray olmalıydı ve onun, Dumbledore&#65533;un ve
sandalyenin altındaki yaratıktan baGka kimse yoktu. Sonra cevap kolaylıkla, hiç çaba göstermeden
dudaklarından dökülüverdi.

--Kanımı aldı.

--Kesinlikle! dedi Dumbledore. Kanını aldı ve onunla Gu anki bedenini yarattı. Senin kanın onun
damarlarında Harry, Lily&#65533;nin koruması ikinizin de içinde! O yaGarken seni de hayata bağlamıG oldu!--

O yaGarken&#65533; ben de yaGıyorum. Ama düGünmüGtüm ki&#65533; DüGündüğüm diğer yoldu! Gkimizin de
ölmesi gerektiğini düGünmüGtüm. Belki de ikisi de aynı Gey?

Arkalarında can çekiGen yaratığın iniltileri ve gürültüsü Harry&#65533;nin dikkatini dağıttı ve tekrar ona baktı.

--Yapabileceğimiz bir Gey olmadığından emin misiniz?

--Mümkün olan hiçbir Gey yok.

--O halde daha fazla anlatın. dedi Harry ve Dumbledore gülümsedi.

--Sen 7. Hortkuluk&#65533;tun Harry, asla yapmak istemediği Hortkuluk. Ruhu öyle kararsızlık gösterdi ki
aileni öldürdüğünde ve bir çocuğu öldürmeye çalıGtığında, parçalanıverdi. Ama odadan kaçan Gey,
bildiğinden daha azıydı. Arkasında vücudundan daha fazlasını bırakmıGtı. O bir parçasını hayatta
kalan sözde-kurban çocukta, sende bıraktı.

--Ve ilmi kederli bir Gekilde yarım kaldı, Harry. Voldemort&#65533;un önem vermediği, anlamaya hiç zahmet
etmediği ev cinleri, çocuk masalları, sevgi, sadakat ve masumiyet. Kesinlikle bunlar hakkında hiçbir
Gey bilmiyor ve anlamıyor. Kesinlikle hiçbir Gey! Onun sahip olduğunun ötesinde bir güç, hiçbir
büyüyle ulaGılamayacak bir güç, asla kavrayamayacağı bir gerçek.

--Onu güçlendireceğine inandığı için senin kanını aldı. Annen senin için öldüğünde sana yaptığı
büyünün de bir kısmını kendi vücuduna koymuG oldu. Büyü devam ettikçe bedeni annenin
fedakârlığını canlı tutacak, senin ve Voldemort&#65533;un kendisi için son umudu.

Dumbledore Harry&#65533;ye gülümsedi ve Harry de ona baktı.

--Ve sen de bunu biliyordun-baGından beri.

--Tahmin yürüttüm... Ama tahminlerim genellikle iyi yönde oluyor. dedi Dumbledore neGeli bir Gekilde
ve arkalarındaki yaratık titremeye ve inlemeye devan ederken sessizlik içinde uzunca bir süre
oturdular.

--Dahası var. dedi Harry. Daha fazlası olmalı. Asam neden onunkini yendi?

--GGte bundan pek emin değilim.

--O halde bir tahmin yürüt. dedi Harry ve Dumbledore güldü.

--Harry anlaman gereken Gey, Lord Voldemort ve sen birlikte Gimdiye kadar hiç denenmemiG ve bilinmeyen büyüler diyarında bir yolculuğa çıktınız. Fakat burada benim olduğunu düGündüğüm-ve bu Gimdiye kadar benzeri görülmemiG Gey ki-hiçbir asa yapımcısının öngöremediği ya da bunu Voldemort&#65533;a anlatamadığı bir Gey.

--Gstemeden de olsa, insan olarak döndüğü zaman aranızdaki bağı iki katına çıkarmıG oldu. Ruhunun bir parçası hala sana bağlıydı ve kendini güçlendireceğini düGünerek annenin fedakârlığından bir kısmını içine koydu. Eğer bu fedakârlığın tam ve korkunç gücünü anlayabilseydi, sanırım buna

kalkıGmazdı, belki de kanına dokunmaya cüret bile edemezdi&#65533; Ama öte yandan, anlayabilseydi zaten Lord Voldemort olmazdı ve asla kimseyi öldürmezdi.

Bu ikili bağı sağlamlaGtırmak, kaderlerinizi tarihe gelmiG her büyücüden daha fazla bağlamayı kesinleGtirmek için Voldemort seninkiyle aynı çekirdeği taGıyan bir asayla sana saldırmaya devam etti. Çekirdekler, asanın onunkiyle ikiz olduğunu asla bilmeyen Lord Voldemort&#65533;un beklemediği Gekilde davrandı.

O gece, senden daha fazla korktu, Harry. Lord Voldemort&#65533;un asla yapamayacağı bir Gekilde ölüm ihtimalini kabul ettin, belki de benimsedin. Cesaretini kazandı ve asan onunkini alt etti. Ve bu durumda, bu asalar arasında bir Gey oldu, ustaları arasındaki bağı tetikleyen bir Gey.

--Asanın o gece Voldemort&#65533;unkinden bazı güçleri ve nitelikleri kaptığına inanıyorum, içinde küçük bir Voldemort barındıran asadan. Dolayısıyla asan seni takip ederken onu tanıdı, yakın ve ölümü düGmanı olan adamı tanıdı ve ona karGı Lucius&#65533;un asasının asla gerçekleGtirmediği kendi büyüsünü kustu. Asan Gimdi senin muazzam cesaretini ve Voldemort&#65533;un ölümcül yeteneklerini barındırıyor: Lucius Malfoy&#65533;un zavallı sopasının buna karGı ne Gansı olabilir ki?

--Ama eğer benim asam bu kadar kuvveliyse, Hermione onu nasıl kırabildi? diye sordu Harry.

Sevgili oğlum, onun dikkate değer etkileri sadece büyünün en derin ve tavsiye edilmeyen noktalarını kurcalayan Voldemort&#65533;a yöneldi. Ona karGı anormal bir Gekilde güçlü olan bir asa. Yoksa bu da diğerleri gibi bir asa&#65533; Yine de iyilerinden bir tanesi, eminim ki. diye bitirdi Dumbledore kibarca.

Harry uzun süre öylece oturdu, ya da belki saniyelerce. Burada, bir Geylerden emin olmak çok zordu, zaman gibi.

--Beni senin asanla öldürdü.

--Seni benim asamla öldüremedi, diye düzeltti Dumbledore. --Sanırım ölü olmadığını kabul edebiliriz- her Geye rağmen, tabi ki. diye ekledi, korkmak kabaca olurmuG gibi, --Acı veren Geyler çektiğinden eminim ve bunları küçümsemiyorum.

--Yine de Gu anda harika hissediyorum. dedi Harry, adamın düzgün ve lekelenmemiG ellerine bakarak. --Tam olarak neredeyiz?

--Ah, bunu ben sana soracaktım, dedi Dumbledore etrafına bakarak. --Nerede olduğumuzu söylüyorsun?

Dumbledore sorana kadar Harry bilmiyordu. gimdi, her nasılsa, verilmeye hazır bir cevabı olduğunu gördü.

--Burası, dedi yavaGça, --King&#65533;s Cross istasyonuna benziyor. Daha temiz ve boG olması haricinde ve görebildiğim kadarıyla tren falan yok.

--King&#65533;s Cross istasyonu! diye kıkırdadı Dumbledore ölçüsüzce. --Hayret, gerçekten mi?

--Peki, sen nerede olduğumuzu düGünüyorsun? diye sordu Harry biraz da kendini savunarak.

--Sevgili oğlum, hiçbir fikrim yok. Bu, dedikleri gibi, senin eğlencen.

Harry&#65533;nin bunun ne anlama geldiğine dair hiçbir fikri yoktu; Dumbledore onu biraz çileden çıkarıyordu. Adama dik dik baktı ve sonra Gu anki mekânlarından çok daha önemli sorularının olduğunu hatırladı.

--Ölümcül Kutsallar. dedi ve bu kelimelerin Dumbledore&#65533;un yüzündekigülücüğüsildiğini memnuniyetle gördü.

--Ah, evet, dedi. Biraz endiGelenmiG görünüyordu.

---------------------- Page 361-----------------------

--Evet?

TanıGtıklarından beri Dumbledore, Harry&#65533;ye ilk defa bu kadar az yaGlı görünüyordu, çok daha az. Yaramazlık yaparken yakalanmıG küçük bir çocuk gibi görünüyordu.

--Beni affedebilecek misin? dedi. --Sana güvenmediğim için beni affedilecek misin? Sana anlatmadığım için? Harry, sadece benim gibi baGarısız olmandan korktum. Benim yaptığım hataları yapmandan çok korktum. Affet beni, Harry. gimdi, bazen olduğu gibi, senin daha iyi biri olduğunu biliyorum.

--Neden bahsediyorsun? diye sordu Harry, Dumbledore&#65533;un ses tonundan ürkerek, gözlerinde beliren yaGlardan ürkerek.

--Kutsallar, Kutsallar, diye mırıldandı Dumbledore. --Umutsuz bir adamın rüyası!

--Ama onlar gerçek!

--Gerçek, tehlikeli ve aptallar için bir tuzak, dedi Dumbledore. --Ve ben de aptaldım. Ama biliyorsun,
değil mi? Artık senden saklayacak hiçbir sırrım yok. Biliyorsun.

--Neyi biliyorum?

Dumbledore Harry&#65533;yle yüz yüze gelmek için döndü, gözyaGları hala muhteGem mavi gözlerinde
parlıyordu.

--Ölümün Efendisi, Harry, Ölümün Efendisi! Sonuçta Voldemort&#65533;tan iyi miydim?

--Tabi ki öyleydin, dedi Harry. --Tabi ki-Bunu nasıl sorarsın? Eğer korunabilseydin asla öldürmedin!

--Doğru, doğru, dedi Dumbledore, özgüven isteyen küçük bir çocuk gibiydi. --Ama yine de, ben de
ölümü fethetmek için bir yol arıyordum, Harry.

--Onun yaptığı yoldan değil, dedi Harry. Dumbledore&#65533;a olan onca öfkesinden sonra, yüksek,
kubbesel bir tavanın altında onu kendine karGı savunuyor olması ne kadar da tuhaf geliyordu.
--Kutsallar, Hortkuluklar değil.

--Kutsallar, diye mırıldandı Dumbledore, --Hortkuluklar değil, aynen öyle.

Bir sessizlik oldu. Arkalarındaki yaratık inildedi, ama Harry tekrar bakmadı.

--Grindelwald da onları arıyordu, ha? diye sordu.

Dumbledore bir an gözlerini kapattı ve baGını salladı.

--Her Geyden önce buydu ilgimizi çeken. dedi sessizce. --PaylaGılan bir takıntı ve iki zeki, kibirli çocuk.
Godric&#65533;s Hollow&#65533;a gelmek istiyordu, sanırım tahmin etmiGsindir, Ignotus Peverell&#65533;in mezarı için. O
üçüncü kardeGin öldüğü yeri araGtırmak istiyordu.

--Yani doğru? dedi Harry. --Her Gey? Peverell kardeGler---

---hikâyedeki üç kardeGti, Dumbledore baGını sallayarak. --Ah, evet, sanırım öyle. Ölüm&#65533;le ıssız bir
yolda karGılaGıp karGılaGmamaları&#65533; Sanırım daha çok bu güçlü nesneleri yapabilecek kadar
yetenekli, tehlikeli büyücüler olan Peverell kardeGler olmalı. Ölüm&#65533;le olan hikâyeleri bana daha çok
yaratıcılıkla süslenmiG bir efsane gibi geliyor.

--Pelerin, bildiğin gibi, çağlar boyunca babadan oğla, anneden kıza aktarıldı, Ignotus&#65533;un Godric&#65533;s
Hollow köyünde doğan son yaGayan torununa.

Dumbledore Harry&#65533;ye gülümsedi.

--Ben?

--Sen. Pelerin&#65533;in ailenin öldüğü gece neden benim olduğunu tahmin etmiGsindir, biliyorum. James onu bana sadece birkaç gün önce göstermiGti. Okuldaki fark edilmeyen yaramazlıklarını nasıl yaptığını açıklıyordu. Gördüğüm Geye inanamamıGtım! Gncelemek için ödünç alıp alamayacağımı sordum. Kutsallar&#65533;ı birleGtirme rüyam uzun zaman önce hayallerimden çıkmıGtı, ama dayanamadım, yakından incelememe faydası olmadı. Daha önce böylesini görmemiGtim, çok eskiydi, her açıdan mükemmeldi&#65533; Ve sonra baban öldü ve ben de sonunda iki Kutsala kavuGmuG oldum.

Sesinin tonu dayanılamaz bir Gekilde acı veriyordu.

--Her Geye rağmen Pelerin hayatta kalmalarını sağlayamadı, dedi Harry çabucak. Voldemort, annemle babamın nerede olduğunu biliyordu. Pelerin onları lanet-geçirmez yapmıyordu.

--Doğru, diye iç geçirdi Dumbledore. --Doğru.

Harry bekledi ama Dumbledore konuGmayınca Harry onu teGvik etti.

--Yani Pelerin&#65533;i gördüğünde Kutsalları aramayı bırakmıGtın?

--Ah, evet, dedi Dumbledore zorla. Kendini Harry ile göz göze gelmeye zorluyormuG gibi görünüyordu. --Ne olduğunu biliyorsun. Biliyorsun. Beni, kendimiaGağıladığım kadar aGağılayamazsın.

--Ama seni aGağılamıyorum---

--O zaman yapmalısın, dedi Dumbledore. Derin bir nefes aldı. --Kız kardeGimin hastalığının sırlarını biliyorsun, o Muggle&#65533;ların ona ne yaptığını, onun ne hale geldiğini. Zavallı babamın nasıl intikam almak için uğraGtığını ve bedelini Azkaban&#65533;da ölerek ödediğini biliyorsun. Annemin Ariana için hayatından nasıl vazgeçtiğini biliyorsun.

--Buna gücenmiGtim, Harry.

Dumbledore bunu buz gibi bir havayla dobra dobra belirtmiGti. Harry&#65533;nin kafasının üstünden uzaklarda bir noktaya bakıyordu.

--Yetenekliydim. Görkemliydim. Kaçmak istiyordum. Parlamak istiyordum. gan, Geref istiyordum.

--Beni yanlıG anlama, dedi, acı yüzünü tekrar eskisi kadar yıpranmıG bir hale getirirken. --Onları seviyordum. Ailemi seviyordum, kız ve erkek kardeGimi seviyordum, ama bencildim, Harry, dikkate değer bir Gekilde kendinden ait hiçbir Gey düGünmeyen ve bunu sadece hayal etmesi mümkün olan senden çok daha bencil.

--Sonra, annem ölünce yaralı kız kardeGimin ve sağı solu belli olmayan erkek kardeGimin sorumluluğu bana kaldı, biraz sinir ve hayal kırıklığıyla köye döndüm. Kapana kısılmıG olduğumu ve harcandığımı düGünüyordum! Ve sonra, tabi ki, o geldi&#65533;

Dumbledore doğrudan Harry&#65533;nin gözlerine baktı.

--Grindelwald. Fikirlerinin beni nasıl sardığını hayal bile edemezsin, Harry, beni alevlendirmiGti.
Muggle&#65533;lar boyun eğmeye zorlanacaktı. Biz büyücüler muzaffer olacaktık. Grindelwald ve ben,
devrimin Ganlı genç liderleri.

--Ah, biraz vicdanım vardı, tabi. BoG sözlerle kendimi rahatlatıyordum. Hepsi -- daha üstün doğruluk
için olacaktı, eğer zarar gelirse, büyücülerin yararı için yüz katıyla geri ödetilecekti. Kalbimin
derinliklerinde, Gellert Grindelwald&#65533;ın ne olduğunu, biliyor muydum? Sanırım biliyordum ama
gözlerim kapalıydı. Eğer planlarımızı gerçekleGtirebilseydik, bütün hayallerim gerçek olurdu.

--Ve tasarımızın kalbinde, Ölümcül Kutsallar! Onu nasıl da etkilemiGti, bizi nasıl da büyülemiGti!
Yenilmez asa, bizi güce götürecek olan silah! Diriltme TaGı-ona göre, bilmiyor gibi görünsem de, bir

Inferi ordusu manasına geliyordu! Bana göre ise, itiraf etmeliyim ki, ailemin dönüGü ve bütün
sorumluluğun omuzlarımdan kalkıGı anlamındaydı.

--Ve Pelerin&#65533;Nedense Pelerin&#65533;i çok tartıGmadık Harry. Gkimiz de Pelerin&#65533;siz kendimizi
saklayabiliyorduk, sahibi kadar baGkalarını da koruyacak ve kollayacak gerçek büyü tabi ki. Sanırım
onu bulabilseydik, Ariana&#65533;yı saklamak için yararlı olabilirdi, ama bizim önceliğimiz Pelerin&#65533;in üçlüyü
tamamlaması yönündeydi, Efsaneye göre, bu üç nesneyi birleGtiren adam Ölümün Efendisi
olabilecekti, bizim tabirimizle _yenilmez&#65533;

--Yenilmez, Ölümün efendileri, Grindelwald ve Dumbledore! Gki aylık çılgınlık, acımasız hayaller ve
ailemden kalan son iki üyeyi iyice ihmal etmem.

--Ve sonra&#65533; ne olduğunu biliyorsun. Gerçek; kaba, çizgi dıGı ve son derecede takdire değer
kardeGim olarak bana dönmüGtü. Bana bağırdığı gerçekleri duymak istemedim. Kutsalları arama
azmimin kırılgan ve dengesiz kız kardeGimi ikinci plana attığını duymak istemedim.

--TartıGma kavgaya dönüGtü. Grindelwald kontrolünü kaybetti. Bu onda her zaman sezdiğim ama göz
ardı eder göründüğüm bir Geydi ancak o zaman felakete sebep olmuGtu. Ve Ariana&#65533; annemin bütün
özeni ve dikkatinden sonra&#65533; yerde ölü halde yatıyordu.

Dumbledore hafifçe soluklandı ve ciddi ciddi ağlamaya baGladı. Harry ona dokunabildiğine memnun
bir halde yanına yaklaGtı ve sıkıca konulu kavradı, Dumbledore yavaG yavaG kontrolünü tekrar
sağladı.

--Tabi, Grindelwald kaçtı, önceden tahmin edebileceğim herkes gibi. Gücü ele geçirme planlarıyla,

Mugglelar&#65533;a iGkence tasarılarıyla ve benim de cesaretlendirip yardım ettiğim Ölümcül Kutsalların hayaliyle. Ben kız kardeGimi gömerken ve suçluluğumla, korkunç üzüntümle ve utancımın bedeliyle yaGamayı öğrenirken o ortadan kayboldu.

--Yıllar geçti. Onun hakkında bazı dedikodular mevcuttu. Sınırsız bir güce sahip olan bir asa elde ettiğini söylüyorlardı. Bana da, bu arada, Sihir Bakanlığı teklif edilmiGti, bir kere değil, birkaç kere. Doğal olarak, reddettim. Güce güvenmeyeceğimi öğrenmiGtim.

--Ama siz, Fudge veya Scrimgeour&#65533;dan daha iyi, çok daha iyi bir bakan olurdunuz! diye baGladı Harry.

Dumbledore --Olur muydum? diye sordu yavaGça. --Emin değilim. Çok gençken gücün benim zayıflığım ve tutkum olduğunu kanıtlamıGtım. Merak uyandırıcı, Harry, ama belki de güce en uygun kiGi, onu asla aramamıG kiGidir. Onlar da senin gibi onlar da üstlerine liderlik yükümlülüğünü aldı, mecbur oldukları için sorumluluğu üstlendi ve GaGırtıcıdır ki gayet iyi yerine getirdi.

--Hogwarts&#65533;ta güvendeydim. Sanırım iyi de bir öğretmendim---

--Sen en iyisiydin---

---çok kibarsın Harry. Ama ben genç öğrencileri eğitmekle meGgulken Grindelwald bir ordu kuruyordu. Benden korktuğunu söylüyorlardı, belki de öyleydi, ama sanırım benim ondan korktuğumdan daha azdı.

--Ah, ölüm değil. dedi Dumbledore Harry&#65533;nin soru soran bakıGlarına. Bana sihirle yapabileceği bir Gey değildi. Daha önce karGılaGmıGtık ve belki ondan biraz daha fazla yetenekliydim. Gerçekten korktuğum Gey buydu. Gördüğün üzere, o gece, o korkunç kavgada kız kardeGimi öldüren laneti kimin yaptığını asla bilemedim. Bana korkak diyebilirsin, haklısın da. Harry, ben her Geyin ötesinde ölümüyle ilgili edindiğim bilgiden korkmuGtum, sadece kibir ve aptallığımla değil, onun hayatını söndüren laneti gerçekten de ben yapmıGtım.

--Sanırım biliyordu. Beni korkutan Geyin ne olduğunu biliyordu. Onunla karGılaGmayı son ana kadar erteledim ama daha fazla direnmek utanç verici olurdu. Gnsanlar ölüyor ve o durdurulamaz görünüyordu ve ben de yapabileceğim Geyi yapmalıydım.

---------------------- Page 364-----------------------

--Sonra ne olduğunu biliyorsun. Düelloyu kazandım. Asayı kazandım.

BaGka bir sessizlik. Harry Dumbledore&#65533;un kimin Ariana&#65533;yı öldürdüğünü nasıl öğrendiğini sormadı. Bilmek istemiyor, Dumbledore&#65533;u bunu anlatmak zorunda bırakmak hiç istemiyordu.Sonunda Dumbledore&#65533;un Kelid Aynası&#65533;na bakınca neler gördüğünü ve Harry&#65533;nin memnuniyetini görünce de nasıl bu derecede anlayıGlı olabildiğini anlamıGtı.

Uzun zaman konuGmadan oturdular, arkalarında inleyen yaratık artık Harry&#65533;yi rahatsız etmiyordu.

Sonunda --Grindelwald, Voldemort&#65533;un asanın peGinden gitmesini engellemeye çalıGtı. Yalan söyledi,
bildiğin gibi, ona hiç sahip olmamıG gibi davrandı.

Dumbledore baGını sallayıp yere baktı, gözyaGları hala kemerli burnunun üstünden akıyordu.

--Sonraki yıllarda vicdan azabı duyduğunu söylüyorlar, Nurmengard&#65533;daki hücresinde yalnızken.
Umarım doğrudur. Yaptığından korku duyduğuna inanmak istiyorum. Belki bu yalanı telafi için bir
çabadır&#65533; Voldemort&#65533;un Kutsalı almasını engellemek için&#65533;

--Ya da belki mezarınızın kırılmasını engellemek için? diye belirtti Harry ve Dumbledore gözlerini
kırptı.

Kısa bir duraklamadan sonra Harry --Diriltme TaGı&#65533;nı kullanmıGsın. dedi.

Dumbledore baGını sallayarak onayladı.

--O kadar yıldan sonra onu bulduğumda Gauntlar&#65533;ın terkedilmiG evinde gömülü bir haldeydi-
Gençliğimden beri en çok istediğim Kutsal, birçok farklı sebepten istiyorum onu- aklımı kaçırmıGtım,
Harry. Onun artık bir Hortkuluk olduğunu ve üzerinde bir lanet taGıyabileceğini unutmuGtum. Onu
aldım ve taktım, bir saniyeliğine Ariana&#65533;yı, annemi ve babamı göreceğimi ve ne kadar üzgün
olduğumu söyleyecektim&#65533;

--Aptaldım, Harry. O kadar yıldan sonra hiçbir Gey öğrenmemiGtim. Ölümcül Kutsalları birleGtirmeye
layık bir adam değildim. Bunu tekrar kanıtlamıG oldum, iGte, son kanıt buydu.

--Neden? dedi Harry. --Bu doğal! Onları tekrar görmek istiyordun. Bunda yanlıG ne var?

--Belki bir milyonda bir adam Kutsalları birleGtirebilir, Harry. Ben en kullanıGsız ve en az sıra dıGı olanı
almaya uygundum. Yüce Asa&#65533;ya sahip olabilirdim ama bununla övünemez ve birisini öldüremezdim.
Onu ehlileGtirmeme izin verildi, çünkü onunla çıkar sağlamayacak, baGkalarını kurtaracaktım.

--Ama Pelerin, onu boG bir merakla almıGtım ve bende gerçek sahibi olan sende çalıGtığı gibi asla
çalıGmadı. Ben taGı senin ölümünde kullandığının aksine mutlu olanları geri getirmek için kullanırdım.
Sen Kutsalların hakkıyla sahibisin.

Dumbledore Harry&#65533;nin eline hafifçe vurdu, Harry yaGlı adama baktı ve gülümsedi; kendine yardım
edemezdi. Nasıl hala içinde Dumbledore&#65533;a öfke kalabilirdi ki.

--Neden bu kadar zor hale getirmek zorundaydın ki?

Dumbledore heyecanla gülümsedi.

--Korkarım ki, Miss Granger&#65533;in seni yavaGlatacağını var saymıGtım,

Harry. Aklının değil iyi kalbinin seni yönlendireceğinden korkuyordum. Bu çekici nesneler hakkında tüm sunulan gerçeklerin, benim gibi seni de yanlıG zamanda, yanlıG sebeplerle sarmasından korkuyordum. Eğer senin eline geçecekse, güvenli bir Gekilde geçmesini istedim. Sen ölümün gerçek efendisisin çünkü gerçek efendi ölümden kaçmaya çalıGmaz. O kiGi ölmesi gerektiğini kabul eder ve bu yaGayan dünyada ölümden çok daha kötü Geyler olduğunu anlar.

--Ve Voldemort Kutsalları asla öğrenemedi, öyle mi?

----------------------- Page 365-----------------------

--Sanmıyorum zira Diriltme TaGı&#65533;nı tanıyamayıp bir Hortkuluk&#65533;a çevirdi. Ama bilseydi bile, Harry, ilk baGta onlara ilgi göstereceğinden Güpheliyim. Pelerin&#65533;e ihtiyacı olduğunu düGünmezdi ve taGla kimi ölümden geri getirebilirdi ki? Ölümden korkuyordu. Sevmiyordu.

--Ama ondan asanın peGinden gitmesini umdunuz?

--Asan Little Hangleton&#65533;daki mezarlıkta onunkini yendiğinden beri deneyeceğini biliyordum. Glk baGta, onu üstün maharetinle alt ettiğinden korkuyordu. Ama Ollivander&#65533;ı kaçırınca, ikiz çekirdeğin varlığını keGfetti. Ona göre bu her Geyi açıklıyordu. Yine de ödünç alınmıG asanın sana karGı Gansı yoktu!
Sonunda Voldemort kendine sendeki hangi niteliklerin asanı bu kadar güçlü yaptığını, sende olup da onda olmayan hangi yeteneğin olduğunu sormak yerine, doğal olarak hepsini yenebileceği söylenen tek asayı bulmaya odaklandı. Onun için Yüce Asa takıntısı, sana duyduğu takıntıyla yarıGır hale geldi. Yüce Asa&#65533;nın onun son zayıflığını kaldırdığını ve onu tamamen yenilmez kıldığına inanıyordu.
Zavallı Severus&#65533;

--Eğer Snape ile ölümünüzü planladıysanız, Yüce Asa&#65533;nın sendeki hâkimiyetinin sona ermesi manasına geliyordu, değil mi?

--Gtiraf etmeliyim ki maksadım buydu, dedi Dumbledore, --Ama amaçladığım gibi gitmedi, değil mi?

--Hayır, dedi Harry. --GGe yaramadı.

Arkalarındaki yaratık kıpırdadı ve inledi, Harry ile Dumbledore ise konuGmadan en uzun sürelerini geçirdiler. Bundan sonra ne olacağının düGüncesi, Harry&#65533;nin üzerine uzun dakikalar boyunca, sanki yumuGakça yağan bir kar gibi çöktü.

--Geri dönmem gerekiyor, değil mi?

--Bu sana bağlı?

--Seçim Gansım var mı?

--Ah evet. Dumbledore gülümsedi. --King&#65533;s Cross&#65533;tayız, demiGtin. Sanırım eğer geri dönmemeyi seçersen, sen&#65533; Göyle diyelim&#65533; Bir trene bineceksin.

--Ve o beni nereye götürecek?

--Ardına. dedi Dumbledore basitçe.

Tekrar sessizlik oldu.

--Voldemort Yüce Asa'yı aldı.

--Doğru. Yüce Asa Voldemort&#65533;un elinde.

--Ama sen geri gitmemi istiyorsun?

--Sanırım, dedi Dumbledore ,eğer dönmeyi seçersen, belki onu bitirebiliriz. Buna söz veremem. Ama biliyorum ki, Harry, buradan dönme konusunda ondan daha az korkuyorsun.

Harry gölgeler içinde uzaktaki sandalyenin altında duran çiğ görünümlü, titreyen ve kasılan Geye bir bakıG attı.

--Ölüye acıma, Harry. YaGayanlara ve her Geyin üstünde, sevgisiz yaGayanlara acı. Dönerken birkaç ruhun sakatlanmasını, birkaç soyun parçalanmasını kesinleGtirebilirsin. Eğer bu sana layık bir amaç ise, buna hoGça kal hediyesi diyebiliriz.

Harry baGını salladı ve iç geçirdi. Buradan ayrılmak ormana yürümekten daha zor olmayacaktı, ama burası sıcak, parlak ve huzur doluydu ve biliyordu ki, acıya ve daha fazla kaybın korkusuna dönecekti. Ayağa kalktı, Dumbledore da aynısını yaptı ve bir süre birbirlerinin suratına baktılar.

--Son bir Gey daha, dedi Harry. --Bu gerçek mi? Ya da kafamda kurduğum bir Gey mi?

Dumbledore içtenlikle ona baktı, parlak beyaz bir duman Harry&#65533;yi sararken, kulaklarına gelen ses güçlü ve yüksekti.

--Tabi ki bu kafanın içinde gerçekleGiyor, Harry, ama neden bu gerçek olmadığı manasına gelsin ki?

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

PLANDA TERSLİK

Tekrar, yüzükoyun arazide yatıyordu. Ormanın kokusu burnunu doldurdu. Yanağının altındaki soğuk, sert zemini hissedebiliyordu ve düGüG nedeniyle ikiye ayrılan gözlük menteGesi Gakağına batıyordu. Öldürme Laneti&#65533;nin isabet ettiği yer demirden bir yumruk ile ezilmiG gibiydi, vücudunun her bir santimi acıyordu. Kolları garip bir açıyla bükülmüG, ağzı yarı açık, hareket edemeden düGtüğü yerde kaldı.

Ölümü üzerine sevinç çığlıkları ve zafer nidaları duymayı umuyordu ancak tersine telaGlı ayak sesleri, fısıldanmalar ve havayı dolduran meraklı mırıldanmalar duydu.

--Lordum. Lordum...

Bu Bellatrix&#65533;in sesiydi ve sanki sevgilisine konuGuyor gibiydi. Harry gözlerini açmaya cesaret edemedi
ama diğer duyularının bu halini algılamasına izin verdi. Asasının hala cüppesinin altında saklı
olduğunu biliyordu çünkü zeminle göğsü arasında bastırıGını hissedebiliyordu.Karın bölgesindeki
yastık hissi ona Görünmezlik Pelerininin görünürden uzak hala orada olduğunu iGaret ediyordu.

--Lordum...

--Böyle daha iyi, dedi Voldemort&#65533;un sesi.

Dahafazla ayaksesleri. Birkaç insan aynı noktadan geriye açılıyordu. Neyin, ne için olduğunu
öğrenmeye dair çaresiz Harry, gözünü bir milimetre kadar araladı.

Voldemort ayağa kalkıyor gibi görünüyordu. Farklı farklı ölüm yiyenler ondan uzaklaGarak açıktaki
kalabalık çizgiye dönüyorlardı. Bellatrix tek baGına Voldemort&#65533;un yanıbaGında diz çökmüG duruyordu.

Harry gözlerini tekrar kapattı ve ne gördüğünü düGünmeye baGladı. Ölüm Yiyenler, yere düGmüG gibi
görünen Voldemort&#65533;un etrafına doluGmuGlardı. Harry&#65533;e Öldürme Laneti yaptığında bir Gey olmuGtu.
Voldemort da yere mi yıkılmıGtı? Öyle görünüyordu. Her ikisi de bilinçsizce düGmüG ve Gimdi her ikisi
de geri dönmüGtü.

--Lordum, izin veri---

--Yardıma ihtiyacım yok, dedi Voldemort soğuk bir sesle ve her ne kadar Harry bunu göremese de
yardım teklifi geri çevrilen Bellatrix&#65533;i hayal edebiliyordu. --Çocuk... Öldü mü?

Açıklıkta derin bir sessizlik oldu. Harry&#65533;e kimse yaklaGmadı ama Harry onların üstüne odaklanmıG
bakıGlarını hissetti; bu onu zemine daha da yapıGtırmıG gibiydi ve bir parmak ya da kirpiğin hareket
etmesinden korkuyordu.

--Sen, dedi Voldemort, bir patlama ve ardında küçük bir feryat çıktı.

--Gncele onu. Ölüp ölmediğini söyle.

Harry kontrol için kimin gönderildiğini bilmiyordu. Kalbi yerinden çıkacakmıGcasına atarken ancak
orada yatıp incelenmeyi bekleyebilirdi, ama yine de Voldemort&#65533;un planda bir Geylerin ters gittiğinden
Güphelenmesi ve ona yaklaGmaktan kaçınmasını fark etmek rahatlatıcıydı...

Beklediğinden daha yumuGak eller Harry&#65533;nin yüzüne dokundu, bir göz kapağını yukarı doğru çekti;
tiGörtünün altında, göğsünün hemen altındaki kalbine dokundu. Kadının hızlı solumasını duyabiliyordu,
uzun saçları yüzünü gıdıkladı. Kaburgalarına karGı atan hayat belirtisini hissedebildiğinden emindi.

--Draco hayatta mı? gatoda mı?

FısıldayıG açıkça duyulabiliyordu; kadının dudakları kulağından birkaç santim uzaktaydı, kafası öyle aGağı eğilmiGti ki uzun saçları, çocuğun yüzünü bakıGlardan koruyordu.

--Evet, diye fısıldadı bir ses geri.

Göğsünün sıkıldığını, kadının tırnaklarını ona geçirdiğini hissetti. Sonunda pes etmiGti. Ayağa kalktı.

--Ölü! diye seslendi izleyenlere.

Ve Gimdi bağırıyorlardı, Gimdi zafer çığlıkları atıyorlardı ve ayaklarının üstlerinde zıplıyorlardı; göz kapaklarının arasından Harry, kutlamayla havaya saçılan kırmızı ve gümüGi patlamaları görebiliyordu.

Hala yerde ölü taklidi yaparken, anladı. Narcissa, Hogwarts&#65533;a girmeye kabul edilmenin ve oğlunu bulmanıntek yolunun mevcutorduyu fethetmekolduğunubiliyordu. Voldemort&#65533;unkazanıp kazanmadığını artık umursamıyordu.

--Görüyor musunuz? dedi Voldemort yaygaranın üstünden seslenerek. --Harry, ellerimde öldü ve canlı hiçbir insanoğlu beni artık tehdit edemez! Gzleyin! Crucio!

Harry bunu bekliyordu, vücudunun orman zemininde öylece bırakılmasına izin verilmeyeceğini biliyordu; bu Voldemoert&#65533;un zaferinin kanıtlanmasının Gerefineydi. Havaya kaldırıldı, cansız kalmak için tüm kararlılığını harcadı ancak beklediği acı gelmemiGti. Havaya bir kez, iki kez, üç kez atıldı: Gözlükleri uçtu ve asasının, cüppesinin altında biraz kaydığını hissetti. Ancak kendini cansız ve gevGek bıraktı ve yere son kez düGtüğünde etrafta delicesine gülüGler, feryatlar yankılandı.

--gimdi, dedi Voldemort, --kaleye gidelim ve onlara kahramanlarının kim halde olduğunu gösterelim. Cesedi kim taGıyacak? Hayır &#65533;Bekle &#65533;

Kahkahalara birden ara verilmiGti, bir daika sonra Harry zeminin sallandığını hissetti.

--Onu sen taGı, dedi Voldemort, --Kollarında görünür daha iyi olacaktır, değil mi? Küçük arkadaGını yerden al, Hagrid. Ve gözlükleri-gözlüklerini tak-fark edilebilir olmalı---

Birisi gözlüklerini hafif bir güçle taktı ama onu havaya kaldıran devasa eller oldukça nazikti. Harry, Hagrid&#65533;in derin iç çekiGleriyle, kollarının sallandığını hissedebiliyordu ve Harry, ona henüz hiçbirGeyin kaybedilmediğini belirtmek için ne bir kelime etmeye ne de kıpırdamaya cesaret edemedi.

--Kıpırda, dedi Voldemort, Hagrid, ormana gerisin geri sık yetiGmiG ağalara doğru tökezledi. Dallar Harry&#65533;nin saçlarına ve cüppesine çarptı ancak ağzı umarıszca açık, gözleri kapalı, Ölüm Yiyenler etrafındayken hareketsizce yatmayı sürdürdü ve Hagrid Guursuzca hıçkırırken kimse Harry&#65533;nin açıktaki boynunun atıp atmadığını görmek için bakmadı.

Gki dev, Ölüm Yiyenler&#65533;in arkasında, geçtiği ağaçları yıkıp devirerek çarpıGa çarpıGa geliyordu; o kadar ses yapmıGlardı ki kuGlar çığlıklar atarak havaya karıGtılar, Ölüm Yiyenler&#65533;in sevinç çığlıkları bile boğulmuGtu. Zafer töreni açık araziye kadar devam etti biraz zaman sonra kapalı göz kapaklarının ardında karanlığın aydınlanmasıyla ağaçların seyrelmeye baGladığını söyleyebilirdi.

--Bane!

Harry&#65533;nin beklenmedik bağırıGı neredeyse Harry&#65533;nin gözlerini açmasına itiyordu. --Mulusun di mi? SavaGmadığın için, seni korkak koca beygir. Öldü&#65533;ü için Harry-mu-mutlu musun?

Hagrid devam edemedi, tekrar gözyaGlarına boğuldu. Harry bu alayın geçiGini izleyen kaç tane atadam olduğunu merak etti, gözlerini açıp bakmaya cesaret edemedi. Bazı Ölüm Yiyenler geçerken artlarında

---------------------- Page 369-----------------------

bıraktıkları atadamlara aGağılamalar yağdırdılar. Biraz sonra, Harry havanın tazeliği nedeniyle ormanın sonuna eriGtiklerini hissetti.

--Dur.

Harry, Hagrid&#65533;in Voldemort&#65533;un emirlerine uymakta güçlükçektiğini düGündü çünkühafiften yalpalamıGtı. Ve Gimdi durdukları yerde bir soğuk dalgası oluGtu, Harry dıGtaki ağaçlar arasına çıkan ruh emicilerin hırıltılı nefeslerini duydu. gimdi onu etkileyemezlerdi. Kurtulduğu gerçeği içini kavurdu, sanki babasının geyiği kalbini korumaya devam ediyormuGçasına, bu onlara karGı bir tılsım gibiydi.

Birisi Harry&#65533;inin yanından geçti onun Voldemort&#65533;un kendisi olduğunu biliyordu çünkü bir dakika sonra büyüyle yükseltilmiG sesi araziyi doldurarak Harry&#65533;nin kulaklarında çınlandı.

--Harry Potter öldü. Burada, sizler onun için hayatınızı ortaya koyarken o kendisini kurtarmak için kaçarken öldü. Kahramanınızın gittiğinin ispatı olarak cesedini getirdik.

--SavaG kazanıldı. SavaGanlarınızın yarısını kaybettiniz. Ölüm Yiyenler&#65533;im sizden daha sayıca daha fazla ve Sağ-Kalan-Çocuğun iGi bitti. Daha fazla savaG olmamalı. Direnmeye kim devam ederse ister erkek, ister kadın isterse çocuk, katledilecektir tıpkı ailesinin her bir üyesinin öldürüleceğiı gibi. gimdi Gatodan dıGarı çıkın ve önümde diz çökün, bağıGlanacaksınız. Aileniz ve çocuklarınız, erkek kardeGleriniz ve kız kardeGleriniz hayatta kalacak ve affedilecek ve beraber inGa edeceğimiz yeni dünyada bana katılacaksınız.

Arazide ve Gatoda bir sessizlik vardı. Voldemort, Harry&#65533;nin gözünü açmaya cesaret edemeyeceği kadar yakındı.

--Gelin, dedi Voldemort ve Harry onun ilerlediğini duydu, Hagrid de onu takip etmeye zorlandı. gimdi
Harry gözünü küçük miktarda aralamıGtı ve Voldemort&#65533;un, korumalı kafesinden serbest bıraktığı büyük
yılanı Nagini, omuzlarında sarılı, önlerinde yürüdüğünü gördü. Ancak Harry&#65533;nin, onunla birlikte yavaGça
aydınlanan karanlıkta yürüyenÖlümYiyenler&#65533;e fark edilmeden asasınıcüppesininaltından
çıkarmasına imkan yoktu...

--Harry, diye hıçkırdı Hagrid. --Ah Harry... Harry...

Harry gözlerini sımsıkı geri kapadı. gatoya yaklaGtıklarını biliyordu ve kulaklarını kabarttı, Ölüm
Yiyenler&#65533;in neGeli sesleri dıGında, Gatodan hayat belirtileri olan ağır adım sesleri geliyordu.

--Dur.

Ölüm Yiyenler aniden durakladı; Harry onların okulun açık ön kapılarını karGılarcasına tek sıra halinde
dağıldıklarını duydu. Kapalı gözkapaklarından bile giriG salonundan saçılan kırmızımsı ıGınları
görebiliyordu. Bekledi. Her an uğruna ölmeyi denediği insanlar, açıkça ölü halde yatan onu
göreceklerdi, Hagrid&#65533;in kollarında.

--HAYIR!

Çığlık olduğundan da korkunçtu çünkü Profesör McGonagall&#65533;ın böyle bir ses çıkarabileceğini asla ne
ummuG ne de hayal etmiGti. Yakındaki baGka bir kadının kahkaha attığını duydu bunun, McGonagall&#65533;ın
feryadından zevk alan Bellatrix olduğunu biliyordu. Bir saniye kadar daha gözlerini kıstı ve kapı
eGiğinde Gatonun hayatta kalan insanlarla, onları yenilgiye uğratanları ve Harry&#65533;nin öldüğü gerçeğini
kendi gözleriyle görmek isteyenlerle dolduğunu gördü. Biraz ötesinde Nagini&#65533;nin baGını tek bir beyaz
parmağıyla okGayan Voldemort&#65533;u gördü. Gözlerini tekrar kapadı.

--Hayır!

--Hayır!

--Harry! HARRY!

Ron&#65533;un, Hermione&#65533;nin ve Ginny&#65533;nin sesi Mcgonagall&#65533;ınkinden de kötüydü; Harry cevap vermek için
herGeyini verirdi, ama sessiz kaldı ve onların feryatları, hayatta kalan kalabalığı tetiklemiG gibiydi, Ölüm
Yiyenler&#65533;e hakaretler yağdırıp bağırıyorlardı, ta ki-

--SESSGZLGK! diye bağırdı Voldemort ve bir patlama oldu parlak bir ıGık çaktı ve hepsine sessizlik
çöktü.

--Buraya kadar! Onu indir Hagrid, ayağımın altına, ait olduğu yere!

Harry kendisinin çime indirildiğini hissetti.

--Görüyor musunuz? dedi Voldemort ve Harry yattığı yerde ileri geri kakıldığını

hissetti. --Harry Potter
öldü! Anlıyor musunuz, yollarından saptırılanlar? O kendi uğruna baGkalarının kurban olmasına
güvenen bir çocuktan baGka bir Gey değildi!

--Seni alt etti! diye bağırdı Ron ve büyü bozuldu ve Hogwarts&#65533;ın direniGçileri bir kez daha sesleri, daha
gürültülü bir patlamayla susturulana dek bağırmaya ve çığlık atmaya baGladılar.

--gato arazisinde kaçmaya çalıGırken öldürüldü dedi Voldemort ve yalandan ötürü sesi zevk doluydu,
--kendisini kurtarmaya çalıGırken öldürüldü---

Ama Voldemort&#65533;un sesi kesilmiGti: Harry bir kargaGa ve bağırıG iGitti ve tekrar baGka bir patlama, parlak
bir ıGık ve acılı bir inilti; çok hafif gözlerini açtı. Birisi kalabalıktan kopup Voldemort&#65533;a saldırmıGtı: Harry
Geklin silahsızlandırılmıG yere çarptığını gördü, Voldemort isyankarının asasını kenara fırlatarak
kahkaha atıyordu.

--Ve bu da kim? dedi yılanının hafif tıslamasına eGlik ederken. --gato ele geçirilmiGken savaGmaya
devam edenlere ne olacağını göstermeye gönüllü olan da kim?

Bellatrix keyif dolu bir kahkaha koydu.

--Bu Neville Longbottom, Lordum! Carrowlara o kadar sorun yaratan çocuk! Seherbazların oğlu,
hatırladınız mı?

--Ah, evet, hatırlıyorum, dedi Voldemort, yere geri ayağa kalkan Neville&#65533;e bakarken, silahsızlandırılmıG
ve korumasız, Ölüm Yiyenlerle hayatta kalanlar arasındaki tekin arazide duruyordu. --Ama safkansın,
değil mi, benim cesur evladım? diye sordu Voldemort ayakta ona doğru dikilen Neville&#65533;e, boG elleri
yumruk halinde kıvrılmıGtı.

--Eğer öyleysem ne olmuG? dedi Neville yüksek sesle.

--Asil ırktan gelmenin verdiği o cesareti gösterdin. Çok değerli bir Ölüm Yiyen olacaksın. Senin
yeteneğine ihtiyacımız var, Neville Longbottom.

--Sana ancak cehennem tamamen buz tuttuğunda katılırım, dedi Neville. --Dumbledore&#65533;un Ordusu!
diye haykırdı ve Voldemort&#65533;un Susturma Büyüsü&#65533;nün engel olamadığı kalabalıktan sevinç çığlıkları
geldi.

--Çok güzel, dedi Voldemort ve ipeksi sesinde en güçlü lanetten bile daha güçlü tehlike sezildi. --Eğer
tercihin buysa, Longbottom, birinci plana geri dönüyoruz. Kafanın üstüne, dedi sessizce, --olmalı.

Kirpiklerinin arasından hala izleyerek, Harry Voldemort&#65533;un asasını salladığını gördü. Saniyeler sonra
Gatonun kırık camlarından birinden Gekilsiz bir kuG yarı aydınlığa doğru uçtu ve Voldemort&#65533;un eline
kondu. KüflenmiG nesneyi ucundan salladı, boG ve eski püskü, sallandı: Seçmen gapka.

--Hogwarts okulunda bundan sonra daha fazla Seçme olmayacak, dedi Voldemort. --Binalar
olmayacak. Asil atamın, Salazar Slytherin&#65533;in renkleri, kalkanı ve amblemi herkese yetecek. Değil mi,
Neville Longbottom?

Asasını kaskatı ve dimdik duran Neville&#65533;e doğrulttu ve Gapkayı Neville&#65533;in kafasından aGağı geçirdi,
Gapka kulaklarının altına kadar kaydı. gatonun karGısında izleyen kalabalıkta kıpırdanmalar oldu ve tek
tek Ölüm Yiyenler asalarını kaldırarak Hogwarts SavaGçılarını yerlerinde tuttular.

--Neville Gimdi burada,bana meydan okumaya devam edecek kadar aptal olan herhangi birine ne
olacağını gösterecek, dedi Voldemort ve asasının bir Gaklamasıyla Seçmen gapka ateG aldı.

Çığlıklar Gafağı yardı ve Neville alevler arasında, olduğu noktaya çakılı, hareket edemez halde kaldı ve
Harry dayanamıyordu: Müdahale etmeliydi-

Ve sonra birçok Gey bir anda oluverdi.

Okulun uzak sınırlarından haykırıGlar duydular, sanki yüzlerce insan gözden ırak duvarları aGarak
Gatoya doğru akıyordu, yüksek sesle savaG nidaları atıyorlardı. O anda, Grawp Gatonun kenarında
sallanarak çıka geldi ve --HAGGER! diye bağırdı. BağırıGına Voldemort&#65533;un devleri böğürmeyle karGılık
verdi: Etrafı sallayarak Grawp&#65533;a fil büyüklüğünde boğalarmıG gibi koGtular. Sonra toynak sesleri geldi
ve yaylardan tıkırtılar eGliğinde oklar aniden dağılan ve Goke olan Ölüm Yiyenler&#65533;in üzerine doğru
düGmeye baGladı. Harry cüppesinin altından Görünmezlik Pelerini&#65533;ni alarak üstüne geçirdi ve ayağının
üstüne kalkarken Neville de hareket etti.

Bir anda, Gak diye Neville Beden-Kitleme Büyüsü&#65533;nden sıyrıldı, yanan Gapka üstünden düGtü ve
derinlerinden gümüGi, parıl parıl parlayan yakut iGlemeli sapı olan bir Gey çıkardı-

GümüG kılıcın çıkardığı kesik sesi yaklaGan kalabalığın haykırıGları, kavga eden devlerin sesleri veya
tepinen atadamların gürültüleri arasında duyulmadı ne de bir göz ona çevrildi. Tek bir hareketle Neville
büyük yılanın baGını ikiye ayırmıGtı, giriG salonundan boGalan ıGık altında parlayarak havaya savruldu.
Voldemort&#65533;un ağzı kimsenin duyamadığı öfke çığlığıyla açılmıGtı ve yılanın bedeni pat diye ayağının
dibine düGtü-

Görünmezlik Peleri&#65533;nin altında gizli, Harry daha o asasını kaldıramadan Neville ile Voldemort arasında
bir kalkan büyüsü yaptı. Sonra çığlıklar, haykırıGlar ve dövüGen devlerin güçlü vuruGlarının arasında
Hagrid&#65533;in çığlığı en yüksek geleniydi.

--HARRY! diye bağırdı Hagrid. --HARRY- HARRY NEREDE?

Kaos patlak verdi. SavaG veren atadamlar Ölüm Yiyenler&#65533;i püskürtüyordu, herkes devlerin yere vuran

ayaklarından kaçıyor ve Harry&#65533;nin nereden geldiğini bildiği destek kuvvetleri gittikçe daha yakına ve daha yakına hücum ediyordu; Harry, Voldemort&#65533;un devlerinin etrafında yükselmiG uçan dev kanatlı yaratıkları gördü, Grawp onları yumruklayıp döverken, testraller ve hipogrif gahgaga da devlerin gözlerini tırmalıyordu, büyücüler; Hogwarts&#65533;ın koruyucuları ve Ölüm Yiyenler ise geriye, Gatoya doğru çekiliyorlardı. Harry görebildiği her Ölüm Yiyen&#65533;e nereden kimin saldırdığını bilmedikleri bu durumda, uğursuzluk büyüleri ve lanetler savuruyordu ve vücutları git gide artan kalabalık arasında çiğneniyordu.

Harry, hala Görünmezlik Pelerinin altında saklı, savaGarak GiriG Salonuna girdi: Voldemort&#65533;u arıyordu ve onu salonun karGısında, asasından büyüler saçarken gördü, sağa sola uçuGan lanetler yağdırırken hala takipçilerine emirler yağdırıyordu; Harry daha fazla kalkan büyüsü yaptı -az daha Voldemort&#65533;un kurbanı olacak Seamus Finnigan ve Hannah Abbot, yanından geçerek içeriye, çoktan savaGın patlak verdiği Büyük Salon&#65533;a girdiler.

Ve Gimdi daha fazla ve daha fazla insan ön basamaklarda beliriyordu. Harry, hala zümrüt yeGili pijamalarıyla duran Horace Slughorn&#65533;un yardımına yetiGen Charlie Weasley&#65533;i gördü. SavaGmak için kalan her Hogwarts öğrencisinin arkadaGlarına ve ailelerine benzeyen insanlarla birlikte Hogsmeade&#65533;in

---------------------- Page 372-----------------------

dükkan sahipleri ve ev sakinleri de gelmiG görünüyordu. Atadamlar Bane, Ronan ve Magorian yüksek toynak sesleriyle salona daldılar, Harry&#65533;nin arkasında mutfaklara giden kapılar menteGelerinden koparak savruldular.

Hogwarts&#65533;ın evcinleri, çığlıklar atarak ellerinde oyma bıçakları ve satırlarla giriG salonuna dalmıGlardı ve önlerinde göğsünden Regulus Black&#65533;in madalyonu sallanan Kreacher vardı, kurbağa gibi sesi bu gürültüde bile duyulabiliyordu: --DövüGün! DövüGün! Efendim için, evcinlerinin koruyucusu için dövüGün! Karanlık Lord&#65533;la dövüGün, cesur Regulus adına! DövüG!

Ölüm yiyenlere saldırıyor, ayak bileklerine ve incik kemiklerine bıçaklar saplıyorlardı, küçük yüzleri öfkeyle yanıyordu ve Harry&#65533;nin baktığı her yerde, yağan büyüler, yuvalarından fırlamıG oklar ve ayaklarından bıçaklayan evcinleriyle Ölüm Yiyenler vardı; ya kıstırılmıGlardı ya da kaçmaya çalıGırken gelmekte olan insan selinde yutulmuGlardı.

Ama henüz bitmemiGti: Harry düellocular arasından kaçmakta olan tutsakları geçerek Büyük Salona girdi.

Voldemort, muharebenin tam ortasındaydı ve yetiGebildiği herkesle çarpıGıyor, lanetler yolluyordu. Harry niGan alacağı iyi bir konumda değildi, daha yakına sokulmaya uğraGtı, hala görünmezdi ve içeri girmeyi baGarmıG her insanla Büyük Salon daha da kalabalıklaGmıGtı.

Harry; George ve Lee Jordan tarafından yere yapıGtırılan Yaxley&#65533;i, Flitwick&#65533;in ellerinden çığlıkla düGen Dolohov&#65533;u, Hagrid tarafından fırlatılıp, karGı duvara çarparak bilinçsizce yığılan Walden Macnair&#65533;i gördü. Ron ve Neville&#65533;i beraber Fenrir Greyback&#65533;i indirirken, Aberforth&#65533;un Rookwood&#65533;u taGlaGtırırken, Arthur ve Percy&#65533;nin, Thicknese&#65533;i yere mıhlarken ve Narcissa ile Lucis Malfoy&#65533;un kalabalıkta kavga etmeye bile tenezzül etmeksizin, koGarak oğullarını ararken gördü.

Voldemort Gimdi McGonagall, Slughorn ve Kingsley&#65533;in hepsiyle tek baGına düello ediyordu ve onlar etrafında dönüp dolaGır, yere eğilir ve iGini bitiremezken, Voldemort&#65533;un yüzünde soğuk bir nefret vardı.

Bellatrix de hala savaGıyordu, Voldemort&#65533;dan elli metre ötede, efendisi gibi üç kiGiyle tek baGına düello ediyordu: Hermione, Ginny ve Luna hepsi var güçleriyle savaGıyordu; anca Bellatrix onların dengiydi ve Harry&#65533;nin dikkatini Ginny&#65533;i bir santim farkla sıyırıp geçen Öldürme Laneti çekti-

Yönünü değiGtirdi, Voldemort&#65533;a koGacağına Bellatrix&#65533;e koGtu ancak birkaç adım atmıGtı ki yana itildi.

--BENGM KIZIM DEĞGL, SENG OROSPU!

Mrs Weasley koGarken ellerini hazırlayarak, cüppesini geriye çekti. Bellatrix, olduğu noktada dönüp kendine meydan okuyan yeni kiGiyi görünce kahkahayla sarsıldı.

--ÇEKGLGN YOLUMDAN! diye bağırdı Mrs Weasley üç kıza ve asasının sert bir vuruGuyla düelloya baGladı. Harry, Molly Weasley&#65533;nin asasının Gaklayıp, havada dönüGünü korku ve gururla izledi. Bellatrix&#65533;in gülüGü zayıflamıG, çetrefilleGmiGti. Her iki asadan da ıGınlar uçtu, iki cadının etrafındaki zemin ısınmıG ve çatlamıGtı; her iki kadın da öldürmek için savaGıyordu.

--Hayır! Mrs Weasley, yardımına koGup birkaç öğrenci ileri atılmıGken bağırdı. --Geri çekilin! Geri çekilin! O benim!

gimdi yüzlerce insan duvar kenarlarında çizgi halinde dizilmiG bu iki dövüGü izliyorlardı, bir yanda Voldemort ve üç rakibi, bir yanda Bellatrix ile Molly varken; görünmez Harry, iki yönde birini korumak diğerine saldırmak isterken, bir masumu vurmaktan çekinip olduğu yerde durdu.

----------------------- Page 373-----------------------

--Seni öldürdüğümde, çocuklarına ne olacak? diye alay etti Bellatrix, efendisi kadar çılgındı, Molly&#65533;nin lanetleri etrafında dans ederken sıçrıyordu. --Annecik, Fred&#65533;ciğiyle aynı yeri boyladığında?

--Bizim-çocuklarımıza-bir daha-dokunamayacaksın! diye böğürdü Mrs Weasley.

Bellatrix bir kahkaha koyuverdi, tülün ardına düGen kuzeni Sirius&#65533;un koyduğu aynı neGeli kahkahaydı ve Harry öncesinden bu kahkahadan sonra neler olacağını biliyordu.

Molly&#65533;nin laneti Bellatrix&#65533;in uzanmıG kolunun altından süzülerek göğsünün tam ortasına, direk kalbine

çarptı.

Bellatrix&#65533;in Geytani kahkahası dondu, gözleri dıGarı doğru büyüdü: Çok kısa bir anlık da olsa ne olduğunu kadın biliyordu, izleyen kalabalıktan sesler duyulurken ve Voldemort çığlık atarken tökezledi, yere düGtü.

Harry birden ağır çekimdeymiG gibi hissetti; Voldemort&#65533;un sonuncu ve en rütbeli destekçisinin bir bomba etkisiyle yok oluGuna duyduğu öfke sonucu Mcgongall, Kingsley ve Slughorn&#65533;un gerisin geri sallanarak havaya uçtuklarını gördü. Voldemort asasını kaldırmıG, doğrudan Molly Weasley&#65533;i hedef almıGtı.

--Protego! diye böğürdü Harry ve Kalkan Büyüsü salonun ortasına yayıldı ve Voldemort kaynağı ararken sonunda Harry görünmezlik pelerinini üstünden attı.

gokun belirtisi çığlıklar, sevinç sesleri ve her yandan --Harry! --YAgIYOR! bağırıGları bir anda etrafı doldurdu. Kalabalık korkmuGtu, Voldemort ile Harry birbirlerine bakıp daireler çizmeye baGladıklarında, aniden ve birden sessizlik bürüdü her yanı.

--Kimsenin yardım etmeye çalıGmasını istemiyorum. dedi Harry yüksek sesle ve sesi sessizlikte bir borazan gibi yankılandı. --Bu Gekilde olması gerekli. Bu ben olmalıyım.

Voldemort tısladı.

--Potter öyle deme, dedi kırmızı gözleri ardına kadar açılmıGtı. --Bu senin çalıGma Geklin değil, öyle değil mi? Bugün kimi kalkan olarak kullanacaksın, Potter?

--Kimseyi, dedi Harry basitçe. --Daha fazla Hortkuluk yok artık. Sadece sen ve benim. Bir diğeri yaGarken diğeri hayatını sürdüremez ve birimiz en iyisi için burayı terketmek üzere...

--Birimiz? dedi Voldemort eğlenerek, tüm vücudu alayla sallanıyordu, saldırmak üzere olan bir yılan gibi gözlerini dikmiGti. --Gplerin Dumbledore&#65533;dayken bunun ben olacağımı düGünüyordun değilmi, kazayla sağ kalan çocuk?

--Annemin beni korumaya çalıGırken ölmesi, kazaydı öyle mi? diye sordu Harry. Aralarındaki eGit uzaklığı koruyarak hala yan yan hareket ediyorlardı, her ikisi de muntazam bir daire çiziyordu ve Harry&#65533;nin gözlerinde Voldemort&#65533;dan baGkası yoktu. --Mezarlıkta savaGmaya karar vermem de kazaydı? Bugün kendimi korumamam de kazaydı ve buna rağmen sağ kalıp tekrar savaGmaya dönmem de?

--Hepsi Kaza! diye çığlık attı Voldemort, ama hala saldırmıyordu ve izleyen kalabalık sanki TaGlaGtırılmıGcasına donmuGtu ve salondaki yüzlerce kiGi arasında, ikisi dıGında herkes nefesini tutmuG gibiydi. --Senden daha büyük kadın ve adamların eteği altına çöküp saklanman ve onları senin için öldürmeme izin vermen gerçeği yüzünden kaza ve Gans!

--Bu gece kimseyi öldüremeyeceksin, dedi Harry daireler çizerken ve her ikisi de birbirlerinin gözlerinin
içine baktı, yeGil-kırmızılara. --Bir kez daha onları öldüremeyeceksin. Anlıyor musun? Bu insanları
incitmene bir son vermek için ölmeye hazırdım---

--Ama ölmedin!

---Öyle arzuladım, olan buydu. Annemin yaptığı Geyi yaptım. Senden korundular. Onlara yolladığın
hiçbir büyünün iGlemediğini fark etmedin mi? Onlara eziyet edemezsin. Onlara dokunamazsın.
Hatalarından ders almıyorsun, değil mi Riddle?

--Nasıl cesare---

--Evet, cesaret ederim, dedi Harry. --Senin bilmediğin Geyleri biliyorum, Tom Riddle. Senin bilmediğin
dolu önemli Gey biliyorum. BaGka büyük bir hata yapmadan önce duymak ister misin?

Voldemort konuGmadı ancak daire çizmeye devam etti ve Harry onu geçici olarak GaGırttığını,
Voldemort&#65533;un, Harry&#65533;nin gerçekten son bir Geyi bilebileceği olasılığıyla geri durduğunu biliyordu.

--Yine sevgi mi? dedi Voldemort, yılansı yüzü alay doluydu. --Dumbledore&#65533;un en sevdiği çözümü:
Ölümü yenebildiğini söylediği, sevgi, her ne kadar bu onu kuleden aGağı çakılıp eski bir heykel gibi
parçalanmasına engel olmasa da? Sevgi, Bulanık anneni tıpkı bir hamam böceği gibi ortadan
kaldırmama engel olamayan Gey, Potter-ve Gimdi kimse seni, lanetime karGı durmak için ileri atılacak
kadar seviyor gözükmüyor. Saldırdığımda bu sefer seni ölmekten ne kurtaracak?

--Sadece tek bir Gey, dedi Harry ve hala birbirlerinin etrafında dönmeyi sürdürdüler, sadece son bir
sırın hatrına uzak durdular birbirlerinden

--Eğer bu sefer seni kurtaracak olan sevgi değilse, dedi Voldemort, --benim sahip olmadığım bir sihir
yeteneğine veya benimkinden daha güçlü bir silaha sahip olduğuna inanıyor olmalısın?

--Her ikisine de inanıyorum, dedi Harry, yılansı yüzden Gok dalgasının geçtiğini gördü, ancak aniden
kaybolmuGtu; Voldemort kahkaha atmaya baGladı ve ses çığlıklarından bile daha korkutucuydu; katı ve
hastalıklı, sessiz salon boyunca yankılandı.

--Benim bildiğimden daha fazla büyü bildiğini mi sanıyorsun? dedi. --Benden, Lord Voldemort&#65533;dan,
Dumbledore&#65533;un bile hayal edemediği büyüler sergileyenden?

--Ah, hayal etmiGti, dedi Harry, --ama senden daha fazlasını biliyordu, senin yaptığını yapmayacak
kadar daha fazlasını biliyordu.

--Onun zavallı olduğunu söylüyorsun! diye çıplık attı Voldemort. --Cesaret edemeyecek kadar zavallı,
kendisinin olabilecekken Gu an benim olan Geyi koruyamayacak kadar zayıf!

--Hayır, senden daha zekiydi, dedi Harry, --daha iyi bir büyücü, daha iyi bir insan.

--Ben, Dumbledore&#65533;un sonunu getirdim!

--Öyle olduğunu düGündün, dedi Harry, --ama yanılıyorsun.

Glk defa, duvarların kenarlarındaki yüzlerce insan aynı anda tek seferde iç geçirdi, kıpırdandılar.

--Dumbledore öldü! Voldemort kelimeleri sanki Harry&#65533;e dayanılmaz bir acı verecekmiG gibi söylemiGti.
--Cesedi Gato arazisinde mermer bir mezarda yatıyor. Gördüm onu, Potter ve geri dönmeyecek!

--Evet, Dumbledore öldü, dedi Harry sakince, --ama onu sen öldürmedin. Kendi ölüm Geklini kendisi
seçti, ölmeden aylar önce seçti, hizmetkârın olduğunu sandığın adamla herGeyi planladı.

--Hangi bebeğin rüyası bu? dedi Voldemort, ama kırmızı gözleri Harry&#65533;ninkilerden uzaklaGmadı.

----------------------- Page 375-----------------------

--Severus Snape senin değildi, dedi Harry. --Snape, sen annemin peGine düGtüğünden beri
Dumbledore&#65533;undu. Çünkü anlayamadığın bir nedenden ötürü hiç fark edemedin. Snape&#65533;i hiç Patronus
yaparken görmedin, değil mi, Riddle?

Voldemort cevap vermedi. Etraflarında daireler çizmeyi sürdürdüler, tıpkı birbirlerini parçalayacak
kurtlar gibi.

--Snape&#65533;in Patronusu bir ceylandı, dedi Harry, --anneminkiyle aynı, çünkü onu daha çocuklarken,
neredeysetüm hayatı boyunca sevdi. Anlamalıydın, dedi Voldemort&#65533;un burun delikleri açılıp
kapanırken, --senden onun hayatını bağıGlamanı istedi, değil mi?

--Onu arzulamıGtı, ama hepsi bu, dedi Voldemort küçümseyerek, --ama gittiğinde, etrafta baGka
kadınların, daha saf kan olanlarının, ona daha layık olanlarının olduğunu kabul etti---

--Tabii ki sana öyle dedi, dedi Harry, --ama o Gekilde davrandığından beri Dumbledore&#65533;un casusuydu
ve o zamandan beri sana karGı çalıGıyordu! Snape iGini bitirdiğinde Dumbledore zaten ölüyürdu!

--Fark etmez! diye bağırdı Voldemort, her bir kelimeyi kendinden geçmiG bir dikkatle dinlemiGti ama
Gimdi deli kahkahasını patlatmıGtı. -- Snape&#65533;in benim ya da Dumbledore&#65533;un olduğu ya da önüme hangi
ufak engelleri koydukları fark etmez! Onları anneni ezip geçtiğim gibi ezdim, oysa Snape&#65533;in büyük bir
sevgisi vardı! Ah, her Gey anlaGılıyor Potter, ama senin anladığın dilden değil!

--Dumbledore Yüce Asayı benden saklamaya çalıGıyordu! Snape&#65533;in asanın gerçek efendisi olmasını
planlamıGtı! Ama oraya senden önce ulaGtım, küçük çocuk- ellerini üstüne koyamadan senden önce

ona ulaGtım, sen yetiGmeden önce gerçeği anladım, Severus Snape&#65533;i üç saat önce öldürdüm ve Yüce Asa, Ölüm Değneği, Kaderin Asası tamamen benim! Dumbledore&#65533;un son planı ters gitti, Harry Potter!

--Evet, öyle oldu, dedi Harry. --Haklısın. Ama beni öldürmeyi denemeden önce sana ne yaptığını tekrar düGünmeni öneririm... DüGün ve biraz piGmanlık duymayı dene, Riddle...

--NeymiG o?

Harry&#65533;nin ona söylediği onca Geyden, açığa çıkan veya dalga geçtiği Geylerden hiçbiri Voldemort&#65533;u bu kadar Gok etmemiGti. Harry onun ince göz yarıklarını gördü, gözlerinin etrafındaki beyaz deriyi...

--Bu senin son ve tek Gansın, dedi Harry, --sana kalan tüm Gey bu... Yoksa ne olacağını görebiliyorum... Erkek ol... Dene... Azıcık piGmanlık duymayı dene...

--Nasıl cüret edersin? dedi Voldemort tekrar.

--Evet, ederim, dedi Harry, --çünkü Dumbledore&#65533;un son planı bana geri tepmedi, sana geri tepti Riddle.

Voldemort&#65533;un eli Yüce Asanın üstünde titriyordu, Harry Draco&#65533;nunkine sımsıkı sarıldı. O an, saniyeler kadar uzaktı, biliyordu.

--Asa hala tam olarak sana çalıGmıyor çünkü yanlıG kiGiyi öldürdün. Severus Snape, Yüce Asanın asla gerçek sahibi değildi. O asla Dumbledore&#65533;u yenmedi.

--Onu öldür---

--Dinlemiyor musun? Snape asla Dumbledore&#65533;u yenmedi! Dumbledore&#65533;un ölümü ikisi arasında planlanmıGtı! Dumbledore yenilmeden ölmeyi planlıyordu, asanın son gerçek efendisi! Eğer herGey planlandığı gibi gitseydi, asanın gücü de onunla birlikte ölecekti çünkü asa ondan asla kazanılmamıG olacaktı!

---------------------- Page 376-----------------------

--Ama sonra, Potter, Dumbledore bir güzel asayı bana verdi! Voldemort&#65533;un sesi düGmanca bir zevkle titredi. --Asayı, onun son sahibinin mezarından çaldım! Onu son efendisinin emrinden çıkardım! Asanın gücü benim!

--Hala anlamıyorsun Riddle, değil mi? Asaya sahip olmak yeterli değil! Onu tutmak, kullanmak onu senin yapmıyor. Ollivander&#65533;ı dinlemedin mi? Asa büyücüyü seçer... Yüce Asa, Dumbledore ölmeden önce yeni sahibi seçmiGti, ona elini bile dokunmamıG birini. Gsteği doğrultusunda, yeni efendisi onu Dumbledore&#65533;dan almıGtı, tam olarak ne yaptığını anlamadan veya dünyanın en tehlikeli asasının ona sahipliğini teslim ettiğini bilmeden...

Voldemort&#65533;un göğsü hızla GiGip indi ve Harry lanetin geldiğini, asanın içerisinde onun oluGtuğunu hissedebiliyordu.

--Yüce Asanın gerçek sahibi Draco Malfoy&#65533;du.

Bir anlığında boG bir GaGkınlık Voldemort&#65533;un yüzüne yerleGti ama geri kaybolmuGtu.

--Ama ne fark eder? dedi yumuGakça. --Haklı olsan bile, Potter, sen ve benim için bir Geyi değiGtirmiyor.
Artık anka asan yok: Sadece yeteneklerimizle düello edeceğiz... Ve seni öldürdükten sonra, Draco Malfoy&#65533;un peGine düGebilirim...

--Ama artık çok geç, dedi Harry, --gansını kaybettin. Oraya önce ben ulaGtım. Haftalar önce Draco Malfoy&#65533;u yendim. Bu asayı ondan aldım.

Harry, karadiken asayı aniden çıkardı, salondaki herkesin gözünün asanın üzerine kaydığını hissetti.

--Böylece herGey buna geliyor, değil mi? diye fısıldadı Harry. --Elindeki asa onun son efendisinin silahsızlandırıldığını biliyor mu? Çünkü eğer biliyorsa... Yüce Asanın gerçek efendisi benim.

Üstlerindeki büyülenmiG gökyüzünden, en yakın pencereden parlak bir güneGparçası gözükmüGcesine kırmızı ve altınsı bir ıGık huzmesi patlak verdi. IGık her ikisinin de yüzüne aynı anda çarptı, bu yüzden Voldemort bir anlığına alev alan bir leke gibi gözüktü. Harry hayata dair en büyük dileğini Draco&#65533;nun asasını doğrultarak haykırırken, yüksek bir sesin de haykırdığını iGitti:

--Avada Kedavra!

--Expelliarmus!

Patlama bir top atılmıG gibiydi ve durdukları dairenin ölü noktasında, ortalarında altın alevler hayat buldu; büyülerin çakıGtığı yeri iGaretledi. Harry, Voldemort&#65533;un yeGil ıGınının kendi büyüsüyle buluGtuğunu, Yüce Asanın güneGin doğuGuna karGın kapkara, tıpkı Nagini&#65533;nin baGı gibi büyülü tavan boyunca havaya, öldürmediği efendisine doğru uçtuğunu gördü, sonunda tam sahipliğini almaya gelmiG sahibine uçuyordu. Ve Harry, arayıcı olmasının verdiği keskin yetenekle, asayı boG eliyle yakalarken Voldemort gerisin geri düGüyordu, kolları savrulmuG, kırmızı gözlerinin ince göz bebekleri yukarı doğru dönmüGtü. Tom Riddle, yere dünyaya ait herhangi bir varlıkmıG gibi düGtü, vücudu zayıflamıG büzüGmüGtü, beyaz elleri bomboGtu, yılansı yüzü silik ve ifadesizdi. Voldemort ölmüGtü, kendi geri seken lanetiyle öldürülmüGtü ve Harry elinde iki asayla, düGmanına, içi boGalmıG bedenine baktı.

Bir saniyelik küçük bir süre boyunca, anın Goku havada kaldı: ve sonra izleyenlerin bağırıGları, çığlıkları ve mutluluk nidaları Harry&#65533;nin etrafında havayı deldi. Harry&#65533;e doğru koGarlarken, tavan yeni güneGle parladı ve ona ilk ulaGanlar Ron ve Hermione oldu, elleri etrafına sarılı, anlaGılmaz bağırıGları onu kendinden geçirdi. Sonra Ginny, Neville ve Luna da oradalardı ve

sonra tüm Weasleyler ve
Hagrid, Kingsley, McGonagall, Flitwick, Spout; Harry ne bağıran birini duyabiliyor ne de kimin eli ona
ulaGıyor, onu çekiGtiriyor, bir parçasına sarılmaya çalıGıyor anlayabiliyordu, yüzlercesi içeri akın
ediyordu ve her biri Sağ Kalan Çocuğa, sonunda her Geye son veren nedene, dokunmaya kararlılardı.

GüneG, Hogwarts üzerinde tüm kararlılığıyla yükseldi, Büyük Salon ıGık ve hayatla doluverdi. Harry,
kutlamaların-yasın, keder ve zafer karıGımının önemli bir parçasıydı. Onu onlarla birlikte olmasını
istiyorlardı, liderlerini ve sembollerini, kurtarıcılarını ve rehberlerini&#65533; Uykusuz olduğunu ve onlardan
sadece birkaçıyla birlikte olmayı arzuladığını bir kiGi anlamıG gözüküyordu.

Yakınlarını kaybetmiG olanlarla konuGmalı, elleri sıkmalı, teGekkürleri kabul etmeli, gözyaGlarına tanık
olmalı ve sabah olurken dört bir yandan yavaG yavaG gelen haberleri duymalıydı; ülke çapında
Imperius laneti altında olanlar kendine gelmiGti, Ölüm yiyenler ya kaçıyorlar ya da yakalanıyorlardı,
Azkaban&#65533;ın masum mahkûmları Gu anda dıGarı salınıyordu ve Kingsley Shacklebolt geçici Sihir Bakanı
olarak atanmıGtı.

Voldmeort&#65533;un cesedini taGıyıp, Fred&#65533;in, Tonks&#65533;un, Lupin&#65533;in, Colin Creevey&#65533;in ve onunla savaGırken
ölmüG zavallı insanlardan uzağa, salondaki bir hazneye koydular. McGonagall bina masalarını tekrar
yerleGtirdi ama artık kimse bina sırasına göre oturmuyordu: Hepsi karmakarıGıktı, öğretmenler ve
öğrenciler, hayaletler ve aileler, atadamlar ve evcinleri, Firenze bir kenarda kendine geliyordu ve
Grawp kırık bir pencereden içeri uzanıyordu, insanlar onun gülümseyen ağzından içeri yiyecekler
atıyordu. Bir süre sonra yorgun ve tükenmiG Harry, kendini Luna&#65533;nın yanındaki sırada buldu.

--Biraz huzur, biraz sessizlik isterdim eğer senin yerinde olsaydım, dedi.

--Gerçekten öyle, diye cevapladı.

--Ben hepsini oyalarım, dedi. --Pelerinini kullan.

Ve daha bir Gey diyemeden, --Aahhh, bakın, bir Pırpır Vızırgürü! dedi ve pencereden dıGarı iGaret etti.
Etrafta onu duyan herkes bakındı ve Harry pelerini üstünden geçirdi, ayağa kalktı.

gimdi salonda kimse karıGmadan hareket edebiliyordu. Gki masa ötede Ginny&#65533;i fark etti; kafası
annesinin omzunda, oturuyordu: Daha sonra konuGmak için zaman olacaktı, saatler ve günler veya
belki de yıllarca zaman olacaktı konuGmak için. Neville&#65533;i gördü, yemek yerken Gryffindor kılıcı
tabağının yanında duruyordu, coGkulu bir hayran kalabalığıyla çevriliydi. Masalar arasında yürüdüğü
yolda, orada bulunmaktan emin olamayan birbirine sokulmuG üç Malfoyu gördü, ancak kimse onları
önemsemiyordu. Baktığı her yerde yeniden birleGmiG aileleri ve sonunda en çok birlikteliklerini

arzuladığı iki kiGiyi gördü.

--Benim, diye fısıldadı, aralarına eğilerek. --Benimle gelir misiniz?

Birlikte ayağa kalktılar ve beraber o, Ron ve Hermione Büyük Salondan çıktılar. Mermer merdivenden büyük parçalar eksilmiGti, tırabzanın parçası gitmiGti ve çıkarken her adımlarında taG yığınlarına ve kan lekelerine rast geldiler.

Uzakta bir yerlerde yaklaGan Peeves&#65533;in koridorlar boyunca kendi bestesi bir zafer Garkısını seslendirdiğini duydular.

BaGardık, yapıGtırdık onları, viiii Potter tek,

Ve Voldi; oldu pürti, hadi eğlenelim!

--Gerçekten iGin dramatikliğinin özeti değil mi? dedi Ron, kapıyı itip Ron ve Hermione&#65533;nin geçmesine izin vererek.

NeGe geri dönebilirdi diye düGündü Harry, ancak Gu anda yorgunlukta bitap düGmüGtü ve Fred&#65533;i, Lupin&#65533;i ve Tonks&#65533;u kaybetmesi her adım attığında, ona gerçek bir yaraymıGcasına acı veriyordu. Hissettiği daha çok muazzam bir yorgunluk ve rahatlamaydı. Ancak uzun süre onla kapalı kalan ve gerçeği hak eden Ron ve Hermione&#65533;ye önce bir açıklama borçluydu. Özenle, düGünselinde ne gördüğünü,

----------------------- Page 378-----------------------

ormandane olduğunuanlattı; sonundayürüdükleri yere vardıklarında daha hayretlerini ve GaGkınlıklarını göstermeye bile baGlamamıGlardı, hiçbiri nereye gittiklerini söylememiGti.

Son gördüğünden bu yana, müdürünün çalıGma odasına giden giriGi koruyan çirkin suratlı heykel, yana eğilmiGti, dengesiz bir Gekilde duruyordu, biraz sarhoG gibiydi ve Harry, parolaları artık ayırt edip edemediğini merak etti. --Yukarı çıkabilir miyiz? diye sordu heykele.

--Keyfine bak. diye homurdadı heykel.

Onu aGarak, ardındaki tıpkı bir yürüyen merdiven gibi, yavaGça yukarı hareken eden sarmal taG merdivene ulaGtılar. Harry yukarıdaki kapıyı itekledi.

Masanın üzerinde bıraktığı DüGünselini tam görmüGtü ki sağır edici bir gürültü koptu; lanetler, geri dönen Ölüm Yiyenler ve yeniden doğan Voldemort&#65533;u düGünerek çığlık attı.

Ancak bir alkıGtı bu. Tüm duvarların etrafında, Hogwarts&#65533;ın müdür ve müdireleri onu ayakta alkıGlıyorlardı; Gapkalarıyla ve kimi durumlarda da peruklarıyla selamlıyorlardı, bir ötekinin ellerini tutmak için çerçevelerinden geçiyorlardı; resmedilen sandalyelerin üstünde bir aGağı bir yukarı dans ediyorlardı; Dillys Derwent utanmaz bir Gekilde hıçkırdı; Dexter Fortescue kulak borusunu sallıyordu ve tiz sesiyle Phineas Nigellus, --Ve Slytherin Binasının da görevini yerine getirdiğini göz ardı etmeyin!

Katkımızın unutulmasına izin vermeyin! diyordu.

Ancak Harry&#65533;nin gözleri direk müdürün sandalyesinin ardındaki en büyük portrede duran adama çevriliydi. Yarım-ay gözlüklerinden uzun gümüGi sakalına gözyaGları damlıyordu, yüzündenakan minnettarlık ve gurur, Harry&#65533;i, tıpkı anka Garkısının verdiği o huzurla doldurdu.

Sonunda, Harry ellerini kaldırdı ve portreler saygı dolu bir sessizliğe büründüler, gülümsüyor ve gözlerini komisyonuyorlardı istekle onun konuGmasını bekliyorlardı. Ancak o, sözlerini büyük bir dikkatle seçerek Dumbledore&#65533;a yöneltti. Her ne kadar yorgun ve gözleri kızarmıG olsa da, son bir tavsiye arayıGı için, biraz daha çaba sarfetmesi gerekiyordu.

--Snitch&#65533;in içinde saklı Gey, diye baGladı, --onu ormanda düGürdüm. Tam olarak nerde bilmiyorum, ama onu tekrar arayacağım. Olur mu?

--Sevgili evladım, olur, dedi Dumbledore, diğer komGu portreler kafası karıGmıG ve meraklı görünürken.
--Mantıklı ve cesur bir karar, ancak senden beklediğimden daha azı değil. Nereye düGtüğünü bilen birisi var mı?

--Hiç kimse, dedi Harry ve Dumbledore memnuniyetle kafa salladı.

--Ancak Ignotus&#65533;un hediyesi bende, dedi Harry ve Dumbledore gülümsedi.

-- tabii ki, Harry, sonsuza kadar senin, ta ki onu devredene dek!

--Ve öyleyse iGte burada.

Harry, Yüce Asayı havaya kaldırdı, Ron ve Hermione ona ihtiyatla baktı, yorgun ve uykuya aç halinde bile onu görmeyi sevmiyordu.

--Onu istemiyorum. Dedi Harry.

--Ne? dedi Ron yüksek sesle. --Aklın baGında mı senin?

--Çok güçlü, biliyorum,dedi Harry yorgun birGekilde. --Ama kendiminkiyle daha mutluydum. Bu yüzden... Boynunda asılı kese içinde arandı ve birbirine hala en iyi anka teliyle bağlı iki kutsal parçayı çıkardı. Hermione, bu derece darbe almıG asaların tamir edilemeyeceğini söylemiGti. Bildiği tek Gey eğer bu iGe yaramazsa, hiçbir Gey iGe yaramazdı.

---------------------- Page 379-----------------------

Kırık asayı müdürün çalıGma masasına koydı, Yüce Asanın ucuyla dokundu ve --Reparo. dedi.

Asası yeniden mühürlenirken, ucundan kırmızı kıvılcımlar çıktı. Harry baGardığını biliyordu. Kutsal ve anka teli asasını aldı ve birden parmaklarında bir ılıklık hissetti, sanki asa ve el tekrar birleGmelerine seviniyorlardı.

--Yüce Asayı geri koyuyorum, dedi, onu büyük bir hayranlık ve etkilenmeyle izleyen Dumbledore&#65533;a,

--geri geldiği yere. Orada kalabilir. Eğer Ignotus gibi doğal yoldan ölürsem, gücü sona erecek, değil
mi? Önceki sahibi hiç yenilmemiG olacak. Bu onun sonu olacak.

Dumbledore kafa salladı. Birbirlerine gülümsediler.

--Emin misin? dedi Ron. Yüce Asaya bakarken sesinde büyük bir arzunun izi vardı.

--Sanırım Harry haklı, dedi Hermione sükûnetle.

--Bu asa değeceğinden daha fazlası bela taGıyor, dedi Harry. --Ve doğrusu, çizili portrelere arkasını
döndü, Gimdi Gryffindor Kulesindeki dört ayaklı onu bekleyen yatağını düGünüyordu ve Kreacher&#65533;ın
oraya bir sandviç getirip getiremeyeceğini merak ediyordu, --Bir ömür boyu yetecek, yeterince belaya
bulaGtım.

KAPANIŞ

On dokuz yıl sonra&#65533;

Güz, o yıl aniden gelmiGe benziyordu. Eylül&#65533;ün ilk gününün sabahı, bir elma gibi gevrek ve
altın sarısıydı ve küçük aile, kocaman isli istasyona gitmek için sallanarak önlerindeki
gürleyen yolu geçerken, arabaların egzoz dumanları ve yayaların nefesleri soğuk havada
örümcek ağları gibi parlıyordu. Anne ve baba, yüklerin en üstünde iki geniG, takırdayan
kafesin olduğu yük arabasını itiyordu; kafeslerin içindeki baykuGlar vakurla öttü ve babasının
koluna yapıGan kızıl saçlı kız babasının gözleri yaGlı, ağabeylerinin peGinden gidiyordu.

--Sen de gidene kadar uzun sürmeyecek, dedi Harry ona.

--Gki yıl, diye burnunu çekti Lily. --Ben Gimdi gitmek istiyorum!

Yolcular, aile dokuz ile onuncu peron arasındaki bariyere doğru yol alırken, baykuGlara
gözlerini diktiler. Albus&#65533;un sesi etraflarındaki gürültünün arasından Harry&#65533;ye ulaGtı; oğulları
arabada baGlattıkları tartıGmaya devam ediyorlardı.

--Olmayacağım! Slytherin&#65533;de olmayacağım!

--James, yeter artık! dedi Ginny.

--Sadece olabileceğini söyledim, dedi James, küçük kardeGine sırıtırken. --Bunda yanlıG olan
bir Gey yok. O Slytherin&#65533;de olabil&#65533;

Fakat James annesiyle göz göze geldi ve sustu. BeG Potter bariyere yanaGtılar. Kafasını
çevirip, omzundan küçük kardeGine biraz kibirli bir bakıG atan James, yük arabasını
annesinden alıp birden koGmaya baGladı. Bir an sonra, gözden kaybolmuGtu.

--Bana yazacaksınız, değil mi? diye anne ve babasına sordu Albus,

kardeGinin anlık
yokluğundan yararlanarak.

--Her gün, eğer istersen, dedi Ginny.

--Her gün olmaz, dedi Albus hemen. --James diyor ki çoğu kiGi evden sadece ayda bir gibi
mektup alıyormuG.

--Biz geçen sene James&#65533;e haftada üç defa yazdık, dedi Ginny.

--Ve sana Hogwarts hakkında söylediği her Geye inanmak istemezsin, diye araya girdi Harry.
--Dalga geçmek kardeGinin hoGuna gidiyor.

Hız kazanarak yan yana ikinci yük arabasını ittiler. Bariyere ulaGtıklarında, Albus irkildi, fakat
beklediği çarpıGma olmadı. Onun yerine aile kendini Peron Dokuz Üç Çeyrek&#65533;te buldu.
James, sisin içinde sürü Geklinde ilerleyen belirsiz Gekillerin arasında çoktan kaybolmuGtu.

--Neredeler? diye sordu Albus endiGeyle, peronda ilerlerken geçtikleri bulanık Gekillere göz
atıyordu.

--Onları buluruz, dedi Ginny güven verici bir Gekilde.

Fakat buhar çok yoğundu ve bu yüzdende herhangi birinin yüzünü seçmek zordu.
Sahiplerinden ayrılmıG sesler doğal olmayan bir Gekilde yüksek çıkıyordu. Harry Percy&#65533;nin
süpürge düzenlemeleriyle ilgili yüksek sesle tartıGtığını duyduğunu sandı ve durup da
merhabalaGmadıkları için bahanesi olduğuna oldukça memnun kaldı&#65533;

--Sanırım bunlar onlar, Al, dedi Ginny aniden.

Dört kiGiden oluGan bir grup sisin içinde ortaya çıktı, en sonuncu vagonun yanında
duruyorlardı.

Yüzleri Harry, Ginny, Lily ve Albus ancak onların tam yanına geldiklerinde netleGti.

--Selam, dedi Albus, sesi oldukça rahatlamıG çıkıyordu.

Yepyeni Hogwarts cüppelerini çoktan giymiG olan Rose, ona gülümsedi.

--Gyi park ettin mi, peki? diye sordu Ron Harry&#65533;ye. --Ben ettim. Hermione Muggle sürücü
sınavından geçebildiğime inanmadı, değil mi? Benim gözetmenine Kafa KarıGtırma büyüsü
yapmak zorunda olduğumu sandı.

--Hayır, sanmadım, dedi Hermione, --Sana olan inancım tamdı.

--Aslında, gerçekten Kafa KarıGtırma büyüsü yaptım, diye fısıldadı Ron Harry&#65533;ye, birlikte
Albus&#65533;un sandığı nıve baykuGunu trene çıkartırlarken. --Sadece yan dikiz aynasından arkayı
kontrol etmeyi unuttum ve biraz gerçekçi olalım, onun yerine

Süper Sezgi Büyüsü
kullanabilirim.

Perona geri döndüklerinde, Lily ve Rose&#65533;un küçük kardeGi Hugo&#65533;yu, Hogwarts&#65533;a en sonunda
gittikleri zaman hangi Binaya yerleGtirilecekleri hakkında canlı bir konuGma yaparken buldular.

--Eğer Gryffindor&#65533;a seçilmezsen, seni mirastan mahrum bırakırız, dedi Ron, --Fakat baskı filan
yok.

--Ron!

Lily ve Hugo güldüler, fakat Albus ve Rose ciddi görünüyorlardı.

--Böyle söylemek istemedi, dedi Hermione ve Ginny, fakat Ron artık onlara dikkat etmiyordu.
Harry ile göz göze geldi, kafasıyla gizlice sallayarak kırk beG metre ileride bir yeri iGaret etti.
Buhar bir anlığına inceldi, hareket eden sise rağmen üç insan keskin hatlarıyla orada
duruyorlardı.

--Baksana Gu kimmiG.

Düğmelerini boğazına kadar iliklediği koyu renk bir palto giyen Draco Malfoy karısı ve
çocuğuyla orada duruyordu. Saçları biraz seyrelmesi sivri çenesini vurgulamıGtı. Albus
Harry&#65533;ye benzediği kadar, yeni çocuk da Draco&#65533;ya benziyordu. Draco Harry, Ron, Hermione
ve Ginny&#65533;nin gözlerini ona diktiğini görünce kısa ve öz bir biçimde kafasını salladı ve tekrar
baGka yöne yöneldi.

--Öyleyse bu da küçük Scorpius, dedi Ron fısıltıyla. --Her testte onu yeneceğine emin ol,
Rosie. Allah&#65533;a Gükür annenin beyni sana miras kalmıG.

--Ron, Allah aGkına, dedi Hermione, yarı sert, yarı hoGuna gitmiG bir Gekilde. --Daha okula bile
baGlamadan onları birbirlerine zıt düGürmeye çalıGma!

--Haklısın, üzgünüm, dedi Ron, fakat kendine hâkim olamadı ve ekledi, --Onunla çok da yakın
arkadaG olma, yine de, Rosie. Eğer bir safkanla evlenecek olursan, Büyükbaba Weasley seni
asla affetmez.

--Hey!

James yeniden ortaya çıkmıGtı, sandığı, baykuGu ve yük arabasından kurtulmuGtu ve besbelli
söyleyecek haberleri vardı.

--Teddy orada, soluk soluğa dedi omzunun üstünden dalgalanan buhar bulutlarının içini
gösteriyordu. --Az önce gördüm! Ve tahmin edin bakalım ne yapıyordu? Victoire&#65533;i öpüyordu!

YetiGkinlere gözlerini dikip baktı, tepki eksikliği için açıkçası hayal kırıklığına uğramıGtı.

--Bizim Teddy! Teddy Lupin! Bizim Victoire&#65533;ı öpüyordu! Bizim kuzenimizi! Ve Teddy&#65533;ye ne yaptığını sorduğumda&#65533;

--Onların arasına mı girdin? dedi Ginny. --Ron&#65533;a ne çok benziyorsun&#65533;

--&#65533;ve bana onu yolcu etmeye geldiğini söyledi! Ve sonrada bana uzaklaGmamı söyledi! Onu öpüyor! James kendini yeterince açık ifade edemediğinden endiGelenmiGcesine son kelimeleri ekledi.

--Ah, eğer evlenselerdi çok hoG olurdu, diye fısıldadı Lily kendinden geçmiGcesine. --Teddy gerçekten ailenin bir parçası olurdu!

--Zaten haftada dört kez akGam yemeğine geliyor, dedi Harry. --Niye bizle yaGaması için onu davet edip, bu sorunu çözmüyoruz?

--Evet! dedi James hevesle. --Al ile odamı paylaGmaya bir itirazım yok&#65533;Teddy benim odamda kalabilir!

--Hayır, dedi Harry katı bir Gekilde, --sen ve Al sadece ben evin yıkılmasını istediğim zaman bir odayı paylaGabilirsiniz.

Bir aralar Fabian Prewett&#65533;e ait olan eski, hurdası çıkmıG saati kontrol etti.

--Saat neredeyse on bir oldu, binseniz iyi olur.

--Neville&#65533;e sevgilerimizi iletmeyi unutma! dedi Ginny James&#65533;i kucaklarken.

--Anne! Bir profesöre sevgi iletemem!

--Fakat Neville&#65533;i tanıyorsun!---

James gözlerini devirdi.

--DıGarıda, evet, ama okulda o Profesör Longbottom, değil mi? Bitki Bilim sınıfına yürüyüp sevgilerinizi iletemem&#65533;

Annesinin budalalığına kafasını sallarken, Albus&#65533;a bir tekme vurmak için hedef alarak hislerini dıGa vrudu..

--Sonra görüGürüz, Al. Testrallere dikkat et.

--Onların görünmez olduklarını sanıyordum? Bana görünmez olduklarını söylemiGtin!

Fakat James yalnızca kahkaha attı, annesinin onu öpmesine izin verdi, babasını kısa bir Gekilde kucakladı ve hızla dolmaya baGlayan trene atladı. El salladığını, sonra da arkadaGlarını bulmak için koridorda koGtuğunu gördüler.

--Testraller hakkında endiGelenmen gereken hiçbir Gey yok, dedi Harry Albus&#65533;a. --Onlar nazik Geylerdir, onlar hakkında korkacak bir Gey yok. Zaten okula at arabası ile gitmeyeceksin, kayıkla gideceksin.

Ginny Albus&#65533;a hoGça kal öpücüğü verdi.

--Noel&#65533;de görüGürüz.

--HoGça kal, Al, dedi Harry oğlu onu kucaklarken. --Hagrid&#65533;in sizi önümüzdeki Cuma çaya davet ettiğini unutma. Peeves&#65533;e çatma. Nasıl yapıldığını öğrenmeden kimseyle düello yapma. Ve James&#65533;in seni alt etmesine izin verme.

----------------------- Page 384-----------------------

--Ya Slytherin&#65533;e seçilirsem?

Fısıltı yalnız babası içindi ve Harry sadece ayrılık vaktinin, Albus&#65533;un korkusunun ne kadar büyük ve içten olduğunu açığa vurmaya zorlayacağını biliyordu.

Harry Albus&#65533;un yüzü, kendi yüzünün çok az yukarısında kalmasını sağlayacak kadar çömeldi. Harry&#65533;nin üç çocuğundan sadece Albus Lily&#65533;nin gözlerini miras almıGtı.

--Albus Severus, dedi Harry sessizce, Ginny&#65533;den baGka kimse onu duymasın diye ve Ginny&#65533;de o an trene binmiG olan Rose&#65533;a el sallıyormuG gibi davranacak kadar anlayıGlıydı, sen Hogwarts&#65533;ın iki müdürüne hitaben adlandırıldın. Onlardan biri Slytherin&#65533;di ve büyük olasılıkla Gimdiye kadar tanıdığım en cesur adamdı.

--Fakat sadece varsayalım ki&#65533;

--&#65533;öyle olursa Slytherin Binası harika bir öğrenci kazanmıG olacak, değil mi? Bizim için fark etmez, Al. Fakat senin için fark ediyorsa, Slytherin&#65533;dense Gryffindor&#65533;u seçebileceksin. Seçmen gapka senin seçimlerini hesaba katar.

--Gerçekten mi?

--Benimkileri kattı, dedi Harry.

Bundan çocuklarından hiç birine bahsetmemiGti ve bunu söylediğinde Albus&#65533;un yüzündeki merakı gördü. Fakat Gimdi kırmızı tren boyunca tüm kapılar kapanıyordu, sürü gibi ilerleyen anne ve babaların bulanık ana hatları son öpücüklerini vermek ve son dakika hatırlatmalarını yapmak için trene doğru ilerliyordu. Albus vagona bindi ve Ginny de arkasından kapıyı kapattı. Onlara en yakın pencerelerden öğrenciler sallanıyordu. Trenin içinde ve dıGındaki, muazzam sayıdaki yüzler Harry&#65533;ye doğru dönmüG gibi görünüyordu.

--Niye hepsi öyle dik dik bakıyor? diye sordu Albus, o ve Rose kafalarını uzatıp diğer öğrencilere bakarken.

--Bu sizi endiGelendirmesin, dedi Ron. --Benim yüzümden. AGırı derece de ünlüyüm de.

Albus, Rose, Hugo ve Lily güldüler. Tren hareket etmeye baGladı ve Harry onun yanı sıra yürümeye baGladı, heyecandan dolayı çoktan alev almıG olan, oğlunun ince yüzünü izliyordu. Harry ve oğlunun süzülerek ondan uzaklaGmasını izlediği için biraz yas tutar gibi olmasına rağmen, gülümseyip, el sallamayı sürdürdü&#65533;

Buharın son izleri de güz havasında yok oldu. Tren bir köGeyi döndü. Harry&#65533;nin eli hâlâ elveda manasında havadaydı.

--Gyi olacak, diye mırıldandı Ginny.

Harry ona bakarken, akılsızca elini indirdi ve alnındaki GimGek biçimindeki yaraya dokundu.

--Olacağını biliyorum.

Yara izi on dokuz yıl boyunca Harry&#65533;nin canını hiç yakmamıGtı. Her Gey yolundaydı.